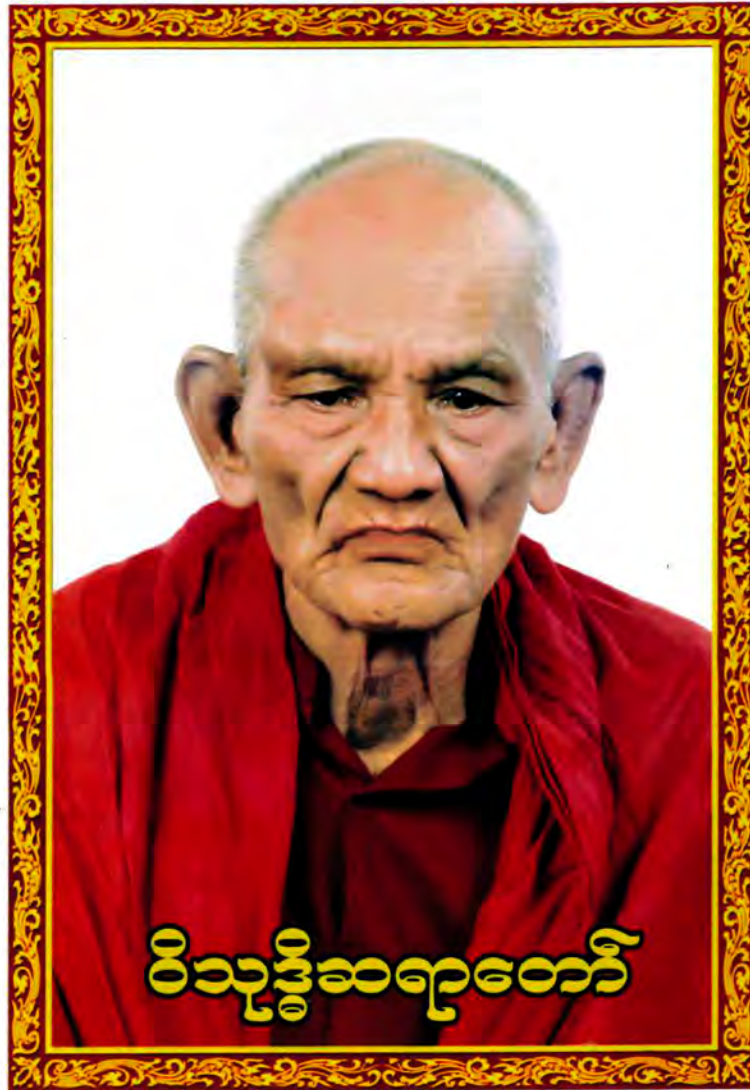

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောင်းမြမြို့၊
ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ဝိမုတ္တိ

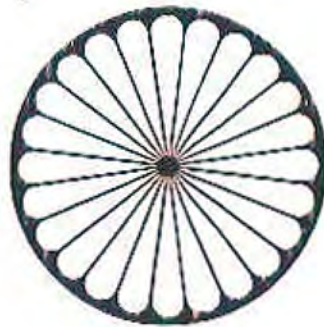
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏ ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားအနှစ်သာရများပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားစာအုပ်အမှတ် (၇၉) (၉၅)

အတွဲ (၁)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

**[၆-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ပုလဲမြို့နယ်၊
မေဘယ်အထည်ချုပ်စက်ပျံ တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်**

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၇၉)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားစာအုပ်အမှတ်(၁၃)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	တရားတော်အမှတ်
၁။	၆.၃.၂၀၀၄ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံ၊ ပုလဲမြို့သစ်၊ မေဘယ်အထည်ချုပ်စက်ရုံ တရားတော်	၇၉
၂။	၄.၄.၂၀၀၀ ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုခ်၊ သစ်လုပ်ငန်းဓမ္မာရုံ တရားတော်	၈၀
၃။	၁၅.၁၀.၂၀၀၀ ရန်ကုန်၊ သာဓကတ၊ ဇိနဟန်အောင်ဘုရား တရားတော်	၈၁
၄။	၃၁.၈.၂၀၀၂ ရန်ကုန်၊ သာဓကတ၊ ဇိနဟန်အောင်ဘုရား တရားတော်	၈၂
၅။	၃.၁၀.၁၉၉၁ ရေဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့ တရားတော်	၈၃
၆။	၃.၆.၂၀၀၀ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား တရားတော်	၈၄
၇။	၁၂.၁၀.၂၀၀၂ ရန်ကုန်၊ ရွှေပြည်သာမြို့ တရားတော်	၈၅
၈။	၂၃.၉.၂၀၀၂ ရန်ကုန်၊ စမ်းချောင်း၊ ကိုးထပ်ကြီးဘုရား တရားတော်	၈၆
၉။	၁၀.၁၂.၂၀၀၂ ရွှေတိဂုံအရှေ့မုခ်၊ ကြေးသွန်းဘုရားကြီး တရားတော်	၈၇
၁၀။	၁၃.၁၀.၂၀၀၂ ရန်ကုန်၊ ရန်ကင်း၊ မိုးကောင်းဘုရား တရားတော်	၈၈
၁၁။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၇)	၁၀၇
၁၂။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၈)	၁၀၈
၁၃။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၉)	၁၀၉
၁၄။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၀)	၁၁၀
၁၅။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၁)	၁၁၁
၁၆။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၂)	၁၁၂
၁၇။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၃)	၁၁၃
၁၈။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၄)	၁၁၄
၁၉။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၅)	၁၁၅
၂၀။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၆)	၁၁၆
၂၁။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၇)	၁၁၇
၂၂။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၈)	၁၁၈
၂၃။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၉)	၁၁၉
၂၄။	ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၀)	၁၂၀

(၆-၃-၂၀၀၄) ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ပုလဲမြို့နယ်၊

မေဘယ်အထည်ချုပ်စက်ရုံတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မတရားတော်

ဦးဇင်းကစာမတတ်ပါဘူးဗျာ။ ဒီတော့ အသက် (၅၂) နှစ်အရွယ်မှာ ဝိပဿနာမဂ္ဂိရှစ်ပါး၊ သိက္ခာသုံးပါး၊ ဧကော
ဓမ္မောဆိုတဲ့ ခန္ဓာမှာဉာဏ်စိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဂမ္ဘိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်ပါဒါ၊ အာလောဉာဏ်ပါဒါ၊ ဉာဏ်ဉာဏ်ပါဒါ
စာကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ၊ စာတွေ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လိရှိတယ်။ စာတွေထက်
ငါတွေ့ကသာတယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ တရားဆိုတာ မဂ်တို့ဖိုလ်တို့များတို့ ဆိုတာက ကျင့်တဲ့သူပဲသိတယ်။ ကိုင်ပြ
လို့မရဘူး။ ဒါကြောင့် ယုံကြည်ပါတဲ့ ယုံကြည်ပါဗျာတဲ့။ ဘာကိုယုံကြည်ရမလဲ၊ သစ္စာ လေးပါးကို ယုံကြည်ပါ။ ဒုက္ခ
သစ္စာဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်တရား နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂိသစ္စာ အဲ့ဒါ
သစ္စာလေးပါးက ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ ဘယ်မှာဟောမလဲ။ အားလုံးရှိတဲ့ ဦးဇင်းတို့ရဲ့ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်
အဲ့ဒီပစ္စုပ္ပန် လူ့ဘုံမှာ ပစ္စုပ္ပန်ဆိုတာက လူ့ဘုံမှာတည့်တည့်ရှေ့လဲမမျှော်နဲ့ နောက်လဲမတွေးနဲ့ တည့်တည့်မြင်တာကို
သိရမယ်။ ကြားတာကို ကိုယ်နားကကြားတာကို သိရမယ်။ ကိုယ့်နှာခေါင်းကနံတာကို သိရမယ်။ ဇီဝါမှာစားတာကို
သိရမယ်။ သိတာ စိတ်ပဲ၊ သိတာကို သိရမယ်။ ဒီကံတရားတွေကိုဟောတာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊
ကံသုံးမျိုးရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့သီလထဲမှာ ပါပါတယ်။ ဒီကံတရား ကံဆိုတာက ဖာလိုရေးထားတာ။ မြန်မာလိုပြန်မယ်
ဆိုရင်တော့ ကံဟာသွားစွဲတာပဲ။ အဲ့ဒီတော့ သွားစွဲတာ။ အဲ့ဒီတော့သွားစွဲရင်ဘာလဲ။ အဲ့တာ တဏှာလို့ခေါ်တယ်။
တဏှာလို့ခေါ်တယ်။ ဒါဝိပဿနာ၊ ဒီနေ့စိတ်ကလေးကို သာယာတယ်။ စိတ်ကလေးက ကိုယ့်နားလေးရဲ့ အာရုံမှာမှတ်ပြီး
သာယာတယ်။ အဲ့တာ အနုသယပဲ။ ဒါသံသရာလည်တယ်။ ၃၁ ဘုံမလွတ်သေးဘူးနော်။ သက္ကာယအယူယူတဲ့အတွက်
သက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူနဲ့ ယူမယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူနဲ့ယူမယ်။ အဲ့ဒါခင်ဗျားတို့အပေါ်မူတည်တယ်။ ဒီဘဝဟာ နောက်ဆုံး
ဘဝပဲနော်။ ဒီမဂ်တရား၊ ဗိုလ်တရား၊ ဈာန်တရားဆိုတာ အလုပ်ကမှရတာ။ စာကတော့ ရေးထားတာပဲ။ ကိုယ်လုပ်မှ
ကိုယ်ရမှာနော်။ ဒုက္ခသစ္စာဟာဘာလဲ။ သမုတိယသစ္စာကဘာလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား ဆင်းရဲတယ်။
ဘုရားကစိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ။ စိတ်ဘာကြောင့် ဆင်းရဲတာလဲ။ သွားစွဲလို့ဆင်းရဲတာ။ ဒါကံတရား
ဘယ်ကံလဲ မနောကံ။ မနောကံဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲ။ အာရုံငါးပါး ဘုရားပညတ်တာ။ ပညတ်တဲ့ သဘောကိုလဲ
သိပြီနော်။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ်ကိုလဲသွားတော့မစွဲနဲ့။ ဦးဇင်းကစာတော့မတတ်ဘူး။ ဒါစာတွေနဲ့ရေးထားတဲ့စကားလုံး
တွေဘဲ။ ပညတ်ရှိရင် ပရမတ်ရှိတယ်နော်။ ပရမတ်ဆိုတာ ခန္ဓာက အစစ်အမှန်ကိုသွားသိတဲ့တရား။ အနတ္တတရား။
သဘာဝသဘောဖြစ်နေတဲ့တရားတွေ။ ဖြစ်တာကို ဖြစ်တာကိုနော်။ အဲ့တော့ စိတ်ရဲ့စေတသိတ်ဆိုတာ မြင်စိတ်ပေါ့။
မျက်စိမြင်တာပေါ့။ ကိုယ့်နားကြားတာကို အဲ့တာစိတ်ကလေးတွေ စိတ်လို့ပဲခေါ်ဆိုသမုတိတယ်။ အဲ့ဒီတော့မြင်တာစိတ်ပဲ။
ကြားစိတ်တို့၊ နာစိတ်တို့ကနေပြီးတော့ တွေးတော့တာပဲ။ အဲ့ဒါတွေးစိတ်ဖြစ်သွားပြီ။ စာလိုစေသသိတ်ခေါ်တယ်။ စိတ်
စေတသိတ်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ အဲ့ဒီသုံးချက်ကိုပိုင်နိုင်ပြီးမယ်ဆိုရင် ဉာဏ်နဲ့ပိုင်မယ်ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ကိုယခုရတဲ့ နိဗ္ဗာန်ပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ
ပါဠိလိုရေးထားတာ။ မြန်မာလိုအေးငြိမ်းခြင်းခါတ်၊ အေး မစွဲတော့ဘူး။ သားသေတယ်။ သမီးသေတယ်။
မစွဲတော့ဘူး။ ကျင့်တဲ့ စရဏသူမှာရှိတယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ်တသတိပဋ္ဌာန်၊
ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်၊ စာကရှိတယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာ ကာယမှာရှိတဲ့ ကံတရားများ ကာယကံ၊

ဝစိကံ၊ မနောကံ များအဲ့ဒီတော့ ဒါတွေကိုစင်ကြယ်အောင် လုပ်ရမယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာက ရုပ်မှာရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်နော်။ ဝေဒနာက အာရုံကိုလိုက်။ အဲ့ဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် စိတ်တသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ်တကနေ ဓါတ်ဖြစ်အောင်လုပ်၊ အဲ့ဒီတော့ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်ကိုရောက်လိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ အာရုံခြောက်ပါးလွတ်သလား။ လွတ်တဲ့လူရှိတယ်။ မလွတ်တဲ့လူရှိတယ်။ ဒါသစ္စာတရားတွေ သမုဒိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမက်တသစ္စာ၊ အရိယာဓါတ်သစ္စာ စာကရေးထားတယ်။ စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်ထဲဖြစ်မှ အရိယာထသစ္စာခေါ်တယ်။ အရိယာထသစ္စာဆိုတာ သိသလား။ ကြားတော့ကြားဘူးတယ်။ သိတဲ့ သူလဲရှိတယ်။ မသိတဲ့သူလဲရှိတယ်။ ဦးဖင်းက စာတော့မတတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သစ္စာရဲ့သဘောကို သဘောလေးတော့ ပြောပြပါမယ်။ သမုဒိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ပရမက်သစ္စာ၊ အရိယာဓါတ်သစ္စာ၊ အရိယာဓါတ်သစ္စာဆိုတာ သုတ္တန်မှာရှာကြည့်တော့ စိန်စမဏဘုရားက လူပုဂ္ဂိုလ်အလယ်မှာ တရားဟောနေတာကို ဇိဇ္ဇမာနကရှင်ဒီလိုပြုလုပ်တာ ဘာညာနဲ့ တရားဟောပွဲမှာလူတွေကကြည့်ကြတယ်။ အဲ့ဒီတော့ဘုရားကဘာပြောလဲဆိုတော့ နင်နဲ့ကျုပ်နဲ့ နှစ်ယောက် ပဲသိတယ်။ အဲ့ဒါသစ္စာပဲ သမုဒိသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာ၊ ရှေ့လဲမမျှော်နဲ့၊ နောက်လဲမတွေးနဲ့ အဲ့ဒါသစ္စာပဲ အရိယာဓါတ်သစ္စာ အတိတ်ကိုလဲ မပြောဘူး၊ အနာဂါတ်ကိုလဲ မပြောဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်တည့် တည့်လေး သမုတိရဟန်း အရိယာရဟန်းကွာနေတယ်။ သင်္ကန်းတော့ဝတ်ထားတယ် စာအသိမှန်တယ်။ ဒီကစာတော့ မတတ်ဘူး။ ဝန်ခံထားတယ်။ ဘာလဲဥပါဒါန်တရား၊ ဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဈာတရား ဗျာပါဒဆိုတာ ဘာလဲ။ သားလေးတစ်ခုခုဖြစ်တာ။ သမီးလေး တစ်ခုခုဖြစ်တာ မနောကပူလောင်တာပဲဗျို့။ မနောဟောနေတာ မနောကိုပြောတာ အသီးတရာ အညှာတစ်ခု အညှာပြတ်မှ အသိတရာပါမှာ အဲ့ဒါမှအေးမှာ အမှိုက်ကစ ပြဿာဒိမီးလောင်ဆိုတာ ဒီအာရုံ ငါးပါးမလွတ်လို့ သံသရာတွေလည်နေတာ ဒါကြောင့်မို့ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ သဗ္ဗေ သင်္ခါရ အနတ္တ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အနိစ္စ ကိုလဲသိရမယ်။ ဒုက္ခကိုလဲသိရမယ်။ အနတ္တကိုလည်း သိရမယ်။ ပြီးတော့ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ခင်ဗျာ။ ဒီလမ်းကိုလျှောက်ရမယ်။ လမ်းဆုံးရင် ရွာတွေမယ်ကွ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်ရင် ဝိပဿနာဉာဏ်စခန်း သမတမဟုတ်ဘူး။ ဆက်ပေးတဲ့ဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူး။ ဆက်ပေးတယ်ဆိုတာ လောကီဗေဒင်တွေပေါ့။ အကြားအမြင်ရတာ ဒါပေါ့ဗျာ။ ဒီကမရဘူး။ ကံနဲ့ဉာဏ်ပဲသိတယ်။ ဇန့်ပဲသိတယ်။ ဒါလာဟောတာ။ ဒါနောက်ဆုံးဘဝ ခင်ဗျားတို့လဲ အိုမယ် နာမယ် သေမယ် ဦးပဏ္ဍိတလဲ အိုမယ် နာမယ် သေမယ် အဲ့ဒီတော့တစ်ဘဝနဲ့ တစ်ဘဝမပြောင်းခင် ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ လူမျိုးမရွေးဘာသာမရွေး ကိုယ်လုပ် ရင်ကိုယ်ရမယ်။ သဒ္ဓါဗိုလ်ဆိုတာ ယုံကြည်တာ။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ သီလဗိုလ်တွေ သမာဓိဗိုလ် တွေ ပညာဗိုလ်တွေ စာကရေးထားတယ်။ သဒ္ဓါဆိုတာယုံကြည်တာ။ ဒို့စာမတတ်ဘူး။ ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ဒိုးလိုမွှေ ရေလိုနောက်မယ် ရုပ်ရှိရင်ဝေဒနာရှိမယ်။ ဟောဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ အဲ့ဒီတဏှာရှိတယ်။ အဲ့ဒီတဏှာကို ခင်ဗျားဉာဏ်နဲ့ ကျင့်ပေတော့ ကံနဲ့ကျင့်လို့ကတော့မရဘူး။ ကံဆိုတာ တဏှာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီတံရားတွေကို နှလုံးသွင်းပြီး ကျင့်ပေတော့။ ကျင့်တော့ မဂ္ဂိရှစ်ပါး သမ္မာဝါစာ သမ္မာ ကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ။ အဲ့ဒါ သီလပဲ သမ္မာ ဝါယမ သမ္မာ သတိ သမ္မာ သမာတိ အဲ့ဒါသမာတိပဲ။ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ သမ္မာသကပ္ပ။ အဲ့ဒါပညာမဂ္ဂင် သုံးပါး ခင်ဗျားဝိနည်း မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်စိတ်ကို စစ်တယ်

သမာဆိုတာ ကောင်းတာလုပ်တာ သမ္မာဝါစာ ဆိုတာ တရားအားထုတ်နေပြီး အဲ့ဒီတော့ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ အစွဲဥပါဒါန်တွေ ငြိမ်းလာမယ်။ ဟောထိုင်ပြီးတော့ တွေးတောနေတယ်။ သူဟာ လောကီရဲ့အကြောင်းတွေကို တွေးနေတယ်။ ဒါကံပဲစွဲလို့တွေးတာ ဒါအနုသယ စိတ္တနု ပဿနာ ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့တရားတွေပေးနေတာ အဲ့ဒီတော့ သမ္မာဝါစာ ကမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဝီဝ သမ္မာဝါယမ ကိုယ်စိတ် ကိုစစ် မနောကိုစစ် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်ဆိုတာ ကမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒါ ဉာဏဥပါဒါ၊ အာလောကော ဥပါဒါ အာသွက်ခရာ ဉာဏ်ခေါ်တယ်။ အာရုံပျက်ပြီး အခုတော့ အာရုံခြောက်ပါး စွဲလဲစွဲတယ်။ ယူလဲယူတယ်။ မှတ်တာကို ဒါငါသား ငါသမီး တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ခွဲခြားပြီးတော့ သိတာကို သညာအသိခေါ်တယ်။ အဲဒါကံ တရားတွေ ဥပမာ သမီးလေးတွေသာ သားလေးတွေ သေသွားပြီး အဖေ အမေဘယ်လိုနေမလဲ။ ပူဆွေး တောက်လောင်တာပဲဗျို့။ ဗျာပါဒ အဲ့ဒါခေါ်တာ စိုးရိမ်ကြောင်းကြ ဗျာပါဒ ပရိဒေဝ အဲဒါသံသရာလည်တယ်။ အဲ့ဒါ စိတ်ကိုမစစ်တတ်လို့ ဒုက္ခတွေရောက်ကုန်တာ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား သူမသိဘူး။ စာပဲသိတယ်။ သွားစွဲတာကို စွဲတော့ကံ။ အဲ့ဒါအရိယထသစ္စာနဲ့ ဟောသွားတာ။ သမုတိသစ္စာမဟုတ်ဘူး။ ဝိရတိသစ္စာ သဘာဝ သစ္စာ၊ ပရမက်တသစ္စာ အဲ့ဒါကျင့်သွားပြီး ကျင့်လို့ပေါက်တယ်။ ပေါက်လို့ခင်ဗျားတို့ကိုလောဟောတာ။ စာမတတ်ဘူး။ မတတ်တော့ရေးထားတဲ့ ပါဠိအနက်အဓိပ္ပါယ်စကားတွေ ပါဠိကိုအနက်ပြန်ပေး။ ဒါမှ တရားနာတဲ့သူက သဘောပေါက် မယ်။ ဟုတ် မဟုတ် စဉ်းစားတယ်။ သံသရာလည်တာ ဘယ်ကံလဲ။ မနောကံ ဘာကြောင့်လဲ။ အာရုံငါးပါး ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်လေး မြင်လိုက်တာ စိတ်ပဲ အရာဝတ္ထုမှတ်လိုက်တယ်။ အဲ့ဒါသညာခေါ်တယ်။ သညာကြောင့် သင်္ခါရသွား စွဲရော။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ ဒုက္ခ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော အနိစ္စ သဗ္ဗေ အားလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တ၊ အနတ္တ ဒုက္ခ အနတ္တ ကလေးတောင် ဆိုတတ်တယ်။ အဲ့ဒါကိုယ်ရပ်တရားကိုရှုပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ရပ်တရားကြီးကို အနိစ္စဆိုတာဘာလဲ။ ဒုက္ခဆိုတာဘာလဲ။ အနတ္တဆိုလာဘာလဲ။ တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှ အနုဆုံးကံတွေ ညှိမ်လာလိမ့်မယ်။ ကံတွေငြိမ်လာမယ်။ အာရုံငါးပါးမြင်ခြင်လား မမြင်ခြင်ဘူး၊ ကြားခြင်လား မကြားခြင်ဘူး။ တရားနဲ့လုံးသွင်းတယ်။ ထိတယ်။ သိတယ်။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ အဲ့ဒါမြင်အောင်ကြည့်၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ အဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ မကြည့်နဲ့။ ဒီလိုလုပ်လိုက်တော့ သီလ သမာဓိ ပညာသုံးပါး အကယ်၍ ဉာဏ်မရရင်တောင် ခင်ဗျား အပ္ပါယ်ပိတ်ပြီး သီလကလဲဖြူစင်သွားပြီ။ သီလကနတ်ဘုံ၊ သမာဓိကဗြဟ္မာဘုံ ပညာဒါတွေက ကိုယ်လုပ်ရမှာ ကြည့်စမ်း အကာမှာမျှောနေကြတာ။ လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသ၊ တဏှာ၊ မာန စိတ်တွေ အဲ့ဒီစိတ်တွေ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာပြတ်မယ်။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာလဲ အာရုံငါးပါးမလွတ်လို့ ဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်။ အာရုံနဲ့ မနောတွေးကြည့်။ ဒါဖြင့်တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုနေရမလဲ။ ဘယ်လိုထိုင်ရမလဲ။ အေး သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အယူမယူနဲ့၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမယူနဲ့၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူ မယူနဲ့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူ သမ္မာဆိုတာ အင်မတန်မှတူးမြတ်တဲ့ သမ္မာ၊ ကျွန်းကိုင်းမှို ကိုင်းကျွန်းမှို နေကြတာ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အတ္တဒိဋ္ဌိ မင်းဘာဖြစ်လို့လိုက်လဲ။ တဏှာကမာန်ဖြစ်တော့ အာရုံနဲ့ မနောတွေတာကိုမှတ်ပြီပေါ့။ သီလဝိသုဒ္ဓိ မစင်ကြယ်တော့ဘူး အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ အကယ်၍ဉာဏ်မရရင်တောင် အာရုံခြောက်ပါးမှာ သမ္မာလေးနဲ့နေ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အတ္တ ဒိဋ္ဌိ ဒီအယူတွေမယူနဲ့။

နောက်ဆုံးဘဝပြန်မှာပဲ။ ဘုရားက ဟောထားတယ်။ ၃၀ ဘုံ၊ လူ့ဘုံလဲပါတယ်။ နတ်ဘုံ အပွယ်လေးပုံ ပြဟွာဘုံလဲ ပါတယ်။ သေခါနီးရင် ခင်ဗျားတို့ဇော်သုံးတန်ပြန်လိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ငါမှားပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ဘောသမားတွေလို နိုင်ငံခြား မှာကန်ခြင်ရင် စောစောစီးစီးပြေး၊ စောစောစီးစီးကျင့်၊ ကျင့်လိုက်ပြေးလိုက် ကြာတော့တတ်လာမယ်။ ဒီလိုပဲ ဝိပဿနာ အလုပ်ကလဲကျင့်ရမှာ စိတ်ကလေးကိုတွေး စိတ်တွေစေတသိတ်တွေ တွေးသေးလား။ အာရုံနဲ့မနောတွေးသေးလား နော် ဆရာကောင်းအရေးကြီးတယ်နော်။ ဝိနည်းမဟုတ်ဘူး။ အစိသီလ အစိစိတ်တ္တ အစိပညာ သိက္ခာ သုံးပါး ကောမေဃော ဘယ်ကလာလဲ။ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်က လာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာ ချုပ်တယ်။ ချုပ်တာကိုသိရမယ်။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ ဒီတရားကိုသိရမယ်။ နောက်ဆုံးမင်္ဂလာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မရတောင် အပွယ်ပိတ်တယ်။ စိတ်ကိုစစ်ထားတာ မနောစစ်တယ် ဗျာပါဒရယ် အဘိဇ္ဈာ ဒိဋ္ဌိရယ် ဒိဋ္ဌိကိုသတ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ ဗျာပါဒရဲ့အကြောင်း၊ အပိတ်စာအကြောင်းသိလိမ့်မယ်။ စွဲတာကိုဗျ။ သားလေးသေတယ်။ စိုးရိမ်ကြောင်းကြ ပူဆွေးသောကဖြစ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် မိုစာကဖာတိ ဇရာ မရဏလို့ရေးထားတယ်။ ဖာတိဆိုတာ ဘာလဲ။ ဇရာဆိုတာ ဘာလဲ။ မရဏဆိုတာဘာလဲ။ အဲ့ဒါကိုသိမှ သံဝေဂရမယ်။ အကျင့်တွေလဲ ကျင့်လာမယ်။ သေခါနီးမှ ဘာမှလုပ်လို့ မရတော့ဘူး။ သွားရောမရဏ သေမင်းက ကံကုန်ရင် သွားရမှာပဲ ဦးဇင်းလည်း ဒီလမ်းသွားရမှာဘဲ။ ခင်ဗျားတို့လဲ သွားရမှာဘဲ။ ကောင်းရာသုဂတိဘုံကို ရောက်အောင်သွားရမယ်။ အခုတော့လူတွေက အာရုံပေါ်မှာ ဒေါသတွေ လောဘတွေသူထက်သာအောင် ဖြစ်ကုန်ရော မနောပေါက်တယ်။ အပြင်သီလနဲ့ ပညတ် သီလနဲ့ ပရမက် သီလ ဘယ်ဟာက ကောင်းလဲ ပရမက်သီလကကောင်းတယ်။ ပညတ်သီလက အကာခေါ်တယ်။ ပညတ်သီလက စိတ်မချ ရဘူး။ သားသွားစွဲတာ ကံဥပါဒါန် ကံလည်အုန်းမယ်။ သံသရာ အဲ့ဒီကံကို သမ္မာလေးနဲ့ယူ။ အဲ့ဒီကံကို ပိတ္တ ဒိဋ္ဌိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အတ္တဒိဋ္ဌိ ကံတွေမဖြစ်စေနဲ့။ သမာလေးနဲ့ယူမှ တကယ်ကိုယ်စိတ်ကိုယ်အောက် တဏှာရယ် မာန်ဒိဋ္ဌိရယ် ဖြုတ်ထားလိုက်။ တဏှာကြောင့် ကိလေသာရဲ့ ရုပ်တရားမှာ တဏှာတွေကြီးပဲ။ အဲ့ဒီတဏှာရှိရင် မာန်ရှိတယ်။ တစ်ခုခု ဖြစ်ကြည့်ပါလား။ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်သွားမယ်။ မင်းဘာကြောင်းလဲကွ။ ဘာညာနဲ့ ကာယကံတွေ ဝဇီကံတွေက ပါကုန်ရော။ နတ်တွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားနတ်ရှိတာလဲမသိဘူး။ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ် လောကပါရနတ် နတ်ရှိတယ်။ ကိုယ်ကလူပြည်မှာ ကာယကံ ဝဇီကံမနောကံတွေကို သစ္စာရှိထားရင် နတ်ကကန်တော့ တယ်။ သကြားမင်းကလဲကန်တော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ရုပ်နာမ်ကိုသိသွားတာကို သူတို့ကနာမ်အကောင်တွေ သူတို့က ရုပ်မရှိဘူး။ ဦးပဏ္ဍိတက ရုပ်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်သစ္စာလေးပါးကိုသိတာ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ၊ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ကံကြောင့်အစွဲတွေကို ဖြစ်နေတာ သွားစွဲတာကို ကောင်းတာလဲစွဲ၊ မကောင်းတာလဲစွဲ ဘိလပ်မြေအိတ် ဘုရားတည် ဘိလပ်မြေအိတ်ပျောက်သွားတော့ ဘုရားလူကြီးက တောက်ခေါက်တယ်။ ဒလဝမ်ဘယ်မှာလဲ။ ဘိလပ်မြေအိတ် ၄၀၊ ၅၀ လောက်ပျောက်သွားတယ်ဆို မာန်ဖြစ်တာဘဲ။ ပျောက်သွားတယ်ကွာ။ မင်းတို့သတိမထားတာကို ပျောက်လဲ ထက်ဝယ်တာပေါ့။ ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့စိတ်လဲ။ ဥပမာ ဘိလပ်မြေအိတ်လေးငါးဆယ် ပျောက်သွားတာကို မာန်ဖြစ်ပြီး ဒလဝမ်ကိုဆူတော့တာဘဲ။ မာန်တွေဖြစ်နေတာ။ အဲ့ဒါဘာလဲ။ ကိုယ်တွင်းက တဏှာကိုမသတ်လို့ စကားတော့ ဝစီကံကနေ မာန်တွေဖြစ်ကုန်ရော။ တစ်ဖက်သားကခံရတယ်ဗျို့။ သူမှားတာကို သူမှားစိတ်ဆင်းရဲအောင်

သွားမလုပ်နဲ့။ ကိုယ်ပဲအနစ်နာခံပါသူများစိတ်ဆင်းရဲတာ ကိုယ်မှာအကျိုးမရှိပါဘူး။ အကျိုးပေါ်အကြောင်းသတ်ရမယ်။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်းကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ စားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ တွေးလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ အကြောင်းကိုသတ်မစွဲနဲ့ အကြောင်းသတ်မှခင်ဗျားအေးမယ်။ အကျိုး ဒုက္ခ သစ္စာမှမသိရင် အကြောင်းသတ်လို့ရပါမလား။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ကိလေသာရုပ်ကြီးကိုပြောတာ။ ဒုက္ခကြီးအကျိုးသတ်မှ အကြောင်းပြတ်မှာ။ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာသိမယ်။ တဏှာဆိုတာ စိတ်ကလေးသာယာတာ စက္ခုမှာသာယာတာ ခင်ဗျားတို့ တိစ္ဆိကြည့်တယ်။ အဲ့ဒါတွေ အဲ့ဒါတွေ စွဲနေတာပဲ။ အဲ့ဒါ တဏှာ ၃၁ ဘုံမလွတ်ဘူး။ ၃၁ ဘုံလည်အုန်းမှာပဲ ကိုယ်နားကကြာတာတဏှာ၊ အဲ့ဒါအရိယာခါတ် သစ္စာနဲ့ဟောနေတာ။ နာတဲ့သူကကံနဲ့နာနေတာဉာဏ်နဲ့ကျင့်ရမှာ၊ ရဟန်းတာချင်းမတူဘူး မတူလို့စာကရေးထားတာ။ ပဋိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဒါဘုရားကဟောထားတာ။ ဦးစင်းက လုပ်ကြံပြီးပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ပဋိယတ္တိကဘာလဲ။ ပဋိပတ္တိကဘာလဲ။ ပဋိဝေဒကဘာလဲ။ ဒါဘုရားဟောထားတာ ကိုယ်မှားရင် တစ်ခုခုဖြစ်တယ်။ ၃၂၄-၃၂၅-၃၂၆ ရိုက်မှုကို ကျူးလွန်ရင် အဖမ်းခံရမှာဘဲ။ စိတ်သာချ ၄၅၁၊ ၄၅၂ ဒါဥပဒေရဲ့ကျူးလွန်မှုတွေ ရောသတ်တွေပဲ သွားပြီးဥပဒေကို မချိုးဖောက်နဲ့။ ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံဘဲ။ ဘုန်းကြီးပဲဆိုပြီးသွားလုပ်လို့မရဘူး။ သူဥပဒေကရှိနေပြီ။ အဲ့ဒီကမဖြစ်ခင်ကတည်းကနေ ဒီကသိနေပြီ။ အရိယာခါတ် ကြည့်စမ်း ခင်ဗျားတို့ဟောဒီအထဲမှာ အင်္ဂါလိပ်ခေတ် ဂျပန်ခေတ် ဦးနုခေတ်တွေမှာ လမ်းတွေလုပ်လိုက်တာ အလုပ်သမားတွေအများကြီးပဲ ပုသိမ်ဘက်ကြည့်လဲ အလုပ်သမား၊ မြောင်းမြဘက်ကြည့်လဲ အလုပ်သမား၊ အိမ်မဲ၊ ပန်းတနော်ကြည့်လဲ အလုပ်သမား လုပ်လိုက်သူတို့စက်တွေနဲ့ကြည့်စမ်း၊ ဒီအစိုးရဘယ်လောက် သနားဖို့ကောင်းသလဲ။ ဂျပန်ခေတ်မှာလဲမရှိဘူး။ ဂျပန်ခေတ်ကနှိပ်စက်လိုက်တာ အင်္ဂါလိပ်ခေတ်ကလည်း ကြွင်းပေါ်ကို မတတ်နိုင်အောင်နှိပ်စက်တာ။ ဒီအစိုးရကြတော့ ကြည့်စမ်း၊ ထူးမြတ်လိုက်တာ ကြည့်စမ်း၊ တိုက်တွေဆောက်၊ တံတားတွေဆောက်၊ သိန်းပေါင်း၊ သန်းပေါင်းများစွာနဲ့ လူတွေကို ယဉ်ကျေးအောင်လုပ်ပေး၊ ဘုန်းကြီးတွေကို လုပ်ပေး အဲဒါကုန်လုံး လျှောက်လုပ်ပေးနေတာ သူများအတွက် သူ့အတွက်မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကနိုင်ငံတော်အတွက် လုပ်ပေးနေတာ ဦးစင်းကသာသနာအတွက် လျှောက်လုပ်ပေးနေတာ လှူတဲ့ပိုက်ဆံတွေကိုရော့ကွာ သိန်း ၅၀ကွာ ကိုယ်အကျိုးအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ သာသနာအတွက် ဟိုကလည်းနိုင်ငံတော် ပြည်သူပြည်သားတွေအတွက် နောက်သားနောက်သမီးတွေ ကောင်းစားအောင်လုပ်တာ လမ်းတစ်ခုလုပ်ရင်နည်းတာမဟုတ်ဘူး။ အလုပ်သမားခ ကျောက်တုံးတွေသယ်တာ ဒီပါရုံဘက်က ကျောက်တွေကိုပယ် လှေသမား၊ သမန်သမားတွေကို ပေးရ၊ ယုရနဲ့ သူ့အတွက် မဟုတ်ဘူး။ ပြည်သူပြည်သားတွေအတွက် နေဖို့စားဖို့ လုပ်ပေးတဲ့ အစိုးရခေါ်တယ်။ ဘုန်းကြီးလဲအသိရှိ တာပေါ့။ အသိမရှိတဲ့ဘုန်းကြီးလဲရှိတာပေါ့။ ဋ္ဌန်တွဲနေတာပေါ့။ တစ်ခါတလေလဲ အသိရှိတယ်။ တစ်ခါတလေလည်း အသိမရှိဘူး။ အားလုံးက သည်းခံရမယ်။ သူတက်တာ ဘာမှမရှိသေးဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီ သူကောင်းစားရင် ကိုယ်လဲကောင်းစားမယ်။ အေး ခင်ဗျားတို့ သံသရာဘယ်ကစလဲ ခန္ဓာကစတယ်။ မနောနဲ့ အာရုံ မပြတ်လို့ဖြစ်တာ ပြတ်ရင် ကပ်ဖတ်တွေ မလုပ်တော့အကုန်လုပ်တယ်။ အဲ့ဒီလူက အပ္ပါယ်ပိတ်ပြီး အခုလဲကောင်းပြီ နောင်လဲကောင်းပြီ သူကအနစ်နာခံတာကိုဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီတရားတွေကိုနှလုံးသွင်းတတ်ဖို့ လိုပါတယ်ဗျ။ သူများ အကြောင်းကိုမိစ္ဆာစိတ်၊ မနာလိုစိတ်၊ ဣစ္စစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာ စိတ်တွေမလုပ်နဲ့။ စားလဲမစားရဘူး။ တစ်ခါတည်း အပြစ်တွေ

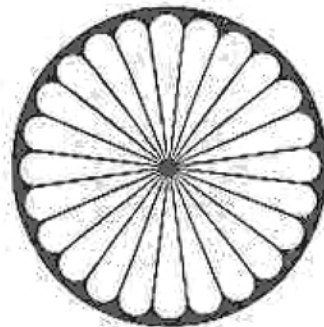
ဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကိုရှိသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ပတန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ်ကကိုယ်မာန်တွေ ရာဇမာန်တွေ ပစ္စည်းမာန်တွေ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ ငါမာန်တွေ ပလမာန်တွေ မစွဲနဲ့။ ခင်ဗျားကိုမလုပ်နဲ့ မပြောဘူး။ မစွဲနဲ့။ စွဲရင် ကံဖြစ်သွားမယ်။ စွဲတာကတဏှာခေါ်တာ စာလေးစွဲတာ တဏှာပဲ။ အဲ့ဒီတဏှာကနေ မာန်ဖြစ်သွားတာကနေ နှိပ်စက်တာပဲဗျ။ စာမတတ်လည်း ရဟန်းကို ငါဘယ်လောက်ရှိပြီလည်း။ မရှိပါဘူးဗျ။ အဲ့ဒါပညတ်၊ ပညတ်နဲ့ ပရမက်ကို စကားပြောသွားတာ ဘာကိုအားကိုးလဲ ပညတ်ကိုအားကိုးနေတာ ဒီကပညတ်ကို သိသွားပြီ။ ပညတ်ကို မစွဲဘူး။ သူကပညတ်ကိုယူလဲယူတယ်။ စွဲလဲစွဲတယ်။ အဲ့ဒါသံသရာတွေလည်နေတယ်။ ကဲ ဒီလောက်ဆို တော်ရောပေါ့ဗျ။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္ဘာဌာနန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

[၄-၄-၂၀၀၀] ရွှေတိဂုံတောင်ဘက်မုဒါး
သစ်လုပ်ငန်းဓမ္မာပူ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၈၈)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာသမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဦးဖင်းစာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီး ငယ်ဖြူမဟုတ်ဘူး။ သူလည်းနှောင်တတရားတွေရပြီး အင်မတန်မှဆိုးသွမ်းခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ အစွဲဥပါဒါန် ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်းတွေ စာကရေး ထားပါတယ်။ တရားနဲ့ကိုယ်အသိနဲ့ တင်ပြတာပါ။ အင်မတန်အစွဲကြီးတော့ သိပ်စွဲတဲ့အတွက်ကြောင့် လမိုင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်းဆိုတာက တောင်ပိုင်း၊ ကွင်းပိုင်း၊ ယက္ခ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍ ဒီလိုဟာတွေကို ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။ သဘောလေးနဲ့သာနာ။ ဦးဖင်းကနေပြီးတော့ အစွဲဥပါဒါန်ဆိုတာ တစ်ဘဝပြီး၊ တစ်ဘဝဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကျိုးကိုမသိတော့ အကြောင်းကိုသတ်လို့ မရဘူးဗျ။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီအကြောင်း တွေသတ်လို့မရဘူး။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ဒါအရိယထသစ္စာ၊ သစ္စာနဲ့ဉာဏ်တရားတွေ ဟောသွားတာ သဘောလေးနာ။ ဆရာတော်သမားတော် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်အားလုံး တပည့်တော်က စာပေကျမ်းဂန် မတတ်တဲ့အတွက် ဟောတဲ့အခါမှာ ပဋိပတ္တိအသိနဲ့ ပဋိပတ္တိအသိပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားရင် သည်းခံပါလို့ ဒကာ၊ ဒကာမ၊ ဆရာလေးတွေ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ သီလရှင်ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကို တောင်းပန်တယ်။ ပညတ်အသိနဲ့ ပရမတ်အသိပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းရင် တောင်းပန်တယ်။ ဦးဖင်းဟောသွားတာ ဉာဏ်အသိတွေကို ဟောတာပါ။ နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာဘဲ မူတည်တယ်။ ဘုရားဟောထားတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသောသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ၊ သင်္ခါရပါတယ်။ အနိစ္စပါတယ်။ ဒုက္ခပါတယ်။ အနတ္တပါတယ်။ ရုပ်နာမ်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ ကိလေသာနဲ့ တဏှာကို မပယ်နိုင်သလောက်ဖြစ်နေကြပါပြီတဲ့။ ကိလေသာရှုပ်တရား တဏှာက နာမ်တရား၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့ ကိလေသာနဲ့ တရားကိုမပယ် နိုင်ကြဘူးတဲ့။ ပညတ်ပေါ်မှာ မျှောနေကြပြီ။ ပရမတ်ကိုမသိကြဘူးတဲ့။ ကြားတော့ကြားဖူးတယ်။ သဘောဘဲနာ။ ပညတ်တရားနဲ့ ပရမတ်တရား၊ ကံတရားနဲ့ဉာဏ်တရား၊ ဉာဏ်ရသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကံသမားကိုဟောတယ်။ ခင်ဗျားတို့ သွားစွဲနေတာ သားစွဲလိုက်၊ သမီးစွဲလိုက် သောကပဋိဒေဝပူတယ်။ ဘယ်ကလဲမနော။ ကံနော်။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ အဲဒီစက္ခုအာရုံနားကကြားတယ်။ အဲဒီတော့နှင့်အဖေသေပြီ။ နင့်အဖေသေပြီ။ အဲဒီအသံကြားရင် ပူတာဘဲဗျ။ အဲဒါ ကံတရားဥပါဒါန်ကံတရားတွေ အဲဒီကံလေးက မနောဥပါဒါန်လေးက ဘာနဲ့သတ်မလဲလို့ သတ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတဲ့ မနောကံအာရုံမလွတ်လို့ ကံဖြစ်တာ။ သင်္ခါရတွေ ဖြစ်နေတာ။ သဘောလေးနာ။ သင်္ခါရဆိုတာ ပါဠိစကားတွေ အခုမြင်လိုက် အခုကြားလိုက် အခုသိလိုက်။ အခုနဲ့လိုက်၊ အခုစကားတွေပြောလိုက် ကာယကံတော်၊ ဝစီကံတွေ၊ မနောကံတွေ အဲပြောကြဆိုကြတယ်။ ယုတ်တာပေါ့။ မှန်တာပေါ့။ အဲဒါကံတရားတွေပေါ့။ ဥပါဒါန်ရဲ့သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ အဲဒါသံသရာလည်တဲ့ တရားတွေဘဲ ဒါပညတ်အာရုံပေါ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပါ။ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်သိမှ ဒါလူထူးလို့ခေါ်တယ်။ ဦးပုဂ္ဂိုလ်က ဘာတွေသတ် လည်း။ ကိလေသာနဲ့ တဏှာသတ်တယ်။ ကိလေသာကရှုပ်တရား၊ တဏှာက နာမ်တရား အဲဒီတော့ ရုပ်နာမ်သိတာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ ရုပ်နာမ်မသိတာ အဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ (၆) ပါး မနောက မှတ်မှားတွေဖြစ်နေတယ် မှတ်ပြီးတော့ မှားနေတယ်။ အမှတ်မှားတွေဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကံ မြင်တာတွေ မမြဲပါလား။ ကြားတာတွေမမြဲပါလား။ နံတာလည်း

မမြဲပါလား။ စားတာကလည်း မမြဲပါလား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ မမြဲတော့ မစွဲဘူးပေါ့။ ဒီပစ္စုပ္ပန် တည်တည်လေးမှာ မစွဲဘူး။ မစွဲတော့အေးတာပေါ့။ သွားစွဲရင် ပူတယ်ဗျို့။ အဲဒါသံသရာလည်ပြီဗျို့။ အဲဒါလေး ခင်ဗျားတို့အပေါ်မူတည်ပါတယ်။ တစ်ချက်ခုတ်ရင် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ ဒီကံတရားကိုသတ်ချင်လွန်းလို့ သံသရာ ဘယ်ကစလည်း ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကစလည်လည်း ခန္ဓာကစလည်တယ် နော်။ သံသရာ ဘယ်ကပြတ်လည်း ခန္ဓာကစလိုပြတ်တယ်။ အဲပြတ်အောင်ကျင့်တယ်။ ငါတရားအားထုတ်မယ်။ ငါတရားလုပ်မယ်။ ဒါနတွေ၊ သီလတွေ၊ ဘာဝနာတွေ ဖယ်ထားလိုက်တဲ့။ ငါဟာငါထပ်လွှင့်ခွေးလေးထိုင်ပြီးတော့ ကာယကံ (၃) ပါး၊ သူများ အသက် မသတ်ဘူး။ သူပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများသားမယားမဖျက်စီးဘူး။ ကာယကလည်း မလုပ်ဘူး။ ဝစီကံဟူသော အပြုအမူတွေမပြောဘူး။ ပိသုဏ္ဍာဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ သပ္ပလာပဝါစာ တိခြင်း၊ မှုတ်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း မလုပ်ဘူး။ ဟော ကာယဝစီကို သိမ်းပြီဗျို့။ အဲဒီတော့ သိမ်းတဲ့အခါမှာ ရေလည်းမသောက်တော့ဘူး။ အထွေထွေအလုပ်တွေကို ပယ်လိုက်ပြီကို။ ဟောတပလ္လင်ခွေးလေး ခွေးနေပြီးတော့ ဘာလုပ်လည်း စိတ်နဲ့စေတသိတ်တွေကို သူ့သတ်တယ်။ စိတ်ဆိုတာ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ ကြားစိတ်ကိုမှတ်တယ်။ ဘယ်မှာလည်း မသွားတော့ဘူး။ မမြင်ချင်ဘူး။ မကြားချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ သူ့ရှောင်ပြီ။ ဒါတွေကိုအပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ် ရင်ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ဘာကမစင်ကြယ်တာလည်း မနော၊ အဲဒါမနောကိုစစ်တာ။ မနောစစ်တဲ့အခါကျတော့ ဘာနဲ့စစ်မလည်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ခင်ဗျားစစ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကနိဗ္ဗာန်သွားတာဗျ။ အစစ်ဘဲ။ အဲဒီ မဂ္ဂင်ကိုဖျောက်မပြစ်နဲ့။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဆိုတာမှန်သော အယူဘဲ ဝါယမဆိုတာ အလုပ် ခေါ်တယ်။ အလုပ်ကိုအင်မတန် ဝီရိယစိုက်ပြီးတော့လုပ်တယ်။ သိတာလေး ကြားတာလေးကိုလည်း သတိထားတယ်။ အေးတာလည်း သတိထားတယ်။ ရှိရင်စားတယ် မရှိရင်မစားဘူး။ သူ့ဟာသူတရားထိုင်နေပြီး ဒီမနောကံလေးဟာ ကံဘာကြောင့်ဖြစ်နေလည်း။ ငါအလုပ်မလုပ်ဘဲနဲ့ စီးပွားရေးတွေ မရှာဘဲနဲ့ ငါဘာကြောင့်ကံဖြစ်သလဲ။ ဒီကံမနောကံ ဖြစ်တယ်။ လောကီအထွေထွေတွေကို စွဲနေတာကို ကိုယ်တွေ့ပြောပြနေတာ။ အုန်းမောင်းခေါက်တော့မယ်။ ဒီနေ့ဘာဖြစ်တော့မယ်။ ငါဒီနေ့ထမင်းစားရတော့မယ်။ သာယာတာတဏှာအဲဒီအာရုံတွေကို သာယာတာ ဟဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ကံဖြစ်တယ်။ ဘယ်လောက်နုသလဲဆိုတာ ဒီနေ့ ငါခန္ဓာကိုယ်ကြီးက တရားထိုင်လို့မကောင်းပါလား။ စိတ်ဆင်းရဲနေပါလား။ အဲဒါတဏှာဘုရားကစိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့။ သူ့စိတ်ဆင်းရဲနေတယ်။ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ သူ့သတိမထားတော့ဘူး။ သူ့သညာအသိနဲ့ လျှောက်လုပ်တော့ သံသရာလည်ပြီပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကာယဝစီတော့ မလုပ်ပါဘူး။ အဲဒီနှစ်ချက်တော့ မလုပ်ဘူးဗျ။ မနောကတော့ဖြစ်နေပြီ။ ဒီမနောစိတ်ကို ဥပါဒါန်မဖြစ်အောင် စိတ်စေတသိတ်ကိုလည်း ပယ်ပြီးစေတသိတ်ကိုလည်း သတ်မယ်။ တွေးစိတ်တွေ၊ လောကီစိတ်တွေ လောကီအကြောင်းတွေ မနောကလျှောက်တွေးနေတာ။ အဲဒါတွေလည်း ပယ်၊ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်ကိုလည်း ပယ်တဲ့ ဒီနှစ်ခုပယ်သွားတာနဲ့ ခင်ဗျားအလင်းခါတ်ရလာပြီး။ သတိသိပ်ကောင်းလာပြီး ခင်ဗျားနှောက်ယှက်မဲ့ဘာတွေ မလာတော့ဘူး။ မိစ္ဆာအယူတွေမလာတော့ဘူး။ သမာဓိတွေဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘယ်လိုကျင့်သလဲ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ စိတ်ကို ကျင့်နေတယ်။ ဘာအယူအဆနဲ့ ကျင့်သလဲဆိုတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် ကာယမှာရှိတဲ့ ကိုယ်ကာယမှာရှိတဲ့ အသိ၊

အာရုံ (၆) ပါးကြောင့် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေ စင်ကြယ်အောင်တာလုပ်ပါတဲ့။ အဲ့ဒါကာယသတိပဋ္ဌာန် စင်ကြယ်လာပြီလား။ ကာယကံ (၃) ပါး၊ ဝစီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး၊ ဒုစရိုက် (၁၀) ပါး၊ မိစ္ဆာအယူဝါဒတွေ ပယ်ကုန်ပြီ စင်ကြယ်သွားပြီ။ ကာယသတိပဋ္ဌာန် စင်ကြယ်ရင် တစ်ခါတက်လိုက်အုံးတဲ့ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်အဲ့ဒီရုပ်တရားကြီးက အကျိုးတရားကြီးက အကြောင်းတရားပေါ်လာလိမ့်မယ်။ သူဟာသူပေါ်လာလိမ့်မယ်။ မင်းဟာမင်းအေးအေးနေတဲ့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်စင်ကြယ်သွားပြီတဲ့။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်သာ အာရုံပြုပေတော့တဲ့။ ဝေဒနာကပူတယ်။ ကိုက်တယ်။ ကောင်တင်းတယ်။ ဝိုက်နာတယ်။ ဝေဒနာအဲ့ဒီတော့ ဒီဝေဒနာ မခံသာမှန်ပါတိ ဒီတရားခံသာရင် ဒီသံသရာကြော့ မျှောလိမ့်မယ်အများ။ စာရေးထားတယ်။ ဆရာတော်ဦးကဝိက ဟောသွားတယ်။ ဒါတွေကိုဝေဒနာလေးဖြစ်တာ စိတ်မဆင်းရဲဘူးလား။ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ စိတ်ချမ်းသာရင်တော့ တဏှာပေါ့။ အဲ့ဒီတဏှာနောက်မလိုက်စေနဲ့။ ဝေဒနာ နိယောခါ၊ တဏှာနိရောဒေါ၊ ဝေဒနာမှာ တဏှာပါလာပြီနော်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ကလည်း မှန်လာပြီ။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် မှာမှန်ဖို့လိုတယ်။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်ကနေပြီးတော့ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကို ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သွားတာ ကျော်တက်လို့မရဘူး။ ကိုယ်ကသိရမယ်။ သိရင်ပယ်တယ်။ ဘာတွေပယ်သလဲ။ မကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာအယူတွေ၊ မကောင်းတဲ့ကံတွေ အကုန်ပယ်ပစ်မယ်။ သူသိပြီ။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကိုရောက်လာပြီ။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန် ဟိုတုန်းက ကာယသတိပဋ္ဌာန်နဲ့ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်က စိတ္တရသတိပဋ္ဌာန် တက်ရတယ်။ မလွတ်သေးဘူး။ စိတ်ထဲမှာခါတ်ကြီးလေး ပါးကပေါ်လာပြီ။ အဲ့ဒါအနတ္တအတ္တမဟုတ်ဘူး။ သူဟာသူသိရမယ်။ အနတ္တဟာအနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အနတ္တ တစ်လုံး ပိုင်သွားပြီး အော်ဒီရုပ်ဒီနာမ်တွေဟာ အနတ္တပါလား။ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားငါ့ကို ဒုက္ခပေးတာ သူပါဘဲလား ဟောစဉ်းစား ပြီး လှည့်ပတ်ပြီး ဖြစ်နေတာ ပညာနဲ့ကြည့်တော့မှ ဒုက္ခမှန်းကိုသိတာ သံဃောဋီအကြောင်းကလည်း သိလာပြီ။ အဲ့ဒါယောကျ်ားလည်း မဟုတ်၊ မိန်းမလည်းမဟုတ်၊ ခါတ်ကောင်ကြီးအပြင်က အုပ်ထားတယ်။ ကေသာလောမာန် (၃၂) ကောဋ္ဌသလို စာကရေးထားပါတယ်။ ပညတ်ကိုသာ ယူကြတယ်။ ခါတ်ကိုတော့မယူကြဘူး။ ခါတ်ကိုမသိကြဘူး။ ခါတ်ပေါက်အောင်ရှု၊ သတိပဋ္ဌာန်မှာလည်း မှန်အောင်လုပ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဘုရားဟောတာနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက ကိုယ်မနောကိုစစ်နေတာ၊ ထိုင်တာ၊ သွားတာ၊ လာတာ၊ ပြောတာ၊ ဆိုတာ ဗုဒ္ဓရဲ့ယာဉ် ကျေးမှုတွေကို သုံး၊ အပြင်မှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ယာဉ်ကျေးမှုတွေကို သုံးမှအပြင်မှာ စင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်ရသွားရင် (၃၁) ဘုံလွတ်ပြီ။ ခင်ဗျားကိုဖြတ်လမ်းကနေလိုက်တာ အကယ်၍များ ဦးပုဂ္ဂိုလ်တက တကယ်ပေါက်မြောက်သွားရင် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ရလာပြီဆိုရင် အရိယာထ ရဟန္တာခေါ်တယ်။ သူကတော့ တာမှစွဲတာမဟုတ်ဘူးခင်ဗျားတို့က အင်မတန်မှ သဒ္ဓါကောင်းတယ်။ သဒ္ဓါဆိုတာယုံကြည်တာပါ။ ပါဠိလို သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသိပ်ကောင်းတဲ့အတွက်ကြောင့် ခင်ဗျားစေတနာတွေ ဖြစ်လာပြီဗျို့။ မနောစေတနာကျွေးချင်တဲ့ စေတနာ၊ ပေးချင်တဲ့စေတနာဟာ သူစေတနာသိပ်ရှိတာ။ သူယုံကြည်တာကိုဗျို့။ အဲဒီစေတနာတွေက သူစေတနာ သူအကျိုးပေးတယ်။ ဒီကဓမ္မဟိုကလည်း စေတနာကံ၊ ကံနဲ့ဓမ္မနဲ့သွားပေါင်းတော့ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ဟောတုပစ္စယော ဝေဒနိယ ဒိဋ္ဌိလက်ဋ္ဌင်း မျက်နှောအကျိုးပေးတယ်တဲ့။ သူရဲ့ယုံကြည်မှုနဲ့လုံးသားရဲ့ ဖြစ်လာတဲ့ စေတနာနဲ့ အံ့ကိုက် ဖြစ်သွားတာကို။ အဲ့ဒါဘဲဗျို့။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်နဲ့ တွေ့ဖို့လိုတယ်။

သစ္စာနဲ့လှူတာနဲ့တွေ့လား အံ့ကိုက်ဖြစ်နေပြီပေါ့။ တချို့ကသဒ္ဓါနဲ့လှူတယ်။ တစ်ချို့က ပကာသနနဲ့လှူတယ်။ မကောင်းလိုသာ လှူရတယ်။ ဘာမှလည်း မသိဘူး။ အဲ့ဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ စေတနာနဲ့လှူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အပါယ်ပိတ်ပါတယ်။ နတ်ပြည်တက်မှာဘဲ။ နတ်ပြည်ကိုကျိန်းသေတက်လိမ့်မယ်။ နတ်ပြည်ကိုပန်းရထားနဲ့ပါလိမ့်မယ်ပါလိမ့်မယ်။ နိဗ္ဗိတ ဘုရားတရားဟောလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတရားကိုနာရမယ်။ နတ်သတ်တမ်းကုန်လည်း ကုန်ရောအထက်ကိုကူးမှာ သူကဝိဿခါလိုဖြစ်လမ်းကလိုက်တာ ဒါကြောင့်မို့ သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းအစစ်ကို သူလိုက်ရှာနေတာ သူကလည်း သဒ္ဓါကလည်းကောင်း၊ စေတနာကလည်း ကောင်းသူပေါ်မှာ အဲ့ဒီရဟန္တာကလည်း စစ်ရမယ်။ ရဟန္တာအပေါ် မှုတည်တယ်။ အပြင်မှာနေတာထိုင်တာကို သွားမကြည့်နဲ့ နှလုံးသားက သူရဲနှလုံးသားက ခန့်မှန်းပြီးကြည့်၊ အနားနေတဲ့ သူတောင်မသိပါဘူး။ ဘယ်သူမှမသိဘူး။ ဦးပဏ္ဍိတ ဆဲတယ်။ တိုင်းတယ် ဟုတ်တယ်။ မှန်တယ် ဆဲတယ် ငါဆဲလိုက်တဲ့အသံကောင်းသလား မကောင်းဘူးတဲ့ မကောင်းရင်ဘာလို့ယူရလဲ မင်းဘာလို့ယူတာလဲ မကောင်းမှန်း မင်းသိရင်ဘာလို့ယူလဲ။ ဆူးပေါ်ဖက်ကျရင် ဖက်ပေါက်တယ်ကွ ဖက်ပေါ်မှဆူးကျရင် ဖက်ပေါက်တယ်ကွ။ အဲ့ဒါမင်းတို့ အာရုံတွေပေါ်မှာ ကျက်စားပြီးတော့ မင်းတို့တစ်ခါတည်း စေတနာတွေ ပျက်ကုန်ကျတာဘဲ။ ဒါကလူသိတယ်ကွ။ ဆဲပြတယ်ကွ။ မင်းဒီအယူကိုယူရတာလဲ မကောင်းမှန်းသိရင် မင်းဘာလို့ယူရတာလဲ။ အော်မင်းတို့တရားယူခိုင်းတာကွ။ စာမတတ်တဲ့အကောင်က မင်းတို့ကိုညွှတ်နဲ့ပေးလိုက်တာကွ မင်းကစာနဲ့ယူတော့ ငါဘယ်လိုပြောမလဲကွ။ အေး ငါကလည်း စာမတတ်။ ငါကပဏ္ဍိတဆိုပြီးတော့ တံခါးတွေပိတ်ထားတာကွ။ မင်းတို့တက်တက်လာတာကွ။ မင်းတို့ ဥပါဒါနိယူထားကြတယ်ကွ။ သဗ္ဗေအားလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ ကိလေသာတတှာငါကအစ ငါ့မှာလည်းရှိတယ်။ မင်းမှာလည်းရှိတယ်။ ဒါငြင်းတာမရဘူးကွ။ ဥပါဒါနိတရားတွေကွ အဲ့ဒီဥပါဒါနိတရားတွေကို မင်းကိုကြာလာရင် သိလာကြလိမ့်မယ်ကွ။ အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ်စစ်ပါကွ။ မင်းတို့သိရောပေါ့။ မသိဘူးလို့ မရပါဘူးကွ။ မင်းတကယ်လို့ သဒ္ဓါနဲ့ စေတနာမှန်လာရင် အဲ့ဒီရဟန်းကလည်း စစ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဆုမတောင်းနဲ့ကွ။ မင်းပုဆိုးသာ ကျွတ်ကျမယ်။ သူဒီအသိ မပျက်တော့ဘူး။ မကောင်းတဲ့ဒုစရိုက်တွေ အကုန်သိတယ်ကွ။ သူကလမ်းပြသွားပြီကွ။ မင်းတို့အတွက် ငါကျင့်ထားပြီကွ။ မင်းတို့စိတ်တွေငါသိထားတယ်။ ငါကျင့်ထားတယ်။ ငါသစ္စာထားတယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာ အခုခင်ဗျားတို့က သင်္ကန်းဝတ်ထားကိုကြည့်တယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဒါအကာ ပေါ့ဗျာ။ အကာဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ ဟောအသိတရားရတဲ့ သူကသိလာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားမသိပေမယ့် ဟိုကသိနေပြီတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ လူတစ်ထောင်မှာ ပဇ္ဇာစာရိက ဒီအသိကိုရတာတဲ့။ သားလည်းသေ လင်လည်းမြွေကိုက်တယ်။ ဟောသူအသိရတယ်တဲ့။ ဒီတရားဟာ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးတောင်မှ သားတွေ၊ သမီးတွေ လှူလိုက်တယ်မလား။ အဲ့ဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ကဆင်းရိုက်တော့ သံလျက်ဘာလို့ဆွဲသလည်းတဲ့။ အပြင်မှာမြင်တယ် မဟုတ်လား။ ပညတ်ကိုမြင်တော့ သွားစွဲတာပေါ့။ အဲ့ဒါဘာည်း သားသမီးစွဲတော့ တဏှာပေါ့တဲ့။ တဏှာကြောင့် သံလျက်ကိုဆွဲတော့ ခံပေါ့။ အဲ့ဒါဒိဋ္ဌိအကြောင်းကို မသတ်လို့ပေါ့။ ဒါအနုသယစိတ္တာနုယသနာကို ဟောတာပါတဲ့။ ဒါရဟန္တာ တွေဟောတဲ့ တရားသတွေ ဒါပုထုဇဉ်ရဟန်းတွေမဟောနိုင်ဘူးတဲ့။ ဟောခိုင်းကြည့်ပါတဲ့။ ဒီစိတ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အရာတွေကိုဟောသွားတာ။ ရဟန္တာအစစ်၊ အတု မဟုတ်ဘူး။ ဝုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ။

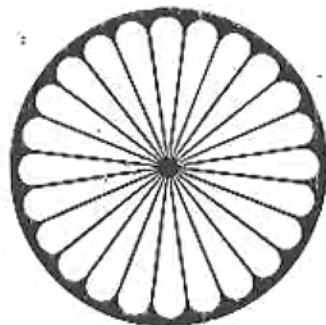

ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ ဥပါဒါန်ကံတွေ ဟောသွားတာ အဲ့ဒါမှ အဲ့ဒီကံကိုပြတ်သွားလို့ နိရောဓနဲ့မင်ရသွားလို့ လာဟောတာ။ အဲ့ဒါရဟန္တာအစစ်ဘဲ အထင်လည်းမသေးနဲ့။ အထင်လည်းမကြီးနဲ့တဲ့။ သူများမြှောက်တိုင်းလည်း မမြှောက်နဲ့တဲ့ သူများခြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်ဘူးတဲ့။ အကုသိုလ်နဲ့ ကုသိုလ်လွတ်အောင်သာသွား ကုသိုလ် တော့လုပ်တယ်။ မစွဲဘူး အကုသိုလ်တော့လုပ်လည်း မလုပ်တော့ဘူး။ ပြုလည်းမပြုတော့ဘူးတဲ့။ ဒီသဘောဘဲ အဲဒါဘာလဲ မဂ်ဉာဏ်ရလို့ပေါ့။ ကျွန်တော်အဲ့ဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ခင်ဗျားလို့ ဘုန်းကြီးတွေတက်ဟောခိုင်း။ ဒီဥပါဒါန်ကံတရားတွေ တက်ဟောပါတဲ့။ ဘယ်သူမှမဟောနိုင်ဘူးတဲ့နော်။ နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂတော့ ဟောထားတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာတွေ၊ သမုဒယသစ္စာ လောကမှာလူတိုင်းရှိနေတယ်။ ဥပါဒါန်တွေ အိမ်ပြန်ရောက်သွားတယ်။ ခင်ဗျားကိလေသာနဲ့ တဏှာပေါင်းနေတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်တဲ့။ ခင်ဗျားတို့စဉ်းစားပါတဲ့။ ဒီဥပါဒါန်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် မျိုးစေ့ရသွားပါပြီတဲ့။ အဲ့ဒီမျိုးစေ့ ရရင် သူစိတ်ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်နော်။ လင်မယားတောင်မှ လင်ကမုဆိုး၊ မယားကအမဲသားရောင်းတယ်။ ရတော့ မိန်းမကရတယ်။ ဟိုကောင်ကသက်တာ။ အဲဘယ်သူသိလဲ။ သိကိုသိရလိမ့်မယ်။ သိတော့မှ ခင်ဗျားတို့ဝမ်းနည်း ပက်လက်တွေဖြစ်ကုန်ပြီနော်။ အယူမှား၊ အမှတ်မှားတွေ၊ တဏှာတွေ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေက လွမ်းမိုးထားတာ။ တဏှာက အုပ်ချုပ်ထားလို့ မာန်တွေဖြစ်နေတာ။ ဘာတရားလဲ မင်းကဘယ်လောက်သိလဲ။ ငါကဘယ်လောက်သိလဲ။ မနောကသိနေတာကြီး။ သွားတော့မမေးဘူး။ မင်းတို့ဟာ မင်းတို့ပေတံနဲ့တိုင်းနေတာ။ ကံတရားတွေ အဲ့ဒီကံတရားတွေ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်ရတာလည်း လောကီကိုအားကိုးလို့ ဖြစ်တာဘဝတဏှာတွေ အဲ့ဒါဘယ်သူဟောနိုင်သလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ အဲ့ဒါရဟန္တာအစစ်တွေမှ ဟောတာ၊ ဘုရားတွေဟောတာ၊ တော်တော် တန်တန် တက်ဟောကြည့် မဟောနိုင်ဘူး။ သူတို့ဟောနိုင်တာ စာဘဲဟောနိုင်တယ်။ ဟုတ်တာပေါ့။ စာကစာဘဲပေါ့။ အခုဟော သွားတာက အနှစ်၊ ဥပါဒါန်ကံကို သတ်ပြီးတော့ ဟောထားဒါဆိုပြီးပြီးပေါ့။ (သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ဓါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာမဟာဂါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

[၁၅-၁၀-၂၀၀၀] ရန်ကုန်၊ သာကေတ၊ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား၊
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၈၁)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဂါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

(၁၅-၆-၂၀၀၀) ရက်နေ့ သာကေတ ဇိနမာန်အောင်ဘုရား ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဦးဇင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက မိဘများက ကျောင်း
မထားနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်စာသင်ကျောင်းမှာ မနေခဲ့ရပါဘူး။ အဲ့ဒီတော့စာသင်ကျောင်းမနေတော့ တိုင်ပြည်ကခေတ်
ပျက်တော့ ဟိုရောက်ဒီရောက် ဒီတော့တောကတော့ပြေးတွေက မြို့ပုသိမ်ရောက် မြောင်းမြရောက် ရောက်ချင်တဲ့နေရာ
တွေရောက်နေကြတယ်။ ရောက်ပြီးတော့သူရဲ့ ကြံ့ရာကျပမ်း သူရဲ့ခန္ဓာနှင့်သူကကာယနှင့် သူကရင်းပြီးတော့ ရှာဖွေစား
ရတယ်။ ကံတရားပါပဲ။ ဗလငါးတန်လို့ ဒီလိုခေါ်မှာပေါ့။ စာနှင့်စိတ်နဲ့ဆိုတော့ဆိုတော့ ဗလ ဗလကောင်းတော့
ဆန်အိတ်တွေ ထမ်းနိုင်တယ်။ အုတ်ပြားတွေထမ်းနိုင်တယ်။ သူများခိုင်းတာ အဲ့ဒါဘာကြောင့်လဲ ကာမဝဋ်ကိုမသိလို့
တည့်တည့်လေးဟောလိုက်တာ ကာမဝဋ်တဲ့ စာကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင်သူမသိ ထိတယ်။
သိတယ်။ ထိအောင် သူမသိတူးတဲ့။ အဲ့ဒါပေါ့ ဒကရုပ်နာမ်ပေါ့ဗျာ။ ထိတာကရုပ် သိတာကနာမ် ဒါကရုပ်နာမ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။
အဲ့ဒီရုပ်နာမ်ကိုမသိဘူး။ ဘာတွေသွားသိသလဲဆိုတော့ အာရုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ အာရုံငါးပါးနဲ့ မနောနဲ့ မနောကံ
ဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝဇီကံ၊ မနောကံဆိုတဲ့ ရေးထားတဲ့စာရေးထားတယ်။ ကံဆိုတာ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။
ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ သွားဆဲရင် ဥပဒါန်မှ အဲ့ဒါကိုယ်မပြုလုပ်ဘူး။ အဲ့ဒီကံက သံသရာလည်တာဘဲ။
ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံက ကာယကံဆိုတာ ကိုယ်ပြုလုပ်တယ်။ ဝဇီကံ ကိုယ်ပြုလုပ်ထားတယ်။ ဒါပြုလုပ်တဲ့ကံခေါ်တယ်။
သဘောလေးသာနားနော်။ အဲ့ဒီတော့ဒီက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ဆရာတော် ကိုရင်တွေအားလုံး
ထေရ်ကြီးဝါကြီး သံဃာတော် အရှင်မြတ်အားလုံး စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ စကားပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားရင်
အားလုံးကသည်းခံကြပါတဲ့ သူစာမတတ်ပါဘူးတဲ့။ နောက်အားလုံးပရိတ်သတ်များ ဒကာ ဒကာမများ တရားနာကြတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ ဥပဏ္ဍိတက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ စကားပြောသွားတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားရင် သည်းခံပါတဲ့
တောင်းပန်ပါတယ်တဲ့။ အားလုံးတောင်ပန်ကြပါတယ်တဲ့နော်။ စာမတတ်တော့ သူရဲ့အသိနဲ့ ထုတ်ဖော်ပြီးတော့
ပြောရပါတယ်။ ခန္ဓာကသိတာနဲ့ အဲ့ဒီတော့ ခန္ဓာကသိတော့ သူကရှာဖွေစားရတာပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒါကာမဝဋ်ကို
မသိတော့ဘဝ ဟောဒီဘဝမှာ လောဘစိတ်တွေ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ၊ တဏှာမာန စိတ်တွေ ဒါအစွဲ
ဥပဒါန်တွေခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါဘာလဲ အာရုံမပယ်နိုင်ဘူး အာရုံပယ်နိုင်တာက အာရုံငါးပါးကိုပယ်နိုင်တာက
အာသွက္ခယ ဉာဏ်ရတယ်။ ဉာဏ်နယ်ပယ်မှ ဂစ္ဆိယဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ် စက္ခုဥပပါဒီ၊ ဉာဏ်နံ ဥပပါဒီ
လောကီမှာလဲဉာဏ်ရှိရင် လောကုတ္တရာဉာဏ်ရှိရင်နော် ဒါသဘောလေးနဲ့နာ သဘောလေးနဲ့ သဘောလေးနဲ့
အတွင်းအာရုံအပြင်အာရုံနဲ့ သဘောလေးလောက်ပဲသူပြောပြမယ်သဘောဆိုတာ ဘာလဲ သဘာဝကိုသိလို့
သဘောလို့ပြောတာ သဘာဝဆိုတာ ဓါတ်တွေနဲ့ ဓါတ်တွေကြောင့်မို့ စိတ်ဓါတ်တွေရေး ရတယ်။ စိတ်ပြီးရင်ဓါတ်ဘဲ
အဲ့ဒီတော့လောကီတွေထဲမှာ စိတ်ကိုစွန့်တယ် လောကုတ္တရာမှာကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကဓါတ် အဲ့ဒါကိုဘာခေါ်လဲ
ပရမတ်လို့ခေါ်တယ်။ စာလိုဆိုရင်တော့နော်။ ပညာကပရမတ်လို့ သင်ထားပါတယ်။ ဒါက သဘောလေးအရပါ။
စာတော့မတတ်ပါဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒါတွေဟာ (ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်)၊ ဘာကြောင့် ဖြစ်သလဲ ကံတွေက အဲ့ဒီတော့
အော် အေး . . . အေး . . . အေး . . . အေး ကာမဝဋ်တဲ့၊ ဘဝဝဋ်တဲ့၊ ဝိပါကဝဋ်တဲ့ ငါဒီဝဋ်သုံးပါး

ဘာကြောင့်ငါမလွတ်သေးသလဲ။ ငါပယ်အပ်မယ့်တရား ဘယ်တရားတွေပယ်ရမလဲဆိုတာ ကာမသဝ ဘဝါသဝ ဝိညာသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ ဒါပယ်အပ်မဲ့တရားတွေ သိအပ်မဲ့တရား ကျင့်အပ်မဲ့တရားသိရမယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်း ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် စိတ်တ္တသတပဋ္ဌာန် ခမ္မာသတိပဋ္ဌာန် ဒါကျင့်ရမဲ့တရား။ ဒါနော် အဲ့ဒီတော့ သစ္စာတရားတွေဟာ ဘာသစ္စာတွေလဲ ဟော သစ္စာတွေလာပြီး သမုတိသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ သမုတိသစ္စာ ဝိရတိသစ္စာ သဘာဝသစ္စာ ပရမတ်တသစ္စာ အရိယာထသစ္စာ ဒါစာရေးထားတာ စာနဲ့မိမိရဲ့စိတ်နဲ့တိုက်ပေတော့ စာရှိလို့ အသိသိတာနော်။ စာမတတ်ပေမယ့် ခန္ဓာကနေပြီးတော့စာကို အိုး ဘုရား... ဘုရား... နော်။ စာကသိပ်မှန်နေတယ်။ ခန္ဓာကရထားတော့ စာကိုလေးစားတယ်နော်။ ခန္ဓာကမရရင် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး မသိရင် စာကိုတတ်တာ။ ရှိတာ မခံစားရဘူး တရားကိုနော်။ ဘာလဲအဲ့ခံစားရတယ်ဆိုတာ အကျင့်နဲ့တူတူပဲ သိတယ်နော်။ သဘောလေး သံာနာနော်။ ခံစားရပါတယ် တဲ့သူပြောသွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ခုနကပြောသွားတယ်။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုဉာဏ် ဒါပထမဈာန် ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတ္တုတဈာန်တွေရှိတယ်ဗျ။ ဒါဘယ်သူသိမလဲနော်။ အဲ့ဒါတွေက သစ္စာတွေ၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ ပရမတ်တသစ္စာ အရိယာထသစ္စာ အရိယာထသစ္စာ ဟာ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ အာရုံအာသဝက်ခယဉာဏ်ရရင် အာရုံကိုပျက် သွားပြီ။ ဘယ်အာရုံလဲ လောကီအာရုံလေနော်။ သဘောလေးသာနာ အဓိကကိုယ်ကြိုးစားရင် ကိုယ်ရမှာပဲ ကိုယ်လုပ်ရင် ကိုယ်ရမှာပဲ။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲ့ သိတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သီလဆိုတာ ဟုတ်တာပေါ့နော်။ နိဗ္ဗာန်သည်တဲ့ ဟောရေးထားတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည်တဲ့ ခန္ဓာမှာစတယ် ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်နော်။ ရေးထားတယ်။ စာက/စာကမှန်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ သီလဆိုတာ ဥပမာ စာတော့မတတ်ဘူး။ သီလဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စောင့်တည်ထားတဲ့ သီလအဲ့ဆောက်တည်ထားတဲ့ ဒါတွေမလုပ်နဲ့ ဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမနိသိက္ခာပဒံ သမ္မာဓိယာမိ အဒိန္နတဒါနာ ဝေဒမဏိသိက္ခာညာပဒံ သမ္မာဓိယာမိ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေဒါမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ ရှောင်ထားတာ ဒီနေ့အဖို့ ငါမလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ရှောင်ထားတာ အဲ့တော့ မုသာဝါဒါ ပိသုဏဝါစာ ဖရဿသုနာဝါတ သမ္ပပ္ပဏပ၊ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ ပိသုကာ၊ ဒဿနာ၊ မာလဂန္ဓ၊ ဝိလေပန၊ ဒါ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒီနေ့ ဒီရက်မှာ ဒါတွေငါမလုပ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ဝန်ခံချက်တွေနဲ့ ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ ခံတောင်းပြီးနော် အဲ့ဒီသီလ တောင်းထားတဲ့ သီလမှန်တာပေါ့။ အဲ့ဒီသီလတွေရှိသေးတယ်။ ဟော ဘာတဲ့ ပညတ်တွေ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ပညတ်တွေ ဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ဒါတွေမလုပ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ အာရုံပေါ်မှာ အာရုံနဲ့မနော၊ အာရုံနဲ့မနော၊ အာရုံနဲ့မနော ပညတ်တွေနော် ဒါဝိနည်း (၂၂၇) သွယ် ခု ဒါတွေဘုရားပညတ်တာတွေ သဘောလေးဘဲဒါမှန်တယ် သိပ်တူတယ်။ ပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ သဘောပြောတာ။ သဘောသာနာ သူဒါကြိုက်တယ်။ သူဒါလုပ်တယ်။ သူဒါကြိုက်တယ်။ သူဒါရတယ်။ ဘာမှမပြောဘူး။ သီလ အမျိုးအစား ရှိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ သီလအပြင်မှာထိန်းထားတဲ့ သီလ (၂) ခုရှိတယ်နော်။ ခုန သီလ၊ သမာဓိ၊ ဟော သီလရယ်၊ သမာဓိရယ်၊ ဒါနရယ်ဟော ပါနေပြန်ရော ဒါအဝိဇ္ဇာထုံးကို သီလနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများ ပါ။ ဒါစာကရေးထားတယ်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ အာရုံ (၆) ပါးကို အော် သီလနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ ပွားများပါ။ ဒါသွားတဲ့လမ်းသဘောလေးနဲ့ ဟောထားတာ ဟုတ်တယ်။ မှန်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ အဲ့သူထက်

ကောင်းတာ ဘာသိလဲ ခါလူတော့ လူတွေပဲ ခင်ဗျားတို့လည်း လူတွေပဲ ဘုန်းကြီးလဲလူပဲ။ ဒါပေမယ့် ထိန်းရတော့ မယ်လေ။ ဒါဦးဇင်းဘာမှ စာမှမတတ်တာကို အဲ့ဒီတော့ ဒီသင်္ကန်းချွတ်ရင် လူပဲဗျ။ ဒါဝတ်ထားတော့ရဟန်ပေါ့ဗျ။ သဘောလေးပဲနာ၊ သဘောလေးနာ ပညတ်ကို ခေါ်သမုတ်ထားလိုက်တာနော်။ ဒါဘာလဲ၊ ဒါဘာလဲ ခေါ်သမုတ် ပညတ် နံမည်၊ နံပါတ် တပ်ပေးထားတာ မှန်တာပေါ့။ အဲ့ဒါကိုသွားမစွဲနဲ့။ ကိုယ်ကနော် သဘောလေးနဲ့နာ ဒါဘယ်သူ့ကိုမှ ဦးဇင်းမပြောဘူး။ ဒါအသိပေးကို ထုတ်ဖော်ပြီးတော့ ပြောတာကိုယ်လုပ်ရင် ကိုယ်ရမှာပဲ အဲ့ဒီတော့ အဓိသီလရယ် ဟော အဓိကစိတ်ဓာတ်ရယ်။ အသိရယ် သီလဆိုတာထိုင်ရာ မထအာရုံပေါ်မှာဟော အာရုံပေါ်မှာ အာရုံ (၅) ပါးပေါ်မှာ အဲ့ဒါမြင်တာသီလ၊ ကြားတာသီလ၊ နံတာသီလ၊ စားတာ သီလ၊ ထိတာသီလ အဲ့ဒါအသိသီလခေါ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့သီလအားကောင်းနေတာကိုဗျ။ ကျင့်ထားတာကိုဗျ။ စိတ်ဟောထားတာ အဲ့ဒီဘဝင်စိတ် အတွင်းစိတ်ကို တည်အောင်ထားပါ။ အတွင်းစိတ်ကို အာရုံပေါင်းရင် တည်အောင်ထားပါ။ သင်္ခါရ အနိစ္စဆိုတာ ဘုရားကံကိုဟောထားတာနော်။ ကံကိုဟောထားတာ အဲ့ဒီကံမှာ တဏှာပါနေတယ်။ ဒီတဏှာဘာပါလဲ ကိလေသာမှာ ဖြစ်နေတာ ကိလေသာနဲ့ တဏှာနဲ့ဟာ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှသိလိမ့်မယ်။ တဏှာမပြတ်တော့ တစ်ဘဝပြီး၊ တစ်ဘဝ အိမ်ဆောက်သွားတယ်နော်။ ဘုရားရှင်ကပြောတာ အဲ့ဒီတဏှာကိလေသာမှာ တဏှာတွေရှိတယ်။ ဘာလဲ ရုပ်တရားကိလေသာ ဟော ကောင်းကောင်းလေး အိပ်ရာနိုးလာတာနဲ့ မိန်းမကို ခိုင်းတယ် ဟေး ရေပေးစမ်း၊ ဟေး သွားတိုက်ဖို့သွားပွတ်တံပေးစမ်း၊ အိပ်ရာကမနိုးသေးဘူး။ စောင်ကြီး ခေါင်းခြံခြံပြီး တော့ ရုပ်ပေါ်မှာတဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာကိုမသိဘူးနော်။ သဘောလေးပဲ။ အဲ့ဒီတော့ရုပ်ပေါ်မှာလည်း တဏှာရှိတယ်။ အာရုံပေါ်မှာလည်း တဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာကိုဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှသိမှာ။ ဂန္ဓိဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝေဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဒီဘုရားဟောတဲ့စာတွေစာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမှီသူမှမရတာကိုနော်။ ခုနက ရေထားတယ်နော်။ စာအရပြောတာ။ ဘယ်သူ့ကိုမှဦးဇင်းမပြောဘူး။ စာမှမတတ်တာကို။ အဲ့ဒီတော့ဒီသီလတွေကို သူ့ဘဝမှာရောက်လာရင် ဟော့ဒီရုပ်ကြီးက အိုရဦးမယ်။ နာရဦးမယ်။ သေရဦးမယ်။ ဟော့ ဒီရုပ်ကြီးက အနိစ္စရဲ့သဘော၊ ဒုက္ခရဲ့သဘော အနတ္တရဲ့သဘော ရုပ်မှာရှိတာ အဲ့ဒီတော့ အနိစ္စဆိုတာဘာလဲ။ ဟောပါဠိစကားတွေ ပါဠိရှိရင် အနက်ရှိတယ်။ အနက်ရှိရင် အဓိပ္ပါယ်ရှိတယ်နော်။ ပါဠိအနက်အဓိပ္ပါယ်တဲ့ ပါဠိစကားဆိုတာ ဘန္တေ၊ ဟေတုပစ္စယော သမ္ပယုတ္တပစ္စယော၊ ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော ဒါတွေဟာဆရာတော်တွေရှိ ဦးဇင်းတို့ ရွက်နေကြတာပဲဗျ။ (၂၄) ပဋ္ဌာန်းတွေ ဦးဇင်းကဘာမှစာမတတ်တော့။ ဒါတွေဟုတ်တယ်ကွ အမလေး သိပ်ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ အေး အေး အေး အေး ဟုတ်တယ်ကွ ရှစ်ခိုးပြီးပြန်တယ်။ သူကစာမှမတတ်တာကိုဗျ။ ကဲ့ရဲ့ပြော ဘာမှမဟုတ်ဘူးနော်။ အဲ့သဘောလေးနဲ့ သာနာ အော် ငါမတတ်ပါလား။ ဒီစာအုပ်တွေလည်း မတတ်ပါ အသက်ကကြီးပြီ ငါမသင်နိုင်တော့ ဘူး။ ငါ့အလုပ်နဲ့ပဲ ငါသွားပါပြီ။ သွားတော့မယ်။ သံသရာဟာတယ်ရှည်လျားပါသလား။ ဒီကံဟာတယ်ရှည်လျားပါ သလား။ ရှည်လျားတာ အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ခု ငါအညှာပဲ ဖြတ်တော့မယ်။ မနောသတ်တော့မယ်။ အဲ့မနောသတ် တာပေါ့ဗျာနော်။ အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ခု တစ်လုံးစီတော့ ဖြုတ်မနေတော့ဘူး။ ကြာနေတယ်။ မနောသတ်တော့ ဘာနဲ့သက်လဲဟော လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက် ဖိုထိုးတော့တာပဲဗျ။ ဖိုထိုးတော့ မနောရဲ့ဘဝင်အာရုံဟာ ဒီနှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့

ဝင်လေ ထွက်လေရဲ့ အာရုံကို သတိ အမြဲတမ်းကပ်ထားတယ်။ အတွင်းအာရုံက အပြင်အာရုံ ဝင်တယ်။ ထွက်တယ်။ သတိကပ်ထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ သတိလေးက အမြဲတမ်းသူကငြိမ်နေတယ်။ အဲ့ဒီလိုငြိမ်နေ တယ့်အခါမှာလောကီရဲ့ သားကြောင်း၊ သမီးအကြောင်း၊ စီးပွားရေးအကြောင်း၊ သောကပရိဒေဝအကြောင်း ဘာမှတွေး စရာမရှိဘူး။ ဒီမှာသူအလုပ်လုပ်နေတာကို သိနေရတယ်။ ဒီအသိကိုကပ်နေ။ အဲ့ဒီအာရုံတစ်ခုကို ဝင်တယ်ထွက်တယ်။ အဲ့ဒီအသိလေးကို ကပ်ထားတယ်။ ဘာမှတွေးနိုင်တဲ့ ဖောမရှိတော့ဘူးနော်။ အဲ့ဒါဘာလဲ ခင်ဗျားရဲ့ကာယကံ (၃) ပါးဝဇီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါးဆိုတာ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ချုပ်နေတာတစ်ပြိုင်နက်တည်း ချုပ်နေလိုက်တာ အဲ့ဒါရဲ့ သမ္ဘိယုံကြည်ချက်အရ ဝရိယအားကောင်းတော့ သီလအားကောင်းလာတယ်။ သမာဓိအားကောင်းလာတယ်။ ပညာအားကောင်းလာတယ်။ သိက္ခာ(၃) ပါးဆိုတာ ဒါခေါ်တာနော်။ တရားဟာကိုယ်မှာရှိတယ်။ နီးနီးလေးပဲ ဆရာကောင်းဖို့အရေးကြီးတယ်။ ပြန်ကြမှာခင်ဗျားလည်းပြန်မှာပဲ၊ ဦးဇင်းလည်းပြန်မှာပဲ။ ဒီရုပ်ကမမြဲဘူးဗျ။ ဒီရုပ်ကအဲ အိုရဦးမယ်။ နာရဦးမယ်။ သေရဦးမယ်။ စိတ်ကမအိုဘူး။ နာမ်ကမအိုဘူးနော်။ ရုပ်ကအိုသွားလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ မသေခင်၊ မအိုခင် ဉာဏ်ဦးအောင်ရှာ ဘယ်သူမှမကဲ့ရဲ့နဲ့။ အာရုံပေါ်မှာ ဒေါသစိတ် အာရုံပေါ်မှာ မလုပ်နဲ့။ အဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမလုပ်နဲ့ပဲ။ အဝိဇ္ဇာစိတ်မလုပ်နဲ့။ မနောအာရုံပေါင်ရင် ဖြစ်တတ်တယ်။ ငါ့အိမ်မှာညှော်သည်လာတယ်။ ငါဒီနေ့ အဖိုအိမ်ကလည်းဆန်လည်းမရှိဘူး။ ညှော်သည်ကလည်း အလိုက်ကန်းဆိုးမသိပါလား။ ကဲမနက်လည်းစား၊ ညလည်းစား၊ နေ့လည်စာ စားပြီးတော့သူကမကောင်းတာတွေ သူကသောက်စားလိုက်သေးတယ်ဗျို့။ ညှော်သည်ကတော့ သူတော် ကောင်းအိမ်ဟာသူယုတ်မာဝင်လာတော့ တစ်ခါတည်းသူတော်ကောင်း စိတ်ဆင်းရဲလာတယ်။ သူလည်းအရိယ မဖြစ် သေးဘူးဗျ။ နော် ဒါကြောင့်မလို အော် အေး . . . အေး . . . အေး . . . သူမှာဟိုမှာအာရုံကြော၊ မနော ပေါက်နေပြီ သူဆန်လည်းမရှိတော့ဘူး။ ကုန်ပြီး ဝါတော့ပြေး ဦးသမီးရေ အဲ့ဒါနောက်ဘေးကနေထွက်ပြီးတော့ အဝတ်ကလေးတွေ သွားပေါင်းချက်ပြုတ်စား အဲ့ဒါလည်း သူကမဆင်းသေးဘူးနော်။ အင်မတန်မှကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတယ်။ ကျွန်းကိုင်းမှီ ကိုင်းကျွန်းမှီမသိတတ်တာနဲ့ မရှိတာနဲ့ ဟောမရှိတာကို ရှာရင်ရတယ် မသိတတ်တာ အခက်ဆုံးပဲ ပြောရမှာ မလွယ်တော့ဘူးနော်။ သဘောလေးနဲ့နာ ဒါကြောင့်မလို ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ဝါဟာဒီဘဝဟာ ဘာပဲခိုင်းခိုင်း ငါ့ရဲ့စေတနာ မပျက်ပါနဲ့ ဘယ်သူပျက်ပျက် ငါ့စေတနာမပျက်နဲ့ အာရုံပေါ်မှာ ငါ့ကိုဆဲလဲ ငါ့စေတနာမပျက်နဲ့၊ ငါ့ပါးရိုက်လဲ ငါ့စေတနာ မပျက်နဲ့။ ငါ့ကိုလက်သီးနဲ့ထိုးလည်း ငါ့စေတနာမပျက်နဲ့။ ငါ့ဆဲရေးတိုင်းထွာလည်း ငါ့စေတနာမပျက်နဲ့။ လူကြီးမင်းက ခိုင်းလည်း ငါ့သွားလုပ်မယ်။ ငါ့စေတနာမပျက်ဘူး သညာမမှတ်နဲ့ မှတ်ချင်တော့ စေတနာပျက်တတ်တယ်နော်။ တစ်လုံး တည်းပေးလိုက်တယ်ခင်ဗျားကို အဲ့ဒီနေရာမှာ အမှတ်ကရှုပ်နေတယ်။ ငါ့ကြီးဘဲခေါ်တာပဲ။ ဟိုလူတွေတော့ မခေါ်ဘူး။ ငါ့ဘဲခေါ်နေတာဘဲ။ ဟိုလူတွေတော့ မခေါ်ဘူး။ ငါ့ဘဲခေါ်တာဘဲဆိုတော့ မနောပေါက်တယ်ဗျို့နော်။ အဲ့ဒီတော့ အမှတ် ကြောင့် သင်္ခါရတွေဖြစ်ကုန်တယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံကုန်သော သင်္ခါရ အနတ္တ ဒီသင်္ခါရက အာရုံနဲ့မနော၊ အဲ့ဒီတော့ နှစ်ခုရှုပ်နေတာ။ အဲ့ဒါပမာလိုစာလိုပြောရင် တော့ အာရုံယူတယ်။ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ အဲ့ဒါဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောင်းတာ လုပ်တာလည်း ပယ်မှာက မဂ်ဉာဏ်သာပယ်မှာ မဂ်ဉာဏ်မှသိမှာနော်။ ဘာနဲ့ပယ်လို့ရမလဲ။ ဟိုမှာ ဦးပဏ္ဍိတရေ ခင်ဗျား

သားတွေ၊ သမီးတွေ တစ်ခါတည်း သေကုန်ပြီဗျာဆိုရင် ဥပဏ္ဍိတကြားလိုက်တာနဲ့ ဟာ မနောက်က ပေါက်တာပဲဗျို့ ကံဖြစ်သွားပြီ ကံဆိုတာတဏှာပါနေပြီ အဲ့ဒါကံဆိုတာ ဥပါဒါန်ဟော ဥပါဒါန်ကံဖြစ်သွားပြီ ဥပဖြစ်သွားပြီ အဲ့ဒါကိုသွား စွဲလိုက်တယ်။ သွားမှတ်လိုက်တယ်။ သွားယူလိုက်တယ်။ အဲ့ဒီမှာကံဖြစ်ပြီပေါ့။ အဲ့ဒါသံသရာလည်တဲ့အသိတွေဘဲနော်။ ဘယ်မှာလဲခင်ဗျား။ ဥပါဒါန်တစ်လုံးတည်းချလိုက်တာနော်။ ခင်ဗျားသီလတော့ ဒီနေ့ယူထားလိုက်တာ (၅) ပါးသီလတဲ့ အော်ယူထားလိုက်တာ။ သမာဓိတွေကလည်းကောင်းတယ်။ မယားလင့်နောက်လိုက်သွားရင် အဲ့ဒီလူကလည်း ပူတာပဲဗျို့။ သဘောလေးနာ ဥပါဒါန် ကံ ဒီကံကိုဘာနဲ့ဖြတ်လိုရမလဲ မဂ်ဉာဏ်နဲ့ဖြတ်မှရမယ်။ ခင်ဗျားတို့မေးကြည့်နော်။ သဘောလေးလုပ်ပါ။ ဒီဟာ ကိုယ့်အဖေ၊ ကိုယ့်အမေ၊ ကိုယ့်အကိုကြီး၊ ကိုယ့်ညီမတွေနောက်ဆုံးဘဝ ပြန်တော့မှာနော်။ အလင်းကလာတဲ့သူ အမှောင်ပြန်လိမ့်မယ်။ အမှောင်ကလာတဲ့သူက အလင်းပြန်လိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ သဘောလေးနဲ့ သာနာဘယ်သူဘဲ ပျက်ပျက်ကိုယ့်စေတနာ မပျက်နဲ့ ဘယ်သူပြောပြော ဘယ်သူကဆဲဆဲ ကောင်းပါတယ်ဗျ။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ ကောင်းပါတယ်ဗျ အဲ့ဒီလိုကိုယ်နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ အတင်းတွေသွားမပြောနဲ့။ သန်းတွေမတုတ်နဲ့။ ဗုံလုံတစ်လှည့် ငါးဖျံတစ်လှည့်၊ ကြက်မသတ်နဲ့ ဘဲမသတ်နဲ့ အဲ့ဒါကိုယ်ကျင့်တရား ဘယ်မှာရှိသလဲ။ ကိုယ်ကျင့်ထားတဲ့အသိမှာ မရှိတော့ဘူး။ သတ်မှာဘဲဗျ။ ခင်ဗျား ကိုယ်ကျင့်တဲ့ အသိရှိရင်စာနာတယ်ဗျ။ မသတ်တော့ဘူး။ အဲ့ဒါ ဝိပဿနာကိုကျင့်ထားတာ သိသွားပြီ။ အဲ့ဒီတော့မှ စာနာတယ်။ ဒါတောင် စာနာတဲ့စိတ်ရှိတယ်။ စာနာတဲ့စိတ်ဆိုတာ သူ့ဘက်ကိုယ့်ဘက်မျှတတယ်။ အဲ့ဒါသမ္မာဓေါတယ်။ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ မဟုတ်တော့ဘူး။ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကငါမြင်တယ်ကွ။ မင်း ငါ့စက်ဘီးမင်းယူသွားတယ်။ မင်းခုကြည့်စမ်း အကုန်ကျိုးပဲ့လာပြီ။ အဲ့ဒါဒေါသဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒါစက်ဘီးလေးကို သူ့စက်ဘီးလေးကို သွားစွဲတာတဏှာ အဲ့ဒီစက်ဘီးကြောင့် သူဒေါသဖြစ်သွားတာ သီလပျက်တာပဲဗျို့။ အာရုံကိုယူထားလိုက်တာ။ ဘာလဲယူထားလိုက်တာ အမှတ်နဲ့ယူထားတယ်။ အဲ စက်ဘီးကတန်ဖိုးဘယ်လောက် ဟော အမှတ်က ငါ့စက်ဘီးက (၁) သောင်းကျော် တယ်။ (၂) သောင်းကျော်တယ်။ ခင်ဗျားခုံဖိနပ်အစုတ်ကလေး စီးလားတယ်။ ပျောက်သွားတယ်။ ခင်ဗျားစိတ်မဆင်း ရဲဘူး။ နက်ဖြန်ကာ ဝယ်တော့မှာဘဲ။ ဒီဖိနပ်အစုတ်ကလေးက ဘာမှလည်း မဖြစ်လောက်ဘူး ပဲ့နေပြီအဲ အဲ့ဒါသူက ပျောက်ပါစေကွာ ဟောခင်ဗျားစင်ကြယ်ဖိနပ် (၆) ရာတန် ဝယ်စီးလိုက်တယ်။ တစ်ဖက်သာပျောက်ရင် ခင်ဗျားမူး နောက်နေတာဘဲ။ ဒါပစ္စည်းစွဲတာပေါ့ဗျာ။ ဒါဥပါဒါန်ကံတွေ ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်။ အဲ့ဒီတော့ကံပေမယ့် သမာဓိရှိတယ်။ မိစ္ဆာကံရှိတယ်။ ကံချင်းမတူဘူး။ အဇာတဿနဲ့ ဗိဇ္ဇိသာရမင်းကြီး သားအဖကံချင်းမတူဘူး။ ကံချင်းမတူရင် စေတနာချင်း မတူဘူး။ စေတနာချင်းမတူရင် ဘုံချင်းမတူဘူး။ နှစ်သွားမှာဆိုးလို့နော်။ ခင်ဗျားတို့နှစ်သွားမှာ ဆိုးလို့ ဒါမရှိတာ ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာအခက်ဆုံး။ ဦးပဏ္ဍိတပြောသွားတယ်။ အသိ အဲခင်ဗျားတို့သိတာ ခင်ဗျားတို့ လေ့လာပါတဲ့။ (လေ့လာပါတဲ့၊ သုံးသပ်ပါတဲ့၊ စုံစမ်းပါတဲ့) အဲ့ဒီတော့ စုံစမ်းပါတဲ့ အလုပ်လုပ်ကြည့်မှ ခင်ဗျားတို့သိမယ်။ အော် ခုစရိုက် (၁၀) ပါးကာယကံ (၃) ပါး၊ ဝဇီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး၊ ငါအခုသတ်ထားတာ ဘယ်ကံကို သတ်တာလဲ ဗျာပါ။ အဘိဇ္ဈာ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ ငါသတ်ပါလား။ ဒိဋ္ဌိ ငါသတ်ပါလား။ အဲ့ဒီတော့ ဒိဋ္ဌိသတ်တယ်။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်းအာရုံ ငါမပေါင်းတော့ဘူး။ သင်္ခါရမလုပ်တော့ဘူး။ ဟော သင်္ခါရတရားရပ်နေတယ်။ အာရုံနဲ့

မနော မပေါင်းဘူး။ မပေါင်းတော့ အပြင်အာရုံပယ်ပြီး တော့ အတွင်းအာရုံသတ်တယ်။ အတွင်းအာရုံဘာနဲ့သတ်လဲ ထိတယ်။ သိတယ်။ ထိတာ သိတာ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက် ရဲ့အာရုံကို ဘဝင်က မနောက အဲ့ဒီအာရုံမှာ ကပ်ထားတယ်ဗျို့။ ဘယ်မှမသွားတော့ဘူး။ အဲ့ဒါဘဲ သတိထားနေတာဘဲ။ အဲ့ဒါပဲ သတိထားနေတာ သူခိုးက အဆင်သင့်ဝင် ဝင်တော့မယ်နော်။ လောကီအနုသရနော် သူခိုးကဝင်တော့မယ်။ မယားအကြောင်း၊ သားအကြောင်း၊ အမလေး အုန်းမောင်း ခေါက်ပြီ တော်ပြီ ငါတစ်နာရီရှိပြီ တဏှာကို အားကိုးနေတာ ဝေဒနာ နိရောဓါ တဏှာ နိရောဓါ ဝေဒနာကိုမြင်အောင် ရှုဝေဒနာကို ရုပ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ဝေဒနာကို ဝေဒနာမှန်းသိရမယ် နော် အော် ယိမ်းတာလည်း ဝေဒနာ၊ တွန်းတာလည်း ဝေဒနာ၊ ပူတာလည်း ဝေဒနာ၊ အေးတာလည်း ဝေဒနာ၊ သူ့သဘောသူဆောင်နေတယ် တော်ကြာ လာရော အော် ဝေဒနာပါလား။ ငါမဟုတ်ပါလား။ သူ့သဘောသူ လုပ်နေ ပါလား။ ဓာတ်ကောင်းပါလား။ ဟော ဓါတ်ဘက်လှည့်လာတယ်နော်။ သညာကို ပညာနဲ့ယူတယ်နော်။ ကံကိုညဏ်နဲ့ ယူထား တယ်။ ယူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ခုပညာမှာ ဟော သညာကတန်းလမ်းကြီး ဖြစ်နေတယ်။ အမှတ်က တန်းလမ်းကြီး ဖြစ်နေတယ်နော်။ ဒီအမှတ်သညာကြောင့် ဥပါဒါန်တွေဖြစ်နေကြတာ အော် ဒါငါ့သမီးလေးပါ။ ဒါ့ငါ့သမီးမဟုတ်ပါလား။ ဒါငါ့သားလေးပါလား။ ဒါငါ့သားလေး မဟုတ်ပါလား။ ဒါငါ့ရင်သွေးလေးပါလား။ ဒါတွေဖြစ်နေကြတယ်ဟာ ကြည့်စမ်း ရင်သွေးလေးနော်။ သံဃောဇဉ်ကြီးဟာ တစ်ခါတည်း ပိုး၊ ဘဝသံသရာ သံဃောဇဉ်ကြီးဟာ အခုဒီဘဝလည်း ညီနေတယ်။ နောက်အနာဂတ်လည်း ညီအုန်းမှာပဲ။ အခုလည်း ဖက်သီဖက်သီနဲ့ ရှာနေရတာ။ အဲ အဲ့ဒါဘယ်သူက လုပ်တာလဲဆိုတော့ ဟော တဏှာကလုပ်ထားတာ။ ဒီနေ့စပါး၊ နယ်တယ်စပါး နှစ်ရာ သုံးရာ လောက်သယ်လိုက်တယ်။ သတ္တန်တစ်စင်းမှာ ဟာ အဲ့ဒီတော့ စိတ်ခိုင်းတာကို ရုပ်ဒုက္ခရောက်တယ်။ စိတ်ကဘာနဲ့ခိုင်းတာလဲ အဲ့ဒီစိတ်ကလေးက အော် ငါ့သားမယားတွေစားဖို့ ငါ့သားမယားတွေ ဒီနေ့ငွေလေး (၇) ရာရပြီကွ။ အဲ့ဒါတွေကို အားရှိနေတယ်။ သူ့မှာလုပ်တာ ရုပ် ဒုက္ခကို ရုပ်ခွေးဖြစ်နေတာကို သူမသိဘူး။ နာမ်ခိုင်းထားတာနော်။ သမာနဲ့ခိုင်း မိစ္ဆာနဲ့ သွားမခိုင်းနဲ့ ရုပ်အကျိုး။ နာမ်အကြောင်း အဲ့ဒီအကျိုးပေါ်မှာ အကြောင်းမြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နာမ် လိုက်တဲ့အကြောင်း အကြောင်း (၅) ပါး သတ်လိုက်အဲ့ဒီအကြောင်း သတ်တတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ အကြောင်း သတ်တော့ဟာ ခင်ဗျားကံပြတ်တာပဲဗျို့။ နော် ဒီကံကိုသတ်ရမယ်နော်။ ဒီကံကို သတ်ရမယ်နော်။ သမာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိကံ ကံ (၃၁) ဘုံထဲက ကံတွေဗျ ခင်ဗျားဗြဟ္မာဘုံရောက်မယ်။ နတ်ဘုံရောက်မယ် ရပ်ပြစ် (၈) ပါးရောက်မယ်။ အပါယ် (၄) ဘုံရောက်မယ်။ ဟာ ဒါတွေဟာ ကြည့်စမ်း မျက်စိရှေ့မှာ တစ်တိုးကြီးပဲနော်။ အပေါ်လည်း မရောက်အောက်လဲ မရောက်သူဟာကနော် ကြည့်စမ်း အဲ့ဟာတွေက တစ်တိုးကြီးဘဲဟာ။ အားကြီးပဲနော်။ ဒါထုတ်ပြပါဆိုလို့ ဘယ်လိုလုပ်ထုတ်ပြမလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ ဒါတွေမြင်ပြီးတော့ ဒီကောင်ကြီးလည်း ကြောက်ပြီးတော့ ဒါလုပ်တာ ဒါကြီးမသိတော့လည်း လုပ်ချင်တာလည်းလုပ်တာပဲဗျ။ အဲ့ဆရာကွယ်ရင်ကွယ်သလိုထင်တာ လုပ်တော့ တာပဲဗျ။ ဟောဆရာလာတော့ ဟန်ဆောင်တယ်။ ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့။ ဟောဆရာလဲ လစ်ကော ထင်တာတွေလုပ်တယ်။ စိတ်ပဲဗျ။ ဒီပညာလှည့်ကွက်က အင်မတန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းတယ်နော်။ ဒါကြောင့် မလိုဒီရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့ရှာပေတော့။ နယံဘယံဘေးမရှိ (၃၁) ဘုံ လွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နဘယံဘေးမရှိ

(၃၁) ဘုံ မလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အာရောဂျ် ပရမန် ကျန်းမာရေးလားဒါပဲရမယ်။ အဲ့ဒါတွေ ဒီလောက်ကရေးရမယ်။ ဘာကံလေးရမလဲ။ ပစ္စုပ္ပန်ကံလေးရမယ်။ ကံကျိုးရင် ကံပယ်ထားတယ်။ ကံပေါက်ရင်ကံဖါတယ်။ ကံနိမ့်တော့ ကံမြင့်မယ် ကံဆိုတာ စေတနာကိုကံခေါ်တယ်။ သတ္တာသံပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းဆိုတဲ့ ဒုလ္လဘောဆိုတာ ရပြီ ဒုလ္လဘ (၅) ပါးထဲမှာ ဒီကံအမြတ်ဆုံးပဲနော်။ ကံပေမယ့် မတူဘူး။ ဒုလ္လဘ (၅) ပါးထဲမှာ ဘုရားဟောထားတယ်။ မနုဏ္ဏသဘာဝေါ ဒုလ္လဗော ဒီကံတွေက ဒုလ္လဗအတွင်းထဲက ကံတွေခေါ်တယ်။ အပြင်ကံတွေကတော့ ဟော ပဇ္ဇယတင်းစိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုတ္တုစွမ်းစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ် တွေ အာရုံကြောင့်ဖြစ်နေတာ တစ်ခါတည်း မနောမဲနေတာ အာရုံကြောင့်မနော၊ အဲ့နားသောတကြောင့် မနော၊ အဲ့ နဲ့သာကြောင့် မနော၊ ဇီဝကြောင့် မနော၊ ဒါတွေကို ဝိပဿနာ ဂမ္ဘီရဉာဏ်နဲ့ ဖြတ်မှ ဒီကြိုးနှစ်ကြိုးက ပြတ်မှာ ခင်ဗျားတို့ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာအကုန်ပြတ်မှာ အဲ့ဒီကြိုးနှစ် ကြိုးပြတ်တာက နိရောဓဆိုက်တာဘဲ။ စာတွေနဲ့ရေးထားတာ။ ဟား ဟုတ်တာပေါ့။ စာကရေးထားတာ ပထမချာန်ကို၊ ဒုတိယချာန်ကို ဟား ဈာန်ကိုဖြစ်နေတာပဲ ခင်ဗျားလေယာဉ်ပျံစီးတာထက်တောင် ကောင်းသေးတယ်နော်။ ဟိုကလိုမို့ ကျဦးမယ်။ ဒါကလိုမို့မကျတော့ဘူး။ မနောအာရုံ သူ့သွားနေတာ ဘယ်သူသိမလဲ။ အဲ့ဒီအာရုံသွားနေတာ ဘယ်သူမှ မသိပါဘူးနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဟိုဟာတွေကတော့ သိမှာပေါ့ဗျ။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေကတော့ ကျင့်တဲ့ လူချင်း ကျင့်တဲ့လူချင်းသိတယ်။ ဉာဏ်ကျတော့ သူလည်းမသိပြန်ဘူး။ ဂမ္ဘီရဉာဏ် ဝေဒနဉာဏ် စတ္တုဉာဏ်၊ အာသဝေါ ဥဒပါဒိ၊ ဉာနံဥဒပါဒိ၊ အဲ့ဒီဉာဏ်ကျတော့ အဲ့ဒီဝိဇ္ဇာလည်း လိုက်မမှီတော့ဘူး။ အဲ့ဒီဉာဏ်ကိုရအောင် လုပ်ပါနော်။ သီလ ခုန ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သီလ ဟုတ်တာပေါ့။ အဲ့ဒီသီလထက်မြတ်တာ ခုနက ကျင့်တဲ့သီလ ဒါကြောင့်မို့ စာတော့မတတ်တော့ ဥပမာ ဥပမေနဲ့ ပေးလိုက်မယ်။ ငွေရရင်ငွေနဲ့တင်းမတိမ်ပါနဲ့။ ငွေဟာ တစ်ကျပ်သားရှိရင် ဈေးထဲသွားရောင်ရင် ကာလတန်ဖိုးနဲ့ ဒါဘဲခင်ဗျားရမယ်တဲ့။ လေးငါးရက်စားပြီးရင် ကုန်ရော အဲ့ဒီငွေထက်ကောင်းတာ ရွှေရှိတယ်။ ရွှေရရင် ရွှေနဲ့မတင်းတိမ်ပါနဲ့တဲ့။ ရွှေထက်ကောင်းတဲ့ဟာရှိပါတယ်။ ရွှေဟာလည်း တစ်ကျပ်သား သွားရောင်းရင် ခင်ဗျားလေး ငါးခြောက်လ စားကုန်ပြန်ရော။ အဲ့ဒီရွှေထက်ကောင်းတာရှိတယ်တဲ့ ဘာလဲကျောက်တဲ့ အဲ့ဒီကျောက်ကဘယ်ကလာ လဲ။ သယံဇာတကလာတယ်တဲ့။ ကျောက်ရဲ့ အရည်အသွေးကလည်း သိပ်ကောင်း နေပြီဗျ။ ရတီကလည်း ကမ္ဘာနိုင်ငံကတို့ တဲ့ ဈေးကွက်ထဲမှာ ပါနေပြီတဲ့။ ရတီကလည်း ကောင်းတဲ့ ဟောကျောက်ရဲ့ အရည်အသွေးကလည်း သိပ်ကောင်းတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီတော့ တောင်းစမ်းတဲ့။ ခင်ဗျားတောင်းချင်သ လောက် တန်ဖိုးမဖြတ်ရင် အဲ့ဒါရာ သီလတွေတွေလား အဲ့ဒါငွေသီလ၊ ရွှေသီလ၊ ကျောက်သီလ အဲ့ဒီသီလတွေရအောင် သာကြိုးစား သီလဆိုတာ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ ဘာတွေပယ်ရမလဲ၊ ကာမသဝ၊ ဘဝါ သဝ၊ ဓိဋ္ဌာသဝဟော အဝိဇ္ဇာ အာရုံ (၆) ပါး မနောနဲ့ မပေါင်းနဲ့၊ အာရုံ (၅) ပါးနဲ့ မနောနဲ့မပေါင်းနဲ့ တောင်မို့မှာကရယ် (၆) ပေါက်ရှိတယ်။ (၅) ပေါက်ကို ပိတ် အပြင် (၅) ပေါက်ပိတ်၊ မျက်စိတံခါး၊ နားတံခါး၊ နှာခေါင်းတံခါး၊ လျှာတံခါး၊ ကိုယ်တံခါး ပိတ်ထားလိုက် အဲ့ဒီမနောထွက်လာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီကောင် အဲ့ဒီအပေါက် (၅) ပေါက်ကို လုံအောင်ပိတ်ထားလိုက် ဒီ ဖွတ်ကလေ သူဟိုးအပေါက်ကထွက် ဒီအပေါက်ကထွက် မထွက်နိုင်တော့ဘူး အဲ့ဒီတော့ တစ်ပေါက်ပဲရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ အဲ့ဒီအပေါက်ကနေ သူတစ်ပေါက်ထဲထွက်လာရင်

ရိုက်တာသတ်လိုက်။ အဲ့ဒါတရားပဲ။ ဖွတ်သေရင် ပြီးရောပေါ့ဗျာ။ ဖွတ်ကအားကြီးဒုက္ခပေးတယ်။ ဖွတ်တတ်တယ်။ ဖွတ်တတ်လို့ရှိရင် အိမ်ကုန်တာဘဲ။ တစ်ခါတည်းသိလား ဒါကြောင့်မို့ လို့ကျင့်တာ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မူတည်တယ်။ ဝါဥပမာ စာတော့မတတ်ဘူး။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အကြောင်းကိုသတ်လိုက် ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်းသတ်လိုက် ကြားတဲ့အကြောင်းသတ်လိုက် မယူနဲ့ အဲ့ဒါတွေ အယူမှားမယ်။ အမှတ်မှားမယ်။ အစွဲမှားမယ်။ မနောကိုသတ် အတွင်းသတ်မှ အတွင်းကိလေသာကို အမြစ်ကို နှုတ်ပစ်မှဒီတဏှာပြတ်မယ်။ ခင်ဗျားကိလေသာကြီးမှ မနှုတ်ချင်ရင် ဒီတဏှာဟာ ပြန်ပေါက်မှာ ကြီးပဲနော်။ အဲ့ဒီကိလေသာမှာ တဏှာတွေရှိတယ်။ တဏှာဖြတ်သွားရင် (၃၁) ဘုံ လွတ်ပြီ။ တဏှာမပြတ်ချင်တော့ ခင်ဗျားပြုမ္မာဘုံရောက်မယ်။ နတ်ဘုံရောက်မယ်။ အပ္ပါယ်လေးဘုံရောက်မယ်နော်။ ဒါတွေ သေသွားတော့ ဘယ်သူသိမလဲ။ ခင်ဗျားတို့တောင်တန်းဆရာတော်ကြီး သေသွားတာ ဘယ်သူသိသလဲ။ ဟမ် ဘယ်သူမှ မသိဘူး အဲ့ဒါတွေသိတော့ကြောက်ပြီးတော့ ဟာ ငါလည်းကြောက်တယ်။ ချ အမ်နေတာ စားတာလဲ ဆင်ခြင်ပါ။ နေတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ သွားတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ လာတာလဲဆင်ခြင်ပါ ပြောတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ။ အင်မတန်မှ နှလုံးမှာ ကြည်လင်တောက်ပသော နှလုံးကိုကြည့်နေရမယ်။ အတွင်းစိတ်ကလေးကြည့် နေရမယ်။ အာရုံနဲ့မပေါင်းနဲ့။ အာရုံနဲ့ပေါင်းရင် သင်္ခါရဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ သဗ္ဗေအလုံး စုံသော သင်္ခါရအနတ္တ ဒီရုပ်နဲ့ ရင်းရှာမှရမှာ ခင်ဗျာ စာမိုးပျံအောင်တတ်ပစေ ဒီရုပ်နဲ့ရင်းထားမှ ဒီကိလေသာနဲ့ တဏှာသိမှာ ဟမ် ခင်ဗျားဘာနဲ့သွားတူလဲ ကိလေသာ တဏှာသတ်တာဗျ ဒါပေမဲ့ အဲ့ဒီတော့ ကိလေသာ တဏှာရှိလား စာတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးပြီး မေးရောဒီကမြောင်းမြက ခင်ဗျားတို့ မဟာစည်ပေါ့ ကိလေသာ တဏှာရှိလားတဲ့ ရှိပါတယ်တဲ့ ရှိလို့ရှိရင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်အသိခြင်းတူနိုင်ပါ့မလားတဲ့ မတူပါဘူး ဘုရား၊ မင်းရပ်ထားလိုက်။ အထင်လည်း မသေးနဲ့။ အထင်လည်းမကြီးနဲ့။ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိရင်ဝမှာ လှံစိုက်နေရင် မနောမှာစိုက်နေတယ်။ ဟောဒီမှာ အာရုံ မလွတ်လို့စိုက်တာအာရုံလွတ်ရင် တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိကိုသိပြီး အဲ့ဒါသိသွားတာဉာဏ် ဂန္တီရဉာဏ် ဇာဝနဉာဏ် စက္ခု ဥဒပါဒိ လာခဲ့တဲ့ လာပါတဲ့မင်းပေးလိုက်လို့ ငါမဖြေနိုင်ရင် ဟောဒီသင်္ကန်း ချွတ်ပေးလိုက်မယ်တဲ့ ငါလူထွတ်သွား တော့မယ်တဲ့။ ထွက်မယ် ဘာမှမလုပ်ပါဘူးကွာ။ ငါကလည်း ပြန်မေးမယ်နော်။ မင်းတို့ဖြေဖို့သာ အဆင်သင့်ပြင်ထား မင်းမေးလိုက်လို့ ငါမဖြေနိုင်ရင် ငါချွတ်ပေးမယ်ကွာဟော ခန္ဓာမှာ ကိလေသာ တဏှာကွ လူတိုင်းရှိတယ် သတ္တဝါတိုင်း ရှိတယ်။ အဲ့ဒီကိလေသာကို ဖြတ်ပစ်မှတဏှာ ရပ်သွားမှာကွ အဲ့ဒါမှ (၃၁) ဘုံလွတ်မှာကွ။ မင်းတို့အပြစ် ငါဘယ်သူမှ မပြောဘူးကွ။ မပြောပါဘူး။ အပေါင်းသင်းကြောင့် ဒါနောက်ဆုံး ဘဝဘဲကွ။ ဒါပြတာပါ ဒါကိုယ်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အကိုကြီးလို လုပ်တာ မလုပ်တာ အကြောင်းပဲကွ ငါကလုပ်လို့ယုံတာကွ။ ခံစားရတယ်။ ဒီတရားက အဲ့ဒီတရားကို ခံစားရတယ်ကွ။ ထုတ်တော့မပြတ်ဘူး။ ပြောတော့ပြမယ်။ ပြောလိုမင်းတို့ယုံရင် လုပ်ပေတော့ဘဲ။ အဲ့ အဲဒါပဲရှိပါတယ် ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ သိလဆိုတာ ရဟန္တာတာ သိလနဲ့ အနာဂံ သိလမတူဘူးဗျ။ အနာဂံသိလနဲ့ သဒ္ဓါဂါန်သိလမတူဘူးဗျ။ သဒ္ဓါဂါန်သိလနဲ့ သောတပန်သိလမတူဘူးဗျ။ သောတပန်သိလနဲ့။ ပုတုစဉ်ကလျာန သိလ ဒါခင်ဗျားတို့အပေါ် မူတည်တယ်။ ဒါခင်ဗျားတို့လုပ်တာ မလုပ်တာ ခင်ဗျားတို့အကြောင်း ဦးစင်းကလုပ်ပြတဲ့ အလုပ်သဘောတွေကို

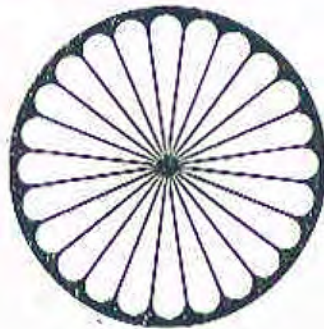

ဟောပြောတာ။ ပြောပြတာ ပြောပြတဲ့ခါလည်း မယုံနဲ့ဦး။ လေ့လာဦး။ သုံးသပ်ဦး။ စုံစမ်းဦး။ မေးမြန်းဦး။ ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာ လိုဘူး။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်။ မှန်အောင်လုပ်။ သူများပါးရိုက်လည်း သည်းခံလိုက်နော်။ သည်းခံပါလို့ ပြောတာ။ လောကဓံကို ခင်ဗျားသည်းခံထား။ ဒါမှ ဒီတရားကိုသိမယ်နော်။ ခင်ဗျားလောကဓံမှ သည်းမခံရင် ဒေါသတွေ၊ လောဘတွေ၊ မောဟတွေ၊ တဏှာတွေ၊ မာန်တွေ ဒိဋ္ဌိတွေ ခင်ဗျားလည်း မလွတ်ဘူးနော်။ ပယ်အပ်မယ့်တရား၊ သိအပ်မယ့် တရား ကျင့်အပ်မယ့်တရား ပြောထားတာ ပယ်ပလိုက်ဒါတွေ အာရုံတွေပယ်ပလိုက် ဩော် ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ဩော်မျက်စိမြင်တာပေါ့။ မြင်တော့မှတ်တာပေါ့။ ဒေါသဖြစ်ကုန်ပြီ အာရုံကြောင့် မာန်ပေါက်ပြီး ဝိသုဒ္ဓိသီလ နိဗ္ဗာန်သွားမယ့်သီလ ဝိသုဒ္ဓိမစင်ကြယ်တော့ဘူး။ ပျက်ပြီ ဘာလဲ အဲ့ဒါတွေ ကိလေသာတဏှာ တဏှာမွှေးလိုက်တာ ဘာမှအဲ့ယူပါစေဗျာ။ စားပါစေဗျာ။ လုပ်ပါစေဗျာ။ ပေးလိုက်ပါဗျာ။ လိုချင်သေးလား။ မြေတွေယူလိုက်ဦးဗျာ။ ဟောဒီလို စေတနာထားတာ ခင်ဗျားတို့စေတနာ သင်ညာနဲ့ယူထားတဲ့ စေတနာ၊ အတ္တနဲ့ယူထားတဲ့ စေတနာ အနတ္တနဲ့ယူထားတဲ့ စေတနာ၊ ကံနဲ့ယူထားတဲ့ စေတနာ၊ ဉာဏ်နဲ့ယူထားတဲ့ စေတနာ ဒါခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ ဝေဖန်ပိုင်းခြားပြီးတော့ ဦးနှောက် ကောင်းကောင်းနဲ့ စဉ်းစားပြီးတော့ အလုပ်ကို စစ်ပါ။ ခင်ဗျားစစ်တဲ့ အခါ သမ္မာန်နဲ့ မိစ္ဆာကို ခွဲရမယ်။ ဝိပဿနာကခွဲပေးလိမ့်မယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဲ့ဒီတော့ မိစ္ဆာဆိုတာ ငါမြင်တယ်။ ငါကြားတယ်။ ငါနားကြားတယ်။ မင်းငါ့အတင်းတွေပြောနေတယ်။ ငါဆဲနေတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ အမ်း နင့်အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ငါ့ပိုင်းရိုက်တော့မလို့။ အဲ့ဒါငါကြားတယ်ကွ။ မင်းဘာလုပ်ဦးမလဲ။ ကဲမင်းလုပ်စမ်းကွ။ ဟော ဓားတွေ၊ တုတ်တွေ ဆွဲပြီးတော့နော်။ အဲ့ဒါတွေ အဲ့ဒီအယူဝါဒတွေ မယူနဲ့။ အဲ့ဒါ မိစ္ဆာကြီး စာလိုဆိုရင်တော့ သက္ကာယ်ဒိဋ္ဌိတဲ့ ဟော တစ်ခါလည်းအခုလည်း မကောင်းဘူး။ နောက်လည်း မကောင်းဘူး။ အော်သူငယ်ချင်းရယ်။ ငါတောင်းပန်တယ်ကွ။ ငါမင်းကိုမပြောပါဘူးကွ။ ကိုယ်ကပြန်ပြီးတောင်းပန် ရတော့မယ်။ ငါတော့မသိလို့ပါ။ သူငယ်ချင်းရယ်။ ငါမသိလို့ပါကွ။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ လက်တွဲမဖြုတ်ပါဘူးကွ။ အခင်မပျက် ပါဘူးကွ။ မင်းစေတနာလည်း မှန်ပါတယ်ကွ။ ငါ့စေတနာလည်း မှန်ပါတယ်ကွ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မိတ်ဖက် တွေဖြစ်နေ.... အဲ့ရန်သူဖြစ်အောင် မလုပ်ကြနဲ့ ဘယ်သူဘာပြောပြော ဘယ်သူဘဲဖျက်စေ ကိုယ်မပျက်နဲ့။ အဲ့ဒါဆိုပြီရောပေါ့ဗျာ။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . .

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၀၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

**(၃၁-၈-၂၀၀၂) ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့၊ သာဓကတ၊
ဇိနတ်မာန်အောင်ဘုရားတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်**

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၈၂)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာသမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

(၃၁-၈-၂၀၀၂) ရက်နေ့ ရန်ကုန်သာကေတ ဇိနမာန်အောင် ဘုရားဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဦးဇင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူးနော်။ ငယ်ငယ်ကစာတွေသင်မလာတဲ့အတွက်ကြောင့် စာမတတ်ပါဘူး။ အားလုံးရှိကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတရားနာကြတဲ့ ပရိတ်သတ်အပေါင်း ဆရာတော်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်အားလုံး ရှိကြတဲ့ ကိုရင်လေးကစပြီးတော့ ဆရာတော်တွေအထိ တပည့်တော်ဟာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့အတွက် စကားပြော တဲ့အခါမှားမှားယွင်းယွင်းသွားရင် အားလုံးကသည်းခံပါစာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်အောင်ပြောရမယ့် တရား အဲဒါတွေက အင်မတန်အရေးကြီးတယ်နော်။ အဲဒါကြောင့်မို့ စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှ သစ္စာလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒါကြောင့်မလို့ စာမတတ်ပေမယ့် ခန္ဓာသိလေးတော့ သဘောလေးပြောသွားမယ် ဘာကြောင့်စာမတတ်သလဲ တဲ့ သူကအသက် (၅၀) ကျော်အရွယ်လောက်မှ လောကီကိုအားကိုးစရာမရှိလို့ လောကုတ္တရာကို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အနတ္တတရားကိုရှာတာပါ။ ကိုယ်ဖြစ်နေတာက အတ္တတွေဖြစ်နေတာ အတ္တဆိုတာက ဗမာလိုအစွဲ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်။ အဲဒါ အဲဒါအစွဲ စာလိုဆိုတော့ အတ္တတဲ့နော် စာနဲ့စိတ်နဲ့ ငါ ငါမိန်းမပဲ၊ ငါ့သားပဲ၊ အဲဒါကအတ္တကနေ ပြီးတော့သွားမှတ်တာ ဟောဒါငါမိန်းမ ဟောဒါငါ့သား ဟောဒါငါ့သမီး အဲဒါသင်ညာခေါ်တယ်။ အမှတ်ခေါ်တယ်နော်။ ဒါကခန္ဓာနဲ့ စာနဲ့သဘောလေးပြောပေးတာ။ အဲဒီတော့ အတ္တနယ်ကနေပြီးတော့ အနတ္တနယ်ကို သဘောလေး လောက်ဦးဇင်းပြောသွားပါမယ်။ စာပေကျမ်းဂန်ရေးထားတယ်။ ကံတရားရှိတယ်။ ဈာန်တရားရှိတယ်။ ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ ရှိတယ် ကိုယ်မှာရှာတဲ့ ကိုယ်မှာရှာရင်သိမယ်။ သိရင်ပယ်လိမ့်မယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ရှာပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘုရားကဟောထားတဲ့ကံတရားကို သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ တဲ့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခတဲ့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တတဲ့ သင်္ခါရဆိုတဲ့အကြောင်းလေးထည့် ထားတယ်နော်။ သဗ္ဗေဆိုတာ အဲ့တာတွက်သာကြည့်ပေတော့ဗျို့။ ဒါဘာလဲ အစွဲတရားနော်။ အစွဲတရား အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့လူတင်မကဘူး။ ကြက်တစ်ကောင်ကို ကိုယ်ကတောထဲကယူလာတဲ့ ကြက်ဖလေ ဟိုမှာ မြို့ထဲကကြက်ဖလေးချပေးခွပ်တာပဲ။ ဒါအစွဲ အစွဲကိုဟောနေတာ ကံကို ပြောနေတာနော်။ ဘယ်ကံလဲ။ မနောကံ ကာယကံ ဝစီကံ၊ မနောကံ သံသရာဘယ်ကစလဲ မနောကံကစတယ်။ သံသရာဘက်ကပြတ်သလဲ။ မနောကံပြတ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်တဲ့။ ဒါစာလေးနဲ့ရေးထားတယ်နော်။ နိဗ္ဗာန်ဟာ ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလချုပ်သလဲတဲ့ အပြင်သီလပညတ်သီလကို ပရမက် ကချုပ်ထားတယ်။ သဘောလေးသာသနာ ဒါဝိပဿနာ ဝိပဿနာရဲ့အလုပ်ပြောတာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သဗ္ဗေအလုံးစုံ သောသင်္ခါရအနိစ္စ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သဒ္ဓါရဒုက္ခ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ အဲ့ဒီမှာပါနေတဲ့ အနိစ္စရယ် အနတ္တရယ် ခန္ဓာမှာဉာဏ်စိုက် အဲ့ဒီတော့တရားအားလုံးထုတ် တရားအားထုတ်ချင်ရင် ယူထားတဲ့ခင်ဗျားတို့ရဲ့သီလ (၈) ပါးသီလ (၉) ပါးသီလ၊ (၁၀) ပါးသီလ၊ (၅) ပါးသီလ မှန်တယ်ဗျို့သိပ်မှန်တယ်ဗျို့။ သူထက်မှန်တဲ့ သီလရှိသေးတယ် တဲ့ သူထက်မှန်တဲ့သီလရှိတယ်တဲ့။ ဘယ်သီလလဲတဲ့ မနောတဲ့ ဘာလဲတဲ့စာကရေးထားတယ်။ ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဈာဒိဋ္ဌိတဲ့ ဟော အဲဒီသီလအမြတ်ဆုံးပဲတဲ့ ဟိုသီလကတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံသူများအသက်မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်းမခိုး ပါဘူး။ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါဘူး။ သေရည်သေရက်မသောက်ပါဘူး။ ဝိကာလဘောဇနာ မစားပါဘူး။ နစ္စ ဂီတ ဝါတိတ ဝိသုကာ ဒဿန မာလဂမ်တ ဝိလေပန တီးခြင်းမှုတ်ခြင်းနဲ့သာ လိမ်းခြင်းမဖွယ်မရာမပြောပါဘူး။ မလုပ်ပါဘူး။ ဟော ဒါအပြင်သီလ၊

ရှောင်ထားတဲ့သီလ ခင်ဗျားတို့ရှောင်ထားတဲ့ သီလဟိုသီလက ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဈာ ဒိဋ္ဌိသီလက ဆောင်ထားတဲ့သီလ ပညာသီလ ဟိုးအပြင်ကသီလကသင်ကြား သီလမှတ်ထား ခင်ဗျားတို့သဘောလေးနဲ့ ပြောသွားမယ်။ အဲ့ဒီတော့ အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ခု အသိတွေလျှောက်ပြီးဖြုတ်နေရင် ကြာတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒီတော့တရားထိုင် ကျွဲကူးရေပါတယ်နော်။ အပြင်သီလတွေ ကာယကံ၊ ဝစီကံ သီလတွေ အကုန်ချုပ်ရမယ်။ မနောသတ်မယ် ခုနကခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ သီလကတော့ မှန်ပါတယ်။ သိပ်မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီသီလကခင်ဗျားမှန်ပေမယ့် ခင်ဗျားသားလေး ရေနစ်သေတယ်။ ခင်ဗျားပစ္စည်းတွေ တိုက်တွေ၊ မီးလောင်းတယ်။ ပိုင်ရှင်ဘယ်လိုနေမလဲ။ ပူတာပေါ့ ဘုန်းဘုန်းရယ်တဲ့။ ဟော ပူတာပေါ့ဘုရားတဲ့။ သားတွေလည်း သေ၊ သမီးတွေလည်းသေ၊ တိုက်တွေလည်းမီးလောင်းတယ်။ ဥပမာ ဥပမာဖြစ်သွားရင် ပိုင်ရှင်ဘယ်လိုနေမလဲ။ ပူတာပေါ့ ဘုန်းဘုန်းရယ်တဲ့။ အဲ့ဒီအပူခင်ဗျားယူထားတဲ့ သီလတွေ အဲ့ဒီအပြင်သီလတွေနဲ့ ဒီစိတ်ကလေးကို သတ်လို့ရပါ့မလား တဲ့။ မရပါဘူး။ ဘုန်းဘုန်းရယ်တဲ့ သူပဲပြောတယ်။ မရပါဘူးတဲ့။ အေး အဲ့ဒီသီလဆိုတာ သားတွေသမီးတွေလည်း သေပါတယ်။ တိုက်တွေလည်းသေတယ်။ အဲ့တော့သူမပူဘူးတဲ့။ အေးတယ်တဲ့။ သူရင်ထဲမှာအေးနေတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီ အာရုံကို မှတ်လည်းမမှတ်ဘူး။ ယူလည်းမယူဘူးတဲ့။ အဲ့ဒါပညာပဲဗျို့နော်။ သင်ညာကပညာကို ကူးလိုက်ပိပဿနာ ပိပဿနာ ဝိဆိုအထူးတဲ့ အဲ့ဒါလုပ်ခင်ဗျားတို့စားကောင်းသောက်ကောင်း အောင်လုပ်တဲ့သီလ၊ မှန်တယ်နော်။ အစွဲ တရားမပယ်နိုင်တဲ့ သီလတွေလုပ်နေ အဲ့ဒါရှောင်ထားတဲ့သီလ အပြင်သီလ အတွင်းသီလရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မလို့ စာကရေးထားတယ်။ သမုဒိသစ္စာ ဝိရတိသစ္စာ သဘာဝသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာ အရိယာသစ္စာတဲ့ ဟောဒါစာရေးထား တယ် စာသွားမဖျက်နဲ့။ စာသိပ်ထူးတဲ့စာ စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်အောင်လုပ်နော် ဒါမှခင်ဗျားသီလိမ့်မယ်။ စာနဲ့ စိတ်နဲ့တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှ အရိယာထသစ္စာခေါ်တယ်။ စာနဲ့စိတ်နဲ့မနောစိတ်နဲ့တစ်ထပ်တည်းဖြစ်ရင် အဲ့ဒါသမုဒိသစ္စာခေါ်တယ်။ သမုဒိရဟန်းခေါ်တယ်။ ဟိုဟာကအရိယရဟန်းခေါ်တယ်။ မှတ်ထားစာနဲ့စိတ်နဲ့ မှန်မှစာမတတ်ပေမယ့် သဘောလေး သဘောလေး ပြောပြောသွားတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မလို့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခသဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ အနိစ္စဒုက္ခ အနတ္တ ခန္ဓာမှာဉာဏ်စိုက် အဲ့ဒီတော့ ဒီကာယကံတွေ ဝစီကံတွေ မနောကံတွေဟာ ဘယ်ကဖြစ်သလဲနော်။ ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့်မနောကံလို့ခေါ်ထားတယ်။ ကံဆိုတာ တွေးသာကြည့် ပေတော့ဗျို့။ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်ဗျို့။ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံကတော့ သွားရိုက်တာပေါ့ဗျာ။ သွားဆဲတာပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒါကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံ ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံ အဲ့ဒီကံကခြေမရှိ လက်မရှိတဲ့ အဲ့ဒီကံကသိပ်ကြောက် ဖို့ကောင်းတယ်။ သံသရာလည်တာသူပဲနော်။ မျောတရားမြှုပ်တရား ပေါ်တရားရှိတယ်။ အဲ့ဒါကျင့်ကျကြံကျ အားထုတ် ကြစာမတတ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ သံသရာလည်တဲ့တရားနဲ့ သံသရာပြတ်တဲ့တရား ဘယ်ဟာကောင်းလဲ ပြတ်တဲ့တရား ကောင်းတာပေါ့ပြတ်တဲ့တရားကောင်းတယ်။ ကံကိုဖြတ်ပလိုက် အစွဲဖြတ်ပလိုက် စွဲရင်ကံ မစွဲရင်ဉာဏ် ဒါပဲရှိတယ်။ ဘာဉာဏ်လဲ ဂန္ဓိဉာဏ် ဝေဒနဉာဏ် စက္ခုဥပါဒိ အာဇာဥပါဒိ ဉာဏ်ပါဒိ အာရုံကာပါတီ ဉာဏဥပါဒိတီရေးထားတယ်။ အာသွက္ခယဉာဏ် အာရုံမှာပညာနဲ့ယူတာ အတ္တကအာရုံမှာ သင်ညာနဲ့ယူထားတယ်။ ကံဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ အာရုံအမှတ်နဲ့ယူထားတယ်။ မှတ်ထား အဲ့ဒါကံပဲ။ အဲ့ဒါကံခေါ်တာ အောင်မလေး ငါ့သမီးလေးရိုက်လိုက်တာဆိုတော့ မအေကနူတ်ခမ်းတစ်ခါတည်း အံကြိတ်ပြီးတော့ သူကလေးကိုထိတော့ သူဒေါသဖြစ်သွားတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒါအမှတ်ပေါ့ဗျာ။ အမှတ်ကြောင့် သင်္ခါရတွေဖြစ် ကုန်တာနော်။ သင်ညာသင်္ခါရ ဥပါဒါနိကံတွေဖြစ်ကုန်တာ သံသရာ ဘယ်ကစ အဲ့ဒီခန္ဓာကစတယ်။ ဘာကြောင့်စသလဲ အာရုံကိုမလွတ်လို့ဖြစ်တာ ဒါဒီဟာ အင်မတန်နဲ့တဲ့တရား ဘာတရားလဲ စိတ္တနုပဿနာကိုဟောတာနော်။ သေချာလေး

ပြောသွားမယ်။ သင်္ကန်းချွတ်ပါဆိုချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ရသွားပြီ ပဏ္ဍိတကနေ ခါကိုယ့်ဖခင်တွေ မအေတွေ ဒါအလုပ်လုပ်မှ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ အဲဘယ်ခုတ်လဲ မနောသတ် မနောသတ်ချင် ကာယဝစိက ငြိမ်တယ်။ အဲဒီကောင်သတ်တာနဲ့ ကာယဝစိငြိမ်တယ်။ အပြင်ကံတွေလုံတယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဝိပဿနာ ဉာဏ်စခန်းခေါ်တယ်နော်။ ဉာဏ်စခန်းခေါ်တယ်။ သမထနဲ့တိမ်းထိမ်တာ ကတော့အဲဒီကောင်တွေပေါ့ဗျာ။ ဝိဇ္ဇာအိုတို့ ဝိဇ္ဇာပေါက်တို့ အဲအရိယဝိဇ္ဇာတို့ သမထနဲ့တိမ်းထိမ်တာကတော့ မှန်ပါတယ်။ အပြတ်ကိုရူပါ။ အဲနော် ဒါကြောင့်မလို့ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ် ဝိပဿနာ ဉာဏ်အစစ်ခေါ်တယ်။ ဉာဏ်အစစ် ဉာဏ်သိသက်သက်ပဲနော်။ အဲဒီဉာဏ်ရသွားရင် ခင်ဗျားတို့သိပါလိမ့်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဟာ ဆုတောင်းတာအဲဒီဉာဏ်ပါပဲ။ မဂ်ဉာဏ်ပါပဲ။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင် (၈) ပါးလမ်းဆုံးတော့ ရှာတွေ့တော့ အဲဒါဉာဏ်ခေါ်တယ်။ တကယ်တွေ့ရင်တကယ်ဉာဏ်ရတယ်။ မတွေ့ရင်တော့ မသိဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ အတ္တနဲ့အနတ္တတဲ့ အတ္တဆိုတာက စာဗျ ဗမာလိုစိတ်ကသွားစွဲတာ။ ငါမြင်တယ် ငါမြင်တယ်ကွ။ ငါကြားတယ်ကွ။ အယူမှားတယ်။ ငါလို့ယူထားတယ်နော်။ ဒုက္ခသစ္စာကို မသိဘူးနော်။ သူစွဲတော့မယ် ငါမြင်တယ်။ ငါကြားတယ်။ ငါမှတ်တယ်။ ဟောသင်ညာကမှတ်ပြီး ပညာ မဟုတ်ဘူး။ သင်ညာ သင်ညာ ကိုယ်သိတဲ့အသိ သင်ညာခေါ်တယ်။ အဲ ဒီတော့ အဲ ဒီအစွဲဥပါဒါန်ကြောင့် ကံလို့ခေါ်တယ်။ ဘယ်ကံလဲ မနောကံ။ ဘယ်လူနဲ့ ပေါင်းလဲ။ စက္ခုနဲ့မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ နားသောတနဲ့မနောနဲ့ ပေါင်းတယ်။ နံ့သာနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ ဇိဝှါနဲ့မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ ကိုယ်နဲ့မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ စာတော့မတတ်ဘူးနော်။ အဲဒီတော့ မြင် လိုက် တယ်။ ကားလေးဟေ့ မင်းအဲဒီကားလေးက (၁၀) သိန်းတန်တယ်။ မင်းငါ့ကိုကွာ (၆) သိန်းပဲ ပေးပါကွာ။ ဟာဝမ်းသာလိုက်တာ။ အဲဒီကားလေးကို သူကဟိုကကားပိုင်ရှင်က (၁၀) သိန်းတန်တဲ့ပစ္စည်းကို (၆) သိန်းနဲ့ ရောင်းတယ်။ ဝယ်မယ့်ကောင်ကလည်း သူလက်ထဲမှာ (၁၀) သိန်းလောက်ရှိတယ်။ ဟာသာယာတာ တဏှာ ခေါ်တယ်။ အဲဒီတဏှာကဥပါဒါန်ကံဖြစ်တယ်ဗျို့။ အဲဒီကားလေးကို သွားသာယာတာ အသံမှာလဲသာယာတယ်။ စက္ခု မှာလဲသာယာတယ်။ နားသောတမှာလဲ သာယာတယ်။ ဈေးကလည်း (၁၀) သိန်းက (၆) သိန်းကျတယ်။ မျက်စိ ကလည်း မြင်လိုက်တော့ ကားလေးကလည်း ရူပကာရလေးလှကလှနဲ့ အောင်မလေး ဝမ်းကိုသာနေတာပဲနော်။ အဲဒါ ကိုယ့်လည်ပင်းကို ကြိုးကွင်းချည်ထားတာမသိဘူး။ အဲဒါတဏှာပဲ တဏှာကနေ ကံဖြစ်တာ အဲဒါသံသရာလည်တဲ့ တရားပဲ။ သံသရာအခုလည်နေတာ နောက်အနာဂတ်ကိုလည်း သွားလိမ့်မယ် ဘာနဲ့သွားမလဲ။ အနာဂတ်ကို သွားမယ် ဆိုတဲ့လမ်းလေးကစာတော့ မတတ်ဘူး။ စာရေးထားတယ်။ ကိလေသာဝဋ်တဲ့ ကိလေသာဝဋ်တဲ့ ကာမဝဋ်တဲ့ ကိလေသာဝဋ် ကာမဝဋ် ဘဝဝဋ်တဲ့ ဝိပါကဝဋ် ပါသွားသပြီ သူမဝယ်ဘူး။ ဘာကိုမပယ်လဲ။ သူမပယ်တဲ့အကြောင်း လေးက ကာမသဝါ ဘဝသဝါ ဒိဋ္ဌာသဝါ အဝိဇ္ဇာသဝါ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ (၆) ပါး အာရုံအပြင် အာရုံအပြင်အာရုံ (၅) ပါးနဲ့ အတွင်းနဲ့ပေါင်းတယ်နော်။ ပေါင်းလိုက်တယ် ပေါင်းပြီးတော့ ဘာနဲ့ပေါင်းလဲ။ သင်ညာပေါင်းထားတယ်။ ကြည့်စမ်း အမှတ်နဲ့ပေါင်းထားတယ်။ ပညာနဲ့သာပေါင်းရင် ထူးသေးတယ်ဗျို့။ သင်ညာနဲ့ငါသိတယ်။ သင်ညာနဲ့ပေါင်းတယ်။ ငါမြင်တယ်ဆိုတည်းက သွားပြီနော်။ ရုပ် ရုပ် ရုပ် ရုပ် ကိလေသာ ကိလေသာဝဋ် ကိလေသာဒုက္ခ သစ္စာ ကိုမသိဘူး။ ဒုက္ခ သစ္စာကိုမသိတော့ ဒမုဒယသစ္စာအကြောင်းကို သတ်လို့မရတော့ဘူးဗျို့။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်းကြားလိုက်တဲ့ အကြောင်း နဲ့လိုက်တဲ့အကြောင်း စားလိုက်တဲ့အကြောင်း ထိလိုက်တဲ့အကြောင်းဟော အဲဒါအကြောင်းပဲ အကျိုးတရား ပေါ်ကအကြောင်းတရားတွေဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်၊ သူများစိတ်သွားမစစ်နဲ့၊ သူများအကြောင်း ကိုယ့်

အကြောင်းမလုပ်နဲ့နော်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ကိုယ့်ထက်လူထက် ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့လူလည်း ရှိသေရမယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားရမယ်။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားရမယ်။ သံဝေဂရတရားထားရမယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ မာန်တွေ ရာဇမာန်တွေ ဓမ္မမာန်တွေ ပစ္စည်းမာန်တွေ ဥစ္စာမာန်တွေ ဗလမာန်တွေ ငါမာန်တွေ စာမာန်တွေပယ်လိုက် မစွဲနဲ့။ အစွဲပြောတာမစွဲနဲ့တဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ပယ်ရမယ်။ တရားကပယ်ရမှာ ခင်ဗျားလိုချင်တာတော့ နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ်လိုချင်တာကို ကာမာသဝ ကာမသဝ ကာမသဝ ဘဝါသဝ ဒိဋ္ဌာသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဟော အဲ့ဒီဒိဋ္ဌိသတ်ပြီးတော့ ဒိဋ္ဌိနဲ့ အာရုံ (၆) ပါးနဲ့ မယူနဲ့ပေါ့ဗျာ။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အဲ့ဒါ အာရုံ (၆) ပါးပေါ့ဗျာ။ ဒိဋ္ဌာသဝါဆိုတာ ဒိဋ္ဌိဟောတရားထိုင်ပြီး ဟောဒါတရားထိုင်တာပဲ။ ဟောအာရုံ (၅) ပါးပိတ်ပြီး အဲ့ဒီကောင်တွေမြင်ချင်လား မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်လား မကြားချင်ဘူး။ မနောကလည်း မသိချင်တော့ဘူး။ ဟောအဲ့ဒီအပြင်အာရုံ (၅) ပါးကို ငါမယူပါတော့ဘူးကွာတဲ့။ သိလည်းမသိချင်တော့ပါဘူးကွာတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ တရားထိုင်တော့ ဟောဒီနှာခေါင်း နှစ်ပေါက် ဦးဇင်းရဲ့သဘောလေးပြောမယ်။ ဟောဒီနှုတ်ဝင်သွားလိုက် ထွက်သွားလိုက် ဝင်သွားလိုက် ထွက်သွားလိုက် ဝင်သွားလိုက် ထွက်သွားလိုက် အဲ့ဒီလို ဝင်တယ် ထွက်တယ် ဝင်တယ် ထွက်တယ် ဝင်တယ် ထွက်တယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျား သိချင်ရင် အဲ့ဒါတွေကို သတိလေးထား ဝင်တာကိုလည်းသိတယ်။ ထွက်တာကိုလည်းသတိလေးထား အဲ့ဒီတော့မှ အသိ ခင်ဗျားသိလာလိမ့် မယ်။ ခင်ဗျားစိတ်ကလေးသိလာလိမ့် မယ်။ စိတ်ကလေးဘယ်နေမှာနေလဲ။ ဒီနေရာမှာနေတယ်။ ဟောဒီအာရုံမှာနေတယ်။ အဲ့ဒီဘဝင်စိတ်ကလေးက ဒီအာရုံမှာနေတယ်။ ဝင်တာသိတယ်။ ထွက်တာသိတယ်။ အဲ့ဒါ အဲ့ဒါအဓိစိတ္တခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီစိတ်ကလေး စိတ်ကလေးအကြောင်း ပြောတာနော်။ အဲ့ဒီတော့မှ ခင်ဗျားဟာ အဲ့ဒီစိတ်ကလေး ငြိမ်းတော့မှ စာလိုဘာခေါ်လဲ။ သမာဓိလိုခေါ်တယ်။ ဟာအဲ့ဒါသမာဓိပဲဗျို့။ သဘောလေးပဲ ပြောတာ။ ဉာဏ်ဘက်ကိုမရောက်သေးဘူး။ အဲ့ဒီဘဝင်စိတ်ကလေးကိုထိန်းထားတယ်။ ဆင်းလိုက် တတ်လိုက် ဆင်းလိုက် တက်လိုက် စာမတတ်ဘူးနော်။ သဘောပြောတာ အဲ့ဒီအာရုံလေးကို ခင်ဗျားမှတ်ထား သတိလေးထား အာရုံလေး သတိလေးထားတော့မှ စိတ်အကြောင်းကို သိလာမယ်။ အဲ့ဒီအာရုံကို သတိလေးထား ဩော်ဆိုလဲ မနေနဲ့ သတိလေးထား သတိလေးထားတော့ဩော် မျက်ခြေမပျက် ဒီအာရုံကို သတိအမြဲတမ်းကပ်ထား အဲ့ဒီတော့ သတိလေးကပ်ထား။ အဲ့ဒီသတိလေးကပ်တော့ စိတ်ကလေးငြိမ်လာလိမ့် မယ်။ အဲ့ဒါအဓိစိတ္တခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီအာရုံကလည်း ဝင်တဲ့ထွက်တဲ့ အာရုံကလည်း အာရုံတစ်ခြား အဲ့ဒီဘဝင်က ဘာတွေသွားတွေ့လဲဆို ဟာအိမ်ရောက် လိုက် ဟိုရောက်လိုက်တော့ ရောက်လိုက် တောင်ရောက်လိုက် မြောက်ရောက်လိုက် ပုဂံရောက်လိုက် ဈေးရောက်လိုက်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်လိုက် ဘယ်ရောက်လိုက် ညာရောက်လိုက် အဲ့ဒီလိုစိတ်ကလေးဟာ ပျံ့နှံ့ပြီးလွင့်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒါသင်္ခါရလို့ခေါ်လိမ့် မယ်လို့ထင်တယ်။ ဦးဇင်းကတော့ စာမှမတတ်တာကိုးနော်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ရုပ်ကုဋေ (၅)ထောင်၊ နာမ်ကုဋေ (၁) သိန်း ဖြစ်ပျက်မှမသိရင် ကိလေသာကြွေးတင်တယ်။ ကိလေသာကြွေးတင်တယ်။ ကိလေသာရုပ်ကြွေးတင်တယ်။ ဘာကြွေး တွေတင်လဲ။ တဏှာကြွေးတွေတင်နေတယ်။ ရုပ်ကိုမသိလို့ တဏှာကြွေးတွေတင်နေတာ။ အဲ့ဒီတဏှာကြွေးတွေ တင်တော့လည်း ပြန်ပြီးသံသရာနော်။ တဏှာသတ်တဲ့ရဟန်းခေါ်တယ်။ စာမတတ်ပေမယ့် ပြောသွားမယ်။ ခင်ဗျားတို့ တဏှာကို ကစားသွားတယ်။ တဏှာကိုဉာဏ်နဲ့ ကစားသွားတယ်။ မှတ်ထားဦးနော်။ အဲ့ဒီတော့ အဲ့ဒီလိုငြိမ်လာတဲ့ အခါကျတော့ ဘဝင်လေးက သိလို့သာခေါ်သမုတ်တာ ကိုင်ပြလို့မရဘူး။ ထုတ်ပြလို့လည်းမရဘူး။ ဘုရားက ပညတ်ခဲ့တယ်နော်။ ပညတ်တရားရှိတယ်။ ပရမတ်တရားရှိတယ်။ ဘာတွေပညတ်သလဲ ကံသမားတွေကို ပညတ်တာ ကံဘုန်းကြီးတွေကို

ပညတ်တာ အဲ့ဒီလိုပဲပြောတော့မယ်။ ကံဆိုတာက သမုဒိသစ္စာခေါ်တယ်။ ဟိုမှာတတ်ထားတဲ့ အရိယာတသစ္စာ သူတို့အနားကပ်တာတောင် မသိဘူးနော်။ အနားကပ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေတောင်မသိဘူး။ အဲ့သလောက် ပဲနော်။ ဒါကြောင့်ဒီဝိပဿနာလုပ်ကြပါ။ သင်္ကန်းချွတ်ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ဟောသွားတာ မလိမ်ဘူး။ လိမ်တဲ့တရားမဟုတ်ဘူး။ အရိယာသစ္စာခေါ်တယ်နော်။ သမုဒိသစ္စာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီအရိယာတသစ္စာခေါ်တာ။ ဘာတွေလုပ်သွားလဲ။ ဝိတတိသစ္စာ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာတွေလား။ ဒါတွေလုပ်သွားခန္ဓာ (၅) ပါးကို ထုံးလိုမွှေ ရေလိုနောက်မှ ရုပ်နာမ်ကိုသိတာ အဲ့ဒီရုပ်နာမ်ဟာ ကိုယ့်ဒုက္ခပေးတဲ့ ကံတရားကြီးပဲ။ အဲ့ဒါကိုအဟုတ်အောက်မေ့ ဟာကြည့်စမ်း ရုပ်ကိုမသိတော့ ဘာဖြစ်လဲဆို သင်ညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန် နာမ်ခန္ဓာလေးပါး လိမ်ပြီဗျို့။ နာမ်ခိုင်းတာ ခင်ဗျားတို့ရုပ်ခွေး ဖြစ်နေပြီ။ ဟာ နာမ်ကခိုင်းထားတယ်။ အောင်မလေး မြေမရှိ လက်မရှိတဲ့ ကောင်ကခိုင်းတာ ရုပ်ကခွေးဖြစ်တာဘဲဗျို့။ ဟား ဘယ်သူခိုင်းတာလဲ။ နာမ်တဏှာကခိုင်းထားတာ။ မှတ်ထား ရုပ်ခွေးဖြစ်နေပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခွေးဖြစ်လို့ ဖြစ်မှန်းလည်း မသိနော်။ ကြည့်စမ်း ရုပ်ကဝေဒနာလို့ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီရုပ်ကြီးက ဝေဒနာ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အမှန် တရားသမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းမှန်တရား နိရောဓ အဲ့ဒါအကောင်းဆုံးပဲ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူးနော်။ အဲ့ဒါသစ္စာ (၄) ပါး အဲ့ဒါရားမှဟောတာ မှတ်ထားဦး ကံကိုဟောသွားတာ ဥပါဒါန်ဟောသွားတာ အခုကံပြတ်လား။ ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ် ခင်ဗျားသစ္စာနဲ့သာပြောနော်။ အနုသယစိတ္တနုပဿနာ စိတ်ကနေမာတ်ဖြစ်မှ ကံကိုသိမှာနော်။ အဲ့ဒီတော့စိတ်ဆိုတာ မြင်တာပေါ့။ ငါသိတာစိတ်ပေါ့။ အဲ့ဒီသိတဲ့စိတ်ကလေးက ဘာနဲ့သိသလဲမေး ငါမေးမယ်။ ကျွန်တော်သင်ညာနဲ့သိတာ။ အေးတော်ပြီ ပြန်ပေတော့တဲ့ မင်းနော်အမှတ်နဲ့သိထားတယ်။ အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ စိတ်ကုသိုလ် စိတ်သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ ဒါကံတရားတွေ အစွဲတရားတွေ ကိုယ့်ကိုကိုယ်စွဲနေတာ အဲ့ဒီတော့ (၃၁) ဘုံ လည်တဲ့တရားတွေနော်။ ခုနကအပါယ်ကိုသွားတာ သက္ကာရဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲ့ဒါစာနော်။ အတ္တဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိတွေပါနေ တယ်။ အဲ့ဒီတော့ခုနက ဝိပဿနာ တရားထိုင်အာရုံငါးပါးပယ် အတွင်းထိတယ်။ သိတယ်။ အနတ္တယူ အတ္တပယ် အဲ့ဒါဒိဋ္ဌိသတ်တာ ဒိဋ္ဌိကအာရုံနဲ့မနောပေါင်းတာ ပေါင်းပြီးတော့မှ သင်္ခါရတွေဖြစ်ကုန်တာ။ သင်ညာသင်္ခါရတွေဖြစ်တာ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာပြတ်မှာနော်။ အဲ့ဒီဟာ အာရုံနဲ့ပေါင်းထားတယ်။ အဲ့ဒီမနောနဲ့အာရုံပေါင်းတာ အဲ့ဒါဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ သွားစွဲတာ ငါမြင်တယ် ငါကြားတယ် ဆိုတာကငါမြင်တယ်ဆိုတာအတ္တ စွဲတာကသင်ညာလုပ်လို့ စွဲလိုက်တာ အမှတ်ကလုပ်လို့စွဲလိုက်တာ အဲ့အမှတ်ကလုပ်လို့ငါမြင်တယ်ကွဆိုတာ အဲ့ဒါအတ္တမစွဲသေးဘူး။ အဲ့ဒီတော့မြင်တဲ့ အာရုံနဲ့ မြင်သလဲအမှတ်နဲ့မြင်တာစွဲတော့မယ်။ ဟာငါ့မိန်းမလာတယ်ဟေ့။ ကဲသားလေးရေ ဆီးကြိုကြ။ ကံနဲ့က မသိလိုက်ဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မလို့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ သဗ္ဗေအလုံးစုံသောသင်္ခါရဒုက္ခ သဗ္ဗေအားလုံး စုံသောသင်္ခါရအနတ္တ တရားထိုင် အပြင်သီလရှိတယ်။ ပညာသီလရှိတယ်။ ပရမက်သီလရှိတယ်။ အတ္တသီလရှိတယ်။ အနတ္တသီလရှိတယ်နော်။ သင်ညာသီလရှိတယ်။ ပညာသီလရှိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကံတရားရှိတယ်။ ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ ကံတရားဆိုတာဘာလဲ။ အဲ့ကံတရားဆိုတာက ခင်ဗျားတို့ရဲ့လှူကြတဲ့ တန်းကြတဲ့ဒါနရဲ့ကုသိုလ်တွေ သီလရဲ့ကုသိုလ် တွေ အာ ဘာဝနာရဲ့ကုသိုလ်တွေ လှူကြတန်းကြပါတယ်။ ဝတ္ထုကလည်းကံ အလှူခံတဲ့ဘုန်းကြီးကလည်းကံ ဟောဝတ္ထု ကာမနှင့် ငါ့မှာမရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏။ အရိယာ လည်းမကြိုက်။ ဟောအရိယာထည့်ထားပြီ။ ပိုက်ဆံလေး (၆) သိန်း (၇) သိန်းလာလှူတယ်။ သင်္ကန်းကလည်း (၄) (၅) ခြောက်စုံဟာ ဘုန်းကြီးကပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနဲ့ ဝတ္ထုကာမမြင်နေတယ် အမှတ်နဲ့မြင်နေပြ မနောကသာယာနေပြီ။ တကာမလည်း ပြန်သွားရော။ တစ်ခါတည်း ပိုက်ဆံတွေအကုန်ယူ ကျောင်းမှာ ရှိတဲ့အဖော်တွေသိမှာစိုးလို့

အကုန်သိမ်းတော့တာဘဲ။ စိတ်၊ စိတ်၊ စိတ် လာတော့လည်း တစ်ယောက်တည်း။ ပြန်တော့ လည်းတစ်ယောက်တည်း။ အဲ့ဒါတွေသာယာတာ တဏှာတွေခေါ်တယ်။ တဏှာတွေခေါ်တယ်။ မှတ်ထားသေချာ ပြောသွားမယ်။ ချွတ်ပါဆို လို့ ချွတ်ပေးလိုက်ပါမယ်။ အဲ့လိုလူ့ဝတ်လဲပေး ပုဆိုးလေးအင်္ကျီလေးဝတ် အာဦးဇင်း တောသရက်ကုန်းမှာနေတယ်။ သီးကွင်းသရက်ကုန်းအိမ်ခန်းမှာ လူနာမည်ကမြဲမောင်၊ ရဟန်းနာမည်ကပဏ္ဍိတ ဝါဘယ်နှစ်ဝါမှမရှိဘူး။ သုံးလေးဝါပဲရှိတယ်။ ဟမ် အဲ့သုံးလေးဝါပဲရှိတယ်။ ဘာမှလဲဘုန်းကြီးတွေကိုရင်လေး ထိုင်ရှိခိုးလဲ ငါခိုးမှာပဲ။ ဒါကာမတွေနဲ့ထမင်းစားတယ်။ ဟုတ်တယ်တဲ့စားတယ်။ သူ့အကုန်ပြောသွားပြီလေ။ ဉာဏ်ကိုဗျ။ အဲ့ဒီဉာဏ်က သူပဲသိတယ်။ သူပဲသိတယ်။ အဲ့ဒီလို ဝိပဿနာစာမတတ် ပေမတတ် ရဟန်းပဏ္ဍိတဆိုတာ အဲ့ဒါပဲဗျို့။ မှတ်ထား အဲ့ဒီတော့ သူ့ဘာနဲ့ သာသနာပြုလဲ။ လက်ဖက်ခြောက်ကဆေးဖြစ်တယ်။ ရေကဆေးဖြစ်တယ်။ မြွေဟောက်ကိုက်လာ တယ်။ လာခဲ့ တောင်ပိုင် ကွင်းပိုင်၊ ယက္ခ၊ ဂုဏ်မာန်၊ ဂန္ဓပတွေပြုစားထားတယ်။ လာခဲ့ပျောက်တဲ့သူပျောက်တယ်။ သေတဲ့သူသေတယ်။ ပျောက်တယ်လို့မပြောဘူး။ ဒါလုပ်ရင်ပျောက်တယ်။ သူ့သီလအလွန်စင်ကြယ်တဲ့ သီလကိုးဗျ။ အာရုံဖြတ်တဲ့သီလတွေခေါ်တယ်။ သူ့သီလကဘယ်လောက်ကောင်းလဲ။ အဲ့ဒီတော့မှ နတ်တွေ သိကြားတွေ ဗြဟ္မာတွေ ဘုံ၊ မိကသိုက်တွေကမနေနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒါဦးဇင်းကို ဘယ်လိုပြောလဲဆိုတော့ အဲ့ဒီဦးဇင်းကလမိုင်းတွေနဲ့ပေါင်းပြီတော့ ကုစားတယ်တဲ့။ မင်းလမိုင်းလို့ထင်လည်းငါခံပါတယ်။ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း၊ လမိုင်း(၃) မျိုး မင်းသိသလား တဲ့အဲ့လိုမေးတော့လည်း မသိဘူး။ အေး အေး ကောင်းပါတယ်။ လမိုင်းဆိုတာ အစွဲပြောတာ။ သဘောပေါ့ဗျာ။ ဦးဇင်းကတော့ ဒီသီလအကြောင်းတွေ သီလ သီလပြည့်စုံဦးဆောက်တည်ကြ၊ သီလပြည့်စုံလျှင် အခုလည်း ချမ်းသာမယ်။ နောင်လည်းချမ်းသာမယ်တဲ့။ ဒါဆရာတော် ဝေဘုယျဟောတာ ဒီသီလတွေကို သီလတွေဆိုတာ အခုနက ဝိနည်း (၂၂၇) သွယ်ယူတဲ့သီလနဲ့ (၈) ပါးသီလနဲ့ကတော့ မတူဘူးဗျို့။ လူတော့လူပဲ လူပဲယူတဲ့အသိ မတူဘူး။ အသိလေးပြောတော့ သူတော်တော်ထိန်းထားတယ်။ အဲ့ဒီဆရာတော်ကြီးက တော်တော် ထိန်းထားတယ်။ အဲ့ခင်ဗျား (၈) ပါးသီလကလည်း (၈) ပါး အလိုအလျောက် ထိန်းထားတဲ့သီလ၊ အဲ့လိုသီလတွေနဲ့ ထိန်းတာနဲ့ အာရုံကိုထိန်းတဲ့သီလနဲ့ မတူဘူးဗျို့။ အဲ့ဒါကတော့ ဝိပဿနာအလုပ်လုပ်မှ သိမယ်။ သိမှပယ်မယ်။ ပယ်ရင်တော့ ခင်ဗျားမဂ်ဖိုလ်ပေါ့ဗျာ။ မကောင်းတာပယ်တာပေါ့။ အဲ့ဒီတော့ ကံပယ်တာ တဏှာပယ်တာ အဲ့တာတွေ လွတ်ပြီးမှ ဒီဘဝနောက်ဆုံး ခင်ဗျားတို့ဦးဇင်းတို့ ခင်ဗျားတို့ဦးဇင်းတို့က ဟောဒီဘဝမှာ အာဂန္တုဋ္ဌေသည့်သည်တွေ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ရဦးမယ်နော်။ အဲ့တာလေးကို သံဝေဂလေးကိုကြည့် အတိတ်ကိုပြန်ကြည့် အနာဂတ်ကိုလည်း ငါပြန်မယ့်လမ်းကို ကြည့်ပေတော့ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ဘဝနော်။ ဉာဏ်နဲ့ကြည့် အဲ့ဒါကိုယ့်လမ်းကိုသာ လျှောက်ပေတော့ အခုခင်ဗျားတို့ စွဲနေကြတဲ့ ဥပါဒါန်ကံတွေ အဲ ဗျာပါဒတွေ အဘိဇ္ဇာတွေ ဒိဋ္ဌိကဒိဋ္ဌိမသတ်တော့ အဲ့ဒါတွေဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ နှလုံးသားမှာတစ်ခါတည်း ပူလိုက်တာ။ သမီးလေးဥပမာ ကျောင်းတက်သွားတယ်။ အဲ့ကျောင်းဆင်းလာတော့ သမီးလေး မပါဘူး။ ဘယ်ဆီရောက်လို့ဘယ်ထိုးမှန်းမသိ။ ဖအေနဲ့မအေကပူတာပဲဗျို့။ အဲ့ဒါဘာလဲ စွဲတာ တဏှာဥပါဒါန် ကံတွေအဲ့ဒီလိုမစွဲတဲ့ ဥပါဒါန်တဏှာဥပါဒါန်ကံတွေကို ဘယ်သူကသတ်လဲ။ မဂ်ဉာဏ်သတ်မှရမယ်။ ဘယ်လိုသီလနဲ့ မှသတ်လို့မရဘူး။ မဂ်ဉာဏ် ရရင်အေးပြီ အေးပြီ အခုလည်းအေးရင် နောက်လည်းအေးမှာပဲ။ အခုပူရင် နောက်လည်းပူမှာပဲ။ အဲ့ဒါတွေခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာတာဝန်ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့အာဂန္တု ဋ္ဌေသည့်သည်တွေ ဦးပဏ္ဍိတ အာဂန္တုဋ္ဌေသည့်ပြန်ရဦးမယ်နော်။ မရဏသေမင်းက ကံကုန်ရင်ခေါ်လိမ့်မယ်။ မရဏသေမင်းမဦးခင် ဉာဏ်နဲ့သွား ဂမ္ဘီရဉာဏ် ဇာဝနဉာဏ် စက္ခုဉာဏ် အာဏေတောဥပပါဒိ၊ ဉာဏ်ဥပပါဒိ ဉာဏ်ဆိုတာ မစွဲတာစွဲရင်ကံ မစွဲရင်ဉာဏ်

အဲဒါမဂ္ဂင် (၈) ပါးနဲ့စစ် အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒါနရဲ့ကုသိုလ်တွေ သီလရဲ့ ကုသိုလ်တွေ သီလတွေစေတနာပေါ့ဗျာ။ နှလုံးသားရဲ့ စေတနာဟာ အယုတ်အလတ်မရွေးဘူး။ အဲလူရဲ့စေတနာတွေဟာ စွန့်ကြဲနေတယ်။ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေးသူပေးနေတယ်။ အဲဒါစေတနာ စားပါကွာ သောက်ပါကွာ။ စားပါကွာ သောက်ပါကွာစားပါကွာ သောက်ပါကွာ သူပေးနေကုန်ပြီ ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့စေတနာလဲ အဲဒီစေတနာက (၃၁) ဘုံလွတ်တဲ့စေတနာ ပီသုဒ္ဓိစေတနာခေါ်တယ်။ ပီရူတ္တိမဟုတ်ဘူး။ ပီသုဒ္ဓိစေတနာစိတ်ကိုဟောသွားတာ အဲဒီစေတနာ မှန်မှ လှူတဲ့ပစ္စည်းလေးက ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်ပေမယ့် စေတနာရှိ လို့လှူတာပေါ့ဗျာ။ မဟုတ်ရင် ဦးပဏ္ဍိတ ဘယ်လှူမလဲဗျ စေတနာကို လှူလိုက်တာ အဲဒီဝတ္ထုကို အဲဒါခင်ဗျားတို့ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ပဲ။ ဦးဖင်းဟောဒီကနေပြီးတော့ အလှူခံမယ်။ ရတဲ့ပိုက်ဆံကို ဟောဒီအကုန်ပေးပစ်ခဲ့မယ်။ ခင်ဗျားတို့ လှူဖို့တော့ အဆင်သင့်ထုတ်သာထားပေတော့။ အဲတရားပွဲလည်းပြီး ပြီဗျို့။ (သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

ပီသုဒ္ဓိ မှု ပီမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ပီသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ပြောင်းပြန်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဂါထာပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

(၃.၀၀.၁၉၉၁)ရက်နေ့

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့တွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၈၃)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

(၃.၁၀.၁၉၉၁) ရုက္ခိနေတွင် ရောဂဝတီဝဂိုဏ်းဒေသကြီး၊ ဝါးပင်မမြို့၌
ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်(၈၃)

သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တတံ၊ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ်။ သင်္ခါရ
ထည့်ထားတယ်။ သင်္ခါရကို မြင်အောင်ကြည့်။ အဲဒီလို ဝိပဿနာမြင်အောင်ကြည့်။ မြင်တဲ့အာရုံ
ကြားတဲ့အာရုံ၊ နံတဲ့အာရုံပေါ့ဗျာ။ အဲဒါလေးတွေကိုကြည့်။ ဦးပဉ္စင်းပြောပါမယ်။ ဦးပဉ္စင်း က စာ
မတတ်ဘူး။ ခေတ်ပျက်တော့ ရွာတွေမီးလောင်။ အဲဒီတော့ နီးရာဌာန မြောင်းမြကိုလာပါတယ်ဗျာ။
အဲဒီလာတဲ့အရွယ်က (၁၃)နှစ်သားအရွယ်လောက်ရှိပါတယ်ဗျာ။ စာမတတ်ဘူးဗျာ။ စာမတတ်
တော့ အမိအဖကို အလုပ်အကျွေးပြုပါတယ်ဗျာနော်။ အမိအဖဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့အဖေ၊ ကိုယ့်ရဲ့အမေ
ကို သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မသင်္ကပ္ပ လုပ်ကျွေးသော်လည်း သူ့မှာ ခုနက လောဘ
ရဲ့စိတ်၊ ဒေါသရဲ့စိတ်၊ မောဟရဲ့စိတ်၊ အဲဒီဟာကြီး ရမ္မတ်တတ်လို့ပေါ့ဗျာ။ ခုနက သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ
ကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝရဲ့လမ်းကြောင်းကို မရောက်တော့ပါဘူးဗျာ။ သူကမှားတာကိုဗျ။ ကိုယ်ကမှား
တာကိုဗျ။ အဲဒါ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ လောဘစိတ်။ အဲလိုပဲ မြောင်းမြရောက်လာတဲ့အခါကျတော့
အဲဒီလိုပဲ မကောင်းတာတွေလုပ်လာတယ်။ စိတ်ပါပဲဗျာ။ အဲ မြင်လိုက်တဲ့အာရုံတွေပေါ့ဗျာ။ အာရုံကို
အာရုံအတိုင်းထားရင်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ။ အဲဒီအာရုံ သဘာဝရဲ့အာရုံကို သဘာဝမျက်စိနဲ့ မြင်
လိုက်တဲ့အာရုံ၊ အာရုံပေါ်မှာ စွဲလန်းရင်၊ အဲဒါကိုသွားစွဲရင် သညာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။
ဥပါဒါန်ဖြစ်တာနဲ့ ကံဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံဆိုတာ အဲဒါပါပဲဗျာ။ အဲဒါ ကိုယ်က
လာတာကလည်း ဘာနဲ့လာသလဲ။ အတိတ်က။ အဲဒီတော့ မနုဿတဘာဝေါဒုလ္လဘော။ ကိုယ့်စိတ်
ကိုယ်စစ်ပေတော့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ မနုဿတဘာဝေါဒုလ္လဘော။ လူ့ဘဝကို ခဲယဉ်းစွာရပြီ။ အဲ
ဘာနဲ့ရတာလဲဆိုတော့ ကံနဲ့ရတာပဲဗျ။ အဲဒါကံပဲ။ အဲဒါကြောင့်မလို့ ဆိုထားပါတယ်။ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊
ဝိဘာဂဝဋ်။ အဲဒါကံပဲ။ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တစ်ခါအကြောင်းမသတ်တတ်ဘူးတဲ့။ ဘာလို့အကြောင်း
မသတ်တတ်လည်း အကျိုးပေါ်ကနေပြီးတော့ အကြောင်းတရားတွေ။ မြင်လိုက်တာအကြောင်း၊
ကြားလိုက်တာအကြောင်း၊ ဥပမာလေးပေါ့ဗျာ- အဲ ဦးပဉ္စင်းကတော့ ဟိုတုန်းကတော့ ဦးမြမောင်
ပေါ့ဗျာ။ ဦးမြမောင် ကို ဆဲလိုက်တယ်။ ဆဲလိုက်တဲ့အသံပေါ့ဗျာ။ အသံရဲ့အာရုံ အဲဒီအာရုံကို ကိုယ်က
သွားစွဲတာ။ စွဲလိုက်တော့ ကိုယ့်မှာဘာဖြစ်လဲ။ အသံရဲ့အာရုံက ငါ့ကိုဆဲပါလားဆိုတော့ အဲဒီအာရုံ
ကို ကိုယ်ကစွဲတော့ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်
ကြောင့် ဘဝတဲ့။ အာရုံကိုစွဲတာ။ အဲဒါဘာလို့စွဲလည်း သညာကြောင့်။ အဲဒီသညာက သံသရာကို

မှောက်မှားအောင်လုပ်ပါတယ်တဲ့။ ကောင်းတဲ့သညာ၊ မကောင်းတဲ့သညာ။ အဲဒါ ကံပေါ်ကနေပြီတော့ လို/မလိုဆိုတာ။ ကောင်းလိုက်တာဆိုတာ ဘုရားတွေရှိခိုးလိုက်တော့။ ဘုရားတွေကို ရှိခိုးတဲ့။ အဲဒီ အာရုံ ကိုယ်ကသွားစွဲတာတဲ့။ ဘုရားကြီးရဲ့အာရုံကို သွားစွဲတာ။ စွဲတော့ အဲဒါဘာလဲ။ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ဥပါဒါန်လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒါ ကောင်းတဲ့ကံပါပဲတဲ့။ ဒါပေမယ့် ပယ်ဖို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ သဘောကိုပြောသွားတာ။ အဲဒီမကောင်းတဲ့အာရုံကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တွေးနေတာပဲတဲ့။ အဲဒီ လောင်စာတုံးကြီးက ထလောင်ပြီပေါ့ဗျာ။ အာရုံ(၆)ပါးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ အတိတ်ကလာတာလည်း ကံပဲ။ ပစ္စုပ္ပန် ရောက်ပြန်တော့လည်း ကိုယ်ကလုပ်နေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ၊ မကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ ဒါပါပဲဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ ပဋိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဒတဲ့။ သာသနာ(၃)ရပ်ရှိတယ်။ သာသနာ(၃)ရပ်ရှိတဲ့အခါမှာ ပဋိယတ္တိက မှန်တာပြောရရင် သီလပဲတဲ့။ သီလကိုတော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ ပဋိပတ္တိကို ကူးလိုက်ပါတဲ့။ ကူးလိုက်တော့ သမာဓိဖြစ်လာပါတယ်။ စိတ်ကို အလွန်စင်ကြယ်အောင်ထိန်းကြောင်းပြီးတော့ အလွန်ကောင်းတဲ့ သမာဓိကြီးတဲ့။ အဲဒီ သမာဓိကြီးကနေပြီးနော့ အထွဋ်အထိပ်ရောက်သွားရင် ပညာပဲတဲ့။ အဲဒီတော့ ပဋိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဒ။ အဲဒီသဘောပါပဲ။ အေး ဒီအတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ဒီဘုံက အင်မတန်ထူးမြတ်တဲ့ ဘုံ။ ဘာနဲ့မှမတူဘူး။ ဒီဘုံကနေပြီးတော့ ဪ အေး အေး အေး ဘုန်းကြီးက စာမှမတတ်တာကို ဗျာ။ ဒိဋ္ဌိကို မြင်အောင်ကြည့်။ ဒိဋ္ဌိကို မြင်ရင် တဏှာပြုတ်သွားလိမ့်မယ်။ တဏှာလျော့ပါးသွားလိမ့် မယ်နော်။ ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ဦးပဉ္စိတ က အင်မတန်မှ ဆိုးတယ်။ ပုလိပ်လည်း လုပ်ပါတယ်။ ပုလိပ်ကို အပြစ်မပြောပါဘူး။ အပေါင်းအသင်းတွေ အပြစ် မပြောပါဘူး။ ဦးမြမောင်ကြီးက စိတ်ပါလိုက်တာ။ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ ထီတွေ ပေါက်တော့ ခြေဖျားမြေမကျတော့ဘူး။ အဲဒါမာန်ပေါ့ဗျာ။ ရာဇမာန်၊ ခနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်ပေါ့ဗျာ။ ဘယ်သူ့လူထင်ရမလဲ။ အဲဒါလည်း စိတ်ပဲ။ အဲဒီစိတ်က ဘယ်ကဖြစ်လဲ။ အကျိုးပေါ်က အကြောင်း တွေဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအကြောင်းတရားကို သတ်လိုက်ပါ။ အဲဒီအကြောင်းတရားက အင်မတန်မှ ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ အေး ဦးမြမောင် က မသိဘူး။ သူများပစ္စည်းကို ခိုးချင်တဲ့စိတ်၊ သူများ ဟာတွေကို မတော်လောဘလုပ်ချင်တဲ့စိတ်၊ သူများဟာတွေကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီးတော့ လိမ်တဲ့ စိတ်။ အဲဒါ မုသာဝါဒါ ဘယ်ကောင်းတော့မလဲဗျာ။ သီလမှ မရှိတော့တာနော်။ အေး သီလဆိုတာ ကာယသင်္ခါရ၊ ဝစီသင်္ခါရ၊ မနောသင်္ခါရ၊ ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေ သူ့မှာ အင်မတန်သောင်းကြမ်း နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ အဲဒီတော့ ဪ သူကနေပြီးတော့ အပါးလည်တာကိုဗျာ။ အပါးလည်

တော့ အပါယ်ဆိုက်တော့မှာပေါ့။ သူမှမသိတာကို။ စာကလည်းမတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ပုလိပ်ထဲမှာ လည်း လုပ်တာ၊ ပုလိပ်ကိုလည်း အပြစ်မပြောပါဘူး။ အင်မတန် ဒီအဖွဲ့ကောင်းပါတယ်။ ကိုယ်ညံ့ဖျင်း တာ။ အဲဒီတော့ မင်းမြောက်တန်ဆာ(၅)ပါးလည်း ဆင်တယ်ဆိုပဲ။ တောသားရဲ့ ဆွဲထုတ်တဲ့နော်။ ရာဇမာန်၊ ဓနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန် ဘယ်သူလူထင်ရမလဲ။ မဟုတ်က မဟတ်ကတွေလုပ်ချင်တယ်ဗျို့။ အဲဒါလည်း စိတ်ပဲ။ မြင်လိုက်တာ မြင်လိုက်တဲ့အာရုံ။ ဥပမာ ဒကာမလေးကို မြင်လိုက်တယ်။ မြင် လိုက်တဲ့အာရုံ အဲဒီအာရုံကို သွားစွဲတာပဲ။ စွဲတာနော်။ ကိုယ်သိတဲ့ သညာ၊ ပညာမှမရသေးတော့ အေး အဲဒါလေ သီလမရှိတော့ဘူးဗျို့။ အေး အဲဒါနဲ့ဘဲ သူဒီလိုပဲ လောဘရဲ့စိတ်၊ ဒေါသရဲ့စိတ်၊ မောဟ ရဲ့စိတ် တစ်နေ့တစ်နေ့ အိပ်တုန်းလေးပဲ။ နိုးတာနဲ့တပြိုင်နက် မကောင်းတာပဲ ကြံစည်တော့တယ်နော်။ အဲဒါစိတ်ပဲ။ အဲဒီတော့ သီလ သီလ သီလကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဆောက်တည်ကြ။ သီလပြည့်စုံလျှင် အခုလည်း ချမ်းသာမယ်။ သံသရာမှာလည်း ချမ်းသာနေမယ်။ စာကတော့ မတတ်ဘူး။ သီလအလုပ် သည်။ ငါလည်း အိပ်လိုက်တော့ မနက်မိုးလင်းတော့ ငါဘာတွေအိပ်မက်မက်မှန်းမသိဘူး။ တစ်ဖက် ကမ်းမှာ ဒရဝမ်လုပ်ပါတယ်။ ဒရဝမ်လုပ်တဲ့အခါကျတော့ ခြေ မနက်မိုးလင်းလာပြီ။ ငါဘာမှလည်း စားစရာမရှိ၊ သောက်စရာမရှိ တွေးတာပေါ့ဗျာ။ အဲတွေးတဲ့ အာရုံစိတ်ခေါ်တယ်။ အယူမှားလို့ အတွေး မှားကုန်ပြီနော်။ အဲဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါ သူ သီလလုပ်တော့မှာကို သူစိတ်ပျက် လာတယ်။ အဲဒီတော့ မကောင်းတာတွေ ဘယ်တော့မှမလုပ်တော့ဘူး။ ငါမလိမ်တော့ဘူး။ မညာတော့ ဘူး။ ဖဲလည်း မရှိတော့ဘူး။ မဟုတ်တာတွေ မလုပ်တော့ပါဘူးဆိုပြီးတော့ အဲအိပ်မက်တွေ မက်။ အဲဒီတော့ အထင်ဉာဏ်၊ အတွေးအမြင်ဉာဏ်တွေကိုမြင် မြင်ရတော့ ကြောက်သွားတယ်။ ကြောက် သွားတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီမိုးလေဝသကနေပြီးတော့ မြိုင်မာလာ(၂)လမ်းကိုသွားတဲ့အခါကျတော့ သူရဲ့မိန်းမကိုမေးပါတယ်။ ညက ဒါတွေ ဒါတွေ ဒီလိုမြင်တယ်။ ငါဘယ်လိုနေရရင် ကောင်းမလဲ။ ဘယ်လိုထိုင်ရရင် ကောင်းမလဲ။ ဦးမြမောင် တဲ့ ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့ စညားကတည်းက ရှင့်အသက်(၂၄)နှစ် ကနေ စညားတာ။ ရှင့်အသက်(၅၄)နှစ်ရှိပြီ ကျွန်မသိသလောက်ဆိုရင် ရှင်ဟာ ဘာဥပုသ်၊ ဘာသီလ မှလည်း မရှိဘူး။ ရှင်ဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ။ ရှင်ဟာ လူမယ်၊ ရိုက်မယ်၊ အဲ ဖဲလိမ်ချမယ်။ ဒီလိုလူစားကြီးပါ။ အဲဒီတော့ ရှင့်ကိုတော့ ကျွန်မကတော့ ကြောက်လို့။ ရှင်က အိမ်မှာ အိမ်ထောင်ဦးစီး။ ကျွန်မက ရှင့်ကိုခံပြီးတော့ မပြောရဲတော့ ရှင်လုပ်သမျှကို ကျွန်မကတော့ ခေါင်းငုံ့ ခံနေရပါတယ်တဲ့။ အေး အေး အေး အဲဒါနဲ့ သူရဲ့ဇနီးကို တိုင်ပင်ပြီးတော့ ထမင်းလေးတစ်လုတ် နှစ်လုတ်စားပြီးတော့ မိုးလေဝသပြန်ပါတယ်ဗျာ။ မိုးလေဝသပြန်တဲ့အခါကျတော့ စာက မတတ်ဘူး

ဗျ။ အဲ ဝိပဿနာကတော့ ကြားတော့ ကြားဖူးတယ်။ တစ်ခါမှတော့ မလုပ်ဖူးဘူးဗျ။ ဒီတစ်ခါတော့ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်တွေ ရမ္မက်သတ်တဲ့ ဦးမြဲမောင် က စိတ်ထိုင်းမှိုင်းတော့တာ ပဲဗျို့။ ငါဘယ်လိုလုပ်ရကောင်းမလဲ။ ဘယ်လိုနေရကောင်းမလဲ။ သူတစ်မျိုးဖြစ်နေပြီနော်။ တစ်မျိုး ဖြစ်နေတော့ ငါတော့ အေး သမ္မာန်တွေကလည်း ဂျိုဂျစ်၊ ဂျိုဂျစ်၊ သဘောတွေကလည်း ဝုန်းခိုင်း ဝုန်းခိုင်း။ ဪ အခုကြားပါလား။ တော်ကြာ မကြားပါလား။ တော်ကြာ လူသံကြားပါလား။ တော်ကြာ မကြားပါလား။ ဒါတွေဟာ မမြဲပါလား။ အနိစ္စ မမြဲပါလား။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲပါလား။ အနတ္တ အစိုးမရပါ လား။ သူဝေဖန်နေတယ်။ ဝိပဿနာတော့ မလုပ်တတ်သေးဘူး။ အဲဒီလိုဝေဖန်နေတယ်။ တစ်ရက် ကနေ နှစ်ရက်ဝေဖန်။ အဲ သူတစ်ခါတည်းကုတ်သွားပြီ။ ကုတ်သွားတဲ့အခါကျတော့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကလာတယ်။ ကျော်အေး တဲ့။ ဖဲအတူတူရိုက်တဲ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုတော့ ဖဲသမားမပြောပါဘူး။ ဦးပဉ္စင်းအဖြစ် ဦးပဉ္စင်းအဖြစ်။ သူငယ်ချင်းရယ် ငါတော့ကွယ် ဖဲရိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ မရှိတော့ပါဘူးကွာ။ ငါဘယ်လိုဖြစ်မှန်းလည်း မသိတော့ပါဘူးကွာ။ ငါဘယ်လို နေရကောင်းမလဲ။ ငါ့အကူအညီပေးစမ်းပါကွာလို့ သူ့ကိုပြောတဲ့အခါကျတော့ ဦးမြဲမောင် တဲ့ ကျွန်တော် တို့ ရွှေလောင်းမှာ ဆရာတော်တစ်ပါး ဆရာတော်နာမည်ကတော့ သဲအင်း။ အမြဲလင်း ဇွဲတင်း သဲအင်း ဝိပဿနာတရားတွေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေပြတယ်ဗျ။ အဲဒါ ကျွန်တော် တာပေါ်ကနေကြည့်တယ်။ ဆရာတော်က တရားတွေပြတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက တရားအားထုတ်ကြတယ်ဗျ။ ဦးမြဲမောင် ဒီလိုလုပ်ပါလား။ အေး အေး လုပ်တယ်။ လုပ်တဲ့အခါကျတော့ ကျော်အေး လည်း သွားရော။ လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ နှာခေါင်းနှစ်ဖက်က ထွက်သွားတယ်။ ဝင်သွားတယ်။ သူက တရားကျင့် တာတောင် ရေသာခိုတယ်နော်။ လွယ်လင့်တကူနဲ့ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ ဟိုနောက်နောင်တုန်းက လုပ်လာတဲ့ အာရုံ ဒီမှာလာပေါ်တာပဲဗျို့။ ဟာ ဒီတရားတွေ ဘယ်လိုလည်းဗျ။ အူလည်ချာပေါက်တွေ ပါလား။ ငါ ဒါတွေ ထိုင်တွေးနေတာပါလားဆိုပြီးတော့ ကျော်အေး ရယ် ငါထိုင်တွေးနေတာပါလား။ ငါတရားကတော့ သဘောလည်းမပေါက်ဘူး။ ဟာ ဦးမြဲမောင် ဒီလိုမတွေးနဲ့။ ဒီလိုတွေးရင် ခင်ဗျား တရားမဟုတ်သေးဘူး။ ရှူပေး နင်းကန်ရှူရတယ်။ ရှူရင် ခင်ဗျားမတွေးနိုင်ဘူးတဲ့။ သူပြောတာနဲ့ ရှူရော၊ ရှူတော့ တွေးစိတ်မဝင်တော့ဘူး။ ရှူတဲ့အာရုံပဲဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်တော့ တရား တက်တော့မှာကိုဗျ။ အဲ ရှူပြီးတဲ့ ဦးမြဲမောင် ရှူလိုက်တဲ့အခါကျတော့ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ငါ ဒါတွေ မတွေးတော့ပါလား။ မတွေးနိုင်တဲ့ သဘောတရားဖြစ်နေပါလား။ ရှူတဲ့အာရုံဖြစ်နေပါလား။ အဲဒါ သမာဓိထူထောင်နေပြီနော်။ သီလကို ရအောင်ထူထောင်နေပြီ။ အဲဒီတော့ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ

သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝတဲ့။ အတွင်းအာရုံများ၊ တွေးစိတ် နိဝရဏတွေ ဝင်နေပြီတဲ့။ အပြင်အာရုံမှာ မစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာလည်း မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာလည်း မစင်ကြယ်ဘူးတဲ့။ အပြင်အာရုံတွေကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တွယ်တာ တယ်။ တွယ်တာတဲ့အခါတွေ တွေးတယ်တဲ့။ တွေးရင် အဲဒီဉာဏ်လည်း မစင်ကြယ်ဘူးတဲ့။ အခု အတွင်းအာရုံတွေက အခုမှပေါ်ကုန်ပြီတဲ့။ အဲဒီတော့ ငါတော့စာမတတ်ဘူး။ ငါ ဒီနေ့မှစ၍ အာရုံကို ထိန်းတော့မယ်။ ဘယ်အာရုံနောက်မှ ငါမလိုက်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဝိစိကိစ္စတွေ ငါ ရေလည်း မထမ်းတော့ဘူး။ သူများအိမ်မှာလည်း အကျိုးအကြောင်းကို မပြောတော့ဘူး။ ငါ ဒီအာရုံ ဈေးတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေ မသွားတော့ဘူး။ တရားထိုင်ပြီး ပဋိပတ္တိက အနေခံ၊ ပဋိပတ္တိကေန်၊ ပဋိပတ္တိက တွင်း တူးတယ်။ ပဋိပတ္တိက တွင်းအောင်းပြီတဲ့။ စာတော့မတတ်ဘူး။ တွင်းအောင်းပြီတဲ့။ အဲဒီတော့ အာရုံ လည်းသိမ်းလိုက်ပြီ။ အာရုံတွေသိမ်းလည်း ဝိစိကိစ္စတွေသိမ်းတယ်။ အပြင်အာရုံကိုပဲ ပဋိပတ္တိနဲ့ သိမ်းထားပြီ။ ဆင်ခြင်လိုက်ပြီ။ ဘယ်မှမသွားတော့ဘူးဆိုပြီးတော့ အဲဒီအာရုံတွေကို သိမ်းလိုက်တယ်။ သိမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ တရားတွေကို ထိုင်တယ်။ ရှူတယ်။ မရလည်း စိတ်မပျက်ဘူး။ ရလည်း စိတ်မပျက်ဘူး။ ဪ ငါကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာရောက်မှာပဲ။ အဲဒါပဲ။ စာမှမတတ် တာကို အဲဒီလိုကျင့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဪ ရက်ပေါင်းတွေများလာတဲ့အခါ (၄)(၅)(၇)လ ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီတော့ ရှုပါတယ်။ သူများတွေနဲ့လည်း စကားမပြောဘူးတဲ့။ တစ်ယောက်တည်း နေတယ်။ လူများလာရင် သူ့အတွေ့မခံဘူး။ ခင်ဗျားတို့ တရားပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးစင်း အခြေခံလေးနဲ့ ပြောပါ့မယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ အတွေ့မခံဘူးတဲ့။ တစ်ယောက်တည်း နေတာပဲ။ တရားပဲ ဖိကျင့် တာပဲ။ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာရောက်မှာပဲဆိုပြီးတော့ သူကျင့်လိုက်တာနော်။ မရှုပဲနဲ့ သူလက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ သူ့အာရုံကို သုံးသပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ထိတာကရုပ်၊ သိတာက နာမ်၊ အဲဒီလို ကိလေသာတွေမလာပါလား။ တစ်ခုသောအာရုံဖြစ်ပါလား။ ငါ တစ်ခုသောအာရုံဖြစ်နေပါလား။ ဒီအာရုံတွေ အရင်တုန်းကလာတယ်။ အခုမလာတော့ဘူး။ တစ်ခုသောအာရုံ ထိတယ်၊ သိတယ်။ ဒါပဲ။ ငါ့မှာဖြစ်နေပါလား။ ဘယ်အာရုံမှ သမီးအာရုံ၊ အဲ ခုနက ခင်ပွန်းအာရုံ၊ ဖဲဝိုင်းအာရုံ၊ ဘယ်အာရုံ မှ မနောက မတွေးတော့ဘူးဗျိုနော်။ အဲဒါအတွင်းရဲ့ဇောပဲ။ အပြင်အာရုံကို သတ်ထားတော့ အတွင်း ကောကလည်း စင်ကြယ်လာပြီ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်အာရုံသတ်ထားတာ။ အဲဒါအသိနဲ့ ကျင်းအောင်းတာပဲ။ အပြင်အာရုံတွေ အကုန်လုံး အာရုံတွေသိမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာ တရားထိုင်ပြီး၊ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ငါဟာ တစ်ခုတည်း

သောအာရုံဖြစ်နေပါလား။ တစ်ခုသောအာရုံဆိုတာ ဘာလဲ။ ဪ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ အဲဒီ(၃)ခုကို ပေါင်းလိုက်ရင် ဘာလဲ ဧကောဓမ္မောနော်။ ဓမ္မောဟာ အဓိသီလဆိုတာဘာလဲ။ ကိလေသာအာရုံကို ဝေးကွာတော်မူတယ်။ ကိလေသာအာရုံကို ဘာမှမစွဲတော့ဘူး။ အဲဒါသီလပဲတဲ့။ ကိလေသာတွေ မလာတော့ဘူးတဲ့။ အဲဒါ အဓိသီလတဲ့။ သမာဓိဆိုတာ အာရုံတစ်ခုတည်းကို စွဲဆောင် ပြီးတော့ (၁)နာရီ (၂)နာရီတိုင် ထိုင်သွားတာ။ အဲဒါစင်ကြယ်သွားတဲ့ အာရုံတစ်ခုတည်းကို ထိန်းပြီး တော့ ယူဆောင်သွားတာဟာ ကိလေသာတွေ မလာတော့ဘူး။ တစ်ခုသောအာရုံကိုယူဆောင်ပြီး ကြာကြာလေးရတာဟာ သမာဓိပညာကောင်းလာပြီတဲ့။ သမာဓိတွေကောင်းလာတော့ ပညာတွေ ပေါ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အဓိသီလ၊ အဓိပညာ၊ အဓိစိတ္တ ကိလေသာများကို ဝေးကွာသွားပါပြီ တဲ့။ အဲဒါ အဓိသီလဖြစ်သွားပြီတဲ့။ သူ့ကိုယ်သူ သီလဖြစ်ပြီဆိုတာ သူသိသွားပြီတဲ့။ အဲဒါဘယ်လောက် ကြာလည်း (၇)လလောက်ကြာတယ်။ အဲဒါကျင်းထဲအောင်းပြီး ဘယ်ကိုမှမသွားလို့ အဓိသီလဖြစ် သွားတယ်။ ဒီလိုသီလတွေဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ ငါ မိုးလေဝသ မှ ထွက်တော့မယ်။ ဒီအလုပ်လည်း မလုပ်တော့ဘူး။ ငါအိမ်ပြန်မယ်။ လျှောက်လွှာတင်မယ်။ စာရေးကြီးကိုပြောတယ်။ ကျွန်တော်တော့ မလုပ်တော့ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်လုပ်ချင်တဲ့စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူးဗျာ။ လိမ်ချင်တဲ့စိတ်လည်း မရှိ တော့ဘူးဗျာ။ ခိုးချင်တဲ့စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော် ဒီ မိုးလေဝသ မလုပ်တော့ဘူးဗျာ။ ဟာ ဦးမြမောင် ခင်ဗျားဆက်လုပ်ပါဗျာ။ မလုပ်တော့ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော် မလိမ်ချင်တော့ဘူးဗျာ။ သူ လိမ်ချင်တဲ့ စိတ်မရှိတော့ဘူး။ ဧကောဓမ္မာဖြစ်သွားတာ။ အဲ စိတ် စိတ် စိတ်ပြောင်းသွားတာ။ အဲဒီလို ဖြစ်တော့ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားလက်ရေးနဲ့ ခင်ဗျားလက်ရေးပြီးတော့ ညနေဘက် အလုပ်စာထွက်တဲ့အခါ ကျတော့ အိမ်ပြန်သွားတော့ သမီးရှိတယ်။ သမီးရယ် အဖေတော့ သွားတော့မယ်။ ဒီမှာမနေတော့ဘူး။ ထွက်တော့မယ်။ အဲဒီတော့ စရိတ်ကလေးများပေးပါလားကလေးရယ်။ သူကပေးပါမယ်တဲ့။ ကျွန်မမှာတော့ ပိုက်ဆံတော့မရှိဘူး။ နားကပ်လေးရှိတယ်။ နားကပ်ကိုပေါင်သွားပါတဲ့။ နားကပ်က (၂၀၀/-)ရတယ်။ အဖေ ပေါင်သွားပါတဲ့။ ပေါင်လို့ရရင် သမီးကို(၁၀၀/-)ပေးပါတဲ့။ (၁၀၀/-)ကို အဖေ့ကိုလမ်းစရိတ်ပေးပါ တယ်။ အဖေ ဘယ်ကိုသွားမလဲ။ ဖြူးကိုသွားမယ်လို့ဆိုတော့ အဲဒီမှာ သူငွေ(၁၀၀/-)ပေးပါတယ်။ ငွေ(၁၀၀/-)ပေးတော့ အင်္ကျီမရှိတော့ အင်္ကျီက(၅၀/-)ကုန်တယ်ဗျ။ (၅၀/-)ကတော့ လမ်းစရိတ် ထားတယ်ဗျာ။ အဖေရယ် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် နေပါအုံး။ အာ သမီး မနေတော့ဘူး။ အဖေ မနေချင် တော့ဘူး။ နေချင်တဲ့စိတ်လည်း မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဆရာတော် ဟေမိမြိုင်ဆရာတော်ကြီးကို သွားဖူးတယ်။ မနက်ဘက်သွားဖူးတယ်။ သွားဖူးတဲ့အခါကျတော့ ဦးဇင်း

က ဆုတွေဘာတွေလည်း တောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ကောင်းပြီတဲ့။ ဆရာတော်ဆီမှာ ဝေဘူစာအုပ်ကလေးကိုတော့ အိတ်ထဲမှာထည့်ထားတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ဝေဘူစာအုပ်လေးထည့်ပြီတဲ့။ တရားသိပ်လိုချင်တာကိုးဗျ။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ ဗိုလ်(၅)ဗိုလ်နဲ့ တက်သွားပြီတဲ့။ တရားကို သိပ်လိုချင်တဲ့လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာရမယ်ဆိုပြီးတော့ သူလုပ်တာကိုးဗျ။ ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကိုဖူးပြီးတော့ သူပြန်လာတယ်တဲ့။ အဲဒါ မနက်ဖက်(၉)နာရီ ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ ဟေမာဝန်အဆင်းမှာ ညောင်ပင်ကြီးမှာ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘိုးဘိုးအောင်တွေဆိုတာ အများကြီးပဲ။ ဦးပဉ္စင်းနားဝိုင်းနေတာပဲ။ ဟာဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ဦးပဉ္စင်း က ဟိုကြည့်လိုက်၊ ဒီကြည့်လိုက်နဲ့ ပြန်လာတော့ မောင်တင်မြင့် တို့ဆီရောက်သွားပါတယ်။ မချို တို့ မောင်တင်မြင့် တို့ ကလေးတွေ အဘတော့ ဖြူးကိုသွားအုံးမယ်။ ဟာသမီးတို့ လမ်းစရိတ်ပေးမယ်တဲ့။ မပေးနဲ့။ ကလေး မပေးနဲ့။ အဘမှာပါလာတယ် အဆင်သင့်ပါလာတယ် မပေးနဲ့ ကလေးတို့လည်း သင်္ဘောပေါ်လိုက်မပို့နဲ့။ လာလည်းပေးစရာမလိုဘူး။ မင်းတို့ဘာသာ မင်းတို့လုပ်ကြ။ ဒါ ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးမြမောင် ဟာ နှုတ်ဆက်ရမည့်ဝတ္တရားရှိလို့ လာခဲ့တာ။ မင်းတို့ သင်္ဘောဆိပ်တွေ မလာ နဲ့နော်။ သင်္ဘောက မနက်(၁၀)နာရီထွက်တာ။ အေး အဲဒါ မိုးလည်းလင်းရော ရောဝတီအမြန်နဲ့ (၁၀)နာရီကျော်တာနဲ့ ထွက်ပါတယ်ဗျာ။ ထွက်တဲ့အခါကျတော့ လိုက်သွားတဲ့အခါ ရန်ကုန်ကို မရောက်သေးဘူး။ ရွှေလောင်းရောက်တယ်။ ရွှေလောင်းရောက်တော့ ခုနက ကျော်အေးသွားတွေ့ တယ်။ ကျော်အေး က တက်လာတယ်။ အဲ ဦးမြမောင် ခင်ဗျားတကယ်သွားတာပဲနော်။ အေးကွာ ငါတကယ်သွားတာ။ အာ ကျွန်တော် လွှက်ရည်လေး(၁)ခွက်လောက် တိုက်ချင်လို့၊ အေးကွာ မင်းသဘောပဲ။ လွှက်ရည်လေး(၁)ခွက်သောက်ပါတယ်။ အဲ မုန့်တွေတော့မစားဘူး။ လွှက်ရည်ပဲ သောက်တယ်။ ကျော်အေးရေ ငါသွားအုံးမယ်ကွာ။ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့တဲ့။ သင်္ဘောပေါ်တက်ပြီး ရန်ကုန်ရောက်တယ်ဆိုရင်ဘဲ ဖြူးသွားတဲ့ကားကြီးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ (၁၅)ကျပ်ပေးရမယ်။ အဲဒီကားကြီးနဲ့ ဦးပဉ္စင်း လိုက်တယ်။ ဖြူးတော့မရောက်ဘူး။ ဘယ်ရောက်လဲ ကျွဲနွယ်ဂုတ်၊ ညောင်ပင်သာနဲ့ ကညွတ်ကွင်းကြား ကျွဲနွယ်ဂုတ် အဲဒီကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ အဲဒီဘုန်းကြီးကျောင်းကိုရောက်ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ဆရာတော်ကို ရေပူရေချမ်းကမ်းလှမ်းတယ်။ ကပ္ပိရအနေနဲ့ တရားကိုအားထုတ်တယ်။ ဆရာတော်ကိုလည်း ဆွမ်းတွေဘာတွေကပ်မယ်။ တရားကိုအားထုတ်တယ်။ ဒီလိုကျင့်တာကို အဲ ကျင့်တဲ့အခါ ကျတော့ ဆွမ်းလေးနည်းနည်းပဲစားတယ်။ အများကြီးမစားဘူး။ သူက ထောင်သားစားသလိုချိန်ပြီး စားတယ်နော်။ စားတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ။ အိပ်တာလည်း ဆင်ခြင်ပါ။ သွားတာလည်း ဆင်ခြင်ပါ။

စားတာလည်း ဆင်ခြင်ပြီးတဲ့နော်။ သူက မသေရုံလောက်ပဲ စားတယ်။ ရုပ်၏သဘောသည် ရုပ်၏ လက္ခဏာ ဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်၏လက္ခဏာသည် ခံစားတယ်။ ရုပ်၏လက္ခဏာကို သူ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်နေတယ်။ ဒီတော့ ဖြူးအရပ်ကတော့ ကြံဖက်တွေကို မိုးတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီမှာ တရားအားထုတ် ပါတယ်။ တစ်နေ့လုံး အားထုတ်ပါတယ်။ တရားက သမာဓိအင်မတန်ကောင်းလာတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လာလဲဆိုတော့ ကိုယ်က စာမှမတတ်တော့ ပြပေးတဲ့ဆရာက လွတ်ပေးလိုက်တော့ တစ်ခါတည်း သမထဖြစ်တာပဲ။ အား အို အိုး နတ်ပြည်ရောက်သွားတယ်။ ဦးပဉ္စင်း ကို နတ်သမီးတွေ က ယပ်ခတ်ပေးနေတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဦးပဉ္စင်းကြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့မှ ဪ ငါဟာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ တရားထိုင်တာ ဇေဝေါဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီ ဖြူးဘုန်းကြီး မေးတဲ့အခါကျတော့ အရှင်ဘုရား တပည့်တော် တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ အဲဒီလိုတွေ ပေါ်တယ်ဘုရား။ ဘယ်လိုလုပ် ရမလဲဘုရား။ ဦးမြမောင် ဒကာကြီးတဲ့ အဲဒီအာရုံတွေ မလိုက်နဲ့နော်။ ဦးမြမောင် အဲဒီ မီးရထားလမ်း မှာ ရူးနေကြတယ်။ အဲဒါတွေမလုပ်နဲ့။ ဖျက်ပစ်။ ဒီအာရုံတွေဖျက်ပစ်။ ခင်ဗျား ဝိပဿနာသာလိုက်။ အဲဒီတော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲဆိုတော့ အာရုံတွေမှာ အပြင်ကအာရုံတွေမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ တရားထိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါးပေါ်လာ။ ပေါ်ပြီနော်။ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါး ဆိုတာ ရုပ်ကဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်ကခံစားတယ်။ ဪ အကျိုးနဲ့အကြောင်းသာဖြစ်ပါလား။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ဝေဒနာတွေမခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာတယ်တဲ့နော်။ ဒုက္ခရဲ့ဝေဒနာတွေ လာလိုက်တာမှာ ဝေဒနာမှာ ငါမရောစေနဲ့နော်။ ဝေဒနာမှာ သညာနဲ့ပညတ်ကထိုးထားတယ်။ အဲဒီ တော့ ဝေဒနာဟာ ဪ မမြဲပါလား။ ငါဟာနောက်ဆုံးပဲတဲ့။ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်တွေပါ။ ဒီဝေဒနာကို ဆုံးအောင်လိုက်မယ်ဆိုပြီး ဝေဒနာကိုဆုံးအောင်လိုက်တာပဲဗျို့။ မခံသာ မှန်ပါတီ။ ဒီ တရားဝေဒနာတွေ အို အို အို အဲလိုဖြစ်ပြီးတော့ လိမ်ပိန်ပြီးတော့ဗျို့၊ ဝေဒနာတစ်ခါတစ်လေ မဆုံးတာ များပါတယ်ဗျာ။ ဆုံးတာနည်းပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါဆုံးလိုက်တော့ ဘာသိလဲတဲ့နော်။ ဒီရုပ်တရားကြီးကို မစုံမက်တော့ဘူးဗျို့။ ပုံပျက်လာပြီ။ ဒီရုပ်တရားကြီးကို မတွယ်တာတော့ဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ စိတ်တစ်မျိုး ဖြစ်သွားပြီတဲ့။ အဲဒီတော့ ဝေဒနာတွေများလာတော့ ဪ နာမ်လေးက စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ စိတ် ဆင်းရဲတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ ဒုက္ခဖြစ်တယ်။ ဪ ဒုက္ခတွေဖြစ်နေပါလား။ ဒုက္ခ၏ သစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အမှန်တရား ဪ နာမ်လေးကလည်း မမြဲပါလား။ ဝေဒနာကလည်း မမြဲပါလား။ ရုပ်တရားကလည်း မမြဲပါလား။ အဲဒီလိုတရားရှုပြီးတော့ ဝေဒနာကို နင်းကန်လိုက်ရတာ။ အဲ ဝေဒနာလိုက်တဲ့အခါကျ တော့ တရားစဉ်ပေါ်ကလည်း ထွက်ရော၊ မယားအောက်မေ့တယ်ဗျို့။ မယားမပြတ်ဘူး။ ထိုင်ပြီး

ငိုတယ်ဗျ။ ထိုင်ပြီးတော့ ဪ ငါမေ့လို့ ဒီတရားတွေကျင့်မိတယ်ဗျ။ မေ့လို့လုပ်မိတယ်။ အဲ တရားစဉ်က လွတ်တဲ့အခါမှာ ကိလေသာတွေက ထိုးကုန်ပြီတဲ့နော်။ ကိလေသာတွေ ထိုးကုန်ပြီဗျ။ ဒါနဲ့ တရားပြန်ထိုင်တယ်ဗျ။ တရားလည်း ပြန်ထိုင်ကော ဪ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဪ လာတော့လည်း တစ်ယောက်တည်းပါလား။ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်းပါလား။ ဪ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရားတဲ့။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ အတိတ်က ငါ ကံနဲ့လာပါလား။ ငါဒီမှာလည်းကံတွေကိုဖြတ်မယ်။ အဲဒီတော့ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံ အဲဒီကံ(၂)ကံအလယ်ကနေ ငါလျှောက်မယ်။ ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်၊ ကံမကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံ ဒီနှစ်ခုကို အပြစ်မပြောပါဘူးဗျာ။ အလယ်က မဂ္ဂေါလမ်းကိုလျှောက်ပေတော့။ ဪ သဘော သဘောနော်။ သဘောလေးတွေနာ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးဗျ။ အာရုံ(၆)ပါးသတ်ရတော့မှာကို ဉာဏ်နဲ့မှ သတ်ရမယ်။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးကိုသတ်တော့မယ်။ အဲဒီမနောစိတ်သည်။ ဒီသည်ကြောင့် ဥပါဒါန်တွေဖြစ်တယ်။ ဒီဥပါဒါန်က သံသရာကိုလည်နိုင်တဲ့အကြောင်း အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဘုံ(၃)ပါးလွတ်အောင် ရုန်းထွက်နေပြီတဲ့။ ဪ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဪ ငါဟာ ဝေဒနာတွေပါလား။ ဝေဒနာမှာ ငါမရောစေနဲ့။ ငါသွား မရောနဲ့။ ဪ ဒီမှာ အတိတ်ကဝဋ်ကြွေးတွေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့ ဘဝရဲ့ဝဋ်ကြွေးတွေ ဒီဝဋ်တွေ ငါအကုန် ခံမယ်တဲ့။ ခံတယ်ဗျ။ ဪ ဘုရား ဘုရား ဘုရား သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဪ လှိုမ့်ပိန့်ခံနေတာ။ အဲဒီတော့ တရားစဉ်ကထွက်တယ်ဆိုပဲ ငါတော့တော်ပြီ။ ဒီ ဝိပဿနာတရားတွေ၊ ဘာမှလည်း တရားတွေ ငါမရပါလား။ ဘာမှလည်း ဉာဏ်လည်း မရပါလား။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဝေဒနာတွေချည်းပါလား။ အဲဒီတော့ သူတွေကုန်ပြီတဲ့။ မယားကိုလည်း မပြတ်တော့ ဘူး။ ထိုင်ပြီးတော့ တွေးနေတာပဲဗျ။ တရားစဉ်က ဖြုတ်ပြီးတော့ ငေးတွေးနေတယ်။ ဪ ငါ အိမ် ပြန်တော့မယ်။ ဖြူးကနေပြီးတော့ မြောင်းမြပြန်တော့မယ်။ ငါ့မိန်းမနဲ့ ပြန်ပေါင်းမယ်။ ဒီတရားတွေ ငါမကျင့်တော့ဘူး။ ဘာမှလည်း တရားရဲ့အရသာတွေ ငါ မတွေ့ဘူး။ ငါ ဝေဒနာတွေပဲတွေ့တယ်။ ငါ မိန်းမနဲ့ ပြန်ပေါင်းမယ်။ ဪ ဦးမြမောင်ကြီး ကြံစည်နေပြီနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သဘောလေး ဦးဇင်း ပြောပါမယ်။ ဗျိုင်းလေးတစ်ကောင်သည် အချိန်ကာလကလည်း နေဝင်ပြီ၊ နေလေးကလည်း စောင်း လာပြီ။ ဗျိုင်းလေးက အဲရေကန်လေးကို နားလိုက်တယ်။ ဗျိုင်းလေးကလည်း ဝမ်းမှာ ဆာတယ်။ အဲဒီအိုင်လေးကို ဗျိုင်းကကြည့်လိုက်တယ်။ ငါးကတစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင်၊ ရေခမ်းငါးလေးရှိတယ်။ ဗျိုင်းက အဲဒီငါးလေးကို ကောက်စားတယ်။ ကောက်စားတဲ့အခါမှာ ဒီငါးကုန်ရင် ငါဘယ်ကို၊ ဘယ်

အိုင်များရှိသလဲ။ ဗျိုင်းက ရှေ့အိုင်ကိုလည်း မျှော်တယ်။ နောက်အိုင်ကိုလည်း တွေးတယ်တဲ့။ ဗျိုင်းက စားနေရင်း ရှေ့အိုင်ကိုလည်းမျှော်တယ်။ နောက်အိုင်ကိုလည်း တွေးတယ်တဲ့။ အဲဒါ ဦးမြမောင် တွေးပြီ။ ဦးမြမောင် ရှေ့လည်း မတက်နိုင်တော့ဘူး။ ဝေဒနာတွေ ဒင်းကြမ်းဖြစ်ပြီး နောက်ကို သားမယားအကြောင်းတွေ တွေးကုန်ပြီတဲ့နော်။ အဲ သူ့အတွေးမှားကုန်ပြီနော်။ တရားစဉ်မှာ သိပ် အရေးကြီးတယ်ဗျို့။ သည်းခံကြ၊ သည်းခံကြဟေ့။ ဒီဘဝနောက်ဆုံးဘဝပဲ။ အဲဒီတော့ လာတုန်းက လည်း တစ်ယောက်တည်း။ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်း။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တတဲ့နော်။ အဲဒီတရားလေးတွေ ကိုယ့်နောက်ပါမယ့်တရားကို ဦးစင်း ပြော ပျံ့မယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီတရားတွေကို နှလုံးကြည့်ဖို့၊ နှလုံးလှဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဘယ်သူ ဘာ ပြောပြော သည်းခံပါ။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက် ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ် ကိုယ်တိုင် မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်၊ ဓနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်၊ ဥစ္စာမာန်၊ ဗလမာန်၊ ငါမာန်တွေ မလုပ်ပါနဲ့တဲ့။ အဲဒီမာန်က နိဗ္ဗာန်တံခါးကြီးကို ပိတ်ထားပါတယ်။ ငါဆိုတဲ့မာန် အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်း တယ်နော်။ အေး အခုတော့ ဦးမြမောင်ကြီး ဝေဒနာတွေဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ ဗျိုင်းလေးက ရှေ့အိုင်ကိုလည်းမျှော်တယ်။ နောက်အိုင်ကိုလည်းတွေးတယ်။ ဪ ငါအတွေးမှားနေပါလား။ မထူးပါဘူး။ ငုတ်မိသဲတိုင် တက်နိုင်ဖျားရောက်၊ ငါတက်မယ်။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ ဝီရိယ မှာ ဇွဲ၊ သတ္တိ ငါတင်တော့မယ်။ ဝီရိယမှာ ငိုက်ငိုက်ကျတယ်။ ဇွဲ၊ သတ္တိသေရင် သေပါစေ။ ဘုရားရဲ့ တရားသစ္စာ(၄)ပါးကို ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ငါရောက်အောင် တက်မယ်။ ဘုရားရဲ့စကားကို ငါနားထောင်မယ်။ မြေဝယ်မကျ နားထောင်မယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီ ဝေဒနာကို ဆုံးအောင်လုပ်ပြီတဲ့။ ဒီဝေဒနာမှာ မှတ်တယ်။ ဪ မခံသာ မှန်ပါဘိ။ ဒီတရားဝေဒနာ တွေကို တစ်နေ့တစ်နေ့ ဝေဒနာတွေချည်းပဲ။ ဝေဒနာတွေလာပါတယ်တဲ့။ လာတဲ့အခါကျတော့ အသေခံတက်တဲ့အခါကျတော့ ဝေဒနာဆုံးတော့ ဘာသိသလဲတဲ့နော်။ လောဘစိတ်ခမ်းပါတယ်။ ဒေါသတွေခမ်းခြောက်တယ်။ မောဟတွေ ခမ်းခြောက်တယ်။ ဒီရုပ်တရားကြီးတွေ မလိုချင်တော့ဘူး တဲ့။ မစုံမက်တော့ဘူးတဲ့။ ချီးပုံပဲ ကြည့်ချင်တယ်။ ဒီရုပ်မကြည့်ချင်ဘူး။ အဲ ဉာဏ်စဉ်လေးတွေ တက်လာတယ်။ ဪ ဒီတော့မှ ဘုရား ဘုရား အဲဒီလိုတရားတွေကျင့်လိုက်တော့မှ ဖြူးကနေပြီး တော့ မနေနိုင်ဘူး ပြန်လာတယ်။ ပြန်လာတဲ့အခါကျတော့ အိမ်မှာလည်း မနေတော့ဘူး။ ကွက်သစ် မှာ တရားအားထုတ်တယ်။ ကွက်သစ်ကနေ တရားအားထုတ်တော့ ဦးပဉ္စင်းကြီးကို လာပြီးတော့

ဗေဒင်တွေလာကြည့်ကြတယ်။ ဦးပဉ္စင်း ကလည်း စာမတတ် ပေမတတ် သူတို့ပြောတော့လည်း မှန်တယ်လို့ပြောတယ်။ ဒီကရမ်းပြီးတော့ ပြောလိုက်တာပဲဗျို့။ လူအုပ်ကြီးတွေနဲ့ ဟိုကလာ ဒီကလာ မြို့သူ-မြို့သားတွေလာတယ်။ လာတဲ့သူ အပြစ်မပြောပါဘူးဗျာ။ ဦးပဉ္စင်း က လာတဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ ဆန္ဒကို ဦးပဉ္စင်း က အလိုလိုက်ပါတယ်။ ဪ သူ့ရဲ့ဆန္ဒတွေရှိပါလား။ သဒ္ဓါတွေရှိပါလား။ အဲဒီတော့ ဦးပဉ္စင်း က အဲဒါလေးတွေကို သူတို့လေးတွေပြောလိုက်တော့ ဦးပဉ္စင်း က ငါတော့ ဒီမှာကြာကြာ နေရင် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်။ ငါ ဒုက္ခအကြီးအကျယ်ရောက်မယ်။ စဉ်းကူးနားက ညောင်ပင်ကြီးကို သွားမယ်။ စဉ်းကူးနားက ညောင်ပင်ကြီးကို သွားပြီဗျို့။ မနေတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ပြောမှားဆိုမှား ရှိရင် ခွင့်လွှတ်နော်။ ကရင်လူမျိုး ဦးပေါ်လူး နဲ့ သုံးပန်းလှ က အဲဒီတုန်းက ကိုရင်ကြီးဗျို့။ ကိုရင်ကြီး ဖြစ်လာပြီလား။ ဟုတ်ကဲ့ဗျာ။ ဒီတောင်ဟာ အားကြီးဆိုးတယ်တဲ့။ နေ့ခင်းကို ဖက်တောင်မှ မကောက် ရဲဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီဖက်ခြောက်တွေက ကောက်ပြီးတော့ ကွမ်းကိုအုပ်ရပါတယ်တဲ့။ ကိုရင်ကြီး ဖြစ်ပါ့မလားတဲ့။ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ကိုရင်ကြီး ဒီတောင်မှာကျင့်ပါ့မယ်ဗျာဆိုပြီးတော့ သူတို့ကျောင်းလေး ဆောက်ပေးတယ်။ အဲဒီမှာ ကျင့်တယ်။ ဆွမ်းလေးတွေ သူတို့လာပေးတယ်။ သူတို့ ဦးပေါ်လူး သိပါ တယ်။ အဲဒီလိုတရားတွေထိုင်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီတောင်ပေါ်မှာပဲ တရားလေး သဘောလေးပေါ့ ဗျာ နည်းနည်းပါးပါးသိသွားပါတယ်။ အဲဒီတောင်ကနေပြီးတော့ အဲ ဖြူးဆရာတော်ကြီး ကြွလာတယ် ဆိုတော့ အဲဒီတောင်ကနေပြီးတော့ ဆရာတော်ထံကို လာတယ်တဲ့။ ဆရာတော်က စကားမြား ကျောင်းမှာနေပါတယ်။ သီတင်းသုံးပါတယ်။ အဲဒီဆရာတော်လာတဲ့အခါကျတော့ တောင်ပေါ်ကို မတက်တော့ဘူးဗျို့။ ဆရာတော်ကလည်း ကိုရင်ကြီး တရားတွေအားထုတ်လား။ တရားတွေကို သူက စစ်တယ်။ စစ်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်ကိုရောက်လာလဲဆိုတော့ မောင်တင်မြင့် ဥယျာဉ်ထဲရောက် လာတယ်။ မောင်တင်မြင့် ကနေပြီးတော့ ကိုရင်ကြီးရယ် ဒီမှာမနေတော့ဘူးလား မေးတယ်။ ဦးထွန်းရွှေ တို့ဆီမှာပဲ သွားပြီးတော့ တရားအားထုတ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ဦးထွန်းရွှေ တို့ဆီမှာ တရားအားထုတ်ပါ တယ်ဗျာ။ အဲဒီလို တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ ဘားအံဆရာတော်တစ်ပါးရောက်လာတယ်။ နောက် ပဇ္ဇောတာရုံကျောင်းက ဆရာတော်တစ်ပါးရောက်လာတယ်။ နှစ်ပါးပြီးတော့ ကိုရင်ကြီး ကိုရင်ကြီးက ဆွမ်းမခံသေးဘူး။ ဆွမ်းလေးဘာလေးချက်တယ်။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းနဲ့ ရရာစား အဲဒီတော့ သူတို့က ကိုရင်ကြီး ကြွပါအုံးတဲ့။ ဘားအံဆရာတော်ကခေါ်တော့ ဦးဇင်း တရားတွေကိုမေးကြတဲ့အခါကျတော့ မှန်လှပါဘုရား။ သူတို့ကမေးတယ်။ ဒီကဖြေတယ်။ ဪ ဒီ ဦးပဉ္စင်းကြီးဟာ ဗောဇ္ဈင်(၇)ပါးလွတ်ပြီ။ အဲ သူကဘယ်လိုပြောလဲဆိုတော့ ကိုရင်ကြီးရယ် မေတ္တာတွေပေးပါဘုရားတဲ့။ တပည့်တော် မနက်ဖြန်

ဘားအံကိုကြွရပါမယ်ဘုရားတဲ့။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ဘွဲ့က နာမည်ဘယ်လို၊ အရှင်ဘုရား ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါ တပည့်တော်ကို မေတ္တာလေးတွေပေးပါဘုရားတဲ့။ အဲဒီ ဘားအံဆရာတော်က ပြောသွားတယ်။ ဆရာတော်နှစ်ပါးကြွသွားတော့ ဦးပဉ္စင်း တရားတွေကျင့်တယ်။ တစ်နေ့သောအခါ ကျတော့ ဘယ်ရောက်သွားသလဲဆိုတော့ ပိန္နဲကုန်းရောက်သွားတယ်ဗျို့။ ပိန္နဲကုန်းမှာ တောထဲမှာ တရားအားထုတ်တယ်ဗျို့။ တရားသဘောလေးတွေနဲ့ ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါးတရားလေး တွေ သဘောပေါ်ဗျာ။ အဲဒီနာမ်ရဲ့ အာရုံကို ကိုယ့်သဘောလေးပေါ်ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်း လျှောက်မပြောရဲဘူး။ ဦးပဉ္စင်း က ချုပ်တယ်လို့လည်း မပြောရဲဘူးနော်။ အဲဒါဉာဏ်ပဲဗျာ။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း မမြဲ ပါလား။ သုခဝေဒနာလည်း မမြဲပါလား။ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ သဘောပေါက်တယ်။ သဘော ရှိပါတယ်။ ခန္ဓာက ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပေါ်လာပါတယ်နော်။ ဦးပဉ္စင်းကြီး က ပေါ်လို့ပေါ်တယ်ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရဲ့အာရုံကို ဦးပဉ္စင်းကြီးက သိပြီးတော့လိုက်ရပါတယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာက တဖြည်းဖြည်း လျော့လာပါတယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာတွေလျော့လာတဲ့အခါမှာ သုခရဲ့ဝေဒနာ အာရုံဖြစ်နေ ပါတယ်။ အဲဒီအာရုံကို အသာလေးဖြည်းဖြည်းလေး ရှုသွားရပါတယ်။ အဲဒီတော့ နေတာလည်း အထူးအရေးကြီးပါတယ်။ သွားတာလည်း အထူးအရေးကြီးပါတယ်။ ပြောတာလည်း အထူးအရေး ကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ လျောင်းတဲ့အခါမှာလည်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါ။ စကြိုန် လျှောက်တဲ့အခါမှာလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုစစ်ပါ။ ထိုင်တဲ့အခါမှာလည်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါ။ အေး ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် မမြဲပါလား။ မမြဲတာ နှလုံးသွင်းထားပါ။ မမြဲပါလားလို့ နှလုံးသွင်းရင် မစွဲတော့ဘူး။ မစွဲရင် ဥပါဒါန်လွတ်တယ်။ ဥပါဒါန်လွတ်ရင် ကံပြတ်တယ်။ ကံပြတ်ရင် ဉာဏ်ခြုံလိမ့်မယ်တဲ့နော်။ ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း သဘောပါပဲဗျာ။ အဲ ဒုက္ခဝေဒနာရဲ့အကြောင်းကိုလည်း သိတယ်။ သုခဝေဒနာ ရဲ့အကြောင်းကိုလည်း သိတယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါး ဉာဏ်တွေပဲ။ အဲဒါလေး တွေကို သိပါပြီ။ ဒါပေမယ့် စာမတတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်တဲ့သူတွေ ပေတံနဲ့တိုင်းချင်တိုင်းပါ။ အဲဒီအာရုံကို မစွဲတော့ဘူးနော်။ ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာကို ရုပ်နဲ့ဖောက်ပြန်လာတဲ့ဝေဒနာတွေ ကို နာမ်က မစွဲတော့ဘူး။ ဒီသဘောပါ။ အဲဒီတော့ မစွဲတော့ ဥပါဒါန်လွတ်၊ သညာပြုတ်တယ်။ ဒီလို ဖြစ်သွားတာနဲ့ ရုပ်မှာဘယ်လိုဖြစ်လာလည်းဆိုတော့ တရားထိုင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဩော် အေး အေး အာရုံ(၆)ပါးကိုတော့ မြင်နေတာပဲရှိမယ်။ ကြားနေတာပဲရှိမယ်။ နံနေတာပဲရှိမယ်။ အာရုံကို ဥပေက္ခာသွားပြီ။ မြန်မာလိုပြောမယ်။ အာရုံကို မစွဲတော့ဘူး။ အပြင်အာရုံကိုလည်း မစွဲပါဘူး။ ဒါ

ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်တာ လိမ်ပြောရင် ဦးဇင်းက မဟာအဝီဇိကျသွားမယ်နော်။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် အမှန်ရသွားရင် သစ္စာဉာဏ်အမှန်ဖြစ်သွားမယ်။ အဲဒီတော့မှ ဒီအာရုံ(၆)ပါးကိုသတ်တာ ဉာဏ်ပဲတဲ့။ အတွင်းထဲကရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါးကို သိသွားပြီ။ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ သိသွားပြီ။ ခန္ဓာထဲက အကျိုးပေါ်ကဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းတရားကြီး ရပ်တန့်ပြီ။ အပြင်အာရုံ(၆)ပါးလည်း ရပ်သွားတယ်။ ကနဦးတုန်းက အပြင်အာရုံကို ပရိယတ္တိနဲ့ဆင်ခြင်ထားတယ်။ အဲ စာတော့ မတတ်တော့ ကျင်းအောင်းနေတယ်။ လူကနေ ကျင်းအောင်းပြီးတော့ ရှူတယ်။ ဘယ်သူ့အရင်သတ်ရလဲ။ ဒိဋ္ဌိကို အရင်သတ်ရမယ်။ ဒိဋ္ဌိကို ဘယ်လိုသတ်ရမလဲ။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒုက္ခသစ္စာ နှလုံးသွင်းတယ်။ ကြာလာတော့ ဒီရုပ်တွေ၊ ဒီနာမ်တွေ မတွယ်တာတော့ဘူး။ အဲဒီတော့မှ သိလိုက်တော့မှ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်တွေပါလား။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်းတွေ မြင်တာပဲရှိမယ်။ ဒီတော့ အတွင်းထဲကနေပြီးတော့ အတွင်းဓါတ်(၄)ပါးဟာ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာဘော၊ ဝါယော ဓါတ်(၄)ပါးက ရှိပါတယ်။ သူမစွဲတော့ပါဘူးဗျာ။ အာရုံကိုလည်း အတွင်းအာရုံချုပ်မှ အပြင်အာရုံ(၆)ပါးက အကုန်လက်နက်ချကုန်ပြီ။ သမာဓိတွေကောင်းလို့ ပညာတွေကောင်း၊ သီလတွေကောင်း။ အဲဒီ(၃)ခုကို ဆွဲဆောင်သွားပြီ။ တစ်နေ့လုံးထိုင်သွားပြီ။ ပညတ်ကနေပြီးတော့ ပရမတ်အာရုံကို သွားတွေးလိုက်တယ်။ ပရမတ်အာရုံကို မနောနဲ့သွားပြီးတော့ အာရုံဖြစ်နေပြီ။ ခန္ဓာဝဋ်ကြီးကတော့ ပညတ်နယ်ထဲမှာ မနောရဲ့အာရုံသည် လောကုတ္တရာထဲမှာဖြစ်နေပြီ။ ကိလေသာ ဘာမှမရှိဘူး။ သဘောပဲ။ ရုပ်သဘော၊ နာမ်သဘော သိတယ်။ ဒီရုပ်တွေကို သူသိတယ်လည်း မပြောဘူး။ မသိဘူးလည်း မပြောဘူး။ သဘောပဲတဲ့။ အာရုံပြတ်သွားပြီ။ တရားသဘော ပရမတ်ကနေပြီးတော့ ပြန်ဆင်းလာတယ်။ ပြန်ဆင်းလာတော့ ပညတ်ဟာ ဪ ဘာမှမရှိ သဘောပါလား။ ငါသိပြီ။ ပရမတ်ကိုမြင်မှ ပညတ်စင်တယ်။ ပညတ်စင်ပြီဗျ။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဪ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရား။ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် လောကီကနေ လောကုတ္တရာ။ ဦးဇင်းက သဘောလေးနဲ့ပေါ့။ သီလက အရေးကြီးပါတယ်ဗျာ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါဗျာ။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ တရားထိုင်တဲ့အခါမှ တရားစဉ်ပေါ်မှာ နိဝရဏတွေဖြစ်လား။ ကိလေသာတွေထိုးလား။ ထိုးလို့ရှိရင် အတွင်းအာရုံမှာ ကိလေသာတွေနဲ့ထိုးရင် အဲဒီတော့ ဘာလို့ငါ့ကိုထိုးသလဲ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ ငါဟာငါနေတာ ထိုင်တာမဟုတ်လို့ ငါ့ထိုးပါလား။ ငါမြေးတွေ၊ သားတွေ၊ သမီးတွေနဲ့နေလို့ ငါ့ထိုးပါလား။ ငါကိလေသာအာရုံထဲမှာနေပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ ဉာဏ်မပေါက်သလဲ။ အဲဒီတော့ ငါနေတာက မစင်ကြယ်

လို့ ဉာဏ်မပေါက်တာ။ အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ထိုင်တာ ထိုင်နေတာ ကံပဲဗျ။ ကောင်းတဲ့ကံတွေ၊ ကောင်းတဲ့အကျင့်တရားတွေပါဗျာ။ မှန်တယ်ဗျို့။ အဲဒီဉာဏ်ရမှ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါး ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နာမ်ခန္ဓာ(၄)ပါး။ အဲဒါကိုကြည့်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ဉာဏ်နော်။ ဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်၊ သစ္စာဉာဏ်နော်။ အဝိဇ္ဇာကို ပယ်လိုက်တယ်။ အဝိဇ္ဇာကိုပယ်ရင် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဝင်လိုက်တယ်။ တစ်ချက်ခုတ်ရင် နှစ်ချက် ပြတ်တာ။ အဲဒါ တစ်ချက်တည်းလုပ်လိုက်တာ။ အလုပ်နှစ်ခုဖြစ်တာ အဲဒါပဲဗျို့။ အဲဒါ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ပေတော့။ အထူးသဖြင့် သည်းခံပါ။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ပါ။ ဘယ်သူဘာပြောပြော သည်းခံ။ အေး အေး အေး အေး ကလေးလေး ခွေးကိုက်တာတောင် သွားမရိုက်နဲ့။ ကိုက်ပါစေကွာ။ သည်းခံလိုက်။ အေး အေး အေး အေး အဲဒါတရားလေးထိုင်လိုက်။ အဲဒီတော့ ဒီအာရုံတွေကို မစွဲပါနဲ့တဲ့။ တွယ်တော့ တွယ်ထားပါတဲ့။ သွားတော့ မစွဲလိုက်ပါနဲ့တဲ့။ မြေးလည်း သွားမစွဲနဲ့။ တွယ်တော့ တွယ်ထားပါတဲ့နော်။ မစွဲနဲ့ စွဲရင်တော့ ကိုယ့်အကြောင်းပဲတဲ့။ အကြောင်းကိုသတ်တတ်အောင် သတ်ပါတဲ့။ အကျိုးပေါ်က အကြောင်းကြီးဖြစ်နေတာဗျ။ အကျိုးပေါ်က မြင်လိုက်တာ အကြောင်းကြားလိုက်တာ အကြောင်း။ နံလိုက်တာအကြောင်း။ အဲဒီအာရုံလေးတွေက သဘာဝမျက်စိနဲ့ မြင်လိုက်တဲ့အာရုံပဲ။ အဲဒီအာရုံကို ကိုယ်က လို/မလို ဆိုတဲ့စိတ်ကလေးဖြစ်သွားရင် အဲဒါ ဥပါဒါနိပဲ။ အနုသယကိလေသာကိုသတ်ဖို့က အင်မတန်အရေးကြီးတယ်။ အနုသယကိလေသာကိုသတ်ရင် ခင်ဗျား ဟိုဖက်ကမ်းကို တွေ့ပါလိမ့် မယ်တဲ့။ ဒီဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်နော်။ လူ့ဘုံက အင်မတန်မှ ထူးမြတ်ပါတယ်တဲ့။ အင်မတန်မှ ဘာနဲ့မှမတူပါဘူးနော်။ ဦးဇင်းတို့ ကမ္ဘာတည်ကတည်းက ဘဝတွေ ဘဝတွေ မျောလာရတယ်။ နောက်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ဦးဇင်း တို့ ကြောက်သွားပြီ။ ကျင့်တော့ သိတယ်။ သိတော့ မြင်တယ်။ မြင်တော့ ကြောက်ပြီတဲ့။ တစ်ခါတည်း အလွတ်ရုန်းတော့တာပဲ။ အဲဒီလိုလုပ်ပါ။ အဲဒါ ဒကာမကြီးတို့ ဒကာကြီးတို့ ဒကာမလေးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ နောက်ဆုံးဘာလဲဆိုတော့ ဓမ္မသာဝန ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒုလ္လဘ(၅)ပါးထဲမှာ ပါပါတယ်။ သဒ္ဓမ္မသာဝန သူတော်ကောင်းရဲ့တရားစကား နာကြားရလေခြင်း ကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ခန္ဓာထဲက ကျင့်တဲ့တရားပါ။ အမှန်ကိုပေးလိုက်တာ အင်မတန်သည်းခံပါတဲ့။ လာတာလည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်းတဲ့။ ကိုယ်ကစွဲတာတဲ့။ စွဲရင် ဥပါဒါနိ။ ဥပါဒါနိဖြစ်တာနဲ့ ကံဖြစ်တယ်။ ကံက ကောင်းတဲ့ကံ၊ မကောင်းတဲ့ ကံပဲ။ ကိုယ်ကတွေးကြည့်ပေါ့။ ဥပမာလေးပြောရမယ်ဆိုရင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူတယ်။ အာယုသင်္ခါရလွတ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားသခင်

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အာယုသင်္ခါရလွှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ရှင်အာနန္ဒာ ကျန်ပါတယ်။ အရှင်အာနန္ဒာ ဟာ စာအားကြီးတတ်ပါတယ်။ သူက အကုန်လုံး တရားတွေရတယ်။ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့အခါကျ တော့ အဲ သူ့မှာ ရဟန္တာမဖြစ်ဘူး။ စာတော့ တတ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ရဟန္တာပေါင်း(၅၀၀)က ခုနက သံဃာရတနာတင်ဖို့ သူ့ကိုဖိတ်တယ်။ သူက စာ အားကြီးတတ်တယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ပင့်တဲ့အခါကျတော့ သူက ရဟန္တာမဖြစ်သေးဘူး။ မဖြစ်တော့ သူကလည်း ကျင့်ရတယ်။ စာတတ်ကြီး တစ်ညလုံးသူကျင့် တာပဲ မရတဲ့အဆုံး မနက်မိုးလင်းတော့ ငါတော့မရတော့ပါဘူး။ အဲဒီတော့မှ မာန်ချလိုက်တယ်။ အဲဒီတော့မှ ရဟန္တာဖြစ်တာ။ ဖြစ်တော့မှ ကြွသွားတယ်တဲ့နော်။ ဒီတရားကိုကျင့်ပေးရမယ်။ ဒါကြောင့် မို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ကျင့်ကြပါတဲ့။ အထူးသဖြင့် ဒီတရားကို ကျင့်ကြပါ။ ဦးမြမောင် နဂိုမူလက လူဆိုးပါ။ ပုလိပ်ကိုတော့ အပြစ်မပြောပါဘူး။ ပုလိပ်ထဲရောက်လာတော့ ပေါ့ပေါ့နေတာကိုဗျ။ ပေါ့ပေါ့လေးရတော့ စားလိုက်၊ သောက်လိုက် ပျော်နေတာကို။ အပါးလယ်တော့ အပါယ်ဆိုက်တော့ မှာနော်။ အေး ဦးမြမောင် မသိတော့ လုပ်မိတာပေါ့။ အပြစ်မပြောပါဘူး။ စိတ် စိတ်ကိုအလိုလိုက်တာ အဲဒီအကျိုးပေါ်က အကြောင်းဘဝတွေဟာ အင်မတန်မှဆိုးတာ။ ဘုန်းကြီးမပြောတတ်လို့နော်။ အဲဒါလေးတွေကို ဒီလိုလုပ်လာရင် အဓိသီလမရှိပါဘူးတဲ့။ သားသမီးတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ဒီအာရုံ မေ့သွားပါပြီ။ ဟိုအာရုံကို သွားစွဲတယ်။ အဲဒါ သင်္ခါရပြောင်းလိုက်တာ။ အဲဒါ အာရုံပြောင်းလိုက်တာ နော်။ ဒါကြောင့်မို့ အေး ကိလေသာ ကာမဂုဏ်အာရုံကြီးကို အေး အေး အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကို သိထားရမယ်။ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ သုံးချက်ကို ပြီးမြောက်အောင် လုပ်လိုက်ပါတဲ့။ တစ်ချက် တည်း မနေပါနဲ့။ ပရိယတ္တိနဲ့ မနေပါနဲ့တဲ့။ ပဋိပတ္တိလုပ်လိုက်ပါတဲ့။ ပဋိပတ္တိကိုလုပ်မှသာလျှင် မနော ရဲ့အကြောင်းတွေကို သိလာလိမ့်မယ်တဲ့နော်။ ကိုယ့်စိတ်ကို စစ်တဲ့အခါကျတော့ ဪ ကိလေသာ များကို ဝေးကွာတော်မူပြီ။ တစ်ခုသောအာရုံက ဖြစ်နေပါလား။ လောကီကာမဂုဏ်ကနေပြီးတော့ လောကုတ္တရာကိုရောက်သွားပြီ။ ဘာမှ ကိလေသာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စွဲလန်းခြင်း သူ့မှာမရှိတော့ဘူး။ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားတို့ အခုတရားထိုင်တာလည်း ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်။ စစ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကိလေသာ ကာမဂုဏ်ရဲ့ တွေးတောတဲ့အာရုံတွေရှိသလား။ ရှိရင် အဲဒါ ခင်ဗျားတို့။ ရှိရင် အပြင်မှာမစင်ကြယ်လို့ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ အပြင်မှာ ခင်ဗျားတို့ ဆင်ခြင် ပါ။ ကြည့်ပြီးနေပါ။ ကြည့်ပြီးထိုင်ပါတဲ့။ စကားမပြောပါနဲ့တဲ့။ အဲ လူတွေနဲ့သွားပြီးတော့ ဝိုင်းမဖွဲ့ပါနဲ့။ ကိုယ့်တရားကို ကိုယ်လုပ်ပါတဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ပါတဲ့။ အဲဒီတော့ထဲမှာ ထိုင်တဲ့အခါကျတော့ တောထဲမှာပဲထိုင်ထိုင်၊ ကျောင်းမှာပဲထိုင်ထိုင် ကိုယ့်စိတ်ကို စစ်ပါ။ စစ်တဲ့အခါကျတော့ ကိလေသာ

များ ဝေးကွာတော်မူပြီ။ တစ်ခုသောအာရုံဖြစ်ပြီ။ အဲဒါ အဓိသီလခေါ်တယ်။ အပ္ပမ္မာဒေနသမ္မာဒေထ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ အဲဒါ သီလပဲတဲ့။ အဲဒါ ပဋိပတ္တိရဲ့သီလ၊ ပဋိပတ္တိရဲ့သီလကတော့ သီလလေးယူလာပြီ။ အဲ အိမ်ရောက်တော့ ထမင်းလေးတွေ ဘာလေးတွေ စားတော့ ခုနကပြော သလို ပုဆိုးကြီး ခွေးကိုက်တော့ ခွေးကိုဆင်းရိုက်တယ်။ လည်ပင်းမှာတော့ စိတ်ပုတီးကြီးနဲ့နော်။ အဲဒါ ခွေးရိုက်တယ်ဆိုပဲ ခွေးရဲ့အာရုံသွားစွဲတာကိုဗျ။ ကိုယ့်ရဲ့သိတဲ့သညာက ပုဆိုးကြီး ခွေးဆွဲပါတယ် ဆိုပြီး ဒေါသ၊ မောဟတွေဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲ သဘောလေး သဘောလေး။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးက ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးနေပါတယ်တဲ့။ အဲဒီ အာရုံ(၆)ပါးကို သတ်နိုင်တာက ဉာဏ်ပါပဲတဲ့ဗျာ။ အတွင်းရဲ့ စိတ်ကလေးတွေကို ကြည်လင်အောင်ထားပါ။ အပြင်မှာ ကြည်လင်မှ အတွင်းမှာ ကြည်လင်မယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ကြပါတဲ့။ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

ပြောင်းပြင်မြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၅ ဝိမုတ္တိ

(၃.၆.၂၀၀၀)ရက်နေ့

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၈၄)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသဗ္ဗာတရားတော်အမှတ် (၈၄)

(၃.၆. ၂၀၀၀) ရုက္ခိန္ဒေ၊ ရုက္ခိန္ဒုမြို့၊ ဗိုလ်တထောင်ဘုရားတွင်

ဝိသုဒ္ဓိသရောတော်ပေသာကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသဗ္ဗာတရားတော်

ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ ဒီတော့ နောက်စာမတတ်တော့ အသက်(၅၀)ကျော်မှာ ရဟန်းဘောင်တက်တော့ အသက်ကြီးမှတောထွက်ကြီး၊ စာမတတ်ဘူး။ စာအားကြီးတတ်ချင်တာ။ မတတ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ စာနဲ့သိတဲ့အသိရှိတယ်။ ခန္ဓာနဲ့သိတဲ့အသိရှိတယ်။ သဘောလောက်ပဲ။ ဦးဇင်း က စာမတတ်တော့ သဘောလောက်ပဲ ခင်ဗျားတို့နာကြပါလို့။ စာမတတ်ဘူးတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ခန္ဓာသိ ဝိပဿနာရှိသလို စာသိဝိပဿနာရှိတယ်။ အခု ဦးဇင်း က ခန္ဓာသိဝိပဿနာကို သဘောလေးပြော ပြမယ်။ ဒီကံဘယ်ကစလဲ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဘယ်ကစလဲ။ မနောကံကစတယ်။ မနောကံ က စတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီကံဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။ အာရုံငါးပါးလက်ရှိမြင်လိုက်တယ်။ မြင်မှ သိပါတယ်တဲ့။ ဒီအသိရဲ့အသိလေးဟာ ဘယ်လိုများသိပါသလဲလို့ အမှတ်နဲ့သိပါတယ်တဲ့။ မှတ်တာက သညာ၊ စွဲလိုက်တာက ဥပါဒါနိ။ သဘောပေါ့ဗျာ။ အဲ့တော့ ကံတော့ဖြစ်သွားပြီ။ ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ။ ဥပမာဆိုရင် ဥပမာပေါ့ဗျာ။ သားသမီး သူ့ဟာသူ တစ်နေ့သောအခါ ရေချိုးရင်းနဲ့ ကလေးဟာ ရေနစ် သွားတယ်။ မအေက အဲ့ဒီသတင်းကြားလိုက်တယ်။ လက်ဦးတုန်းကတော့ ကောင်းနေတာမျိုး။ အဲ့ဒီသူနားကကြားလိုက်မှ အဲ့ဒီအာရုံကို အမှတ်နဲ့ယူလိုက်တယ်။ ဪ သားလေး ရေနစ်သွား တယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ ဥပါဒါနိကံဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒါ ဗျာပါဒလို့ခေါ်တယ်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပူကြတဲ့ ဗျာပါဒ။ နောက်တစ်ခါဘာဖြစ်သွားလဲ။ အဘိဇ္ဈာဆိုတာ ဝန်တိုမိတ္တ အဘိဇ္ဈာ။ ဒါဟာ စာကရေးထား တယ်။ အာရုံမှာကြည့်လိုက်တော့ အို သိပ်ပြီးတော့မကျွေးချင်ဘူး။ တစ်ခါတည်းမြင်တယ်ဆိုရင် စားစရာတွေဖွက်ထားတယ်နော်။ အဘိဇ္ဈာအာရုံကြောင့် ဥပါဒါနိ ကံ၊ ဒီကံတွေဟာ သံသရာလည်တဲ့ တရားတွေပဲ။ အခုဘဝမှာလည်နေတာ။ ဒါ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ။ ဥပါဒါနိကြောင့်ဖြစ်တဲ့ကံနော်။ ဥပါဒါနိကြောင့်ဖြစ်တဲ့ကံ။ အစွဲကြောင့်ဖြစ်တဲ့ကံ။ အဲ့ဒီကံက ကောင်းတဲ့ကံရှိသလို မကောင်းတဲ့ကံရှိ တယ်။ အဲ့ဒီ မိမိရဲ့စိတ်ကိုထိန်းထားပါ။ အာရုံငါးပါးမှာ နှလုံးသားရဲ့စေတနာဟာ အာရုံပေါ်မှာ စေတနာ ထားပါနော်။ စေတနာထားရင် စိတ်ကလေးကို ရှေ့စိတ်နဲ့ နောက်စိတ်။ ဪ အဲ့ဒီတော့ ငါ စေတနာ ထားရမှာပဲ။ ငါ့ဆဲတာပဲ။ ငါ့တိုင်းတာပဲ။ ငါ့ကိုမကောင်းတဲ့သတင်း အပုတ်ချပြောတာပဲ။ သူ့ဘာပဲ ပြောပြော ကိုယ့်စေတနာမပျက်နဲ့။ အဲ့ဒါ စိတ်ထိန်းတဲ့ ကုသိုလ်တရားလို့ခေါ်တယ်နော်။ စိတ်သာ တဏှာနယ် ဘုရား မစွဲက စိတ်သာရှင်စောဘုရားဟောတဲ့ အဲ့ဒီစိတ်ကလေးကို ထိန်းထားပါတဲ့။

အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် အဲ့ဒီအာရုံငါးပါးကိုစင်ကြယ်ရင် အဲ့ဒီအာရုံငါးပါးကိုစင်ကြယ်ရင် နှလုံးသားလည်းစင်ကြယ်တယ်ဗျို့။ နှလုံးသားစင်ကြယ်ရင် ဂန္ထိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အာလောကောဥဒပါဒိ၊ ဉာဏဥဒပါဒိ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီဝိပဿနာဟာ ဉာဏ်စခန်းခေါ်တယ်နော်။ ခုနက ဦးဇင်း ဆိုပြတဲ့ ဂန္ထိရဉာဏ်ဆိုတာ ရုပ်နာမ်သိတဲ့သူကို ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်မသိတာက အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါ သဘောလေးတွေပြောသွားတာ။ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ (၃)ပါး။ ကာယကံ(၃)ပါးက စာနဲ့ရေးထားတယ်။ သူများအသက် မသတ်နဲ့။ သူများပစ္စည်း မခိုးနဲ့။ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးနဲ့။ ဒါ စာကရေးထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ စာကမှန်တယ်။ စိတ်ကမမှန်ဘူး။ အဲ့တော့ စိတ်မမှန်တော့ ဘာဖြစ်မလဲ။ သစ္စာတရားတွေပျက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ သစ္စာတရား သမုတိ သစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတသစ္စာနော်။ စိတ်ကလေးကိုထိန်းထား။ ခင်ဗျားတို့ပြန်ကြမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့လာတော့လည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက် တည်း။ ဒီအစွဲဥပါဒါန်တွေဟာ သံသရာလည်တဲ့တရားတွေ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီသံသရာဘယ်ကစလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ ခန္ဓာကစတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီအာရုံငါးပါးကို မလွတ်လို့ ခင်ဗျားတို့က အဲ့ဒီအာရုံကို မှတ်ပြီးတော့ ယူလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ အဲ့ဒါ ကံတွေပဲဗျို့။ အဲ့ဒါ သံသရာလည်တာပဲနော်။ ဥပမာပြောရမယ်ဆိုရင် ဦးဇင်း က စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘဝတွေပြောတာ။ နတ်ပြည်မှာ လူ့ပြည်ကနေပြီးတော့ အင်မတန် လူ့ပြည်မှာ စေတနာသိပ်ကောင်း တယ်။ ဒီအဘွားကြီးက အိုး စေတနာကို သိပ်ကောင်းတာပဲ။ သူများပါးရိုက်လည်း ဘာမှမပြောဘူး။ သူ့လက်သီးနဲ့ထိုးလည်း ဘာမှမပြောဘူး။ သူ့ဟာသူနေတယ်။ အဲ့ဒါ အနာခံတာ။ သူသိထားတာကိုး အဲ့ဒီလိုနဲ့ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ နတ်ဘုံရောက်တယ်ဗျို့။ နတ်ဘုံမှာ တစ်ခါ တည်း လျှမ်းလျှမ်းတောက်နေတာပဲ။ သူ့အောက်ကစေတနာကကောင်းတော့ ဘုံမှာလည်း တစ်ခါ တည်းကို အင်မတန်မှ ထူးမြတ်တဲ့သူနော်။ နေတာထိုင်တာ အဲ အင်မတန်ထူးမြတ်တယ်။ အဲ့ လူ့ပြည် မှာ စေတနာပုပ်စပ်တယ်။ စေတနာပုပ်စပ်တဲ့အခါကျတော့ နတ်ပြည်ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ အာ ဘုံလေးက မှိတ်တုတ် (မှိတ်တုတ်) ၂ နော်။ ဒါဘာလဲ စေတနာမဟုတ်လား။ ခင်ဗျားတို့ ဒီစေတနာ တွေဟာ ကျွန်းကိုင်းမှို ကိုင်းကျွန်းမှို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ချင်ခင်ခင် ကိုယ့်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ့်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်း မာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ ဒီမာန်တွေ။ အဲ့ဒီတော့ မစွဲနဲ့တဲ့။ စွဲရင် ဥပါဒါန် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်။

မင်းဗလအားကိုးတယ်။ ဆွေမျိုးအားကိုးတယ်။ ရာထူးအားကိုးတယ်။ အားကိုးတဲ့မာန်တွေ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီမာန်ဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ အဲ့ဒီမာန်ဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ တဏှာကြောင့်ဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီတဏှာ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ ဒိဋ္ဌိကိုမသတ်လို့။ အာရုံကိုမပယ်ဘူးဗျို့။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ နော်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရင်ဝလှံစူးတာကို စူးမှန်းမသိဘူးနော်။ အဲ့ဒီတော့ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား၊ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား၊ နံတာလည်း မမြဲပါလား၊ စားတာလည်း မမြဲပါလား၊ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ ဟော မမြဲတော့ မစွဲဘူး။ ဥပါဒါန်မရှိဘူး။ ဥပါဒါန်မရှိတော့ အဲ့ မနောအေးတယ်ဗျို့။ ရေခဲတုံး ဗိုက်ထဲထည့်ထားသလိုပဲနော်။ အဲ့ဒါ အေး အေး အေး။ အေးငြိမ်းတဲ့ဓာတ်ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါလည်း ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့ အဲ့ ခုနကပြောသလို ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ရမယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကို ဘာနဲ့စစ်မလဲ။ ဪ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောတယ်။ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါးပေါင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး၊ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးဆိုရင် အပါယ်ကျနေပြီဗျို့။ အဲ့ အာရုံ(၅)ပါးဆိုတော့ မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူး။ နံချင်လား၊ မနံချင်ဘူး။ စားချင်လား၊ မစားချင်ဘူး။ သိချင်လား၊ မသိချင်ဘူး။ အာရုံလည်းပယ်ပြီ၊ ဟော အဲ့ကံ(၁၀)ပါးလည်းပယ်ပြီ။ အဲ့ဒီကံ (၃၁)ဘုံ လွတ်တဲ့ကံ။ အဲ့ဒီထဲမှာပါနေပြီ။ ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ ဟော ကြည့် မထိတဲ့ မထိတဲ့ ဖြစ်တဲ့ကံသွားစွဲတာ။ သွားစွဲတာနော်။ ဟိုဟာက ဟိုထဲက ကာယကံက ဝစီကံက သွားပြီးတော့ ကြက်ကလေးကိုသတ်ပြီး တော့ စားရသေးတယ်။ မနောကံက မစားရဘူးဗျို့။ အဲ့ဒါ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဒါ အစွဲတရားကြီးခေါ်တယ် နော်။ ဒီအစွဲကိုသတ်ရမယ်နော်။ အဲ့ဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပြီး အာရုံငါးပါးကိုပယ်ပြီး ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးကိုပယ်ပြီး အာနာပါန ခယဝရ ထိမှု သိမှု ကြည့်ရှုတယ်။ အဲ့ဒီဘဝင်စိတ်ကလေးက မနော ဘဝင်စိတ်ကလေးက နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ (ထွက်လေ ဝင်လေ)၊ ဒလစဉ် ဒလစပ်လုပ်တယ်။ ဒီအချိန်အခါမှာ ဒီအာရုံကိုသူဖမ်းမယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်ကိုသွားမလဲ။ စိတ်ကလေးကို ငြိမ်အောင်ဖမ်း ထားမယ်။ အဲ့ဒီတော့ (ထိတယ် သိတယ်)၊ ဆိုတော့ ဘဝင်စိတ်ကလေးက ဒီနှာသီးနှာဖျားဝမှာ ထိတာ ကရုပ်၊ သိတာကနာမ်လို့ စွဲမနေနဲ့ ကိုယ့်ဟာကိုယ်မှတ်နေ အမှတ်ကလေးနဲ့မှတ်နေ။ အမှတ်အသိ ကလေးနဲ့မှတ်နေ အဲ့ဒါကဘာလဲ။ အဓိသီလ အပြင်မှာစင်ကြယ်တော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ။ ဟော အဓိပညာရတော့မယ်။ အဲ့ဒါစိတ်ကိုစစ်တာ စိတ်ကိုစစ်တာ အာရုံလည်းပယ်ပြီ၊ ကံကိုလည်းပယ်ပြီ။ အဲ့ဒါ ဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ် ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝေါဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဒါ စာကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဟော ခံစားရတယ်။ တရားကိုခံစားရတယ်နော်။ ဟိုဟာကလည်း

ကြက်သားဟင်းတော့ချက်တယ်ဗျို့။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ချက်ထားတယ်ဗျို့။ အဲ့လို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ချက်တဲ့အခါကျတော့ အဲ့ဒီကြက်သားစလောင်းဖုံးဖွင့်တော့ အမွှေးနံ့က အင်မတန်မွှေးကြိုင်တဲ့အနံ့ကိုရပါတယ်။ ဟိုကဖွင့်ပြီးစားရတာ အဲ့ဒီအရသာသိရင် ဝိပဿနာဉာဏ်ရပြီနော်။ စာတတ်တဲ့သူက အနံ့ပဲရပါတယ်။ မစားရဘူး။ ဒီသဘောရှိတယ်။ စာပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှ အရိယာခေါ်တာနော်။ စာကတော့မှန်နေတယ်။ ဘဝင်စိတ်က တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်နေတယ်။ ဘာဖြစ်ဦးမှာလဲဗျနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး၊ ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး။ ဪ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာဘာလဲ။ အာရုံတွေကို သူ့စေတနာဟာ စင်ကြယ်တယ်ဟေ့။ ဪ အစ်ကိုကြီးကျတော့ ခိုင်းပါ။ အစ်မကြီးကျတော့ ခိုင်းပါ။ ကျွန်တော်လုပ်ပါ့မယ်။ ဟော လိုချင်တာ ဟော ကိုယ့်မှာ ထမင်းဖိုးလေး၊ ဟင်းဖိုးလေး သူတို့က ထုတ်ပေးထားတယ်။ ကိုယ်မှန်ဖို့လိုတယ်နော်။ ကိုယ်ကမဟုတ်တဲ့ မမှန်တဲ့ဟာတွေ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ တစ်ခါပဲစားရမယ်ဗျို့။ ကိုယ်မှန်ဖို့ ကိုယ်သစ္စာရှိဖို့လိုပါမယ်။ အဲ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်မှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ပြန်မှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့လည်း အဲ အဝိဇ္ဇာကြီးကို ဘာနဲ့ဆေးကြောလဲ။ သီလနဲ့ ဆေးကြောတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြီးကို ဘာနဲ့ဆေးကြောလဲ။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြီးကို ဘာနဲ့ ပွားများလဲ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများတယ်နော်။ လုပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ လူဆိုးတစ်ယောက်ပဲ။ လူဆိုး လူဆိုးက လူကိုတော့သတ်တာမဟုတ်ဘူးဗျို့။ လစ်ရင် ခိုးတယ်။ ကိုင်းထောက်တယ်။ လူကြီးမှန်းမသိ၊ လူငယ်မှန်းမသိ။ ထင်တာတွေပြောတယ်။ အရက်မူးလာရမ်းတယ်။ ဒါတွေဟာ မိစ္ဆာအယူတွေ။ သမာမဟုတ်ဘူး။ အဲ့ဒါသာ အဲ့ဒီလိုစိတ်မျိုးနဲ့သေသွားရင် ခွေးတောင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ သဘောလေးသာနာနော်။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ဟာ ဘုံ(၃၀)မှာရောက်လာတဲ့ လူ့ဘုံက အမြတ်ဆုံးပဲ။ လူ့ဘုံလောက်မြတ်တာတော့မရှိဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်မသိရင် မသိတာနဲ့ မရှိတာ။ မရှိတာကိုရှာရင်ရတယ်။ မသိတာကို အခက်ဆုံး လူ့ဘုံရောက်တာအမြတ်ဆုံး။ သဘောလေးပြောပြမယ်။ စာတော့ မတတ်ဘူးဗျို့။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲ့တာလူ့ရဲ့သဘောလေးပေါ့။ ဗုဒ္ဓုတ်ဘာဝေါဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရသည်။ သူကဘုရားဖြစ်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်။ သူများတစ်တောင်ကျင့်ရင် သူဟာ နှစ်တောင်ကျင့်တယ်။ သူများနှစ်တောင်ကျင့်ရင် သူဟာ လေးတောင်ကျင့်တယ်။ အဲ့ဒါ ဘုရားဖြစ်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ နောက်တစ်ခါ စာကရေးပြန်ရော။ မနုတဿဘဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝသည် ခဲယဉ်းစွာရသည်တဲ့။ ဟော စာရေးထားတယ်နော်။ စာကသိပ်မှန်နေတာ။

ဟော ဖြစ်ပြန်ရော။ နောက်တစ်ခုရေးပြန်ရော။ သတ္တဝေသမ္ပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏ အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရသည်တဲ့။ ဟော သုံးခုရှိသွားပြီ။ နောက်တစ်ခုရေးပြန်ရောဗျို့။ ယပုဇ္ဇိတဘာဝေါ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့လည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်သည်တဲ့။ ဟော လေးခုရှိပြီ။ နောက်တစ်ခုက သတ္တမသာဝန သူတော်ကောင်းတရား စကား နာကြားရခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရသည်တဲ့။ အဲ့လို ခြေဆေးရင်ပြင်မှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အမြဲတမ်း ဒီတရားကိုဟောပါတယ်။ ဒါ လူ့ဘုံ (၃၁)ဘုံမှာနေတဲ့ လူ့ဘုံမှာ ဒုလ္လဘ(၅)ပါးထဲက ခင်ဗျားရဲ့ အာရုံနဲ့ မနောနဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေပြီဆိုရင် ခင်ဗျားစေတနာတွေဟာ အလွန်ကောင်းတယ်ဆိုရင် ဝိပဿနာတရားကျင့်ရင်တော့ ဟော သစ္စာလေးပါး ဒုက္ခသစ္စာ (ဆင်းရဲ ခြင်းအမှန်တရား)၊ သမုဒယသစ္စာ (ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း အမှန်တရား)၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ အဲ့တာ သစ္စာလေးပါး။ ဒီသစ္စာလေးပါးကို ဘာကြောင့်လိုက်သလဲ။ ဟော ခင်ဗျားဘာတွေပြောလဲ။ ကာမသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ အာရုံ(၆)ပါးပယ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိကိုသတ်ပြီးတော့ အေး အဲ့တာ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့လုပ်ရတယ်။ အဲ့ဒီက ခင်ဗျားအဲဒီသီလတွေက (၃၁)ဘုံကလွတ်တဲ့သီလတွေဗျို့။ အဲ့ဒီတော့ အဲဒီလိုသီလမျိုးကို အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကို အဆီညှစ်ထုတ်ရင် ဘာအဆီတွေကျလဲ။ ဧကောဓမ္မောကျတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာ ချုပ်တယ်။ စာရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်ဗျို့။ ကဲ အဲ့လိုပဲ ဦးဇင်း က စာမှမတတ်တာ ကိုး။ မင်းတို့ အဲ့ဒီအကြောင်းကို ကံအကြောင်းကို ကံရှိရင် ဈာန်ရှိမယ်။ ဈာန်ရှိရင် ဉာဏ်ရှိမယ်။ မင်းမေးချင်တာ ငါ့မေး။ ဟော စာတတ်ခဲ့သလား။ ဟော မင်းစာကိုပဲ အလေးထား။ လောကုတ္တရာ အကြောင်းကိုမေး၊ လောကီအကြောင်းကိုလည်း မင်းမေး။ မင်းမေးလို့ မဖြေနိုင်ရင် ဟောဒီသင်္ကန်း ချွတ်ပေးမယ်။ အဲ့တာတွေ့ကြည့်ပေါ့။ အဲ့တာ ရုပ်နာမ်သိတာ ဉာဏ်လို့ခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်မသိတာ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်သိတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ သဘောလေးနဲ့ သဘောလေးဟာ။ လူ့ပြည်က ပြန်ရမှာနော်။ ခင်ဗျားလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ပြန်ရမှာနော်။ ခုနက ဒုလ္လဘ(၅)ပါးဟော ပြီ။ အဲ့ဒီဒုလ္လဘ(၅)ပါးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ သစ္စာလေးပါးကို ပေါက်ရောက်ပြီးတော့ အောင်တယ်။ အဲ့တာ ဘုရားငယ်ခေါ်တယ်။ ဟောတွေ့လား။ ဘုရားငယ်ခေါ် တယ်။ လူတွေက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မနာလိုကြဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နာလိုတဲ့ သူရှိသလို မနာလိုတဲ့သူရှိတယ်။ ရဟန်းသံဃာလည်း နာလိုတဲ့ရဟန်းရှိတယ်။ မနာလိုတဲ့ရဟန်းရှိ

တယ်။ ကဲ သဘောလေးပဲ။ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီက မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့ စစ်တယ်။ ဒါပဲ။ ရုပ်နာမ်ဆိုတာဘာလဲ။ ရုပ်တရားက ကိလေသာ၊ ကိလေသာကို ဝဋ်ခေါ်တယ်။ ကိလေသာဝဋ်၊ ဟော ကိလေသာဝဋ်ကိုသတ်မှ ကာမဝဋ်ပြတ်မယ်။ ဟောဒီဘဝအေးမယ်။ သဘောလေးပဲ။ ဘဝမှာ အဲ့ဒီကောင်က အရေးကြီးဆုံးအချက်ဗျနော်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုရှာနော်။ အတုအယောင်တွေရှိတယ်။ ရဟန်းတော့ ရဟန်းပဲ။ အသိမတူဘူး။ အသိမတူတော့ကာ သိရင်ပယ်မယ်။ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက်မယ်၊ ဖိုလ်ဆိုက်မယ်။ သိ ပယ် ဆိုက် ပွား။ သဘောလေးပြောတာနော်။ ချွတ်ဆို ချွတ်ပေးလိုက်ပါ့မယ်။ လာပါ။ ခင်ဗျားတို့ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ထေရ်ကြီးဝါကြီးတွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ရှင်သာမဏေတွေ တပည့်တော်ကစာမတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွှတ်ပါ။ စာတော့မတတ်ဘူး။ တကယ်သိထားလို့ပြောမယ်။ နက်ဖြန်ခါ တစ်နေ့ရှိသေးတယ်။ သဘက်ခါဆိုပြန်မယ်နော်။ ချွတ်ပြီးတော့ ပြန်မယ်နော်။ ခင်ဗျားမကျေနပ်တဲ့ဟာကို မဝတ်နဲ့ဆိုရင် မဝတ်ပါဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒီသင်္ကန်းဝတ်တယ်ဆိုတာ အော် ငါတို့ခန္ဓာ(၅)ပါး၊ ရုပ်နာမ်(၂)ပါးရဲ့အကျိုးကိုသိလို့ ဩော် .. အဲ့ဒီဟာတွေ သင်္ကန်းဝတ်တော့ ဘုရားအသိရှိတယ်။ တရားအသိရှိတယ်၊ သံဃာအသိရှိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားကလည်း စေတနာမှန်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ စေတနာမှန်တဲ့ အဲ့ဒီဂါထာပေါင်းမယ်။ ကုသလာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟေတုပစ္စယောတဲ့။ ဘုရားဟောတာ။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို သင်ပေးတာကို ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို လေးစားပါ။ ကိုယ့်အောက်ငယ်သူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာ မာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေမစွဲနဲ့။ စွဲရင် ဥပါဒါန် ကံဖြစ်သွားမယ်။ ကံဆို သံသရာလည်သွားလိမ့်မယ်။ ဩော် .. မြင်တာ မမြဲပါလား။ ဟေ့ စိတ်ကလေးကိုထိန်းထား။ ရှေ့စိတ် နောက်စိတ်နဲ့ စိတ်ကိုထိန်းခိုင်းနေတာ။ ခင်ဗျားတို့စိတ်တွေကိုထိန်းခိုင်းနေတာ။ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်ကို မလုပ်ပါနဲ့။ ရပ်ကွက်က လူကြီးခိုင်းရင် လုပ်ပေးပါ။ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့လုပ်ပါ့မယ်ဗျာ။ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပါ့မယ်ဗျာ။ ငါ့ချည်းပဲနေတိုင်း ကျင်းတူးခိုင်း၊ တစ်နေ့လည်း လာရင်ကျင်းတူးခိုင်း၊ တစ်နေ့လည်း လူကြီးက ငါ့ကို ကျင်းတူးခိုင်း။ ဟော တူးတော့တူးတယ်။ စေတနာပျက်တယ်ဗျို။ ဟော အလုပ်လည်းလုပ်ရသေးတယ်။ စေတနာပျက်တယ်နော်။ စေတနာမပျက်နဲ့။ ခင်ဗျားသည်းခံထား။ အဲ့ဒီအတွေ့အကြုံရရေး အာဇ္ဇာဝက က အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါ့မယ်။ အစ်မကြီး ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော်ထင်းခွဲပေးပါ့မယ်။ ကျွန်တော် ရေခပ်ပေးပါ့မယ်။ သစ္စာတဲ့ဗျို။ အဲ့ဒီတော့ သမုဒိသစ္စာ၊

ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတသစ္စာ စိတ်ကိုဟောထားတာ။ ဒီစိတ်ကလေးကို ဟောထားတာ။ မကောင်းတာကိုပယ်လိုက် ပယ်လိုက်ပါ။ ဪ... ဦးပဏ္ဍိတ က တို့ရွာမှာ လာ ဟောတယ်ကွာ။ ဘာတရားတွေဟောသွားသလဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မှန်ရင် ခင်ဗျားစိတ်ကလေးကိုပြုပြင်လိုက်ပါ။ ပြောင်းလိုက်ပါ။ ဟော ခင်ဗျား အပယ်တွေ ပိတ်မယ်။ အပယ်လေးပါးပိတ်မယ်။ ဟောဒီဘဝဟာ ဘယ်တော့မှာမကျဘူး။ လူ့ဘုံမှာ အသက် (၇၅)နှစ်နေရမယ် မှတ်ထား။ ဘုရားခေတ်က ရာတန်း၊ ဘုရားက သာသာနာ(၂၅၀၀)မှာ အနှစ်အစိတ် နှုတ်လိုက် အဲ့တော့ (၇၅)နှစ်ကျန်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ ၇၅ နှစ်တန်းကို ရာတန်းနေချင်တယ်။ နေချင်ရင် အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားကို အသက်ကိုညဏ်စောင့်တယ်။ ဟော ဥစ္စာကို ကံစောင့်တယ်။ ခင်ဗျားအပေါ် မှုတည်တယ်။ အသက်ကို ညဏ်စောင့်တယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒါ၊ အာသဝေါဥဒပါဒါ။ ဟော အသက်ကိုညဏ်စောင့်တော့မယ်။ သဘောလေးပြောသွားတာ။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ စာရေးထားတယ်။ စာအရပြောတာ။ ကံရယ်၊ စိတ်ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ အာဟာရရယ် ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ သွေးရယ်၊ သည်းခြေရယ်၊ လေရယ်၊ သလိပ်ရယ်။ ပထဝီရယ်၊ တေဇောရယ်၊ အာပေါ ရယ်၊ ဝါယောရယ်။ အဲ့ဒီဓာတ်ကလပ်နဲ့ ညီမျှအောင်စား။ ဘေးမဖြစ်စေနဲ့။ ညီမျှအောင်စား။ အဲ့ဒီတော့ ရာသီဥတုမှာ နွေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု ဟောတွေ့လား။ စာကမှန်နေတယ်။ ကံရယ်၊ စိတ်ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ အာဟာရရယ် သင့်မြတ်အောင်နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အထဲထဲက ဓာတ်နဲ့ သင့်မြတ်အောင်နေရင် အသက်ဆန့်ထုတ်လို့ရတယ်။ ဟာ လောဘတွေနဲ့စား၊ ဒေါသတွေနဲ့စား။ ဟာ ပြီးရင် တဏှာတွေနဲ့ဖြစ်၊ ကံတွေဖြစ်။ ဇူကောပုဏ္ဏား လှူတာအကုန်စားတယ်ဗျို့။ ဒီတဏှာဟာ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့ ဥပမာပြောပြမယ်။ စာတော့ မတတ်ဘူး။ ဒီတဏှာ ကိလေသာမှာ ကိလေသာတွေက ရုပ်တရား၊ တဏှာနဲ့ကပ်နေတယ်။ တွဲနေတယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်နဲ့ ကြည့်မှသိတာ။ စာနဲ့ကြည့်လို့မရဘူး။ မဂ်ဉာဏ်ရမှသိတာ။ အဲ့ဒီလိုပြောထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးဇင်း ကို ခင်ဗျားတို့ အခုလှူကြတယ်။ အလှူခံပေးမယ်။ ဟောဒီဘုရားကြီးအတွက် ဘာတစ်ခုမှ ယူ သွားတာမဟုတ်ဘူးနော်။ ဘယ်နေရာမှာရောက်ရောက် အကုန်ချလှူခဲ့တာ။ ပဲခူးရောက်ရောက် အကုန်လှူခဲ့တာ။ ဘာမှမယူဘူး။ ဪ... ဝါစာမတတ်ပါလား။ စာမတတ်တော့ အရင်ကမိုက်လိုက် တာ။ ဝက်လည်းသတ်တာပဲ၊ ကြက်လည်း သတ်တာပဲ။ မကောင်းတဲ့ဒုစရိုက်တွေလည်း လုပ်တာပဲ။ အရင်လည်း လုပ်တာပဲ။ ကိလေသာဝဋ် မသိဘူး။ ကိလေသာဝဋ် မသိရင်တော့ ကာမဝဋ်ကို မပယ်နိုင်ဘူး။ ကံဖြစ်နေတဲ့ဝဋ်ကိုလည်း မပယ်နိုင်ဘူးနော်။ သဘောလေးပဲနာ။ အဲ့ဒီတော့

ကိလေသာဝဋ်နဲ့ ကာမဝဋ်ကို သဘောလေးနာ။ ကိလေသာနဲ့ တဏှာ။ ဪ အဲ့ဒီတော့ သဘော
 လေးပဲ။ ဘုရင်က ဟိုရှေးရှေးတုန်းက အဲ့ဒီတော့ သူဟာလှူလိုက်တယ်။ ပုဏ္ဏားကို သူ့သားနဲ့၊
 သမီးတွေနဲ့ ဝေသန္တရာလားတော့ မပြောတတ်ပါဘူးနော်။ ဟုတ်လားဒကာကြီး (ဟုတ်ပါတယ်)။
 ဝေသန္တရာနော်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီ။ ဝေသန္တရာမင်းကြီးက သားလေးတွေ၊ သမီး
 လေးတွေကို လှူလိုက်တယ်။ ပုဏ္ဏားက အလှူခံတယ်။ အဲ ဆဲပြီးတော့ ကလေးတွေကိုရိုက်တာ။
 ဖအော့ရှေ့မှာရိုက်တယ်။ ဟာ ကြားလိုက်တဲ့ ဝေသန္တရာကြီး က ဟာ ဒေါသဖြစ်တာ။ သူ့ကလေးအစား
 သူ့ကလေးတွေကိုရိုက်တော့ သံယောဇဉ်တဏှာမပယ်နိုင်ဘူးဗျ သိလား။ မြင်လိုက်တော့ မနောနဲ့
 သွားပြီးတော့ မှတ်ပြီးတော့ ယူလိုက်တဲ့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား တစ်ခါတည်း အဲ့အချိန်မှာ
 ငါမှားပြီ။ ငါ့ရဲ့နှလုံးသားရဲ့ ဝိမုတ္တိဟာ မစင်ကြယ်ပါသေးပါလား။ သူ့ကိုယ်သူသတ်ရပြီ။ နောင်တရ
 တယ်နော်။ အဲ့သလို စိတ်ကို စစ်။ အဲ့တာ တဏှာ။ သံယောဇဉ်တဏှာတွေကပ်နေတယ်။ ဥပမာ
 ငါ့မိန်းမက နောက်ယောက်ျားယူတယ်။ ဓားနဲ့လိုက်ခုတ်မယ်။ မခုတ်နဲ့နော်။ မခုတ်နဲ့။ ရှောင်ပြေး။
 ရှောင်သာပြေးနော်။ အေးတယ်။ သွားခုတ်ရင် ရင်ပူလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ဉာဏ်လေးနဲ့သုံး။
 ကံဆိုတာ သွားခုတ်တာ။ စွဲလို့သွား ခုတ်တာ။ မှတ်ထား မခုတ်နဲ့။ ဦးပဏ္ဍိတ က သိလာလို့ ခင်ဗျား
 တို့လို အကုန်လုံးပြောသွားတာနော်။ ဘာမှမလုပ်နဲ့။ (အေး အေး)၊ စွဲလို့ ခုတ်တော့ ကံ။ ကံဆိုတာ
 အခုလည်းမကောင်းဘူး။ နောက်ဘဝလည်း မကောင်းဘူး။ ဟော ဉာဏ်ဆိုတော့ မစွဲတော့ဘူး။
 ဒီအာရုံမှာမမှတ်တော့ဘူး။ အဲ့တာမှ ခင်ဗျား ထူးတာဗျို့။ ဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

ပြောင်းပြင်မြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ဝိမုတ္တိ

(၁၂.၁၀.၂၀၀၂)ရက်နေ့

ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပြည်သာမြို့တွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၈၅)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၈၅)

(၁၂.၁၀.၂၀၀၂) ရုက္ခိန္ဒေ၊ ရန္တိကုန်ဒြိ၊ ဧညပြညီသာဒြိတဒ္ဓိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဖအေ၊ မအေက မူလတန်းကျောင်းမထားနိုင်တော့ စာမတတ်။ အဲဒီတော့ စာမတတ်တဲ့အခါမှာ စကားပြောတဲ့ မှားယွင်းချက်တွေရှိရင် အားလုံး ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ သမားတော်တွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ အဲဒီ ရှင်သာမဏေတွေအားလုံး တပည့်တော်က တောင်းပန်ပါတယ်။ စာမတတ်လို့ပါတဲ့။ ခန္ဓာသိသဘောလေး ပြောပြပါ့မယ်။ အဲဒီတော့ တရားနာတဲ့ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီး၊ ဒကာလေး၊ ဒကာမလေးတွေ အားလုံးရှိကြတဲ့ တရားနာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဦးစင်း က အားလုံး တောင်းပန်ပါတယ်။ အတ္တတရားနဲ့ အနတ္တတရား။ အတ္တတရားကဘာလဲ။ အဲဒါ စာတွေ၊ အနတ္တတရားကဘာလဲ။ ပညတ်တရားကဘာလဲ။ ပရမတ်တရားကဘာလဲ။ ပညာကဘာလဲ။ ဒါတွေကို သဘောလေးနဲ့ အဲဒါစာတွေပဲ။ စာနဲ့ ခန္ဓာသိနဲ့ သဘောလေးပဲ။ ဦးစင်းကနေ အသိကိုပြောပြပါ့မယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားကဟောတဲ့ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခတဲ့။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့။ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ် ဒါက သင်္ခါရလည်းပါနေတယ်နော်။ အဲဒီတော့ သင်္ခါရရပ်တဲ့နေရာရှိတယ်။ သင်္ခါရလည်တဲ့နေရာရှိတယ်။ ဒါက အားလုံးတရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များပေါ်မှာမူတည်ပါတယ်။ ဒီသင်္ခါရရပ်အောင် ဘယ်လိုကြံရမလဲ။ ဒါကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ရမှာကိုဗျ။ အဲဒီတော့ ဪ... သင်္ခါရရပ်တဲ့ဟာလေ။ ငါလေ ဝိပဿနာတရားကို ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ မေဃာသတိပဋ္ဌာန်လို့ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒီသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အဲဒီတော့ ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ သမ္မာအယူနဲ့သတ်ပါ့မယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပေါ့ဗျာ။ သမ္မာအယူနဲ့သတ်ပါ့မယ်တဲ့။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ မိတ္တဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ အဲဒီဟာကိုပယ်လိုက်ပါ့မယ်နော်။ အဲဒါတွေပယ်မယ်တဲ့။ အဲဒါစာတွေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ စာတော့မတတ်ဘူး။ အဲဒီနေရာမှာ မှားရင် သည်းခံ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတာ ငါမြင်တယ်၊ ငါ့သမီး၊ ငါ့သား၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက် အယူမှားတယ်။ ငါလို့ ယူထားတယ်။ အယူမှားရင် အမှတ်မှားမယ်။ အစွဲမှားမယ်။ စွဲရင် ကံဖြစ်တယ်။ ဘယ်ကံလဲ။ မနောဘဝင်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ မနောကံ ဘာကြောင့်ဒီလိုပြင်ရလည်း။ အာရုံကြောင့်ဖြစ်တာနော်။ ဒါကြောင့် တရားနှလုံးသွင်းမယ်တဲ့။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ ဒါ သီလမဂ္ဂင်။ အဲဒီတော့ ဒီလို လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ သူက တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး၊ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး။ ဘယ်ဟာကိုသတ်မလဲ။ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ် သတ်မယ်။

အဲဒါ မနောဘဝင်နော်။ အဲလို လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ ဒီအာနာပါန ခယဝါရ ထိမှု၊ သိမှု။ ဒီစိတ်ကလေးကိုသိချင်ရင် စိတ်ကလေးသိချင်တဲ့အခါ ဘာလဲ။ ဒီဟာ စိတ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ဓာတ်နှင့် ဓာတ် ဘယ်လိုသဘောရှိသလဲ။ ဒါကြောင့်မို့ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ လို့ရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ ဝင်လေထွက်လေ ဒလစဉ် ဒလစပ် လှုပ်ရှား နေတဲ့နှာခေါင်းနှစ်ပေါက် အဲဒီအာရုံကို အဲဒီအာရုံလေးကို ဘဝင်ကမသိဘူးလားတဲ့။ သိပါတယ်၊ သိတယ်နော်။ အဲဒီစိတ်ကလေးကို မငြိမ်ဘူးလားတဲ့ ငြိမ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒါ အဓိစိတ္တလို့ခေါ်တယ်တဲ့။ အဲဒါ မနောနော်။ အာရုံ(၅)ပါးနဲ့မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူး၊ နံချင်လား မနံချင်ဘူး။ အာရုံ(၅)ပါးကိုပယ်ပါတယ်နော်။ ဒါက ဒီမနောကိုစစ်တဲ့အခါမှာ မဂ္ဂင်စစ်တဲ့အခါမှာ ကာယကံ(၃)ပါးကလည်း သူများအသတ်လဲ မသတ်ပါဘူး၊ သူများပစ္စည်းလည်း မခိုးပါဘူး၊ သူများ သားမယားလည်း မဖျက်ဆီးပါဘူး။ ဝစီကံ(၄)ပါးကလည်း မဟုတ်မမှန်သောစကားတွေ မပြောပါဘူး။ ရေတောင် မသောက်ပါဘူးနော်။ အပြင်အကာတွေ လုံနေပြီ။ အတွင်းအနှစ်ကို သူကရှာမယ်။ အဲဒီ နေရာမှာ သင်္ခါရရပ်အောင်သူလုပ်နေတယ်။ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းများစွာလုပ်တဲ့အခါမှာ မျက်စိနဲ့လည်းမြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး၊ ကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူးနော်။ အာရုံ(၅)ပါးကိုပယ်ပါ တယ်။ အဲဒီတော့ ပယ်တဲ့အခါမှာ မနောလေးက တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်း လောကီ အကြောင်းတွေခေါင်းပါးလာတယ်ဗျို့။ အဲဒီလောကီအကြောင်း ခေါင်းပါးသလို အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်ပါတယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ် မယ်။ ဒီသဘောလေးတွေရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အဝိဇ္ဇာလို့ရေးထားပါတယ်။ စာက အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာကြောင့် အဝိဇ္ဇာလို့ခေါ်ရသလဲ။ ဗမာလိုပြန်လိုက်မယ်ဆိုရင် အဝိဇ္ဇာက ရုပ်နာမ်မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဆိုတာဘာလဲ။ ရုပ်နာမ်သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်နာမ် မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ်သိတာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နော်။ ဒီလိုသဘောလေးတွေရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး။ အဲဒီတော့ လေးပါးမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ဂဏာကြေ တယ်။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်လည်း ဂဏာကြေတယ်။ ဘာလို့လဲ။ ခန္ဓာ(၅)ပါး ရုပ်နာမ်(၂)ပါးကို ခန္ဓာ (၅)ပါးနဲ့ရင်းရှာတယ်။ ခန္ဓာ(၅)ပါးနဲ့ ရင်းရှာတဲ့အခါမှာ အဲဒီတော့ ခုနက စာကရေးထားတယ်။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော လို့ရေးထားတယ်။ ဒီ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောလို့ ရေးထား တဲ့အခါမှာ ဒီကိလေသာဓာတ်တွေက နှောက်ယှက်တယ်။ ကိလေသာဓာတ်တွေက သောင်းကျန်း တယ်နော်။ အဲဒီဓာတ်တွေကို အဲဒီဓာတ်တွေငြိမ်အောင်လုပ်မယ်။ ဒါကြောင့်မလို့ စိတ်အကြောင်း

ကိုလည်း သိရမယ်။ ဓာတ်အကြောင်းကိုလည်း သိရမယ်။ ဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ်က စိတ်အကြောင်း လည်းမသိဘူး။ ဓာတ်အကြောင်းလည်း မသိဘူးဆိုတော့ ဒါတွေက ကံဖြစ်နိုင်တယ်။ အစွဲဥပါဒါန် ဘာလို့ အစွဲဥပါဒါန်ဖြစ်နိုင်သလဲ။ ကိုယ့်မှာရှိတာက ကိလေသာ အဲဒီကိလေသာရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မယ်။ အဲဒီကိလေသာရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့် မယ်။ အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်။ အဲဒီကိလေသာရဲ့ တဏှာကို ဒီတဏှာက အတွင်းတဏှာကို သတ်မှ အပြင်တဏှာရပ်မယ်။ အတွင်းတဏှာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ အတွင်းတဏှာဆိုတာ ဘာလဲ။ ခင်ဗျားတရားထိုင်တယ်။ တရားထိုင်တဲ့အခါကြတော့ အို မခံသာ မှန်ပါတီ။ ဒီတရား ခံသာရင် သံသရာ ကြော့မျောလိမ့်မယ်အများ။ ဒါစာကရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ အောင်မလေး ကျော့ကတောင့် လိုက်တာ။ အောင်မလေး ဖက်ကြော့တွေတင်းလိုက်တာ၊ အောင်မလေး ခါးကိုက်လိုက်တာ။ အုန်းမောင်းခေါက်သံ(၁)နာရီကျော်သွားပြီကွာ။ ဟော ဒါတွေကို ငြီးငြူ။ ဘာဖြစ်လို့ ငြီးငြူလဲ။ စိတ်ကလေးက ဆင်းရဲတယ်။ အကျိုးတရားက ဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်တရားက ခံစားတယ်။ အဲဒီ တော့ စိတ်ကလေးဆင်းရဲတော့ အဲဒီရုပ်က ဝေဒနာတွေ။ ခန္ဓာရုပ်။ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိမယ်တဲ့။ ဒီရုပ် ပေါ်က ဝေဒနာကို အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးကမခံနိုင်ဘူး။ အဲမှာ လှဲချလိုက်တယ်။ ဒါ တဏှာပေါ့ဗျာ။ စိတ်ကလေးချမ်းသာတာ တဏှာနော်။ အဲဒီတော့ ဒီလိုတဏှာတွေကို ခန္ဓာမှာရှိတဲ့ ရုပ်ရဲ့ခံစားရတဲ့ စိတ်ကလေးကလည်း မခံစားချင်ဘူး။ ရုပ်ရဲ့ဖောက်ပြန်လာတဲ့ အသိလေးက စိတ်ကလေးကလည်း မခံစားနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီစိတ်ကလေးဟာ စိတ်လိုသာခေါ်သမုတ်က စိတ်ကလေးကသိတာကို သိစိတ်ကိုဗျ။ အဲတာလေး ရုပ်ကဖောက်ပြန်လာတယ်။ စိတ်ကလေးက ငြီးငြူလာတယ်။ စိတ်ငြီးငြူ လာလို့ စိတ်ချမ်းသာတဲ့နေရာကိုပြောင်းလိုက်တယ်။ စိတ်ချမ်းသာတဲ့နေရာပြောင်းလိုက်တော့ ဝေဒနာ ဟာ ရပ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ တဏှာခေါ်တယ်။ ရုပ်ကြောင့် နာမ်ဆင်းရဲတယ်။ နာမ်ကြောင့် ရုပ် ဆင်းရဲတယ်။ အဲဒီသဘောလေးတွေရှိတယ်။ အဲဒီရုပ်ကြောင့် နာမ်ဆင်းရဲတယ်။ နာမ်ကြောင့် ရုပ် ဆင်းရဲတယ်။ အဲဒါ အစွန်း(၂)ပါးမလွတ်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီလိုတရားတွေထိုင်တဲ့အခါမှာ အဲဒီတော့ ခန္ဓာ(၅)ပါးရဲ့သဘောကို သေသေချာချာ အတွင်းမှာရှာတယ်။ အဲဒီတော့ အတွင်းတဏှာအကုန်စင် မှ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ရဲ့အကြောင်းဟာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်။ ကာယဆိုတာ ကာယကံ၊ မနောကံ၊ ဝစီကံ ဒီကာယသတိပဋ္ဌာန်မှာ အသိလေးကပ်ထားမယ်။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်မှာလည်း ဝေဒနာရဲ့ အသိလေး ကပ်ထားရမယ်။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်မှာ အသိလေးကပ်ထားမယ်။ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်မှာလည်း ဝေဒနာရဲ့ အသိလေးကပ်ထားရမယ်။ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်မှာလည်း စိတ္တရဲ့ အသိလေးကပ်ထားရမယ်။ သိပယ်

ဆိုက်ပွားကို အဲဒီတော့ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်ကျတော့ သူ့သဘောပေါက်သွားပြီနော်။ ဘာသဘော ပေါက်သလဲ။ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာ ဓမ္မာဆိုတာ တရားပေါ့။ အဲဒီတရားရဲ့အသိတွေကို သူ့နှလုံးသား မှာ ကိန်းဝပ်သွားပြီ။ ဪ ဒိဋ္ဌိအာရုံကို ငါယူတဲ့အတွက်ကြောင့် အာရုံနဲ့မနောယူတဲ့အတွက်ကြောင့် ငါ့မှာ အာရုံမလွတ်ပါလား။ အဲဒီအာရုံတွေက အမှတ်မှားတွေဖြစ်နေပါလား။ အဲဒီတော့ ဒါ ငါ့သမီးလေး ပါလား။ ဒါ ငါ့သားလေးပါလား။ ဒါ ငါ့အိမ်ပါလား။ အမှန်က မှတ်တာ။ အဲဒီသညာက ဒုက္ခပေးတာပဲ ဗျိ။ ဒါ အနုသယတွေ။ သိလို့ပြောတာနော်။ အနုသယ သိလို့ပြောတာ။ အကြမ်းစားပြောတာ မဟုတ် ဘူး။ ကာယကံ၊ ဝစီကံကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ မနောနဲ့ အာရုံနဲ့ သိပ်နုတဲ့ ဪ ဒါ ငါ့သမီးလေး ပါလား။ ဒါ ငါ့သားလေးပါလား။ ဒါ ငါ့အိမ်ပါလား။ ဒီလိုသညာနဲ့မှတ်တဲ့တဏှာ ဥပါဒါန်တွေဖြစ်တယ်ဗျိ။ အဲဒါ (၃၁)ဘုံလည်တယ်ဗျိ။ (၃၁)ဘုံလည်တယ်နော်။ သံသရာဘယ်ကစလဲ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာ ဘယ်ကစလို့ပျက်သလဲ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာ ချုပ်တယ်နော်။ ဘယ်သီလတွေချုပ်လဲ။ ပညတ်သီလနဲ့ ပရမတ်သီလချုပ်သွားပြီ။ ပညတ် သီလဆိုတာ အပြင်၊ ပရမတ်သီလဆိုတာ အတွင်းဓာတ်တွေ။ အဲဒီတော့ ဒီသဘောတွေ ဒါကျင့်တဲ့ သူပဲသိတယ်နော်။ ပြန်ကြမှာ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်မှာပဲ၊ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ပြန်မှာပဲနော်။ အနတ္တ တရားကြီး အခုကျင့်နေတာက အတ္တတွေကျင့်နေတာ။ အစွဲတွေကျင့်နေတာနော်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ စွဲရင် တော့ တော်ပါ၏။ သက္ကာရဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ သက္ကာရဒိဋ္ဌိဆိုတာကတော့ ဒါ ပါဠိစကား။ ဗမာလို ပြန်လိုက်မယ်ဆို ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါသိတယ်၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့ကား။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျား ကားလေးကို ဥပမာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားကားလေးက အင်မတန် တန်ဖိုးရှိတဲ့ကားလေး။ လှပတဲ့ကားလေး တစ်ယောက်ယောက်က ဒီကားကို ဖျက်ဆီးလိုက်တယ်။ ခင်ဗျားက မျက်စိမြင်သွားတယ်။ ကားပိုင်ရှင် က မြင်သွားတော့ ဒေါသထွက်သွားရော။ ကားကိုစွဲတာ တဏှာ၊ ကားရဲ့အကြောင်းကိုမသတ်တာ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်သွားတယ်ဗျိ။ ဒါကြောင့်မလို့ တဏှာ မာန ဒီတဏှာ မာန ဘယ်သူက လုပ်သလဲ။ ဒိဋ္ဌိကလုပ်တာဗျိ။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာလဲ။ အာရုံမှာ အမှတ်မှားတွေကြီးပဲဗျိ။ အဲတာ ဒိဋ္ဌိအာရုံ မှာ ပညာနဲ့မယူဘူးဗျာ။ အာရုံမှာ သညာနဲ့ယူတဲ့ မှတ်မှားယူတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒီတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အဲတာ သံသရာလည်တယ်ဗျိ။ ကားလေးက လှလှတဲ့။ ကား ပိုင်ရှင်ရှေ့မှာ မှန်တွေကိုရိုက်ခွဲလိုက်၊ ကားကို ခဲနဲ့ပေါက်လိုက်၊ ကားပိုင်ရှင်က အဲဒါ မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ တစ်ခါတည်း ဒေါသဖြစ်တယ်ဗျိ။ အဲဒါဘာလဲ။ ကားကိုစွဲတာ တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်သွား တယ်။ အယ် အဲဒါကြောင့် တဏှာ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အဲဒါခေါ်တယ်ဗျိ။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အာရုံကို

အာရုံကို မှတ်မှား သညာနဲ့ယူတဲ့အတွက်ကြောင့် ပညာနဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်။ အမှတ် နဲ့ယူလိုက်တော့ ငါ့ကားပဲ။ ဒင်းတို့ အမှန်ကတော့ မှန်တယ်ဗျို့။ တရားရဲ့လမ်းစဉ်ကို ဦးစင်း က ပြောပြတာ။ ဒါ တရားကကျင့်ရမယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိက ခင်ဗျားတို့ဒုက္ခပေးနေတာပဲ။ ခင်ဗျား သားလေးစွဲတာကလည်း တဏှာပဲ။ သမီးလေး စွဲတာကလည်း တဏှာပဲ။ အဲဒီတော့ သားလေး တစ်ခုခု ဥပမာရေနှစ်သွားတယ်။ ဘယ်လိုနေလဲ။ ဟာ ပူတာပေါ့ဘုရား။ သိပ်ပူတာပေါ့ဘုရား။ သိပ်ပူတာပေါ့။ ဟော အဲဒီအပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ဥပမာ ဥပမာ သားလေးတစ်ခုခု ဂတ်ထဲရောက်သွားတယ်။ သားလေး ရေနှစ်သွားတယ်။ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားတယ်။ မအေက နားကြားတယ်။ ကြားတဲ့အခါမှာ တစ်ခါတည်း ရင်ထုမနာဖြစ်တာပဲဗျို့။ အဲဒါ အဲဒီအစွဲဥပါဒါန် ဘာနဲ့သတ်သလဲ။ သီလနဲ့သတ်လို့ရမလား တဲ့။ ခင်ဗျားတို့ အပြင်သီလနဲ့ သတ်လို့ရမလားတဲ့။ ပဋ္ဌာန်းနဲ့သတ်မလားတဲ့။ အဲဒီအပူကို အဲဒီအစွဲ ဥပါဒါန်အပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ တစ်လမ်းပဲရှိတယ်။ မဂ်ဉာဏ်ရမှာပြတ်တယ်။ ဘာနဲ့မှသတ်လို့တော့ မလွယ်ဘူးနော်။ အနုသယလို့ခေါ်တယ်။ မနောထိခိုက်တာ အာရုံပါနော်။ ဒါကြောင့်မလို့ ဒီမဂ်ဉာဏ်ကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းဆုံးတော့ ရွာတွေ့တယ်ဗျို့။ အဲဒါ ကျင့်တာ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုကျင့်တဲ့အခါမှာ ပညတ် တရားအနေနဲ့ ပရမတ်တရားရှိတယ်ဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ ပညတ်တရား ဘုရားပညတ်တဲ့ ဘုရားပညတ်တာ အဲတာ ပညတ်နဲ့ ဦးစင်း တို့ ပညတ်နဲ့မလွတ်ပါဘူး။ မစွဲပါဘူး။ ပညတ်ကို မပယ်ပါဘူး။ ကိုယ်က မစွဲဘူး။ ဒါပေါ့ဗျို့။ အဲဒီပညတ်ကို သူလည်းယူတယ်။ စွဲလည်း စွဲတယ်။ ခင်ဗျား က ဘုရားပညတ် ကြောင့် ယူလည်းယူတယ်။ စွဲလည်း စွဲတယ်။ အဲဒါကံပေါ့ဗျို့။ အဲဒါ (၃၁)ဘုံလည်တယ်။ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ်။ ဘာနဲ့စစ်မလဲ။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်။ အဲဒီတော့ စိတ်နဲ့စေတသိတ် သေပြီလား။ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်၊ သိစိတ်တွေ အဲဒီစိတ်တွေက အဲဒီအာရုံရဲ့ စိတ်တွေ။ မနောမှာလာပြီးတော့ ဖွဲ့ပြီးတော့ စေတသိတ်ဖြစ်သလား။ အဲဒီကောင်နှစ်ကောင်ကို ပယ်ပစ်ရမယ်။ ရအောင် ပယ်ပစ်။ အဲဒီတော့မှ စိတ်၊ စေတသိတ်ခေါင်းပါးသွားပြီဘုရား။ လုံးဝမလာပါဘူးဗျို့။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ် တယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်လည်း မပေါက်ပါဘူး။ ကံတွေဖြစ်ကုန်ရောဗျို့။ အဲဒါ ခင်ဗျားစိတ်ကို စစ်တတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ဒါကြောင့် လက်ပိုက်ပြီးတော့ တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်နော်။ အပြင် ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေလုံပြီ။ သူတင်ပလ္လင်ခွေတာကိုးဗျို့။ မနောကိုသတ် တာ။ မနောသတ်တဲ့အခါကျတော့ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ် ဘယ်သူသတ်မလဲ။ ဒိဋ္ဌိ သတ်မယ်။ ဒိဋ္ဌိကဘာလဲ။ အာရုံမယူတော့ဘူး။ အာရုံမယူရင် ဘာလဲ ဘဝင်စိတ်ရှိတယ်။ ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်။ ထိတယ်၊ သိတယ်။ ထိတယ်၊ သိတယ်။ ဒါ ကိလေသာရုပ်။ သိတာကနာမ်၊ ထိတာက

မမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ ဒါ အနတ္တ၊ ကိုယ်ဖြစ်တဲ့အတ္တအစွဲ။ အဲဒီတော့ အနတ္တလို့ မှန်မှန် နှလုံးသွင်းကျင့်ရင် အဲဒီတော့ အပြင်စင်ကြယ်တဲ့သီလဖြစ်ပါပြီဗျာတဲ့။ ခင်ဗျားတို့နေရာ (၂၂၇)သွယ် တောင် ကျော်သွားပါပြီ။ ဆေးလိပ်လည်းမသောက်ဘူး။ ရေလည်း မသောက်ဘူး။ ကဲ ဘာမှလည်း တံတွေးတောင် မထွေးတော့ဘူး။ ဒါလုပ်တာ ဒီအာရုံသတ်နေအတွင်း အာရုံသတ်နေတာ။ ဩော် ထိတယ် သိတယ်။ ထိတယ် သိတယ်။ သိတာဘာလဲ။ စိတ်၊ ထိတာက ရုပ်။ ဒါတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့အာရုံမှာ အာရုံကို ဟိုကအာရုံ။ အဲဒီအာရုံကို မင်းမသိဘူးလား။ သိတယ်၊ သိ သိ သိတာ။ အဲဒါစိတ်ပဲကွ။ အဲ့တာစိတ်ခေါ်သမုတ်တာ။ စိတ်လို့သာခေါ်တာ အမှန်က စိတ်မဟုတ်ဘူး ကွ။ စိတ်မဟုတ်တဲ့နေရာကို မင်းရောက်အောင်သွား။ အမှန်ကတော့ ပယ်ထားတာက စိတ်မဟုတ် ဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းအသိစိတ်ကလေး ဒါကြောင့်မလို့ ပညတ်အသိနဲ့ ပရမတ်အသိ ဟော အသိလေး တွေနော်။ အတ္တအသိနဲ့ အနတ္တအသိလေးတွေ။ ဒါလေးတွေ သညာအသိနဲ့ ပညာအသိလေးတွေ။ ကံအသိနဲ့ ဉာဏ်အသိလေး။ ဒီနေရာမှာ သဘောလေးပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ မှန်ကန်ရင် ကိုယ့်သဘောလေး သိလာလိမ့်မယ်။ ကိုယ်မှ မမှန်ကန်ရင် ဒါ ကိုယ်ပေါ်မှာမူတည်ပါတယ်။ တရားဆိုတာ နှလုံးသွင်း တတ်ဖို့လိုတယ်။ တရားက ဘယ်မှာရှိ ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ ဟိုက စာမှန်တယ်။ အဲဒါအကာခေါ်တယ်။ အနှစ်ကိုရှာ အနှစ်ရှာမှ အကာကိုသိမယ်။ အဲဒီတော့မှ အကာကိုရှစ်ခိုးမယ်။ အခု အကာသိတယ်။ အကာကိုတော့သိပြီးတော့ စွဲနေကြတယ်။ အနှစ်တွေနဲ့ အကာကို သဘောပေါက်နော်။ ဒါလေးတွေ သဘောရှိတယ်။ ကိုယ်သိဖို့လိုတယ်နော်။ အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဒါတွေကြည့်။ နိဗ္ဗာန်ဟာ ခန္ဓာမှာရှိတယ်နော်။ အေးငြိမ်းခြင်းခါတ်နော်။ ခင်ဗျား တို့ကရေးထားတယ်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ စေတီ(၄)မျိုး။ အဲဒီ (၄)မျိုးမှာ ဟောဒီ(၃)မျိုးက ကံတွေထဲကဟာတွေ။ ပညတ်စေတီတွေခေါ်တယ်။ အဲဒီ(၃)မျိုးက ပညတ်စေတီခေါ်တယ်။ မှားရင်တော့ သည်းခံနော်။ အဲဒီက ဓမ္မစေတီက ပရမတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒါကတော့ သူပေါ်ရတယ်၊ မရတယ်။ ထိုသူတွေရဲ့အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ ဟောဒါက ပညာကံတွေ စေတနာနဲ့လုပ်ထားတဲ့ကံတွေနော်။ ဘုရားတည်တယ်၊ ကျောင်းဆောက်တယ်။ လိုအပ်တာ သင်္ကန်း လှူတယ်၊ ဘာလှူတယ်။ အဲ့တာပေါ့ဗျာ။ အကုန်လှူတာ။ အဲ့တာ ပရိဘောဂပေါ့။ ဦးစင်း က စာမတတ် ဘူး။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ။ အဲ့တာပညတ်။ ပညတ်ရဲ့ကံတရားတွေ။ သမ္မာ ကောင်းတဲ့ကံတွေနော်။ ကောင်းတဲ့ကံတွေ။ ကောင်းတဲ့ကံ ကောင်းတဲ့ကံဆိုတာ စေတနာခေါ်တယ် နော်။ သတ္တာ သံပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏ အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ

ခြင်းကိုပဲ ဒုလ္လဘော ခဲယင်းစွာရတယ်။ အဲ့တာ ဒုလ္လဘ(၅)ပါးထဲက ကံ။ အဲ့တာ အပယ်ပိတ်မယ့် ကံတွေ။ အပြင်ကံကတော့ ဘယာကံပေါ့။ ပကာသနကံ ဒါ ဘယာပေါ့ဗျာ။ ဘယ်လိုလည်းဆိုတော့ အဲ့ဒါ ပါဠိစကားတွေ။ ကိုယ့်ကလေးကော သူများကလေးကောလာတယ်။ ဟော ကိုယ့်ကလေးကျ တော့ မုန့်များများပေးတယ်။ သူများကလေးကျတော့ ဘယာနဲ့ မကောင်းတတ်လို့ပေးတာ။ ဘယာနဲ့ ပေးတာ။ ဟိုကလေးလိုက်တာ။ ပကာသနဂုဏ်တင်ပြီးလှူတာ။ ဟိုရဲ့စေတနာက အဓိပတိနှလုံးသားထဲ က ပေါက်လာတဲ့စေတနာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီစေတနာဟာ အပယ်ပိတ်မယ့်စေတနာ။ ဟိုအလှူကရော မရဘူးလား၊ ရတယ်။ ကံပဲနော်။ ပေါ့ဆဆနဲ့ ဟိုဟာကတော့ သူ့ဟာနဲ့သူသိလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဦးဇင်း စာမတတ်လို့ပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းရင် သည်းခံပါ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်မှာ။ ဒါခေတ္တ အာဂန္တု နေတဲ့ဘုံပဲနော်။ (၃၁)ဘုံမှာ လူ့ဘုံဟာ အမြတ်ဆုံး။ သိ ပယ် ဆိုက် ပွား။ သိရင် ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက် ဖိုလ်ဆိုက်လိမ့်မယ်။ သိ ပယ် ဆိုက် ပွားရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဟာ ဘာလို့သာလဲ။ တကယ်ခံစားရတဲ့တရား၊ တကယ်ခံစားရလို့ တကယ်လာဟောတာပါ။ အကယ်၍ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောသွားတဲ့အသိတွေမမှန်ရင် ဒီနေ့ ဒီဝတ်ထားတဲ့အဝတ် သင်္ကန်းအဝတ်ကိုချွတ်ပေးပါ ဆို ချွတ်ပေးမယ်။ လူဝတ်လဲပါဆို လဲသွားပြီ။ ဟာ ဦးပဏ္ဍိတ က နေတတ်ပြီ၊ စားတတ်ပြီ၊ သွားတတ် ပြီ၊ သေတတ်ပြီ။ ဟာ အကုန်သူသိသွားပြီ။ သူရသွားတာကိုနော်။ ဒါကြောင့်မလို့ တရားရှာရင် ကိုယ်မှာ ရှိတယ်လို့ပြောတာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီတော့ ရှာတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲ့ဒီတော့ တရားသိတဲ့သူနဲ့ ကိုယ်ကလည်း အင်မတန်လုပ်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ သူက လမ်းလေးပြတယ်။ ဘယ်လိုနေ ဘယ်လိုထိုင်။ အဲ့ဒီတော့ ဝေဒနာကိုရှု၊ ကုန်အောင်ရှု။ ဘယ်လိုနေသလဲ။ ရတဲ့ ကျင့်တဲ့သူကမေးတယ်။ သူက ရောက်ဖူးတဲ့သူ မေးတယ်။ မရောက်ဖူးတဲ့သူကို အသာလေးပြတယ်။ ဒီသဘောပဲနော်။ အတ္တဆိုတာက အခုဖြစ်နေ ပြီ။ အခုဖြစ်နေတာက အနတ္တဆိုတာကတော့ အတ္တတရားရှိတယ်။ အနတ္တတရားရှိတယ်။ သညာ တရားရှိတယ်။ ပညာတရားရှိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ်တရားရှိတယ်။ ပရမတ်တရားရှိတယ်။ ဒါ ခင်ဗျား တို့ပေါ်မှာမူတည်တယ်။ ဒါ စာတွေ့နဲ့ရေးတာ။ အဲ့ဒီတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ တရားကျင့်ချင်တယ် ဆိုရင် တစ်ယောက်တည်း ဘယ်သူနဲ့မှစကားမပြောနဲ့။ ဘာမှသွားမကြည့်နဲ့။ ဝိစိကိစ္စတွေသိမ်း၊ ဝိစိ ကိစ္စတွေသိမ်းဆိုတော့ ခင်ဗျားပယ်အပ်မယ့်တရားကို သိမ်းရတော့မှာကို ပယ်အပ်တော့မယ့်တရား တရားထိုင်ချင်တာကို အဲ့ဒီတော့ ပယ်အပ်မယ့်တရား။ ကာမသဝ ကာမသဝ၊ ဘဝသဝ၊ ဒိဋ္ဌိသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ အဲ့ဒီ(၄)ပါးကိုပယ်အပ်မယ်။ အဲ့ဒီစိတ်ကိုပယ်ရမယ်။ သိရမယ့်တရားက ကိလေသာဝဋ်၊

ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်။ ခုနက ဦးဇင်း သဘောလေးနဲ့ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓမ္မရောက်မှသိတယ်။ သဘောပေါက်ပြီလား။ အဲ့ဒီ(၄)ခုနော်။ အဲ့ဒီတော့ ကိလေသာဝဋ်၊ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်။ အဲ့ဒီ(၄)ခုကိုသိရမယ်။ ပယ်အပ်မယ့်တရား၊ သိအပ်မယ့်တရား၊ ကျင့်အပ်မယ့်တရား။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာမူတည်တယ်နော်။ ဒီလိုလုပ်သွားတဲ့သီလတွေ အထူး သီလတွေ။ အထူးသီလတွေ၊ စိပ်ပုတီးကလည်း ရုပ်၊ နာမ်၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ ဆိုချင်ရာဆို အနိစ္စ၊ အနိစ္စ၊ ဒါ စိပ်ပုတီး။ အာလဲ စိပ်ဆိုတဲ့ ပုတီးရယ်။ စိတ်ရယ်ပါနေတယ်။ စိတ်ဆိုတာ ဘဝင်စိတ်၊ ဘဝင်စိတ်က အတွေးစိတ်တွေရှိသလား။ စိတ်တော့ ပုတီးတော့ ကိုင်တော့ကိုင်နေတာပဲဗျာ။ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ရောက်ဂျက်၊ ရောက်ဂျက်နဲ့ ဒီအတွေးစိတ်ကိုတည်ရဲ့လား။ သမာဓိလို့ခေါ်တယ်။ စာကိုတည်ရဲ့လား။ သမာဓိအားကောင်းသလား။ စာလိုဆို သမာဓိကောင်းသလား။ မင်းတွေးစိတ်တွေ၊ စေတသိတ်တွေ အဲ့ဒီတော့ အဲ့ဒါတွေဖြစ်သလားမေးတယ်။ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်နော်။ နိဝနတွေ။ ငါ့မှာ မနော ဘဝင်မှာပေါ်သလား။ ကြိုကြား၊ ကြိုကြားပေါ်ပါတယ်ဗျာ။ ကြိုကြား ကြိုကြားပေါ်ပါတယ်။ လောကီ စိတ်တွေ၊ သားစိတ်၊ သမီးစိတ်၊ စီးပွားရေးစိတ်၊ သောကပေါ့ဗျာ။ အထွေထွေပေါ့ဗျာ။ ဟိုနောက်နောင် က အကြောင်းလေးလည်း ပေါ်လိမ့်မယ်။ အဲ့တာတွေပေါ်သလားတဲ့။ ပေါ်ပါတယ်ဘုရား။ ဘာကြောင့် ပေါ်သလဲဆိုတာ မင်းသိသလားတဲ့။ မသိဘူးဘုရား။ မသိရင် အပြင်မှာ အပြင်အာရုံ(၅)ပါးမစင်ကြယ် ရင် ဉာဏ်မှာမပေါ်သေးဘူးလေ။ အဲ့ဒီအာရုံ(၅)ပါးကို ပယ်ထားလိုက်တဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ခန္ဓာ(၅)ပါး အာရုံ (၅)ပါးပယ်တော့ ဘဝင်လေးကကြည်လာတယ်။ ကြည်လာတဲ့အခါကျတော့ အဲ့ဒါကို ဘာလို့ကြောက် လို့ထိုးရလဲဆိုတော့ ရုပ်မှာရှိတယ်။ တဏှာကိုသတ်မယ်။ ဒါအခြေခံလုပ်ထားတာ။ အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလကိုလုပ်ထားလိုက်တယ်။ အပြင်မှာက ငါးပါးသီလလည်း စင်ကြယ်သွားပြီ။ အတွင်းအပြင် စိတ်ကလေးကလည်း ငြိမ်လာပြီ။ အဲ့ဒီနှစ်ခုငြိမ်လာရင် ရုပ်လက္ခဏာကိုရှုမယ်။ အနိစ္စရဲ့သဘော၊ ဒုက္ခရဲ့သဘော၊ အနတ္တရဲ့သဘော။ ရုပ်ပြန်ရှုမယ်။ ရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာကိုမြင်မှ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာသဝေါဉာဏ်၊ ဉာဏာဉာဏ်၊ အဲ့ဒါ အာရုံပြတ်တဲ့ဉာဏ်ပဲဗျို့နော်။ ဒီလောက်ဆိုသဘောပေါက်လောက်ရောပေါ့။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)ပါဘုရား။

ပြီးတော့နော် ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေအားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်များ စေတနာသံပတ္တိ၊ စေတနာ သံပတ္တိဖြစ်ရင် ဦးဇင်း က အလှူခံပါတယ်။ အောက်ဆင်းပြီးတော့ ရတဲ့ငွေကို ဂေါပကပေးပစ်ခဲ့တယ်။ မဂ်အောင်တဲ့ မဂ်မျိုးစေ့ခေါ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာမူတည်တယ်။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ စေတနာ

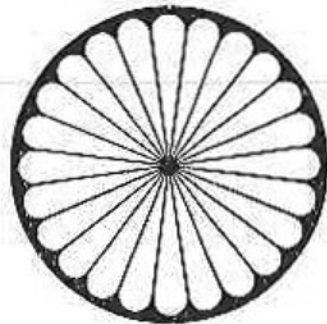

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

[၂၃-၉-၂၀၀၂] ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်း
ကိုးထပ်ကြီးဘုရားတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၈၆)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာသမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

(၂၃-၉-၂၀၀၂) ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းကိုးထပ်ကြီးဘုရား ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ရှင်သာမဏေကနေပြီးတော့ စာဝါတွေလိုက်တဲ့ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မဟုတ်ပါဘူး။ ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ အဲ့ဒီတော့လူဘဝမှာ အင်မတန်ဆိုးတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုးသလဲ ဘုရားမှန်းလည်းမသိ၊ တရားမှန်းလည်းမသိ၊ သံဃာမှန်းလည်းမသိ၊ သိတော့သိတယ်။ မြင်တော့မြင်ဘူးတယ်။ သံဃာတွေ၊ ဘုရားတွေတော့ မြင်ဘူးတယ်။ အယူမှားနေလို့ပါဗျာ။ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ ကံကြောင့်မိစ္ဆာကံတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ စွဲကာနော်။ ဒါကြောင့်မလို့ ဦးဇင်းကဇာတိက သီးကွင်း၊ သရက်ကုန်း၊ အိမ်မဲခြံနယ်မှာ ဦးဇင်းရဲ့ ဖအေက ဦးချီးတိုတဲ့။ မအေက ဒေါ်ဖုန်းမေတဲ့နော်။ မွေးဖွားတာတော့မှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပါ စာပေကျမ်းဂန် သား သားကိုမတားနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်စာမတတ်ပါဘူးလို့ ဦးဇင်းကပြောပါတယ်။ တန်းစာတွေကိုမတတ်ခဲ့ပါဘူးတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ တိုင်းပြည်ကပျက်သွားတယ်နော်။ တိုင်းပြည်ပျက်သွားတော့။ ဟိုပြေးဒီပြေး ပြေးပြီးတော့ ပုသိမ်မြို့ကိုရောက်ပါတယ်။ ပုသိမ်မြို့မှာရောက်တော့ သားအဖတွေဘာလဲဆိုတော့ ပညာမတတ်တော့ ဖအေကလည်းမတတ်သားကလည်းမတတ်၊ ကိလေသာရဲ့ဝဋ် ကာမရဲ့ဝဋ် ဘဝရဲ့ဝဋ် ဝိပါကရဲ့ဝဋ် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး မှာဒီကိလေသာဝဋ်ကို မသိခဲ့ပါဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒီခန္ဓာရဲ့ ခန္ဓဒုက္ခကိုသူမသိခဲ့ပါဘူး။ လောဘ ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ အာရုံပေါ်မှာ အဲ့ဒီတော့ သညာကမှတ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ဒါဘာလဲ ဟိုဟာဘာလဲ။ အဲ့ဒါတွေသွားစွဲတယ်။ အဲ့ဒါကံပဲ။ အဲ့ဒါဘာကံလဲ။ ငါမြင်တယ်။ ငါကြားတယ်။ ငါသိတယ်။ ငါတတ်တယ်ဆိုတဲ့ အယူမှား အမှတ်မှား အစွဲမှား ကံတရားတွေ ဒါမိစ္ဆာကံတွေ မိစ္ဆာကံနဲ့သေလွှားရင် ဘယ်ရောက်မလဲ။ အပါယ် (၄) ဘုံရောက်မယ်။ သမ္မာကံမဟုတ်ဘူး။ သမ္မာကံဆိုရင်တော့ လူပြန်ဖြစ်နိုင်တယ်နော်။ သဘောလေးသာနာ ကံရဲ့အကြောင်းတွေကို ဥပါဒါန်ရဲ့အကြောင်းတွေကို ပြောသွားတာပါ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလိုရှာဖွေပြီးတော့ သူကနေပြီးတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ ဖအေတွေသေတယ်။ မအေ တွေသေတယ်။ သေတဲ့အခါမှာ သူတစ်ယောက်တည်းရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့သူတစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့အခါမှာ တစ်နေ့ သောအခါမှာ သူအလုပ်လုပ်တယ်။ လောဘ ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ အပေါင်းအသင်းကောင်းတော့လည်း တက်တယ်။ အပေါင်းအသင်းမကောင်းတော့လည်းပျက်တယ်။ ဒါအစွဲတရားတွေပါဘဲ။ တစ်နေ့သောအခါမှာ မိန်းမဘယ်မှာရလဲ။ မော်လမြိုင်ကျွန်းမှာ ရပါတယ်။ ဒါအစွဲတရားတွေနော်။ အစွဲတွေကို ပြောသွားတာ။ အဲ့ဒီတော့ ဒါတွေစွဲပြီးတော့ မိန်းမရတဲ့အခါမှာ ကလေး (၄) ယောက်ရပါတယ်။ ရတာလည်း သူမသိဘူး။ လောဘ ဒေါသ ငါဖြစ်တယ်။ ငါမှန်တယ်။ ယူဆထားတယ်။ မနော အာရုံနဲ့မနော မြင်လိုက်တော့ ဘဝင်ကသိတယ်။ ကိုယ့်နားကြားတော့ ဘဝင်က သိတယ်။ ဒီလိုကံတရားတွေ မိစ္ဆာကံတွေကို သက္ကာရဒိဋ္ဌိကံတွေ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေကို လုပ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ သမ္မာကံမဟုတ်ဘူး။ အဲ့ဒီလိုလုပ်ခြင်းကနေပြီးတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ သားမယားရတော့ အသက် (၅၄) နှစ်အရွယ် ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဩော်ငါသည် အင်မတန်မှမိုက်တယ်။ မိန်းမကလည်းအိမ်ကို လက်မခံ။ သမီးတွေ သားတွေကလည်း လက်မခံဘူး။ ငါမကောင်းလို့ပဲ။ ငါခုစရိုက် (၁၀) ပါးထဲမှာ မကောင်းတဲ့ခုစရိုက်တွေကို လုပ်မိခဲ့လို့ ငါ့ကိုအိမ်လက်မခံတာပဲဆိုပြီးတော့ အဲ့ဒီတော့မှ ဆရာတော် သဲအင်း အမြဲလင်း၊ ဇွဲတင်းဆိုတဲ့ ကက်ဆက်ကို နာလိုက် တော့မှ သူရေတမ်းရင်းနဲ့ ရေထမ်းတံဘိုးကိုဖြုတ်ပြီးတော့ ဩော် ခါးမြဲတောင်ကျင့်ရင်ဖြစ်သေးတာပဲ။ ငါလည်းမိတ်မြဲ တော့မတိုက်ဖူးဘူး။ ငါလည်းကျင့်ရင်တော့ သိမှာပဲဆိုပြီးတော့ ရေခုံးချပြီးတော့ သားမယားများကို ပြောပြီးထွက်တော့ တာပဲဗျို့။ အဲ့ဒီတော့ တရားရှာရင်ကိုယ်မှာရှိတယ်နော်။ တရားရှာတာကိုဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ခုနဘယ်နယ်ကထွက်သွားလဲ

ပညတ်နယ်ကနေပြီးတော့ ပညတ်အယူတွေ ဘုရားကပညတ်ထားတာကို သူကမကောင်းတဲ့ စုစရိုက်တွေ ယူထားတဲ့ ကံတရားတွေ မိစ္ဆာကံ သက္ကာယကံ အဲ့ဒီတော့အတ္တကံတွေကိုပယ်ပြီးတော့ ငါတော့ဝိပဿနာတရားကျင့်မှပဲဆိုပြီးတော့ ဝိပဿနာတရားကိုကျင့်ပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကျင့်လိုက်တဲ့အခါမှာ တစ်နေ့သောအခါမှာ ထိုင်ပြီးတော့ သစ်တစ်ပင် အောက် ငါးတစ်ပင်အောက်မှာ တောထဲမှာ သူကျင့်တဲ့အခါမှာ အာရုံကိုဝင်တယ်။ ထွက်တယ်။ အာရုံမမှတ်တတ်ဘူး ကိုယ့်ဟာကို ကျေးတိုင်ပြီးနေတော့ မယားတွေ တွေးလိုက် သားတွေတွေးလိုက် သမီးတွေတွေးလိုက် အော်အိမ်မှာ ခနိမမိုးရသေးပါလား။ အဲ့ဒါတွေတွေးပြီးတော့စွဲပြီးပူနေတယ်။ မနောဒါအနုသယစိတ်တွေ အင်မတန်နုတဲ့ စိတ်တွေ ကိလေသာရဲ့ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို မနောမှာ တစ်ခါတည်းသူ့မှာဖြစ်နေတယ်။ ဪဠာဠာမှာ သားတွေတွေးလိုက် ပါလား။ သမီးတွေတွေးလိုက်ပါလား။ ဘာတွေတွေးလိုက်ပါလားဆိုတဲ့ အစွဲဥပါဒါန်တွေက အဲ့ဒီတော့ စေတသိတ်ဖြစ်နေ တယ်။ အဲ့ဒီတော့ မြင်စိတ်ကြားစိတ်ကနေပြီးတော့ ဟိုတုန်းကဟာတွေလည်း အကုန်တွေး ဪဠာဠာတရားတာ မနောကံ မလုံသေးပါလား။ ကာယကံဝစိကံတော့လုံနေပြီ။ အဲ့ဒီတော့ ကာယကံ ဝစိကံတော့လုံနေပြီ။ မနောကံမလုံသေးပါလား။ အဲ့ဒီတော့ သူသတိထားပြီးတော့ နားလည်တဲ့သူတွေကိုမေးတယ်။ မေးတဲ့အခါကျတော့ နားလည်တဲ့သူတွေက မဂ္ဂင် (၈) ပါးဆိုတာ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ သမ္မာဝါယမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ သမ္မာဓိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အဲ့ဒီဘုရားဟောတဲ့ မဂ္ဂင် (၈) ပါးနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့နဲ့လုံးသားနဲ့ တစ်ထပ်တည်းထား အဲ့ဒါမှန်မှခင်ဗျားရဲ့လမ်းကို အဲခင်ဗျားလိုချင် တဲ့ လမ်းသိလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြောပြတော့ အဲ့ဒီတော့ ဦးဇင်းကဪဠာ ဝိဒကာကြီးပြောတာ မှန်ပါလားဆိုပြီးတော့ တရားထိုင်တယ်။ ထိုင်တဲ့အခါကျတော့ တရစဉ် တရဆက်လှုပ်ရှားတဲ့နာခေါင်း (၂) ပေါက်ရဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အိပ်လည်း လှုပ်ရှားတယ်။ ထမင်းစားလည်းလှုပ်ရှားတယ်။ အဲ့ဒီအာရုံကို သူတစ်ခါတည်းအသိ သိ သိနဲ့သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီ အာရုံကိုသိတယ်။ သိတာကစိတ်၊ ထိတာကရုပ် အဲ့ဒီတော့ ဪဠာဠာ အေး အေး အေး သိတော့ရုပ်နာမ်ဟာ ကာယပဿ ဒမ္မေးညှင်းမှာလေ လေးကထိလိုက်ရင် ထိတော့သိတယ်။ သိတာစိတ် ထိတာရုပ် ထိသိသတိ အဲ့ဒီထိသိသတိအမြဲ တမ်းထားပါတဲ့ အဲ့လိုသတိထားတဲ့အခါကျတော့ စိတ်ကလေးကရက်ပေါင်း လပေါင်း နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတော့ စိတ်ကလေးငြိမ်လာတယ်။ အာရုံမှာလည်း အာရုံ (၅) ပါးမှာလည်း မမြင်ချင်ဘူး။ မကြားချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ ဒီအာရုံ တွေပေါ်မှာလည်း မယူတော့ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒီနာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ ထိတယ် သိတယ် ဆိုတော့ မနေဘူး။ အဲ့ဒီတော့မှ အသိလေးပေါ်လာတယ်။ ဪဠာဠာအသိပါလား။ ဒီငါသိနေတဲ့အသိက သညာသိ ငြိမ်တော့ ငြိမ်နေပြီ။ ပညာသိကိုရှာမှပဲဟော နော် သညာသိလေးကတော့မှန်တယ်။ ပညာသိလိုတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ပညာသိကို ရှာမှာပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ ပညာသိရှာတဲ့အခါမှာ တရားတွေရက်ပေါင်း လပေါင်း ထိုင်လိုစိတ်နဲ့ စေတသိတ်က ငြိမ်လာပြီဗျို့။ အဲငြိမ်လာ တဲ့အခါကျတော့ ပညာသိရှာမယ်။ ရှာတဲ့အခါကျတော့ ပညတ်အသိနဲ့ ပရမတ်အသိရှိပါတယ်တဲ့။ ဘုရားပညတ် သွားတာပါတဲ့။ ဘာတွေပညတ်သွားလဲတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ် ပညတ်ကိုတစ်ချို့စာနဲ့သာရေးထားတယ်တဲ့။ ပညတ်ရဲ့ သဘောတရားကိုမသိကြဘူးတဲ့။ တစ်ချို့လည်းသိလိမ့်မယ်တဲ့။ ဘုရားပညတ်တယ်နော်တဲ့။ ရုပ်နာမ်ကိုပညတ်သွားပြီတဲ့ ရုပ်တရားနာမ်တရား အဲ့ဒါပညတ်တွေပဲတဲ့။ သဘောလေးပဲနော်။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ အဲ့ဒီတော့ ရုပ်တရား နာမ်တရားတွေက ဘုရားပညတ်သွားတယ်တဲ့ဆိုတော့ ပရမတ်တရားကိုရှာပါတဲ့။ ပရမတ်တရားဆိုတာ ဓါတ်၊ ဓါတ်ပရမတ်လို့ခေါ်ပါတယ်နော်။ ဓါတ်ဆိုတာဓါတ် (၄) ပါးနော်။ ဒီဓါတ် (၄) ပါးကို ရှာလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဪဠာ ငါသဘောပေါက်ပြီ။ ပရမတ်ပညတ် ပရမတ်နှစ်ခုသဘောပေါက်တယ်ဆိုပြီးတော့ ဒီလိုသိလာတာပါ။ အဲ့ဒီလိုလုပ်သွားတဲ့ ကာလမှာ ဘာတွေဖြစ်လာလဲ။ အဲ့ဒီတော့ သီလ သီလ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ အဓိဆိုတာအခု အဲ့ဒီသီလက

လောဘ၊ ဒေါသ ခေါင်းပါးတယ်။ လောဘရယ်၊ ဒေါသရယ် ခေါင်းပါးတယ်။ ဘယ်ဟာလဲ အာရုံပေါ်မှာမနောက မလိုက်ဘူး။ မစွဲဘူးနော်။ ဒါသစ္စာလေးနဲ့ပြောတာ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီလိုသီလ အဓိသီလဖြစ်ဖြစ် အဓိသစိတ္တက စိတ္တကဘာလဲ။ လောကီစိတ်မဟုတ်တော့ဘူး။ ဓာတ်သဘောလေးတွေပဲ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အာရုံပြုနေတဲ့အခါမှာ ဩော်ဓာတ်သဘော တွေပဲ။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ်နဲ့ပရမတ်ကွဲမှသာလျှင် ခင်ဗျားရဲ့သဘာဝဆိုတဲ့ အကြောင်းလေးတွေကို ခံစားရမှာပေါ့နော်။ ပညတ်က ကံတရားတွေခေါ်တယ်။ ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေ မနောကံတွေ ဒါတွေကပညတ်နယ်ထဲမှာရှိတယ်။ အဲ့ဒီလို ပညတ်နယ်ထဲမှာ ဒါအစွဲတရားတွေ အဲ့ဒီတော့မနောပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ သားလေးရေနှစ်သေတယ်။ သမီးလေးရေနှစ် သေတယ်ဆိုရင် မအောကပူတာပဲဗျို့။ အဲဒါဘာလဲဗျာပါဒခေါ်တယ်။ ဒီဗျာပါဒဘာလို့ ခေါ်သလဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဗျာပါဒ ကိုယ့်အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ သားသမီးကိုစွဲတာ။ သွားစွဲလိုက်တဲ့သားသမီးဆိုတဲ့ အမှတ်နဲ့စွဲတဲ့အတွက်ကြောင့် တဏှာ ခေါ်တယ်။ တဏှာကြောင့်ဥပါဒါနိဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါနိကြောင့် ကံဖြစ်တယ်။ သဘောလေးပဲ အဲ့ဒါ (၃၀) ဘုံလည်တဲ့ တရားတွေပဲဗျနော်။ (၃၀) ဘုံဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ အဲ့ဒီတော့ (၃၀) ဘုံဘယ်ကပြတ်သလဲ ခန္ဓာကစလို့ ပြတ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ အဲ့ဒါစာ တကယ်သိလို့ တကယ်စာနဲ့ အဲ့ဒီတော့ အသိနဲ့စာနဲ့တစ်ထပ်တည်း ခင်ဗျားတို့ကိုပြောတာ အသိမရှိရင် စာကမှန်နေတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့ (၂) လိရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဒီလိုအသိတွေနဲ့ သစ္စာ (၄) ပါးရဲ့အကြောင်းကို ဟောတာပါ။ အဲ့ဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရားဘာတွေ ဘာတွေဆင်းရဲလဲ ဘာလို့ဆင်းရဲရမှာလဲ။ အဲ့ဒီတော့ဒုက္ခသစ္စာလို့ ရေးထားတယ်။ ဘုရားကဆင်းရဲခြင်း၏အမှန်တရားဆိုတာ ခင်ဗျားကံကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်နေတာ သွားစွဲလို့ ဒုက္ခဖြစ်စေတာ။ ဒါပညတ်နယ်ထဲမှာ နောက်ပရမတ်ကပြောပါပြီ။ ဒါပရမတ်ကပြောပါပြီ။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ်နဲ့ပရမတ်နှစ်ခု အဲဒါအစွန်းနှစ်ပါးခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီအစွန်းနှစ်ပါးက လွတ်သွားတာ အဲ့ဒါပေါ့ဗျာနော်။ ဒီလောက်ပဲ ဦးဖင်းပြောမယ်။ အစွန်းနှစ်ပါးဆိုတာ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကိုမြင် သွားတာ။ အဲ့ဒီတော့မှ ပညတ်အကြောင်းကို သိသွားတာ။ ပရမတ်ကအဲ့ဒါသူက တစ်ခါပြန်တတ်ဦးမယ်နော်။ သဘော လေးတွေဟောသွားတာ။ အဲ့ဒီတော့ ခုနကသားလေးရေနှစ်သေတယ်။ သမီးလေးရေနှစ်သေတယ်။ ဥပမာ ဥပမာ ဖအေ မအောကတစ်ခါတည်းပူတာပဲဗျို့။ အဲ့ဒါဗျာပါဒ ဘယ်ကသိလဲ။ အာရုံမှာမှတ်မှားယူပြီး မနောမှာဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒီတော့ မနောဟာမလုံဘူး။ မနောလုံမှ မနောဘာလုံရမလဲ။ အာရုံငါးပါးလုံရမယ်နော်။ အတွင်းမှာဉာဏ်ဖြစ်မှ ခင်ဗျား အာရုံမှာ ဉာဏ်ရလို့အာသဝက္ခ ယာဉာဏ်လို့ခေါ်တာ စာကဒီလိုရေးထားတယ်။ အဲ့ဒီတော့တိုက်တဲ့အခါမှာ မှန်ရင် ပြောသာပြော မမှန်ပဲနဲ့။ စာကတော့မှန်နေတယ်။ စိတ်မမှန်ရင်တော့ သွားမလုပ်နဲ့။ ဒီသဘောပဲနော်။ အဲ့ဒီတော့ဒီကိစ္စ တွေဟာ တဏှာကြောင့်သာဖြစ်လဲ မာန်ဖြစ်တယ်။ မာန်ကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဒိဋ္ဌိကိုအရင်သတ် ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းခေါ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာအာရုံကိုပယ်တယ်။ နှလုံးသားရဲ့စိတ်နဲ့ စေတသိတ်ကိုသတ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ စိတ်နဲ့မြင်စိတ် ကြားစိတ် နာမ်စိတ် ထိစိတ် သိစိတ်တွေ ဒါတွေကိုပယ်တယ်။ ပယ်တဲ့အခါမှာတော့ အဲ့ဒီတော့စေတသိတ် ဆိုတဲ့ လောကီစိတ်တွေတွေ့စိတ်ပေါ့ဗျာ။ တွေးစိတ်တွေ လောကီစိတ်တွေတွေ့စိတ်ဆိုတာ ဒီကောင်တွေ ဝင်လာသလား။ ဝင်လာရင် အဲ့ဒီတော့ ဝင်လာရင်မဝင်အောင်လုပ် အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင်အပြင်မှာအာရုံငါးပါးစင်ကြယ်ရင် မနောမှာ စင်ကြယ်မယ်။ မနောမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်ပေါက်မယ်။ အဲ့ဒါခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာမူတည်တယ်။ အဲ့ဒီခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ခန္ဓာငါးပါးကို ဒိုးလိုမွေ့ရေလိုနှောက်မှ ရုပ်နာမ်ကိုသိမယ်။ ရုပ်နာမ်သိတာကဝိဇ္ဇာ ဉာဏ်ခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်မသိတာက အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာတဲ့ ဟောဒါတွေဟာအင်မတန်မှနက်နဲခက်ခဲတဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့ သဘောတရားတွေနော်။

ခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြံကြံ အဲ့ဒီတော့ နောက်ဆုံးဘဝခင်ဗျားတို့ပြန်ရမယ်။ အကယ်၍ ဉာဏ်မရတောင်မှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယုံကြည်မှုရဲ့သဒ္ဓါ ဝိရိယ သီလ သမာဓိပညာ ဒီလိုသိက္ခာမျိုးငါးပါးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ပြည့်စုံရင် အပါယ်ပိတ်တယ်နော်။ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ် အဲ့ဒီတော့ကိုယ့်စိတ်ကိုဘာနဲ့စစ်ရမလဲ။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်၊ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်တဲ့အခါကျ ဘဝင်စိတ်ကို စစ်အဲ့ဒီတော့ဘဝင် စိတ်ကလေး စစ်ချင်အပြင် အာရုံတွေလုံတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒီတော့အခုဟာ ကာယကံ (၃) ပါး ဝစီကံ (၄) ပါး မနောကံ (၃) ပါး၊ ကာယကံ (၃) ပါးက သူများအသက်မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး။ သူများသားမယားမပျက်ဆီးပါဘူး။ ဒါကာယနဲ့ပတ်သတ်တယ်။ သူများအသက်မသတ်ဘူးဆိုတော့ ဥပမာပြေကြမယ်ဆိုရင် ဒါသစ္စာပေါ့ဗျာ။ တစ်နေ့သောအခါ ခရီးသွားတယ်။ မိုးတွေသိပ်ရွာတယ်။ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်မှာရေတွေကလည်း အလွန်အဲရေတွေကတတ်လာအခါမှာ ငါးတွေကအဲ့ဒီမှာ မြူးတာပဲဗျို့ အာငါးတွေမြူးတဲ့အခါမှာ သူမျက်စိနဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ အို ငါးတွေကိုအားကြီးပါလား။ ဘာငါး ဘာငါးဆိုတာသူကြည့်တယ်။ ငါးဖန်တို့ ငါးမြစ်ချောင်းတို့ ငါးသလောက်တို့ဟာ သောမနဿဖြစ်တယ်။ ဟိုကောင် တွေတွေပြီး သောမနဿဝမ်းမြောက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ သူလိုက်ရှာတော့တာပဲ။ ဝိုင်းဝန်းတွေရော တုတ်တွေရော၊ ဓါးတွေ ရော၊ အဲ့ဒီအာရုံမှာ မှတ်တာ အယူမှားတယ်။ အမှတ်များတယ်။ ကံဖြစ်တော့မယ်။ သူများအသက်သတ်တော့မယ်။ အဲ့တာဗျို့ သောမနဿဖြစ်ပြီ။ ဒီကောင်တွေတွေတော့ ဝမ်းကိုသာတာပဲ။ ခုတ်သတ်တာပဲဗျို့။ ဟာသူပျော်နေတာပဲနော်။ အဲ့ဒီသဘောတွေ အဲတာက ဘုရားကပညတ်တာ ဒီအယူဝါဒကို မယူပါနဲ့တဲ့။ အတ္တကယူတယ်ဗျို့နော်။ ခံပေါ့ စားတော့ အများခံတော့တစ်ယောက်တည်းပဲ။ နတ်တွေရှိတယ်နော်။ နတ်သိတဲ့တရားရှိတယ်။ လူသိတဲ့တရားရှိတယ်။ နတ်သိတဲ့ တရားက အဲ့တာလူသိပါ့မလား။ အဲ ခင်ဗျားတွေ့နေ မိန်းမသိလားမသိဘူး။ မိန်းမတွေ့နေတာလည်း မင်းကမသိဘူး။ အဲ့ဒီတွေ့နေတဲ့ စိတ်ကနတ်သိတယ်ဗျို့။ အထင်လည်းမသေးနဲ့ အထင်လည်းမကြီးနဲ့။ ပြောနေတဲ့စကားကတော့ လူသိတယ်ဗျို့နော်။ သဘောလေးနာ။ အဲဒါကြောင့်ပေါ့။ အဲဒီနတ်သိတဲ့ဟာကို သစ္စာထားတယ်။ အရိယာထသစ္စာတဲ့ လူသိတဲ့ဟာကိုတော့ သမုတိသစ္စာတဲ့။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ တဲ့ အရိယာထသစ္စာ ကမနောထိန်းတယ်။ သမုဒိသစ္စာက ကာယကံဝစီကံကို ထိန်းထားတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒါကံတရားတွေ၊ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကစလို့ လည်သလဲခန္ဓာစလို့လည်တယ်။ သံသရာဘယ်က ပြတ်သလဲ။ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ပြတ်ပုံပြတ်နည်းလေး ဝိပဿနာတရားထိုင်တယ်။ ထိုင်းတော့သူမှာ ဘာတွေဖြစ်လာလဲ။ သူ့ရဲ့ရရှိတဲ့ အသိတရားတွေ အဓိသီလရသွားပြီ။ အဓိစိတ္တရသွားပြီ။ ဒါဝိပဿနာရဲ့ ဉာဏ်စကားနဲ့ အဓိသီလရသွားပြီ။ အဓိစိတ္တရသွားပြီ။ အဓိပညာရသွားပြီ။ သညာမဟုတ်ဘူးနော်။ ပညာရသွားပြီ။ အဲ့ဒီအဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာ (၃) ပါးကို အဆီညစ်ထုတ်ရင် ဘာအဆီတွေကျသလဲ။ ဧကောဓမ္မောကျတယ်။ ဧကော ဓမ္မောဘယ်ကလာသလဲ။ ရုပ်နာမ်ကလာတယ်။ ဟောရုပ်နာမ်သိလို့ ရုပ်နာမ်လွတ်လို့ ဧကောဓမ္မောဖြစ်တာဗျို့။ အဲ့တာ ဒီသဘောပဲ။ ဒါကြောင့်မလို့ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဟော သီလဘယ် သီလလဲ။ ပညတ်သီလ ပရမတ်သီလ (၂) ခု ချုပ်ထားလိုက်တာနော်။ ရသွားတာကို။ အဲ့ဒီတော့ အဲဒီပညတ်သီလနဲ့ ပရမတ်သီလ အဲတာသဘောတရားပြောမယ်ဆိုရင် တရားအားထုတ်လိုက်လို့ရှိရင် အစွန်း (၂) ပါးခေါ်တဲ့ အဲဒါအစွန်း နှစ်ပါးအစတုန်းက ပညတ်ကို စွဲနေတယ်။ ပရမတ်မမြင်ဘူး။ ဓာတ်ပရမတ်မမြင်တော့ ပရမတ်ကိုမြင်မှ ပညတ်ကို သိတာနော်။ သိတော့မစွဲဘူး။ ပညတ်ထဲမှာနေတယ်။ သူမစွဲဘူး။ အဲဒီလိုသဘောမျိုးလေးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီတရားတွေဟာ အင်မတန်မှထူးမြတ်တဲ့တရားတွေပါ။ အင်မတန်မှသိတဲ့တရားတွေပါ။ ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်း၏ အမှန်တရား သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းအမှန်တရား။ ဒါတွေဟာစာနဲ့ရေးထားတယ်။ ဗမာလိုပြန်လိုက်

ပယ်ဆိုရင် မင်းခုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ မင်းသွားစွဲတာကို။ အခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး ဒါသစ္စာနဲ့ပြောတာ မင်းစွဲရင်ကံပဲ။ ကံကြောင့်မင်းခုက္ခပဲ အဲတာခုက္ခပဲ အဲတာခုက္ခပဲကွ။ ကံကြောင့်မင်းခုက္ခပဲ။ အဲတာပညတ်ယူလဲယူတယ်။ စွဲလဲစွဲတယ်။ အဲတာခုက္ခပဲတဲ့။ အဲဒီခုက္ခကိုမင်းမြင်အောင်ကြည့်ပါ။ မုန်းအောင်ရူပါ။ ဆုံးအောင်သိပါဆိုတဲ့ ဝိပဿနာရဲ့ လမ်းလေး မဂ်ကောလမ်းလေးကိုပြထားလိုက်တယ်။ အဲဒါကိုကိုယ်ကကျင့်ရမယ် ကျင့်ရမယ့်အခါကိုယ်က မဂ္ဂင် (၈) ပါးနဲ့ကျင့်ရမယ်။ ပယ်အပ်မယ့်တရားက ကာမသဝ ကာမသဝ ဘဝသဝ ဒိဋ္ဌသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ အဲတာပယ်အပ်မယ့် တရားကျင့်အပ်မယ့်တရားက သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မအာဇီဝ သမ္မာဝါယမ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ ဒိဋ္ဌိကိုသိသွားပြီး သင်္ကပ္ပရောက်သွားပြီနော်။ သဘောလေးသာနာ။ အင်မတန်အားကျဖို့ကောင်းတယ်။ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အစ်မကြီးလို လာပြီးတော့စိတ်ကလေးတွေရဲ့အသိလေးကို လာပြောတာပါ။ အဲဒီတော့ဒီစိတ်ကလေးတွေကနေပြီးတော့ စိတ်ကလေးတွေကခါတ်ဖြစ်အောင် ကျင့်လိုက်တာ။ အဲဒီတော့ခါတ်ဆိုတာ သဘာဝ သူ့ဟာသူသဘာဝသဘောဖြစ်နေတဲ့ သဘောတွေနော်။ အဲဒါတွေ အဲဒီတော့ခါတ်အာရုံကိုရှုတော့ ခါတ်အာရုံချုပ်ငြိမ်းတော့ လွတ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါအေးတာပဲ။ အေး အဲဒီတော့ ခါတ်ဆိုတာက ဟိုအလုပ်စခန်းမှာပြောရင် သုခပေဒနာ ဒုက္ခပေဒနာ အင်မတန်နုတယ်။ သုခပေဒနာ ဒုက္ခပေဒနာ အဲဒါလေးကို ပယ်သတ်ရဦးမယ်။ သိပ်နုတယ်။ တဲ့ဒါလေးတွေကို ပယ်မှသိပယ် ဆိုက်ပွား ဒါလေးတွေ ခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အဲဒီတော့ ဒီဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား အဲဒီတော့ဒုက္ခကို ကိုယ်ရဲ့ကိလေသာရဲ့ ရုပ်ကြီးကိုမသိလို့ ကာမဝဋ်ကို သွားစွဲနေတာ ကိလေသာရဲ့ဝဋ်ကိုသိရင် ကာမဝဋ်ကပြတ်တယ်။ ဟော ကိလေသာဝဋ် ငါဝဋ်ကောင်ကြီးပါလား။ ဘုရား ဘုရား ဘုရား ပဋိကောင်ကြီးပါလား။ အဲဒီတော့ခန္ဓာရဲ့ကိလေသာရဲ့ ခန္ဓာစားဖို့၊ သောက်ဖို့ ဒီကိလေသာရဲ့ ခန္ဓာကိုသူကျွေးရမယ်။ ကျွေးတဲ့အခါမှာ သမ္မာနဲ့ ကျွေးသက္ကာရ အတ္တတွေနဲ့ တဏှာတွေနဲ့ သွားမကျွေးနဲ့။ ကျွေးတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒီကိလေသာ တွေ ကိလေသာရုပ်တရားခေါ်တယ်။ တဏှာကနမ်တရားခေါ်တယ်နော်။ နာမ်သေမှအေးမှာ နာမ်မသေလို့ ရုပ်ခွေး ဖြစ်နေတာ။ သဘောလေးသာနာလိုက်။ အဲဒီတော့ကံတရားတွေနော်။ ကံတရားတွေပဲ။ ကံဆိုတာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ။ ဘယ်ကံကသံသရာလည်လဲ။ မနောကံကလည်တာ။ အဲ မနောကံဘာကြောင့် လည်သလဲ။ အာရုံငါးပါးကို မလွတ်လို့လည်တာ ဘာကြောင့်မလွတ်လဲ သညာသင်္ခါရုပါဒါန်ကံတွေဖြစ်ပါတယ်။ အမှတ်ဖြစ်တယ်။ ဟောဒါ ဝါသမီးပဲ။ ဟောဒါဝါတိုက်။ ဟောဒါဝါကား။ ဟောဒါဝါဖိမ်။ ဟောဒါဝါသမီးလေးတွေက ကျောင်းတတ်မယ်ကွ။ ဘာလုပ် မယ်ကွ။ ဟုတ်တာပေါ့။ ပညတ်အနေကသိပ်မှန်တယ်။ မပယ်ဘူး။ သွားမစွဲနဲ့။ မပယ်ဘူး။ ပဏ္ဍိတက ဩဋ္ဌ် အေး အေး အေးပဲ သူကအပူမှမဟုတ်တာ။ အေးနေတာ အဲသူများဆဲလည်း အေးအေးအေးပဲ။ သူများပဏ္ဍိတကြီးဆဲလည်း အေးအေးပဲ။ သူဒီအယူတွေမှမယူတာ။ ဉာဏ်ရှိတာကို ပညာဖြစ်သွားတာ။ ဒါအစတုန်းကတော့ ကြည့်စမ်း သီးကွင်း၊ သရက်ကုန်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ် ဦးချီးတိုး၊ ဒေါ်ဇုန်းမေ ဟာစာမတတ် ပေမတတ် လောဘတွေ ကြက်သတ်လိုက်၊ ဘဲသတ်လိုက်၊ ဝတ်သတ်လိုက် ဟာစာရိတ္တကလည်းပျက် သူများပစ္စည်းတွေခိုး ရေထမ်းရင်းနဲ့ ဘုံးထဲထည့် ဒါအစွဲ တရားတွေ အရက်ဘုံဆိုင်ကို ပုလင်းကဘုံဆိုင်မှာရှိတာ ကိုယ်ကပြေးသောက်ရတယ်။ ဟာဘယ်လောက်အစွဲ အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေ ဒိဋ္ဌိတွေပါနေတယ်နော်။ ဒိဋ္ဌိတွေပါနေတယ်။ ဒိဋ္ဌိကိုဉာဏ်က ပညာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်မှဒိဋ္ဌိဟာသဘောပေါက်ပြီး။ ဩဋ္ဌ် ဒီကောင်ပဲ။ အဲဒီအာရုံဟာ သညာနဲ့ဒိဋ္ဌိနဲ့ သင်္ခါရုပါဒါန်တွေနဲ့ဖြစ်ကုန်တာပဲ။ ကြည့်စမ်းရောထွေးပြီးဖြစ်နေတာ။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်နဲ့စစ် ခင်ဗျားတို့ဒီဘဝနောက်ဆုံး နောက်ဆုံး မိုးကျခိုင်းသွားမယ်။ အပါယ် (၄) ဘုံသိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ အသူရကယ်ဘုံ ပြိတ္တာဘုံ ငရဲဘုံ တိရစ္ဆာန်ဘုံဟာ ဘုံကဘယ်နှစ်ဘုံလဲ။

စာကရေးထားတယ်နော်။ (၃၁) ဘုံတဲ့ အဲဒီတော့ (၃၁) ဘုံစာကရေးထားတဲ့အတိုင်း ဦးဇင်းပြောတာနော်။ အဲပြဟွာဘုံ (၂၀) တဲ့ နတ်ဘုံ (၆) ဘုံတဲ့ အပါယ် (၄) ဘုံတဲ့ လူ့ဘုံ (၁) ဘုံ အဲဒီဘုံတွေကို လွတ်သွားရင်တော့ ဝိသုဒ္ဓိခင်ဗျားပဲ။ ဝိဆိုတာအထူး သုဒ္ဓိဆိုတာမနောအာရုံမှာ စင်ကြယ်သွားပြီ။ အာသဝက္ခယာဉာဏ်ရသွားပြီဗျို့။ လက်ငင်းခံစားရပြီ။ ဝေဒနီရဒိဋ္ဌလက်ငင်းမျက်မှောက် ခံစားရပြီ။ မဂ်အကြောင်းလည်းသိတယ်။ ဖိုလ်အကြောင်းလည်းသိတယ်။ ကံအကြောင်းလည်းသိတယ်။ ဈာန်အကြောင်းလည်းသိတယ်။ အဲဒီဟာ ထူးတာဗျို့။ သွေးသားပြောင်းတယ်။ စိတ်ပြောင်း သွားတယ်။ မှတ်ထားဦး အဲဒီတော့ သွေးသား မိရိုးဖလာမွေးတဲ့ အဖေအမေမွေးတဲ့ ကိလေသာရဲ့ သွေးသားတွေ ပြောင်းသွားတယ်။ ဓမ္မဖြစ်တယ်။ စိတ်ကလည်း ဟိုတုန်းက လောဘ၊ ဒေါသတွေ၊ အတ္တရဲ့စိတ်တွေ အခုအနတ္တစိတ် ဟောသဘောလေးသာနာခင်ဗျားတို့။ စာတော့မတတ်ဘူးဗျာ။ ဒီနေ့တော့ဟောပြီး ပြန်မှာတစ်ခါတည်းဟိုမှာအဆင်သင့် လုပ်ထားပြီ။ ဘယ်အချိန်ရောက်ရောက်တဲ့ ငါပြန်မယ်ကွာ။ တားမထားနဲ့။ တရားပွဲမင်းတို့ (၃) ကြိမ် တောင်းထားရင် (၃) ကြိမ်နာပေါ့။ မျိုးစေ့လာပေးတာ မဂ်မျိုးစေ့လာပေးတာ။ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုက်ပေးတာ။ ခင်ဗျားတို့တက်တတ်ဖို့လိုတယ်။ အပိဇ္ဇာတုံးကြီးဟာ သီလနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာဆိုတာ ဘဝကိုနာရမယ်။ အဲဒါဘာဝနာ အဲဒီတော့ ဒါတွေနဲ့ဆေးကြောပါ။ သံဝေဂတရားတွေယူပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရား ကိုယ်ကျင့်တဲ့တရားတွေသိပါ။ အဲဒီတော့ ပြဟွာစိုရ တရားတွေကို နှလုံးသွင်းထားပါ။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ့်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်က သူကိုသနားပါ။ အဲဒီတော့ဒါတွေဟာ အလွန်ခင်ဗျားစေတနာနဲ့ အလွန်ဪရပ်ကွက်ကလူကြီးမင်းများခိုင်းလည်း ငါလုပ်တယ်။ ကျွန်တော့်ခိုင်းပါဗျာ။ စေတနာမပျက်နဲ့။ အဲဒီတော့ စေတနာမပျက်နဲ့။ ကျွန်တော့်ပါးရိုက်လည်း ကျွန်တော် စေတနာမပျက်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဘာလုပ်လုပ်စေတနာမပျက်ပါဘူး။ ဒီစေတနာဟာ အာရုံပေါ်မှာသူစေတနာ ထားတယ်။ အာရုံ (၅) ပါး ပေါ်မပျက်ဘူး။ မမှတ်ဘူးနော်။ မှတ်သိထားဦး။ သူစေတနာမပျက်ဘူး။ အဲဒါကတော့ မဂ္ဂင် ပေါ်တက်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲနော်။ ဦးဇင်းကစာတော့ မတတ်ဘူးဗျာ။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ဒကာကြီးတွေ ဒကာမကြီးတွေ ဒကာလေးတွေ ဒကာမလေးတွေလည်း တောင်းပန်ပါတယ်။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးတွေ ဆရာတော် သံဃာတော် အဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများလည်း အားလုံးထေရ်ကြီးဝါကြီးတွေကိုလည်း တောင်းပန်ပါတယ်။ သဘောလောက် တပည့်တော် ပြောပြပါမယ်။ မှားရင်လည်း သည်းခံပါ။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုတာ သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ဘုရားပေါ်က လက်သည်းဟော ဒီဘုရားပေါ်က လက်သည်း အဲဒီလက်သည်းပေါ်မှာ သဲတွေတင်တယ်။ ဘုရားနင်းထားတဲ့ ခြေထောက် အောက်မှာ သဲတွေရှိတယ်။ ဘုရားနင်းထားတဲ့ ခြေထောက်အောက်မှာ သဲတွေအများကြီးပဲ အဲမြေကြီးကို နင်းထားတယ်။ မြေကြီးငါနင်းထားတဲ့ သဲနဲ့ငါ့လက်မပေါ်ကသဲ ဘယ်သူကများလဲ။ အဲဒီနင်းထားတဲ့ သဲတွေက များပါတယ်။ ဟောဒီသဲကငါ့နောက်ပါမယ့်သူပဲ။ မဂ္ဂင်ဖောင် အဲဒါမဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုတာ မနုတသဘာဝေါဒုလ္လဘော လူဘဝမှာခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ သတ္တာသံပတ္တိရတနာ (၃) တန် ကံကံ၏အကျိုးကြည်ညိုခြင်း ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရပေ၏။ အဲပပ္ပဇိတ ဘာဝေါရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်း အဲ ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ခဲတော့ခဲယဉ်းတယ်တဲ့။ ရတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ သတ္တမသာဝနသူတော်ကောင်းတရားစကား နာကြားရခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာ ရပေ၏။ ဧဝံဒိဝသေ ဒိဝသေ ဘုရား ဒီဟာတွေ ဟောသွားတယ်။ ဒုလ္လဘ (၅) ပါးထဲက စေတနာကိုပြောတာ။ အပြင်ကပကာသန စေတနာ ဘယာ စေတနာ ဒါတွေကတော့ သဘောပဲ။ အဲလိုစေတနာမျိုး စေတနာအစစ် ပကတိစေတနာနဲ့ ညောင်စေ့လေးလောက်လှူ ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဟိုစေတနာတွေကမဟုတ်ဘူးလား ရမယ်နော်။ ခင်ဗျားမရဘူး။ မပြောဘူးရမယ်။ အဲဒီဟိုအလှူက ဒုလ္လဘ

(၅) ပါးထဲက စေတနာသူမိအောင်လိုက်လို့လည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒါနနဲ့ သီလ ဘာဝနာနဲ့ဘဲ သူ့ဆောက်တည်ရတော့မယ်။ ခုနကမဂ်ဖိုလ်တော့ မခံစားရတော့ဘူးနော်။ အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ တိုင်းပြည်မှာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်းကအဲခင်ဗျားတို့ရတဲ့ လှူမယ့်အလှူတွေကို ဒါနစစ် ဒါနမှန် သီလစစ် သီလမှန်ဘာဝနာစစ်၊ ဘာဝနာမှန် ခင်ဗျားတို့လှူလိုက်တဲ့အလှူကို ဦးဇင်းသင်္ကန်းလေးနဲ့ အလှူခံမယ်ရတဲ့ကြေးငွေတွေကို ဆရာတော်များ၊ ဂေါပကလူများ၊ လူကြီးမင်းများ အကုန်ပေးပစ်ခဲ့မယ်။ အဲဒီဟောတိုင်း ဟောတိုင်းအကုန်ပေးပါတယ်။ ဦးဇင်းကအရင်တုန်းက လူ့ဘဝက မလှူနိုင်လို့ ကျောင်းလည်းမဆောက်နိုင်၊ ရေတွင်းရေကန်လည်း မတူးနိုင်၊ အဲဒီသံဃာတော်များကိုလည်း ဆွမ်းမကပ်နိုင် အခုတရားဟောတဲ့အသိ ဝတ္ထုက ကာမဝတ္ထုနဲ့ ဦးဇင်းအကုန်လုံးဘယ်နေရာ ဟောဟော အကုန်ပေးပစ်ခဲ့တယ်။ အကုန်လုံးပေးပစ်ခဲ့တယ်နော်။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှူချင်တဲ့စေတနာရှိရင် ဦးဇင်းအလှူခံပေးမယ်။ အဲဒီအလှူ ခံဝတ္ထုကို ဆရာတော်တွေ ဂေါပကလူကြီးတွေ ပေးပစ်ခဲ့မယ်။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။ သာဓု . . သာဓု . . သာဓု

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ဓါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ပြောင်းပြင်မြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

(၁၀.၁၂.၂၀၀၂)ရက်နေ့

ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေတိဂုံတုရားအရှေ့ဘက်မုခ်၊

ကြေးသွန်းတုရားကြီးတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၈၈)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၈၇)

**(၁၀၁၂ . ၂၀၀၂) ရုဂ်နေ၊ ရန္တီကုန်မြို့၊ ရွှေဝင်္ဂိုဘုရားအရှေ့ဘက်မုခ်
ကြေးသွန်းဘုရားကြီးတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်**

ဦးဇင်း က မြန်မာစာမတတ်ပါဘူးနော်။ ဦးဇင်း အသက်(၅၀)ကျော်မှ သတိပဋ္ဌာန်တရားများ ခန္ဓာမှာ အဲ့ဒီတော့ရှာပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ စာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် စကားပြောတဲ့အခါမှာ အားလုံး သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ဝေရ်ကြီးဝါကြီးတွေ သံဃာတော်လေးတွေအားလုံး ရှိတဲ့ရှင်သာမဏေ တွေ တပည့်တော်က စာမတတ်တဲ့အတွက် အားလုံး တပည့်တော်က ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ် ပါတဲ့နော်။ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေအားလုံး၊ တရားနာလာကြတဲ့ပရိတ်သတ်အပေါင်းလည်း ဦးပဏ္ဍိတ က စာပေမတတ်၊ စာပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ မတတ်တာ။ အဲ့ဒီတော့ စာမတတ်တဲ့အတွက် ကြောင့် အားလုံးတရားနာကြတဲ့ပရိတ်သတ်များကိုလည်း ဦးပဏ္ဍိတ က ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ် ပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏၊ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင် သူမသိ။ စာတွေ့ ဝါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ဝါတွေ့ကသာတယ်တဲ့နော်။ သဘောလေး ဝဲ။ ဒါ သဘောလေးဝဲ။ အဲ့ဒီတော့ စာကရေးထားပါတယ်။ ကံတရား၊ ဈာန်တရား၊ ဉာဏ်တရားတဲ့။ ကံလည်း အမျိုးအစားရှိတယ်။ ဈာန်လည်း အမျိုးအစားရှိတယ်၊ ဉာဏ်လည်း အမျိုးအစားရှိတယ် နော်။ သဘောလေးနာ။ အဲ့ဒီတော့ ကံတရားကနေပြီးတော့ ဘယ်ကိုကူးသွားမယ်ဆိုတာ သဘောလေး ပေါ့။ စာကရေးထားတယ်။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါအနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့၊ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ်နော်။ အဲ့ဒီရုပ်ကြီးဟာ ကိလေသာရုပ်ကြီးဟာ သဘောပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီရုပ်က အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ်။ စာလိုဆိုရင် တော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏခေါ်ပါတယ်ဗျာ။ အဲ့ဒါ သဘောလေးဝဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ ဆိုတာ ပါဠိလိုရေးထားပါတယ်။ ဦးဇင်း က စာမတတ်တော့ ဇာတိဆိုတာ ဘဝမြောက်များစွာကနေ ပြီးတော့ ဖြစ်လာတဲ့သဘောပါပဲဗျာ။ ဇာတိသိမှ ဇရာကိုကြောက်သွားမှာနော်။ ဇာတိမသိတော့ ဇရာကို စာလိုပဲမြင်တယ်ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တ။ အဲ့ဒါ ကံတရားတွေ။ ဥပါဒါန်အစွဲတရားတွေ။ ဒါ သဗ္ဗေ အကုန်လုံးထည့်လိုက်ပြီ။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ဖိတ်ကိုယ်စစ်။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော အနတ္တ။ ဒီသင်္ခါရကျက်စားနေကြတယ်။ အာရုံငါးပါး

ဆိုတာ မနောနဲ့နော်။ အဲ့ဒီသဘောလေးပဲဗျာ။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ။ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ် သောမနဿစိတ်၊ ဒေါမနဿစိတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်။ စိတ်ကလေးတွေဖြစ်နေတာ။ အဲ့ဒါ သင်္ခါရပေါ့ဗျာ။ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောင်းပြောင်းသွားတာ။ စိတ်တွေပြောင်းသွားတယ်။ ဘာနဲ့ပြောင်းသွားလဲ။ သညာနဲ့ ပြောင်းသွားတယ်။ အမှတ်နဲ့ ပြောင်းသွားတယ်။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ ဘယ်ကလဲ မနော။ သံသရာ ဘယ်ကလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်လဲ ခန္ဓာမှစလို့ ပြတ်တယ်။ သံသရာဘယ်ကစလို့ လည်လည်း ခန္ဓာကစလို့လည်တယ်။ ဒါပဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဘယ်ကံလဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီကံဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ။ ကံလို့ခေါ်သမုတ်ထားတဲ့ ပညတ်ကို သဘောလေးနဲ့ နာ။ အဲ့ဒါ စာတွေနဲ့ အသိလေးနဲ့ပြောပြောပြပါ့မယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကိုယ် ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိတယ်ဗျို့။ ကိုယ်မပြုလုပ်ဘူး။ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ ကာယကံ (၃)ပါး။ ဝစီကံ(၄)ပါး။ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံ ရှိတယ်။ ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံကဘာလဲ။ ထိုင်နေတယ်။ ဗျာပါဒနော်။ အဘိဇ္ဈာနော်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတဲ့ ဟော ဗျာပါဒဆိုတာ သားလေးရေနစ်လို့သေတယ်။ သမီး လင်နောက်လိုက်လို့သေတယ်။ စီးပွားရေး အခြေအနေမကောင်းလို့ ပူတယ်ဗျို့။ အဲ့တာ အစွဲဥပါဒါနိ ကံခေါ်တယ်နော်။ အဲ့တာ ကိုယ်မပြုလုပ် ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ စွဲတာ အာရုံငါးပါးမှ မလွတ်တာကြီး။ အဲ့ဒါ သင်္ခါရ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ။ အဲ့ဒီတော့ အာရုံတွေမှာ ပြောင်းပြောင်းသွားတယ်။ စေတနာကြောင့်ပေါ့ဗျာ။ အမှတ်ကြောင့် အဲ့ဒါ အစွဲတရားခေါ်တယ်။ ဟိုဟာက ကာယကံက သူများအသက်မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်း မခိုးပါဘူး။ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါဘူး။ စာတော့မတတ်ဘူးနော်။ သဘောလေးနဲ့ ဆင်ခြင် သွားမယ်။ ဝစီကံ မုသာဝါဒ မလိမ်ညာပါဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ပိသုဇာဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ သမ္ပပ္ပလာပ ဒါစာနဲ့ရေးထားတယ်။ အကျိုးမရှိသောစကားများကို ဖွယ်ဖွယ်ရာရာဘာမှမပြောပါဘူးနော်။ ကာယကံ ရယ်၊ ဝစီကံရယ်လုံနေပြီ။ မနောကိုသတ်တာ။ ဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒိဋ္ဌိကိုသတ်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဝိပဿနာတရားထိုင်၊ ဝိပဿနာတရားထိုင်ရင် အဲ့ဒီတော့ ဒီတရားထိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကမ္မဋ္ဌာနစရိယ ဆိုတာ စာတော့မတတ်ဘူး။ သဘောလေး ကမ္မဋ္ဌာနစရိယာဆိုတာ ကမ္မဋ္ဌာန်းထိုင်တာဗျို့။ အဲ့ဒီတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ မိမိပါလာတဲ့အပြင်အာရုံတွေ အကုန်ထားပစ်ခဲ့။ အတွင်းမှာယူမလာနဲ့။ အကုန် ထားပစ်ခဲ့။ အပြင်အာရုံမှာ မင်းမှတ်တဲ့ဟာတွေကို အကုန်လုံး မင်းအတွင်းကိုယူမလာပါနဲ့။ အကုန် ထားပစ်ခဲ့။ မင်းဘာလုပ်ရမလဲ။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ အနတ္တကိုမျှော်ကြည့်နော်။ ဒီအနတ္တကို မြင်မှ မင်းအတ္တဖြစ်နေတဲ့စိတ်ကို မင်းသိလိမ့်မယ်ကွ။ သဘောလေးပဲဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီဝိပဿနာ

တရားဟောသွားတဲ့ ခန္ဓာသိလားနော်။ ခန္ဓာသိ။ ဒါကြောင့်မလို့ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတီသစ္စာ၊ သဘာဝ
သစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာ။ ဟော အရိယထသစ္စာနဲ့ သမုတိသစ္စာနဲ့မတူဘူးဗျနော်။
သဘောလေး မတူဘူး။ ဒါတွေဟာ သိချင်သိပါလိမ့်မယ်နော်။ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ
စင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်ဝိပဿနာ ဉာဏ်စခန်း ဉာဏ်
အစစ်၊ အတုမဟုတ်ဘူးနော်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ဉာဏ်လို့ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီမျိုးစေ့လာ
ပေးတာ။ အမှန်ကတော့ အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ပြန်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့
လည်း ပြန်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ။ ဟိုက ပါဠိလို သဒ္ဓါခေါ်တယ်။
အဲ့ဒီတော့ ယုံကြည်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဘာတွေယုံကြည်တယ်။ ဘုရားအစစ်၊ တရားအစစ်၊ သံဃာ
အစစ်၊ လူစစ်လူမှန်။ သဘောလေး လူစစ်လူမှန်၊ သံဃာစစ် သံဃာမှန်၊ ရဟန်းစစ် ရဟန်းမှန် ဒါတွေ
ရေးထားပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့စာရေးထားတယ်။ ယက်သဲကြားငါးတင် တင်တဲ့ငါးကို
ကြောင်စား၊ ကျန်တဲ့ငါးကို ဘုရားကယ်မယ်တဲ့။ အဲ့ဒါတွေေးသာကြည့်တော့။ ယက်သဲကြားငါးတင်၊
တင်တဲ့ငါးကို ကြောင်စားမယ်။ ကြောင်အစားခံရမလား၊ မခံရဘူးလား။ အဲ့ဒီတော့ တင်တဲ့ငါး ကြောင်
စားမယ်။ ကျန်တဲ့ငါးကို ဘုရားကယ်မယ်။ အဲ့ဒီအာရုံ(၅)ပါးတည်မယ်။ ဟိုဘဝမှာ စက္ခုအာရုံ၊
သောတအာရုံ၊ နံသာအာရုံ၊ ဇိဝှါအာရုံ အဲ့ဒီကို အာရုံမနောနဲ့မပေါင်းနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ မပေါင်းသလဲ။
သတ္တာယဒိဋ္ဌိ၊ မိတ္တာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်မယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ပေါင်းလိုက်။ ကိုယ်မှ တဏှာမပယ်နိုင်သေးတာ
ပဲ။ တဏှာဘယ်ကစလဲ။ ဟောတွေ့ပြီ။ ကိလေသာတဏှာတဲ့ တွဲနေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ တွေးသာကြည့်
တော့ဗျို့။ လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ။ ဟာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်တွေ။
ဟော တဏှာရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်တွေ ဟာ အဲ့ဒီကောင်တွေက သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။
မသိနိုင်ဘူး။ ပြောတော့လွယ်တယ်။ လုပ်တော့ခက်တယ်။ တဏှာရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်။ ဟော
အာရုံတွေနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းရင် မာန်ဖြစ်တယ်ဗျို့။ ဒါကြောင့်မို့ လောကီကိုအားကိုးတဲ့မာန်။ အဲ့ဒီတော့
ကိုယ်တွေ့ရဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကရကို အားကိုးတဲ့မာန်။ အမျိုးမျိုးမာန်တွေရှိတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒီမာန် ဘာကြောင့်ရှိသလဲ။
တဏှာမသိလို့ဗျို့။ အဲ့တာ တဏှာပဲဗျို့။ တဏှာဆိုတာဘာလဲ။ ဦးဇင်း က စာမတတ်တော့ သမီးလေး
လင်နောက်လိုက်တယ်။ မတော်တဲ့လူနောက်လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီသတင်းကြားတာနဲ့ တစ်ခါတည်း
ရင်ပူတာပဲဗျို့။ ကိုယ်ကစွဲတဲ့ဥပါဒါန်ကံ။ အဲ့ဒါ သံသရာလည်တဲ့တရားတွေနော်။ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူး။
ခင်ဗျားကို အပယ်ကျတယ်မပြောဘူး။ နတ်ပြည်ရောက်တယ်မပြောဘူး။ ခင်ဗျားပေါ်မှာမူတည်တယ်
နော်။ အဲ့ဒီလို ကံတွေကို ကံအမျိုးအစားရှိတယ်။ ဈာန်အမျိုးအစားရှိတယ်။ ဉာဏ်အမျိုးအစားရှိတယ်။

ခင်ဗျားတို့ပေါ်မူတည်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ခန္ဓာ(၅)ပါး ခိုးလိုမ္မေ ရေလိုနှောက်မှ ခန္ဓာ(၅)ပါးဆိုတာ ဦးဇင်းကတော့ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဟောဒီရုပ်ဟာ ဟောဒါရုပ်။ အဲ့ဒီရုပ်မှာ ဓာတ်(၄)ပါးရှိတယ်။ ဓာတ်(၄)ပါး ဒီဓာတ်(၄)ပါး ခုနက ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော။ ဒါ ဓာတ်(၄)ပါးလို့စာကရေးထားပါတယ်။ မြန်မာလိုပြောရင်တော့ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်။ ဒါက ကိုယ့်ကိုဒုက္ခပေးတဲ့ဟာတွေ နော်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီရုပ်ကလပ်ဟာ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ် အသက်ကြီးသွားတယ်။ သွေးအား နည်းသွားတယ်နော်။ သည်းခြေကလည်း အယ် ဒါတော့ထားတော့။ ထားပါတော့။ လေနဲ့ သလိပ်က ချွဲတွေထတော့ အဲ့ဒါဘာလဲ။ အဲ့ဒါဘာဓာတ်လဲ။ ကိလေသာဓာတ်။ အဲ့ဒါ ဇာတိကပါလာတဲ့ဓာတ်တွေ နော်။ အဲ့ဒီက သဘောလေးတွေ။ အဲ့ဒါ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏလို့ရေးထားတယ်။ ဇာတိ ဇရာ သိပ်မှန်တယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ မဂ်တို့ ဖိုလ်တို့ ဈာန်တို့က ခန္ဓာမှာရှိတာ။ ဥပမာ စာနဲ့ရေးထားတယ်တွေ့လား။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိဘူးတဲ့။ ထိအောင် သူမသိဘူးတဲ့။ မဂ်တို့ ဖိုလ်တို့ ဈာန်တို့ဆိုတာ ဟောဒီမှာ ရှိတယ်။ ခံစားရတဲ့လူတစ်ယောက် သူခံစားရတယ်။ တရားပေါက်သွားတဲ့သူ တရားအောင်သွားတဲ့သူ။ သဘောလေးနာနော်။ ဈာန်အမျိုးအစားရှိတယ်။ ကံအမျိုးအစားရှိတယ်။ ဉာဏ်အမျိုးအစား ရှိတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘူး။ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်သိမယ်။ သိရင် ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဆိုက်။ သိပယ်ဆိုက်ပွား။ အဲ့ဒါခန္ဓာသိက အပြင်ကိုလာပြောတာ။ ပညတ်မှာလာပြောတာ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ပရမတ်က ပညတ်နယ်ထဲမှာမလွတ်ပါဘူး။ မလွတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ရုပ်နာမ်ရှိတာကိုဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ့်အဖေလို၊ ကိုယ့်အမေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို၊ ကိုယ့်အဖေလို ကိုယ့်ဆရာတော်တွေ၊ ကိုယ့်သမားတော်တွေပြောပြတာ။ သီလဆိုတာ ပါဠိစကား။ ခင်ဗျားတို့မှန်တယ်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဒါန၊ ဘာဝနာ သိပ်မှန်တယ်။ သိပ်မှန်တယ်။ သီလဆိုတာ မိမိရဲ့စိတ်ကိုထိန်းရတော့မယ်နော်။ ဪ အေး အေး အေး ... အေး အေး။ ဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလား၊ အတ္တဒိဋ္ဌိလား။ အဲ့ဒါပါဠိစကားတွေ ထား။ ဗမာလိုပြန်လိုက်ရင် ငါမြင်တယ်၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့မယား၊ ငါ့သား။ အဲ့ဒီတော့ ငါ့ကားလေးနဲ့ သိန်းကို (၂၀၀)လောက်ပေးရတဲ့ကားတွေ တစ်ခုခုပျက်ကြည့်ပါလား။ ဟိုကရိုက်လိုက်လို့ပျက်သွား ငြိထား။ ကိုယ်ကလည်း ကားပိုင်ရှင်ကမြင်လိုက်ပြီထား တစ်ခါတည်း ကားဆိုတာ တဏှာဗျ။ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲ့ဒါ ဒိဋ္ဌိကလုပ်တာ။ အဲ့ဒါပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့တရားရှာချင်ရင် ကိုယ့်မှာ ရှိတယ်နော်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်ကို ဘာနဲ့စင်ကြယ်ရမလဲ။ ဟော ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ရွယ်တူကို

ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂ
 တရားထားပါ။ ကိုယ့်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ခနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊
 ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေမစွဲနဲ့။ စွဲရင်ကံတွေပဲဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ မစွဲရင် ဉာဏ်ဖြစ်သွား
 လိမ့်မယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်။ အကယ်၍ စွဲမယ်။ တပည့်တော်မနေနိုင်ဘူးဘုရား။ သမ္မာနဲ့စွဲ။
 သတ္တာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိမစွဲနဲ့။ ဒါ ခင်ဗျားပေါ်မူတည်တယ်နော်။ ပြန်ကြမယ်။ အဲ့ဒီတော့
 ဒါလေးတွေကို ခင်ဗျားတို့ ဦးစင်းတို့က သိဖို့လိုတယ်။ တရားထိုင်တယ်။ လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့
 ဦးစင်း ဥပမာလေးပြောပြပါမယ်။ ထိုင်ပုံထိုင်နည်းကို ဦးစင်း က လူမိုက်ဆိုတော့ တရားလည်း
 ကြမ်းကြမ်းထိုင်တယ်။ ဆရာတော်ဝေဘူလိုမဟုတ်ဘူး။ ဆရာတော် ဝေဘူကတော့ ငယ်စဉ်တောင်
 ကျေးတည်းက ရှင်သာမဏေဘဝထဲက စာတွေတက်ပြီးတော့ အင်မတန်မှ ဖြည်းညင်းစွာဖြင့် တရားကို
 ရသွားပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ကတော့ လူမိုက်ဆိုတော့ လူမိုက်လို ငယ်ငယ်က သူများပစ္စည်းတွေခိုးတာ၊
 သူများစပါးတွေ ကတ်ကြေးနဲ့ကိုက်တာ၊ ဖအေ မအေကို ပြစ်မှားခဲ့တာတွေ ရိုက်တော့ မရိုက်ဘူး။
 အဲ့ဒီတော့ ကွယ်ရာမှာဆဲတာပေါ့ဗျာ။ ကလေးဆိုတော့ ဘယ်သိမလဲ။ ဒါတွေက လောဘ၊ ဒေါသတွေ
 ဒါတွေက ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကတည်းက အင်မတန်ဆိုးလာတဲ့လူတစ်ယောက်၊ အင်မတန်မိုက်
 လာတဲ့လူတစ်ယောက်။ မကောင်းတဲ့ဒုစရိုက်တွေ အကုန်လုပ်။ ဂျပန်ခေတ်ကလည်းလုပ်၊ အင်္ဂလိပ်
 ခေတ်ကလည်းလုပ်။ အဲ့ဒီ ဦးနု လက်ထက်ကလည်းလုပ်။ အဲ့ဒီနိုင်ငံတော်အစိုးရမှ သူ ဒီဝိပဿနာကျင့်
 တာပါ။ ကျင့်တာတောင်မှ ရေထမ်းရသေးတယ်။ ရေတစ်မတ် သုံးထမ်း။ အဲ့ဒါဘာလဲ။ ကိလေသာဝဋ်
 မသိတော့ ကာမဝဋ်မပယ်နိုင်ဘူးဗျို့။ စာရေးထားတယ်။ ဒါကြောင့်မလို့ ကိလေသာဝဋ်ဆိုတာ ရုပ်တရား။
 ခန္ဓာဝန်ဒုက္ခ။ အဲ့ဒီဒုက္ခကိုမသိတော့ ဟော ကံတရား သူလောဘတွေ၊ ဒေါသတွေဖြစ်ကုန်ပြီဗျို့။ အဲ့ဒါ
 ရေထမ်းတာ။ အဲ့ဒါ ကံတရားတွေ။ အဲ့ဒါတွေမသိဘူး။ မသိတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ လုပ်တာပဲ။
 မကောင်းတာတွေ။ သူများဟာတွေခိုးတယ်၊ လိမ်တယ်၊ ညာတယ်။ ပေးလိုက်တယ်။ ဒါတွေက အခု
 ပြောသွားပြီ။ အဲ့ဒီလိုစာရိတ္တတွေပျက်တဲ့အတွက်ကြောင့် တရားမှာလည်း လွယ်လင့်တကူမရပါဘူး။
 မောလိုက်တာ။ တောထဲမှာ။ အဲ့ဒီသူပုန်တောထဲမှာ ဟိုလူကကျွေးလိုက်၊ ဒီလူကကျွေးလိုက်။ အဲ့ဒီလို
 ပဲ ကုတ်ကုတ်ကလေးနဲ့နေ။ လူအသိလည်းမခံပါဘူး။ ကရင်တောထဲမှာနော်။ အဲ့ဒီလိုကျင့်တာပါ။
 အဲ့ဒီတော့ ရေပုံးဟာ ရေတွင်းမှာ ရေအင်မတန်ကောင်းတဲ့ရေတွင်းမှာ ရေ(၁၀)တောင်လောက်ရှိတယ်။
 အဲ့ဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတ က ဒီရေကိုလိုချင်တယ်။ ဒီရေကိုလိုချင်တော့ ငါ့မှာ ပုံးပဲရှိတယ်ကွာ။ အဲ့ဒီတော့
 ဒကာ၊ ဒကာမများက ဩော် ဆရာတော် ဘာများအလိုရှိသလဲ။ ကလေးရယ် ကြိုးလိုချင်တယ်။

သူပေးတဲ့ကြီးနဲ့ ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ပုံးနဲ့ နှစ်ခုချည်ပြီးတော့ ရေတွင်းကိုချလိုက်တော့မှာ (၁၀)တောင်လောက် နက်တဲ့ရေဟာ ပုံးထဲမှာရေဝင်တယ်။ သူစွဲတင်ရတယ်။ စွဲတင်တော့မှ ဒီရေသောက်ရတယ်။ အေးတာ ပေါ့။ အဲ့ဒီရေဘယ်သူကြောင့်သောက်ရလဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ လှူလိုက်တဲ့ကြီးလေး လှူလိုက်လို့ ငါ့မှာရှိတဲ့ပုံး ခန္ဓာဝန် သူက ငါ့ကိုထမင်းကျွေးပါလားတဲ့။ ဒါကြောင့်မလို့ ကုသလာနံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဓမ္မာနံ ဟေတုပစ္စယော တဲ့။ ဝေဒနိယ ဒိဋ္ဌ လက်ငင်းမျက်မှောက်အကျိုးပေးမယ်တဲ့။ ကြီးလှူ လို့ ငါသည် ဒီရေရတော့ ဒီရေရတာ ငါ၊ ငါဝေဒနိကကျင့်လို့ ကြံလို့ သိရတာတရား။ ငါသူတို့ကိုပေး မယ်တဲ့။ ငါသိတယ်။ တရားတွေလည်း သူတို့ကိုပေးမယ်။ သူတို့ကျေးဇူးတွေလည်း အလွန်ကြီးမား ပါလား။ သူဖြစ်လို့ ငါဒီခန္ဓာဝန်ရဲ့ အဲ့ဒီတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ငါစားရပါလား။ ကျေးဇူး မမေ့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီလို ကိုယ့်မအေလို၊ ကိုယ့်ဖအေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို အဲ့ဒီတော့ ဆရာတော် သမားတော်တွေ ပြောမှားဆိုမှားရှိလည်း ခွင့်လွှတ်။ သူကလာပြီးတော့ အသိတရားတွေလာပြောတာပါ။ ဘာမှတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဥပမာနဲ့သွားတယ်။ ငါ့ခန္ဓာ ဒုက္ခပါက္ခာ၊ ကိလေသာဒုက္ခပါက္ခာ။ ကိလေသာ ဒုက္ခမသိတော့ ကာမဝဋ်မပယ်နိုင်တာပေါ့။ ဟိုဒီက အစွဲတရားနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဝိပဿနာရဲ့ မဂ်ဉာဏ်တို့ ဒီမဂ်ဉာဏ်တို့ရသွားရင် လောကီအာရုံ အနုသယအာရုံ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ အကုန်ပြတ်သွားပြီဗျို့။ အဲ့ဒါ မဂ်ဉာဏ်ကပြတ်တာပါပဲ။ အနုသယကိုဖြတ်ပလိုက်တာ။ မဇ္ဈမာန်ကို ဖြတ်ပစ်လိုက်တာနော်။ သဘောလေးနာ။ အဲ့ဒီလို သူဉာဏ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခင်ဗျားတို့ ခုနက ကုသလာနံ ဓမ္မာနံနဲ့လာပြီ အဲ့ဒါ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့မျိုးစေ့ခေါ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့လာပေးတာ။ အသိလည်းလာပြောတယ်။ ဒါနကိုလည်း လာပြောတယ်။ ခင်ဗျားတို့ဘာဝနာအတွက်လည်းပြောတယ်နော်။ ကိုယ့်ရဲ့ ဒီဘဝ နောက်ဆုံးဘဝ။ နောက်တွေဖို့ခဲယဉ်းသွားပြီနော်။ အင်မတန်မှ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အသိတွေပါနော်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေန ဉာဏ်၊ စက္ခုဥပပါဒိ၊ အာသဝေါဥပပါဒိ၊ ဉာဏဥပပါဒိ ဒါ စာကရေးထားတာ။ စာကမှန်၏။ စာမှန်နေ တယ်တဲ့။ ခန္ဓာနဲ့တိုက်တော့မှ သိတာပါတဲ့။ သဘောလေးပဲနာလိုက်ပါတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ယုံကြည်ပါတဲ့။ ဘာကိုယုံကြည်ရမှာလဲ။ အသိတရားများကိုယုံကြည်ပါတဲ့။ ဒီနေ့ကစပြီး တရားထိုင် ကြပါတဲ့။ တရားထိုင်လို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့အပြင်ကံတွေ၊ ကာယကံ။ ဝစီကံတို့က ငြိမ်လာပါလိမ့်မယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မနောကံ။ ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒိဋ္ဌိအစွဲတရားနဲ့ အတ္တသိလာပါလိမ့်မယ်တဲ့။ ဒါက အကျိုး အင်မတန်ရှိပါတယ်တဲ့။ ဒါ အပယ်ပိတ်တဲ့တရားတွေပါတဲ့နော်။ အပယ်ပိတ်တဲ့တရားတွေပါတဲ့။ အဲ့ဒီ တော့ ဒီအသိတရားတွေကို ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ ဒကာ၊ ဒကာမများလာပြီးတော့ ဒီအသိတရားများ ပေးတာပါ။ ကံအမျိုးအစားရှိတယ်နော်။ ကံအမျိုးအစားဆိုတာ သမ္မာကံရှိတယ်၊ မိစ္ဆာကံရှိတယ်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံရှိတယ်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံရှိတယ်။ သွားမယ့်သွား သမ္မာကံနဲ့သွား။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ ဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမာဓိမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟော ဒိဋ္ဌိကိုသိသွားပြီ။ သင်္ကပ္ပရောက်သွားမယ်။ ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ ဘုရားက စာတွေရေးထားတယ်။ ထမင်းပွဲကြီးခူးထားတယ်။ ဒါမှ မစားတတ်သေးရင်တော့ အေး ခင်ဗျားတို့ မိုး ကျောခိုင်းမယ်နော်။ ဒီဥပါဒါန်တရားဟာ သတ္တဝါတိုင်းရှိတယ်။ ကြက်လည်းရှိတယ်၊ ငှက်လည်းရှိ တာပဲ။ ဒီအစွဲတရား။ အဲ့ဒီအစွဲတရား မဂ်ဉာဏ်ရမှပြတ်မယ်။ ဘာနဲ့မှဖြတ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား တို့ သီလနဲ့လဲဖြတ်လို့မရဘူး။ ဘာနဲ့မှ ဖြတ်လို့မရဘူး။ ပဋ္ဌာန်းနဲ့လည်းမရဘူး။ ဂုဏ်တော်နဲ့လည်း မရဘူး။ ဒီအစွဲဥပါဒါန် မဂ်ဉာဏ်နဲ့ဖြတ်မှပြတ်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဦးဇင်း က ဒီလောက်ဆိုတော်ရော ပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါဘုရား)

ပြောင်းပြင်မြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဂါထာပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

(၁၃.၀၀.၂၀၀၂)ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ မိုးကောင်းတုရား၊

အရိယာဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၈၈)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၈၈)

(၁၃.၁၀.၂၀၀၂) ရုဏ်နေ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ရန်တင်းမြို့နယ်

ဦးကောင်းဘုရား၊ အရိယာဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
မောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့အတွက် ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကို သဘောလေးနဲ့အသိပြောရမယ်ဆိုရင် ပညတ်နယ်ထဲမှာ ပရမတ်က ပြောသွားမှာကို ပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းခဲ့ရင် ဦးဇင်း က စာမှမတတ်တာ။ စာမတတ်တော့ မှားသွားလို့ရှိရင် အားလုံး ဆရာတော်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်၊ သံဃာတော်အပေါင်းများကို တပည့်တော်က စာမတတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် အသိတရားများကို ဟောသွားလို့ရှိရင် မှားယွင်းရင် သည်းခံပါတဲ့။ တပည့်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ အားလုံး ဆရာတော်များကို အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမများလည်း အားလုံးလာပြီး တော့ တရားနာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ တောထွက်ကြီးပါ။ စာမတတ် တော့ ခန္ဓာသိကိုပြောတဲ့အခါမှာ လောကီနယ်ထဲမှာ မှားယွင်းသွားလို့ရှိရင် အားလုံး တရားနာကြားတဲ့ ဆရာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ အထူး ဦးဇင်း ကနေပြီးတော့ တောင်းပန်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့တရား၊ (၃၁)ဘုံမလွတ်တဲ့တရားနှစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ဒါ ဦးဇင်း အသိပေါ့။ (၃၁)ဘုံ မလွတ်တဲ့အကြောင်းဟာ ဘယ်အတွက်ကြောင့်မလွတ်သလဲ။ (၃၁)ဘုံလွတ်သွားတဲ့အကြောင်းက ဘယ်လိုကြောင့်လွတ်သလဲ။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ အဲဒီတော့ (တရား အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့)၊ (သီလမဂ္ဂင်ရှိတယ်)၊ (အဓိသီလ)၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာလို့ သိက္ခာ သုံးပါးရေးထားတယ်။ အဲဒီ အဓိသီလနဲ့ မိမိရဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်သလားလို့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ (အဓိစိတ္တလို့)၊ အခုထိုင်ရာမထ အဓိစိတ္တဆိုတာ စိတ်ကလေးက တည်ကြည်ရဲ့လား၊ သင်္ခါရတွေလား၊ ဝရဏတွေလား။ အဲဒီတော့ ဒါတွေကို ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်၊ အဓိပညာဆိုတာက ပညာနော် သညာမဟုတ်ဘူး။ ဒါက သံသရာပြတ်မယ့်လမ်း။ အသိတွေခေါ်တယ်။ သံသရာလည်တဲ့ အသိကတော့ ဘာလဲ ဦးဇင်း က စာတော့မတတ်ဘူး။ သဘောလေးနဲ့ပြောပြမယ်။ သံသရာလည်တဲ့ တရားက တဏှာ ရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်။ အဲဒါ သံသရာလည်တာပဲ။ (၃၁-ဘုံမလွတ်ဘူး)။ သံသရာ ဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ မနောနော်။ အာရုံငါးပါးကိုယူတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဘယ်လို ပြောမလဲဆိုတော့ အာရုံငါးပါးနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် စိတ္တနုပဿနာဟုခေါ်တယ်။ ဒါ စိတ္တနုပဿနာ ဟောတာ။ စိတ္တနုပဿနာပြောတာ။ ဒါ (၃၁)ဘုံလည်တဲ့ စိတ်အကြောင်းကိုပြော

တာ။ ဒါ (၃၁)ဘုံလည်တဲ့စိတ်အကြောင်းကိုပြောနေတာ။ စိတ္တနုပဿနာ သိပ်ရတယ်နော်။ သဘောလေး ကာယဝစီကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ မနောရဲ့ စိတ္တနုပဿနာအကြောင်းတွေပြောတာ။ အဲဒီတော့ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ ဒါ မနောအာရုံမလွတ်တော့ဘူးနော်။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ။ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ အဲဒါ စာ။ စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှ အရိယာခေါ်တယ်။ စာကတော့မှန်နေတယ်။ စာကသိပ်မှန်နေတယ်။ (စာလဲတတ်နေ တယ်)။ စိတ်ကမမှန်ရင် အဲဒါ သမုတိသစ္စာခေါ်တယ်။ ဟိုဟာက အရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သမုတိသစ္စာ၊ အရိယတ္တသစ္စာတဲ့နော်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီ ရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ်နော်။ ဘယ်လိုခံစားရလဲ။ ဥပမာ ဦးဇင်း ကတော့ စာတော့မတတ်တော့ ဥပမာ၊ ဥပမေယျနဲ့ ကြက်သားဟင်းချက်တယ်။ ကြက်ဆီပြန်ဟင်းချက်တယ်။ အဲဒီတော့ ချက်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဟိုလူက ဒီချက်တဲ့အခိုးအငွေ့ကို နမ်းရှူရတယ်။ အဲဒီတော့ မွှေးတယ်။ ကြက်သားဟင်းဆိုတာသိတယ်။ ဟိုလူက ကြက်သားဖက်ကိုစားတဲ့အရသာကို သိတယ်။ အဲဒါကွာနေတယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်ကြမှာပဲ။ ဦးဇင်းလည်း ပြန်မှာပဲ။ ဘာလဲ အနတ္တတရား၊ ဖြစ်နေတာက အတ္တ (အစွဲတွေဖြစ်နေတယ်)။ အဲဒီတော့ စွဲရင်ကံ၊ မစွဲရင် ဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အာသဝေါဥဒပါဒိ။ ဉာဏာဥဒပါဒိ ဒီလိုစာပေကျမ်းဂန်ကရေးထားတယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်ဆိုတာဘာလဲ။ ခန္ဓာကိုထိုးထွင်းပြီး ဖောက်ထွင်းပြီးသိတဲ့ဉာဏ်နော်။ ကံမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီဉာဏ်ရတဲ့အခါမှာ သူ့မှာ (ပညာရယ်)။ စေတနာရယ်၊ ဉာဏ်ရယ် အဲဒါ သာသနာပြုတာပဲ။ စေတနာဆိုတာက အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးဘူး။ မခွဲခြားဘူး။ ပညာနော်။ သညာမဟုတ်ဘူး။ ပညာ။ အဲဒီပညာကနေပြီးတော့ စေတနာ၊ စေတနာကနေပြီးတော့ ဉာဏ် ဦးစီးတယ်။ အဲဒီသုံးချက်နဲ့ သာသနာပြုတာ ပရိဝေဒလို့ သာသနာခေါ်တယ်နော်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ သညာနဲ့ပြုတဲ့စေတနာက အမှတ်နဲ့ပြုတဲ့စေတနာက အမှတ်နဲ့ပြုတဲ့သညာက စေတနာကို ခွဲတယ်။ (အမှတ်နဲ့)။ ဪ ဟောဒါယောကျ်ား၊ ဟောဒါ မိန်းမ၊ ဟောဒါဘာ၊ ဟောဒါညာ။ အဲဒါ အမှတ်။ ပါဠိလိုသညာခေါ်တယ်။ အမှတ်နဲ့သိတဲ့အသိက စေတနာသုံးသပ်တယ်။ ပညာနဲ့သိတဲ့ စေတနာမှ မှန်တာ။ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးဘူး။ စေတနာဆိုတာ ဝိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်။ မနောစင်ကြယ်တာ အာရုံစင်ကြယ်တာ အဲဒါ ဝိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်နော်။ အတွင်းသီလ၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ ဒီဝိပဿနာရဲ့

တရားတွေဟာ သိရမယ်၊ ကြံရမယ်၊ အားထုတ်ရမယ်။ (ပယ်အပ်တဲ့တရားရှိတယ်)။ သိအပ်တဲ့ တရားရှိတယ်၊ ကျင့်ရမယ့်တရားရှိတယ်။ ဘာတွေပယ်ရမလဲ။ ဘာတွေ ကျွန်တော်တို့၊ ကျွန်မတို့ပယ် ရမလဲ။ အဲဒီတော့ ဒီတရားကိုသိနေတယ်။ အဲဒီတော့ သဒ္ဓါဗိုလ်ဆိုတာ ယုံကြည်တယ်။ ဝီရိယဆိုတာ ဒီရဲ့တရားကို သူ့အလုပ်လုပ်တယ်။ လောကုတ္တရာရဲ့ အသိတွေကို သိချင်လို့ ဝိ(အထူး)။ သူ့မှာက ကြိုးစားတယ်။ ဝီရိယထူထောင်တယ်။ ဝီရိယတွေထူထောင်ပြီး သီလတွေ၊ သမာဓိတွေ၊ ပညာတွေ သူစစ်တယ်။ သူ့စိတ်ကို သူစစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာ ၅ ပါး၊ ရုပ်နာမ် ၂ ပါးလို့ စာရေးထားတယ်။ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ် ၂ ပါးလို့ဆိုတဲ့ စာရေးထားတဲ့အခါမှာ ကိုယ်ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဆိုတာ ကိလေသာရဲ့ တဏှာ၊ အဲဒီတော့ ရုပ်တရားဟာ ကိလေသာခေါ်တယ်။ နာမ်တရားဟာ တဏှာလို့ ခေါ်တယ်။ နာမ်လို့ခေါ်တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ ဒီရုပ်ပေါ်မှာ တဏှာရှိ၊ တဏှာရှိတဲ့အခါ ကျတော့ အဲဒီတဏှာရဲ့အကြောင်းကို သိချင်ရင် ဝိပဿနာရဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားအားထုတ်တယ်။ တရားအားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ ကာယကံ ၃ ပါး၊ ဝစီကံ ၄ ပါး၊ မနောကံ ၃ ပါး စာရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ ကာယကံ ၃ ပါးကလည်း ငြိမ်ပြီဗျို့။ ဝစီကံ ၄ ပါးကလည်း ငြိမ်ပါပြီ။ ဆေးလိပ်တောင် မသောက်ပါဘူး။ ရေတောင် မသောက်ပါဘူး။ ကာယကံကလည်း သူ့တင်ပလွှင်လေးခွေနေတာ။ အဲဒီတော့ (အပြင်ကံတွေကိုလုပ်နေတယ်)။ အတွင်းကံကိုသတ်မယ်။ အတွင်းကံဘာလဲ။ ဗျာပါဒ ရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်၊ ဘယ်သူ့သတ်ရမလဲ။ ဒိဋ္ဌိသတ်၊ ဒိဋ္ဌိကိုသိရမယ်နော်။ ဒိဋ္ဌိသိမှ ဗျာပါဒ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပူပန်သောကဆိုတာ ငါ့ရှိသေးသလား။ သားအတွက်နဲ့ သားတစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လို့ ငါ့စွဲလို့ပူသေးသလား၊ သမီးလေး တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လို့ ငါ့စွဲလို့ပူသေးသလား။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒါ ကံတရား၊ အစွဲတရား ဟိုနှစ်ချက်ကတော့ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံ အပြင်မှာစင်ကြယ်ပါပြီ။ တရားထိုင် နေတယ်။ တဒင်္ဂီလေးထိုင်နေတာနော်။ တဒင်္ဂီလေး ဒီအလုပ်ကိုလုပ်တာ။ အဲဒီတော့ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာလဲ။ အဲဒီတော့ အာရုံငါးပါး မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင် လား၊ မကြားချင်ဘူး။ နံချင်လား၊ မနံချင်ဘူး။ ထိချင်လား၊ မထိချင်ဘူး။ သိချင်လား၊ မသိချင်ဘူး။ ဟော အာရုံငါးပါးပယ်ပြီဗျို့။ တရားထိုင်ပြီ။ အဲဒီတော့ ဘာကိုယူလဲ။ အတ္တကိုပယ်ပြီးတော့ အနတ္တကို နှလုံးသွင်းမယ်။ အဲ အနတ္တ (ဝင်တယ်၊ ထွက်တယ်)။ အဲဒါ အာရုံ။ အဲဒီအာရုံလေးကို မသိဘူးလား။ သိပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီသိစိတ်ပဲ။ အဲဒါ စိတ်ပဲကွာတဲ့။ မင်းသိပြီမလားတဲ့။ အဲဒီတော့ အဲဒီစိတ် ကလေးဟာ မငြိမ်ဘူးလားတဲ့။ ငြိမ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒီအသိရော အဲဒီအာရုံရော မင်းမသိဘူးလား။ သိပါတယ်။ အဲဒီအာရုံကကော တည်နေသလားတဲ့။ မတည်ပါဘူးဘုရားတဲ့။ အဲဒီစိတ်ကလေးကော

မပြင်ဘူးလား။ ငြိမ်ပါတယ်။ အဲဒီအာရုံကို ဝင်လေထွက်လေရဲ့ အာရုံကို တပည့်တော်သိပါတယ်ဘုရား တဲ့။ မင်းသားရေနစ်လို့ မင်းစွဲသေးသလား။ မစွဲပါဘူးဘုရား၊ အဲဒီအာရုံကို သတိမရတော့ပါဘူးဘုရား။ အဲဒီအာရုံ သားရေနစ်လို့ ပူပန်သောကဗျာပါဒဆိုတာလည်း ဒီအသိ တပည့်တော်မှာ အဲဒီဒိဋ္ဌိဝေဒနိယ။ အဲဒီ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့အာရုံယူထားတဲ့အတွက် ဒီအာရုံကိုလည်း သတိမရပါဘူးဘုရားနော်။ အစွဲ ဪ သားလည်းမစွဲ၊ သမီးလည်းမစွဲ။ အဲဒီက ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ ဒီအာရုံတွေ မမြဲပါလား ဆိုတာ ဟုတ်သလားတဲ့။ ဟုတ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒါ အနတ္တပဲ။ မင်းအနတ္တကိုမသိဘူးလား။ သိပါပြီဘုရား။ မင်းအတ္တကိုစွဲတာကော သိပလား။ အဲဒီနဂိုက စွဲလာတာလဲသိပါပြီဘုရား။ အေး သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာ ကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်ပဲ။ အဲဒီသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝဆိုတာ ပါဠိ စကားတွေ၊ ဗမာလိုပြောမယ်ဆိုရင် မှန်တာကိုကျင့်ပါတယ်၊ မှန်တာကိုအသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပြုပါတယ်။ မှန်တာကိုကျင့်ပါတယ်၊ မှန်တာကိုပြောပါတယ်။ မှန်တာကိုအသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြု ပါတယ်။ သူလာပေးရင် စားတယ်၊ ကိုယ်က ဆွမ်းခံတာမဟုတ်ဘူး။ သဘောလေးပြောတာ။ တရားထိုင် တဲ့အသိလေးပြောသွားတာ။ တရား တဒင်္ဂီထိုင်တဲ့အသိလေးပြောသွားတာ။ ဘာမှမလုပ်တော့ဘူး။ ဟင် ဘယ်လောက်ယုံကြည်တဲ့သဒ္ဓါဆိုတာ အပြင်သဒ္ဓါ၊ အတွင်းသဒ္ဓါရှိတယ်။ အကာဆိုတာရှိတယ်။ အနှစ်ဆိုတာရှိတယ်။ အနှစ်ဆိုတာကတော့ အင်မတန်မှထူးမြတ်တဲ့ သဒ္ဓါတွေပဲ။ အကာဆိုတာက တေ့ဆက်ခေါ်တယ်။ အတွင်းသဒ္ဓါက ချိတ်ဆက်ခေါ်တယ်နော်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ စာတော့မတတ် ဘူး။ အဲဒီတော့ တေ့ဆက်နဲ့ ချိတ်ဆက် ဘယ်သူကခိုင်လဲ။ အဲ ချိတ်ဆက်ကခိုင်တယ်။ တေ့ဆက်က ဘယ်လိုလဲ။ အပြင်အာရုံမှာ မတော်တဆသူ့ကိုတက်နင်းမိတယ်။ သူ့ကို တစ်ခုခု သူ့ခြေထောက်ကို ဒီကနေကန်လိုက်တယ်။ အဲဒီအထိ အကန်ခံရတဲ့သူဟာ စိတ်ထဲဘယ်လိုနေမလဲ။ ဟာ ဒေါသဖြစ် တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ စေတနာ။ အဲဒီကန်တဲ့သူအပေါ်မှာ စေတနာပျက်သွားတယ်။ စေတနာပျက်ရင် အတွင်းသီလပျက်တယ်။ အပြင်ကိုယူလို့ အတွင်းသီလပျက်တယ်။ ပညတ်ကိုယူလို့ ပရမတ်သီလ ပျက်တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ဒါကြောင့်မို့ (အပြင်သီလ)၊ ကိုယူထားတယ်။ အဲဒီ အပြင်သီလ ကိုယူပြီးတော့ (မစွဲနဲ့)၊ ဘုရားက ပညတ်တယ်။ သီလတွေနော် (ဒါ မလုပ်နဲ့)၊ မလုပ်နဲ့။ အဲဒီ သီလတွေမှန်တယ်။ ကိုယ်ကမစွဲနဲ့ ဟော သားရေနစ်ရင်လည်း မစွဲနဲ့၊ သမီးတစ်ခုခုဖြစ်လည်း မစွဲနဲ့။ အဲဒါ တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ မစွဲနဲ့။ သီလရဲ့ အပြင်သီလလည်းမှန်တယ်။ အတွင်းအာရုံက (သညာက)၊ လိမ်တဲ့ လိမ်ကွက်တွေကိုလည်း ကိုယ်က ပညာကရှင်းတယ်။ ဪ မမြဲပါလား။ ဪ သူ့ကံကြောင့်ဖြစ်ရပါကလား။ ဖြေဆေးနဲ့ဖြေနော်။ တစ်ခါတည်းအံကြိတ်ပြီးတော့ ဒေါသဖြစ်ပြီးတော့

နင်ပဲဝဆသွားဆဲတော့ ခင်ဗျားမှာ ဘာဖြစ်လာလဲ။ အေး ဒေါသတို့၊ လောဘတို့၊ မောဟတို့၊ ဗျာပါဒတို့။ အဲဒီမနောကနေဖြစ်တာပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ အတွင်းမီးလောင်တော့ အဖျားဒီမှာ အကုန်လုံးလောင် ကုန်တော့တာပါပဲ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဆိုတဲ့ အဲဒီတော့ သီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ဒါ ဘာသီလလဲ။ မဂ်၊ မဂ္ဂင်ကလာတဲ့သီလနော်။ မဂ္ဂင်ကလာတဲ့ သီလ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကျင့်တဲ့လမ်းပေါ်ကိုလျှောက်တဲ့သီလ။ ရေလည်းမသောက်ဘူး။ ကာယ၊ ဝစီလည်းငြိမ်ပြီး၊ မနောလည်းသတ်တယ်။ တစ်ချက်ခုတ်၊ နှစ်ချက်ပြတ်တယ်နော်။ အစွဲသတ်တာနဲ့ အပြင်သီလ လုပ် နေတယ်။ အဲဒါက အဓိသီလခေါ်တယ်။ အဲဒါ အပါယ်ပိတ်တဲ့သီလလို့ခေါ်တယ်နော်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်မသိတဲ့သီလကတော့ ဟာ သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ (၃၁)ဘုံမလွတ်တဲ့သီလကတော့ အဲဒီဒကာမ ကြီးက ချမ်းသာတယ်။ ကုဋေမြောက်များစွာချမ်းသာတယ်။ ချမ်းသာတော့ အိမ်တိုက်ထဲမှာနေတယ်၊ စားတယ်။ အဲ ဘာမှမပူမပင်ရဘူး။ ဘာမှ ကာယကံ သူများအသက်လည်းမသတ်ဘူး။ သူများပစ္စည်း လည်း မခိုးဘူး။ သူများသားမယားလည်း မဖျက်ဆီးဘူး။ သေရည်သေရက်လဲ မသောက်ဘူး။ ဒီ အမေကြီးက ဘာမှလည်းမလုပ်ဘူး။ သူတိုက်ထဲမှာနေတယ်။ အင်မတန်မှ ထူးပါတယ်။ အဲဒီ (မြေးလေးသေတော့)၊ အမေကြီးက ပူပြီးစွဲတယ်ဗျို့။ အဲဒါ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ ဒီက ကံကိုဟောနေတာ။ ကံနဲ့ ဉာဏ်ကိုထိုးပြနေတာ။ ဉာဏ်ကဘာလဲ။ ပညာ၊ စေတနာ၊ ဉာဏ်။ ဟိုက (၃၁)ဘုံလည်တဲ့စိတ်က (သညာ)၊ အမှတ် တဏှာ ကံ ကံဖြစ်သွားပြီ။ တဏှာကိုးဗျ။ တဏှာ ကြောင့် ဥပါဒါန်တွေဖြစ်တာ။ သညာက မှတ်ပေးတယ်။ ဟာ (မင်းသား)၊ ဟိုစားနဲ့ ရန်ဖြစ်ကုန်ပြီကွ။ ထိုးကုန်ပြီကွဆိုတော့ မအေ၊ ဖအေက ဒီက (တောက်) အံကြိတ်ပြီးတော့ တက်ခေါက်တယ်။ အဲဒါ သားလေးစွဲတာ (တဏှာ)၊ ကြောင့်မာန်ဖြစ်ပြီးတော့ သီလပျက်တယ်ဗျို့။ ဒါ မနောကိုဟောနေတာ။ ဘဝင်ကိုဟောနေတာ။ အာရုံကိုပြုပြီး မနောကို လှုပ်လှုပ်ပြနေတာ။ ဦးပဏ္ဍိတ နော်။ ဒီအာရုံဆိုတာ အေး ခုနအာရုံပေါ်မှာ မျောနေကြတယ်တဲ့နော်။ မျောနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်နော်။ မျောတရား၊ မြုပ် တရား၊ ပေါ်တရားရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန် စာကရေးထားတော့ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ရတော့ မယ်။ အဲဒီသတိပဋ္ဌာန်များကို မိမိရဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်လား။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ စာရေးထားတယ်။ အဓိဆိုတာဘာလဲ။ အဓိသီလဆိုတာဘာလဲ။ လောဘနဲ့ ဒေါသခေါင်းပါးတယ်နော်။ လောဘနဲ့ဒေါသခေါင်းပါးတယ်။ ဒါတွေကို ဒီဝတ္ထုကာမကိုမြင်တာပေါ့ဗျ။ ဘုန်းကြီးပဲ။ အဲဒီမြင်တော့ သူလောဘမှာခေါင်းပါးတယ်။ ဒေါသမှာလည်း ခေါင်းပါးတယ်။ အဲဒါ ပညာခေါ်တယ်။ ပညာကြောင့်

ဉာဏ်ဖြစ်တာနော်။ ဉာဏ်ဆိုတာ ဒီဟာကိုမစွဲဘူး။ ဘယ်သူသိမလဲ။ အနားကပ်တဲ့သူတောင် မသိပါဘူး။ ဒါကယုံကြည်လို့ပြောသွားပြတာပါ။ အဲဒီတော့ ဒီပစ္စည်းတွေကိုမစွဲတဲ့အခါမှာ စာကရေးထားတယ်။ (ဝတ္ထုကာမနှင့်)၂ ငါ့မှာရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏။ အရိယာမကြိုက်ဘူးတဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်တဲ့ မနောစစ်တဲ့ (အာရုံပေါ်မှာ)၂ အမှတ်မှားပြီးတော့ ဒီဝတ္ထုတွေကို မနောကနေပြီးတော့ သာယာသလားတဲ့။ သာယာရင် ကံ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူးတဲ့။ သဘောလေးနာ။ အဲဒီတော့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ ဒါအထူးသီလခေါ်တယ်။ ဒါ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရဲ့ သီလ။ ခုနက ရေမသောက်ဘူး။ တင်ပလွင်လေးခွေပြီးတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ သဒ္ဓါကြည်ဖြူနဲ့ ဝီရိယကောင်းကောင်းနဲ့ သူ့ရဲ့သီလတွေကို ဆောက်တည်နေတယ်နော်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အပြင်ဆိုတာ အဲဒီတော့ ဘာတွေစင်ကြယ်သလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့ ဘာတွေ အပြင်စင်ကြယ်ရမလဲ။ (သက္ကာယအယူတွေ)၂ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေမယူနဲ့။ ဘာအယူလဲ။ သမ္မာလေးနဲ့ယူ။ အဲဒီတော့ သမ္မာလေးနဲ့ယူဆိုတော့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါနော်။ ဘယ်သူကပဲခိုင်းခိုင်း ဩော် ရပ်ကွက်ကလူကြီးတွေခိုင်းတယ်။ အဲ စေတနာနဲ့လုပ်ပေးပါဗျာ။ စေတနာလေးနဲ့လုပ်ပေးပါဗျာ။ အကျိုးအင်မတန်ရှိပါတယ်နော်။ နှလုံးသွင်းတတ်ရင် အကျိုးအင်မတန်ရှိပါတယ်။ လုပ်တဲ့အလုပ်လည်း ခရီးပေါက်ရောက်တယ်။ ကိုယ့်မှာလည်း စေတနာမှန်တယ်ဗျို့။ လုပ်တဲ့အလုပ်လည်း ပေါက်တော့ပေါက်ရောက်တယ်။ စေတနာမမှန်ရင်တော့ ခံပေါ့ဗျာ။ စေတနာမမှန်ဘူးဆိုတော့ ရပ်ကွက်ကလူကြီးက ဟိတ်ကောင် မင်းထွက်။ အဲဒါလေးကူညီပါကွာ။ ဟော့ကောင်တွေထွက်။ အဲဒါလေး ကူညီပါကွဆိုတော့ သူ့ချည်းပဲ ခဏခဏ ခိုင်းတယ်။ ငါ့ချည်းပဲ ခဏခဏခိုင်းတယ်။ ပြောလည်း မပြောရဲဘူး။ လုပ်တော့လုပ်တယ်။ စေတနာပျက်တယ်ဗျို့။ ကြည့်စမ်း အဲဒါ မသုံးတတ်တာ။ ပညာကို မသုံးတတ်တော့ သညာနဲ့သုံးသွားတော့ သင်္ခါရတွေဖြစ်သွားတယ်ဗျို့နော်။ အင်မတန်ထူးပါတယ်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်တဲ့မင်းကလည်း သူ ဒီအခု ဦးဇင်း သိသလောက်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဦးဇင်း ဂျပန်ခေတ်လည်း မိပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်ခေတ်လည်း မိပါတယ်။ ဦးနု ခေတ်လည်း မိပါတယ်။ ဟာ ဒီလူလုပ်သွားတာ လမ်းကို အကြီးအကျယ်ပဲ။ အခု သူလုပ်လို့ မြောင်းမြဲနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်လာလို့ရတာ။ ဟာ အခုဒီကပြန်ရင် ခဏလေးပဲ။ မြောင်းမြဲကို

လေးနာရီ၊ ငါးနာရီလောက်မောင်းရင်ရောက်တာပဲ။ ဒါ ဟိုတုန်းကမရောက်ခဲ့တာ။ ဒါ ဒီရဲ့အစိုးရကို ကျေးဇူးအင်မတန်တင်ဖို့ကောင်းတယ်။ သူလဲ သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်တာ။ အဲဒီတော့ သူ့အလုပ် သူလုပ်တယ်။ သူ့ဘက်ကလည်း ပြန်ကြည့်။ ကိုယ့်ဘက်ကိုလည်း ပြန်ကြည့်။ ဒါကြောင့်မို့ အဲ ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုင်းကျွန်းမှိုနော်။ ဟိုက ကျွန်းပင်၊ ကိုယ်က ကိုင်းပင်မှိုခိုတာ။ ကျွန်းပင်ကောင်းမှ ကိုင်းပင်လေးက မှိုခိုလို့ရမယ်။ အဲဒီတော့ ညောင်ပင်ကြီးကောင်းရင် ခင်ဗျားအရိပ်တော့ နားရမှာပဲဗျ နော်။ ကလေးတွေ၊ လူငယ်တွေ သူတို့ခေတ် အင်မတန်ကောင်းတဲ့ခေတ်တွေ။ သူတို့တွေလည်း ကောင်းတာလုပ်ထားတာ။ ခင်ဗျားလည်း အလုပ်လုပ်ရတာပဲ။ အလကား မနေရဘူး။ ဒီကလည်း ဝိပဿနာ အနတ္တတရား နေ့တိုင်း ဝါးနှစ်လုံးပွတ်သလို ပွတ်နေရတာပဲ။ မီးတောက်အောင်ပွတ်နေ တာ။ ဒါလည်း အလုပ်ပဲ။ သူလည်း တိုင်းပြည်ရဲ့အလုပ်ပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လုပ်နေကြတာ။ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့ အေးချမ်းသာယာရေး ခင်ဗျား တို့မှာလည်း အထူးကောင်းတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်၊ စာနာတယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကိုယ်ကျင့်ထားတဲ့ အသိနဲ့ စာနာတယ်။ ကျွန်းကိုင်းမှို ကိုင်းကျွန်းမှို မှိုခိုပြီးတော့ အပြင်မှာနေရင် အတွင်းကိုရှာရင် ဟာ မြန်ပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား စေတနာ တွေက မှန်နေတာကိုးဗျ။ ခင်ဗျားစေတနာတွေမှန်တဲ့အတွက်ကြောင့် အတွင်းမှာလည်း အင်မတန် မှ ထူးလာပါလိမ့်မယ်နော်။ (နတ်တွေရှိတယ်)။ သိုက်တွေရှိတယ်။ တောင်ပိုင်တွေရှိတယ်။ ကွင်းပိုင် တွေရှိတယ်။ ယက္ခ၊ ဂုဗ္ဘာန်၊ ဂန္ဓဗ္ဗတွေရှိတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ က သိတယ်။ ထုတ်တော့မပြတ်ဘူး။ သိတယ်။ သိလို့လည်း ဒီသာသနာကြီးတွေကို ဦးစင်း ကနေပြီးတော့ လမ်းပေါ်က ကျောက်ခဲလည်း ကောက်တယ်။ မြောင်းထဲကကျောက်ခဲလည်း ကောက်တယ်။ အဲဒီနှစ်ခုတာလဲ ရုပ်မရှိတဲ့ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်း သာသနာပြုတယ်။ ရုပ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီဆိုတဲ့ စေတီရဲ့ကံတွေကိုလည်း သံမ္ဗာန်ကံတွေနဲ့ပြုနေတယ်နော်။ ပြန်တော့ပြန်မှာပဲ။ ဒီကံကုန်ရင်သွားမှာပဲ။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲ သိဖို့လိုတယ်။ အသိမှန်ဖို့လိုတယ်နော်။ ဘယ်သူပဲ ဖျက်ဖျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့။ အဲဒီတော့ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ၊ စိတ်မဆင်းရဲစေနဲ့။ စိတ်ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာ သောကဖြစ်နေလို့။ သားအတွက်နဲ့ ဗျာပါဒတွေ၊ သမီးအတွက်နဲ့ ဗျာပါဒတွေ ကိုယ့်အကြောင်းမဟုတ် ဘူး။ ဥပါဒါန်မကပ်နဲ့။ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ သတ္တယဒိဋ္ဌိကံနဲ့မလုပ်နဲ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံနဲ့ မလုပ်နဲ့။ အတ္တဒိဋ္ဌိကံနဲ့ မလုပ်နဲ့။ သမ္မာကံနဲ့လုပ်။ ကံတော့ကံပဲ။ (သမ္မာလေးနဲ့လုပ်) တော့ သက်သာတယ်။ (ဪ အေး အေး အေး)။ ဪ သူလည်း ကံပဲ။ ငါလည်း ကံပဲ။ သူ့ရဲ့ကံကုန်လို့ ဒီအကြောင်းတွေ

ဖြစ်ရပါလား။ ဪ သူ့ရဲ့ကံ အဖေတသတ်နဲ့ ဝိသုဒ္ဓိသာရ ကြည့်နော်။ ခင်ဗျား သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကြည့်။ သဘောလေးနဲ့ ခင်ဗျားတို့စာတတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဝင်တို့၊ ရာဇဝင်တို့၊ နိပါတ်တော်တွေကြည့်။ ဒါတွေကြည့်။ အဲဒါတွေကြည့်ရင် ခင်ဗျားတို့ သံဝေဂတွေရလာလိမ့်မယ်။ (သံဝေဂရလာရင်) ခင်ဗျားကျင့်ပေး ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ။ အဲဒါ သံဝေဂရပြီးတော့ မကျင့်လည်း မကျင့်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်ကျင့်။ သံဝေဂရမှ ခန္ဓာမှာ ခင်ဗျားဉာဏ်ဖြစ်မယ်နော်။ (ဪ) ဒီလိုလား။ ဪ သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာတွေ။ သုတ္တန်ဘာလဲ။ အဘိဓမ္မာ စာက အဘိဓမ္မာဘာလဲ။ အဲ ဝိနည်းဘာလဲ။ ကိုယ်ကသိရမယ်။ သိရင် ဒါတွေဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ဟာတွေ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေကို တရားအားထုတ်ရင် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ဈာန်တရားတွေ တကယ်ရှိတယ်။ ဒါက ထုတ်ပြလို့မရတဲ့အရာဝတ္ထုတွေ။ ထုတ်ပြလို့ရတဲ့ ဟာတွေသာ အခုပြောသွားတာ။ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်၊ အတ္တနဲ့ အနတ္တ။ သညာနဲ့ ပညာနော်။ ဒါတွေကို ပြောသွားတာ။ ပညတ်ဆိုတာဘာလဲ။ ပညတ်ဆိုတာ ဘုရားပညတ်တာ။ မကောင်းတဲ့ဒုစရိုက်တွေ မလုပ်နဲ့။ မကောင်းတဲ့အယူဝါဒတွေ မယူနဲ့။ ဘာတွေမှာ ခင်ဗျားတို့ သတိလေးအမြဲတမ်းထား။ ဟောဒီကံကုန်ရင် ပြန်ရမယ်။ ဟောဒီရုပ်က အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ်။ ရုပ်အကျိုးတရားတွေ ပြုပြီးတော့ အကြောင်းတရားတွေဟောနေတာ အကြောင်းတရားတွေသတ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ အကျိုးတရားကိုထုတ်ပြလိုက်တာ။ ဪ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ်။ ကြည့်စမ်း။ မင်းရတဲ့ရုပ်က အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ။ အဲဒီ (အဝိဇ္ဇာ ကို သိလနဲ့ဆေးကြောပါ)။ အဝိဇ္ဇာကို သမာဓိနဲ့ဆေးကြောပါ။ အဝိဇ္ဇာကို ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ အဝိဇ္ဇာကို တာဝနာနဲ့ပွားများပါ။ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးသိဖို့လိုတယ်။ ရုပ်ရှိရင် နာမ်ရှိတယ်။ အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာ (တွဲနေတယ်)။ အဲဒါ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ အဲဒီကိလေသာ ရုပ်ကြီးမှာ တဏှာက စွဲနေတယ်။ ကပ်နေတယ်။ အဲဒီတဏှာကြောင့် မာန်တွေဖြစ်ကုန်တာ။ တဏှာဆိုတာဘာလဲ။ ခင်ဗျားသားလေးကို လူတစ်ယောက်ကရိုက်လိုက်တာ။ ဟော တက်ခေါက်တာပဲဗျို့။ မြင်လည်း မြင်ရော ချမယ်။ ဒီကောင် ဘာကောင်လဲ။ မဆင်ခြင်နိုင်ဘူး။ ဒီသားကိုသွားစွဲတာ တဏှာခေါ်တယ်။ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်တာ။ ဒါကြောင့် တဏှာ၊ မာန်၊ ဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်တယ်။ ဒါတွေကိုသိရမယ်။ သိရင် ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဆိုက်မယ်။ သိ ပယ် ဆိုက် ပွား နော်။ ခင်ဗျားတို့ သံသရာ အဲဒီဟာ အဝိဇ္ဇာလို့ရေးထားတယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲသိသလားတဲ့။ စာတော့ သိတယ်တဲ့။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ကြားဖူးတယ်တဲ့။ အေး အဝိဇ္ဇာဆိုတာလေ မှတ်ထားကွတဲ့။ ရုပ်နာမ်မသိတဲ့ကောင်တွေကွတဲ့။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်က ရုပ်နာမ်သိပြီကွတဲ့။ လွတ်ပြီကွတဲ့။ အဲဒါတွေေးသာကြည့်ပေတော့နော်။ ရုပ်နာမ်မသိတာ အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ်သိတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်။ အဲဒီတော့ ဘာလဲ။ မြင်လိုက်တာ အမှတ်နဲ့။ သညာနဲ့

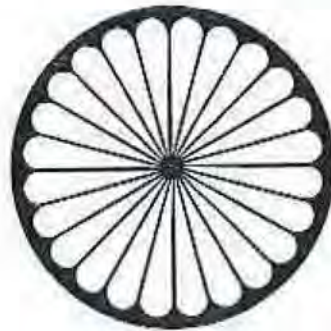
ယူနော်။ ဒါ ငါ့မိန်းမ၊ ဒါ ငါ့သား။ ဟုတ်တာပေါ့။ အဲဒါ (မိရိုးဖလာအယူကံတရားတွေပြောတယ်)။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ကျင့်မှ ဉာဏ်ပေါက်တယ်။ အကယ်၍ ဉာဏ်မရတော့ ဘာဖြစ်မလဲ။ ခင်ဗျား အပါယ်ပိတ်တယ်။ ခင်ဗျား သီလက ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ။ မဂ္ဂင်တိုက်ထားတဲ့သီလ (တဏှာတော့မပယ်နိုင်ဘူး)။ သူလုပ်တဲ့အလုပ်ကတော့ မှန်နေပြီ။ အဲဒီတော့ သူလုပ်တဲ့အလုပ် ဘာတွေ မှန်သလဲ။ သက္ကာယအယူတွေ မယူတော့ဘူး။ မိစ္ဆာအယူတွေမယူတော့ဘူး။ အတ္တအယူတွေ မယူတော့ဘူး။ သမ္မာအယူတွေ ယူတဲ့အတွက်ကြောင့် တဏှာတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ အပါယ်ပိတ်တယ်ဗျို့။ အဲဒါမှ ထူးတာ။ ဉာဏ်တော့ပေါက်တယ်။ မပေါက်တယ်။ ပေါက်အောင်ကြိုးစားနော်။ စိတ္တနုပဿနာကို ဟောသွားတာ။ စိတ္တနုပဿနာ၊ ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာလို့ ရေးထားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့၊ ငါတွေ့၊ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့သာတယ်နော်။ တစ်ခါတည်း တရားအားထုတ်တယ်။ စိတ်နဲ့ စေတသိတ်က သတ်ပြီ။ အဲဒီ ရုပ်နဲ့ တဏှာလဲ သဘောပေါက်ပြီ။ ဒါကြောင့်မို့ (စိတ်၊ စေတသိတ်)၊ ရုပ်ပယ်ရင် နိဗ္ဗာန်ပဲ။ အခု ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် အစွဲဖြတ်လို့အေးနေပြီ။ ဗိုက်ထဲမှာ ရေခဲတုံးကြီးထည့်ထားတယ်။ အပူမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

[၁၅.၂.၁၉၉၄]ရက်နေ့
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့တွင်
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ်(၈၉)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128
09-447572355

(၁၅-၂-၁၉၉၄) ရက်နေ့၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး

ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဝိသုဒ္ဓိသစ္စာတရားတော်

ဦးဇင်းကမြန်မာစာမတတ်ပါဘူးဗျာ။ အသက် (၅၄) နှစ်အရွယ်မှာ ဦးဇင်းရဟန်းဘောင်ကိုတတ်လာတာ။ တောထွက်ကြီးပါ။ တောထွက်ဆိုတာ မြန်မာလိုရဟန်းမစီးခင်တုန်းက သားတွေ၊ မယားတွေနဲ့လုပ်ကိုင်ပြီးတော့ ခုနကမပယ်နိုင်တော့တဲ့ အစွဲတရားတွေ သူ့စွဲမိပါတယ်နော် ကောင်းတဲ့ကံလည်း သွားစွဲပါတယ်။ မကောင်းတဲ့ကံကအမြဲတမ်းဖြစ်နေပါတယ်။ အစွဲတရား အဲဒီလူကြီးက တနေ့တနေ့သူများလိမ်ဖို့ သူများပစ္စည်းခိုးဖို့ သူများဟာတွေဖဲလိမ်ရိုက်ဖို့ ဆေးခြောက်တွေသောက်ဖို့၊ ဘိန်းတွေရှူဖို့ ဟိုအချိန်ကတော့ ဦးပဉ္စင်းတို့ အသက်အရွယ်တုံးကတော့ ဘိန်းတွေရှိတယ်။ ဆေးခြောက်တွေရှိတယ်။ အဲဒါတွေသောက်တယ်။ အဲဒါတွေရှူတယ်။ တခါတည်း မာန်မာနတွေ၊ ဒါအစွဲတရားတွေစွဲလို့လုပ်တာပေါ့။ မကောင်းတာတွေလုပ်မိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါတာလဲ မိစ္ဆာ အယူ လို့ခေါ်ပါတယ်။ စာလို့ခေါ်ရင်ပေါ့။ စိတ်ပိုင်းထဲက ငါအိမ်ငါလုပ်တာတဲ့။ မင်းတို့နဲ့ဘာဆိုင်လဲ။ ငါ့မယား ငါရှာကျွေးတာမင်းနဲ့ဘာဆိုင်လဲ။ မာန်မာနတွေ မာန်တွေ မာန်တွေ အဲဒီတော့ အိမ်နီးချင်းကလည်း ဆေးဖက်ကြောဖက် မလုပ်ဘူး။ မြမောင်ဟာအင်မတန်ရှုပ်တယ်။ အင်မတန်ပွေတယ်။ မြိုင်မာလာ (၂) လမ်းထဲမှာနေတယ်။ လူမလေး ခွေးမခန့် မိုက်ကြေးခွဲနေတယ်နော်။ ဒါမြမောင် မြမောင်ရဲ့ဘဝ မြမောင်ဟာ မြမောင်ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ အဲဒါစာစိတ်ပိုင်းထဲက အဲဒီစိတ်ကကာယကံ၊ ဝစီကံ မနောကံ အဲဒီကံသုံးပါးက ဘယ်ကံကြီးလဲ မနောကံကြီးတယ်။ ဒီမနောကံကြီးတဲ့အတွက်ကြောင့် အာရုံငါးပါးနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ ကိုယ်ဘဲသိတယ်။ အာရုံပေါ်မှာ သာယာတယ်။ အာရုံပေါ်မှာအကုသိုလ်ကံဖြစ်တယ်။ အာရုံပေါ်မှာ ကုသိုလ်ကံဖြစ်တယ်။ အာရုံပေါ်မှာဘယ်လိုအကုသိုလ်ကံဖြစ်လဲ ဆိုရင် ဥပမာပေါ့ စာမှမတတ်တာ ဥပမာ ဥပမေနဲ့ပြောရရင် သူ့အိမ်ရှေ့မှာစပါးလေးတွေလှမ်းထားတယ်။ စပါးလေးတွေ လှမ်းထားတော့ စက်ဘီးကစီးသွားတယ်။ စက်ဘီးကစီးစီးသွားတော့ စက်ဘီးကရှောင်ရမှာ။ မရှောင်တော့ အိမ်ရှင်က တွေ့တော့ ငါ့စပါးကိုတက်နင်းတယ်ဆိုပြီး ငါနဲ့တုတ်တယ်။ ဒါစွဲလို့တုတ်ထားပေါ့။ ဘာကြောင့်တုတ်သလဲဆိုတော့ သူပစ္စည်းကို သူစွဲသွားတာ တဏှာ တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ်တာ မာန် အဲဒါသီလပျက်တယ်။ အဲဒါမိစ္ဆာအယူခေါ်တယ်။ အဲဒါအာရုံမှာမြင်လိုက်တာ ကိုယ်နားလေးကကြားလိုက်တယ်။ ကိုယ်ခေါင်းရင်းကနေ ဆဲလိုက်တယ်။ မြမောင်ဆိုပြီးတော့ အမည်ခေါ်ပြီးဆဲတယ်။ ဆဲတော့အဲဒီအသံမှာ မြမောင်ဆိုပြီးမှတ်တာ အဲဒီကနေ ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ငါ့ကိုဆဲတာ ဆဲဆိုပြီးတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာ မနောကံဖြစ်တာ ဒီအသံကြားမှဖြစ်တာ။ အဲဒါဒေါသဖြစ်တယ်။ အဲဒါသီလပျက်တယ်နော်။ ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ သီလ၊ သမာဓိသည် ကိုယ့်ရဲ့မနောက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟခေါ်ပါတယ်။ ဒီတော့ အာရုံ (၆) ပါးမှာ မလွတ်ချင် သံသရာဝဲဩဂမှာ လည်တာတဲ့။ အဲဒီအာရုံ (၆) ပါးကို လွတ်နိုင်အောင် ဘယ်လိုကြံဆောင်ရမလဲ။ ဒါခင်ဗျားတို့တွေးပါ။ စာနဲ့လွတ်သလား။ ခင်ဗျားတို့မေးပါ။ စာနဲ့ကတော့ အပြင်မှာရှောင်ထားတဲ့တရားတွေ၊ အတွင်းမှာဆောင်ထားတဲ့တရား၊ အပြင်မှာဘာတွေရှောင်ထားသလဲ။ သီလ မဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ အပြင်မှာသမ္မာအယူ ကိုယ့်ရဲ့နဲ့လုံးသားက သမာဖြစ်ရမယ်။ သမ္မာဖြစ်ရင်အပြင်မှာ ပြောတာဆိုတာ သစ္စာဖြစ်ရမယ်။ ဘာသစ္စာလဲ။ သမုတိသစ္စာ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာနဲ့ပေါင်းတော့ အပယ်ပိတ်တယ်။ မှန်ကန်တုတ် အဲသမုတိသစ္စာဆိုတာ သမုတိသစ္စာအလုပ်ပြောပါဆိုရင် ပြောပြမယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဥပမာ ဥပမေနဲ့ ဦးမြမောင်

ဟာဆန်လေးအိတ်ဝယ်လာတယ်။ ဆန်လေးအိတ်ဝယ်လာပြီးတော့ အိမ်ကျတော့ဖျားပေါ်မှာ လေးအိတ်လုံး သွန်ချ လိုက်တယ်။ သွန်ချလိုက်တော့ စက္ကဟာပြည်ပေါင်း (၂၀) လောက်ရောလိုက်တာ ဆန်ကောင်းပြည် (၂၀) ထုတ်ယူထား လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့သမလိုက်တယ်။ သမလိုက်တော့တခါတည်း အိမ်ထဲမှာ သူလုပ်ယူတော့တာဘဲပျို ဆန်ကွဲနဲ့ ဆန်ကောင်းတွေနဲ့ရောရောပြီးတော့ ဇလားထဲထည့် ထည့်ပြီးတော့ သူများပေါက်ဈေးနဲ့ ရောင်းတယ်။ ကိုယ်လုပ်တာလည်း သစ္စာမမှန်ဘူးနော်။ ဒါဟာခင်ဗျားတို့တွေးပါ။ အဲ့ဒါသမ္မာခေါ်မလား။ မိစ္ဆာခေါ်မလား။ ငါတတ်တယ်။ ငါသိတယ်။ ငါလုပ်တာ ငါဖြစ်မှာဘဲဆိုပြီးတော့ စားတော့အများခံတော့တစ်ယောက်။ မတတ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ခင်ဗျားတို့ ဖြောတဲ့သမ္မာအယူ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝသီလလိုပြောတယ်။ ဒီသီလဟာဖြစ်နိုင်ပါမလား။ ကိုယ်ရဲ့မနောဟာ ဗွက်ပေါက်နေပြီနော်။ ငါဆိုတဲ့အတ္တဟာ အယူမှား အစွဲမှား အမှတ်မှားဒါတွေအယူမှားတယ်ဆိုတာတာလဲ။ လောကီ ကိုအားကိုးထားတယ်။ လောကီရဲ့အာရုံကို ယူထားတယ်။ အဲ့ဒါအယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်ဆိုတာက ဟောဒါ ငါးရာတန် ဟောဒါ ကျပ်တန် မျက်စေ့မြင်ရောမြင်တော့ သိတော့ဘယ်ဟာယူမလဲ။ ငါးရာတန်ယူတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အမှတ်မှားတော့ဘာဖြစ်လဲ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာကံနော်။ ချက်ချင်းပူတာပေါ့ဗျာ။ အေးလဲအေး ပူလဲပူ ခဏဘဲ အေးနေရမယ်နော်။ ဒါတရား ကံတရားရှိတယ်။ ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ ဈာန်တရားရှိတယ်။ ဈာန်ဆိုတာ ကံမကျင့်ဘူး။ အဲ့ဒါကံတရား ဉာဏ်တရားကတော့ ပေါက်သွားပြီနော်။ အဲ့ဒါတွေသဘောလေးဘဲနာ။ တိုင်းပြည်မှာ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့စာကရေးထားတယ်။ ဝိဇ္ဇာစိုရ်ရှိတယ်။ ဝိဇ္ဇာပေါက်ရှိတယ်။ အရိယဝိဇ္ဇာရှိတယ်။ ဒါစာကရေးထားတာရှိတယ်။ ခုနကမျောတရားပေါ် တရားဟောမြုပ် တရားမျောတာပေါ့။ သံသရာလည်တာပေါ့။ မြုပ်တရားသကအပယ်သွားတာပေါ့။ ပေါ်တရားက(၃၀)ဘုံလွတ်သွားတာပေါ့။ ဒါတွေသိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်လာတာတစ်ယောက်ထဲ။ ပြန်တော့လဲ တစ်ယောက်ထဲ။ ဘုရားကဟောထားတယ်။ အဝိဇ္ဇာတဲ့ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲ။ အာရုံ (၆) ပါး စာလိုဆိုရင် အဝိဇ္ဇာ မြန်မာလို အာရုံ (၆) ခြောက်ပါး စက္ခုအာရုံ နားသောတအာရုံနံသာ အာရုံဇီဝအာရုံ ကိုယ်အာရုံ မနောအာရုံ အာရုံ (၆) ခု ဘယ်စိတ်ဖြစ်လဲ။ အနုသယစိတ်ဖြစ်တယ်။ အနုတယဖြစ်တယ်။ အနုတယကံကိုမှ မပယ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ကိလေသာ ကြမ်းကြီးတော့ပယ်ထားတယ်။ အနုတရတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ အကြမ်းကြီးပယ်ထားတော့ စိတ်ချရပါ့မလားနော်။ ပယ်မဲ့ပယ် အနုတရကို ပယ်ရမယ်။ အနုတရပယ်ပြီးရင် သမ္မာဖြစ်လာမယ်။ သမ္မာဖြစ်လာရင် သမုဒိသစ္စာက လာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့အနုကယပယ်မှ ကိလေသာကြမ်းကပယ်မယ်။ ကိလေသာကြမ်းကဘာလဲ ပါဏာတိပါတာ သူများအသက် မသက်ဘူး။ အပိန္နဲဒါန သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများသားမယားလည်း မဖျက်ဆီးဘူး။ ဟော ငါသွားပြီးရုံးပေါ်မှာ မြဲမောင်က လိမ်တယ်။ ကြိမ်းတယ်။ အဲ့ဒါအာမခံဇာယ်။ သက်သေလိုက်တယ်။ မကောင်းတာတွေလုပ်တယ်။ အခုငါမလုပ်တော့ဘူးတဲ့။ ဟိုတုန်းက လုပ်တယ်တဲ့။ လိမ်တယ်တဲ့။ ညာတယ်တဲ့။ ခိုးတယ်တဲ့ ဟိုတုန်းကလုပ်တယ်။ အခုမလုပ်တော့ဘူးတဲ့နော်။ ဒါကိုယ်ဘာသာသိတာ။ သိမှပယ်မယ်။ ပယ်မှဆိုက်မယ်။ ဆိုက်မှပွားမယ်။ သိပယ်စိုက်ပွားနော်။ ဘာတွေပယ်မလဲ။ မိစ္ဆာတွေပယ်မယ်။ သမ္မာတွေယူမယ်။ ဒါတွေကိုကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်နော်။ ပြန်ရမှာဘဲ။ နေထွက်လာရင် နေဝင်မှာဘဲ။ အစွဲတရားကိုဟောတာ ဘုရားကအစွဲကို သတ်ခိုင်းတာ။ ဘုရားကအစွဲသတ်ခိုင်းတာ အခြေခံထားတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံ

သောသင်္ခါရ အနိစ္စသဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခသဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တလက္ခဏာကြီး (၃) ပါးကို မြင်အောင်ကြည့် မှန်းအောင်ရှု။
 အဲ့ဒါတွေ လုပ်တဲ့ အဲ့ဒီလို တပလ္လင်လေးခွေတဲ့အခါမှာ ခုနကယကံ (၃) ပါး၊ ဝဇီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး အဲ့ဒါတွေ
 ပေါင်းလိုက်တော့ ဝုစရိုက် (၁၀) ပါး အဲ့ဒီတော့ အပြင်ရဲကံတွေလုံပြီး သူများအသက်မသက်တော့ပါဘူးဗျာ။ အဲ့ဒါ
 ဘာသတ်လဲ။ အစွဲသတ်တာ ငါစားချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား လည်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ အိပ်ချင်တဲ့
 စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ သွားချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ တရားစင်ကအုန်းမောင်းခေါက်ပြီး ငါတွက်ချင်တဲ့
 စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ တဏှာ တဏှာနီရောပေါ့။ ဝေဒနာမှာ တဏှာမရောစေနဲ့ ခုနကပြောသလိုပေါ့နော်။
 အဲ့ဒီဟာခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ တရားဟာ ငုတ်မိသဲတိုင်တက်နိုင်ဖျားရောက် ခန္ဓာက ကျင့်မှသိမယ်။
 သိမှပယ်မယ်။ ပယ်မှစိုက်မယ်။ ဦးပွင်းကစာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘုံ (၃) ပါးကြည့်ဟောတာ။ အဲ့လိုပြောရင်တော့
 ဘုံ (၃) ပါးကြည့်ဟောရင်တော့ မင်းယုံရင်ငါပြောမယ်ကွာ။ မယုံရင်ငါမပြောဘူး။ ဥပမာပြောမယ်ကွာ
 အတိတ်ကိုငါကြည့်လိုက်တယ်ကွာတဲ့။ အတိတ်ကိုငါကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အော် (အေး)၊ (ဘုရား)၊ မလွတ်
 တော့ဘူးဗျို။ အဲ့ဒီလိုမလွတ်ပါလားတဲ့။ ဆွေတော်ပေါင်းမျိုးတော်ပေါင်းတွေပါလာအောင် (အေး)၊ ဟိုဘဝက
 ငါအဖေတွေပါလား။ ငါအမေတွေပါလား။ ဟိုဘဝကငါအစ်မတွေပါလား။ ငါအမျိုးကြီးပါလား။ စွဲတော့မစွဲဘူးနော်။
 ဒီလိုပြန်ပြီးတော့ ပစ္စုပ္ပန်မှာတွေ့တဲ့အခါကျတော့ အတိတ်ရဲ့အကြောင်းနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့အကြောင်း နှစ်လွှာ အဲ့ဒီမှာကုသလံနဲ့
 ဓမ္မံနံ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟောတုပစ္စယောတွေ အဲ့ဒီမှာ အကြောင်းအကျိုးဟာ ငါအမေပါလား။ အော်ငါအမကြီးပါလား။
 ငါအကိုကြီးပါလားဆိုပြီး စေတနာမပျက်တော့ဘူးလေ။ အယုတ်အလတ်မရွေးတော့ဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်အသိနဲ့ သည်အသိ။
 အဲ့ဒီတော့ အတိတ်ကိုသိတာသည်အသိ အဲ့ဒါကိုရအောင်ရှု။ အဲ့ဒါအတိတ်က ငါ့အမျိုးတွေ (အေး)၊
 လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဟိုလူကငါ့ကိုဆဲတယ်။ မြမောင်မအောနှမနဲ့ဆဲတယ်။ အတိတ်က ငါ့အကို ကြီးတွေဘဲ
 ငါသည်းခံမယ်။ ငါသည်းခံမယ်။ အတိတ်ပြန်ကြည့်တော့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ငါသီးခံတယ်ဗျို။ အတိတ်မသိတော့
 တွေးသာကြည့်တော့ ဘုံ (၃) ပါးမြင်ရမယ်။ အနာဂတ်ကိုလည်း မြင်ရမယ်။ အတိတ်ကိုလည်းမြင်ရမယ်။
 ပစ္စုပ္ပန်ဘုံကကြည့်။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး အော် (အေး)၊ (အေး)၊ (အေး)၊ ခုခင်ဗျားတို့ပြောမယ်ဆိုရင်
 အင်မတန်မှထူးပါတယ်ဗျာ နော်ကြီးစားကြပါ။ ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ ခုနမော့ တရားရှိရင် မော့မှာဘဲ။ မြုပ်တရားရှိရင်
 မြုပ်မှာဘဲ။ ပေါ်တရားရှိရင်ပေါ်မှာဘဲ။ အဲ့ဒီတော့ အဲ့ဒီနာက အစစ်ခေါ်တယ်။ လူ့တတ်ဖို့လိုတယ်။
 ဥပမာပြောပြမယ်ဆိုရင် အဲ့အလှူပေါ်မှာ အလှူလေးပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီလူကြီးက သမီးကိုပေါင်ထားတယ်။
 သုံးနှစ်သုံးမိုးပေါင်ထားတဲ့အခါကျတော့ မရွေးနိုင်ဘူး။ အော် ငါသမီးမရွေးနိုင်ပါလား။ သူများဆီသွားလုပ်တဲ့အခါကျတော့
 သမီးရွေးဖို့ ပိုက်ဆံ ရလှာတယ်။ သမီးရွေးဖို့ပိုက်ဆံလည်းရလာရော သမီးသွားရွေးရော တရပ်တကျေးမှာ
 သမီးသွားရွေးတော့ လမ်းခုလတ်မှာ ရဟန်းတစ်ပါးတွေ့တယ်။ ရဟန်းတစ်ပါးတွေ့တော့ သူ့မျက်စိကမြင်လိုက်တာ
 သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်သွားပြီး ဘာယုံကြည်လဲတော့မသိဘူး။ အဲ့ဒီရဟန်းတို့ကြီးကို 'ဆွမ်းကပ်ချင်တာကိုဗျ။
 အဲ့ဆိုတော့လည်း (၁၀) နာရီကျော်ပြီ ဆွမ်းမစားရသေးဘူး။ ရဟန်းကြီးကတုန်တုန်ချီချီနဲ့ သွားနေပါလား။
 အဲ့ဒီသမီးရွေးတဲ့ပိုက်ဆံကို ရဟန်ကြီးတွေလိုက်တော့ သဒ္ဓါကဖြစ်လာတယ်။ သဒ္ဓါကအပြင်အာရုံက သဒ္ဓါခေါ်တယ်။

အတွင်းကအာရုံက စေတနာခေါ်တယ်။ အားစေတနာ ဖြစ်လာပြီ သူရွေးမယ့်ပိုက်ဆံတွေ မရွေးတော့ဘူး။ သူဘယ်လိုလုပ်လဲဆိုတော့ အဲဒီနားကထင်းခုတ်တဲ့လူတွေဆီက ထမင်းထုပ်ကိုဝယ်တယ်။ ထင်းခုတ်တဲ့လူတွေကလည်း ဘယ်လိုပြန်ပြောလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ဗျာတဲ့ အဲဒီထမင်း ကကျွန်တော်မရောင်းပါရစေနဲ့။ ဟိုလူမေးလဲဒီလိုဘဲ။ ဒီလူမေးလဲ ဒီလိုဘဲ အဲဒီလူကြီးကပြန်ပြောတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ရောင်းပါဗျာ။ အသပြောတွေ ကျွန်တော်လက်ထဲမှာ အများကြီးဘဲတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ထမင်းထုပ်လေးဘဲ ပေးပါ။ ဟောဒီ အသပြားတွေ အကုန်ပေးပါမယ်ဗျာဆိုတော့ ဟိုလူတွေက အဲဒီတော့မှာထမင်းထုပ်တွေ အကုန်ပေးတယ်ဗျာ။ ပိုက်ဆံတွေလည်း အကုန်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီထမင်းထုပ်လေးကိုယူပြီးတော့ အဲဒီကံကံချိုချိုရဟန်းကို သွားကပ်တယ် နော်။ မြင်တာနဲ့သဒ္ဓါဖြစ်တယ်။ အပြင်သဒ္ဓါက အတွင်းစေတနာက လိုက်လံစွာနဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတော့ ထိုးကပ်တာဘဲ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုကပ်တဲ့အခါမှာ ရဟန်းကြီးက ဆွမ်းတွေဘာတွေ ဘုန်းပေး ဘာမှလဲ ဆုတွေပေးလား မပေးလားတော့ မသိဘူး။ သူလဲစားပြီးပြီ သူလဲပြန်တယ်။ အဲဒီလူကြီးလဲပြန်တဲ့အခါကျတော့ ဒီလိုဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် ရဟန်း ကလဲစစ်တယ်။ အဲဒီလူကြီးရဲ့စေတနာကထူးနေပြီ။ ဝတ္ထုဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကလည်း စင်ကြယ်တယ်။ သမီးရွေးယူမယ့် ပိုက်ဆံနော်။ အဲဒီအချက် (၃) ချက်ကို ခေါ်တယ်ဗျာ။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒါနိဗ္ဗာန်ကို သွားနိုင်တယ်ဗျာ။ စေတနာ ကလည်း ဝိသုဒ္ဓိမနောကစင်ကြယ်တယ်။ အာရုံငါးပါးပေါ်မှာ ကြည့်လိုက်တော့ သဒ္ဓါယုံကြည်စိတ်တွေဖြစ်ပြီးတော့ ဘဝင်စိတ်ကစေတနာမှန်တယ်။ အဲ ဒီစေတနာကဘုရားကဟောပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်နိုင်တယ်။ ဘယ်လိုရောက်နိုင်လဲဆိုရင် ရဟန်းကသစ္စာ (၄) ပါးရထားတဲ့ ရဟန်းကြီး သူလဲမသိဘူး။ အဲဒါထူးတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကြောင့် အော် (အေး)၊ အော် (အေး) ၊ ဒါဘဲ။ ပြောတတ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမမျိုးက သာသနာပြုတာ ရှေ့ကရဟန်းကစစ်ရမယ်။ နောက်ကလိုက်လာတဲ့ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမက သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ခေါ်တယ်။ ရှေ့ကရဟန်းကစစ်ရမယ်။ အဲဒီလိုစစ်တဲ့အခါ ဟိုကလည်း နောက်ကလိုက်လာတဲ့ သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း စေတနာမှန်ရမယ်။ အဲဒီတော့မှ ကုသလနံ ဓမ္မံနံ ဟေတုပစ္စယောတဲ့ ဒါဘုရားဟောအရ ဘာတွေအကျိုးပေးမလဲတော့ မသိဘူး။ ရှေ့ဘုန်းရှေးကံတွေပါရင်တော့ စေတနာကောင်းရင် ဖြစ်ချင်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျာ။ ကျန်းမာရေးလာစိတ်ရတယ်။ အပ္ပါယ်လေးတံခါးပိတ်တယ်။ အပ္ပါယ်လေးတံခါးပိတ်ရင် ဘယ်သွားမလဲ။ နတ်ပြည်သွားမှာ ပေါ့။ အဲဒီနတ်ပြည်ရဲ့သက်တမ်းကုန်ရင် ခင်ဗျားဘယ်သွားမလဲ။ ရဟန္တာလှူထားတဲ့ မျိုးစေ့ရလို့ အထက်သွားမှာပေါ့။ အောက်ဆင်းမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါတွေသဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီး လောက်ဖြစ်တယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ ဒါသဘောလေးဘဲ ပြောလိုက်တာ။ ပြန်ကြားမှာဘဲ ဦးပဏ္ဍိတလဲ ပြန်ရမှာဘဲ ခင်ဗျားတို့လဲ ပြန်ရမှာဘဲ။ ပညတ်တရားရှိတယ်။ ပရမတ်တရားလဲရှိတယ်။ ပညတ်ကိုလဲ မပယ်ဘူး။ ပရမတ်ကိုလည်း မပယ်ဘူးနော်။ ပရမတ်ဆိုတာဘာလဲ ဓါတ် (၄) ပါးခေါ်တယ်။ ဓါတ် (၄) ပါး ဘဲပရမတ်ဆိုတာဓါတ် အဲဒီတော့မှ အရိယမဝင်သေးဘူး။ ရုပ်ဓါတ်ကိုရှုထားပြီး။ အဲဒီတော့ ယောက်ျားလဲမဟုတ် မိန်းမလဲမဟုတ် သူကပြန်ပြောတဲ့ဓါတ်တွေ (၃၂) ဌာနမဟုတ်တော့ဘူး ဓါတ်တွေ။ အဲဒီတော့မှ ပညတ်ရဲ့သဘော။ အဲပရမတ်ရဲ့ သဘော အလယ်ကသွားတာ အရိယက အဲဒီလိုရှိတယ်။ ဓါတ်အောင်တယ်။

ခါတ်ပေါက်သွားတာက ခါတ်ပေါက်သွားတဲ့ ရဟန်းကသိုက်တွေလာတယ်။ နတ်တွေကလာတယ်။ ပွဲပြင်စ၍မလိုဘူး သူများအားကိုး စရာမလိုဘူး။ အဲ့ဒါမှထူးတာ။ သုံးသပ်ပါလေ လာပါ။ စုံစမ်းပါ မေးမြန်းပါ မယုံနဲ့အုန်း (ဦးပဏ္ဍိတပြောတာကို မယုံနဲ့ဦး)၊ အဲလှူဖို့လည်းပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ကျင့်ဖို့အသိ၊ အကျင့်တရားတွေရဖို့ အရေးကြီးတယ်နော်။ အဲ့ဒီ အသိတရားကို ရသွားရင် မိစ္ဆာကို ပယ်ပြီးသမ္မာကိုယူရင် အပါယ်ပိတ်မဲယ်။ အခုမိစ္ဆာကများနေတယ်။ သမ္မာကနဲ့နေ တယ်နော်။ အဲ့ဒီတော့ အတ္တတရားရှိတယ်။ အနတ္တတရားရှိတယ်နော်။ ဘုရားကတော့ထားတယ်။ ကာမဘဝ၊ ဘဝါသဝ ဒိဋ္ဌသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဒါအစွဲကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ခေါ်ထားတာ။ အဲ့ဒါပယ်နိုင်ပါ့မလား။ ကာမသဝအစွဲကို အကြောင်းပြုပြီး ဟောထားတဲ့တရား။ အဲ့ဒါအစွဲတရားခေါ်တယ်နော်။ သဗ္ဗသင်္ခါရအနိစ္စ သဗ္ဗသင်္ခါရ ငုက္ခအနတ္တ ဆိုတာ အစွဲသမားကိုပြောတာ။ ဝိနည်းသမားတော့မပြောတက်ဘူး။ အဲ့ဒါအစွဲသမားပြောတော့ ချတာဘဲဗျို့။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားကြာကြာလုပ်ကောင်းတယ်တဲ့။ မှန်တယ်တဲ့။ အဲ့ဒါဘဲသူပြောတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ငွေရရင်ငွေနဲ့ မတင်းတိပ်နဲ့ ငွေထက်ကောင်းတာရွှေရှိတယ်။ ရွှေထက်ကောင်းတာ ကျောက်ရှိတယ်။ ကြိုးစားပါ။ အဲ့ဒီတော့ဒီတရားတွေဟာ အင်မတန်မှ ထူးမြတ်ပါတယ်။ ဒီဦးမြမောင်ဟောစာဆို ၂ တန်းဘဲတက်တယ်။ လူဆိုးလူမိုက်လူလိမ် အဲအကုန်လုပ်တယ်။ ခင်ဗျား တို့အကုန်မေး အကုန်ပြောမယ်။ သစ္စာကိုးမလိမ်ဘူး ခိုးခဲ့တယ်။ လိမ်ခဲ့တယ်။ လုပ်ခဲ့တယ်။ ရဲထဲမှာလည်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ရဲအဖွဲ့ကကောင်းတယ်။ မြမောင်မကောင်းဘူး။ လူကြီးကခိုင်းလိုက်တဲ့မြမောင်က ဟိုအိမ်မှာသွားဟောကံတယ်။ ခင်ဗျာ သမ္မန်စာဝရမ်းစာ ခင်ဗျားရက်ချိန်းတွေ ခင်ဗျားလွှဲနေတယ်။ ဟောကံတယ်ပေါ့။ ဟောကံတော့ အိမ်ရှင်ကကြောက်တာ ပေါ့။ ဆန်လေးယူလာလိုက်။ ပန်းတွေယူလာလိုက် သူများစိုက်ထားတာ ကြောက်တာပေါ့ဗျာ။ ကြက်ဥတွေပေး၊ ဘဲဥတွေ ကြောက်တာကိုဗျ။ လူကြီးကဘယ်သိမလဲ။ ဒါကြောင့်အဖွဲ့ကောင်းတယ်။ မြမောင်မကောင်းဘူး။ အဲ့ဒါတွေအရေးကြီး ပါတယ်နော်။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်လူကို သနားပါ။ ဗြမ္မစိုရ်တရားထားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီတရားတွေ ထားရမယ်။ စိတ်ထဲမှာထားရမယ်။ အော် (အေး)၊ လူကြီးကရပ်ကွက်ကလူကြီး ဟေ့ကောင်းတွေ တစ်အိမ်တစ်ယောက်တက်ရမယ်။ ထွက်ပါမယ်။ အကိုကြီးရဲ့စေတနာနဲ့လုပ်။ စေတနာမရှိဘူး ကြောက်လို့သာလုပ်ရ တာတာ။ တို့ချည်းဘဲဖိခိုင်းတာဘဲကွာ။ အဲ့ဒါမိစ္ဆာအယူ လုပ်လဲလုပ်ရသေးတယ်။ စေတနာကလည်းမပါဘူး။ အဲ့ဒါမိစ္ဆာနော်။ အဲ့ဒါမှတ်ထားဦး။ ဟုတ်ကဲ့အကိုကြီးဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော့်ဘဲခိုင်းပါဗျာ။ ဘယ်အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ဘဲခိုင်းပါ။ စေတနာ ပုပ္ဖုတ်စပရ ဆိုတဲ့ စေတနာတရားက စေတနာကို * * * * သွားတာ။ ခုနက မတွေ့ဘူးလား။ မဟာဒုတ် ဗိုလ်ကြီးတွေရော ဗိုလ်မှူးတွေရော ဘေးကပ်နေတာ။ မကြွသေးဘူးတဲ့။ အေးမကြွသေးရင်တော့ ဘုရား သပိတ်ဘယ်သူရလဲမသိဘူး။ ဒီလူကြီးသွားတာမကြောက်မရွံ့ဘူးလား။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသပိတ်ကြီး ဘယ်သူပေးလဲကဲ့။ ဘယ်သူမှမပေးရသေးဘူး။ ဘုရားတပည့်တော် ဆွမ်းကပ်ချင်တယ်ဘုရားတဲ့။ သပိတ်ကြီးကို ပေးလိုက်တယ်။ ဘုရင်တွေက မပြောရဲသေးဘူး။ ဗိုလ်တွေကလည်း မပြောရဲသေးဘူး။ မဟာဒုတ်လက်ထဲရောက်သွား ရော့ သိကြားမင်းကကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဘုရားသပိတ်မဟာဒုတ်လက်ထဲ ရောက်နေတယ်။ အယုတ်အလတ် မရွေးဘူး။

ဘုရားကြီးကပေးလိုက်ရော ပေးလိုက်တော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ အဲဒီသပိတ်ရကတည်းက ခြေထောက်ကို မြေကြီးနင်း
ရမုန်းမသိတော့ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မကပ်တော့ဘူး။ အဲဒီလောက် သမ္မာစေတနာတွေက ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ
မသိဘူး။ အဲဒီတော့မှ သိကြားကမနေနိုင်တော့ဘူး။ အိမ်ထဲပြင်ပေးရတယ်။ ထင်းခွဲပေးရတယ်။ ရေခပ်ပေးရတယ်။
ဒါစေတနာပေါ့ဗျာ။ မဟာဗုတ်ကို သိကြားကလာကူပေးရတယ်။ ဒီလိုတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျွန်းကိုင်းမို့
ကိုင်းကျွန်းမှီသမာအလှူတွေနဲ့ လုပ်ရင် တိုင်းပြည်ကြီးဟာ အင်မတန်မှစင်ကြယ်သန့်ရှင်းပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ
မူတည်တယ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ စေတနာမှန်ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ အေးကွာ (အေး)၊
အေးကွာ (အေး)၊ အော လုပ်တော့ပေးတယ်။ မနောကစေတနာ မမှန်ဘူး။ မိစ္ဆာတွေဖြစ်နေတယ်။ မိစ္ဆာဖြစ်တော့
ကံနိမ့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ကံနိမ့်လဲ။ သီလပျက်တာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမစင်ကြယ်ဘူး။ မစင်ကြယ်တော့ လာဘ်ပိတ်တာပေါ့။
လာဘ်ပိတ်တော့ ရှာလို့ဖွေလို့ဝိရိယ အားကိုးလေးဘဲစားရတယ်။ လှေဦးစိုက်ဘဲစားရတယ်။ လှေဦးခြောက်ရင်
မစားရဘူး။ အင်မတန်မှ စိတ်တွေသန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် အာရုံငါးပါးနဲ့မြင်တာလဲ မမြဲပါလား။ ကြားတာလဲ မမြဲပါလား။
နံတာလဲ မမြဲပါလား။ စားတာလဲ မမြဲပါလား။ ထိတာလဲ မမြဲပါလား။ အဲဒါမမြဲပါလားဆိုတာ အနတ္တစိတ်ခေါ်တယ်။
မြင်တာကို သွားစွဲရင် သမာနဲ့သွားစွဲပါ။ မိစ္ဆာနဲ့မစွဲပါနဲ့။ အဲသမ္မာနဲ့စွဲပါ။ အကိုကြီးရေလာပါ။ ထိုင်ပါ။ ရေခွေးလေးသောက်
ပါ။ အကိုကြီးရယ် အမကြီးရေလာပါ။ ရေခွေးလေးသောက်ပါအုန်း။ သမ္မာနဲ့စွဲပါ။ အဲဒါမှသမုတိသစ္စာ ခုနကဆန်တွေတော့
ဝယ်လာပြီး ဆန်ကွဲတွေထိုးရောင်းတယ်။ အိမ်ထဲမှာလေးထဲထည့်ပြီး ရောင်းတယ်။ တပြည်တယ်လောက်လဲ။ ဥဒ္ဓိ/-
သူများရောင်းတဲ့ ဈေးရောင်းတယ်။ ဆန်ကွဲကလည်း ထိုးထားတယ်။ အဲဒီကလေးကဆန်ကိုလက်နဲ့ ကိုင်ကြည့်လိုက်
တော့ ဆန်ကွဲတွေတင်နေပါလား။ ဝယ်တဲ့လူက သိတယ်။ မိုးကလည်းချုပ်နေပြီး။ သူဆိုင်တစ်ဆိုင်ဘဲရှိတယ်။ ဝယ်တဲ့
သူကသိနေပြီ။ ပြန်တော့မပြောဘူး။ အဲဒါတွေက ကောင်းလား မကောင်းဘူးတဲ့။ * * * * မကြိုက်ဘူး။ ခုနက ချဲတွေထိုး
ချဲတွေရောင်း ဒါတွေက မိစ္ဆာအယူတွေ ခင်ဗျားတို့မပေါက်တဲ့လူက ဝိုင်တာပေါ့။ ပေါက်တဲ့သူက ဝမ်းသာတာပေါ့။
ခဏလေးဘဲ အေးတဲ့ခါတ်ကိုယူပါ။ သံသရာက ညွတ်ကွင်းလျှောက်ဖြစ်အောင်မလုပ်ပါနဲ့။ သံသရာဘယ်ကစလဲ။
ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကဆုံးလဲ။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာ
ချုပ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အေးတဲ့ခါတ်ပေါ့ဗျာ။ ဘာလဲဆိုတော့ မရှိတဲ့တရား မသိတဲ့တရားကို သွားသိတာ။ အေးတယ်။
ဖအောသေလည်းမငိုရဘူး။ မအောသေးလဲ မငိုရဘူး။ အေးနေတာ။ ဒါပေမယ့် ရုပ်ကြီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဂူလာလိပ်ခေါင်း
တော့မရဘူးပေါ့ဗျာ။ အာရုံတွေမစွဲတော့ အေးတာပေါ့ဗျာ။ သစ်တပင်ကောင်းတော့ ငှက်တစ်သောင်း နားနိုင်တယ်။
ဒါကြောင့်မို့ နှလုံးသားက အင်မတန်အေးတဲ့အတွက် သိုက်တွေလာတယ်။ ခါတ်တွေလာတယ်။ နတ်တွေလာတယ်။
တောင်ပိုင်တွေ ကွင်းပိုင်တွေ၊ တစ္ဆေတွေ သူရဲ ယက္ခ ဂုဗ္ဗာန်တွေလာတယ်။ ဒါအတိတ် မြင်တာကိုဗျာ။ အတိတ်မမြင်
တဲ့ဟာကတော့ အတန်းခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အတိတ်မြင်တာကတော့ ဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်ဗျာ။ ဒါတွေက ဒီဘဝမှာ
လာပြီးတော့ အမျိုးတွေပါလား။ ဝါအမကြီးတွေ၊ ငါအဖေတွေပါလား မလုပ်တော့ဘူး။ ဘာစားမလဲ။ (ရော)၊ (ရော)၊
ဒီလိုလုပ်တော့ တောင်ပိုင်တွေခိုင်း လုပ်ပေးမယ်။ ကွင်းပိုင်တွေခိုင်းလုပ်ပေးမယ်။ နာမ်ကောင်တွေနော်။
သူတို့မှာ ရုပ်မရှိဘူး။ နာမ်ဘဲရှိတာ။ အဲဒါပစ္စည်းတို့က ရုပ်ရှိလို့ရုပ်နဲ့ရင်းလို့ ဒီတရားရတာ။ သူတို့က ရုပ်

မရှိလို့ ရင်းရှာလို့မရဘူး။ သူတို့ကပါရမီပြည့်ရတာ။ နောက်ကနေအဲဒီရဟန်းကြီးမှန်တယ်။ ဟေ့ကြွေးကြော်တာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ အင်မတန်မှထူးပါတယ်ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက အတ္တတရား အနတ္တတရားဝါလေးတွေ သဘောလေး။ စာတော့မတတ်ဘူး ခုနကမှန်တာပေါ့။ ဒါဆိုတော့ ဥပမာလေးပြောတာပေါ့။ စည်းကမ်းတော့ရှိရမယ်။ တိုင်ပြည်အုပ်ချုပ်တာလည်းစည်းကမ်းရှိ လူတွေလဲစည်းကမ်းရှိ သံဃာတွေလည်း စည်းကမ်းရှိ စည်းကမ်းကို ဖောက်လို့မရဘူး။ ဒီစည်းကမ်းလေးရှိမှာ အသိတရားကို ရှာလို့ရမယ်။ ဦးပဉ္စင်းက စာလည်းမတတ်တော့ စည်းကမ်းတွေဘာတွေ မလုပ်တတ်တော့ဘူးဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းက တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာတော် သမားတော် ခုနစ်ရက်သား ခုနစ်ရက်သမီး အကုန်လုံးတောင်းပန်ပါတယ်။ ရှိခိုင်းဆိုရှိခိုးပါမယ်။ စာမတတ်လို့ပါ။ အမှန်တော့ စည်းကမ်းကအဓိကပါဘဲ။ စည်းကမ်းနဲ့ရှိမှာ ဦးပဉ္စင်းကသွားလဲ ခုံးခုံးလားလဲ (ခုံး)၊ စားလဲ (ခုံး)၊ အိမ်ခြံသံပတ်တိက မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ခုံးခုံး ခုံးကြီး ကဲချနေတာနော်။ အခုည တရားဟောပွဲပြီးတော့ သွားရပါတယ်။ မြောင်းမြဘယ်အချိန်လောက်ရောက်လဲ ဆိုတော့ (၁၁) နာရီလောက်ရောက်တယ်။ ပဲတောင်နဲ့ဒီဒကာကြီးတွေ ဟောဘယ်ကိုသွားရသလဲဆိုတော့ မဲကျော်နဲ့ ပိုးလောင်း။ အဲဒီမဲကျော်သွားတဲ့ ဂါတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ၃ နာရီရောက်လာတယ်ဗျိ။ အဲဒီဦးပဉ္စင်းက ခေါင်းချတာ (၁) နာရီလောက် ခေါင်းချရုံဘဲရှိသေးတယ်။ မယ်တော်ကြီးက ရောက်လာတယ်။ သားတော် ထထကားပါတယ်ဗျိတဲ့။ ခိုင်းတာ ခိုင်းတာ ဒီရုပ်တွေ ဒီနာမ်တွေက အင်မတန်မှ ဒုက္ခပါဗျိ။ မယ်တော်လာလာ နို့လေးသောက်ပါဦး။ မသောက်တော့ဘူး။ သောက်ဦးသားတော်ရဲ့ သောက်ပါဦး။ တိုက်လို့သောက်တော့ ကားသုံးစီးနဲ့ ဘယ်ကိုသွားလဲဆိုတော့ မြောင်းမြကနေ မဲကျော်သွားတာဘဲဗျိ။ (၂) နာရီလောက်မောင်းရတယ်။ အဲဒီကနေ တာထိပ် တာထိပ်ကနေ ဇလပ်ကွင်းတို့ဘာတို့ ရှစ်အိမ်တန်းတို့ အဲဒီကနေ တောင်တွေတက်လိုက်ဆင်းလိုက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဝါးခယ်မပါလားတဲ့ သူမေးပါ။ ကားလည်းလမ်းမှ ဖွတ်ဖွတ်လို့ပျက်တယ်ဗျိ။ ကားကလည်းဘီးပေါက်တယ်နဲ့ ထင်တယ်ဗျာ။ အဲဒီကနေကျမှ ကားကလည်းရပ်တယ်ဗျ။ မဲကျော်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ သိုက်တယ်သူသိမလဲ ဘယ်ဘုန်းကြီး သိမလဲ။ ခက်တယ်ဗျာ။ မယ်တော်ကခေါ်သွားတော့ သားရေလာလာ ရက်ပါတယ်ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းကသိတာပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ သားရေ ရေစက်ချကြစို့ ဆိုပြီး ဟိုဘဝအနန္တရက ခင်ဗျားဦးဂျက်လေးရှိပါတယ်။ မေးပါ။ ခင်ဗျားတို့ ထီးခယ်မမှာရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ကုန်းပေါ်မှာ မယ်တော်နဲ့သွားပြီး သစ္စာပြုပါတယ်။ ထီးသွားတင်ရပါတယ်။ ထီးကပရမက် ထီးဘုရားက ပရမက်ဘုရား ခင်ဗျားတို့လို အုတ်နဲ့တည်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုးနဝင်းစေတီ ကိုးနဝင်းကိုးရက်ကျင့်တယ်။ ကိုးရက်လဲပြည့်ရော (၁၀) ရက်ကျတော့ ထီးတင်တယ်။ အဲဒီသဘောပါ။ ပရမက်အနေနဲ့ အဲဒီဦးပဉ္စင်းလိုက်သွားပြီးတော့ သပြေလေးတွေ အပျားကြီးဘဲ။ ဦးပဉ္စင်း ပထမတစ်ခေါက်က သပြေလေးတွေ အညွန့်လေးတွေရဲနေတယ်။ အညွန့်ပေါင်း (၁၀) ညွန့်လောက်ဖုံးပြီး သပြေလေးကိုကိုင် သူလဲကိုင်၊ ကိုယ်လည်းကိုင် အဲဒီတစ်ခေါက်က မိဋ္ဌာန်တယ်။ ကိုးရက်ဘုရားတည်တာပေါ့ဗျာ။ နောက်တစ်ခေါက် ထီးသွားတင်တာပေါ့ဗျာ။ နောက်အဲဒီဦးပဉ္စင်းတို့ပြန်လာပြီး ထီးတင်ရတာ (၁၀) ရက်နေ့ဘဲ အဲဒီမှရေစက်ချတော့ မယ်တော်ကငိုတာဘဲဗျိ။ ချုံးပွဲချပြီးငိုတာဘဲဗျိ။ ရင်ကွဲပက်လက်ပြီး ရင်ကွဲယိုပြီး အသည်းတွေလဲကြွေကျပါပြီးဆို ငိုလိုက်တာ သူနောက်က အကိုတွေလဲပါတယ်။ အမေတွေလည်းပါတယ်။ ဆွေမျိုးတွေလဲပါတယ်။ တရုတ်လူမျိုးပိုက်ဆံရှိတယ်။ အဲဒါတွေကြည့် ဝါလေးသွားပြီး ဦးပဉ္စင်းလုပ်ပေးပါတယ်။ အော်

(အေး)၊ အော် (အေး)၊ သားတော်လာ တစ်နေရာကုန်းတော်လေးမှာ သူပြတယ်။ ဘာကဘာ ဘာကဘာ သားတော် ယူ ယူ ယူ အဲ့ဒီမှာသွားယူရပါတယ်။ ယူပြီးတော့ သားတော်ရေ ယူလာခဲ့တယ်။ ယူလာခဲ့တာ။ အဲ့ဒီဘုရားက ဘာလဲ။ အခုတည်းသွားတာ လွမ်းစေတီ ခင်ဗျားတို့မှတ်ထား ခင်ဗျားတို့ ပိန္နဲကုန်း အဲ့ခုနကမဲကျော် ရောက်ရင် မဲကျော်ရွာ အပြင်မှာတောင်ပေါ်မှာ ထန်းပင်လေးတွေ ဘာလေးတွေ စခန်းပေါ့။ အဲ့ဒါလွမ်းစေတီ။ ဟိုဘဝတွေ ဘဝတွေ ဦးပွဲခင်း ကလည်း သိုက်က သူကလည်းသိုက်က အဲ့ဒီလိုဖြစ်ပြီး ဦးပွဲခင်းက လူဘဝကိုရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ တရားများ ကျင့်ကြံ ကြံကျ အားထုတ်ကြတဲ့အခါ သူကလည်းမယ်တော် ခုနကတုန်းက သက်ကင်းတွေစား၊ တရုတ်ကိုးဗျ။ အဲ့သက်ကင်းတွေစား ပုတီးတွေအပတ်ကိုးထောင် သူကစာတတ်တာကိုးဗျ။ ဂုဏ်တော်တွေရွတ်တတ်တယ်။ ဦးပွဲခင်းက မရွတ်တတ်ဘူး။ လာပြီးတော့ ဒီဘဝမှာ တွေ့ကြုံရပါတယ်။ ဒါအတိတ်ကအကြောင်း ဒီအတိတ်အကြောင်း မသိခဲ့ရင် ဒီတရုတ်မလေးက ခေါ်ရင်နင်ဘာကောင်မလဲ။ ဘာလဲ ညာလဲ ရိုက်လိမ့်မယ်။ သူ့အမျိုးတွေ သူ့အကိုတွေ သိက္ခာကျမယ်။ ပြန်ကြည့် နင်ဘဲ ငစပြောလိုက်ရင် သူ့ဘက်ကလည်း တမျိုးဖြစ် သွားမယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့သာသနာကို မယုံကြည်ရာကျမယ်။ ဘုန်းကြီးက အနာခံမယ်။ ဘာပြောပြောခံမယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ သူ့နောက်က ပါလာတဲ့ ဆွေမျိုးအုပ်စုက ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာမှန်ပါလား။ ငါ့သမီး ငါ့နှမလေးတယ် မှန်ပါလား။ တယ်ထူးပါလား။ အားပေးတာ။ ဒါညာဏ်ပိုင်းလေးနဲ့ လုပ်သွားတာပါ။ ကံနှင့်ညာဏ် ဒီနေရာမှာ ပေါင်းသွားတာပါ။ ဘယ်သူသိမလဲ။ အဲ့ဒီတော့ ကျောင်းရောက်လာတော့ သီလရှင်တွေက မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ။ နာမည်တော့ ဟာ သောင်းကျန်းတော့ တာဘဲ။ ဒို့အရင်ရောက်တာ ခုနှစ် ၄ နှစ် ဒို့ကျတော့ ဘာလဲ ဒါတွေကအား ပြောတော့တာပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ သာသနာပြုရတာ မလွယ်ပါဘူးဗျာ။ အော် (အေး)၊ အော် (အေး) တရုတ်မလေးခေါ်ရာကို လိုက်တယ်။ တရုတ်မလေး ကသွားခေါ်လည်းသွား မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်းနဲ့ ပဏ္ဍိတက ဒို့ကျတော့အရေးမလုပ်ပါလား။ တရုတ်မလေးတော့ သွားအရေးလုပ်။ သီလရှင်တွေကပြောတော့တာဘဲ။ ဦးပွဲခင်းမိန်းမကလည်း လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်နဲ့ ပြောတော့တာဘဲ။ သူတို့ပြောတာ ဦးပွဲခင်းခံပါ့မယ်။ သူတို့ပြောတာ ပန်းကလေးနဲ့ပေါက်သလိုပါတဲ။ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်ပြီး ဖက်ပေါ်ဆူးကျ ဖက်ပေါက်ပြီး ဘယ်လိုများလုပ်ပြီး ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချွတ်ရပါမလဲ။ ဦးပွဲခင်းအတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်နှစ်လွှာပေါ့။ ပြီးမှသာသနာပြုရပါမယ်ဗျာ။ ဒီအနာဂတ်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပီသုဒ္ဓိဆိုတဲ့ အင်မတန် စင်ကြယ်တဲ့ နှလုံးသားကနေပြီးတော့ ဖြစ်သွားမှာသာလျှင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပီညဉ်လေးဟာ ကောင်းရာကောင်းမြတ်ကို ပီညဉ်ကကိန်းဝပ်မှာနော်။ ဒီကံတရားတွေက အစွဲတရားတွေရှိရင် (၃၁) ဘုံ စွဲထားရင် ဒီပီညဉ်တွေက (၃၁) ဘုံ လည်မယ်နော်။ အဲ့ဒီတော့ပြဋ္ဌာနဘုံရောက်မယ်။ အပါယ်လေးဘုံရောက်မယ်။ မဟာသံဃနတောကြီးဝဆိုတဲ့ ဟိုအဝိစိ ရောက်မယ်။ အရေသတ် အရသတ်က ဟိုအပါယ်လေးဘုံမကဘူး။ ဟိုးအဝိစိရောက်မယ်။ အဲ့ဒါတွေ သိတော့ မြင်တော့ သိတော့ ကြောက်ပြီတဲ့။ သိပယ်စိုက်ပွား အဲ့ဒါတွေကိုပြန်ပြီး ပြောပြတာ။ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ပိဇ္ဇာညာဏ်ကို လိုက်ရင်ကြပေတော့။ မင်းတို့ကအဝိဇ္ဇာ အာရုံ (၆) ပါး မလွတ်ဘူး။ အာရုံ (၆) ပါးလွတ်တာက ပိဇ္ဇာညာဏ်က အာရုံ (၆) ပါးက လောကီအာရုံကို အင်မတန်အားကိုးပြီး ယူထားတဲ့စိတ်တွေ။ အဲ့ဒီတော့ ပိဇ္ဇာညာဏ်က အာရုံ (၆) ပါးကို ပယ်ပြီးအဲ့ဒါ မဂ်ညာဏ်ခေါ်တယ်။

အဲဒီမဂ်ဉာဏ်နဲ့သိမှ အတိတ်ကိုမြင်မယ်။ အတိတ်မြင်မှ အဲဒီတော့ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကိုသိမယ်။ ဒါမှသာလျှင် စာတွေက ရေးထားပါတယ်။ စာကမှန်ပါတယ်။ မင်းကခန္ဓာမှာ ကံစိုက်ထားတယ်။ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက် ဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ ကံစိုက်တာက အစွဲကရင် ဉာဏ်စိုက်တာက ကံကိုပြတ်တာ။ အာရုံမှာနော်။ ဒါကြောင့် ကမသဝဘာပါသဝ ဒိဋ္ဌိသဝအပိဇ္ဇာ သဝ အဲဒါ အသဝေါတရားလေးပါး အာသဝေါတရားလေးပါး။ အာသဝေါတရားလေးပါးမှာ အာသဝက္ခယဉာဏ် ဘုရားဟောအရ ပြောတာ။ အာရုံပေါ်မှာ ဉာဏ်အာရုံပေါ်မှာ ကံ ဟိုကပြောလိုက်တဲ့အသံ ကိုယ်ကကြားတယ်။ အဲဒါ ဉာဏ် ကိုယ်ကကြားတာက ယူလိုက်တယ်။ အကုသိုလ် ကံကုသိုလ်ကံ အာရုံပေါ်မှာ လာဟေ့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား သွားပူးရအောင် ဟုတ်ကဲ့ နှင့်အတွက် ငါအကုန်ပေးမယ်။ အဲဒါကံ သမ္မာကံ အဲဒီတော့ နှင်ကိုဆဲလိုက်တယ်။ ဖေ့နဲ့ငါနဲ့ ဆဲလိုက်တာ အဲဒါမိစ္ဆာကံ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အဲဒီလိုဉာဏ်ရမှသာလျှင် ဒီကံတွေပြတ်မှာ မနေ့ကဟောတဲ့ တရား ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ အဲဒီနှစ်ယောက်တွေကြပြီ။ တွေကြတဲ့အခါ ဦးချီးတိုးကလည်း တရွာတကျေး သရက်ကုန်း နော်။ အိမ်မဲအပိုင် ဦးချီးတိုးကြီးက ကောက်တွေဘာတွေနုတ်၊ ဒေါ်အုန်းမေကလည်း လယ်အလုပ်လုပ်တော့ အဲဒီတော့ သွားတွေကြတဲ့အခါကျတော့ ရက်ပေါင်းလပေါင်း ပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မနောတွေကတစ်မျိုးဖြစ် ကြတာပေါ့။ အပြင်မြင်တာကိုဗျာ။ မြင်တဲ့အခါကျတော့ ဦးချီးတိုးကြီးကလည်း အလွန်တင့်တယ် ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်းအင်မတန်ချောတယ်။ ပညတ်သွားစွဲတာ။ အဲဒါပညတ်ခေါ်တယ်။ ပရမတ်ကိုမမြင်တော့ဘူး။ ပညတ်ကိုမြင်ပြီး ပညတ်ဘာနဲ့မြင်လဲ သညာနဲ့မြင်ပြီး သညာဆိုတာ မှတ်တာ မှတ်တာ ငါးရာကျပ်တန်မှ အဲဒါမှတ်တာ မှတ်စိတ်ကို သညာလိုခေါ်တယ်။ ပါဠိလိုနော် ပညတ်ကို ပါဠိလို လောကီခေါ်မှာပေါ့ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်ဘူး။ ဒါတွေက စာနဲ့ရေး ထားတာ။ အဲဒီစာလိုရေးထားရင် ပါဠိလိုရေးထားရင် အနက်သိရမယ်။ အနက်သိမှ အဓိပ္ပါယ်ပေါက်မှာ။ ပါဠိအနက် အဓိပ္ပါယ် ဒီလိုရေးထားတာ ပါဠိဆိုတာ **န္ဓေတချို့မသိဘူး။ ကရင်တွေက *x*x*x*x* ဘာသိမှာလဲ။ အနက်ပြန်ပြီးမှ သဘောပေါက်မှာနော်။ သူတို့တတ်တာ ကိုယ်တတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ *x*x*x* မှန်နေတာက မှတကယ် မှန်နေပြီ။ အဲဒီတော့ဒါတွေမှန်တော့ ရှေ့ကသေသေချာချာ ဟောတာကွာ။ ဟောဒါကကြီး ကကြီးကဘယ်လိုရေး တယ်၊ ခက္ခေက ဘယ်လိုရေးတယ်။ ဘယ်လိုက ကကြီးနဲ့ ခက္ခေတူသလား။ မတူပါဘူး။ ဘုရားအဲဒီလို သင်ပေးမှသာ လျှင် 'နောက်ကလူကသဘောပေါက်မှာနော်။ ခုနက သူတို့တတ်နေတဲ့ပဋ္ဌာန်းဦးပဉ္စိတကို ရွက်ခိုင်း မတတ်ဘူး။ အေးမင်းတို့ယုံရင်လာခဲ့တဲ့။ ဟေ့တောင်ပိုင်တွေသွားပေတော့ ဟေ့ကွင်းပိုင်တွေ သွားပေတော့။ ဒီလိုနှင်ပစ်လိုက်တာ မင်းသွားကြည့်ကွာ မင်းသွားနေကွာတဲ့။ ဘူးသီကဟောဒီလို လှုပ်လိုက်တယ်။ ကျိုက်ညီနောင်မှာ မှတ်ထားကွာ။ မင်းက ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင် မင်းငါ့ကိုယုံတယ်မဟုတ်လား။ ငါ့ပရိတ် ငါဘာမှမရွတ်တတ်ဘူး။ မင်းငါ့ယုံကြည်ရင် မင်းအဲဒီကွင်းထဲက ဟာတွေငါလုပ်မယ်။ ဟေ့တောင်ပိုင်တွေ သွားဟေ့ ကွင်းပိုင်းတွေသွားဟေ့။ တစ္ဆေ သရဲတွေသွားပေတော့ သူများပိုင် နက်ထဲမှာ မင်းမနေနေနဲ့ဆိုတော့ နေစရမရှိတော့ဘူး ဟိုမှာသူများခြံမှာ ဘူးသီလှုပ်တဲ့ ပူးနေတယ်။ ဒီလိုလက်တွေ လုပ်သွားသွားတာပေါ့။ အဲဒါအာဏာစက်။ ခင်ဗျားတို့လူသေတယ်မဟုတ်လား။ လူသေရင်အမိန့်ပြန်တယ်မဟုတ်လား။ ဒီလိုဘဲ လူရဲ့သစ္စာသမာဓိတွေ ဖြစ်လာရင်တော့ အာဏာစက်တွေ သိပ်ပြင်းတာ ခင်ဗျား။ အာဏာစက်လိုချင်ရင် ဒီပသနာကျင့်နော်။ အဲဒီတော့ အာဏာစက်ဆိုတာ ခိုင်းကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ခိုင်းကြည့်ရင် ပြပါမယ်။ သဘောပေါက် ပြပါမယ်။ ဒါကြောင့် စက္ခုဥဒါပါဒိ အာလောကော ဥဒါပါဒိ ဘုရားဟောထားတာ။ အင်မတန်မှထူးတာ။ ဘုရားက

ထမင်းပွဲကြီး ခူးထားတာ ကိုယ်ကပျင်းလဲပျင်းတယ်။ ပေါ့လဲပေါ့တယ်။ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်လုပ်တော့ မဟုတ်
တာတွေလျှောက်ဖြစ်ရော ဖြစ်တော့ဒုက္ခရောက်ရော။ အဲ့ဒီတော့ဘုန်းကြီးဆီလာရော ဘုန်းကြီးဆီလာတော့ တပည့်တော်
သားကဘာ တပည့်တော်သမီးကဘာ တပည့်တော်ကဘာဖြစ်တယ်။ ထောင်ကျတော့မယ်။ ဘုန်းကြီးကဘာလုပ်
တတ်လဲဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး။ အဲ့လောကုတ္တရာ အပါယ်ပိတ်တရားတော့ဟောတတ်တယ်။ လောကီအကြောင်းကံဟေ့
ခလေးကိုကြည့်နေကျ ကြည့်စားကျ ကြည့်သွားကျ မင်းကိုလိမ်လိမ်မာမာနေ ငါကတော့အရင်ဘုန်းက လူမိုက်ကြီးကွာ။
လူကောင်းမဟုတ်ပါဘူးကွာ လူဆိုးပါ။ အခုတော့ရဟန်းတော့ဖြစ်လာပြီကွာ။ မင်းတို့ကို ငါသင်ပြတယ်ကွာ။
နားထောင်ကြပါကွာ။ နားထောင်ကြပါကွာ။ ချဲ့တွေဘာတွေ မထိုးနဲ့။ ပိုက်ဆံတွေယူထား မင်းတို့ဒါတွေ သိပ်မစွန့်ကွာ
ပြောပါတယ်။ အဲ့ဒါပြောပြီးတော့ တမျိုးဖြစ်တာဘဲဗျို့ တော်ပြီကွာ မင်းတို့ငါလည်းလူဘဲ မင်းတို့လဲလူဘဲ နာမ်နဲ့ငါလိုက်
ပြီးတော့ အခုခင်ဗျားတို့ ဒီညနေရောက်လာတာ ပေကုန်းကဒေးစွန်ပါးက ဘုန်းကြီးတည်သွားတာ ဖြစ်လား။ မဖြစ်လား
တော့ မသိဘူး။ ဒီမှာလာဖြစ်နေတယ်။ သို့ကကလာပါတယ်။ ဘယ်လိုပြောမလဲ။ ဒီပွဲပြီးရင်တော့သွားရမယ်။ ခင်ဗျားတို့
လိုက်ကြည့်နော်။ ခင်ဗျားတို့လှူပါလို့ မပြောဘူး။ သူထိုင်နေတာ မိုက်နဲ့အော်စရာမလိုဘူး။ ကြိုက်ရင်လှူ မကြိုက်ရင်
မလှူနဲ့။ ဒီလိုသဘောမျိုး။ မင်းတို့လှူပါလို့မပြောဘူး။ ဘုရားတွေတည်သွားတယ်။ စည်ပင်စမ်းမှာတည်တယ်။ ဘာ
စည်ပင်စမ်းကျေးရွာမှာ ကောင်းလား။ မကောင်းဘူး ဘုန်းကြီးတွေဆီမှာလည်း မကောင်းဘူး။ နိုင်ငံတော်ဆီမှာလဲ
မကောင်းဘူးကွာတဲ့။ အဲလာလှူတာဘဲဗျို့။ သိုက်က လာလှူတယ်ကပင်စည်ပင်စမ်းလုပ်ဖြစ်လိုက်တာ။
မြောင်းမြမှာ ပိန္နဲကုန်းဘုရား အဲ့ဒီလိုဘဲမြောင်းမြမှာ သိန်းပေါင်းမြောက်များစွာ ဘယ်လောက်ကုန်သလဲဆိုတာ ကြည့်။
နိုင်ငံတော်အစိုးရဆီမှာ သွပ်တပြားသွားမလျှောက်ဘူး။ သူများစိတ်ညစ်အောင်မလုပ်ဘူး။ သူဘာသာရုံးမှာ နေတာ
လျှောက်လျှာကြီးတကားကားနဲ့ လွယ်အိတ်ကြီးနဲ့ သဲဘာတွေက အဲ့ဒီမှာသဲမလျှောက်ဘူးသူများစိတ်ညစ်အောင်
မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်ဟာနဲ့ကိုယ်မှန်ကန်ရင် ဖြစ်လာမယ်။ ကိုယ်မှန်ကန်ဖို့လိုတယ်။ အဲ့ဒါကံတရားတွေ ဉာဏ်ကန့်လုံးသား
မှာဖြစ်လို့ ကံအလုပ်တွေလျှောက်လုပ်တာ။ သူဘာသာတိုင်နေတာ ဘယ်မှလျှောက်တောင်းစရာမလိုဘူး။ လာခဲ့တဲ့
ဒီလို့ကြားတာဘဲဗျို့။ မူးလာတဲ့ကောင် လာတာဘဲဗျို့။ လာမင်းကောင်းကောင်းနေ သင်္ကန်းစီးပေးလိုက်တာဘဲဗျို့။ အဲ
ကောင်းကောင်းနေနေရင် မင်းသိလိမ့်မယ်။ ကျောင်းထဲမှာ အရက်သမားလာခဲ့။ ဘိန်းသမားလာခဲ့ တေလေဂျိုပိုးလာခဲ့။
သင်္ကန်းကိုအားကြီးရှိတယ်။ သင်္ကန်းကိုစည်းပေးတယ်။ တပုံးကြီးဘဲ အဲကုတ်နေတာဘဲ။ အာဏာစက်နဲ့လုပ်ထားလိမ်
တာ။ ဘယ်သူသိလဲ။ မင်းကလေးမဟုတ်ဘူးကွာ။ လူကြီးကောင်းကောင်းနေ ဒါဘဲပြောလိုက်တယ်။ ပစ်လဲတယ်။
အရက်သမားခင်ဗျားတို့ ပုသိမ်ကဘာလဲ။ ဘိန်းဖြူလာ ဘိန်းမဲလာ။ ကံ***စားလာတဲ့ တရုတ် ဂျမ်းကပ်ကဘယ်မှာ
ဖြတ်လို့မရဘူး။ လာခဲ့တဲ့ဝတ်လိုက်တဲ့ ဦးပွင်းထိန်းထားတယ်။ အဲ့ဒီကောင်ကိုဘာမှမလုပ်စေနဲ့ပ ဦးပွင်းကြီး ပြန်အပ်
လိုက်တယ်။ ကောင်းကောင်းနေ ဒီလိုလုပ်တာ။ ကြာလာတော့ သူကောင်းလာရောဗျို့။ အဲ့ကောင်းလာတော့
သူအကိုတွေ အမေတွေ သူအမျိုးတွေရောလာလှူတယ်။ လေးသောင်း ငါးသောင်းလာလှူတယ်။ သွားရော
သူသားအခုတော့ နည်းနည်းပါးပါးစားသေးတယ်လို့ ပြောသေးတယ်။ ဘယ်ကရလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး။ လူကသူ
ကလေးမှာ မဟုတ်တာလူကြီးဘဲ။ မဟုတ်တာမလုပ်နဲ့ပေါ့။ လုပ်တော့ခံပေါ့။ သေရော အဲ့ဒါမရတော့ဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မို့

ဦးပွင်းက ကယ်တာပါ။ ဦးပွင်းက နဂိုကကောင်းတဲ့သူမဟုတ်ဘူး။ ရဟန်းဘောင်ရောက်တော့မှ ရဟန်းဘောင်
 ရောက်တာတောင် ဝိပဿနာကျင့်လို့ရဟန်းဘောင်ရောက်တာ ဝိပဿနာမကျင့်ရင် မရောက်ဘူး။ ဒါကြောင့်
 သင်လို့ကို မတတ်ဘူး။ ငါးပါးသီလသင် ငါမတတ်ဘူးတဲ့။ ရှစ်ပါးသီလ ငါမလုပ်တတ်ဘူးတဲ့။ ရေစက်လဲငါမချတတ်ဘူးတဲ့။
 ဒါဖြစ်ဘာစားလဲ ကျွေးရင်စားမယ်။ မကျွေးရင်မစားဘူး။ ထိုင်နေတာ။ အဲ အဲဒီလူကြီးက တူးမြောင်းက
 အရှင်ဘုရားတပည့်တော်ကို * * * * * လာပြီးတော့ တူးမြောင်းရောက်လာပြီးတော့ ငါးပါးသီလမပေးတတ်၊
 ရေစက်လဲမချတတ် ပဝါသနာလဲ ဘာမှလဲမတတ်ဘူး။ ဘာသွားစားမလဲ။ သူများကလာလှူမလား။ မလှူနေပေါ့ဗျာ
 တဲ့သူက အဲဒီလိုပြန်ပြောတယ်။ ငါဟာငါထိုင်နေတာ။ ငါသစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေတာ။ တရားကျင့်နေတာ။ နင်လဲ
 ကျင့် အဲဒီမှာ တူးမြောင်းမှာ အဲဒီတော့ ကျောက်တူးတဲ့ရွာ အဲဒီလူကြီးက လမ်းလျှောက်လာထော့ကျိုးထော့ကျိုး။
 ခင်ဗျားခြေထောက်ဘာဖြစ်သလဲ မပြောပါနဲ့ဘုရားတဲ့။ ဝွေးချောင်းကချောင်းသွားမွှေတာ ငါးအရိုးစူးသလား။
 တုတ်စူးသလား။ တပည့်တော် ခြေထောက်ကြီးရောင်ကိုင်နေတယ်ဘုရားတဲ့။ အဲဒီခြေထောက်ကြီးရောင်ကိုင်နေတာ
 စက်ကုန်းများသွားပြီးဆေးထိုးတယ်ဗျာ။ ဆေးဘိုးလဲပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူး။ အလုပ်လဲပျက်နေတယ်ဘုရားတဲ့။
 ဟာဘာကျွေးမလဲဆိုတဲ့ လူနဲ့တွေ့ပြီဗျို့နော်။ အေးခင်ဗျားခြေထောက်ကိုင်ရမလား ကိုင်ပါဘုရား။ ခြေထောက်ကြီး
 ထိုးပေးတယ်။ ခြေထောက်သပ်ချလိုက်တယ်။ ဟာညကျတော့လေအိပ်တော့ အဲဒီခြေထောက်ရောင်နေတဲ့ ဟာကြီးက
 ပေါက်ထွက်တယ်ဗျို့။ အဲဒီတော့အစူးလား အရိုးလားဆိုပြီး ယူလာပြီးပြတယ်။ ပြတော့ အမလေး သူဝမ်းသာလိုက်တာ
 လေ။ ဘာဖြစ်လာလဲ ရေခွေးအိုးကြီးယူပြီးတော့ ကြံသကာတွေယူလာတယ်။ သားလေးနဲ့သူနဲ့လာတယ်။ ဆူးအပေါက်
 တမှာ တဲတဲကိုမဝင်ရဲဘူး။ အဲအပြင်မှာနေတယ်။ ကြည့်တော့မတွေ့ဘူးတဲ့ ဦးပွင်းကြီးကို အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်
 လှမ်းကြည့်တာ မတွေ့ဘူးတဲ့။ ဦးပွင်းက အထဲထဲမှာထိုင်နေတာ။ အဲဒီတော့ ထွက်လဲလာရော ဘာလုပ်တာလဲတဲ့။
 ရေခွေးအိုးနဲ့ကြံသကာကပ်တာပါ ဘာလို့ကပ်ရလဲ။ အရှင်ဘုရားကျေးဇူးအင်မတန်ထူးမြတ်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်
 ခြေထောက်ကြီး တပည့်တော်ခြေထောက်ကြီးက ပြည်ပေါက်သွားလို့ စူးတွေထွက်လာပါတယ်ဘုရားတဲ့။
 ငြီးတော့ ဦးပွင်းက နယ်ပြန်မယ်ဆိုတော့ တစ်နေ့နေပါတဲ့။ တစ်နေ့တော့မနေ ဘူးဆိုပြီး အဲလိုပြန်လာတာ။ အဲဒီလို
 အရူးအမူးတွေ ပျောက်တဲ့သူကပျောက်တယ်။ သေတဲ့သူကသေတယ်။ ဒါဦးပွင်းက သဘာလေးနဲ့ဘဲပြောတာပါ။
 အကုန်ရှင်တယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူပေါ်မူတည်တယ်။ ဒါတွေက ဝိပဿနာရဲ့စစ်မှန်တဲ့လမ်းကြောင်းကို
 ဆောက်သွားရင် ကျွဲကူးရင်ရေပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေက အဲဒီပိုက်ဆံတွေနဲ့ သာသနာကိုအဆောက်အဦး
 လုပ်ပေးတာနော်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ ကိုယ်ကိုကိုယ် သင်္ခါရမဖြစ်စေနဲ့။
 နှလုံးသားကော ကောဓဓမ္မာဖြစ်အောင်လုပ်။ အဲဒါမှ ဓမ္မစေတီခေါ်တယ်။ ဓမ္မစေတီဖြစ်မှ ကိုယ်တစ်ခုခုကိုစွဲကိုင်လို့ရမှာ။
 ပရိဘောဂစေတီဆိုတာ ခင်ဗျားတို့စာတတ်တာဘဲဗျာ။ ကြောင်အိမ်တို့ဘာတို့ ပရိဘောဂ ဆိုင်ကြီးသွားဝယ်တာကဲ။
 ကော့ဗင်းအိုကျောင်းပျက်ပြင်ပေးတယ်။ ဘုရားပြု ဘုရားပျက်ပြင်ပေးတယ်။ သမိုင်းဝင်ဘုရားကိုလုပ်ပေးတယ်။
 ခုနကပြောသလိုပေါ့ အဲဒီရွာသားကဘုရားတည်ချင်ကယ်။ အဲဘုရားပျက်မရှိရင် နိုင်ငံတော်အစိုးရဆီက
 သွားလျှောက်ရတယ်။ သူမြေစွပ်တည်လို့မရဘူး။ သူ့စွပ်ပြုရင် တည်လို့ရတယ်။ ခုနဘုရားပြု ဘုရားပျက်ကတော့

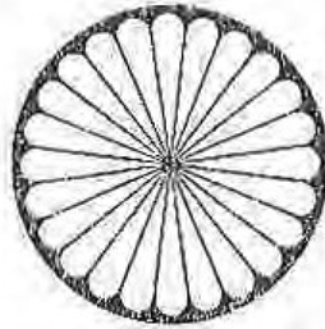
စေတီပုထိုးက အဟောင်းဆိုတော့ ပြင်ပြီးတော့တည်ပေးတာ။ သူကသမိုင်းဝင်ဘုရား ဘုရားလိုခေါ်တယ်။ အဲဒီလိုဘဲ ဘုရားတည်တယ်ဆိုတာ နားလည်ဖို့လိုတယ်။ နားမလည်ဘဲ စွတ်လုပ်ရင်စကားတွေ ဘာတွေများတတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကုသိုလ်ဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်တတ်တယ်။ စိတ် စိတ်မနေစိတ်ကံကိုဗျာ အဲဒီကံကဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ အဲဒီကံကရုပ်နာမ် (၂) ပါး မတွဲလို့ ရုပ်နဲ့နာမ်မတွဲလို့ ကံဖြစ်တာ။ အဲဒီလိုဘဲ ပြောလိုက်မယ်။ ရုပ်ကခြား နာမ်ကတခြား နာမ်ကဟိုမှာဝင်သွားပြီ။ ဘယ်သူသိမလဲ။ ရုပ်ကြီး အုပ်ထားတာ။ အဲဒါကွဲသွားတာ။ အဲဒီလိုသဘောမျိုးဖြစ်ရင်တော့ လက်ခမောင်းခတ်ပေတော့ဟေ့တဲ့။ ရုပ်နဲ့နာမ် ပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်မှ မရရင်ကံဘဲ သမ္မာကံတော့ဖြစ်မှာပေါ့။ ရုပ်နဲ့နာမ်ကွာသွား ရမယ်။ ဒါမှသူများသွားမမေးနဲ့ အရှုံးဖြစ်အုန်းမယ်။ ကိုယ့်ဟာကို သိရမယ်။ အင်မတန်မှအေးတယ်။ အရသာဘဲ တာနဲ့မှ မတူဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားတို့ ဝါးခယ်မမြို့ကြီးမှာ လာပြီးတော့ ကိုယ့်အဖေလို ကိုယ်အကိုကြီးလို ကိုယ်အစ်မကြီးလို ကိုယ်ညီလို စာတော့မတတ်လို့ စကားမပြောတတ်ရင်တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာတော်သမားတော်တွေ အဲစစ်ချင်တယ် ဆိုရင် စစ်လို့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ စစ်လို့ရလို့မှားတယ်ဆိုရင်လဲ သင်္ကန်းချွတ်ပေးပါမယ်။ ပုဆိုးအင်္ကျီဝတ်ပြီးတော့ ငါသိသွားပြီတဲ့နော်။ အဲဒီတော့သူကဘာမှမပြောဘူးတဲ့ ငါထွက်သွားမယ်တဲ့။ ငါသာသနာမပြုပါဘူးပေါ့။ ဒကာဒကာမ များသာသနာပြုချင်တဲ့လူကိုငါက ပြီပြီပေါ့ * * * * * အမိန့်ချလိုက်တာ ပြီးပြီပေါ့တဲ့။ ငါ့တာဝန်ကျပြီ။ ငါပုဆိုးအင်္ကျီဝတ် သွားမယ်။ ထမင်းတလုပ်မပူတော့ဘူးတဲ့။ ထမင်းစားတတ်ပြီး နေတတ်ပြီ။ သွားတတ်ပြီ။ အိပ်တတ်ပြီ။ အားလုံး အားလုံး ငါသိသွားပါပြီတဲ့ ဒီလောက်ဆိုသဘောပေါက်ရောပေါ့။ သာဓု - - - သာဓု . . . သာဓု

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိပုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၀၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

(၂၄-၁၁-၂၀၀၁)ရက်နေ့၊ မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘူရား၊

သာသနာ(၂၅၀၀)ဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မာတော်ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၀)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသေသနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

09-250432050, 09-794506595

09-251629128, 09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၀)

(၂၄-၁၁-၂၀၀၁)ရက်နေ့၊ မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရား၊ သာသနာ(၂၅၀၀)ဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင်
ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဘယ်ကံ သံသရာလည်သလဲ။ စာထဲမှာ ရေးထားတယ်။ ကာယကံတဲ့၊ ဝစီကံတဲ့၊ အဲဒီကံက ဘယ်ကံက သံသရာလည်သလဲ။ မနောကံကလည်တယ်။ ဒီတဝရောက်ပြန်ပြီ။ ကံကိုဟောတာ။ ကံဆိုတာ ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ကိုယ်ကမပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ မပြုလုပ်တဲ့ကံက ဘာကြောင့် သံသရာလည်သလဲ။ စာရေးထားတယ်။ ဗျာပါဒတဲ့၊ အဘိဇ္ဈတဲ့၊ ဗျာပါဒဆိုတာ ပါဠိစကား ဗမာလိုဆိုရင်တော့ ပူဆွေးတောက်လောင်တယ်။ သားအတွက်နဲ့ သောကပရိဒေဝ၊ သမီးအတွက်နဲ့ သောပရိဒေဝ၊ ရည်းစားတွေအတွက်နဲ့ သောကပရိဒေဝအကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒီကံဟာ ဖြစ်နေတာ ဒါဘာလဲ။ အစွဲတရား။ ဥပါဒါန်ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ အာရုံကြောင့်ဖြစ်တာ။ အာရုံ ဘာနဲ့ပေါင်းသလဲ ငါသိတယ်။ ဝါမြင်တယ်။ အဲဒါသညာခေါ်တယ်။ ဗမာလိုအမှတ် ဒီအာရုံခြောက်ပါးမှာ သင်္ခါရတွေဖြစ်တယ်။ မြင်လိုက်တဲ့အသိ ကြားလိုက်တဲ့အသိ၊ နံလိုက်တဲ့အသိ၊ ထိလိုက်တဲ့အသိ၊ ဒီအသိဟောတာ။ အဲဒီအသိက ဘာနဲ့ယူသလဲ။ အမှတ်နဲ့ယူတယ်။ ဟောဒါက မိန်းကလေး ဟောဒါကယောက်ျား၊ ဟောဒါက ဓါတ်ဗူး။ ဟောဒါက စာအုပ်။ ဒါမှတ်တာ။ ပညတ်၊ ပရမတ် နှစ်ခုရှိတယ်။ ဘုရားက ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး ပညတ်ထားတယ်။ ဒီပညတ်ထားတာကို သညာနဲ့မယူနဲ့၊ ပညာနဲ့ယူ။ သဘောလေး ပဲ ဆိုပြမယ်။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ သဘောခန္ဓာမှာ သိရမယ်။ ဘာသိရမလဲ။ အဲဒီ ကိလေသာ တဏှာသိရမယ်။ ကိလေသာက ရုပ်တရား၊ တဏှာက နာမ်တရား၊ ရုပ်၊ နာမ်ကို မြင်အောင်ကြည့်၊ ရုပ်နာမ်သိမှ သဘောပေါက်မယ်။ သဘောလေးပဲနော်။ ခင်ဗျားတို့ မဂ်တရား၊ ဖိုလ်တရား၊ ဈာန်တရား စာထဲမှာရေးထားတယ်။ တကယ် မှန်တယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင် သူမသိ စာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့သက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဒီအရသာကိုခံစားရတယ်။ ကြက်သားဟင်းချက်တယ်။ ဥပမာ ကြက်သားဟင်းချက်တဲ့အခါမှာ စာသမားက အနံ့လဲရှုရတယ်။ ကျင့်တဲ့သူက စားရတဲ့ အရာသာကိုယ်ပဲသိတာ။ သဘောလေးသာနာ။ အကာရှိရင် အနှစ်ရှိတယ်။ ပညတ်ရှိရင် ပရမတ်ရှိတယ်။ အတ္တရှိရင် အနတ္တရှိတယ်။ သညာရှိရင် ပညာရှိတယ်။ လောကီရှိရင် လောကုတ္တရာရှိတယ်။ သဘောသာနာ။ ဦးဏှိတ သွားပြီးတော့ ပန်းထိမ်ပညာသွားသင်ရင် တတ်တာပေါ့။ သူကသညာခေါ်တယ်။ သင်ရင်တတ်တယ်။ ဒါကကျင့်တဲ့တရား၊ ခန္ဓာသိတရား တဏှာနဲ့ ဒိဋ္ဌိကိုသတ်သွားတာ။ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာသတ်တာ သေချာပဟာပေးမယ်။ ဦးပဏှိတလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့လဲ ပြန်ရမှာပဲနော်။ စာတွေ မိုးပျံအောင်တတ်နေ။ ခင်ဗျား ဂုဏ်တော်တွေရွတ်နေ၊ ပဋ္ဌာန်းတွေရွတ်နေ၊ ခန္ဓာသိတို့လိုတယ်။ ကိုယ်ကသင်တဲ့အသိသညာနဲ့ သိတာ အဲဒါ ကံခေါ်တယ်။ မလွတ်သေးဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပရိတ်ရွတ်တယ်။ ဂုဏ်တော် တွေရွတ်တယ်။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်တယ်။ ခုနကဒကာမကြီး တရားတောင်းတာ အာရုံမလွတ်သေးဘူး။ အာရုံမပြတ်ဘူး။ ဒီက တဏှာ ကိလေသာသိတာ။ ကိလေသာက ရုပ်တရား၊ တဏှာက နာမ်တရား။ ရုပ်နဲ့ရင်းကြည့်မှ ဒုက္ခသစ္စာကို သိမယ်။ သမုဒယအကြောင်း သတ်မယ်။ တဏှာပြတ်သွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့သီလတွေ သိပ်မှန်တာပေါ့။ အကာခေါ်တယ်။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ ရွတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ မှန်တယ်။ လက်ခံတယ်။ ဥပါဒါန်ကြတော့ မင်းသားလေး သေသွားတယ်။ အဲဒီဥပါဒါန်ဖြတ်လို့ရပြီလား သေချာမေးမယ်။ ဒီဥပါဒါန်ကို ဘာနဲ့ဖြတ်မလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဂုဏ်တော်နဲ့လည်း ဖြတ်လို့မရဘူး။ ဗုဒ္ဓေါနဲ့လည်း ဖြတ်လို့မရဘူး။ မဂ်ဉာဏ်ရမှပြတ်တာ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ (၄)ပါးရှိတယ်။ ဒီကကျင့်ရမဲ့သစ္စာက သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ။

ပရမတ္ထခန္ဓာက အနတ္တတရားရှိ တယ်။ လူတွေက အတ္တတွေဖြစ်နေတယ်။ အာရုံကိုမလွတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ စားကောင်း
သောက်ကောင်းအောင်လုပ်နေတာ။ ဒါမှန်တာပြောတာ။ ရေထဲခုန်ချတာတို့ အဆိပ်ပုလင်းသောက်သေတာတို့ ဒါတွေက
ဥပါဒါန် တဏှာတွေ။ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်တာ။ ဒီဥပါဒါန်ကို ဘာနဲ့ဖြတ်မလဲ။ ဖြတ်လို့မရဘူး။ ဘာနဲ့မှ ဖြတ်လို့မရဘူး။
မဂ်ဉာဏ်နဲ့ဖြတ်မှပြတ်တာ။ အဲဒါကြောင့်မလို့ မဂ်ဉာဏ်ရအောင် ကျင့်ခိုင်းနေတာ။ လူပေမဲ့ လူချင်း အသိချင်းမတူဘူး။
အသိပြောသွားတာ။ ခန္ဓာအသိနဲ့ စာအသိ။ ခန္ဓာအသိ ဝိပဿနာကျင့်ရတယ်။ ခန္ဓာကျင့်မှ ဉာဏ်ရတယ်။ အဲဒီတော့မှ
အာရုံ(၆)ပါးနဲ့နေရတော့ ပျော်စရာကြီးပေါ့။ (၆)ပါးလွတ်နေတဲ့သူကတော့ ဒါပေါ့ဗျာနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်
အာရုံမလွတ်တဲ့သီလရှိတယ်။ အာရုံလွတ်တဲ့ သီလရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အာရုံမလွတ်တဲ့သီလက
ဗြဟ္မာဘုံရောက်မယ်။ နတ်ဘုံရောက်မယ်။ (၃၁)ဘုံ မလွတ်ဘူး။ (၃၁)ဘုံလွတ်တာက မဂ်ဉာဏ်ရမှလွတ်တာ။ သေချာ
ပြောမယ်။ မဂ္ဂင်(၈)ပါးနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာကမ္မန္တ စကားတွေမှန်တယ်။ သိပ်မှန်တယ်။
သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ မှန်တာကိုပြောပါတယ်။ မှန်တာကို ပြောပါ။ မှန်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုပါ။
စာမတတ်ဘူး။ အဲဒါကျင့် ဘယ်မှမသွားနဲ့။ အာရုံပယ်လိုက်။ သတ္တယဒိဋ္ဌိ၊ ဗိတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံရယ်။ ဒီကံတွေကိုပယ်ပါ။
ဘယ်ကံယူမလဲ။ သမ္မာကံယူ။ သမ္မာကံဆိုတာ မှန်သောအလုပ် တရားတဲ့အလုပ်လုပ်ပါ။ ဒါတော့ မလုပ်ဘူး။ လျှောက်ပြီးတော့
ဘုရားဖူးမယ်။ ရည်းစားနဲ့သွားမယ်။ သူဘာဖြစ်တယ်။ ငါဘာဖြစ်တယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မိစ္ဆာနိယစိတ်။
မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကစ္ဆစိတ်၊ ဗျာပါဒစိတ်။ အဲဒါတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အတင်းပြောတာဗျ။ မခံချင်တော့
မနောထဖောက်တာပဲဗျ။ အပြင်မှာ ဟန်ဆောင်ထားတယ်။ အတွင်းမှာသာပေါက်နေတာ။ သီလပျက်တာပဲဗျ။
ဝိသုဒ္ဓိမဟုတ်တော့ဘူး။ ဝိဂ္ဂုတ်မိဖြစ်သွားပြီ။ အာရုံကို မပယ်နိုင်တော့ ခင်ဗျားတို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိတွေ
ဖြစ်တယ်။ ဒီမနောကံဟောတာ။ အဲဒီမနောကံတစ်လုံးပျက်ရင် ကာယကံနဲ့ ဝစီကံ ပျက်ဖို့သေချာတယ်။ ပဋိဝေဒသာသနာ
ပြုသွားတာ၊ ပဋိပတ္တိက ပဋိဝေဒကိုရောက်သွားတာ။ ရေကဆေးဖြစ်တယ်။ လွှက်ခြောက်က ဆေးဖြစ်တယ်။ ဟော
ရောဂါပျောက်သွားရော။ တောထဲမှာနေတယ်။ ပရမတ်သဘောပဲ။ ပရမတ်ကိုလည်း မကွယ်ဘူး။ ပညတ်ကိုလည်း မပယ်ဘူး။
ပညတ်ကိုယူတော့ယူတယ်။ သုံးတော့ သုံးတယ်။ မစွဲဘူး။ ခင်ဗျားတို့က ပညတ်ကို သုံးလည်းသုံးတယ်။ စွဲလည်းစွဲတယ်။
ဟာ ဒုက္ခတွေဖြစ် ကုန်ပါပြီ။ ဒီက ပညတ်ကို အဲသုံးတယ်။ မစွဲဘူး။ စွဲရင်ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ပြန်ကြမှာ။ အပြင်မှာ
စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ အာရုံတွေ
နောက်လိုက်ရင် သင်္ခါရဖြစ်တယ်။ မြင်လိုက်တော့သိတယ်။ စားလိုက်တော့သိတယ်။ နံလိုက်တော့ သိတယ်။ ထိလိုက်တော့
သိတယ်။ အာရုံနဲ့မနော ပေါင်းတယ်။ အဲဒါတွေက သင်္ခါရတွေ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအလုံးစုံ ပြောင်းပြောင်းသွားကာ
စိတ်ကလေးက ပြောင်းပြောင်းသွားတာ ဘယ်မှာလဲ။ ဧကောခမ္မော၊ ဧကောခမ္မော ဘယ်ကလာလဲ။ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်ကလာ
တယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလကို ချုပ်တာလဲ။ ပညတ် သီလကိုချုပ်
ထားတာ။ ဒီပညတ်သီလချုပ်ထားတာ ဘယ်ကချုပ်ထားတာလဲ။ ပရမတ်က ချုပ်ထားတာ။ အာရုံပဲမှတ်လိုက်တော့
သဘောလေးသာနာ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီမန္တလေးမြို့မှာ မျိုးစေ့လာပေးတာ။ အဲဒီတော့ မျိုးစေ့လာပေးတဲ့အခါမှာ
ခင်ဗျားတို့ဆန္ဒရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်မှလျှ။ မကြိုက်ရင်မလျှနဲ့။ စိတ်ပါမှလျှ။ စိတ်ဟောသွားတာ။ စိတ္တ၊ တဏှာနဲ့ ခယမဇ္ဇက
စိတ်သာရှင်စေ ဘုရားဟောတဲ့။ ဦးပဏ္ဍိတ စာမတတ်တော့ စိတ်ဟောတာ။ သားလေး သေသွားတယ်။ သမီးလေး

သေသွားတယ်။ မကြိုက်တဲ့လူနဲ့ပေါင်းသင်းတယ်။ ဖအောသေသွားတယ်။ မအော သေသွားတယ်။ ဒါဥပါဒါနိ။ အဲဒါ အစွဲတရား။ အဲဒါစွဲတာ။ အဲဒီအာရုံမှာမှတ်ပြီး စွဲတာ။ အာ ငါ့အဖေသေသွားပြီမှတ်တယ်။ စွဲတော့ စွဲပါ။ မစွဲနဲ့ မပြောပါဘူး။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့စွဲပါ။ သတ္တာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိနဲ့မယူပါနဲ့။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ယူပါ။ ဖြစ်လာရင်ပျက်မှာ။ ငါ့သမီးလေး လင်ရသွားတယ်။ မကောင်းတဲ့လူနဲ့ရသွားတယ်။ သူကံပဲ။ သူရဲ့ကံ ကိုယ်ကစွဲနေတာ။ သူကံနဲ့ငါ့ကံမတူဘူး။ အဖေတသတ်နဲ့ ဖိမ္မိသာရ ဖအောနဲ့သားပေမဲ့ ကံချင်းမတူဘူး။ ကံကိုယုံကြည်ပါ။ ကံကိုဟောတာ။ ပါးစပ်က သွေးတွေပါတာသိတယ်။ အသက်အသေခံပြီးတော့ သာသနာပြုပေးတာ။ ဘယ်သူကပဲရိုက်ရိုက်၊ ဘယ်သူကပဲသတ်သတ်၊ ဘယ်သူကပဲ သင်္ကန်းဆွဲ ချွတ်ချွတ် ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ခန္ဓာသိဟောတာ။ စာသိမှန်တယ်တဲ့။ စာမတတ်တဲ့အကြောင်းပြောတာပါ။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ရှင်သာမဏေတွေ၊ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေအားလုံး နိုင်ငံတော်အစိုးရတွေအားလုံး တောင်းပန်ပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ စာမတတ်လို့ပါ။ (၂)တန်းတည်းတတ်တယ်။ ဖတ်ကတော့ သီးကွင်း သရက်ကုန်းသားပါ။ အိမ်မဲမြို့နယ် တောသားပါတဲ့။ သူလည်း အင်မတန်မှ လူ့ဘောင်မှ မကောင်းမှုဒုစရိုက်တွေလုပ်ပါတယ်။ ဟိုး...မြန်မာ့ခေတ်၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်၊ ကွန်မြူနစ်ခေတ် သူမကောင်းခဲ့ပါဘူးတဲ့။ အကုသိုလ်တွေကြောင့်၊ မိစ္ဆာစိတ်တွေကြောင့် သူလည်း လောဘ ဒေါသ မောဟတွေနဲ့ထင်တာတွေလုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူပုန်တော့ မလုပ်ဘူးတဲ့။ ပုလိပ်လုပ်တာ ရဲအဖွဲ့ကြီးက ကောင်းပါတယ်။ မြမောင် မကောင်းဘူး။ ဘာဖြစ်လို့မကောင်းလဲ။ ဝရမ်းစာ၊ သမ္မာန်စာသွားပေးတယ်။ အဲဒီပေးတဲ့လူက ကြောက်တယ်။ ခြောက်တော့တာပဲ။ ဆန်ပေး၊ ဆီပေး၊ ပိုက်ခံပေး။ မြမောင် တောင်းတော့တာပဲ။ သူခင်ဗျာ ကြောက်လို့ ပေးရတယ်။ အဲဒါ ဥပါဒါနိတွေ။ အဖွဲ့ကကောင်းတယ်။ မြမောင် မကောင်းဘူး။ ဒါတွေအကုန်ပြောပြတယ်။ ဒါကြောင့်ပို့ ကိုယ့်ဖအေလို ကိုယ့်မအေလို ကိုယ့်အစ်ကိုလိုသဘောထားပြောတာပါ။ သမ္မာလေးနဲ့ နေကြပါ။ စိတ်ကလေးကိုထိန်းထား ပါ။ စိတ်ကို မဂ္ဂင်နဲ့ထိန်းထားပါ။ မဂ္ဂင်နဲ့ထိန်းထားရင် စိတ်ကလေးငြိမ်လာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူလည်း မလှူရပါဘူးဗျာ။ ခင်ဗျားတို့သွားပြီးတော့ ဘုရားဆွမ်းတော်လည်း မတင်ရပါဘူးဗျာ။ ရေလည်းမကပ်ရပါဘူး။ အတ္တ၊ အနတ္တ၊ အာရုံ(၅)ပါးလည်း ပယ်တယ်။ ဒုစရိုက်ကံတွေလဲပယ်တယ်။ သမ္မာကံကိုယူတာ။ အဲဒါ အပါယ်ပိတ်တာပဲဗျ။ ဓာရေကောင်းမရှိတော့ ခက်တာပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်ပါ။ သူများအားမကိုးနဲ့။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ့်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက် သူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရာမောန်၊ နေမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်၊ ဥစ္စာမာန်၊ ဗလမာန်၊ ငါမာန်၊ စာမာန် မစွဲနဲ့။ စွဲရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ စွဲရင် ဥပါဒါနိကံ (၃၀)တုံမလွတ်ဘူး။ အဲဒါလွတ်တဲ့လမ်းတွေ မဂ္ဂင်လမ်းတွေ တိုးပြတာ။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါသီလမဂ္ဂင်၊ သမာဝါယမ၊ သမာသတိ၊ သမာသမာဓိ အဲဒါ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမာဓိဋ္ဌိ၊ သမာသင်္ကပ္ပ၊ အဲဒါပညာမဂ္ဂင် အဲဒါ(၃)လုံးပဲ။ အဲဒါသီလ အဓိစိတ္တ၊ တရားထိုင်တယ်။ ဧကောဓမ္မော ဘယ်ကလာလဲ။ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်ကလာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဘယ်သီလချုပ်တာလဲ။ ပညတ်သီလကိုပရမတ်က ချုပ်ထားတာ။ ကံသီလကိုဉာဏ်သီလကချုပ်ထားတာ။ ကာမဝတ္ထုတွေသွားစွဲရင် ကံ၊ မစွဲရင် ဉာဏ်။ ဘယ်သူသိမလဲ။ အနားကပ်တဲ့ သူတောင်မသိဘူး။ အဲဒါသစ္စာတွေ။ သမုတိသစ္စာမဟုတ်ဘူး။ သမုတိသံဃာမဟုတ်၊ အရိယာသံဃာခေါ်တယ်။ ဒါကို လာပြောတာ။ လိမ်ပြောရင် ဦးဇင်း မဟာဓာဝိစိကျမယ်။ စာမတတ်လို့ အကုန်ပြောသွားတာ။ စာတတ်ရင်မပြောဘူး။ စာတတ်တော့ ဝိနည်းသိတာပေါ့ဗျ။ အခု ဝိနည်းမှမသိတာ။ ဘာမှမသိဘူး။ အေး ကံတရားတော့သိတယ်။ ဉာဏ်ရလို့သိတာ။ ဝတ္ထုကာမနှင့် ငါ့မှာရှိကာက ကိလေသာ

ကာမ ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏။ အရိယာမကြိုက်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်
 အပြင်မှာဟန်ဆောင်နေတာ။ အတွင်းမှာတော့ တဏှာဖြစ်သွားပြီ။ လွတ်တယ် မလွတ်တယ်။ မေး ဆရာကြီးတွေ မေးပေ
 တော့တဲ့။ သီလ၊ သီလပြည့်စုံအောင် ဆောက်တည်ကြ။ သီလပြည့်စုံလျှင် ယခုလည်းချမ်းသာမယ်။ နောင်လည်း ချမ်းသာမယ်။
 သီလဆိုတာက သူများအသက် မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး။ သူများသား၊ မယား မဖျက်ဆီးပါဘူး။ သေရည်
 သေရက် မသောက်ပါဘူး။ ဝိကာလဘောဇနာ မစားပါဘူး။ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ ဝိသုက၊ ဒဿန၊ မာလာဂန္ဓ၊ ဝိလေပန၊
 တီးခြင်း၊ မှတ်ခြင်း၊ နံသာလိမ်းခြင်း၊ မဖွယ်မရာမလုပ်ပါဘူး။ ရှောင်ထားတဲ့သီလ၊ အဲဒါကံသီလနော်။ မနောကြံတော့
 သတ်လို့မရတော့ဘူး။ အဲဒီကံသီလ နှင့်သားလေး ဟိုမှာ ထောင်ထဲရောက်သွားပြီ။ သူများ သွားရိုက်လိုက်တာ ဟာ သူ့ဒီနေ့
 ဘုန်းကြီးကျောင်းက သီလယူလာတယ်။ ပုတီးကြီးနဲ့ ဟေ အဲဒီအသံလည်းကြားရော သူ့သညာက သူ့ကိုနှိပ်စက် တာပဲဗျို့။
 အမှတ်၊ အမှတ် အဲဒီမှာ ပညတ်သွားယူလိုက်တော့ မှတ်တာ။ အဲဒါတွေ ဖြစ်တာပဲဗျို့။ ဥပါဒါနိကံတွေဖြစ်တာ
 တစ်ခါတည်းလွတ်သွားတယ်။ ဘယ်မှာလဲ။ ခင်ဗျားသီလ ကံခင်ဗျားယူလာတဲ့ သီလ ဘယ်ရောက်သွားလဲ။ စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်
 ဘူး။ စိတ်ထိန်းနိုင်တဲ့သီလရှိတယ်။ စိတ်မထိန်းနိုင်တဲ့သီလရှိတယ်။ ရုပ်နာမ်ကို ခိုးလိုမို့ ရေလိုနှောက် ကျင့်ထားတာ။
 တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ ယက္ခ၊ ဝုတ္တနိ၊ ဂန္ဓပ၊ မူးအောင် ဝေအောင်လုပ်တဲ့မိစ္ဆာ နာမ်ကောင်တွေလုပ်ထားရင်
 ခေါ်လာနဲ့။ ဦးပဏ္ဍိတ ခေါင်းကိုင်းပေးတာနဲ့ပျောက်တယ်။ အဲဒါမှ ရဟန်းအစစ်ခေါ်တာ။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဓမ္မစက်ရှိတယ်။
 အာဇာစက်ရှိတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဓမ္မစက်ရှိတယ်။ လူတွေမသိနိုင်ဘူး။ ကိုယ်မှန်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ့်သစ္စာမှန်ဖို့လိုတယ်။
 လုပ်ယူတဲ့ခါတ်တွေ မဟုတ်ဘူး။ သူက အကြောင်းနဲ့အကျိုးသိတာ။ မနောမှန်ဖို့လိုတယ်။ ယုံကြည်ပါ။ အာရုံပယ်လိုက်။
 အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတွေ ဒါတွေပယ်လိုက်။ ခင်ဗျားကံလည်း ပယ်ပြီ။ အာရုံလည်းပယ်ပြီ။ ထိတာကရုပ် သိတာကနာမ်၊
 ရုပ်နာမ် အနတ္တ၊ အတ္တပယ်ပြီ။ ရုပ်နာမ် အလယ်ကသွားတဲ့သီလပဲဗျို့။ ရုပ်၊ နာမ် အလယ်ကသွားတာ။ လွတ်ရင်
 လွတ်တယ်လို့သူသိလိမ့်မယ်ဗျို့။ အဲဒါလာဟောတာ။ မြောင်းမြကနေပြီး ခင်ဗျားတို့ မန္တလေးလာဟောတာ။ စာမတတ်ပေမတတ်
 နက်ဖြန်တစ်နေ့ရှိသေးတယ်။ အဲ နက်ဖြန်တစ်နေ့ ဟောပြီးရင် မြောင်းမြပြန်မယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ လဲသေမှာပဲ။ အဆုတ်ထဲကံ
 သွေးတွေပါတယ်။ အသေခံပြီး လာဟောပေးတာ။ လေယာဉ်ပျံနဲ့လာရင် သက်သာရာသက်သာကြောင်းဖြစ်မယ်။ ကားနဲ့ပဲ
 လာတယ်။ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးရှိတယ်။ နာမ် နှိပ်စက်လို့ ရုပ်ခွေးဖြစ်တာ။ စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေကဲ့
 စိတ်ဆင်းရဲရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ လျှင်ချင်ရင် ဖုတ်ကောက်လျှင်ရတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ခင်ဗျားတို့ရဲ့သဒ္ဓါ စေတနာကို
 ယူသွားတာ။ အဲဒီတော့ လူသိတဲ့တရားနတ် သိတဲ့တရား(၂)ခုရှိတယ်။ လူသိတဲ့တရားကတော့ ကာယကံ ဝစီကံတွေပဲ။
 ဒါလူသိတဲ့တရား။ နတ်သိတဲ့တရားက ဥပါဒါန် မနောကိုသိတယ်။ လောဘ ဒေါသတွေနဲ့ သူမနောမှာဖြစ်နေတာ။
 လူကမသိဘူး။ နတ်ကသိတယ်။ မနောကို နတ်ကသိတယ်။ အဲဒါကို သစ္စာလို့ပြောရင် အရိယထသစ္စာဘဲ။ အဲဒါကြောင့်
 ခင်ဗျားတို့ကိုလာပေးတာ။ သေချာမှတ်ထား။ အဲဒါနတ်သိတဲ့တရား ရှိတယ်။ လူသိတဲ့တရားရှိတယ်။ ဒီလောက်ဆို
 တော်ရောပေါ့ဗျာ။ (သာဓု.....သာဓု.....သာဓု.....)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

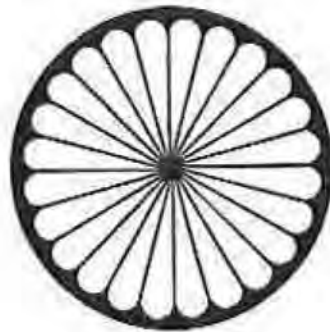
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

(၁၆.၄.၁၉၉၇)ရက်နေ့ (သင်္ကြန်အတက်နေ့)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၁)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

09-250432050, 09-794506595

09-251620128, 09-447572355

(၁၆-၄-၁၉၉၇)ရက်နေ့ (သင်္ကြန်အတက်နေ့)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၁)

ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ အသိတရားများကို ဦးဇင်းရဲ့ အသိတရားနဲ့ စာနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးရေးထားတဲ့ တရားနဲ့ ဦးဇင်းရဲ့ခန္ဓာကသိတဲ့ အသိတရားနှစ်ခုကို ဦးဇင်းပြောပေးပါမယ်။ အကယ်၍များ ခန္ဓာသိကာ
စာပေါ်မှာတင်လိုက်တဲ့အခါမှာ စာကတော့မှန်နေတယ်။ ပြောတာလေးများ ခန္ဓာသိကမှားသွားရင် သည်းခံပါ။ အားလုံး
ဆရာတော်၊ သမားတော်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်၊ သီလရှင်ဆရာလေး၊ ယောဂီ အားလုံးတရားနာမိတ်ဆွေများ တောင်းပန်
ပါတယ်။ ဦးဇင်းက ခန္ဓာကအသိနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရေးထားတဲ့ စာအသိနဲ့ သဘောလေးလောက် အသိလေး
သိသွားရင် ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ကိုယ် နေတတ်တယ်။ စားတတ်တယ်။ သွားတတ်တယ်။ လာတတ်တယ်။ ဒါလေးတွေကို
ဦးဇင်းက ခန္ဓာအသိတွေကို သဘောလေးလောက်ပြောပြပါမယ်။ စာကရေးထားတယ်။ ကံတရားရှိတယ်။ ဈာန်တရားရှိတယ်။
ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ ဒေသာတပန်ရဲ့ အသိ၊ သဒ္ဓါဂါန်ရဲ့ အသိ၊ အနာဂါန်ရဲ့ အသိ အသိ(၄)မျိုးရှိပါတယ်။ အသိ(၄)မျိုးရှိသလို
သဒ္ဓါ(၄)မျိုးရှိပါတယ်။ တပည့်တော် ရဟန္တာလို့မပြောဘူး။ အနာဂါန်လို့မပြောဘူး။ သဒ္ဓါဂါန်လို့လည်းမပြောဘူး။ သောတပန်
လို့လည်းမပြောဘူး။ စာအရနဲ့ ခန္ဓာအသိကို တင်ပြပါတယ်။ သောတပန်ရဲ့အသိ၊ သောတပန်ရဲ့ခန္ဓာအသိက ဦးဇင်းတို့
စာထဲမှာရေးထားတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘုရားရှိစဉ်လက်ထက်က ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီးက သူလျှူပါ
တယ်တဲ့။ ဘုရားကလည်း အင်မတန်ထူးမြတ်တဲ့ဘုရားပါ။ သဒ္ဓါသိပ်ရှိပါတယ်။ ယုံလည်းယုံကြည်ပါတယ်။ သဒ္ဓါဆိုတာ ဗမာလို
ယုံကြည်ပါတယ်တဲ့။ ဝိသာခါကျောင်းအစ်မဟာ မဟာသောတပန်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ မဟာ ဘာကြောင့်ထည့်ပေးရသလဲ။
ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောကိုယ်ထိလက်ရောက်လျှူလိုက်ရတဲ့အလှူဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်
မဟာသောတပန်အသိလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောနဲ့လျှူပါတယ်။ ဝတ္ထုကတော့ ပညတ်၊ သူ့ယုံကြည်တဲ့
စေတနာက နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မဟာသောတပန်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ဘုရားကိုမှီသွားတဲ့အတွက်ကြောင့်
ဦးဇင်းတို့ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားမပီခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သာသနာ (၂၅၀၀)အကျော်မှာ သာသနာမဆိတ်သုဉ်းသေးဘူး။ သာသနာ
မဆိတ်သုဉ်းသေးသလို မြေလျှောက်ရဟန္တာတွေရှိတယ်။ ငါမြေလျှောက်ရမယ်လို့ နဖူးမှာ စာမရေးပါဘူး။ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်
ကိုးကွယ်ကြတာဘဲ။ အဲဒါတော့ သူများအကြောင်းကို ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ သူများအကြောင်းဆိုတာ ဥပမာ သားတွေ
သမီးတွေမြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ သားတွေသမီးတွေအကြောင်းတွေ သွားမစွဲနဲ့။ ဒီဘဝ ဒီတစ်ခါပဲတွေ့ရမယ်။ လူတွေတွေ့တဲ့
အခါမှာ စေတနာနဲ့တွေ့ကြပါ။ မိစ္ဆာအယူနဲ့မတွေ့ကြပါနဲ့။ မိစ္ဆာအသိနဲ့ မပြောကြပါနဲ့။ စေတနာအသိနဲ့ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြီးတော့
ကိုင်းကျွန်းမှီ ကျွန်းကိုင်းမှီပြီးတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ လေးလေးစားစားနဲ့ ကိုင်းကျွန်းမှီ ကျွန်းကိုင်းမှီ
ပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးသိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ မဂီလာ(၃၈)ဖြာနဲ့သုံးကြပါ။ ဒီဘဝ မြန်မှာပဲ။ ဟောတဲ့သူလည်း ပြန်မှာပဲ။
နားတဲ့သူလည်း ပြန်မှာပဲ။ အနတ္တတရားကိုထုနေစို့။ ဒါကြောင့် သောတပန်ရဲ့အသိဟာ အင်မတန်မှ သမာဓိကောင်းတယ်။
သမ္မာအယူတွေယူတယ်။ မိစ္ဆာအယူတွေပယ်တယ်။ မိစ္ဆာဆိုတာ အစွဲတော့အစွဲပဲ။ အတ္တတော့ အတ္တပဲ။ ဘုရားရှိခိုးတယ်။
တံမြက်စည်းလှည်းတယ်။ ပန်းကပ်တယ်။ ရေချမ်းကပ်တယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို နှလုံးသားထဲမှာ သူဖြစ်နေတာ။
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က မသိဘူးဗျ။ သူ့ဘာသူ ကောင်းတဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ သူဖြစ်နေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ သူလုပ်နေတာ။

ဒါပေမယ့် တဏှာကိုတော့ မပယ်နိုင်ဘူးနော်။ အဲဒီတဏှာကို မပယ်နိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူက သောတပန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီသောတပန်က အင်မတန်မှ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေကပ်တယ်။ ပုဂ္ဂလိကကပ်တယ်။ သံဃိကကပ်တယ်။ သံဃိကကို များများကပ်ပေ။ ဘာဖြစ်လို့ သံဃိကကိုကပ်သလဲ။ စေတနာတွေ အယုတ်အလတ်မရွေးအောင် ဒီသံဃာတော်အရှင်မြတ် တုရားရဲ့သားတော်တွေပဲဆိုပြီးတော့ ဒီလိုအသိတွေနဲ့ စေတနာတွေကမှန်လာတယ်။ ပုဂ္ဂလိကအနေနဲ့ကပ်တဲ့အခါ ရွေးပြီး ကပ်တယ်။ ဟောဒီသံဃာမှသံဃာ အစွဲလေးနဲ့ကပ်တယ်။ အစွဲလေးပါရင် သံသရာလည်လိမ့်မယ်။ ဒီအစွဲလေးမပါအောင် ကပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သံဃိကလှူတယ်။ ပုဂ္ဂလိကလှူတယ်ဆိုတာ စေတနာရဲ့အကြောင်း တွေကိုပြောတာပါဗျာ။ အဲဒါတွေကို ကပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ပြန်ကြမှာပဲ။ အားလုံးပြန်ကြ မှာပဲ။ အနတ္တတရားကိုဗျ။ အိုမယ်။ နာမယ်။ သေမယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဘယ်သူမှမနေရပါဘူး။ ကံကုန်ရင် ပြန်ရမှာပဲ။ အဲဒီဟာလေးကို သတိအမြဲတမ်း ကပ်ထား။ အဲဒါခန္ဓာသိ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ စိတ်မဆိုးနဲ့ စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုတယ မောဟရှိလို့ဆိုတာ။ ငါစိတ်လေးက ပြောင်းသွားပါလား။ ငါ့ကို နင်မဲဝစေပြောလိုက်တာ။ အရှက်တကွဲအကျိုးနဲ့ဖြစ်ပါကလား။ ငါက ဒေါသဖြစ်ပါကလား။ ဒါကို မိမိရဲ့သညာအသိနဲ့သိတယ်။ ဆဲပါစေကွယ်။ တိုင်းပါစေကွယ်။ သူဆဲမှ ငါသတိရတယ်။ အသိကမှတ်တယ်ဗျ။ ဆဲတာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ မြင်တာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ ကြားတာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ စားတာကို မှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါသညာအသိတွေနော်။ ဒါကြောင့်မို့ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ ဒါလေးတွေ အသိတွေ အရေးကြီးပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သောတပန်ရဲ့အသိရဖို့လိုပါတယ်။ မနောသန်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် မနောဟာ အာရုံငါးပါး ပေါ်မှာ စက္ခုအာရုံ နားသောတအာရုံ၊ ဇိဝါအာရုံ၊ နို့သာအာရုံ၊ ကိုယ်အာရုံသမ္မာတွေနဲ့ ဘာကြောင့်သုံးထားသလဲ။ မနောက သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ အဲဒီအာရုံတွေကို သစ္စာထားတယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ဒါသမုတိသစ္စာတွေ။ ဒီသစ္စာ တွေမှန်မှ သမ္မာမှန်မယ်။ သမ္မာမှန်မှ သမုတိသစ္စာမှန်မယ်။ အဲဒါအပွယ်ပိတ်မယ့်တရားပဲ။ အဲဒါခန္ဓာကိုယ်ဆေးကြော တဲ့ တရားပဲ။ ခန္ဓာကို အခုခေတ် အခုကာလအချိန် အဲဒီခေတ်ထဲမှာ ဆေးကြောတတ်ဖို့လိုတယ်။ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ မြင်လိုက်တဲ့အာရုံသညာနဲ့ မမြင်လိုက်နဲ့သညာမြင်ရင် မှတ်မယ်။ ငါဆဲလိုက်တာပဲ။ ငါ့ပစ္စည်းကိုယူလိုက်တာပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဂုံးချောတယ်။ သူကဘာ၊ ငါကဘာ၊ ရန်ဖြစ်ကြတယ်ဗျ။ အဲဒါ သညာနဲ့ယူတော့ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ တယ်။ ဖက်ပေါက်တယ်။ ဖက်ပေါ်ဆူးကျတယ်။ ဖက်ပေါက်တယ်။ ဘယ်ကလဲ။ ဘဝင်စိတ်နော်။ အဲဒါသညာလေးနဲ့ အမှတ်မှားနေကြတယ်။ ဒါတွေခင်ဗျား ကိုယ့်ပေါ်မှာမူတည်ပါတယ်။ ဒါခန္ဓာသိတရားတွေနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သောတပန်ဖြစ် အောင် ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ။ လွယ်လွယ်လေးဘဲ တဏှာကိုတော့ မပယ်ဘူးဗျာ။ မိစ္ဆာပယ်တယ်။ သမ္မာကိုယူ တယ်။ ဒါလေးယူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ပါးပေါ်မှာ တဏှာတွေပါလား။ သညာနဲ့မှတ်ပါဘူး။ ကောင်းတာကိုမှတ်မယ်။ မကောင်းတာ ကိုပယ်မယ်။ ဒါတွေခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သံဃိကကိုလှူပါ။ ပုဂ္ဂလိကဆိုတာ တစ်ဦးတည်းပဲဗျာ။ အဲဒီတော့ သံဃိက ကိုလှူတော့ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာတွေက အလွန်ကောင်းလာမယ်။ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး သံဃာတော် အရှင်မြတ်များ ကိုလှူတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလှူတတ်လာပြီ။ ပုဂ္ဂလိကနေ သံဃိကကိုလှူလိုက်တာ။ ဒါခင်ဗျားတို့အတွက်တွေပါ။ ခင်ဗျားတို့ စေတနာတွေမှန်တို့ ဟောပေးတာပါ။ ဘယ်သံဃာက ကောင်းတယ်။ ဘယ်သံဃာက မကောင်းဘူး။ ဒီလိုသွားမပြောနဲ့။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်ရဲ့စေတနာမှန်တို့ အရေးကြီးတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား သညာအမှတ်နဲ့ လှူတယ်။ စေတနာတွေပျက်ကုန်ပြီမမှတ်နဲ့။ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ ဒီ အေး...အေးလေးနဲ့လှူသွား ကြပါ။ ဒီအလှူကမြတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ နေတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုပါတယ်။

သွားတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ သေတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီဘဝကိုဟောတာ။ ဒီဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် အနတ္တ တရားကိုဟောတာ။ သောတပန်ရဲ့အသိကနေတက်ပြီး သဒ္ဓါဂန်ရဲ့အသိကဘယ်လိုလဲ။ သဒ္ဓါဂန်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ပိပဿနာ တရားတွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့အခါကျ အထူးအားဖြင့် လုံ့လ ပီရိယတွေနဲ့ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ သမာဓိအား ကောင်းလာတယ်။ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ရိုးတိုးရွတ်ဖောက်ပြန်တဲ့ သင်္ခါရသဘောတွေတွေ့လာရပြီ။ အပြင်ရဲ့သဒ္ဓါက အလွန် ကောင်းတယ်။ အတွင်းသဒ္ဓါကလည်း အလွန်ကောင်းတယ်။ သူ့မှာ ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ငါဆိုတဲ့အတ္တလေးက ကျန်နေသေး တယ်ဗျို့။ အဲဒီအတ္တဆိုတာ အစွဲပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအတ္တလေးကျန်နေတယ်။ အဲဒါသဒ္ဓါဂန်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အစွဲတရား အတ္တတွေ မပျောက်သေးပါဘူးဗျာ။ အဲဒါလေး သူ့ကိုယ်မှာ မနောနဲ့သူတွေ့ရတဲ့ အတွေးအာရုံတွေပေါ်မှာ မာန်ဖြစ်နေတယ်။ ဘာမာန်လဲ စိတ်မထိန်းထားနိုင်ဘူး။ လုပ်ချင်ရာ လုပ်တတ်တယ်။ အဲဒါတွေကို ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်လို့ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ အတ္တမလွတ်စေဥဒါဗျာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတော့ ဒိဋ္ဌိဘဲ။ ဒိဋ္ဌိမလွတ်သေးဘူးပေါ့ဗျာ။ အနာဂါန်ကျတော့ အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်မှားလေးတွေရှိတယ်။ အာရုံ(၆)ပါးပေါ်မှာ အမှတ်မှားလေးတွေရှိတယ်။ ရိုးတိုးရိတ်တိတ် အမှတ်မှားတွေဖြုတ်သွားတဲ့ အခါ ရဟန္တာလို့ခေါ်တယ်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးကရောက်တယ်လို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ အခုကော အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်သညာ တွေနဲ့မှတ်၊ အတ္တနဲ့စွဲ၊ ငါအစွဲနဲ့စွဲ၊ သညာကမှတ်၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဝါဟော ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်သနားဖို့ကောင်းလဲလို့၊ လူ့ဘုံထဲရောက်လာတာ အမှန်ပဲ။ အဲ မသိတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ မပယ်တော့ မဂ်လည်းမရဘူး၊ ဖိုလ်လည်းမရဘူး။ သိရင်ပယ်တယ်။ ပယ်တော့ မဂ်ရတယ်။ ဖိုလ်ရတယ်။ အဲဒါလေးတွေကို ပြန်ရမှာ။ လူ့ဘုံမှာ ဘယ်လောက်မှ မကြာပါဘူး။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးဆိုတာ စကားရေးတယ်။ ဥပမာပေါ့ဗျာ ဘာတွေလဲတော့မသိဘူး။ နတ်တွေရော တောင်ပိုင်တွေရော၊ ကွင်းပိုင်တွေပေါ့ဗျာ။ ဒါတွေပေါ့ဗျာ။ ဥစ္စာစောင့် ကိုယ့်ပစ္စည်း ကိုယ်စောင့်နေတာ။ အဲဒါ ကိုယ်ကတော့ ဆုတောင်းမှားလာတာ သူ့ကိုယ်သူလဲမှားမှန်းသိတယ်။ အဲဥစ္စာစောင့်ကတော့ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်စောင့်တာ။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးနယ်ထဲမှာ အများကြီးဘဲ။ အပါယ်လေးဘုံမှာကတော့ ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ အပါယ် လေးဘုံဖြစ်တဲ့ အသူရကယ်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ ဒီဘုံတွေရှိပါတယ်။ အဇာတသတ်နဲ့ ပိဋိသာရမင်းကြီးကြည့်။ အဇာတတတ်က ဘယ်ဘုံမှာရောက်လဲဆိုတော့ အပါယ်လေးဘုံမကဘူး။ ဟိုးအဝီစိ မဟာသမ္ဗန္ဓယောယူဝ အဝီစိကိုရောက် သွားတယ်ဗျာ။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကျင့်လို့ရတဲ့ပ တရားအစစ်အမှန်တွေပါဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီအစစ်အမှန် တရားတွေကို ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြစ်ရင် ခင်ဗျားတို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြစ်လိမ့်မယ်။ အာရုံ(၆)ပါးဆိုတာ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဆိုတာဖြစ်လာတယ်။ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲ။ လုပ်တဲ့စရဏအားမရှိဘူး။ လုပ်တဲ့ စရဏအားရှိတော့ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးဆိုတာ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး။ သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများအသက် မသတ်ဘူး။ သူများသားမယားမဖျက်ဆီးဘူး။ သေရည်သေရက်မသောက်ဘူး။ မဟုတ်မမှန်တာမပြောဘူး။ ဝိကာလဘောဇနာ မစားဘူး။ တရားအားထုတ်တာဘဲ။ အဲဒီလိုတရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ ကာယ ဝစီ မနော ကံသုံးပါးစလုံးကို အနတ္တတရားကို သိအောင် ထုတ်နေတာပါ။ ဒီကံသုံးပါးစလုံးတွေ့တော့ခြင်း ဘာမှမရှိပါဘူး။ ကံသုံးပါးစလုံးကို မနောကံစွဲလို့ တွေးတာ။ သားအကြောင်း သမီးအကြောင်း၊ ရည်းစားအကြောင်းတွေ့လိုက်၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေ့နေတယ်။ လောကီနဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း တွေကို မနောကလက်ခံတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒါကံခေါ်တယ်။ ဒီကံကိုမဖြစ်ပါစေနဲ့။ ထိတာက ရုပ်၊ သိတာက နာမ်၊ နာသီးဖျားဝ မှတ်သိနေတဲ့ အာရုံခေါ်တယ်။ ရပ်သွားလို့လည်းမရဘူး။ သူ့အလိုလို အလုပ်လုပ်နေတယ်။ အဲဒါ ဖားဖိုခေါ်တယ်။ အဲဒီဖားဖို ကိုထိုးပါ။ အာရုံဟာ မနောဘဝင်အသိလေး ကပ်ထားတယ်။ အသိလေးက အဲဒီနာသီးနာဖျားဝမှာကပ်ထားတယ်။ ကပ်နေတဲ့

အခါမှာ အသိလေး သမာဓိခေါ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်(၁၀)ပါးငြိမ်းတာကို သိလခေါ်တယ်။ အဲဒီလမ်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့သွား။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါ။ ကိုယ်စိတ် ကိုယ်စစ်တော့ အတ္တတွေပယ်ပြီးတော့ အနတ္တစိတ်တွေဖြစ်နေတာကို။ အဲဒါတရားတွေပါ။ ခင်ဗျားတို့ဝိနည်းလဲမစောင့်နိုင်ဘူး။ (၂၂၇)သွယ်လည်း မထိန်းနိုင်ဘူး။ ထိသိကို သတိထားနိုင်နေတာ။ အာရုံထိန်းနိုင်နေတာ။ လမ်းတိုကသွားတာ။ အဲဒီလမ်းတိုကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့မှာရှိနေတဲ့ ဗုဒ္ဓဂိုဏ်(၁၀)ပါး။ အတ္တတွေဖြစ်လိုက်၊ မိစ္ဆာတွေဖြစ်လိုက်၊ မိစ္ဆာအသိတွေနဲ့ယူလိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့ဒီလိုဖြစ်နေကြတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ဆိုတာ အလုပ်လုပ်ခိုင်း တာပါ။ အလုပ်လုပ်မှ စိတ်ကိုစစ်လို့ရမယ်။ အလုပ်မလုပ်ရင် စိတ်ကိုစစ်လို့မရဘူး။ ခင်ဗျားတို့ အတ္တတွေနဲ့လှူ၊ လှူတာကတော့ ကုသိုလ်ကံ၊ မိစ္ဆာဖြစ်လိုက်၊ သမ္မာဖြစ်လိုက်၊ ဒါစာနဲ့ရေးပေးလိုက်တာ။ လှူဒါန အတ္တတွေနဲ့လှူတာ၊ အနတ္တနဲ့လှူတာမဟုတ် ဘူး။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ အိမ်မှာနေတာလည်း သားသမီး၊ သားမယားတွေနဲ့နေတဲ့အခါမှာ သမ္မာတွေနဲ့နေကြပါ။ သမ္မာတွေနဲ့ပြောကြပါ။ အဲဒါတွေဟာ မင်္ဂလာ(၃၈)ဖြာ မင်္ဂလာတရားတွေပါ။ (၃၈)ဖြာတရားအာရုံကို ယူသလဲ။ နှလုံးသားက စေတနာမှန်လို့ (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာသုံးတာပေါ့။ လောဘစိတ်တွေ ဒေါသစိတ်တွေ မောဟစိတ်တွေ မပယ်သတ်နိုင်တော့ အပြင် ပွင့်ထွက်လာတာပေါ့ဗျား။ အပြင်သူခိုးနဲ့ အတွင်းသူခိုး၊ အတွင်းသူခိုးက အင်မတန်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်ဗျား။ ဆဲလိုက်တော့ နားကကြားတော့ ဒေါသဖြစ်တာ။ အဲဒါအတွင်းသူခိုးခေါ်တယ်။ အဲဒါမိစ္ဆာအယူတွေ ယူလိုက် တယ်။ ဘာကြောင့်ယူသလဲ။ သညာနဲ့ယူတယ်။ သညာနဲ့ယူတော့ အတ္တအစွဲဖြစ်တယ်။ သညာပေါ်မှ လိုက်ခွဲရော။ ငါ့ကိုဆဲပါ လား။ ငါ့ကိုတိုင်းပါလား။ အဲဒါမှတ်တယ်။ သညာနဲ့နှလုံးသွင်းလိုက်တော့ ဝေါသတွေဖြစ်ရော။ ဒေါသဘယ်ကဖြစ်လဲ။ မနော ပါးစပ်ကတော့ မပြောသေးဘူးဗျား။ အဲဒါအတွင်းသူခိုးခေါ်တယ်။ အပြင်ကဟာကို လက်ခံလိုက်တာ မကောင်းတာကို လက်ခံလိုက်တာ။ အဲဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သေတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက မျက်ရည်ကျတယ်။ ဘယ်နဲ့မှမလုပ်တတ်ဘူး။ အော် ငါ့လိုသိပါစေ၊ ငါ့လိုတတ်ပါစေ၊ ငါပြောတာကို သဘောပေါက်ပါစေ။ ဒါပဲဆုတောင်းနေရတယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဗျား။ ခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ ဒီအလုပ် တွေက အတ္တနဲ့အနတ္တ၊ အတ္တကိုသမ္မာနဲ့သုံး၊ အဲဒီလိုသမ္မာတွေနဲ့သုံးသွားတော့ အပြင်မှာနေတတ် ထိုင်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက် ကြီးသူကို ငိုသေတယ်။ ကိုယ့်ထက်တန်းတူကို ကြင်နာတယ်။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားတယ်။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားတယ်။ သံဝေဂတရားထားတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်၊ ဓနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်၊ ဒီမာန်တွေကို ဒီအစွဲတရားတွေကို စိတ်ကမပါဘူးတဲ့။ အော် (အေး အေး အေး) အပြင်မှာစင်ကြယ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နှလုံးသားမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်ဗျား။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာလည်း ဘဝင်က အသိကနာသီး နာဖျားမှာတင်ထားတယ်။ ထိတာကရုဏ်၊ သိတာက နာမ်၊ ဒါအနတ္တတရား၊ အတ္တတရားတွေအကုန်ပြုတ်။ မိစ္ဆာတွေအကုန်ပြုတ်။ အဲဒါတွေကို သိရမယ်။ သဘောပေါက်ရမယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးတွေစစ်တတ်လာတော့ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား။ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ နံတာလည်း မမြဲပါ လား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ မမြဲတော့ မစွဲဘူးဗျို့။ အစွဲနဲ့လာတယ်။ အစွဲနဲ့တော့ စိတ်သက်သာတယ်။ အေးလာတယ်ဗျို့။ အစွဲကြီးတော့ လမိုင်းတွေဖြစ်လာတော့ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း တစ်ခါတည်း အဲဒီလိုဖြစ်ကြတာဘဲဗျား။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒိန်၊ ဥပါဒိန်ကြောင့် ဘဝလို့ ဘုရားဟောထားတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးပါတယ်။ နှလုံးသားမှာ စေတနာတွေဖြစ်အောင် ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်မှသာ စေတနာတွေမှန်လာမယ်။ အဲဒီလိုစေတနာတွေမှန်လာသလို ကုသိုလ်တွေအများကြီးလုပ်တယ်။ အပြင်မှာ ကျွေးမွေးကြတဲ့အခါ အယုတ်အလတ်မရွေးဘူး။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အနတ္တတရားကို နှလုံးသွင်းပြီး

အနတ္တတရားကို နှလုံးသွင်းတဲ့အခါကျတော့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခရယ် အနတ္တရယ် သဘောပေါက်လာမယ်။ သဘောပေါက်တဲ့အခါ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက လှုပ်ရှားလာမယ်။ ဘာတွေလှုပ်ရှားလာမလဲ။ အဲဒီလှုပ်ရှားလာတဲ့ခါတ်တွေကို ကြည့်ပေတော့တဲ့ ယိမ်းတာလည်း ဝေဒနာ၊ တွန်းတာလည်း ဝေဒနာ။ ပူတာလည်းဝေဒနာ၊ အေးတာလည်း ဝေဒနာ။ သဘောလေး သဘောလေး။ သူ့သဘောလေး သူ့လုပ်နေတာ။ ခုနကပြောသလို အပြင်လင် စင်ကြယ်ထားတယ်။ အတွင်းလဲစင်ကြယ် ထားတယ်။ အနုသယသုမ္မာမရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် သုမ္မာ ရုပ်ဖောက်ပြန်နေတာကို သိရတယ်။ စိတ်ကလေးကကြည့်နေတဲ့စိတ်၊ ရုပ်တရားလှုပ်ရှားနေတာကို ကြည့်နေတဲ့အသိလေးနဲ့ရှုတတ်ပြီး ဒီလိုရှုတဲ့အခါ အော် (အေး အေး အေး) အော် (အေး အေး အေး)လေးနဲ့နေတတ်ပြီး စိတ်ကြည်နေမှ ကြည့်လိုရတာ။ ဒါတွေက အောက်ခြေကတက်ရတာ။ အင်မတန်မှ ခက်ရာ ခက်ဆစ် တတ်ယူရတာ။ ငါလည်း မမြဲဘူး။ နင်လည်း မမြဲဘူး။ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်သွားပြီ။ ပါရမီ(၁၀)ပါးမှာ ဥပက္ခာနဲ့ သွားတယ်။ ပြေးမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ အတ္တကသညာနဲ့ ဥပက္ခာထားတယ်။ အနတ္တကတော့ ပညာနဲ့ ဥပက္ခာထားတယ်။ သူ့နှလုံးသား မတုန်လှုပ်ဘူး။ အော် (အေး အေး အေး) ဥပက္ခာထားတယ်ဆိုတာ မင်းအယူငါမယူဘူး။ ပြောတာဆိုတာတွေ ငါလုပ်ပေးမယ်။ မင်းအယူ မင်းအကြောင်းတွေကို ငါမလုပ်ဘူး။ ငါပေးလိုက်တဲ့ အသိ၊ မင်းမယူတာတော့ ငါမတတ်နိုင်ဘူး။ မင်းလုပ်ချင်တာလုပ် ကောင်းပါတယ်။ အဲဒါမင်းအယူ ငါမယူဘူး။ မင်းလိုတာ ငါပြည့်ပေးမယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး အသိချင်းမတူဘူး။ ဒါကြောင့် ဥပက္ခာတယ်လို့ပြောတာ။ မင်းအယူနဲ့ငါ့အယူမတူတဲ့အတွက်ကြောင့် ဥပက္ခာတာ ဒီသဘောလေးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြောမှားဆိုမှားလေးရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ ခန္ဓာအသိနဲ့ပြောတာ။ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး။ အာဟာရသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ရှိတယ်။ ဒီလိုဆို သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးရှိတာတွေကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ဒါသဘောပြောတာ။ သဘောလေးသာနာလိုက်။ သုမ္မာ အခြေအရံ တွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေက ဒကာ ဒကာမတွေ သူ့ကိုယုံကြည်လာပြီး သွားစမ်းလို့မရဘူး။ သွားပြောလို့မရဘူး။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့ကိုစွန့် သူ့အာရုံနဲ့ သူ့အသိနဲ့လာတာ။ ဒါကိုတွေ့ကြည့်။ ဒီလို စာမတတ်ပေမတတ် လူနာမည်က မြမောင်၊ မြိုင်မာလာ(၂)လမ်းနေတယ်။ သူ့လုပ်တာကို တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေသိပါတယ်။ မသိတဲ့သူ မသိပါဘူး။ အဲဒီလို မြောင်းမြမြို့မှာ ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့တာသာဝေဖန်ကြည့်။ သာသနာဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လက်ထဲမှာရှိတာ။ ခင်ဗျားတို့ ဝတ္ထုကာမတွေ မြောက်များစွာရှိတာ။ ဝတ္ထုကာမတွေရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီရဟန်းကြီးကို စေတနာရှိလို့လာလှူတာ။ ဒီရဟန်းကြီးကို စေတနာ မရှိဘူး။ ရဟန်းကြီးကလည်း စာရိတ္တတွေပျက်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို ခေါ်လို့တောင်မလာဘူး။ ခင်ဗျားတို့ သာသနာဘဲ ကိုယ်ရတဲ့ ပတ္တမြားတုံးကြီးကို အလကားမဖြစ်စေနဲ့၊ ရသွားတဲပ ပတ္တမြားကြီး အလကားမဖြစ်စေနဲ့နော်။ ဒီရသွားတဲ့ပတ္တမြား တုံးကြီးကိုပိုက်ပြီးတော့ ဘယ်သူရှိကိရှိကိ ဘယ်သူဆဲဆဲ သည်းခံ။ ခင်ဗျားတို့ရသွားတဲ့ မျိုးစေ့လေးသိမ်းထား။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်နဲ့၊ အမေလို အောက်မေ့လို့ပြော။ အဖေလို အောက်မေ့လို့ပြောတာ။ အစ်ကိုလိုအောက်မေ့လို့ပြောတာ။ အစ်မကြီးလို အောက်မေ့လို့ပြော။ ဦးပဏ္ဍိတလည်း သွားရတော့မယ်။ အဲဒါကိုမှတ်ပါ။ တာဖြစ်ဖြစ် အော် (အေး အေး အေး) သူ့သွားမစွဲနဲ့၊ သူက အနတ္တဖြစ်နေတာ။ အတ္တမဟုတ်ဘူးနော်။ ဘယ်သူသိမလဲ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှိုနေကြပါ။ သိုက်တွေလည်းရှိတယ်။ ဓါတ်တွေလည်းရှိတယ်။ နတ်တွေလည်းရှိတယ်။ ဒါတွေရှိတယ်။ ဓါတ်အောင်လို့ နတ်ကလာတာ သိုက်ကလာတာ ဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီသနာသနာဟာ ဘာနဲ့မှ မတူပါဘူး။ လမ်းပေါ်က ကျောက်ခဲလည်း ဦးပဏ္ဍိတ ကောက်တယ်။ မြောင်းထဲကကျောက်ခဲလည်း သူကောက်တယ်။ အဲဒီနှစ်ခုဘာလဲ။ ဒကာ ဒကာမတွေလာလှူကြတဲ့ ပရိတ်သတ်များ သူတို့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့လာလှူကြတာ။ ရုပ်ရှိတယ်။ နာမ်ရှိတယ်။ နာမ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မလှူနိုင်ဘူး။ ကာယကံ ဝစီကံ မနောက်(၃)ပါးလုံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့ လှူနိုင်တယ်။ သူတို့ကမလှူနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့်

ဦးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးရမိတွေကိုပြည့်မယ်လို့ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကြွေးကြော်ထားတာ။ အဲဒါ အတိတ်ကသမိုင်း။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က လာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ အဲဒါကို ဆွေတော်ပေါင်း မျိုးတော်ပေါင်းလို့ခေါ်တာ။ ဒါလေးတွေ သတိထားခင်ဗျားတို့ လက်ထဲမှာ ပတ္တမြားတုံးလေး တွေရထားတာ။ ရတဲ့သူရနေပြီ။ သူများကို တောင်ပြော မြောက်ပြောတွေလျှောက်မယ့်နဲ့။ ကိုယ့်မျက်စေ့နဲ့မြင်မှ အော် (အေး အေး အေး) အော် (အေး အေး အေး) ဒီလိုနေတတ်အောင်နေပါ။ အသိလေးနှလုံးသွင်း ထားပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီခန္ဓာကိုယ်က စွန့်ပစ်ရမယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဖြစ်ရင် ပျက်ရမှာဘဲ။ မပျက်ခင်မှာ မအိုခင် မနာခင် မသေခင် မှာ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေနဲ့ တွေ့ရက်သားနဲ့ အပေါင်းအသင်းမှားသွားရင် ပျက်သွားတတ်တယ်။ အပေါင်းအသင်းမှားရင် ပျက်တတ်တယ်။ သဘောလေးသာနာလိုက်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ရတဲ့ဟာ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ပိုက်ထား။ ဘယ်သူလာဆဲဆဲ ဘယ်သူလာရိုက်ရိုက် သည်းခံပါ။ ဝိသုဒ္ဓိစင်ကြယ်တဲ့ သီလက အပါယ်ပိတ်တဲ့သီလ။ အတွင်းသီလလို့ခေါ်တယ်။ ဒီသီလကို ရအောင်ကြိုးစား။ အဲဒီလို ဒါနမျိုးစေ့လေးဟာ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့သူကို လှူမိရင် ခင်ဗျားလည်း လွတ်မှာပဲ။ အဲဒါလေးကို မှတ်ထား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကစာမတတ်လို့ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ သံဃာများလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို သွားလှူမိရင် ခင်ဗျား သီလာ လိမ့်မယ်။ သိကိုလာလိမ့်မယ်။ စိတ်ကြည်လာလိမ့်မယ်။ စာမတတ်ဘူး။ စိတ်ကြည်လာတာ အဲဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီး တယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုမနိုင်ရင် ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်ပါ။ စမ်းသပ်ပါ။ ဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီတော့ သီလဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ စင်ကြယ်အောင်။ သီလဝိသုဒ္ဓိကို အဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ အာရုံ(၆)ပါး၊ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးမှာ သီလဝိသုဒ္ဓိနဲ့ ဆေးကြောပါ။ အာရုံပေါ်မှာ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများပါ။ သံဝေဂတရား ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဗြဟ္မစိုတရား သံဝေဂဆိုတာတာလဲ။ အော် ငါ့အဖေတွေ ငါ့အမေတွေသေပြီ။ ငါတို့ရဲ့ ကရင် ဗမာ အဓိကဂုဏ်းဖြစ်တော့ သရက်ကုန်းကနေပြေးလာတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး။ သေပြီ။ အာရုံရတော့ ပြန်ကြည့်တာ ဟာ ဘုရား ဘုရား အာရုံရတာကိုးဗျို့။ သမာဓိအား ဘယ်လောက် ကောင်းသလဲတော့မသိဘူး။ ဒီလိုအာရုံတွေရလို့ ခင်ဗျားတို့ပြန်ပြောတာ။ လိမ်ပြောရင် အဝိစိရောက်သွားမယ်။ ဟာ အဲဒီတော့မှ ဝတ်ချင်တဲ့စိတ်၊ စားချင်တဲ့စိတ်၊ အိပ်ချင်တဲ့စိတ် ခေါင်းပါးလာမယ်။ စားချင်တဲ့လောဘလည်း မစားချင်တော့ဘူး။ ဒေါသနဲ့လည်း မပြောချင်တော့ဘူး။ မနောကံခေါင်းပါးလာတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သွေးသားပြောင်းရင် စိတ်ပြောင်းလာတယ်။ ဒါလေးတွေ သိပ် အရေးကြီးပါတယ်။ အော် (အေး အေး အေး) အဲဒါ သံဝေဂပဲဗျို့။ ဦးခေါင်းတွေပြတ် သေလို့သေ၊ မျက်လုံးတွေပျိုးသေလို့သေ အဲဒါတာဝနာပေါ့ဗျာ။ သူ့ဟာသူ ရုပ်ရှင်ကြည့်သလို ကြည့်နေတယ်။ အော် (အေး အေး အေး) ဒါတွေသာမတွေ့ရင် ခင်ဗျားကို လိုပဲဖြစ်ကုန်မှာပေါ့။ ဒီသမာဓိဟာ ပညာသမာဓိခေါ်တယ်။ ဘာဝနာသမာဓိခေါ်တယ်။ အဲဒါနဲ့ကြည့်တာ။ အဲဒါနဲ့ကြည့်မှ စားချင်တဲ့စိတ်လည်းခေါင်းပါးလာပြီ။ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်လည်းခေါင်းပါးလာပြီ။ လိုချင်တဲ့စိတ်လည်း ခေါင်းပါးသွားပြီ။ လှပချင်တဲ့ စိတ် ခေါင်းပါးသွားပြီ။ အဲဒီတော့ အစားမှာလည်းကြည့်ပါ။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါတွေဟာ အမေလို အဖေလို အစ်ကိုလို အောက်မေ့လို ဟောပြောပြတာပါ။ သံဝေဂတရား၊ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတာ သူ့အစ လူ့ဘဝမှာ သူ့သမ္မာန်ခတ် လာတယ်။ ရဲထဲမှာလည်း လုပ်လာတယ်။ ထောင်ဝါဒီလည်း လုပ်လာတယ်။ အမျိုးမျိုးလုပ်လာတယ်။ မကောင်းတာလည်း လုပ်လာတယ်။ မကောင်းတာတွေက များပါတယ်။ ထိပေါက်လာလည်း ဘုန်းကြီးလည်းမလှူဘူး။ နောက်ဆုံး ကုန်းကောက်စရာ မရှိအောင် လောကီကို အားကိုးစရာမရှိအောင် သူဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ဘဝဟာ အခုမှ ဦးပုဂ္ဂိုလ် ဆိုပြီးတော့ ဆွေမျိုးတွေကလည်းလာတယ်။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်းလာတယ်။ ဟိုကလည်းလာတယ်။ ဒီကလည်း လာတယ်။ အခုတော့ လာကြပြီဗျို့။ ဟိုတုန်းကဘဝက ဦးမြမောင် ကလည်းမကောင်းဘူး။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ အမြီးကျက် အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက် ခေါင်းစား၊ သူကလည်းမကောင်းတာ ဘယ်တော့ကောင်းအုံးမှာလဲ။ ဘာမှရှာလို့မရဘူး။

ဆေးလိပ်တိုတောင်မရဘူး။ ဒီလိုဒုက္ခတွေကို လူ့ဘဝမှာ အမျိုးမျိုးခံရတဲ့ဒီရဟန်းက စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အောက်သက်က ကျလာတာ ဟိုအောက်သက်ကကိုစပြီး ကျလာတာ။ ဟောဒါ ခုံဖိနပ်ဗျာ။ ဟောဒါ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်။ အဲဒါ သညာကမှတ်တာပေါ့ဗျာ။ ခုံဖိနပ်တော့မခိုးဘူး။ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်တော့ခိုးတာ။ အဲဒါကြောင့် သညာကြောင့် ဥပါဒါနိဖြစ်တယ်။ အဲဒါမိစ္ဆာအယူတွေဗျာ။ ဒီလိုမသိလို့လုပ်ခဲ့တာ ဒီလိုမသိလို့ ခိုးမိခဲ့တာ။ ဒီလိုမသိလို့ ပြောမိခဲ့တာ။ အခုတော့ လောကီမှာ အားကိုးစရာမရှိလောက်အောင် ဆင်းရဲမှု တောထဲထွက် တရားကျင့်တာ။ အားကိုးစရာရှိရင် မထွက်သေးပါဘူး။ တောထဲထွက် တရားကျင့်တဲ့အခါ တစ္ဆေ သူရဲ ကြောက်တတ်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း အင်မတန်မှ ကြောက်တတ်တယ်။ ညဆိုမအိပ်ရဲ ဘူး။ ကြောက်လို့။ သူကျင့်တာကတစ်ယောက်တည်းပါ။ ဘယ်သူမှလည်း အပေါင်းအသင်းမရှိဘူးဗျာ။ အနားက ကရင်တွေက ထမင်းကျွေးပြီး စစ်လိုက်သေးတယ်။ သူစစ်ဆေးပြီးမှ ထမင်းကျွေးတာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ကရင်တွေက ထမင်းကျွေးနှောက်ကျတော့ ကရင်တွေက မပြန်ဘူးဗျာ။ ထိုင်ကြည့်နေတာ ဦးပဉ္စင်းက တရားဖျက်လိုက်ရတယ်။ ခင်ဗျားပြန်လေ။ မဟုတ်ဘူးလေ။ ထမင်းချိုင့်လာပို့တာတဲ့။ ထမင်းချိုင့်လာပို့ရင် အဲဒီမှာတင်ထားလိုက်။ တင်ထားခဲ့ရင် ခါချဉ်တွေစားမှာပေါ့။ စားရင်လည်း စားပါစေပေါ့ဗျာ။ ပို့ပြီးပြန်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုကျင့်တဲ့ရဟန်းပါ။ အဲဒီလိုနယ်တကာလျှောက်ကျင့်နေတာ။ ကျင့်ပြီးတော့မှ ကြက်ညီနှောင်ရောက်လာတာ။ ကြက်ညီနှောင် ဦး***** တိုက်ထဲကိုရောက်လာတာ အဲဒီကနေ ဒီကိုရောက်လာတာ။ ဒါလည်းကျင့်နေတာပဲ။ အခုလည်းကျင့်နေဆဲ။ ကျင့်ဆဲ ကျင့်လတ္တံ့ သွားဆဲ သွားလတ္တံ့ ရောက်ဆဲ ရောက်လတ္တံ့။ ဒီလိုအာရုံနဲ့ နေတာပါ။ ဒါကြောင့် အော် (အေး အေး အေး) အဲဒီလိုအာရုံတွေ သမာဓိကောင်းမှသာလျှင် အမြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ နှလုံးသားလေးကလည်း ငြိမ်နေတယ်ဗျို့။ အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အမြင်ကအာရုံ မိစ္ဆာတွေပယ်ပြီး သမ္မာကိုယူတယ်။ ခန္ဓာမှာက အတွေးစိတ်တွေခေါင်းပါးပြီး အတွင်းမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အဲဒီ(၂)ခုစင်ကြယ်မှ ခင်ဗျားအာရုံပယ်လို့ရတာ။ ခင်ဗျားအဲဒါတွေက သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီတရားတွေဟာ ဆရာတော် သံဃာတွေတွေမှာ မှုတည်တယ်။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဥပမာ အပိဇ္ဇာနဲ့ အာရုံ(၆)ပါး ပေါင်းနေတယ်။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးကို ဝါးပါးကိုပယ်လိုက်။ ဘာတွေပယ်ရမလဲ။ မျက်စိတံခါး၊ နားတံခါး၊ နှာခေါင်းတံခါး၊ လျှာတံခါး အဲဒါတွေပယ်။ ကိလေသာကိုသတ် ကိလေသာသတ်မှ တဏှာရပ်မယ်။ ဒါအရှင်ဘုရားတို့ပေါ်မှာ မှုတည်တယ်။ ခုနက ဦးပဉ္စင်းကတော့ပြောပြီ။ သံဃိကကို လှူပါ။ သံဃိကကိုလှူမှသာလျှင် ဒကာမတွေရဲ့စေတနာမှန်လာမယ်။ စေတနာမှန်မှ ဝိသုဒ္ဓိသီလဖြစ်လာမယ်။ ဝိသုဒ္ဓိသီလဖြစ်မှ လှူလိုက်တဲ့ဒါနက (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူလိုက်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားလှူတတ်ပြီး (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို တပါတည်း တစ်ခါတည်းလှူထားပါ။ ဆက်မလှူရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သံဃိက တွေကို ကပ်ပါ။ ငါ့ကိုမကပ်နဲ့ ပြန်တော့။ သံဃိကကိုကပ်လိုက်။ စေတနာမှန်အောင် ဒီကနေပြောပေးတယ်။ ဒါကြောင့် အော် (အေး အေး အေး) ဓါတ်တွေကလည်းလာပြီ။ သိုက်တွေကလည်းလာပြီ။ သိုက်တွေကလည်းလှူတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ကုန်ပြီ။ သညာနဲ့မနေနဲ့ ပညာနဲ့နေ။ ကိုယ့်လင်သားပြောတာကိုနားထောင်၊ လင်သားဆဲတာလည်း ဓမ္မမယူနဲ့။ လင့်ဝတ် ကျေပြန်ရင် ပြီးပြီ။ ကိုယ်ယူမိပြီ။ ယူပြီးရင်တော့ သေတဲ့အထိပေါင်း။ အင်မတန်မှတူးပါတယ်။ ကာမဝဋ်တွေ ဒီဘဝလွတ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်။ ကာမဝဋ်တွေကို သမ္မာနဲ့ကြည့်ပါ။ မိစ္ဆာနဲ့မကြည့်ပါနဲ့။ ဝိဘာဂဝဋ် လွတ်လိမ့်မယ်။ နှင်ခံနေရတဲ့ဝဋ် လွတ်လိမ့် မယ်။ အဲဘဝတွေမှာလည်း ဒီဝဋ်တွေ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ် ဝဋ်(၃)ပါးလွတ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်တော့လွတ်မလဲ။ နှင့်စိတ်ကို ထိန်းတတ်မှ လွတ်မယ်။ နှင့်စိတ်ကို ထိန်းတတ်ဖို့လိုတယ်။ နှင့်စိတ်ကို ဘာနဲ့ထိန်းမလဲ။ အနတ္တနဲ့ထိန်း။ အနတ္တနဲ့ထိန်းတတ်ရင် သမ္မာကံလေးနဲ့ထိန်း။ အော် ဟုတ်ကဲ့ ကိုယ်သမီးပြောလည်း အော် (အေး အေး

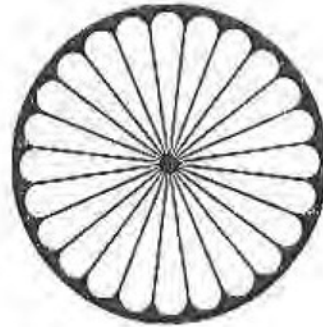
မြောင်းမြမြို့၊

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာ တရားတော်အမှတ် (၉၂)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အောင်သစ္စာသမဟာခါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

09-250432050, 09-794506595

09-251620128, 09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၉၂)

စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး နောက် စာမတတ်တော့ အသက်(၅၀)ကျော်မှာရဟန်းဘောင်တတ်တော့ အသက်ကြီးမှ တက်တာပါတော့ထွက်ကြီး စာမတတ်ဘူးစာအားကြီးတတ်ချင်တယ်။ အဲဒီတော့စာနဲ့သိတဲ့အသိရှိတယ် ခန္ဓာကသိတဲ့အသိရှိတယ်။ သဘောလောက်ဘဲဦးဇင်းကစာတတ်တော့ခင်ဗျားတို့သဘောလောက်ဘဲနာကြပါ။ စာမတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ခန္ဓာသိပိပဿနာရှိသလိုစာသိပိပဿနာရှိတယ်။ အခုဦးဇင်းကခန္ဓာသိကံကို သဘောလေး ပြောပြမယ်။ သံသရာ ဘယ်ကစသလဲမနောက် ကစတယ် မနောက်ကစတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဒီကံဟာဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလည်း အခုဘဝမှာ အာရုံငါးပါးမျက်စိမြင်လိုက်တယ် မြင်တော့သိပါတယ်တဲ့ ဒီအသိလေးဟာ တယ်လိုနဲ့သိသလည်းတဲ့ အမှတ်နဲ့သိပါတယ်တဲ့ စွဲလန်းတာကဥပါဒါန်သဘော ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကံလို့ဖြစ်သွားတယ်။ ဘယ်လိုစွဲသလဲဆိုရင် သားသမီးရေချိုးရင်းနဲ့ရေနှစ်သွားတယ်ပေါ့ဗျာ မအေက အဲဒီသတင်းကိုကြားလိုက်တယ် လက်ဦးတုံးကတော့ ကောင်းနေတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီသူနားကကြာတော့မှ အဲဒီအာရုံကို အမှတ်နဲ့ယူလိုက်တယ် အော်ငါသားလေးရေနှစ်သွားပါလား။ အဲဒီတော့မှ ဥပါဒါန်ကံဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါဗျာပါဒလို့ခေါ်တယ်။ စိုးရိမ်ကြောင့် ကြပုန်တဲ့ ဗျာပါဒ နောက်တစ်ခါသူဘာဖြစ်လာသလဲအဝိဇ္ဇာ၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာ အဘိဇ္ဇာစာမှာရေးထားတယ်။ အာရုံမှာ ကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ်ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို သိပ်ပြီးတော့ မကျွေးချင်တော့ဘူး တစ်ခါထဲမြင်တယ်ဆိုရင် ပေးစရာ တွေ့ဂုဏ်ထား တယ်။ အဘိဇ္ဇာအာရုံကြောင့် ဥပါဒါန်ကံဒီကံတွေဟာ သံသရာကိုလည်တဲ့တရားတွေဘဲ အခုဘဝမှာလည် နေတာ ခါအကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ကံနော် ဥပါဒါန်ကြောင့်တဲ့ ကံအစွဲကြောင့်ဖြစ်တဲ့ကံ အဲဒီ ကံက ကောင်းတဲ့ကံရှိသလိုမကောင်းတဲ့ကံရှိတယ်။ အဲဒီမိမိရဲစိတ်ကို ထိန်းထားပါ။ အာရုံ ၅ပါးမှာ နှလုံးသားရဲ့စေတနာ ဟာအာရုံပေါ်မှာစေတနာထားပါနော် အာရုံထားရင်စိတ်ကလေးကိုရေစိတ်နဲ့နောက်စိတ် အော် အဲဒီတော့ ငါစေတနာ ထားရမှာဘဲ ငါဆဲတာဘဲ၊ ငါတိုင်းတာဘဲ၊ ငါ့ကိုမကောင်းတဲ့သတင်းအပူတ်ချပြောတာဘဲ သူဘာဘဲပြောပြောကိုယ် စေတနာမပြတ်နဲ့ အဲဒါစိတ်ထိန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟစ်ယောက်ခေါ်တယ်နော် စိတ္တကဏ္ဍနံ၊ ခယပဇ္ဇက၊ စိတ်သာရှင်စောဘုရား ဟောတဲ့ အဲဒီစိတ်ကလေးကိုထိန်းထားပါတဲ့ အဲဒီတော့အပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်။ အဲဒီအာရုံ ၅ပါးကိုစင်ကြယ်ရင်နှလုံး သားကလည်း စင်ကြယ်တယ်ဗျို့နှလုံးသားကစင်ကြယ်ရင် ဂုဏ်ရဉာဏ်၊ ဖဝနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပပါဒါ၊ အာလောကော ဥပပါဒါ၊ ဉာဏ ဥပပါဒါ အဲဒီတော့ပိပဿနာဟာဉာဏ်စခန်းခေါ်တယ်နော်နုနက ဦးဇင်းဆိုပြီး ဂုဏ်ရဉာဏ်ဆိုတာ ရုပ်၊ နာမ်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဲဒါ ပိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ ရုပ်၊ နာမ်မသိဟာက အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဲဒါစိတ်ရဲ့သဘောလေးတွေပြောသွားတာ ကာယကံ (၃)ပါး၊ ဝစီကံ (၄)ပါး၊ မနောကံ (၃)ပါး၊ ကာယကံ (၃)ပါးက ခင်ဗျားတို့စာနဲ့ရေးထားတယ် သူများအသက် မသတ်နဲ့သူများပစ္စည်း မခိုးနဲ့၊ သူများသားမယားမဖျက်စီးနဲ့ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ စာကမှန်တယ်။ စိတ်မမှန် ဘူး။ အဲဒီတော့စိတ်မှန်ရင်ဘာဖြစ်မလည်း သစ္စာတရားတွေပျက်တယ်။ အဲဒီတော့ သစ္စာတွေက သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိ သစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာသစ္စာနော် စိတ်ကလေးကိုထိန်းထား ခင်ဗျားတို့ပြန်ကြမှာဘဲ ခင်ဗျားတို့ လာတာလည်းတစ်ယောက်ထဲဘဲ ပြန်တော့လည်းတစ်ယောက်ထဲဘဲ ဒီအစွဲဥပါဒါန်တွေဟာသံသရာလည်တဲ့ တရားတွေ ဘဲ အဲဒီတော့ ပိသံသရာဘယ်ကစသဘဲခန္ဓာကစတယ်။ ခန္ဓာကစတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီအာရုံ ၅ပါးကို မလွတ်လို့ခင်ဗျား တို့မှာအဲဒီအာရုံမှာသွားပြီး မှတ်ပြီးတော့ ယူလိုက်တယ်။ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ အဲဒါ ကံတွေဘဲဗျို့ အဲဒါသံသရာလည်တာဘဲနော် ဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် ဦးဇင်းကစာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ သဘောလေးပြောတာ လူပြည်ကနေပြီးတော့ အင်မတန်စေတနာသိပ်ကောင်းတယ်။ ဒီအဘွားကြီးက သူ့ပါးရိုက်လည်း

စေတနာမပျက်ဘူး။ လက်သီးနဲ့ထိုးလည်း စေတနာမပျက်ဘူးသူဟာတွေလုစားလည်း စေတနာ မပျက်ဘူး။ သူ့အနာခံတယ်၊ သူတိထားတာကို အဲဒီလိုစေတနာတွေကောင်းတဲ့ အခါကျတော့ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက် သွားတဲ့ အခါကျတော့ နတ်ဘုံရောက်တယ်ဗျို့ နတ်ဘုံမှာလျှမ်းလျှမ်းတောက်နေတာဘဲ သူ့စေတနာကကောင်းတော့ ဘုံကလည်း တစ်ခါတည်းကိုအင်မတန်မှ ထူးမြတ်တဲ့ဘုံမှာနေထိုင်တာအင်မတန်မှထူးတယ်။ အဲဒါလူ့ပြည်မှာစေတနာ ပုတ်တယ်နော် ပုတ်တတ်တဲ့အခါကျတော့ နတ်ပြည်ရောက်တဲ့ အခါမှာ ဟာဘုံလေးကမှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်နော် ဒါဟာလည်း စေတနာပေါ့ဗျာ ခင်ဗျားတို့ ဒီစေတနာတွေဟာ ကျွန်းကိုင်းမှိကိုင်းကျွန်းမှိတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ချစ် ခင်ခင်ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်ကလူကိုသနားပါကိုယ်ကျင့်တရား ထားပါ။ ဗြဟ္မစိုတရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ဒီမာန်တွေ အဲဒီတော့မစွဲနဲ့တဲ့စွဲရင်ဥပါဒ်နံကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်တဲ့ မင်းဗလအားကိုးတယ်။ ခွေမျိုးကို အားကိုးတယ်။ ရာထူးကိုအားကိုးတယ်။ အားကိုးတဲ့မာန်တွေ အဲဒီတော့ ဒီမာန်ဟာဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲတဏှာကြောင့် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတဏှာဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ ဒိဋ္ဌိကိုမသတ်လိုအာရုံကိုမပယ်ဘူးဗျို့။ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိဟောကိုယ်ကိုကိုယ် ရင်ဝလုံစူးတာကို စူးမှန်းမသိဘူးနော် အဲဒီတော့ မြင်တာလည်းမမြဲပါလား။ ကြားတာလည်းမမြဲပါလား။ နံတာလည်း မမြဲပါလား။ စားတာလည်းမမြဲပါလား။ ထိတာလည်းမမြဲပါလား။ ဟောမမြဲတော့မစွဲဘူးဥပါဒ်မရှိဘူး။ ဥပါဒ်မရှိတော့ အဲမနောအေးတယ်ဗျို့ ရေခဲတုံးကြီး ဝိုက်ထဲထည့်ထားသလိုနော် အဲဒါအေးငြိမ်းခြင်းခါတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒါတွေ ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့ခုနကပြောသလိုကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်ရမယ်ကိုယ်စိတ်ကိုဘာနဲ့စစ်ရမလည်း အော်ဦးပဏ္ဍိတကပြောတယ်။ ကာယကံ (၃)ပါး၊ ဝစီကံ (၄)ပါး၊ မနောကံ (၃)ပါး ပေါင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ဗုစရိုက်(၁၀)ပါး၊ ဗုစရိုက် ၁၀ပါးကို ပယ်နိုင်နေပြီ ဗျို့။ အဲအာရုံ ၅ပါးကိုလည်း မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူးကြားချင်လားမကြားချင်ဘူး၊ နံချင်လားမနံချင်ဘူး၊ စားချင်လား မစားချင်ဘူး၊ ထိချင်လားမထိချင်ဘူး အာရုံလည်းပယ်ပြီးဟောမဂ္ဂင်နော် အဲဒီကံ၁၀ပါးလည်း ပယ်ပြီအဲဒီကံက ၃၁ဘုံ လည်တဲ့ကံ အဲဒီအထဲမှာ ပါနေတယ် ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဇာ ခြေမထိလက်မထိတဲ့ ကံသွားစွဲတာကိုနော် ဟိုဟာက ကာယကံ၊ ဝစီကံကသွားပြီးတော့ ကြက်ကလေးသတ်ပြီးစားရသေးတယ်။ မနောကံကမစားရဘူးဗျို့။ အဲဒါဥပါဒ်ကံဒါအစွဲတရား ကြီးခေါ်တယ်နော် ဒီအစွဲကိုသတ်မယ်နော် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်ပြီ။ အာရုံ ၅ပါးလည်းပယ်ပြီး ဗုစရိုက် ၁၀ပါး လည်း ပယ်ပြီအာနာပါန ခယဝယထိမူသိမူကြည့်ရှုတယ်။ အဲဒီဘဝင်စိတ်ကလေးကမနောဘဝင်စိတ်ကလေးဟာ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်ရဲ့ထွက်လေဝင်လေ လုပ်တယ်။ ဒီအချိန်အခါမှာဒီအာရုံကို သူဖမ်းတယ်။ ဘာကိုဖမ်းမလည်း စိတ်ကလေးကို ငြိမ်းအောင်ဖမ်းထားမယ်။ အဲဒီတော့ထိတယ်။ သိတယ်။ ဘဝင်စိတ်ကလေးက ဒီနာသီးဖျားဝမှာထိတာက ရုပ်၊ သိတာကနာမ်ဆိုမနေနဲ့ ကိုဟာကိုယ်မှတ် အမှတ်ကလေးနဲ့မှတ်နေအမှတ်အသိလေးနဲ့ မှတ်နေ အဲဒါဟာဘာလည်း အဓိသီလ၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်တော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ ဟောပညာရတော့မယ်။ အဲဒါစိတ်ကိုစစ်တာမဂ္ဂင်နဲ့စစ်တာ အာရုံကိုလည်း ပယ်ပြီး ကံကိုလည်း ပယ်ပြီးအဲဒါပိပဿနာရဲ့ဉာဏ်၊ ဝနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာလောကော ဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ စာရေးထားတယ်။ စာမှန်၏ ဉာဏ်မမှီထိအောင် သူမသိစာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်သိရှိတယ်။ စာတွေ့ထက်ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ် တရားကိုခံစားရတယ်နော်။ ဟိုဟာကကြက်သားဟင်းတော့ချက်တယ် ဗျို့ကောင်းကောင်းမွန်မွန်တော့ချက်တာဘဲဗျို့။ အဲဒီလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ချက်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီကြက်သား လောင်းဖုံးဖွင့်တော့ မွှေးကြိုင်တဲ့အနံ့ကိုရတော့ သိပ်စားချင်တယ်

ဟောအနံ့ကိုရှုရတယ်။ ကိုယ်က အဖတ်ကိုစားရတာ အဲဒီအရသာသိတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ကနော်စာတတ်တဲ့ ဟာက အနံ့နဲ့ နဲ့ရတယ် မစားရဘူး။ ဒီသဘောတွေရှိတယ်။ စာပယ်တာ မဟုတ်ဘူး စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှာ အရိယာခေါ်တာနော် စာကတော့ မှန်နေတယ်။ ဘဝင်စိတ်ကတော့မာနဒိဋ္ဌိဖြစ်နေရင် ဘာဖြစ်အုံးမှာလည်းဗျို့နော်။ ကိုယ့်စိတ်စစ်အုံးသူများအကြောင်းကို ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့ လိုတယ်။ ဘယ်သူဘာပြောပြောဟုတ် ကဲ့ ဆရာကြီးဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီးဟောအပြင်မှာ စင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာ တာလည်း အာရုံတွေကိုသူစေတနာက စင်ကြယ်တယ်ဗျို့အော် အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်ကိုခိုင်းပါ။ အစ်မကြီး ကျွန်တော်ကို ခိုင်းပါ ကျွန်တော်လုပ်ပါမယ် ဟောလုပ် ပေးရင်တော့ထမင်းဖိုးလေးဟင်းဖိုးလေး သူတို့ထုတ်ပေးမှာဘဲ ကိုယ်မှန်ဖို့လို တယ်နော်ကိုယ်က မဟုတ်တဲ့ မမှန်တဲ့ ဟာတွေလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ တစ်ခါဘဲစားရမယ်ဗျို့။ ကိုယ်မှန်ဖို့ကိုယ်သစ္စာ ရှိဖို့ဘဲလိုပါတယ်။ အဲခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်မှာ ဘဲ ဦးပဏ္ဍိလည်း ပြန်မှာဘဲ ခင်ဗျားတို့ရဲ့အဘိဇ္ဇာကြီးကို ဘာနဲ့ဆေးကြော လည်း သီလနဲ့ဆေးကြောတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြီး ဘာနဲ့ဆေးကြောလည်း ဒါနဲ့ဆေးကြောတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြီးကို ဘာနဲ့ပွား များလည်း ဘာဝနာနဲ့ပွားများတယ်နော် လုပ်တတ် ဖို့လိုတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတကစာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ လူဆိုးတစ်ယောက် ဘဲ လူဆိုးဆိုပေမဲ့ လူတော့သတ်တာမဟုတ်ဘူး ဗျို့ လစ်ရင်ခိုးတယ်။ အရက်သောက်တယ်။ စာဖတ်ပျက်တယ်။ လူကြီးမှန်းမသိလူငယ်မှန်းမသိထင်တာတွေ ကျဲ ဟယ်။ အရက်မူးလာရင်ရမ်းတယ်။ ဒါတွေမိတ္တူအယူတွေသက္ကါယ အယူတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေ၊ သမ္မာဟုတ်ဘူး အဲဒီလို စိတ်မျိုးနဲ့သေသွားရင် ခွေးတောင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ သဘောလေးသာနာနော် အဲဒီတော့ကိုယ်က ဘုံ ၃၀ မှာ ရောက်လာတာလူဘဝအမြတ်ဆုံးဘဲ လူဘုံလောက်မြတ်တာ မရှိဘူး မသိတာနဲ့ မရှိတာ။ မရှိတာက သွားရှာရင်ရတယ်။ မသိတာကအခက်ဆုံး။ လူဘုံရောက်တာ အမြတ်ဆုံး သဘောလေးပြောပြမယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး ဗျသိလား။ သဘောလေးသာနာ လူဘုံရဲ့သဘောလေးပေါ့ ဘုရားဖြစ်ခြင်း ကိုခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ သူကဘုရားဖြစ်ချင် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သူများတစ်တောင်ကျင့်ရင် သူကနှစ်တောင်ကျင့် သူများနှစ်တောင်ကျင့်ရင် ကိုယ်ကလေးတောင်ကျင့်တယ်။ အဲဒါဘုရားဖြစ်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ အဲနောက်တစ်ခါစာက ရေးပြကော မနုတ္တဿဘာဂေါ ဒုလ္လဘော လူဘဝကိုခဲ ယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏ ဟောစာရေးထား တယ်နော် စာကသိပ်မှန် နေတာ မနုတ္တဿဘာဂေါ ဒုလ္လဘော လူဘဝကိုခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ဟောဖြစ်ပြန်ရောဗျို့ နောက်တစ်ခုရေးပြန်ရော သဒ္ဓါသံပတ္တိရတနာသုံးတန်ကံ ကံ၏အကျိုးကြည်ညိုခြင်း ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်း စွာရအပ်ပေ၏။ ဟော ၃ခုရှိသွားပြီ အဲနောက်တစ်ခု ရေးပြန်ရောဗျို့ ပပ္ပဗိတဘာဂေါ၊ ရဟန်းဒုလ္လဘောအဖြစ်တို့ကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဟောလေးခုရှိပြီနော် တစ်ခုက သဗ္ဗမသာဝန်အတိဒုလ္လဘံ သူတော်ကောင်းတရား၊ ၈ကာ၊ နာကြားရပေခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ၉ ဝံ ဗိဝေသေ၊ ဒီဝေသေဘုရားသခင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးက ဒီတရားကိုအမြဲတမ်းဟောတော်မူပါတယ်။ ဒါလူဘုံ ၃၀ဘုံမှာ နေတဲ့ လူဘုံကို ဟောတာ ခင်ဗျာ အဲဒီ ၅ ပါးထဲက ဒုလ္လဘ ၅ ပါးထဲက ခင်ဗျားရဲ့အာရုံနဲ့ မနောနဲ့တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေတယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားစေတနာတွေကလည်း အလွန်ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာတရားလည်းကျင့်တော့ဟောသစ္စာလေးပါး ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်း။ အမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်တရားနိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာအဲဒါ သစ္စာလေးပါး ဒီသစ္စာလေးပါး ကိုဘာကြောင့်ရသလဲ ဟောခင်ဗျားဘာတွေပယ်သလဲ ကမ္မာသဝ၊ ကမ္မဘဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ အာရုံ ၆ပါးပယ်ပြီး ဒိဋ္ဌိကိုသတ်ပြီဟော အဲဒါဝိပဿနာ ဉာဏ်နဲ့လုပ်ရတယ် အဲဒီခင်ဗျာ သီလတွေဟာ ၃၀ ဘုံလွတ်တဲ့

သီလတွေ့ချို့။ အဲဒီလိုသီလမျိုးကို အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကို အဆီ အနှစ်ထုတ်ရင်ဘာ ဆီတွေကျသလည်း၊ ဧကော ဓမ္မာကျတယ်။ ဧကော ဓမ္မကတယ်ကလာသလည်း ရုပ်ပေါ်နှာမ်ပေါ်က လာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည်ခန္ဓာမှစတယ် ခန္ဓာမှဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ် စာရေးထားတယ် စာကမှန်၏ ဉာဏ်မမှီထိ အောင်မသိဟောဉာဏ်ရလိုလာဟောတာချို့။ အဲဒီလိုဘဲ ဦးဇင်းကစာမှမတတ်တာ ကံရှိတယ်ဈာန်ရှိတယ်။ ဈာန်ရှိရင်ဉာဏ်ရှိတယ်။ မင်းမေးချင်တာ ငါမေးဟောစာတတ်တယ်မို့လားမင်း စာအုပ်ကလေးဘေးချလောကုတ္တရာ အကြောင်းကိုမေး၊ လောကီအကြောင်းကိုလည်း မင်းမေးမင်းမေးလို့ မဖြေနိုင်ရင် ဟောဒီသင်္ကန်းချွတ်ပေးမယ်။ အဲဒါတွေကြည့်ပေါ့။ အဲဒါရုပ်နှာမ်သိတဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ်။ ရုပ်၊ နာမ် မသိတာ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ ရုပ်၊ နာမ်သိတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ သဘောလေးဘဲသဘောလေးသာနာ လူ့ဘဝကတော့ပြန်ရမှာ နော်ခင်ဗျားလည်း ပြန်ရမှာဘဲ ဦးပဏ္ဍိတလည်းပြန်ရမှာဘဲ ခုနက ဒုလ္လဘ ၅ပါးဟာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောစ သစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ သစ္စာ ၄ပါးကို ပေါက်ရောက်ပြီးတော့ အောင်တယ်။ အဲဒါဘုရားငယ်ခေါ်တယ် ဟော အဲဒါဘုရားငယ် ခေါ်တယ်။ လူတွေကတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်မနာလိုကြဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်နာလိုတဲ့ သူရှိသလို၊ မနာလိုတဲ့သူရှိတယ်။ ရဟန်းထဲမှာလည်း နာလိုတဲ့ရဟန်းရှိတယ်။ မနာလိုတဲ့ရဟန်းရှိတယ်။ ဒီသဘောလေးဘဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူး ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ် အဲဒီတော့ ဒီကမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့စစ်တယ် ဘာလည်း ရုပ်၊ နာမ်ဆိုတာဘာလည်း၊ ရုပ်တရားက ကိလေသာကိုဝဋ်ခေါ်တယ်။ ဟော ကိလေသာဝဋ်ကို သတ်မှ ကမ္မဝဋ်ပြတ်မယ် ဟောဒီဘဝဟာအေးမယ်။ သဘောလေးဘဲ ဟောဒီဘဝမှာရေခဲတုံးကြီးထည့်ထားတယ်နော်။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုရှာနော် အတုတထောင်၊ အယောင်ဆောင် တစ်သိန်း ပလိန်းဇာနန္ဒတွေရှိ တယ်။ ရဟန်းတော့ ရဟန်းဘဲအသိမတူဘူး။ အသိပြောသွားတာသိရင် ပယ်မယ်ပယ်ရင်မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဆိုက်မယ်။ သိ၊ ပယ်၊ စိုက်၊ ပွား သဘောလေးပြောတာနော် ချွတ်ဆိုချွတ်ပေးလိုက်ပါမယ်။ လာပါခင်ဗျားတို့ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ထေကြီး ဝါကြီးတွေ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ ရှင်သာမဏေတွေ တပည့်တော်တော့ စာမတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ အဲ့စာတော့မတတ်ဘူး။ တစ်ကယ်သစ္စာနဲ့ ပြောတာ ဟော တစ်နေရာမှာ ခင်ဗျားခေါ်မနက် ဖြန်တစ်နေ့ရှိသေးတယ်။ သဘက်ခါပြန်မယ် သင်္ကန်းချွတ်ပြီးတော့ ပြန်သွားမယ်။ ခင်ဗျားမကျေနပ်တဲ့ဟာကို မဝတ်နဲ့ ဆိုရင် မဝတ်ပါဘူးဟော သူကအကုန်လုံးဝန်ခံပြီးလေ သူ့စေတနာမပျက်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ဒီသင်္ကန်းဝတ်တယ်ဆိုတာ အော် ငါရဲ့ခန္ဓာ ၅ပါး ရုပ်နှာမ် (၂)ပါးရဲ့အကြောင်းကို သိလို့အော် အဲဒီဟာတွေ သင်္ကန်းဝတ်တော့ ဘုရားအသိရှိတယ် တရားအသိရှိတယ်၊ သံဃာအသိရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားကလည်း စေတနာမှန်တယ်။ အဲ့ဒီတော့စေတနာမှန်တဲ့ အဲဒီသံဃာနဲ့ပေါင်းမယ် ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ဟေတုပစ္စယောတဲ့ဘုရားဟောတာ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကိုကောင်းအောင် သင်ပေးတယ်။ အဲ့ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်တူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်ကသူကိုသနားပါ။ ကိုယ် ကျင့်တရားထားပါ။ မြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မာန်တွေ ရာဇမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ မစွဲနဲ့ စွဲရင်ဥပါဒါန်ကံဖြစ်သွားမယ်။ ကံဆိုရင် သံသရာလည်သွားလိမ့်မယ်။ အော်မြင်တာ မမြဲပါလား။ စိတ်ကလေးကို ထိန်းထားရှေ့စိတ်၊ နောက်စိတ်နဲ့ စိတ်ကိုအထိန်းခိုင်းနေတာခင်ဗျားတို့ စိတ်တွေကိုထိန်းခိုင်းနေတာ မကောင်းတဲ့ ဗုဒ္ဓရိုက်ကိုမလုပ်ပါနဲ့။ ရုပ်ကွက်ကလူကြီးတွေ ခိုင်းရင် အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါ့မယ်ဗျာ စေတနာထား ဟာငါ့ချည်းဘဲနေတိုင်း ကျင်းတူးခိုင်းနေတယ် တစ်နေ့လည်း ကျင်းတူးခိုင်း တစ်နေ့လည်း ကျင်းတူးခိုင်း

လူကြီးကကျင်းတူးခိုင်းတယ် ဟောတူးတော့ တူးတယ် စေတနာပျက်တယ်ဗျို့ ဟော လုပ်လည်းလုပ်ရသေးတယ်။ စေတနာမပျက်နဲ့ ခင်ဗျားနိဗ္ဗာန်ရောက်မှာ စေတနာလေးအာရုံပေါ်မှာ အစ်ကိုကြီးရယ် ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါမယ်။ အစ်မကြီးရယ် ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါမယ်။ ကျွန်တော်ထင်းခွဲပေးပါမယ်။ ကျွန်တော်ရေးခပ်ပေးပါမယ်။ သစ္စာနဲ့သုံး အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာ၊ စိတ်ကို ဟောသွားတာ ဒီစိတ်ကလေးကို ဟောသွားတာမကောင်းတာကို ပယ်လိုက်၊ ဦးပဏ္ဍိတကတို့ရွာမှာ လာဟောတယ်ကွာ ဘာတရားတွေဟောသွားလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လေ့လာပါ သုံးသပ်ပါ၊ စုံစမ်းပါ မှန်ရင် ခင်ဗျားစိတ်ကလေးကိုပြုပြင်လိုက်ပါပြောင်းလိုက်ပါနော် ခင်ဗျားအပါယ်တွေပိတ်တယ်။ အပါယ်လေးတံခါးပိတ်တယ် ဟောဒီဘဝကဘယ်လောက်မှ မကြာဘူး လူဘုံဟာ အသက် ၇၅နှစ်ဘဲနေရမယ် ဘုရားခေတ်ကရာတန်း အဲဒါသာသနာ ၂၅၀၀မှာနှစ်အစိတ်နှုတ်လိုက် ၇၅နှစ်တမ်းဘဲ အဲဒီတော့ ၇၅နှစ်တန်းကို ရာတန်း ၂၀၀တန်းနေချတင်တယ်နေချင်ရင် ခင်ဗျားတို့ပြောမယ် အသက်ကိုညဏ်စောင့်တယ် ဟော ဥစ္စာကို ကံစောင့် တယ်။ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ဂမ္ဘီရညဏ်၊ ဇဝနညဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ အသက်ကိုညဏ်စောင့်တော့မယ်။ သဘောလေးပြောသွားတယ်။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အဟာရ စာရေးထားတယ် စာအရပြောတာ ကံရယ်၊ စိတ်ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ အဟာရရယ်ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ သွေးရယ်၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်၊ စာလိုဆိုရင်တော့ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာဟာရ၊ ဝါယောရယ် အဲဒီခါတ်ကလပ်နဲ့ ညီမှအောင်စားဘေးမဖြစ်စေနဲ့ ရာသီဥတုမှာ နွေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု ခုနကပါ နေတယ်။ ကံရယ်၊ ဥတုရယ်၊ အဟာရရယ် သင့်မြတ်အောင်နေ တတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အထဲတည်းက ခါတ်နဲ့ သင့်မြတ်အောင်နေရင် အသက်ဆန့်ထုတ်လို့ရတယ် ဟာ လောဘတွေနဲ့စား၊ တဏှာတွေနဲ့ဖြစ်၊ တဏှာတွေနဲ့ ဖြစ်ကံတွေနဲ့ဖြစ် အဲဒီတော့ခင်ဗျားကတော့တွေးကြည့် ဖူစကား ပုဂ္ဂိုလ် လှူဒါတွေအကုန်စားဘဲဗျို့ ဒီတဏှာဟာ သိပ်ကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်နော် ခင်ဗျားတို့ဥပမာပြောကြပါစို့ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဒီတဏှာကိလေသာမှာ ရုပ်တရား၊ တဏှာနဲ့ကပ်နေတာတွဲနေတာ ဂမ္ဘီရနဲ့ကြည့်မှ သိတာစာနဲ့ ကြည့်လို့မရဘူး။ မဂ်ညဏ်ရမယိတာ ဒါပေမဲ့ ဦးဇင်းကို ခင်ဗျားတို့လှူကြမယ် အလှူခံပေးမယ်ဟော ဒီဘုရားကြီးအတွက် ဘာတစ်ခုမှယူသွားတာ မဟုတ်ဘူးနော် ဘယ်နေရာ မှာ ရောက်ရောက် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်မှာလည်းအကုန်ထား ခဲ့တာဘဲ။ ပဲခူးရောက်လည်း အကုန်ထားခဲ့တာဘဲ အာမှမယူ ဘူးအော် ငါစာမတတ်ပါလား။ စာမတတ်တော့ အရင်ကမိုက်လိုက်တာ ဝက်လည်းသတ်တာဘဲ၊ ကြက်လည်း သတ်တာဘဲ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်လည်းလုပ်တာဘဲ အရက်လည်းသောက်တာဘဲ၊ ရေလည်းထမ်းပါတယ်။ ဒါစွဲလို့လုပ် တာပေါ့ဗျာ။ ဒါဘာလို့စွဲလည်း ကိလေသာဝဋ်မသိဘူး။ ကိလေသာဝဋ်ကို မသိရင်ကမ္မဝဋ်ကို မပယ်နိုင်ဘူး။ ကံဖြစ်နေတဲ့ ဝဋ်ကိုလည်း မပယ်နိုင်ဘူးနော် သဘောလေးဘဲနာ ကိလေသာဝဋ်နဲ့ကမ္မဝဋ်သဘောလေး ကိလေသာနဲ့တဏှာ သဘော လေးဘဲ ဦးဇင်းကဟိုရှေးရှေးတုန်းက ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူကလှူလိုက်တယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသူသားလေးတွေ၊ သမီးလေးတွေနဲ့ ဝေဿန္တရာလားဘာလားမပြောတတ်ပါဘူးဗျာ ဟုတ်လား ဒကာကြီး ဝေဿန္တရာနော် စာတော့မတတ်ပါဘူး အဲဒါဖွင့် ပေးလိုက်တာ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး သားတွေသမီးတွေကို လှူလိုက်တာ ပုဂ္ဂိုလ်က အလှူခံတယ် ဆင်းလာပြီးတော့ ခလေးတွေကို ရိုက်တယ် ဖအေရှေ့မှာရိုက်တယ် ဟာကြားလိုက်တော့ ဘာပြောကောင်းမလည်း သံလျက်စွဲတယ် ဝေဿန္တရာကြီးကဒေါသ ဖြစ်တယ် သူ့ကလေးတွေရိုက်တော့ သံယောဇဉ်တဏှာမပယ်နိုင်ဘူးဗျ မြင်လိုက်တော့ မျက်စိမြင်လိုက်တော့ မနောနဲ့မှတ်ပြီးယူလိုက်တော့ အမှတ်မှာ။ အယူမှာ၊ အစွဲမှာတစ်ခါတည်း သံလျက်စွဲတာဘဲ ဟာ အဲဒီတော့မှ ငါမှားပြီ

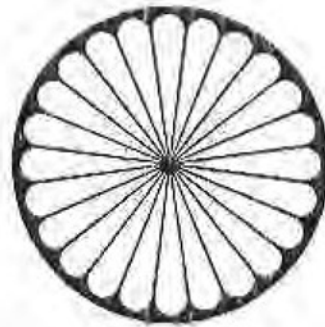
ငါရဲ့နှလုံးသားရဲ့ဝိသုဒ္ဓိကမစင်ကြယ်သေးပါလား။ သူ့ကိုယ်သူ့ ပြန်ပြီး သတိရတယ်။ နောင်တရ တယ်။ သံလျှက်ကြီးစွဲထားတာနော် အဲဒီလိုစိတ်ကိုစစ်လိုက်တော့ သံယောဇဉ်တဏှာတွေကပ်နေတယ် အကြောင်းဖြစ်မှ ပေါ်လာတယ်။ အဲဥပမာမှာ ငါ့မိန်းမကနောက်ယောက်ျားကြိုက်နေတယ်။ မီးနဲ့တက်ခုတ်တယ်နော် မခုတ်နဲ့ရှောင်ပြေး၊ သွား ခုတ်ရင်ပူလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုညှဏ်လေးနဲ့သုံးကံဆိုတာ သွားခုတ်တာ စွဲလို့ခုတ်တာ မှတ်ထားမခုတ်နဲ့ ဦးပဏ္ဍိတက သိလားလို့ခင်ဗျားတို့ကို အဖေလိုညီလိုအစ်ကိုလိုပြောသွား တာနော် ဘာမှမလုပ်နဲ့ အော်အေးအေးအေး အဲဒါစွဲတော့ ခုတ်တော့ ကံဆိုတော့ အခုလည်း မကောင်းဘူး။ နောင်လည်းမကောင်းဘူး ဟော ညှဏ်ဆိုတော့ မစွဲတော့ဘူး။ ဒီအာရုံမမှတ်တော့ဘူး။ အဲဒါမှ ခင်ဗျားထူးတာဗျို့ ဒါလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု   သာဓု   သာဓု ပါ ဘုရား . . .)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

(၂-၅-၂၀၀၄)ရက်နေ့ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ အစုကြီးကျေးရွာ
မိုးကောင်းရန်အောင်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
ဟောကြားသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၉၃)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-794506595
09-251620128, 09-447572355

၁၃၆၆ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၂)ရက်၊ (၂-၅-၂၀၀၄)ရက်နေ့ ထန်းတပင်မြို့နယ်၊ အစုကြီးကျေးရွာ၊
မိုးကောင်းရန်အောင်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ ၏ ခန္ဓာသိ ခန္ဓာကျင့်နှင့်
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၃)

ဦးဇင်းက စာမတတ်ဘူး။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက အဖေအမေက ကျောင်းမထားနိုင်လို့၊ စာမတတ်တာ မူလတန်း
စာတွေမတတ်တာ အဲဒီတော့ ဦးဇင်းက စာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဦးဇင်းက ခန္ဓာသိတဲ့ တရားဟောပါတယ်။ ခုနက
စာသိနဲ့ ခန္ဓာသိနဲ့ ဒီနေရာမှာ သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်းက စာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် သံဃာ ဓာတ်
အရှင်မြတ်တွေ ဆရာတော်သမားတော်တွေအားလုံး ကိုရင်လေးတွေ တပည့်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ တပည့်တော်
စာမတတ်ပါဘူးဘုရား။ အဲဒီတော့ အပြစ်ရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား။ တပည့်တော်တောင်းပန်တယ်။ နောက် ဒကာ၊ ဒကာမများ
လည်း တရားနာကြတဲ့ ပရိတ်သတ်အပေါင်းများ အားလုံးပေါ့ဗျာ။ ဦးပဏ္ဍိတက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ပြောမှားဆိုမှား
ရှိခဲ့သော် ခွင့်လွှတ်ကြပါလို့ ဦးဇင်းက တောင်းပန်တယ်။ ခန္ဓာကသိတဲ့ အသိ။ သိ၊ ပယ်၊ စိုက်၊ ပွား ရေးထားပါတယ်။ စာက
အဲဒီတော့ ကိုယ်ကသိရမယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခတဲ့။ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော
သင်္ခါရအနတ္တတဲ့။ ဒီသင်္ခါရတရားဟာ အားလုံးဖြစ်နေကြပါတယ်နော်။ အတ္တကိုဗျူ။ အတ္တဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါးကို ခေါ်မှာပေါ့။
အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးမှာ သွားပြီးတော့ မှတ်ပြီးတော့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှားတယ်။ အဲဒါခန္ဓာသိကပြောသွားတယ်။
အစွဲမှားတယ်တဲ့။ ငါလို့ယူထားပါတယ်တဲ့။ ငါမြင်တယ်။ ငါကြားတယ်။ ငါသိတယ်။ ငါနိတယ်။ ဒါက သစ္စာနဲ့ဟောတဲ့တရား
တွေနော်။ အဲဒီတော့ ခုနက ပညတ်တရားရှိတယ်။ ပရမတ်တရားရှိတယ်။ အတ္တတရားရှိတယ်။ အနတ္တတရားရှိတယ်။ သဘော
လေး ပြောသွားတာ။ တယ်သူမှပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ခန္ဓာသိတဲ့အသိကိုပြောတာပါ။ အဲဒီတော့ ပညတ်နယ်ထဲမှာ အတ္တက
အသိတွေက ငါမြင်တယ်။ ငါကြားတယ်။ ငါ့နားကြားတယ်။ ငါသိတယ်။ ဒါငါ့မိန်းမပဲ။ ဒါငါ့သားပဲ။ ဒါ ငါ့သမီးပဲ။ ဒါ ငါ့ပုစ္ဆည်း
တွေပဲ။ အဲဒီလိုအယူမှားတယ်နော်။ သဘောလေးပဲ။ အယူမှားတယ် ငါလို့ယူထားတယ်။ အဲဒီတော့ အယူမှားပြီးတော့
သွားမှတ်လိုက်တယ်။ ဟောဒါ ငါ့သမီး။ ဟောဒါ ငါ့သမီးမဟုတ်ဘူး။ ဟောဒါ ငါ့ပုစ္ဆည်း။ ဟောဒါ ငါ့ပုစ္ဆည်းမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ပုစ္ဆည်း
ကို လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ရိုက်ချိုးရင် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်မိတ်ထဲ ဘယ်လိုနေမလဲ။ ဟောဟာပစ္စည်းကလည်း တန်ဖိုးရှိတယ်။
သူ့ရှေ့မှာ ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တယ်။ ဥပမာ အဲဒီလို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်ရင် ပစ္စည်းပိုင်ရှင်မှာ တောက် တက်ခေါက်တယ်။ ငါ့ပုစ္ဆည်းကို
ပြောက်များစွာတန်တဲ့ ပစ္စည်းကို မင်းကလုပ်ပြစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီတော့ ပစ္စည်းကိုစွဲတာ။ ပိုင်ရှင်က သူ့ပစ္စည်းကိုစွဲတာ။
တဏှာခေါ်တယ်။ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်တယ်။ ခုနက တက်ခေါက်လိုက်တာနော်။ ဝေသန္တရာတောင်မှ မလွတ်ဘူး။
ဝေသန္တရာ ဟာ သူ့သားကို ပုဏ္ဏားလှူလိုက်တယ်။ လှူလိုက်တဲ့အခါမှာ ပုဏ္ဏားကဆင်းပြီး ခလေးတွေကိုရိုက်တယ်။
ဖအေရှေ့မှာရိုက်တယ်။ လှူတော့လှူလိုက်ပြီး အဲဒီတော့ သူ့ပစ္စုန်ပွန်တည့်တည့်လေးပဲ ထည့်ထည့်လေးဟောတာ။
ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့။ နောက်လည်းမတွေးနဲ့။ အဲဒီလို တည့်တည့်လေးကို မြင်ရတဲ့ကိစ္စလေးကို သားလေးကိုရိုက်တာဟာ
သူ့ကသွားပြီးတော့ စွဲတာ။ သားရဲ့ သံယောဇဉ်ပေါ့ကွာ။ ဟော အဲဒါတဏှာပဲ။ တဏှာကနေတာဖြစ်လဲ။ မာန်ဖြစ်တယ်ဗျို့။
အဲဒီနှစ်ခုကို ဘယ်သူက လုပ်လဲ။ ဒီဌို့။ ကဲ ဒီဌို့တဲ့။ စာလိုရေးတာနော်။ အဲဒါ ဒီဌို့။ အဲဒါမာန်ဖြစ်တယ်။ ဟော ဒီဘဝမှာ
(၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူးဗျို့နော်။ (၃၁)ဘုံမလွတ်တဲ့တရားနဲ့ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့တရားရှိတယ်။ ကြိုးစားရင် ကိုယ်သိလိမ့်မယ်။
သိရင်ပယ်မယ်။ ပယ်ရင် အဲဒီတော့ ဘာတွေပယ်မလဲ။ ကံတွေပေါ့ဗျို့နော်။ သိ၊ ပယ်၊ စိုက်၊ ပွားတဲ့။ ဒါက သမုတိသစ္စာ၊
ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာနဲ့ သမုတိသစ္စာက ကွာခြားမှုရှိတယ်နော်။ ရဟန်းတော့ ရဟန်းပဲ။
အသိမတူဘူး။ ပုဂံကစာသိ၊ ဒီက ခန္ဓာသိတယ်။ ဒီကကံကိုသိတယ်။ အစွဲဥပါဒါနိကံကို သိတယ်နော်။ သွားစွဲတာ။ အဲဒါကံသိ

ကံပြတ်တရားခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကံပြတ်တရားဆိုတာ အဲဒါကရေးထားတယ်ဗျာ။ အဲဒါ ကံတရားတဲ့။ ဈာန်တရားတဲ့။ ဉာဏ်တရားတဲ့။ အဲဒါတွေတာ ကြည့် အဲဒါကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင် သူမသိ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့က သာတယ်တဲ့။ ခံစားရတာကို ထုတ်တော့မပြတ်ဘူး။ ယုံကြည်ပါဗျာတဲ့။ ငါလည်း အင်မတန် ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီးတော့ လူ့ဘဝမှာ ကျောင်းတောင်မနေနိုင်တာ ကြည့်ပါလား။ ဘယ်လောက်ဆင်းရဲလဲ။ ဖအောနာမည်က ဦးချီးထိုး၊ မအောနာမည်က ဒေါ်အုန်းမေ၊ သီးကွင်း၊ သရက်ကုန်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ်၊ အိမ်မဲပိုင်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ရွာမှာ ဆင်ခြေဖုံးလေးမှာ အဲဒီတော့ ကရင်ရွာတွေ။ အဖေ မအောက ကောက်ရိတ်တယ်။ ကောက်စိုက်တယ်။ သူများရဲ့ ရွက်ကောက်မှာလုပ်စားတဲ့ လူစားတွေ။ မြေတစ်ကွက်မှလည်းမရှိ၊ ဥယျာဉ်တစ်ကွက်လည်းမရှိနော်။ ဖအော မအောဆင်းရဲတော့ သားသမီးတွေလည်း ဒုက္ခတွေ အကြီး အကျယ်ရောက်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါဖအော မအောကို အပြစ်မပြောပါဘူး။ ဆင်းရဲတဲ့အကြောင်း၊ အဲဒီလိုငယ်စဉ်တောင်ကျေးကနေပြီး တော့ မိဘကို လူလားမြောက်တဲ့အချိန် ထမင်းချက်တယ်။ ရေခပ်တယ်။ ဖအော မအောက ကောက်ရိတ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ ထမင်းတွေ၊ ဟင်းတွေချက်တတ်တယ်။ ခလေးဆိုတော့ (၁၀)နှစ်သားကျော်ကျော်လောက်က အလုပ်လုပ်ရတယ်။ ထမင်းချက်ရတယ်။ (၄)လုံးတန်းအိုး ဟိုတုန်းက မြေအိုး၊ အဲဒီလိုထမင်းချက် မိဘကိုသွားတော့ဆွဲခြင်းလေးနဲ့ သွားပို့ရတယ်။ ဒါဘာလဲဆိုတော့ စာတော့မတတ်ဘူးဗျာ။ မိရိုးဖလာနဲ့အယူတွေ ကံအယူတွေ။ အဲဒီလိုပဲ ပြောရမှာပါပဲ။ အဲဒီတော့တဲ့ အယူတွေစွဲတာကိုဗျ။ ဖအော မအောစွဲ အကုန်စွဲ သံသရာလည်တဲ့တရားဖြစ်တယ်။ အော် အဖေ အမေတွေ စွဲတာကောင်း တာပဲ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲဒါပါပဲဗျာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းပါတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာကတော့ မကောင်းဘူး ပေါ့ဗျာ။ စာတွေ့ရေးထားတယ်။ အဲဒီလိုရှိပါတယ်။ အဲဒါ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ ရာဇဝင်ကိုယ်ရေးရာဇဝင် ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတယ်ပြီးတော့ ကျောင်းမနေနိုင်တဲ့ အဲဒီလို ဖအောမအော ကောက်ရိတ်တာ ထမင်းထုပ်ကလေးသွားပို့ရတယ်နော်။ ငပိရည်ချိုလေးနဲ့ ဗူးရွက်ပြုတ်ကလေးနဲ့ သွားပို့ပြီးတော့ သိပ်ပြီး ဒါတွေကို ပြန်ပြောရင် ဝမ်းနည်းတယ်။ အော် အဖေအမေတွေ လည်း အသိတရားတွေမရဘဲ နဲ့ အတ္တအယူမှား အမှတ်မှားနဲ့ ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်းသွားပြီကွာ။ သူဟာသူနဲ့ သူပြန်ပြီးတော့ ဘဝနာနဲ့ ကြည့်တယ်။ အော် ဘုရား ဘုရား အေး အေး အေး အဲဒီတော့ မိဘများကို အဲဒီတော့ ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ ကူညီစောင့်ရှောက်ပြီးတော့ ချက်ပြုတ်ပြီးတော့ ကျွေးတယ်။ တစ်နေ့သောအခါမှာ မိဘများ ထမင်းစားနေတဲ့အချိန်မှာ အော် ငါတော့ အလကားမနေဘူးကွာ။ ကောက်သင်းလိုက်ကောက်မယ်ဆိုတော့ သူများလယ်ထဲက ကောက်နွဲဖျားတွေကို ဖြတ်တာ ပဲဗျ။ လယ်ပိုင်ရှင်ကမသိဘူး။ ဒါဘာလဲ စာလိုဆိုရင်တော့ ခိုးတာပေါ့ဗျာ အဲဒီနွဲဒါနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိတဲ့။ အဲဒါတွေပေါ့ဗျာ။ စာတော့မှ မတတ်တော့ ခိုးတာပေါ့။ ဒါအစွဲပေါ့။ မကောင်းစွဲတာ သူ့စိတ်ထဲကကောင်းမယ်ထင်လို့စွဲတာပေါ့။ အဲဒီလို လုပ်ပါတယ်။ အဲဒါ သိလပျက်တယ်။ ဝိသုဒ္ဓိသိလပျက်တယ်။ အပြစ်မှာ မစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓမှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူးတဲ့။ ဝိပဿနာဉာဏ်ခန်းခေါ်တယ်။ ကံပြတ်တဲ့တရားတွေခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကံတရား၊ ဈာန်တရား၊ ဉာဏ်တရား။ ဉာဏ်ဆိုတာ ဂစ္ဆိရဉာဏ်၊ ဝေဒနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပပါဒိ၊ အာလောကောဥပပါဒိ၊ ဉာဏဥပပါဒိ အာသုက္ခရာဉာဏ် စာရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဟော သူကျင့်တယ်လေ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုကောက်သင်းကောက်လို့ မရတော့ဘူး။ သူများရဲ့စပါးနွဲတွေကို ခိုးတယ်လေ။ အဲဒါတံစဉ်လေးကိုတယ်နော်။ ကာယကံ ကျူးလွန်ပြီး မျက်စိစက္ခုအာရုံက သွားပြီ။ သာယာတယ်။ အဲ သူရိတ်တော့တာပဲဗျ။ အဲဒါတွေရတဲ့ အခါကျတော့ ဖအော မအောကလည်း သိတယ်။ ထမင်းစား ပြီးတော့ ငါ့သား ဒါတွေလုပ်တယ်ဆိုတာသိတယ်။ မဆုံးမဘူးဗျနော်။ ဘယ်လောက်လဲလို့၊ ဒါသဘောပြောတာဗျ။ မဆုံးမဘူး။

သားရေမလုပ်နဲ့ကွဲ အဲဒါမလုပ်နဲ့။ သူများပစ္စည်းတွေဘာတွေမပြောဘူး။ အဲ သူရိတ်တော့တာပဲဗျို့။ ရိတ်ပြီးတော့ ထမင်းပိုက်ခြင်းကောင်းမှာ စပါးနဲ့တွေ့ကိုထည့်တယ်။ အဲဒီတော့ ပုခိုးလေးနဲ့ စပါးနဲ့တွေ့ကိုအုပ်တယ်။ လယ်ပိုင်ရှင်သိမှာစိုးလို့အုပ်တယ်။ သူခိုးတာနော်။ ဘယ်လောက် ဉာဏ်များသလဲလို့။ အဲဒါပဲဗျာ ကိုင်း ကံရဲလောကီရဲ့ဉာဏ်တွေပေါ့။ လောကုတ္တရာဉာဏ်မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ အုပ်ပြီးသွားတော့တာပဲ။ အိမ်ရောက်တော့ ရေအိုးစင်ဆိုတာကတော့ ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ရေအိုးစင်ဆိုတော့ ဝါးအိမ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီရေအိုးစင်မှာ ဝါးတိုင်လေးကို ကိုယ့်ပြီးတော့ ခြေထောက်နှစ်ချင်းနဲ့မွှေးတော့တာပဲဗျို့။ ဆာလာအိတ်ကလေးခင်းပြီးတော့ မွှေးတော့တာပဲ။ စပါးနဲ့တွေ့ စပါးဖျေပြစ်ကုန်ရောပေါ့ဗျာ။ ဒါအစွဲဥပါဒါန်ကို ဟောတာနော်။ အစွဲဥပါဒါန်လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဝိဒ္ဓိဗေဒ သံသရာလည်တဲ့ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ လည်တတ်တဲ့ ဥပါဒါန်တရားတွေ အစွဲတရားတွေ။ ဒါ အရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ်။ အဲဒါတွေကို သူခိုးဟယ် လုပ်ဟယ်နဲ့ စပါးနဲ့လေးတွေက စပါးရတယ်ဗျို့။ ဟော အိမ်မှာဆန်ချင်တဲ့ နို့ဆီခွက်ကလေးနဲ့ တစ်လုံး၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးဟာ အလုံး(၂၀)၊ အလုံး(၄၀)ဖြစ်ရောဗျို့။ အဲဒါတွေကိုထုတ်ပြီးတော့ အဲဒီလိုစပါးကိုဝယ်တဲ့သူ သရက်ကုန်းမှာရှိတယ်။ ရှိတဲ့အခါကျတော့ ဘယ်ခိုင်လဲဆိုတော့ ကျွင်မကျွီ တရုတ်ဆိုင်သူက ကုန်ခြောက်တွေလည်း ရောင်းတယ်။ အဲဒီတော့ တရုတ်က ဒီနေ့ ခင်ဗျား (၅)ပြည်ရတယ်ဗျို့။ တစ်ပြည်တယ်လောက် (၅)ပြည်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်။ အဲဒီတော့ ဆိုင်မှာရှိတဲ့ ပဲကြော်လေးတွေ ဝယ်တယ်ဗျို့။ မြေပဲဝယ်တယ်။ ကြံသကာလည်းဝယ်တယ်။ လဖက်ခြောက်လည်းဝယ်။ ဒေအာ မဒေအေတွေ ညနေပြန်လည်ရင် သောက်ဖို့ အဲကိုယ်ကလည်း ဝယ် ပိုက်ဆံပိုတာလေးကို ငါးပိ၊ မျှင်ငါးပိလေးတွေဝယ်။ ဒီလိုလုပ်တာနော်။ အဲဒါပဲဗျို့။ အဲဒီဘက်ကို ကားပါတယ်ဗျို့။ မကောင်းတဲ့ခုစရိုက်ပေါ်မှာ စိတ်တွေထားတာ။ ဒါတွေက အမိအဖကလည်း မဆုံးမဘူးဗျို့။ ဒါစွဲတဲ့ ဥပါဒါန် အဲဒါတွေ ကံတွေပေါ့ဗျာ။ ကံတွေပေါ့ဗျာ။ မင်အောင်တယ်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလမ်းဆုံးတော့ ရွာတော့တယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမာအာဇီဝ၊ အဲဒါသီလမဂ္ဂင် သမ္မဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာလမာဓိ၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမာဒိဋ္ဌိကို တစ်လှမ်းသွားလိုက်တော့ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားပြီ။ ဟာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်သွားရင် တဏှာပြတ်တယ်နော်။ ကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့တဏှာ။ ကိုယ်တွင်းမှာရှိတာဏှာကို မသတ်တော့ အပြင်တဏှာမလွတ်ကြဘူးဗျို့။ ဟော စက္ခုအာရုံနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ အမယ်လေး အဲဒါလေး ဖိဝါမှာစားရတော့ သာယာတာ တဏှာ။ ကြည့်စမ်း အရသာကိုခံစားနေကြတာ။ ကံစိတ်၊ ဥတု၊ အဟာရတွေက ကံတွေနဲ့စားနေကြတာ။ ကြည့်စမ်းပါဦးဗျာ။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ပြောထားတယ်။ ကံကြောင့် ဒုက္ခလို့ပြောရတယ်။ ကံစိတ် ဥတုအဟာရ ရေးထားတာပဲ။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမှီယိအောင် သူမသိ စာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လိရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ သိသွားပြီ။ အဲဒီတော့ ခုနက ငါးသလောက်လေး အဲဒါလေး စက္ခုကမြင်တာပေါ့။ နှလုံးကမှတ်တယ်။ မျက်စိမှတ်တာမဟုတ်ဘူး။ နှလုံးကမှတ်တာဟာ မျက်စိကမြင်တာမှာမြင်တယ်။ မှတ်တာကမနော။ အဲဒါ သညာခေါ်တယ်။ ပညာမဟုတ်ဘူး။ သညာဆိုတာမင်းသိတဲ့ အသိတွေ့ခေါ်တယ်။ အဲဒါပညာကိုရအောင်လိုက်ရမယ်။ သညာကို ပညာဆင့် ရမယ်။ ဒါမှပညာရှိမယ်။ သဘောလေးပဲ။ အဲဒါ ပိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်။ ကြည့်စမ်း အဲဒီကံတွေကို သူဖြတ်တာ အစွဲဥပါဒါန်ဖြတ်တာ။ ခင်ဗျားတွေကြည့်။ အခုဘာလဲ ခင်ဗျားကို အင်္ဂုလိမာလအစွဲပေါ့။ သူစွဲနေတာ လက်ညှိုးပေါင်းတစ်ထောင်စွဲလို့ သူလိုက်သတ်တာ။ ဘုရားက အဲဒီအစွဲကို သူချွတ်တာ။ ဟိုဘုရင်ကြီးလည်း ရေတွင်းပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်စွဲတာပေါ့ဗျာ။ ဘုရားကိုဖျက်တဲ့ ဖာနတ်အစွဲတရားတွေ အဲ ဘုရားက အောင်တော်မူတယ်။ ဒီအစွဲတွေကြည့်စမ်း။ ဟိုမှာ အဲဒါကို သစ္စာထားရမယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ပီရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္တသစ္စာတွေရှိတယ်။ သစ္စာမှန်မှ မေတ္တာတွေအောင်မြင်မယ်။ ရေပူလင်းက ဆေးဖြစ်တယ်။ လက်ဖက်ခြောက်က ဆေးဖြစ်တယ်။ မြွေဟောက် ဒီနေ့ကိုက်တယ်။

ဒီနေ့ပျောက်တယ်။ ခဏလေးပဲပျောက်သွားတယ်။ အဲဒါဘာလဲ။ ပယောဂတွေ။ သွေးသားနဲ့ဖြစ်တဲ့ရောဂါရှိတယ်။ ပယောဂ
 ရောဂါရှိတယ်။ တောင်ပိုင်း၊ ကွင်းပိုင်း၊ ဂမ္ဘာနဲ့၊ ဂန္ဓတပွ၊ ယက္ခော စာနဲ့ရေးတာ ဟုတ်သလား။ ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်ရင်မြင်သလား
 မမြင်ဘူး။ ဟော ဘာလို့မမြင်လဲ။ အပိဇ္ဇာကိုဗျ။ ပိဇ္ဇာကသိတယ်။ ထုတ်တော့မပြတ်ဘူး။ မင်းတို့ယုံကြည်ပါကွာ လို့၊
 ဒါကိုယုံကြည်ပါ။ အဲဒါခန္ဓာသိတဲ့ အသိတွေကွာတဲ့။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာကသိရင် ဒီအသိလေးကို မင်းယုံကြည်ရင် အပါယ်
 ပိတ်တယ်ကွာ။ အဲဒီအကောင်ကြီးကို ငါ့ကိုမဖားနဲ့တဲ့။ အဲဒီ ငါပေဟာတဲ့အသိတွေ ဟုတ်မဟုတ် လေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။
 မေးမြန်းပါ။ မှန်ရင် အဲဒီအသိယူထား။ အော် သိရင်ပယ်လိမ့်မယ်။ ပယ်ရင် မင်း မဂ်ဖိုလ်ရလိမ့်မယ်။ ကြည့်စမ်း။ မင်းဘာကိုပယ်
 မလဲ။ တဏှာနဲ့ မာန်ကို ပယ်မယ်။ အခုဖြစ်နေတာ။ အဲဒီတော့ ဒီတဏှာက အတွင်းတဏှာသတ်မှ အပြင်တဏှာပြတ်တော့
 မာန်ဆိုတာသိပြီ။ ကိုယ်အောက်ကနေမယ်ဗျာ။ အထက်စီးမတားဘူး။ သူသိတယ်။ အဲဒီတော့ တဏှာနဲ့မာန်က မာန်ဆိုတာက
 ဟောဒီကာလ ဟောဒီဘဝမှာ နိဗ္ဗာန်မရဘူး။ အဲဒီအကောင်တွေရှိနေတဲ့အတွက် မရတာ။ တစ်ခါတည်း တန်းပြောလိုက်တာ။
 ကြည့်စမ်း မာန်မာန်ရာထူးကိုအားကိုးတဲ့ မာန်ပညာကို အားကိုးတဲ့မာန်။ ဗလငါးတန်ကို အားကိုးတဲ့မာန်။ သားသမီးဂုဏ်
 ကို အားကိုးတဲ့မာန်ဟာ ဒီမာန်တာလဲ။ တဏှာကြောင့်မာန်ဖြစ်တာပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့ ကိလေသာက ဂုတ်နေတယ်။
 ကိလေသာက ရုပ်တရား တဏှာကနာမ်တရား၊ ရုပ်နာမ်မှမသိရင် အပိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်သိတာ ပိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။
 ပညတ်နဲ့ပရမတ်ကို မြင်သွေးပြီ။ အဲဒီတော့ ပရမတ်ဆိုတာ တရားစစ်၊ တရားမှန်ခါတ်တရားတွေ အနတ္တတရားတွေ
 ပညတ်ဆိုတာက မင်းအခုနေတဲ့သဘောလေးပဲ။ အဲပညတ်ကိုယူတော့ယူတယ်။ ယူပြီးစွဲတယ်။ အဲဒါပေါ့။ ပရမတ်ကိုရသွား
 တော့ ပညတ်ကိုသိပြီ။ ငါ့ပညတ်က အောက်ခြေကလာတာငါသိပြီ။ သွေးသားပြောင်းတယ်။ စိတ်ပြောင်းတယ်။ ကြည့်စမ်း။
 အပြင်မှာစင်ကြယ်အောင်နေပါ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်ရမယ်။ အပြင်မှာက
 လောဘ၊ ဝေါသာ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဝိဇ္ဇိ တဏှာတွေဖြစ်နေပြီ။ မနေ့ဖြစ်တာ မနောက်လေးက ဖြစ်နေတာ။ အာဂုံမှာလိုက်စားပြီ။
 အဲဒီမနေ့ကို ဟောတာ။ ဥပါဒါန်တရားတွေဟောနေတာ။ ဘယ်ကံဟောလဲ။ မနောက်အာရုံ(၅)ပါးမလွတ်ဘူးကဲ
 ဘုရားပညတ်ထားတယ်။ အာရုံကို အဲပညတ်ကိုတော့ မင်းမစွဲနဲ့။ ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာနဲ့ယူထားလိုက်။ အဲဒီတော့ သဘောလေး
 ကျင့်။ တရားကိုနှလုံးသွင်း ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ မင်းဆိုလည်း မနေဘဲနဲ့ ထိသိ ထိသိ သတိ သတိဆိုတာ အဲဒီလိုစိတ်
 ကလေး ငြိမ်အောင်ထား။ မြင်စိတ်လေးလည်းပယ်လိုက်။ အဲမြင်စိတ်မှပယ်ရင်လည်း သူများအိမ်မှာ သူများအတင်းတွေ
 လျှောက်ပြောမယ်။ အဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ သံသရာ ဘယ်ကစသလဲ။ မနောကံကစတယ်။ သံသရာဘယ်က
 ပြတ်သလဲ။ မနောကစလို့ ပြတ်တယ်။ အဲဒီကံကိုပြတ်တာ မဂ်ဉာဏ်၊ ဟော မဂ်ဉာဏ်ရသွားပြီနော်။ ဒါကြောင့်လို့ ကံတရား၊
 ဈာန်တရား၊ မဂ်တရားဆိုတာရှိတယ်။ အဲမနောကို ဟောသွားတာ အပြင်မှာ စင်ကြယ်အောင်နေပါ။ အတွင်းမှာ စင်ကြယ်ပါ
 လိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီဉာဏ်တွေရဖို့ ဒီဉာဏ်တွေရရင် လောကကိုလည်း မင်းသိပြီ။ သတ္တလောက၊ သြကာသလောက၊
 သင်္ခါရလောက ဒါဖြစ်သွားပြီ။ ကြည့်စမ်းပါအုံးဗျာနော်။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ
 လည်း ပါးစပ်ထဲ သွားတောင်မှမရှိတော့ဘူး။ ရက်ကိုလစားမယ်။ လကိုနှစ်စားမယ်။ အိုလာနယ်။ နာလာမယ်။ သေလာမယ်။
 ငါ့ရုပ်ကြီးကိုဟောတာ။ ရုပ်ဟောတာက တဏှာမနာ၊ ဒိဋ္ဌိကိုမင်းသတ်မယ်။ ရုပ်ကပပြုဘူး။ စိတ်ကမအိုဘူး။ အဲခု စိတ်ကမင်းကို
 ဒုက္ခပေးနေတာ။ အဲဒီစိတ်ကလေးက မင်းကိုဒုက္ခပေးနေတာ။ ပေါ့ပေါ့ဆဆနဲ့ အလုပ်လုပ်နေကြတာ။ အဲဒါစိတ်မဟုတ်ဘူး။
 အနတ္တကြီး။ အဲဒါခါတ်တွေနော်။ သွေး၊ သည်းခြေ လေ၊ သလိပ် မင်းအသက်ကြီးသွားရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ သွေးအားနည်းမယ်။
 သည်းခြေတလည်း ကယောင်ခြောက်ခြားဖြစ်မယ်။ လေနဲ့သလိပ်ကလည်း ခမ်းခြောက်တယ်။ အဲဒါဘုရားကျင့်ထားတာက

ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော အပူရှိရင် အအေးရှိတယ်။ အအေးရှင်ရင် အပူရှိတယ်။ အဲဒါ ခါတ်ကိုသတ်မှတ်ထားတာ။ အဲဒီတော့ ဒီလို အသိတရားတွေ ရအောင်လုပ်ကြပါ။ ခါတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ ရှိတယ်။ ကို ဓမ္မစေတီကိုရှာမယ်။ တို့ဓမ္မာမှာရှိတယ်။ တို့ ဒီနေ့မှစ၍ ကာယကံတွေလည်း မသောင်းကျန်းတော့ဘူး။ ဝစီကံ တွေလည်း မပြောဘူး။ မနောကံကိုသတ်မယ်။ အဲ ကံတွေသတ်နေပြီ။ ထမင်းမစားတော့ဘူး။ ဘယ်သူခေါ်ခေါ် မစားတော့ ဘူး။ ဝိစိကိစ္စတွေလည်း အဲပယ်တော့မယ်။ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါး ဒီအာရုံ(၆)ပါးကိုသတ်မယ်။ အာရုံ(၆)ပါးကို မင်းသတ်မယ်ဆိုရင် မင်းဘယ်လိုသတ်မလဲ။ ဟော တောင်ပို့မှာ ဂါယ်ပေါက်(၆)ပေါက်ရှိတယ်။ အပြင် ပညတ်ဆိုတဲ့ (၅)ပေါက်ကိုပိတ်လိုက်။ မနောရဲ့ကံကို အဲဒီကံကို မင်းဖမ်းပြီးတော့ အဲ(၅)ပေါက်ပိတ်လိုက်ပြီ။ အဲဒီကံပဲ။ မနောကံပဲ။ အဲဒီကံက အဲဒီအာရုံကို မပေါင်းတော့ အလောဘ၊ အခေါသသတ် အဲတာဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကံခြင်း မတူဘူး။ ကံဟောသွားတာ။ အစွဲတရားဥပါဒါန်တွေ ဟောသွားတာနော်။ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ မိုးကျော့ခိုင်းသွားမယ်။ ဆရာတော်ကြီးတွေ မေးပါနော်။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ရှိတယ်။ အဲဒီမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ဘာကြောင့်မရလဲ။ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိကသုံးခုက ရင်ဝမှာစိုက်နေတယ်။ အဲဒီအကောင်တွေက မင်္ဂိတာ၊ ဖိုလ်တာ၊ တယ်။ ကိုယ့်ဆဲရင် ထောင်းကနဲဖြစ်လာတယ်။ ဟော တက်ခေါက်တယ်။ ဘာလဲ။ အဲဒါတဏှာပေါ့ဗျ။ တက်ခေါက်တာက မာန်ဗျ။ တဏှာဆိုတာတွေ့လား။ သူ့သားလေးကို သွားရှိုက်တယ်။ ဟိုအိမ်ခေါင်းရင်းအိမ်ကလူက ဖအေးကမြင်တာ သားလေးကို သွားစွဲတာ။ တဏှာတက်ခေါက်တာ။ မာန်ကြည့် စမ်းပါအုံး။ အဲဒီတော့ သူဒိဋ္ဌိမသတ်လို့ ဒိဋ္ဌိကိုမသိလို့ အယူမှား၊ အစွဲမှားဖြစ်နေတာနော်။ ငါလို့ယူထားတယ်။ ငါ့သားလို့ယူ ထားတယ်။ အဲဒါဒိဋ္ဌိကို မသိဘူးနော်။ ဒါကြောင့်ပို စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမှီထိအောင် သူမသိ စာကမှန်တယ်။ စာကို မြီးထိအောင် တတ်ထားတယ်။ ဂုဏ်တော်တွေရွတ်တတ်တယ်။ ပရိတ်တွေရွတ်တတ်တယ်။ အကုန်စာတတ်တယ်။ ဒီက ဘာစာမှ မတတ်ဘူး။ ပါယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်မတတ်တာ စာပေါ်မှာမျောနေတယ်။ အနုသယတဏှာနဲ့ မာန် ခေါ်တယ်။ ပယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ မှန်တာသစ္စာနဲ့ဟောနေတာ။ ကြာတော့ စာကိုဘေးချွဲထားတယ်။ ခန္ဓာကျင်တယ်။ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ သာသနာ(၃)ရပ်ရှိတယ်။ အဲမေးတဲ့မင်း ငါ့ကိုမိ မင်းကိုပြန်မေးမယ်နော်။ ပြန်မေးမယ်။ ငါလည်း မင်းလိုပဲ။ ပါးစပ်ရှိတာပဲ။ မင်းက ကံလား။ ဉာဏ်လား။ ငါက ကံလား ဉာဏ်လား။ အဲဒါမင်းစဉ်းစား ပြီးတော့တဲ့။ အဲ အဲဒါ ဝေဇနိယ လက်ဝင်းမျက်မှောက် အကျိုးပေးတယ်။ မြမောင် ဟိုတုန်းက သူများပစ္စည်းတွေခိုးတာပေါ့ဗျ။ လိမ်တာပေါ့ဗျ။ အရက်သောက်တာပေါ့ဗျ။ ခဲလဲမှာလုပ်တယ်။ အဖွဲ့ကောင်းတယ်။ မြမောင်မကောင်းဘူး။ မကောင်းတဲ့ ဝုစရိုက် တွေလုပ်တယ်။ အခုခိုင်းကြည့် မလုပ်ဘူး။ အဲဒီတော့ သွေးသားပြောင်းတယ်။ စိတ်ပြောင်းတယ်။ ဝိပဿာတရားတွေ ကျင့် တော့ ပေါက်သွားလို့ ဉာဏ်ရတာ။ ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ အတုတစ်ထောင် အရောင်တစ်သိန်း ပလိန်းအနန္တ ရေးထားတယ်။ အဲဒါတွေ ပါဠိနက် အမိပျံ့ရှိတယ်။ အနက်နဲ့ပေးလိုက်နော်။ ပါဠိကတော့ ဆရာတော် သမားတော်တွေ တတ်တာ။ အဲဒီတော့ အနက်နဲ့ပြန်မယ့် အနက်နဲ့ပြန်မှ သဘောကြည့်။ သဘောကိုကြည့်မှ သဘာဝကိုသိမယ်။ အဲဒီတော့ ပါဠိအနက်အမိပျံ့။ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား ဟပည့်တော်တို့ ကဲ ဘာသိမလဲ။ ကရင်မကြီးက အာ ဗမာလိုပြော။ ဗမာလို ဒါဘာလဲ။ နင်မမြင်ဘူးလား။ မေးနေတာ မြင်တယ်။ မြင်တော့ မသိဘူးလား။ သိပါတယ်ဘုရား။ ထွေးခံလေ။ အဲဒီထွေးခံလေးကို နင့်စိတ်ထဲမှာ မခွဲခြားဘူးလား။ မမှတ်ဘူးလား။ တပည့်တော်မှတ်ပါတယ်ဘုရား။ မှတ်တာ နင်သိတဲ့သညာခေါ်တယ်။ သညာနဲ့ ကောင်းတဲ့ ပညာရှာ။ ဟော အဲဒါလေးတွေ မှတ်ထား။ ကံဖြစ်ပြီ။ အစွဲဥပါဒါန်ဖြစ်ပြီ။ အဲ(၃၁)ဘုံ နင်မလွတ်ဘူး။ သက္ကာယ အယူမိစ္ဆာအယူ၊ အတ္တအယူတွေ အယူမှားရင်

အပါယ်ပဲသွားအုံးမှာ။ လူဘုံနော်။ လူဘုံက ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့် ဇိဗ္ဗမာန ဖြစ်တာလည်း လူဘုံပဲ။ သုပ္ပုဗ္ဗဖြစ်တာလည်း လူဘုံပဲ။ အဇာတသတ်ဖြစ်တာလည်း လူဘုံပဲ။ အဲဒေဝဒတ် ဖြစ်တာလည်း လူဘုံပဲ။ လူဘုံကြီးပဲ။ အဲဒါဘုရားခေတ်။ အဲဒါအစွဲဥပါဒါန်တွေ။ တစ်ခါတည်းကို လက်သီးလက်မောင်းတွေ ဖြစ်ကုန်တာ ဘီလူး၊ ယက္ခ၊ ကုမ္ဘာန်၊ ဘီလူး နတ်မင်းကြီးတွေဖြစ်တာလည်း အဲဒီကောင်တွေပဲ။ အဲဒါ လမိုင်းတွေခေါ်တယ်။ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း ချွတ်လို့မလွယ်တော့ဘူး။ ကြည့်စမ်းပါအုံး။ စာကရေးထားတယ်။ အော် အေး အေး ကိုယ့်ကိုကိုယ် မာန်စွဲနေတယ်။ တဏှာကိုသတ်၊ မာန်ကိုဖြုတ်ဖြစ် ဒီမာန်ဟာ နိဗ္ဗာန်တံခါးပိတ်ထားတာသူပဲ။ ဟာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတဲ့ ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်ပေါ့။ အဲဒီတော့ သီလသည်ကျင့်တော့ ခင်ဗျား အခုဘုရားရှေ့မှာသွားပြီးတော့ ကာယကံ (၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး ကာယကံ(၃)ပါးကတော့ စာနဲ့ရေးထားတယ်။ ဦးဖင်းဆိုပြမယ်။ ပါဏာတိပါဒါ ဝေယာမဏိ သိက္ခာပဒံ သမ္မာဒိယာမိ၊ အဒိန္နဒါနာ ဝေယာမဏိ သိက္ခာပဒံ သမ္မာဒိယာမိ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာယော ဝေယာမဏိ သိက္ခာပဒံ သမ္မာဒိယာမိ အဲဒါကံပေါ့ဗျာ။ ပါဏာတိပါဒါ သူများအသက်သတ်တယ်။ အဲဒီတော့သွားရင်းလာရင်းနဲ့ ကိုယ်ကခရီး ကြုံကြိုက်တယ် သွားရင်းလာရင်းနဲ့ လမ်းမှာတွေ့တယ်။ ဥပမာ ကိုယ်က ဒါကိုစိတ်ကူးသွားတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုစွန့်ကိုယ် သွားတာ။ အဲဒီတော့ မိုးတွေဘာတွေကရွာတော့ အဲလယ်ကွက်ထဲမှာ ရေဖွေးဖွေးနဲ့ ငါးတွေ ငါးရစ်တွေ တက်နေတယ်။ ဟာ အဲဒီလူက သွားတွေ့တယ်ဗျို့။ အိုး အိုး ငါးဒန်တွေဘာလား၊ ငါးသလောက်တွေပါလား။ မှတ်တာ ငါးနာမည်ကို မှတ်ထားတာ အမယ်လေးကောင်းလိုက်တဲ့ဦး။ တောက်-ဒုတ်သွားရှာတယ်ဗျာ။ ဒါဘာလဲ။ အဲဒါသွားပြီးတော့ သညာဥပါဒါန်ဖြစ်တော့မယ်။ သူများအသက်သတ်တော့မယ်။ ဘုရားကမသတ်နဲ့တဲ့။ အဲဒါမျက်စိကမြင်တယ်။ နှလုံးသားကနေပြီးတော့ သောမနဿ ဖြစ်တယ်။ ဟုခုတ်တော့တာပဲ။ ထစ်တော့တာပဲဗျို့။ ပါဏာဒိပါတာ ဝေယာမဏိ သိက္ခာပဒံ သမ္မာဒိယာမိ၊ အဲဒါလည်း သစ္စာ ပျက်တယ်။ ဟာ အဒိန္နဒါနာ သူများပိုင်ဆိုင်တယ်။ ရေတွင်းမှာချထားတယ်။ နားကပ်ကလေးတွေ နည်းတယ်လို့တောင် ပြောအုံးမယ်။ လူမရှိတော့ တစ်ခါတည်း ဆွဲယူသွားတာပေါ့။ ဟိုမိန်းမကြီးက ငါကွယ် ခေါင်းလျှော်ရင်းနဲ့ နားကပ်ကလေး ချွတ်ထားမိခဲ့တယ်။ သွားကြည့်တော့ မရှိတော့ဘူး။ ယူတာတော့သိတယ်။ မပြောရဲဘူး။ ဟော လူများပစ္စည်းနော်။ မူးမတ်မှစ၍ အဲဒါလည်း သစ္စာပျက်တယ်။ ဒါတွေကိုပြောတာပါဗျာ။ ဥပါဒါန်တွေကိုပြောတာ သစ္စာမှန်မှ မေတ္တာအောင်မြင်မယ်။ ရေပုလင်း ကဆေးဖြစ်တယ်။ လက်ဖက်ခြောက်က ဆေးဖြစ်တယ်။ စာတော့မမတ်ဘူး။ အဲဒါတွေက ပိုက်ဆံတွေရတယ်။ ရပြီးတော့ ဘုရားတွေတည်တယ်။ ပရိဘောဂစေတီ အာ အကုန်လျှောက်တည်သွားတာပဲ။ တောင်ပိုင်တွေက သိတယ်။ ကွင်းပိုင်တွေ လိတယ်။ ကွင်းပိုင်တွေက သစ်ပင်တွေမှာနေတယ်။ ဟာ ဒီသစ်ပင်တွေခုတ်ချင်ရင် သတ်မယ်။ ရွာသူရွာသားတွေက မခုတ်ရဲဘူး။ ခုတ်ပစ်လိုက် အာဏာစက်ရှိတယ်နော်။ ခုတ်ပစ်လိုက်နော်။ တစ်ကယ်သစ္စာမှန်ရင် ခုတ်ပစ်လိုက်။ ဒီလိုရှိပါတယ်။ ဘုရားနဲ့မလွတ်ဆိုရင် ခုတ်ပြီပေါ့။ အရှင်ဘုရား ဘုရားနဲ့မလွတ်ဘူးတဲ့။ ဘုရားနဲ့သစ်ပင်က တစ်ဖက်ရောက်နေတယ်။ အာ ခုတ်ပစ်လိုက်ကွာတဲ့။ သူကစာမှမတတ်တာကိုး။ ခုတ်ပစ်လိုက် ဟင် အဲဒီတော့ ခုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ တည်မှာဘုရား။ ဒါ ခုတ်ပစ်လိုက်ဆိုတော့ အဲ ဘာပြုခုတ်သလဲ။ ကွင်းပိုင်က၊ တောင်ပိုင်၊ ယက္ခ၊ ဂုမ္ဘာန်ကမေးတယ်။ ဟောကောင် မင်းနေရာ သစ်ပင်ထက်ကောင်းတဲ့နေရာ ဘုရားကြီးတည်ပစ်ခဲ့တယ်ကွ။ ဟောကောင် မင်းအတွက်ဟည်ပေးတာ။ အာ မှန်ပျံဘုရားတဲ့။ အဲဒီတော့ ဟောဒါက ဘုရားကြီးတည်ပေးတာ သိန်းပေါင်းများစွာကုန်ကျပြီး တည်ပေးထားတာ။ ဟာ အဲဒီတော့ မှ တောင်ပိုင်၊ ကွင်းပိုင်တို့ သဘောပေါက်တယ်။ ကဲဘုရားရပြီ။ မင်းလည်း အဲဒီမှာနေ ငါလည်းပြန်တော့မယ်။ မင်းတော့ ခုနက ဘုရားတွေပေါ့ကွာတဲ့။ ဘုရား(၅)ဆူ ကကုသန်၊ ကောဏဂုံ၊ ဂေါတမ၊ ကဿဗ၊ အရိမေတ္တယျ နောက်ဆုံးဘုရားတွေပေါ့ကွာ။

အဲဒီကနေပြန်သွားပြီးတော့ နာမ်ကောင်တွေ ရုပ်တော့မရှိဘူး။ မင်းတို့ ငါ့မှန်ရင်တော့ ဒီကနေသွားမယ်ကွာတဲ့၊ မှန်ပေါ်ရောက် သွားမယ်တဲ့နော်။ ဘယ်လောက် ဒီတရားတွေ တကယ်လေ့လာပါ။ သိလို့လည်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ပြောတာ။ မသိရင် ဘယ်ပြောရဲ မလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီအစိုးက မြားချက်သိပ်ပြင်းတာ။ မမှန်ကန်ရင် ခင်ဗျားဆွဲပြီး ထောင်ထဲထည့်ထားမယ်။ ကဲ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားကို ဦးဇင်းကတော့ ကိုယ့်အမေလို ကိုယ့်အမေလို ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို ကိုယ်ရဲဆရာတော်တွေ ကိုယ့်ရဲအပေါင်းအသင်း ဖိတ်ဆွဲတွေဆွဲပြီးကွဲရလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ အနတ္တတရားကိုပုဂံစိတ်က အတ္တတွေဖြစ်နေတယ်။ အတ္တက သမ္မာအယူနဲ့ယူပါ။ သတ္တာယဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေနဲ့မလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုဘာနဲ့စစ်မလဲ။ မဂ္ဂင်နဲ့ စစ်။ အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်တဲ့အခါ တရားနှလုံးသွင်းပြီး တွေးစိတ်တွေလာသေးလား။ စွဲလို့တွေးတဲ့စိတ်တွေပေါ်လာပါတယ် ဘုရား။ ပေါ်လာရင် မပေါ်အောင်လုပ်။ အဲဒါကံသီလတွေဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီတွေးစိတ်တွေ မလာစေနဲ့။ စေတသိက်တို့ စိတ်တို့ မပေါင်းနဲ့။ ဒါကိုပြောတာ။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ပယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ် နော်။ ဒီစိတ် စေတသိက် ရုပ်(၃)ချက်လွတ်ရင် နိဗ္ဗာန်ပေါ့ဗျာ။ ရုပ်မှာတဏှာရှိတယ်ဗျာ။ ဒါတွေမှ ခင်ဗျားတို့မလုပ်ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ မိုးကျောခိုင်းသွားလိမ့်မယ်။ ဦးဇင်းလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဦးဇင်းကတော့ သိသွားပြီနော်။ အဲဒီတော့ ခုနကပြောသလို ပေါ့ဗျာ။ အလှူခံတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဲဒီဒါနက (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ဒါန လှူတဲ့သူကလည်း အဲဒါ ကုသိုလ်အလွန်လိုချင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးဟာဒါနစစ် ဒါနမှန်နဲ့ဆေးကြောမယ်။ သိလစစ် သိလမှန်နဲ့ဆေးကြောမယ်။ ဘာဝနာစစ် ဘာဝနာမှန်နဲ့ ပွားပျားပယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို အဓိသီလနဲ့ဆေးကြောမယ်။ အဓိစိတ္တနဲ့ ဆေးကြောမယ်။ အဓိပညာနဲ့ဆေးကြောမယ်။ အဲဒီတော့ တရားတော့ဟောလို့ပြီးပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ဒါနမျိုးစေ့တွေကို ခင်ဗျားတို့ ဝတ္ထု ကမ္မဝတ္ထု အဲခင်ဗျားတို့ လှူလိုက်တဲ့ ကာမဝတ္ထု ဦးပဏ္ဍိတက သာယာတယ်။ ငါသာယာရင် သံသရာလည်မယ်။ နှင့်ဟာကို ငါမစွဲဘူး။ ဆရာတော်တွေကို အကုန်ပေးခဲ့မယ်။ နှစ်ကြိုက်မှ လှူ၊ မကြိုက်ရင်မလှူနဲ့။ ငါအောက်မှာဆင်းပြီး အလှူခံမယ်။ အဲဒါ(၃၁)ဘုံ လွတ်တဲ့မျိုးစေ့ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီမျိုးစေ့မှန်ရင် ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ကလေးကို မဂ္ဂင်နဲ့ စစ်ပေးပါ။ အဲဒါပဲပြီးပြီဗျာ။ (သာဓု.....သာဓု.....သာဓု ပါဘုရား)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 ဒေသင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ဓါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

မြောင်းမြမြို့၊

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ဝါတ်ပေါင်းချုပ်

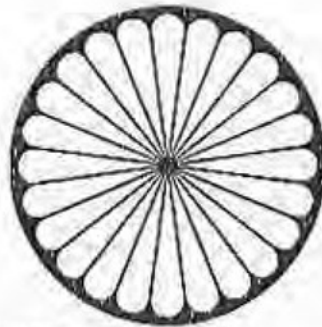
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

၂၅.၁၁.၁၉၉၅ရက်နေ့ ရောဂတိတိုင်းဒေသကြီး၊

ပုဂံမမြို့ ရွှေမုဋ္ဌောဘုရားတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်

ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာ

တရားတော်အမှတ် (၉၄)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အောင်သစ္စာသမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

09-250432050, 09-794506595

09-251620128, 09-447572355

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့၊ ရွှေမုဒ္ဒောဘုရားတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော် ဟောကြားတော်မူခဲ့သော
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

တရားဆိုတာပစ္စိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ လောကုတ္တရာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်မှသဘောပေါက်ပါတယ် ကျင့်တဲ့လူဘဲ သိတယ်။ ဒါကြောင့်သစ္စာနဲ့ဟောပါတယ်။ ဒီတရားကိုလိမ်ပြောရင် ပါဏာတိကံ အဲဒီတံသိတ် အာပတ်တို့တာတို့ လိမ်ရင် မဟာအဝိစိကို ကျပါတယ်။ မှန်တာပြောရင် သစ္စာခေါ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သစ္စာဉာဏ် ကိစ္စဉာဏ် ကတညဏ်လို့ဘုရားကပြောပြပါတယ်။ ဟောပြောပါတယ်ဗျာ အဲဒီတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ မိစ္ဆာဆိုတာ ငါတတ် တယ်။ ငါနားလည်တယ်။ ငါပစ္စည်း ငါဥစ္စာ ငါမယားငါသားငါဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့ မနောက ခုနကလိုမနောကလူထားတဲ့ အယူကမှားနေပြီး ဒါကာယကံရှင် သိရပါလိမ့်မယ်။ သမ္မာဆိုတာ သမီးတို့သားတို့ ရှစ်ခိုးကြဟေ့ ဘုရားကိုဝတ်ပြုကြဟေ့ ဒါကောင်းတဲ့မင်္ဂလာကောင်းတဲ့မင်္ဂလာကို နှလုံးသွင်းထားတဲ့ သဘောတရားခေါ်ပါတယ်။ ငါမယားငါသားငါမှာ ကုဋေပေါင်း ချမ်းသာတယ်။ အဲဒီတော့ သူနှလုံးသားက မကောင်းတာကို နှလုံးသွင်းထားတဲ့အတွက် မိစ္ဆာခေါ်တယ်။ အဲဒီမကောင်းတာကို နှလုံးသွားစွဲတာကဒိဋ္ဌိအဲဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပါဠိလို့ သိလဝိသုဒ္ဓိ အဲဒီတော့ ခုနကဥပမာလေးပြောပြ မယ်ဆိုရင် ဟော ဘယ်စိတ်လဲမနော။ ဒါကျင့်တဲ့လူဘဲ သိပါတယ်။ အဲဒါကိုမှန်မှန်ကန်ကန် နဲ့ဟောပြီးတော့ သစ္စာနဲ့ ဂတိသစ္စာ မှန်သောအခါနွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်၏ ဆိုတော့ ဒီမေတ္တာရေတွေဟာ ရေတွေပါနော် ဦးပဉ္စင်းကြီးကတာမှ မတတ်ပါဘူး။ ဒါဘာလဲ သီလရဲ့တန်ခိုးဘယ်သီလလဲ အတွင်းသီလခေါ်တယ်။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိသီလ ခေါ်တယ်။ အပြင်သီလက သီလဝိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်။ သူရဲ့အတွင်းကစိတ္တဝိသုဒ္ဓိ အဲဒါပင် ပတ္တိလှိုင်းခေါ်ပါတယ်။ ပဋိပတ္တိသွားတာကတလိုင်းပါ သီလဝိသုဒ္ဓိဒါတွေကို စိစစ်ဆေးမယ်ဆိုရင်ဘာကိုမူတည်ပြီး စစ် ရမလဲဆိုရင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒီကံ၃ကံဘဲဗျို့။ ဒီကံသုံးကံဇာအယ်သူကနေပြီးတော့ မနောကနေပြီးတော့ ခုနကလိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်အောင် လုပ်တာလဲ၊ သူဘဲသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်အောင်လုပ်တာလဲသူဘဲ။ ဒါကာယကံရှင်သိတယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်သိရပါလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ သူပေါ်မှာမူတည်တယ်။ သူနှလုံးသားဖြစ်နေ တာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က မသိဘူး။ အဲဒါကမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိနှလုံးသားကဖြစ်နေတယ်ဗျာဖြစ်နေတော့မှ ပါးစပ်ကနေ ပြောပြပါတယ်ဗျာ အဲဒါလေးကို ဒီလိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့လမ်းစဉ်တွေဟာ နှလုံးသားဟာအကျိုးရှိတဲ့ဟာကို နှလုံး သွင်းရမယ်။ အကျိုးမရှိတဲ့ဟာကို နှလုံးမသွင်း ရဘူး ခုနက သီလဝိသုဒ္ဓိဆိုတာကံ၃ဝပါးကို ခေါ်တာပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဘာမှ မတတ်ဘူး။ ဒါကိုကိုယ်ရဲ့ ဒကာကြီးတွေ ဦးပဉ္စင်းလဲပြန်ရမှာဘဲ ဦးပဉ္စင်းလဲ ဒုခိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်း တရားဆိုတာရှိပါတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလဲ နာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိပါတယ်။ ဒီဘဝကနေပြီးတော့ အနာဂတ်ကိုပြန်ရမယ်။ ဒီဘုံမှာပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ ကောင်းတဲ့ထူးမြတ်တဲ့သီလဂုဏ်သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တွေနဲ့ ဂုတ္တိရဉာဏ်ဇေနဉာဏ် ဒီလိုဉာဏ်တွေနဲ့ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး တွေနဲ့ လေ့လာပါသုံးသပ်ပါ စုံစမ်းပါ မေးမြန်းပါ။ ပြောတိုင်းမယုံနဲ့အုန်း လေ့လာပါအုံး စုံစမ်းပါအုံး မေးမြန်းပါအုံး ပြောတိုင်းမယုံနဲ့ ဦးပဉ္စိတပြောတိုင်းမယုံပါနဲ့ ခုနက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိက နှလုံးသားကဖြစ်နေတာ အဲဒီတော့နှလုံးသား ကဖြစ်နေတဲ့အခါမှာ ခလေးရေ သမီးတို့သားတို့ အေး ဘုရားရှစ်ခိုးကြ အဲ မင်္ဂလာ၃၈ဖြာမင်္ဂလာနဲ့ ရှစ်ခိုးကြကောင်းသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို မကောင်းသောနှလုံး သွင်းခြင်းရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဲခုနကလိုဘာတွေလဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊

တဏှာ၊ မာန ဒါတွေကို သူ့အမျိုးမျိုး သူ့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အဲဒါတွေကို အတ္တအစွဲခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီအတ္တအစွဲဆိုတာက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ မာန ဒီဒွိ ဒါတွေကို ခေါ်ပါတယ်။ အတ္တနှလုံးသွင်းထားတဲ့အတွက်ကြောင့် အယူမှားတယ် အစွဲမှားတယ်။ ခုနက သီလဝိသုဒ္ဓိ ဆိုတဲ့ဟာက ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ အဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ ကာယကံ သုံးပါး၊ ဝစီကံ လေးပါး၊ ခုနစ်ပါးကို ယူရတယ် ရှောင်ထားတယ်။ အဲဒီလို ရှောင်ထားတဲ့အခါမှာ ဂုဗျာ သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင် သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူပါတယ်။ အပြင်ကဟာတွေယူထားတယ် သူများအသက်မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး။ သူများသားမယားမဖျက်ဆီး ပါဘူး။ သေရည်သေရက်မသောက်စားပါဘူး။ မဟုတ်မမှန်တာ စကားမပြောပါဘူး။ အဲဒီတော့ သူ့အပေါ်မှာ ဂုဗျာကို သူ့ကယူထားတယ်။ ဒါတွေကိုသူမလုပ်ပါဘူး။ ဒီအယူဝါဒတွေကို မယူပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဒါတွေ သူမလုပ်ပါဘူး။ ဒါအပြင် အဲဒီတော့ အပြင်ဟာတွေကို မျက်စိတံခါး၊ နှာခေါင်းတံခါး၊ နားတံခါး၊ လျှာတံခါး၊ ကိုယ်တံခါး အဲဒီတော့ ဒီငါးပါးနဲ့ မနောနဲ့ ကသမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်အောင်ယူတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်အောင်မယူဘူး။ ဒါဝိပဿနာလှိုင်း ဟိုဟာက ပါဏာတိပါတာ၊ အာဒိန္ဒဒါန ဟိုဟာပရိယတ္တိလှိုင်းအဲဒီတော့ ဂုဗျာထိန်းထားတယ်။ ဒီကမနောထိန်းထားတယ်။ အဲဒီတော့ဒီက ဘာတွေလဲ။ စက္ခုအာရုံနားသောတအာရုံ၊ နှာခေါင်းနဲ့သာအာရုံ၊ ဇိဝအာရုံ၊ ကိုယ်အာရုံ၊ အပြင်အာရုံငါးပါးကို မနောနဲ့ မပေါင်းဘူး။ အဲဒီတော့ မပေါင်းဆိုရင် မစွဲဘူးဟိုကစွဲတယ်။ ဘာတွေစွဲလဲ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဘိဇ္ဈာ ဒါကိုသူမထိန်းနိုင် ဘူး။ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံကို သူထိန်းထားတယ်။ မနောစိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်အောင် သူမလုပ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ခုနကစိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်တာက ဝိပဿနာလှိုင်း ခုနကစာပေကျမ်းဂန်နဲ့သွားတာက ပါဏာတိပါတာ၊ အာဒိန္ဒဒါနာ နှစ်ဂီတ ဝါဒီတဝိသုတ ဒဿန မာလာဂန္ထ ဝိလေပန ဒါတွေထိန်းထားတယ် မနောကြတော့ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဘိဇ္ဈာ ဒုခုကို မထိန်းကြတော့ဗျာပါဒ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဘိဇ္ဈာ ဒီဒုခုကို မထိန်းဘူးဗျာပါဒဆိုတာ ဘာလဲ ဗျာပါဒဆိုတာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတဲ့ စိတ်အဲဒီတော့ တွေးမယ် တွေးပြီးရင်ဘာလုပ်မလဲ မှန်တယ်ဆိုပြီးကြံစည်မယ်။ ကြံစည်ပြီးရင်နှစ်သက်မယ်။ ဒီအချက် ခုချက်ကို ပေါင်းလိုက်မှ ကာယကံပြောက်တယ်။ ဒါခင်ဗျားတို့စဉ်းစားပါ။ ခင်ဗျားတွေးမယ်လေ တွေးမှာပေါ့။ အဲဒါ ကာယကံရှင် သီလိဂ်မယ်။ ဒါကတော့ စိတ်ပိုင်းနဲ့ဆိုင်တဲ့လုပ်ငန်းတခုပြောပြမယ် တွေးမယ် ကောင်းတာဘဲတွေးတွေး မကောင်းတာတွေဘဲ တွေးတွေး သူတွေနိုင်တာတွေပြီးရင် တွေးပြီးတဲ့စိတ်ကနေကြံစည်တဲ့စိတ်အဲဒီတော့ကြံစည်တာ ဘယ်လိုလဲ ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်ဘူး။ ငါစွဲကြိုးချမယ်ကွာ ငါအားကြီးရှက်တာဘဲကွာ ငါအားကြီးရှက်တယ် သူတွေတာ မိဘတွေတယောက်မှ မသိဘူး။ ငါစွဲကြိုးချမယ်ကွာ ဒီညတော့ ငါချမယ်ကွာ မထူးတော့ပါဘူး။ သူတွေတာ သူ့အတွေး မှားနေပြီ ဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပြီး စာအရဆိုရင် အတွေးမှားသွားပြီး အဲဒီတော့တွေးပြီးရင် ဘာလုပ်မလဲ ကြံစည်မယ် ကြံစည်တာဘာလဲ ကြိုးလိုက်ရှာတယ်။ ကြိုးကတော့မလာဘူးဗျာ အဲဒါရှောက်ရှာတာဘဲ ကြိုးမရရင် ပုဆိုးဖြဲမယ် ဒါကြံစည်တာတွေဘဲ အဲဒါကြံစည်တဲ့စိတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီလိုကြံစည်ပြီးရင် သူ့ရလာပြီ ရလာတော့မှာ သူနှစ်သက်တော့မှာကိုဗျာ ဟာသူ့အကြံအစည်အောင်မြင်တော့မှာကို အဲဒီကြံကြီးရပြီလည်ပင်းချည်တယ်။ အဲဒီတော့ ငါဘယ်လို နေရာက ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ ဘယ်လိုနေရာကဘယ်လိုလုပ်တယ်။ ဘယ်လိုသင့်တော်မယ်။ ဘယ်လိုဘယ်လိုဖြစ်မယ် ဆိုတာ သူဟာသူသိတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ လည်ပင်ကြိုးချည်ပြီးထုတ်ချည်တာဘဲ အဲဒါခန့်ချတာ နှစ်သက်တာဆုံးဖြတ် လိုက်တာ

အဲဒီအချက်၃ချက်ကို ကာယကံ မြောက်တယ်လို့ခေါ်တယ်။ ခုနကဟာကမျက်စေ့မြင်တယ်။ ဟိုရှေးမှာ
 ငါးတွေတွေ့တယ်။ ငါးတွေတွေ့တဲ့အခါမှာ ငါးတွေတော့မြင်ပြီကွာ ဟောအဲဒီ ငါးကိုမှတ်တာက သညာမကောင်းတဲ့
 ငါးကိုမရှိဘူးလို့ပျာ မလုပ်ဘူး။ အဲဘာငါးလဲဆို ငါးကြွင်းတွေငါးသိုင်းတွေ ဘာတွေ ငါးသလောက်တွေ ငါးရဲ့အမည်
 ပညာကံတွေကို ခေါ်သမုတ်လောက်တာ အမှန်ကတော့ ပညတ်၊ ရုပ်ပညတ်၊ နာမ်ပညတ် အဲဒီတော့ ဦးပဉ္စင်းက
 စာမတတ်ဘူးနော် ဒီပညတ်ကိုခေါ်သမုတ်တာ ငါးနာမည်ကငါးကြွင်း၊ ငါးသလောက်တဲ့၊ ငါးပတ်တဲ့ အမျိုးမျိုးပေါ့ဗျာ
 နာမည်နာမပေးလိုက်တာ ပညတ်ကိုခေါ်သမုတ်တာ ကိုယ်မှာရှိတာကသညာကျင့်တဲ့ စရဏမရှိဘူး။ ကိုယ့်မှာကျင့်တဲ့
 စရဏမရှိတော့ကိုယ်မှာပါလာတဲ့ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းပါလာတဲ့ အသိအဲဒါသညာ သညာကနေပြီး မှတ်တာ
 ဒီငါးသိပ်ကောင်းတာဘဲ အချိန်၃၀လောက်ရှိပြီဆိုပြီး မျက်စေ့မြင်တာပေါ့၊ စက္ခုအာရုံကမြင်တာပေါ့၊ မြင်တဲ့
 အခါမှာမှတ်တယ်။ မှတ်တော့မှ သောမနသဖြစ်တယ်။ သောမနာသဖြစ်ပြီး တုတ်ရှာတယ်။ အဲဒီတော့ တုတ်ရ
 ပြီးသွားရိုက် တာအဲဒါတွေကြည့်ပေါ့ အဲဒါကာယကံမြောက်ခေါ်တယ်။ ဟိုကမနောထဲကဖြစ်သွားတဲ့ သိပ်အရေးကြီး
 ပါတယ်။ သိလုလွယ်သယောင်ယောင်နဲ့ နက်နဲခက်ခဲပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်ဘူး။ မျက်စေ့ကတော့မြင်တာ
 ပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သမုတိသစ္စာ သဘာဝသစ္စာ မရမတ္တ သစ္စာအရိယထသစ္စာဘုရားကဟောအရ သမုတိသစ္စာ
 ဆိုတာ အပြင်မှာကိုယ်ရဲ့လင်မယားတွေ ကိုယ်ရဲ့သားသမီးတွေ ကျွန်းကိုင်းမှိုကိုင်းကျွန်းမှို ၃၈ပြာမင်္ဂလာနဲ့ စိတ်ချမ်း
 သာအောင်နေတယ်ဗျာ။ အဲသားတို့သမီးတို့ ဘုရားရစ်ခိုး ကြဟော့ အမေအမေတွေကန်တော့ကြဟော့
 ညဘက်စားတာသောက်တာတွေ သိပ်မစားကြနဲ့ဟေ တပေါစ ခြိုးခြံတာနော် ပိုက်ဆံကိုဖြုန်းတာနဲ့ သုံးတတ်တာ
 ဒီနေရာသုံးတတ်ဖို့လိုတယ်။ အော် ငရုတ်သီးကြက်သွန်လေးတွေ မရှိပါလားဟဲ့ ဆားလေးတွေမရှိပါလားဟဲ့
 ဆန်တွေမပြည့်စုံ ပြည့်စုံအောင်ဝယ်ထားမယ် ဟဲ့ သမ္မာနဲ့အလုပ်လုပ်တယ် ဟိုကမိစ္ဆာနဲ့အလုပ်လုပ်တယ်။
 ဒါခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ဒီလမ်းတော့ပြန်ရမှာဘဲ ဘုန်းကြီးလဲ မလွတ်ပါဘူး။ ဘုရင်လဲ မလွတ်ပါဘူး။
 သူကသတ္တဝါမှန်သမျှပြန်ရမှာဘဲ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စကြည့်စမ်း ဝမ်းနည်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ ဗျာ မရှိရင်ရှာရင်ရတယ်
 အသိတာကအခက်ဆုံးဘဲ။ ခုနကပြောပြီး မဟုတ်လား မနောကတွေ့တယ်။ အဲဒီတော့ ဥပမာပေါ့ဗျာ
 ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွတ်ပါ။ ဒီကစာနဲ့ အသိနဲ့ပြောရတာကိုဗျာ။ စာကရေးထားတယ်။ ခုနက စက္ခုအာရုံ၊
 စက္ခုအာရုံနားသောတအာရုံ ဟောစိတ်ပိုင်းကလာပြီကြားပြီဗျို ဦးပဉ္စင်းနာမည်ဖျက်လိုက်ပါဗျာ မြဲမောင်ပေါ့ ဗျာ
 မြဲမောင်ကိုကလော်ဆဲလိုက်တယ်။ နားကြားတယ်သိတယ်။ သညာကမှတ်ပေးတယ်။ ဟေ့မြဲမောင် မင်းဆဲနေပြီကွာ
 လူတောထဲမှာ လွှက်ရည်ဆိုင်မှာ သညာကမှတ်ပေးတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဒေါသကဖြစ်တယ်။ သူဆဲတယ်။ မကောင်း
 တာကိုဆဲတာ အဲဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခေါ်တယ်။ အဲဒါသိလပျက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါသလောဘဖြစ်သွားတာကိုးဗျာ။ သိလ
 ဆိုတာ လောဘ ဒေါသ ခေါင်းပါးရမယ်။ လောဘ ဒေါသ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတွေ အဲဒီတော့ သဘောလေးပြောကြမယ်
 ဆိုရင်ပြောမှားဆိုရှိရင် ခွင့်လွှတ်စာမတတ်ဘူး။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ခေတ်နဲ့ဒီခေတ်နဲ့က ခေတ်ကိုပြန်
 ကြည့်ပေတော့ စာကတော့မူသေရှိတယ်ဗျို။ လူတွေရဲ့စိတ်တွေက အဲဒါတွေ့သောကြည့်ပေတော့ ဘုရားခေတ်ရဲ့ကာလ
 အချိန်မှာ သစ်ပင်တစ်ပင်စိုက်တယ် ဘူးပင်တစ်ပင်စိုက်တယ် အများကြီးသီးတယ်။ ဒီခေတ်မှာ မလွယ်ဘူးဗျို ဆေးပက်ရ

တော့မယ်။ ကိုယ်အသိနဲ့ကိုယ်လုပ်တယ် လူခိုးတယ်။ ဒီခေတ်ခေတ်ကိုပြောတာ ဘုရားခေတ်ရဲ့စာတွေ ပကတိအခုထိရှိ တယ်။ လူတွေရဲ့စိတ်တွေကမမှန်တော့ ဘာဖြစ်လို့ မမှန်လဲ ဒီခေတ်ကိုပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဘောဂသံပတ္တိ ဖြစ်နေတယ်။ ဘောဂပစ္စည်းဟာ နိုင်ငံခြားက အမျိုးမျိုးဝင်လာကြပြီး အဲဒီတော့မှ ခေါက်ထီးတို့ရေဒီယိုတို့ ကတ်ဆက်တို့ အမျိုးမျိုး ပေါ့ဗျာ ဘုန်းကြီးကတော့စာတော့မတတ်ဘူး။ အဲဒါကိုလိုချင်တပ်မက်မောပြီးတော့ အတ္တတွေဖြစ်နေတယ်။ အတ္တတွေ ဖြစ်နေတယ်နော် အတ္တဆိုတာအစွဲပေါ့ဗျာ။ ဒါကိုယ်ပိုင်ဆိုင်တာဘဲ ကိုယ်ဝယ်လို့ရပါတယ်။ ဒါသဘောပြောတာ အလုပ် လုပ်ရပါတယ်။ ကိုယ်ရှိတာကိုးဗျာ ဒါတရားသစ္စာရဲ့အကြောင်းဟောပြတာ။ ဒါတွေဝယ်တယ် ဒါတွေလုပ်တယ်။ ဒါတွေ ကြတော့ ဒါတွေဘယ်လိုဖြစ်လာလဲဆိုတော့ ဘောဂသံပတ္တိ ပစ္စည်းတွေအခြေရတွေအများကြီး သူလိုလားချက်တွေ ရှိလာတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ခေတ်ကဒါမျိုးတွေမရှိပါဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့နောက်ကြောင်းတွေလဲ ပြန်ကြည့် ပါဗျာ။ ဘုရားကဘယ်မှာပွင့်လဲ အိန္ဒိယမှာ ပွင့်တယ် သဖုဿ၊ ဘလိက ညီနောင် ၂ပါးက ရုက္ခစိုးကပြတာ ဒါမှသူသိတာ ဟေ့ မင်းတို့ဘယ်ကလာလဲ ကျွန်တော်တို့ ပုဂံပြည်ကလာတယ်။ ကုန်သည်တွေညီနောင်တွေပါအေး ဘုရားပွင့်နေပြီကွာတဲ့ သွားသွားသွားသူလွှတ်ပါတယ်။ ရုက္ခစိုးများက သူတော်ကောင်းကြီးများက လွှတ်တာပါ။ သေချာပါရုက္ခစိုးနတ်တောင်ပိုင်ကွင်းပိုင်သရဲသန္တေဂ္ဂိတယ်။ ခင်ဗျားတို့မမြင်လို့ သရဲတဲ့တစ္ဆေတဲ့ သဘက်တဲ့ သကြားမင်း တဲ့ ဗြမ္မာမင်းတဲ့ ဒါရှိတယ်။ ဒါထုတ်ပြပါဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ထုတ်ပြမလဲ။ အဲဒီတော့ ပညတ်တရား နဲ့ပရမတ်တရား ပရမတ်တရားကိုထုတ်ပြပါဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ထုတ်ပြမလဲ ဒါနလုံးသားကိုဗျာ ခုနက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သမာဒိဋ္ဌိဆိုတာ နှလုံးသားကဖြစ်နောတ ခုနက ဦးမြမောင်ကြီးဆိုပြီ ဟိုကဆဲလိုက်တယ် ကြား တော့ဒေါသ ဖြစ်တာ အဲဒါသီလပျက်တယ်။ ဒီသီလတွေဟာ သီလပိသုဒ္ဓိစိတ္တပိသုဒ္ဓိ ဒီခေတ်ကာလမှာ ဒီစိတ်ကိုထိန်းရ တော့မယ်။ အဲဒီတော့သီလပိသုဒ္ဓိကို အပြင်သီလကစိတ်မချရဘူး။ မမှန်ဘူး မပြောဘူး မှန်တယ် စိတ်မချ ရဘူးနော် လုပ်မဲ့လုပ်အတွင်းသီလကို ထိန်းကျောင်းကြပါ။ အတွင်းသီလမှာ အော်(အေး)၊ ငါဆဲပါလား။ အဲဒီတော့ ဆဲတယ်မဆဲဘူးဆိုတာ ပြောပြမယ်။ အဲဒီတော့ဘုရားက သပ္ပေသခါရအနိစ္စပါလား။ ကြားတာဟာမမြဲတာ ဟာအနိစ္စ ပါလား။ အဲဒါအနတ္တတရားခေါ်တယ်။ အနတ္တစိတ်ခေါ်တယ်။ မြင်တာကို သွားစွဲရင် အတ္တစိတ်ခေါ်တယ်။ အတ္တစိတ်ကို ပြန်ခွဲပေးလိုက်မယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိကောင်းသောမြင်ခြင်း မကောင်းသောမြင်ခြင်း မကောင်းတာမြင်တာ မိစ္ဆာပိဋ္ဌိဗျာ အဲဒါသံသရာသွားပြီပေါ့ဗျာ ဓာကရေးထားပါတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဟာမြင်လိုက်တယ် ဦးမြမောင်ရဲ့သမီး လူတယောက်ကဖက်နမ်းတယ် မပြုပါလားဆိုတော့ အနတ္တဖြစ်သွားပြီ။ မြဲပါတယ်ဆိုတော့ ဦးမြမောင်မီးနဲ့နုတ်တော့မယ် သမီးထိတာကိုးဗျာ စွဲတာကိုးဗျာ အကြောင်းသတ်တရားကိုဗျာ အကြောင်းမသတ်တော့ အဲဒါသွားပြီတော့ ကိုယ်သီလ ပျက်သွားပြီ အော် ငါသမီးလေးက ဘဝက ကုသိုလ်ကံတရားတွေဘဲ ကာမဝဋ် ဘဝဝဋ် ပိသာဂဝဋ် လူဟာယောက် ကံတွေပါလား။ သတ္တဝါတခုကံတခုတွေဘဲ အေးမလုပ်ပါနဲ့ဗျာ ကျွန်တော်သမီးလေးပါဗျာ။ ကျုပ်သမီးလေးပါဗျာ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါသမ္မာဒိဋ္ဌိ မြင်လိုက်တယ်။ ထိကတဲက တုတ်စွဲခါးစွဲရိုက်ချင်ပြီး အဲဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စိတ် ဒါအပါယ်ကိုသွားမယ် စိတ်တွေ။ အဲဒီတော့ ဒီအာရုံပေါ်မှာ ဖြစ်နေကြတာဘဲဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒီအာရုံပေါ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကာယနုပဿနာ၊ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဓမ္မနုပဿနာ။

ကာယကံရှင်ဘဲသိတယ်။ ဒါတောကချက်ချင်း ဝေဒနိယဒိဋ္ဌိ အကျိုးပေးပါတယ်။ ဒီသီလ တွေကို စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကို ထိန်းကျောင်းရင်ဒီသီလဟာ အင်မတန်မှ မွန်မြတ်ပါတယ်။ ဟောဒီဘဝမှာ ခင်ဗျားရဲ့နှလုံးသားရဲ့စိတ်ကို ထိန်းထားတာ။ မြင်တာ ကြားတာ နံတာ သီလ၊ သီလဆိုတာ မိမိရဲ့စိတ်ကလောဘ ဒေါသ မောဟ ခေါင်းပါးရမယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလောဘ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒေါသမလုပ်ရဘူး သမ္မာအယူကိုယူသမ္မာဝါစာ သမ္မာကမတ သမ္မာအာဇီဝ သူလဲတင့်တယ်တယ် ကိုယ်လဲတင့်တယ်တယ်။ သူလဲ အကျိုးရှိတယ်။ ကိုယ်လဲအကျိုးရှိတယ်။ အခုတော့မလုပ်နဲ့ ဆန်တတင်းဝယ်လာ တယ်။ ဆန်ကွဲကွဲပြည်လောက်ရောထားတယ်။ စားတော့အများခံတော့ တယောက်ထဲ သကြားမင်းသိတယ်။ ဗြဟ္မာမင်းသိတယ်။ အိမ်စောင့်နတ်သိတယ်။ နော်သူကစိတ်ကိုသိထားတယ်။ ဒါကြောင့်ဒကာ၊ ဒကာမများတွေး နေတဲ့စိတ်တွေးချင်တာတွေး ပါ။ ခင်ဗျားတွေးတာဘေးပတ်ဝန်းကျင်က သိပါမလားတဲ့မသိပါဘူး။ မသိတဲ့သူကများတယ် ဗျာတဲ့သိတဲ့သူကရှားတယ်။ မပြောဘူးဒါစိတ်ပိုင်းဒါစိတ္တဝိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်။ ဒါဝိပဿနာလိုင်းခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သမုတိသစ္စာ ဝိသုဒ္ဓိသစ္စာ သဘာဝ သစ္စာ ပရမတ်ထသစ္စာ အရိယာသစ္စာနော် ဥပမာဦးပဏ္ဍိတ ဒကာမ တယောက်က လာလှူတယ်။ လာလှူပြီဗျို့ အရှင်ဘုရားကထိန်သင်္ကန်းကြီးကပ်ပါတယ်ဘုရား နွေကလဲခြောက်ထောင်ပေးပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကမျက်စေ့ဖွင့်ကြည်တယ်။ မျက်စေ့ဖွင့်ကြည့်တော့ ဒကာမဘာသိမလဲ။ ဘုန်းကြီးကမျက်စေ့ဖွင့်ကြည့်တော့ သောမနဿဖြစ်တယ်။ သင်္ကန်းက CYC ကွာ ဟာသူဖြစ်ကုန်ပြီ မြင်တော့သိတယ်။ နှလုံးသားကသောမနဿဖြစ် တယ်။ အဲဒါဘာလဲ ကံဘုန်းကြီးခေါ်တယ်။ ဒကာမကြီးကသောတပန်။ သောတပန်ဖြစ်နေပြီ အထင်သွား မသေးနဲ့ အထင်လဲမကြီးနဲ့။ အကြောင်းရှာရင်တော့ တွေ့ကြပြီပေါ့ဗျာနော် ဒါကြောင့်ဘုန်းကြီးလဲလူပေါ့ဗျာ ဗမာလိုပြန်ရင်တော့ လူပါဘဲသူလဲ အကျင့်တရားတွေကို မွန်မွန်မြတ်မြတ်နဲ့နှလုံးသွင်း ပြီးတော့ ကျင့်တာဘဲ သူပေါ်မူတည်တယ် မှန်တယ်မမှန်တယ် သိကြားမင်းသိတယ် နော်။ လူကတော့တယ်သိမလဲဗျာ သနားဖို့သိပ်ကောင်းတယ်။ အေး ဒါကြောင့်မို့ ဒကာမကသောတပန်ဖြစ်တယ်။ သင်္ကန်းတွေ သွားစွဲ တယ်။ သောမနဿမျက်စေ့ကမြင်တော့ မနောလေးက ဝမ်းသာတယ်။ အဲဒါကံစွဲတာကံခေါ်တယ်။ အဲဒါကံဘဲစွဲရင် ဒုက္ခသစ္စာခေါ်တယ်။ ကံလည်းခေါ်တယ် ကံပြီးရောပေါ့ဗျာ။ ဒကာမကြီးက သောတပန်ဖြစ်တယ်။ ဘုန်းကြီးက သောတပန်မဖြစ်သေးဘူး။ ဝတ္ထုကာမနှင့် ကိုယ်မှာရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများကြီး ၏ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏ အရိယက မကြိုက်ဘူးတဲ့ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်တဲ့ ဒါဘဲနော် ခုနရေးထားတဲ့ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ဒီကံတွေကို သမာဓိဋ္ဌိနဲ့ထိန်းထားတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မလုပ်ပါဘူးဗျာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ခုနသိပါပြီ။ အရက်မသောက်ဘူး၊ ဖဲမရိုက်ဘူး အဲမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဘာမှမလုပ်ဘူး ကောင်းတဲ့ဟာဘဲလုပ်တယ်။ ကောင်းတဲ့ဟာကလဲ တင့်တင့်တယ်တယ် ဝတ်တယ်။ တင့်တင့်တယ်တယ် သွားတယ် ဒကာ၊ ဒကာမများကြည်ညိုလေးစားအောင် တင့်တယ် အောင်နေတယ်။ မနောတော့မှန်တယ် မမှန်တယ်ဆိုတာတော့ သူပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ မလုပ်နဲ့ဗျ ကတုံးကလဲ ဟိုအောက်မှ ရောက်နေတာတပုံကြီးဘဲ ခုနကပြောပြီ မဟုတ်လား ဟိုဒကာမကြီးက သောတပန်တည်နေပြီ ဘုန်းကြီးက အဲဒီသင်္ကန်းကို စွဲနေပြီ။ မနောက စွဲနေပြီ။ မျက်စေ့မြင်တယ် နားကြားတယ်။ အဲဒါသွားစွဲတော့ကံဖြစ်နေပြီ။ ဟာကတုံးလဲ လူဘဲဗျာနော် မှတ်ထားတရားဟာ မှန်ရင်ဟုတ်ချင်ပေါ်တယ် ဟုတ်ချင်ကျော်တယ် မှန်ရင်စင်ပေါ်ကကောက်မယ်

ဝါတော့မရှိဘူး။ ဦးပဏ္ဍိတဟာ အစကမကောင်းတဲ့လူပါ။ မကောင်း ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လဲမသိမှ မသိတာဘဲခိုးမယ် လိမ်မယ် ညာမယ် အဲဒီဗိုလ်ထဲမှာ ဆရာကြီး ဦးကျင်အေးဒလဝမ်ပါဗျာ။ စောင်တာကောင်းကောင်း မစောင့်ဘူး အဲဒီမီးချောင်းထဲကခြံတ်ကို ခိုးသေးတယ်။ ဒါဘာလဲ အာဒိန္နာ ဒါနာဒါသမ္မာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်ပါဘူး။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးပါ။ အဲဒီမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးကိုယူတာ ဒါသဘောကိုပြန်ပြောပြတာ၊ ဒီလိုလုပ်လာတဲ့သူပါ။ အဲဒါ ဘာလဲမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေလုပ်လာတယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိဆိုတာ လှူမယ်ဟဲ့တန်းမယ်ဟဲ့ လူကြီးကိုရိုသေတယ် လူငယ်ကိုလေးစား တယ်။ ဒါသမ္မာဒိဋ္ဌိခုနက မကောင်းတာတွေကြံ့မယ်။ ဖဲရိုက်မယ်၊ အရက်သောက်မယ်၊ မကောင်းတာတွေတွေးမယ်၊ မကောင်းတာတွေကြံ့မယ် ဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဒါအပါယ်သွားတော့မယ်။ အဲဒီတော့ ဘာမှနားမလည်ဘူး စာလဲမတတ် ပေလဲ မတတ် ရဲအဖွဲ့မှာလုပ်ပါတယ်။ နော်ရဲအဖွဲ့မှာလုပ်တော့ စာမတတ်ဘူး။ ဂါတ်စာရေးကတော့ကောင်းပါတယ်။ ညနေ၄နာရီ တန်းစီတယ်။ အတွေ့ထွေ ဘယ်နေရာစောင့်လိုက် ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ကိုယ်မှာစာမတတ်တော့ စာတတ်တဲ့လူကနိုင်တယ်ချို့ ခင်ဗျာတို့ ပညာနဲ့သာ သဘောလေးဘဲသုံးပေတော့ အဲဒီတော့ ခုနစာမတတ်တဲ့သူက ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ခုနဂတ်စာရေး ကမင်း ဘာလုပ်လိုက် ညာလုပ်လိုက် လုပ်လဲလုပ်ရ သေးတဲ့အမာန်လဲခံရသေးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ကောင်းပါတယ်ဗျာ ကောင်းပါတယ်ဗျာ ကိုယ်စာမှမတတ်ဘဲ အဲဒီတော့ ခုနက ဒါတွေကခိုးကယ်၊ လိမ်တယ် ဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ မကောင်းတဲ့အယူတွေ မကောင်းတာတွေ နှလုံး သွင်းပြီး မကောင်းတာတွေသွားစွဲတာ တွေးတာကိုဗျာ တွေးတော့ မီးချောင်းထဲက ခြံတ်တက်ယူတာ အဲဒါရမှ ပိုက်ဆံရမှာ ဖဲရိုက်ရမယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေလုပ်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ ဦးပဏ္ဍိတကြီးဖျားခဲ့ပြီ ခင်ဗျားတို့ မလုပ် ကြပါနဲ့လို့ ဦးပဏ္ဍိတကမေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။ ဒါတရားပါ။ ဒါခန္ဓာကိုယ်က သိလို့ပြန်ပြီးပြောပြတာပါ။ စာတတ်တာမဟုတ်ပါ ဘူး။ ဒါတွေခင်ဗျားတို့လဲ ပြန်ရမယ်။ အဲဒီတော့ ခုနက ဘုရားကရေးတယ်။ အိမ်သူ၊ အိမ်သားဝဝယောက်ရှိတယ်။ ဝဝယောက်ရှိတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အဲဟိုလူကြီးကပြောတယ် စာမှမတတ်တာကိုဗျာ ဘုရားစာကို နားမထောင်ရင် မဂ်တားဖိုလ်တားတယ်တဲ့ ဘုရားဟော အရ ဘုရားရဲ့ ဆုံးမတော်အရ အဲဒီစာပေ ကျမ်းဂန်ကို မလိုက်ရင် မဂ်တားဖိုလ်ထားတယ်။ အဲလူဟယောက်က ဦးပဏ္ဍိတကြီးကိုပြောတယ်။ ဘုရားစာတော့ဦးပဏ္ဍိတ မတတ်ဘူး မဆိုတတ်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ်ထဲမှာ ဘုရားရဲ့ ဟောကြားချက်အရ အဲဒီတော့ ဘုရားဟောတဲ့အယူဝါဒကို မလိုက်ချင်မဂ်တားဖိုလ်ထားတယ်တဲ့ ဝါဖြစ်ကာကြီးလာဗျာ ဦးပဏ္ဍိတကမေးရော ခင်ဗျားအိမ်မှာကဲ ဥပမာခင်ဗျားသားသမီးရှစ်ယောက်ရှိတယ်ဗျာလို့ ခင်ဗျားသားသမီးရှစ်ယောက်က ခင်ဗျားစိတ်နဲ့ ခင်ဗျားသားသမီး စိတ်တွေနဲ့တူနှိုင်းပါမလား။ တူတဲ့လူရမှာပေါ့၊ အဲဒါသူသဘောပေါက်သွားပြီ သင်္ကန်းလာကပ်တယ်။ စိတ်ဘဲဗျာ စိတ်ကိုဟောတာ သူကစာမှ မတတ်တာ ခုနသမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဝါကစာဖမာလိုအသိနဲ့ ပြောရင်မကောင်းတာတွေ လျှောက်တွေးနေတယ်။ မကောင်း တာတွေနှစ်သက်တယ်။ မကောင်းတာတွေကြံ့စည်တယ် နှလုံးသွင်းတာမှားနေပြီ။ အဲဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘဲ နှလုံးသွင်းတာ မှန်နေရင်သမ္မာဒိဋ္ဌိဘဲ ခင်ဗျားစိတ်ခင်ဗျားစစ် အဲဒါဘာလဲ စိတ္တပိသုပ္ပိခေါ်တယ်။ ခုနကပြောသလိုပေါ့ ဒီသီလကိုကြိုးစား မှဒီသီလတွေရမှ အပါယ်လေးတံခါးပိတ်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီသီလတွေဟာအင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့ သူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်လူကိုသနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားဗြမ္မာစိုရ် တရားသံဝေဂတရား ဒါထားပါ မဇ္ဈမာန်ဆိုတာရှိတယ်။

ကြားတာနဲ့စိတ်ပြောင်းတယ်၊ မြင်တာနဲ့စိတ် ပြောင်းတယ်။ နံ့တာနဲ့စိတ်ပြောင်းတယ်။ မြင်တာနဲ့ စိတ်ပြောင်းတယ်။ စားတာနဲ့စိတ်ပြောင်းတယ် ထိတာနဲ့စိတ်ပြောင်း တယ် စိတ်ကိုပြောတာ စိတ်ကဘာလဲ သောမနဿစိတ် ဒေါမနာဿ စိတ် ဝမ်းမြောက်တဲ့စိတ်ဒေါသဖြစ်တဲ့စိတ် ဒေါသ ဖြစ်ရင်သိလပျက်တယ်။ ဘုရားကသိလရေးတယ် ခင်ဗျားစိတ်ကို ခင်ဗျားထိန်းတဲ့ခင်ဗျားစိတ်ကလောဘ၊ ဒေါသ၊ ခေါင်းပါးရမယ်။ အဲဒီတော့ ဒေါသလောဘဆိုတာ ခင်ဗျားစက်ဘီးလေး ထောင်ထားတယ်။ စက်ဘီးလေးရဲ့တန်ဖိုးက တစ်သောင်းကျော်လောက်တန်တယ်။ ကျကျနနရိုရိုသေသေစီးတာ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကစက်ဘီးတောင်းထားတာ လူတစ်ယောက်က ကုလားထိုင်ပေါ်ကစက်ဘီးကို ခြေထောက်နဲ့တွန်းလိုက်တာ မြင်တော့ သိတာ ပေါ့ အဲဒီစက်ဘီးကိုသွားစွဲတာက တကယ့်။ အဲဒီတကယ့်ကြောင့် ဒေါသဖြစ်တာက မာန်ပစ္စည်းစွဲထားတာ။ အဲဒါ ကြောင့် ဒေါသဖြစ်ကာအယူမှားပါတယ်။ သိလ လွယ်လွယ်မထင်ပါနဲ့ ဘုရားရဲ့ခေတ်ကာလရဲ့သိလ အခုခေတ်ရဲ့ သိလနဲ့ အခုခေတ်ကဘောဂသံပက် ခင်ဗျားတို့ အားကြီးပေါ့ဗျာ ထီးကောက်တွေ တစ်ရာတန် နှစ်ရာတန် ကိုးရာတန် အင်္ဂါလန်နိုင်ငံသွားချင်လိုက်တာ သူတို့တွေဟာ ဘဝင်ကမြင့်နေတယ် ကိုယ်တိုင်းပြည် ကိုယ်နေပေါ့ဗျာ ကိုယ်ဟာလေး ကိုယ်လုပ်စားပေါ့ဗျာ ဒီမှာက အင်မတန်မှ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဟိုရောက်တော့ ပြန်ရမှာခက်နေတယ်။ သွားချင်တော့လဲ သူတို့ဘဲပြန်ချင်တော့လဲ သူတို့ဘဲ ဒီစိတ်တွေအဲဒီတော့ တရားဟာ ကိုယ်မှာရှိတယ်။ ခုနကသွားစွဲရင် ဒုက္ခသဗ္ဗာ ဘုရားကဟောထားတယ် ဒုက္ခသဗ္ဗာသမုဒယသဗ္ဗာ၊ နိရောဓသဗ္ဗာ၊ မဂ္ဂသဗ္ဗာ ဒါဘုရားဟောအရ ခင်ဗျားက သွားစွဲရင်ကောင်းတာဘဲစွဲစွဲ မကောင်းတာဘဲ စွဲစွဲ အဲဒါဒုက္ခသဗ္ဗာဘဲ အဲဒါလည် ပြန်ပြီသံသရာ အပါယ်ကျ တယ်မပြောဘူးနော် ခင်ဗျားနတ်ပြည်ရောက်ရင် နတ်ပြည် မှာသက်တမ်းကုန်ပြန်ဆင်းမယ်။ ခင်ဗျားကံဘဲဗျာ သဘောလေးဘဲ အဲဒီသဘာဝရဲ့လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ရှာရမယ်။ ကာမသဝ ဘဝါသဝဒိဋ္ဌိသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ ဒါဘုရားဟော ထားတာ ကိုယ်ကသိရမယ်။ သိမှပယ်မယ် ပယ်မှမဂ်စိုက်မယ်။ သိပယ်စိုက်ပွားအဲဒီတော့ ကိုယ်က မသိဘူး မသိတော့ခက်တာပေါ့ဗျာ။ နော်တရားဟာကိုယ်မှာရှိတယ်။ အနိစ္စကကိုယ်မှာ ရှိတယ်။ ဒုက္ခကကိုယ်မှာ ရှိတယ်။ အနတ္တကကိုယ်မှာ ရှိတယ်။ အဲသိလက ကိုယ်မှာရှိတယ်။ သမာဓိကကိုယ်မှာရှိတယ်။ ပညာကကိုယ်မှာရှိတယ်။ ဂန္တိရဉာဏ် ဇေနဉာဏ်ကိုယ်မှာရှိတယ်။ စက္ခုဥပါပါဒိ ဉာဏ ဥပါပါဒိ အာလောကောဥပါပါဒိ။ အဲဒီဉာဏ်ရရင် ခင်ဗျားသဘောလေးဘဲ သဘောလေးဘဲပြောပေးပါမယ်။ ဦးပဉ္စင်သဗ္ဗာတွေနဲ့ဆိုသွားပါမယ်။ ဒါတွေကို ခုနကပြောသလို ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးကြည့် သူဘာလဲဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့စာတတ်တွေဘဲ သူလင်ယူတယ် သူသဘာဝတရားကို မပယ်နိုင်ဘူး။ ဒီသဘာဝတရား ဟာ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်မိရိုးဖလာ ဘုရားမပွင့်ခင်ကထဲကရှိတယ်။ သဘာဝတရား ဦးပဉ္စင်အမေဒေါ်အုန်းမေလဲ လင်ယူမှာဘဲဗျာ ဦးပဉ္စင်ရဲ့ အမကြီးလဲ လင်ယူမှာလဲ ဦးပဉ္စင်ရဲ့သမီးလဲ လင်ယူမှာဘဲဗျာ ဒါသဘာဝတရားပယ်လို့မရ ဘူး။ အဲဒီသဘာဝတရားကို သဘောပေါက်ရမယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့သုံးရမယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သုံးထားတယ်။ သဘာဝတရားကို ဟာဝါမယားဘဲ ဝါပိုင်တာဘဲကွာဆိုပြီး ဟာဝမ်းထဲမှာတမျိုးထားတယ်။ အပြင်မှာတော့ တမျိုးပေါ့ သွားပြီးပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ သမုတိသဗ္ဗာ ဝိဂုတိသဗ္ဗာသဘာဝသဗ္ဗာ ပရမတ္ထသဗ္ဗာဘုရားကဟော ထားတယ်။ ဒုက္ခသဗ္ဗာသမုတိသဗ္ဗာနိယောဓသဗ္ဗာ မဂ္ဂသဗ္ဗာ ဒါဘုရားဟောထားတာ။ ဒုက္ခသဗ္ဗာဆိုတာ သွားစွဲရင်ဒုက္ခ ဘဲ ခင်ဗျားစိတ်ကသွားစွဲရင် ဒုက္ခဘဲ ဒါသဗ္ဗာပေးကို ဟောတာဒါသဘောကိုပြောတာ သွားစွဲရင်ဒုက္ခသဗ္ဗာ သမ္မာဒိဋ္ဌိစွဲစွဲ

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ စွဲရင်သံသ ရာလည်မှာဘဲ ဒီအဆင့်က တော်တော်မြင့်သွားပြီနော် ဒီအဆင့်ဆိုရင်တော့ ဒကာကြီးကို သဘောပေါက်ပါပြီ။ သူမစွဲ ဘူး။ မစွဲတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းပြည်မှာ ရှိတယ်။ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလဲ စာအရနိရောဓ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ အဲဒါမစွဲဘူး ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကမစွဲဘူး။ အာရုံပေါင်းမြင်တာ မတ္တတယ်။ စားတာမတ္တတယ်။ ကြားတာမတ္တတယ်။ နံတာမတ္တတယ်။ ထိတာမတ္တတယ် သူမစွဲတော့ဘူးကံပြတ်သွားပြီ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကအေးသွားပြီ ချက်ချင်းအေးတာနော်။ အားကြီးအေးသွားပြီ သုညတနိဗ္ဗာန်ဆိုတာအဲဒါခေါ်တာ။ ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီ။ အဲဒါစာတော့ မတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနဲ့ ကိုယ်ကလဲ ပုပ္ဖ မုစ္စ ပရဆိုတဲ့ စေတနာကလဲ မှန်တယ်။ ဘုရားအစစ်တရားအစစ် သံဃာ အစစ်ဒီသံဃာကို ရေလေးတိုက်လိုက်တာ။ အဲဒါဝေဒနိယဒိဋ္ဌအကျိုး ရတယ်။ ဘာတွေရလဲ ကျန်းမာရေးလားစိမ်းပွားရေးလားစိမ်းရတယ်။ အပါယ်လေးတံခါးပိတ်တယ်။ ဉာဏ်ဘုန်းကြီးကို မှီထားတာ။ ကံဘုန်းကြီးမဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်ဆိုတာ ကံပြတ်သွားပြီ မစွဲတာ ဉာဏ်ခေါ်တယ်။ ခုနက နိရောဓဆိုတာ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဘဲနော် ဒါပေမဲ့ စာမှန်တယ် ဗျာ။ စာမှမတတ်တာ သင်ပါဆိုလို့ ဘယ်လိုလုပ်သင့်မလဲ ငါးပါးသီလလဲ မပေးတတ်ဘူး ၁၀ပါးသီလလဲမပေးတတ်ဘူး။ ရှစ်ပါးသီလလဲမပေးတတ်ဘူး။ ပဝါရဏာလဲ မပြုတတ်ဘူး။ ရေစက်လဲမချတတ်ဘူး ဘာမှမတတ်ဘူး။ သူဘာခိုင်းခိုင်းမဘူးစိတ်နဲ့ ပတ်သက်တာ မေးစိတ္တဝိသုဒ္ဓိရဲ့ အကြောင်းကိုမေးသီလဝိသုဒ္ဓိရဲ့အကြောင်းမေး အဲဒါက စာတော့မတတ်ဘူး နှစ်မျိုးရှိတယ်။ သီလဝိသုဒ္ဓိ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိက မနောကို ကျင့်ထားတာ ကာယနုပဿနာ စိတ်ကလေးအနုသယကို သူကျင့်ထားတာ အရိယာများ ဟာအနုသယကို ပယ်ရတာမလွယ်ဘူး။ ပုတုဇဉ်များက တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန် ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ ဦးပဉ္စင်းကြီးကို ခင်ဗျားတို့လာလာပြီးတော့ ဒီလိုပြောလိုက်တော့ ခင်ဗျားတို့ ပစ္စည်းတွေ ဘာမှမစားတော့ဘူး စား ကြဟေ့ ဟိုသံဃာတွေ စားဟေ့စားဟေ့ သူကသစ္စာနဲ့ ဟောသွားပြီလေ မစားဘူးကွာတဲ့ ငါခါးမပြတ်ခံမယ်။ ငါသစ္စာ အမှတ်နဲ့ နေတာ။ ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာ မဂ္ဂသစ္စာ ဟော အနိစ္စကိုမြင်အောင် ကြည့်ပါတယ်။ အနိစ္စကို မြင်ရင်ဘာဖြစ်မလဲ။ အနိစ္စမြင်လာရင် ဒုက္ခသိလာလိမ့်မယ်။ ဒုက္ခသိကာက မဂ္ဂသစ္စာ ခေါ်တယ်။ မဂ္ဂသစ္စာမြင်သွားရင် နိရောဓသစ္စာခေါ်တယ်။ ဒါစိတ်ပိုင်းနဲ့ သွားတာ ခုနကစာတွေ မတတ်တော့ဘူး။ ဝိနည်း လဲဘာမှမသိတော့ဘူးနော် ဒါတွေကိုပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ် မမှန်ရင်ဒီကသာသနာ ဒီဘက်လိုင်းကိုကြည့်ပါ အခုဥပမာလေးပြော အခုမေးပါခင်ဗျားတို့ မြောင်းမြမြို့ မူစလင်း ကရင်တွေလာတယ်။ ရခိုင်တွေလာတယ်၊ ချင်းတွေလာ တယ်။ အရပ်ငှမုက်နှာကလာတယ်။ ခရစ်ယာန်တွေလာတယ်။ အတူတူစကားပြောသွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ သဘောပေါက်သွားတယ်။ သာသနာပြုတာဗျာနော် အရုတ်အလတ် အမြတ်မရွေးတော့ဘူး။ အခွဲခြားတော့ဘူး။ အဲဒါသာသနာပြုတာ။ အဲမင်းဘာလဲ ဒီကောင်ခွဲခြားတာ သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတယ်။ ပညာမှာ မရှိဘူး။ ဒါတွေသိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကမှန်ရမယ်။ သိုက်ရှိတယ်၊ ဓါတ်ရှိတယ်၊ နတ်ရှိတယ်။ အဲဒီတော့လူထဲမှာလဲ ကောင်းတဲ့လူရှိသလိုမကောင်းတဲ့လူရှိတယ်။ စစ်သားစုဆောင်းရေးမှာ ဗိုလ်ကြီးကအကောင်းစား လက်ရွေးစင်ကို ရွေးတာကောင်းတဲ့လူကို ရွေးတာစစ်လိုက်တာ ဟိုကစစ်လိုက်ဒီကစစ်လိုက် စစ်ပြီးရင်ဘာလုပ်လဲဆေးစစ်တာ ဆေးစစ်ပြီးရင် စစ်သားစုဆောင်းရေး ဟိုအထက်ဘက်ကို ဘယ်ညာဘယ်ညာ

လေ့ကျင့်ရေးကွင်း စစ်သားပေါင်းငါးရာလောက်လုပ်တယ်။ ဒီကအကောင်းဆုံးလုပ်သွားတာ ဟိုကျ
 တော့လေ့ကျင့်ရေးကွင်းထဲမှာ ခံရိုက်တယ်။ ဒါတွေဟာ ကိုယ်ကယူသွားတာအကောင်း ပိုရောက်တော့ ခံရိုက်တယ်
 ဒါဘာလဲစိတ်တွေက သံဃာထဲမှာလဲ ကောင်းတဲ့ သံဃာရှိသလို မကောင်းတဲ့သံဃာရှိတယ် အဲဒါသဘောပြောတာ။
 ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘူး ဦးပဉ္စင်းကစာမတက်ဘူး။ မတက်တာဦးပဉ္စင်းကပြောတာ ဒီဘဝနောက်ဆုံးပါတဲ အရှင်ဘုရားကို
 ကန်တော့ပါ တယ်။ သာသနာပြုတာ မမှန်ရင်ချွတ်ပေးပါမယ် သင်္ကန်းချွတ်ပေးမယ်။ ငါ့ကိုမေးပါတဲ့ မင်းတို့မေးရင်
 ငါကလည်းပြန်မေးမယ်။ မင်းတို့မေးလို့ငါမဖြေနိုင်ရင် ငါချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ပုဆိုးအင်္ကျီ ကောက်ဝတ် သွားမယ်။
 ငါဒီပြောင်းမြဲမြို့က ထွက်သွားမယ်။ ဒီလိုပြောပါတယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး စကား မပြောတတ်ဘူးကွာတဲ့
 ပညတ်ပရမတ်ကွာ အခုဥပမာဦးပဉ္စင်းအမေခေါ်အုန်းမေ အမှန်ကတော့ ခေါ်အုန်းမေဖျက်လိုက် အဲဒီ
 နာမည်မိန်းမပရမတ် အနေနဲ့ မိန်းမ/မယားလဲ မိန်းမ/မအလဲ မိန်းမခေါ်လို့ မကောင်းတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ပညတ်ကို
 ပယ်တာမဟုတ်ဘူး ပညတ်ကိုခေါ်သမုတ်ပေးတာ နာမည်နာမတပ်ပေးတာ ခေါ်အုန်းမေပညတ်ကို တပ်ပေးတာ
 ကိုယ်မှာရှိတာက သညာ/သညာ အသိသိလိုက်တော့ သွားစွဲရောအဲဒါခွဲခြားပြီး သိလိုက်တာ ဒါငါအမေ အဲဒါငါအမေ
 အဲဒါငါမယားဘဲ ခွဲခြားပြီး သညာကိုဗျာ သညာနေရာ ပညာအစားထိုးရမယ် ပညတ်နေရာမှာ ပရမတ် အစားသွင်းရမယ်
 အတ္တနေရာမှာ အနတ္တအစားသွင်းရမယ်။ အနတ္တဆိုတာသဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ သံဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ မစွဲဘူးဗျာ
 ပြီးတော့ယူထားမယ် ဘုရားကဆုံးမထားတဲ့ မင်္ဂလာဥပုသ်ဖြာနော် ဒါမင်္ဂလာသမ္မဒိဋ္ဌိအယူယူရမယ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူမယူပါနဲ့
 ဒါသမ္မာဆိုတာ ဘုရားဟောထားတာ ကျမ်းဂန်ပါဠိတွေယူရမယ်။ နော်အဲဒါတွေယူရမယ် ဒါတွေကို သွားစွဲရင်
 မကောင်းတာတွေသွားစွဲတယ်။ မကောင်းတာတွေသွားစွဲတာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘဲကောင်းတာတွေယူပါ။ ခုနကပိသာခါ
 ကျောင်းအမကြီးသူဘာလဲ ဘုရားကိုမှီတာဗျာ ဘုရားဆီက မေတ္တာရတာ၊ ဉာဏ်ရတာဘုရားကအတုလဲအတုမရှိ
 ဘုရားဆီကမျိုးစေ့ရတာဗျာ သူကဘာပယ်သလဲမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်တက်သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူတယ်။ အဲဒီတော့ယောက်ျား
 နဲ့ပေါင်းတယ် သဘာဝတရားကိုမပယ်နိုင်ဘူး သဘာဝတရားကို မပယ်နိုင်ဘူး သမ္မဒိဋ္ဌိကို ယူတယ်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်တယ်။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို မယူဘူး။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ယူတယ်။ ကြားတာလဲ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူတယ် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုပယ်တယ်။ နံတာလဲ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ကိုပယ်တယ် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူတယ်။ အဲဒါတွေအာရုံငါးပါးပေါ်မှာသမ္မာအယူကို ယူထားတယ်။ အဲဒါအပါယ်ပိတ် တယ်။
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုမယူဘူး။ ဒါပေမဲ့သူယောက်ျားနဲ့တော့နေတာပေါ့ သဘာဝတရားဘဲပယ်လို့မရဘူးဗျာ။ ဒါဒကာဒကာမ
 များတွေမှာ ကိုယ်ရဲ့စိတ်ထားကောင်းနှလုံးသွင်း အကျိုးရှိမယ်ဟာကို နှလုံးသွင်းကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့ သူကိုရိုသေပါ။
 ကိုယ်ထက်တန်းတူကိုကြင်နာပါ။ ဆရာတော်တွေသမားတော်တွေ ကိုရင်တွေသူတို့ဘာလုပ်လုပ် ကိုယ့်အကြောင်း
 မလုပ် လူဆိုတာ ကိုယ်ကိစ္စကိုယ်ပြီးမြောက်မှကောင်းမှုကုသိုလ်ကံရမယ်။ သူဘာလုပ်လုပ် လုပ်ချင် ရာလုပ်သူ
 အကြောင်းဝေဖန်ရင် ကိုယ်မလှူဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုယ်ကဒီဒါနလေးကို ဦးစားပေးရမယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမများရဲ့
 အဓိဇ္ဇာတုံးကို ဘယ်လိုဆေးကြောရမလဲ။ သီလနဲ့ဆေးကြောမယ် ဒါနနဲ့ဆေးကြောမယ်ရ ဘာဝနာပွားများမယ်။
 ဦးပဉ္စိတရဲ့ အဓိဇ္ဇာကို ဘာနဲ့ဆေးကြောမလဲ သူကျတော့အမိသီလ အဓိစိတ္တ ဝါပိပဿနာလှိုင်း ဒီသီလတွေဟာ ခုနက
 ပြောသလိုပိဿနာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့တွေ့လိုက် တော့သူလှူတာဗျာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုယူတယ်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတာ ခုနကစက်ဘီးလေးထောင်ထားတာ လူတယောက်ကတွန်း တယ်။ အများကြီးဘဲကျယ်ပြန့်တယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟာကပ်နေတာ သမာဒိဋ္ဌိကလုပ်ယူရတာ။ ဒါကြောင့်မို့ကုသိုလ်တပဲ ငရဲတစ်ပိဿာလို့ဆိုထားပါတယ်။ ဘာလုပ်မလဲ တစ်ပိဿာများတယ် ကုသိုလ်ကတော့ တပဲထဲညောင်စေ့လောက် လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက် ဖြစ်တယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ ကိုယ်လှူတတ် ဘို့လိုတယ်။ ဘယ်သံဃာဘဲဖြစ်ဖြစ်လှူပါတယ်။ ကိုယ်လှူမှာကိုယ်ရဲကောင်းမှုစေတနာရမယ်။ ကိုယ်ရဲစိတ်ကို ထိန်းထားတာက သီလအဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုလှူတော့ စိတ်ကလေးကယဉ်ကျေးလာတယ်။ သိမ်မွေ့လာတယ်။ လှူတတ်ဘို့လိုတယ်။ ဘုရားလှူထားတဲ့ ပိဿာခါကျောင်းအမဘုရားမျိုးစေ့ရတယ်။ ရဟန္တာလှူရင်ရဟန္တာ မျိုးစေ့ ရတယ်။ သမထလှူရင် သမထလှူစေ့ရတယ်။ ကံဘုန်းကြီးလှူရင် ကံမျိုးစေ့ရတယ်။ ကံဆိုတာသမ္မာဒိဋ္ဌိကံကောင်းတဲ့ ကံသူကကာမ သဝ သူကဖြတ်ထားတာကိုယ်က ကာမသဝကိုယ်ကမပြတ်ဘူး ကိုယ်ကကာမသဝ နှစ်သက်တယ် သူကပြတ်ပြီး သူကမယူဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒါမှာ ထူးမြတ်တဲ့ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အရေးတော်ဝတ်ထားတာ အဲဒါမှန်တော့ စိတ်ဘဲဗျာ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်ထိန်း သံဃာတော်အရှင်မြတ်ဦးစားပေးလုပ်ပေးမယ် သူ့အကြောင်းကိုယ့်အကြောင်း မလုပ်နဲ့၊ ဘုရားကိုစေတီကကွယ်တယ် တရားကိုစာကကွယ်တယ်ဗျာ သံဃာကိုရဟန်း ကကွယ်တယ် အဲဒါ ပြောဆိုရင်ပြောမယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဥပမာစေတီပေါ့ဗျာ သွားပြီးတော့ ရွှေချတယ် ရွှေနှစ်သိန်းဖိုး နှစ်နှစ်လောက်စုရတယ်။ သုံးသိန်းလေးသိန်းလောက်ရတယ်။ အဲဒီတော့မှ ရွှေချတယ် ဒီလိုရွှေချတိုင်းအပါယ်ပိတ်မယ်ဆိုရင် ဦးစင်းလဲချမယ်။ ဒီဒါနနဲ့အပါယ်ပိတ်မယ်ဆိုရင် ဦးစင်းလဲချမယ်ကွာ ပြောပြီသဒ္ဓါမိကဘုရားပညာမိက ဘုရားနှစ်ခုရှိတယ်။ မင်းဘယ်ဟာကြိုက်မလဲ ပညာမိကဆိုတာ ပိပဿနာရဲ့ တကယ်အစစ်အမှန်တွေ ဟောတဲ့တရားနားထောင်အုန်းကွာ မယုံနဲ့အုံး လေ့လာပါသုံးသပ်ပါစုံစမ်းပါသူဆိုက အသိရမှ ပယ်မယ်ကွာ ဘာပယ်မလဲ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ကံကို ပယ်လိမ့်မယ်။ အဲဒီကံဟာကညွတ်ကွင်းလျှောက်ဖြစ်နေတာကွာ အာရုံ ၆ ပါးကဖြစ်နေတာ ဘယ်ကလဲ အနုသယ မနောကံကွာ အဲဒီကံကသံသရာကိုလည်ပြီ သမ္မာဒိဋ္ဌိကကော့ နတ်ပြည်ရောက်မှာပေါ့မြို့ပြည်ရောက်မယ် ၃၁ ဘုံလွတ်အောင် မင်းချပေါ့လွတ်တယ် မလွတ်တယ် ကျင့်တဲ့ လူဘဲသိတယ်ကွာ ဒါကြောင့်ခက်ကုန်ပြီ ဦးပဉ္စင်းကစာမတတ်ဘူး ဗိုလ်ထဲမှာ ဒလဝမ်လုပ်တယ်ခိုးတယ် ဟုတ်တယ်ဖွင့်ပြောမယ် အခုလာမေးရင် အကုန်ပြောမှာဘဲ အဲလောက်အကြောင်း သဘောလေးပေါ့ ဗျာ။ ဒါတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမများ ဦးပဉ္စင်းကြီးမိုက်တာကို ခင်ဗျားတို့ မမိုက်ကြပါနဲ့ ယုံကြည်ကြပါ တရားအစစ်တွေပါ ဘုရား ဒီလိုရွှေချမယ်။ ဒီလိုအပါယ်ပိတ်မယ် ဆိုရင် ဦးပဉ္စင်းကြီးမကျင့်တော့ပါဘူး။ ဒီလိုရွှေချ လိုအပါယ်ပိတ်မယ်ဆိုရင် စိတ်က ဒီနေ့ရွှေချပြီး မနက်ဖြန်စိတ်ကပြောင်းသွားမယ် ဒါကြောင့်မို့တော့ဆက်ကွင်းဆက်ဂျိတ် ဆက်တဲ့ ဟာဘာတွေလဲ တော့ဆက် ဂျိတ်ဆက် ကွင်းဆက် တဲ့ကြားဘူးလား ကြားဘူးတယ်။ ကြားဘူးရင် သိသလား တော့ဆက်ဆိုတာ ဥပမာ ငါစာမတတ်ဘူးကွာ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်တော့ဆက်အကြောင်းပြောပြမယ် ဥပမာ တရားပွဲကြီး ထူးကြီးဆရာ တော်ကြီးဟာ အင်မတန်မှ စာပေကျမ်းဂန်အလွန် တတ်ပါတယ်။ ဟောတဲ့အခါမှာလဲ ပါဠိပါသားတွေ အလွန်ဋ္ဌာန်းကရုဏ်း ကျပါတယ်ကွာ အဲဒီတော့ ထူးကြီးဆရာမတော် တရားပွဲမှာလုပ်တော့ ဆေးလိပ် တောင်မသောက်နိုင်ဘူးကွာ ဒကာမကြီးကငဲ့ပြီး နာနေတာဘဲ အာရုံစိုက်နေတာဘဲကွာ တရားလဲပြီးလဲပြီးရောကွာ

နောက်ကဒကာမ္မကသိ ဖိနပ်ကို တက်နင်းတော့ ရှေ့လကျရော ဆဲတယ်စောက်ကန်းတွေ ဘာကန်းတွေဟောတရားပွဲမှာ တေ့ဆက်အပြင်ရောက်တော့ စိတ်ပြောင်းသွားပြီ သီလပျက်ကုန်ပြီ ကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်ထိန်းကြပါ။ အဲဒါတေ့ ဆက်ခေါ်တယ်။ တဒဂီလေးဘဲတဟေ့တ် ချင်းလေးဘဲဖြစ်လိုက်တယ်။ ကွယ်ရာကျတော့စိတ်ပြောင်းသွားပြီ ဒါတာဖြစ်လဲ သီလတွေပျက်မယ် ဟိုဘုရားရဲ့ခေတ် ကာလမြတ်စွာဘုရားခေတ်ကာလအချိန်ကတမျိုး၊ ဒီကာလတမျိုးဗျာ အဲဒီဟာကိုကာလကြည့်စာကတော့ အမှန်ရှိတယ်။ စိတ်တွေကမှန်ဘို့လိုတယ်။ ပစ္စည်းတောကတွေနဲ့ဖြစ်ကုန်ပြီလို့ ဦးပဉ္စင်းကပြောပြပါတယ်ဗျာ တေ့ဆက်ပေါ့ဗျာ ခုံဖိနပ်နင်းလိုက်တော့ ဝမ်းလျားတိုးပြီး လဲသွားတယ်။ အဲဒါစိတ်ဆိုး တာပေါ့ဗျာ စိတ်ဆိုးရင်သီလရှိပါမလား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပြီတေ့ဆက်ချိတ်ဆက်ဆိုတာ လူပြည့်မှာပေါ့ဗျာ စာတော့ မတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွတ်သေသေချာချာ သိအောင်ပြောသွားမယ်။ လူပြည့်မှာ တရားတိုင်တာပေါ့ဗျာ။ သူဘဲသိ တယ်။ ပညတ်အာရုံကနေ ပရမတ်အာရုံလက်တပျောက်ကြီးကလေး တလိပ်သွားလိုက်တာ အဲဒါဂျိတ်ဆက်ကွာ လောကုတ္တရာ အာရုံရတာ/လောကီကို ပြန်ဆင်းလာပြီး ခန္ဓာဝန်ပြန် ဆင်းလာပြီး ပါးရိုက်လဲခံမယ် သေနတ်နဲ့ပစ်လဲခံမယ် သတ်ချင်ရာသတ်ရိုက်ချင်တာရိုက် သီးခံမယ်။ လောကုတ္တရာ အာရုံရတာလောကီကို ပြန်ဆင်း လာပြီခန္ဓာဝန်ပြန်ဆင်းလာပြီး ပါးရိုက်လဲခံမယ် သေနတ်နဲ့ပစ်လဲခံမယ်။ သတ်ချင်ရာ သတ်ရိုက်ချင်ကရိုက် သည်းခံမယ်။ လောကုတ္တရာအာရုံကိုရထားတာ အဲသဘောလေး အဲဒါကိုခေါ်တာ။ ကွင်းဆက် ကတော့ ကျောက်ပြင်ကြီးလို့ ရေပတ်လည်ဝိုင်း အဲဒါဘုရားမေတ္တာ အရုတ်အလတ်မရွေးဘူးကြီးမားတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားကအခုစာတော့ မတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွတ်၊ သာသနာ ၂၅၀၀ ကျန်သေးတယ်။ အရှင်ဘုရားရဲ့ သာဝကတွေကျန်ပါတယ်ဘုရားသိကြားက ကျန် ၂၅၀၀ ထိန်းပါမယ်ဘုရား ငါးထောင်ဖြစ်ပြီး ၅၀၀၀ ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျ အဲဒီတော့ ဒီသိကြားက ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့သာသနာကို သူထိန်းမယ်တဲ့သူက ကူညီမယ်တဲ့အခု သာသနာ ၂၅၀၀ကျော်သွားပြီ အနှစ် ၃၀ ချော်ပြီအခုဘာလဲဆိုရင် သိကြားထိန်းထားတာပေါ့ဗျာ အဲဒီဘုရားသာသနာကို သိကြားက ကူမယ်။ မကောင်းသူပယ်ကောင်းသူကယ်မယ် ယက်သယ်ကြားငါးတင်တင်တဲ့ ငါးကြောင့်စားကျန်တဲ့ ငါးဘုရားကယ်အဲဒါ အဲဒီဟာတွေရှိတယ်။ အဘို့ကြီးအိုခါးကုန်းကုန်း မသေပါနဲ့ဇုန်း နောက်နှစ်ခါတန်ဆောင်မုန်း ပွဲကြည့်ပါဇုန်း သဘောလေးဘဲပြောသွားမယ်။ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား ဒီသဘောလေး ဒီတပေါင်တွေ ပေါ်ပေးတာ။ ဘယ်သူတွေဘာပြောပြော ဒီရပ်ကွက်ကလူကြီးက မင်းတို့တအိမ် တယောက်ထွက်ဆိုထွက်ကြပါ။ စေတနာနဲ့အလုပ်လုပ်ကြပါ။ စေတနာနဲ့လုပ်ရင် ပုပ္ဖံ၊ မုစ္ဆ၊ ပရဆိုတဲ့စေတနာ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံရမယ်။ လူကြီး ကြောက်ပြီးတော့မနောက တောင်ကြံမြောက်ကြံလုပ်လဲလုပ်ရသေးတယ်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တွေနဲ့လုပ်တယ်။ အလုပ်လုပ် လုပ်ရင်းမကောင်းပြော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေဖြစ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတွေနဲ့လုပ်လေ အကျိုးရှိလေ၊ ဗိုရပ်ကွက်ကသန်ရှင်းရေး ခိုလုပ်မယ် စေတနာနဲ့လုပ်ပါ။ ဘုရားကစေတနာဟောထားတာစေတနာကို ကံကောက်ထားတယ်။ ဘာကံလဲ သမ္မာကံဗျာ လူကြီးကခိုင်းတယ် ပိုက်ဆံတည့်ရမှာမထည့်ချင်လို့ ဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါလုပ်သာလုပ် ရတယ်စေတနာ မပါဘူး။ စေတနာမပါရင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဲဒီစိတ်ကို ခင်ဗျားထိန်းရမယ်။ ဒီကာလမှာ မလွယ်တော့ဘူး မကောင်းသူပယ် မယ်၊ ကောင်းသူကယ်မယ် ဘုရားကကုဋေဘယ်လောက် အသေချေဘယ်လောက် သာသကတွေချေချွတ်ဖို့ ငါရဲ့ကိုယ်စားထား ပစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်ရောပေါ့ဗျာ . . .

(သာဓု သာဓု သာဓု)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၉၅)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၉၅)

မြန်မာစာမတတ်ဘူး။ မြန်မာစာမတတ်တော့ ဦးဇင်း ရဲ့ ခန္ဓာက အသိများကိုပြောပြတဲ့အခါ ကျရင် ဆရာတော်ကြီးကြီး၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ သာမဏေတွေ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံး ရှိကြတဲ့ ခုနှစ်ရက်သား၊ ခုနှစ်ရက်သမီးအပေါင်းများနှင့် ဦးဇင်း ပြောသွားတဲ့အခါမှာ စာပေကျမ်းဂန် မတတ်တော့ ခန္ဓာက စာသိနဲ့ ခန္ဓာက ဉာဏ်သိနဲ့ ဥပမာ ဥပမေယျနဲ့ သဘောလေးလောက်ပြောပြ ပါ့မယ်။ အဲဒီတော့ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ပါဠိ၊ အနက်၊ အဓိပ္ပါယ်များ ခုနကပြောသလိုပေါ့ဗျာ ပါဠိများမတတ်ဘူး။ မတတ်တော့ အသိနဲ့ ပါဠိနဲ့ဟာ သဘောလေးနဲ့ နှိုင်းဆပြီးတော့ကြည့်ပါဦး။ ဦးဇင်း က ဘာစာမှမတတ်ဘူး။ (၂)တန်းတည်းတတ်တယ်။ ခန္ဓာက ကံသိနဲ့ ဉာဏ်သိတွေကြတယ်။ ဆုံကြတယ်၊ ကြုံကြတယ်။ တစ်နေ့သောအခါမှာ ကွဲကြမယ်။ ဖြစ်လာရင် ပျက်မှာပဲ။ အိုခြင်းတရား။ နာခြင်းတရား။ သေခြင်းတရားရှိပါတယ်။ ရုပ်ကတော့ အိုမယ်၊ နာမိကတော့ မအိုဘူး။ အဲဒီတော့ ရုပ်နာမ်(၂)ပါးရဲ့ သဘောလေးကိုပြောပြပါ့မယ်။ ခန္ဓာမှာ ကံဆိုက်တဲ့အသိက ဦးဇင်း တို့ အစကတော့ မသိခဲ့လို့မှားခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဘာတွေ မသိတာလဲ။ ကိုယ်နေချင်သလိုနေမယ်၊ ကိုယ်စားချင် သလိုစားတယ်၊ ကိုယ်သွားချင်သလို သွားတယ်။ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ဦးဇင်း နေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကိုယ်ဟာကိုယ် တရားမှန်းလည်း မသိ၊ တရားတော့လည်း တရားပေါ့ဗျာ။ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ဆိုတာက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဦးဇင်း က ဒီပေါ်မှာ လောကီကိုအားကိုးပြီးတော့ အယူမှား၊ အစွဲမှား၊ အမှတ်မှားပြီးတော့ ထင်တာတွေစိုင်းခဲ့သလဲနော်။ အဲဒါတွေဟာ ဦးဇင်း ရဲ့ အသိပါ။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်း ရဲ့ အသိက မှားမှန်းလည်းမသိ၊ မှန်မှန်းလည်းမသိ။ ဘာမှမစစ်တတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဘယ်ကဖြစ်မလဲ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံ(၃)ပါးဟာ မနောကံဟာ အခြေခံပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီမနောကံသာ ဘယ်လိုအခြေခံလဲ။ ဪ ငါ့သမီးလေးတွေ၊ ငါ့သားလေးတွေ၊ ရေခပ်ပါလား။ ရေတွင်းမှာ ဥပမာလေး သားသမီးများ ရေတွင်းမှာ ဒီပြင်လူနဲ့ ရန်ဖြစ် ကြရင် သားအသံ၊ သမီးအသံ မှတ်တာကိုဗျ။ ဪ ငါ့သမီးလေးအသံပါလား။ ငါ့သားလေး အသံပါ လားမှတ်တာ သညာဗျ။ ဒါသွားစွဲတာပဲဗျ။ စွဲတော့ သမီးထိတယ်။ သားထိတော့ တစ်ခါတည်း မအေးက ဒေါသပေါ့။ ကြည့်ပြီးတော့ တုတ်ဆွဲ၊ ဓါးဆွဲဖြစ်တာပဲဗျ။ မောဟကဝင်လာတာနော်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟက ဝင်လာတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒါကလည်း အယူမှား၊ အစွဲမှား၊ အမှတ်မှား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလို့ ဘုရား ကဟောပါတယ်။ အဲဒါ ကံတရားပဲနော်။ ခန္ဓာမှာ ကံသိနဲ့ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်သိ။ ဥပမာလေးပေါ့ဗျာ။ ကံသိကိုဟောပြောပြတာပါ။ ဥပမာအကြောင်းလေးက တိုက်လာတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်မျက်စိလေး

က မြင်ဖို့ထားတယ်။ ကိုယ့်နားလေးက ကြားဖို့ထားတယ်။ ကိုယ့်နှာခေါင်းလေးက နံဖို့ထားတယ်။ ကိုယ့်ဖိခါက လျှာကကောင်းမှန်းလည်းသိတယ်။ မကောင်းမှန်းလည်း သိတယ်။ သိတာ စိတ်၊ မြင်တာ ကံလည်း စက္ခုအာရုံကြောင့် မနောဘဝင်စိတ်ကလေးက သိတယ်။ နားသောတ ဘဝင်စိတ်ကလေးက သိတယ်။ သိတာ စိတ်ကလေးပဲဗျ။ ခုနက ဆရာတော် သမားတော်တွေပြောသွားတယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဘယ်ကကြီးသလဲ။ မနောကံကြီးတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ခန္ဓာမှာ ကံသိနဲ့ ဉာဏ်သိ အဲဒါ သဘောလေးရှင်းပြတာပါဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါလေးတွေဟာ ဥပမာ ကိုယ့်မျက်စိမြင်လိုက်တာ၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ မပတ်သက်လို့ရှိရင် ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ အာရုံအကြောင်းလေးနဲ့ မပတ်သက်လို့ ရှိရင် ဖာသိဖာသာနေတာဗျနော်။ ငါနဲ့အကြောင်းမှ မပတ်သက်တာပဲ။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြား လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ မပတ်သက်လို့ရှိရင် မစွဲဘူးဗျ။ ဟော ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ပတ်သတ်လာပြီ။ ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ။ ဪ ငါ့သမီးလေးပါလား။ ဟိုလူတွေက ရိုက်နေပါလား။ ဟော အကြောင်းပတ်သက်လာတယ်။ အဲဒီအာရုံမှာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲဆိုတော့ သညာကမှတ်ပြီးပေးလိုက်တော့ အစွဲက ထလာတာ။ အစွဲကစွဲပြီ။ သညာက မှတ်ပေးရင် သွားစွဲလိမ့် မယ်။ စွဲရင်ဘာဖြစ်မလဲ။ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်နော်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာ မနောမှာ တစ်ခါတည်း ဒေါသကိုဖြစ် သွားတာပဲဗျာ။ အဲဒါအကြောင်းသတ်တရား မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း မသတ်တတ်ဘူး။ ဪ သညာ က လှည့်ပေးတယ်ဗျ။ ဥပမာလေးပေါ့ဗျာ။ ဪ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား၊ ကြားတာလည်း မမြဲ ပါလား၊ နံတာလည်း မမြဲပါလား။ အဲဒါ အနတ္တစိတ်ခေါ်တယ်။ အနတ္တတရားခေါ်တယ်နော်။ ဒါကြောင့် ပြန်တာလည်း တစ်ယောက်တည်း၊ လာတာလည်း တစ်ယောက်တည်း။ အဲဒီတော့ ဒါလေးတွေဟာ အစွဲတရားကိုသတ်တာ။ ဒီအစွဲမှမရှိရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေကင်းဝေးတယ် ဗျာနော်။ အဲဒါစာတွေပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီအစွဲတရားမှမရှိရင် လောဘလည်းမဖြစ်တော့ဘူး။ ဒေါသလည်း မဖြစ်တော့ဘူး၊ မောဟလည်း မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒီအစွဲကြောင့် ဒေါသဖြစ်ရတာ။ ဘယ်လိုအစွဲကြောင့် ဒေါသဖြစ်လဲ။ အကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လာရင် အကြောင်းနဲ့ မပတ်သက်လို့ရှိရင် မစွဲပါဘူးဗျာ။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်လမ်းလျှောက် သူလမ်းသူလျှောက်၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်နော်။ အဲ ခင်ဗျားတို့ စိတ် ခင်ဗျားတို့စစ်။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လာရင် မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်းမှာ ဟာ ငါ့အဖေကြီး က လဲနေပါလား။ ငါ့အမေကြီး က ဒုက္ခရောက်နေပါလား။ ဒါဘာလဲ။ ဒုက္ခရောက်တယ်၊ လဲနေတယ် ဆိုတာက အဲဒီ အဖေ၊ အမေပေါ်မှာ ကိုယ့်ရဲ့စက္ခုအာရုံပေါ်မှာ မှတ်တာကို သညာ။ အဲဒီသညာလေးက ဘာဖြစ်လာလဲ။ အစွဲဖြစ်လာတယ်။ အစွဲကနေ ဥပါဒါန်ကူးလာတယ်။ ဟော အနုစယ၊ အနုစယ

ဒါလည်းတစ်မျိုးပဲ။ အမှန်ကတော့ ဖအေ ဟုတ်တယ်။ အမှန်ကတော့ မအေ ဟုတ်တယ်။ အမှန်ကတော့ ဘုရားဟုတ်တယ်။ ဘုရားက အရောင်ပြတာ။ တရားကိုမြင်မှ ထူးမှာနော်။ တရားဆိုတာက သစ္စာလေးပါး။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောသေစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ သစ္စာလေးပါးရမှ အပါယ်ပိတ်မှာ။ ဒီဘုန်းကြီးက လိမ်ပြောတာလား၊ ညာပြောတာလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ရည်သွေးပြောတာလား။ သူများကသင်ပေးလို့ တို့ကိုဖောက်သည်ချတာလား။ တစ်ကယ် ခန္ဓာက သိတာလား။ ဒါ မယုံနဲ့ဦး၊ လေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မေးမြန်းပါ။ မှန်ရင် ဒီအသိယူရမယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ခုနက ဥပမာလေးနဲ့ ကိုယ်နဲ့အကြောင်းမပတ်သက်ချင်။ ဖာသိဖာသာ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်၊ သူ့လမ်းသူလျှောက်။ မြင်တာပေါ့ ဝါးပင်မြင်တာပေါ့။ သရက်ပင်အမျိုးမျိုး မြင်တာ။ အကြောင်းမှမပတ်သက်သေးတာပဲ။ အကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လာရင် စွဲမှာပဲ။ ဘာလို့စွဲမှာလဲ။ သညာရှိတာကိုဗျ။ သညာရှိတဲ့ အတွက် ဘာဖြစ်သွားမလဲ။ သင်္ခါရဖြစ်သွားမယ်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ တဲ့။ ဟော ရေးသွားပြီ။ ဘုရားဟော သဗ္ဗေဆိုတာ အလုံးစုံသော (၃၁)ဘုံကိုဟောထားတာနော်။ အဲဒါဘာလဲ တွေးကြည့်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သင်္ခါရ အနိစ္စဆိုတာ ဒီလိုဖြစ်ရတာ။ မနောကဖြစ်ရတာ။ အာရုံ(၅)ပါးနဲ့ မနောဓမ္မာရုံနဲ့ပေါင်းတော့ အခုတစ်မျိုး၊ အခုတစ်မျိုး။ သောမနဿကံ၊ ဒေါမနဿကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံနော်။ ခုနက ဖအေ အကြောင်းပြ၊ မအေ အကြောင်းပြ။ ဒါ ငါ့အဖေ၊ ဒါ ငါ့အမေ။ ဒါ သညာကမှတ်ပေးလိုက်တာ။ သညာကမှတ်ပေးရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ဥပါဒါန်ဖြစ်မယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာ ကိုယ့်မနောပူမယ်ပေါ့ဗျာ။ ဘယ်မှာလဲ။ အေးမှာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ပါရမီဆယ်ပါးမှာ နောက်ဆုံး ဥပေက္ခာပါတဲ့ မှန်တယ်တဲ့။ မင်း တရား ဘုရားလည်း မှန်ပါတယ်တဲ့။ ဖအေ လည်း မှန်ပါတယ်တဲ့။ မအေ လည်း မှန်ပါတယ်တဲ့။ မှန်တယ်ကွတဲ့။ ဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် ဟိုးရှေးရှေးက ဒကာမလေးတစ်ယောက်က သူ့လင်က နင်နဲ့ငါနဲ့ပေါင်းနေတာ အချည်းနှီးပဲတဲ့။ ဆယ့်လေးငါးနှစ်ကြာပြီတဲ့။ ကလေးတစ်ယောက်မှ မရဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ နင်လည်း ငါမပေါင်းတော့ဘူး။ သွားဟယ်ဆိုပြီးတော့ နှင်ချလိုက်တယ်။ နှင်ချလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာမလေးက လင်ကြောက်တာပေါ့ဗျ။ ကြောက်တဲ့အခါကျတော့ သူ့သွားရော၊ သွားတော့ ဘယ်သွားလဲ။ သီလရှင် အမေအိုထံကို သွားတယ်အမေရယ်။ ကျွန်မကို ကယ်ပါအမေရယ်။ ဘာဖြစ်သလဲတဲ့။ ကျွန်မလင်က ကျွန်မတို့မပေါင်းတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သူကလည်း ကလေးလိုချင်တယ်၊ ရှင်ပြုချင်တယ်။ ကလေးကလည်း မရဘူး။ အမေရယ် အဲဒီတော့ အမေရယ် သီလရှင်ဝတ်ပါရစေ။ မှန်ရင်ဝတ်တဲ့။ ဝတ်ရော များမကြောမီ သုံးလေးလလောက်ကြာတော့ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်လေးဖြစ်လာတယ်။ ဟဲ့ ငါနင့်ကိုအပြောသား အမေရယ် သစ္စာပေးချင်လည်း ပေးပါ။ ကျွန်မ

အမှန်တကယ်မရှိတာပါ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုဖြစ်လာတာတော့ ကျွန်မလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ကြီးတဲ့ အခါကျတော့ မအေ က သားလေး တယုယနဲ့ သားလေး ဆွမ်းခံလာတဲ့အခါလည်း ထွက်ကြို ဆွမ်းပြန်ခံတဲ့အခါလည်း ထွက်ကြို။ အဲဒီတော့ သားလေးက လိမ္မာတယ်ဗျာနော်။ ငါ့အမေက ငါတို့ စွဲနေပါလား။ စွဲနေရင်တော့ သူ သီလရှင်အဝတ်နဲ့ သောတာပန်။ သူက သကတာဂါမ်၊ အနာဂါမ်တွေ တော့ အသိတရားတွေခေါင်းပါးနေပါလား။ ငါ့စွဲလို့ ကံဖြစ်ကုန်ပြီ။ သံသရာလည်ဦးမှာပဲ။ အဲဒီတော့ ကလေးက ဘယ်လိုလုပ်လည်းဆိုတော့ ဂျင်းစိမ်းနဲ့ မိတ်သလင် နာနာ ငါပြောမှပဲ။ ပြောမှ နာမှ သူသိမယ်ဆိုတော့ အဲဒီတော့ ကလေးက ဆွမ်းခံဝင်သွားမှာကိုဗျ။ အဲဒီတော့ အမေကြီးက သားသား လူလေး၊ ခင်ဗျာ ဘာလဲတဲ့။ ခင်ဗျား လူလေး လူလေး လုပ်မနေနဲ့။ ခင်ဗျားသားအရင်းသာဆိုရင် ကျုပ် ဘုရင့်လက်ထဲတောင်မရောက်ဘူးဗျ။ အခု ကျုပ်က ဘုရင့်လက်ထဲရောက်တော့ ဘုရင့်သားဗျ။ ခင်ဗျားကလာလာပြီးတော့ သား သား နဲ့။ ဘာလည်း သင်္ကန်းဆွဲဆွဲပြီးတော့ ကိုရင်လေး က မအေ ကို ပိတ်ကန်လိုက်တာ။ ဟာ မအေ မြောင်းထဲကျပြီးတော့ အဲဒီတော့မှ မအေ က သတိထားတယ်။ ဂျင်းစိမ်းနဲ့ မိတ်သလင် သူကြင်မှ ကိုယ်ကြင်မယ်။ ငါ ဝမ်းရည်စပ်လိုက်တာဟယ်။ ငါတစ်ကယ်တော့ သား အရင်းမှန်ပါတယ်။ သူ အခု ငါ့ကိုကန်လိုက်တာ အဲဒီတော့မှ အဲဒီဒကာမကြီးက စိတ်နာပြီးတော့ ကျင့်တာ ကျင့်တော့မှ သောတာပန်၊ သကတာဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့မှ ကိုရင်လေး ကို ကျေးဇူးတင်တယ်နော်။ ဒီအစွဲတရားဟာ အနုစယဟာ အင်မတန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ ပါတယ်။ ဒီအနုစယလေးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့သတ်မလဲ။ ဘယ်လို တို့ထိန်းရမလဲဆိုတာ သစ္စာရှိရ မယ်နော်။ သစ္စာဆိုတာ ဘုရားကဟောထားတယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာ။ ဒါတွေဟာ သစ္စာတွေ။ သမုတိသစ္စာဟာ ဘာတွေလဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ နှလုံးသားကဖြစ်နေမှသာလျှင် သမုတိသစ္စာမှန်မယ်။ သမုတိသစ္စာဆိုတာ အပြင်ပြောတာတွေ ဆိုတာတွေ သမုတိသစ္စာမှန်ရမယ်။ ဘာလို့ သမုတိသစ္စာမှန်သလဲ။ သမ္မာ နှလုံးသားမှာဖြစ်နေလို့။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝနော်။ ဒါ ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စ။ ဒါ မဂ္ဂင်ရဲ့လမ်းကိုတက်ပြီလေ။ အဲဒီလို မဂ္ဂင်ရဲ့လမ်းစနဲ့တက်မှ ကိုယ့်ရဲ့နှလုံးသားရဲ့ မဂ္ဂင်စိတ်ကလေးဖြစ်မှ မဂ္ဂင်ရ ဘုရားကဟောတာ။ ဟေ့ တက်ပြီ။ သမ္မာဝါစာ၊ မင်းစိတ်ကထားပါ။ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ မင်းစိတ်ကထားပါ။ ငါက ဒီလို ပြောပြီ။ မင်းစိတ်ကိုဖမ်းနိုင်အောင်ထားပါနော်။ မှန်တာကိုကျင့်ပါ။ မှန်တာကိုပြောပါ။ မှန်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုပါတဲ့။ မင်းထိုင်နေတာတဲ့။ မင်းကို ဘုရားအလုပ်လုပ်နေတာ။ မင်းကို ဘုရားက မင်းကိုလာပြီးကျွေးတော့မှာ။ ကျွေးတာလေးစားပေါ့ကွတဲ့။ အဲအခုတော့ မင်းတို့က

မဟုတ်ဘူး။ တရားလေးက ထိုင်တော့ထိုင်ပါတယ်။ မင်းတို့အပြင်မှာ အာရုံ(၅)ပါးနဲ့ လွတ်လပ်စွာ ပေါင်းနေတာပဲတဲ့။ မျက်စိနဲ့ပေါင်း။ မင်းဘဝင် မင်းနားကဘဝင်နဲ့ မနောပေါင်း။ အဲဒီတော့ မင်း ဒါတွေ နဲ့ပေါင်းနေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီလို အနုစယဟာ ကံအနုစယလေးတွေ။ မင်းပယ်နိုင်ပါ့မလားတဲ့။ ငါ့ညီတဲ့ ဒီကံ အနုစယတွေဟာရှိတယ်နော်တဲ့။ မင်းသတိထားလိုက်ပါတဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီကံတွေကို မင်းဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ မင်းမှာ တောင်ပို့မှာဂရယ်(၆)ပေါက်ရှိတယ်။ (၆)ပေါက်ရှိတော့ (၅)ပေါက် ပိတ်လိုက်ပါ။ မျက်စိတံခါး၊ နားတံခါး၊ နှာခေါင်းတံခါး၊ လျှာတံခါး၊ ကိုယ်တံခါး၊ အဲဒီ(၅)ပေါက် အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ မင်းမနောနဲ့ မပေါင်းနဲ့တဲ့။ မနောကဘာလဲ။ အနတ္တတရား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ ဒါဖြင့် မင်း အနတ္တကိုပေါင်းမြင်တာကို သွားစွဲရင် ကံဖြစ်လိမ့် မယ်။ ဘယ်ကံလဲ။ မနောကံ။ အဲဒီကံဖြစ်တဲ့အတွက် အနုစယကံကို ကျင့်နေသေးရင် မဂ်ဉာဏ်ဖို့ ဉာဏ်မရဘူးကွတဲ့။ ဟော သူက ပြန်ပြောတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ပါ။ မဂ်ဉာဏ် ဖိုရ်ဉာဏ်လိုချင်ရင် အနုစယကိုပယ်နိုင်မှထူးမယ်ဗျို့နော်။ သစ္စာနဲ့ဟောသွားတဲ့တရား၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာ။ ဒါ ဘုရားဟောအရ သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရ ဓုက္ခ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရ အနတ္တ။ ဒါ ကံတရားနော်။ ကံတရား၊ ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ အဲဒီတော့ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား။ အဲဒါ အနတ္တစိတ်မြင်တာကို အနုစယဖြစ်နေ ရင် ကံစိတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံဟာ ကံတွေ၊ ဒီကံလေးက ဘယ်ကလာသလဲ။ ဟိုအတိတ်က လာတာပါဗျ။ အဲဒီတော့ သေတော့ ဝိညာဉ်ကံလေးရဲ့သွားမှာ။ အဲဒီတော့ အဲဒါလေးကို အထူးသဖြင့် ကိုယ့်ဖခေ လိုအောက်မေ့တယ်။ ကိုယ့်ဖခေလို အောက်မေ့တယ်။ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို အောက်မေ့ တယ်။ မင်းလည်း မမြဲဘူးကွ။ ငါလည်း မမြဲဘူးကွ။ အဲဒီတော့ မင်းတို့ ဒီဒါန ဒါနကတော့ မှန်တာပေါ့ ကွာ။ သီလက အုတ်ပန္နက်ရိုက်ရမယ်ကွ။ ဒါနက အကာကွ။ သီလမှ အနှစ်ခေါ်တယ်ကွ။ သီလဆိုတာ မင်းစိတ်ထိန်းကွတဲ့။ မင်းစိတ်ကို ထိန်းကွတဲ့။ စိတ်ထိန်းခိုင်းတာ ဘယ်စိတ်လဲ။ ဘဝင်စိတ်။ ခြေ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ အဲဒီတော့ မမြင်တော့ မစွဲဘူး။ မစွဲတော့ ဥပါဒါန်လွတ်တယ်။ ဥပါဒါန်လွတ် တော့ အဲဒီမနောအေးတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကတော့ သညာနဲ့ အေးတာနဲ့ ပညာနဲ့ အေးတာ။ အဲဒါ ကလည်း တစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ အဲ သညာနဲ့ အေးတာက စိတ်မချရဘူး။ ပညာနဲ့အေးတာက စိတ်ချရ တယ်။ အဲဒီတော့ ကံနဲ့ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ဉာဏ်နဲ့ စိတ်အေးတယ်။ ဟော ဉာဏ်ကအေးတယ်တဲ့။ ကံနဲ့ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ တိုက်တွေရှိတယ်၊ ကားတွေရှိတယ်။ သိန်းပေါင်းမြောက်များစွာရှိတယ်။ အခြွေအရံတွေရှိတယ်။ လိုလေသေးမရှိဘူး။ အဲဒါ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့စိတ်ချမ်းသာလဲ။

တဏှာကိလေသာတွေနဲ့ အနုစယကိလေသာတွေ မပယ်နိုင်တဲ့အတွက် အဲဒီတော့ ဒါတွေကို ပစ္စည်းအားကိုးပြီးတော့ ပစ္စည်းအားကိုးတာ တဏှာပဲဗျ။ လောကီအားကိုးနေတာ။ အားကိုးမှားနေတယ်နော်။ ခုနကပြောသလို အဖေလည်းမှန်ပါတယ်၊ မအေ လည်း မှန်ပါတယ်၊ ဘုရားလည်း မှန်ပါတယ်။ မှန်တာပေါ့။ ဒါ ကံတရားတွေပဲ။ ဘယ်ကံလဲ။ ခင်ဗျား မနောလုံမှ မလုံတော့ မနောကံပေါ့။ သံသရာလည်တာ သူကလည်တာ။ အပါယ်ကျတယ်မပြောဘူး။ အပါယ်ကျတာက လေးသမား။ ဟောဒါ အမဲသားတွေသတ်၊ ဝတ်သားတွေသတ်၊ ငါးခုတွေ၊ ငါးရုံတွေခုတ်သတ်။ ဒီလိုလူမျိုးသတ်တာတောင်မှ အသိတရားကိုရသွားရင် ရဟန္တာဖြစ်တယ်ဗျိုနော်။ အသိရသွားပြီ။ သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွား။ ပယ်ပြီလေသူ။ အဲဒီတော့ တိဟိတ်နဲ့ ဒွိဟိတ်ဆိုတာ အဲဒါခေါ်တာ။ ဒွိဟိတ်ကိုပယ်ပြီ။ တိဟိတ်ဖြစ်ပြီ။ အဲဒါပါယ်တာပဲနော်။ အဲဒါလေးတွေ အင်မတန်အရေးကြီးတယ်။ ပေါ့ဆကာမနေနဲ့။ ဘုရားကို ဟောဒီ ပိန္နဲကုန်းရဲ့ဘုရား အောင်သစ္စာမဟာခါတ်ပေါင်းချုပ် နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်။ ဒါတွေဟာ ကံတွေပေါ့ဗျ။ သူတို့အစွဲတရားတွေပဲ။ အဲဒါတွေကြည့်။ အဲဒီလိုကံနဲ့လာပြီးတော့ ဉာဏ်နဲ့လာပေါင်းတာ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သိတယ်။ အဲဒီတော့ လူက တွေးတောင်ကြည့်ပေတော့ဗျာ။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကနေပြီးတော့ တွေးတောနေတာနည်းနည်း။ လူက အသိတရားလေး သိဖို့လိုပါတယ်။ ပစ္စည်းမရှိရင် ရှာရတယ်။ တစ်ကယ်အသိအစစ်ကိုရှာရမယ်။ အဲဒီတော့ ဒီအသိလေးလည်းယူမယ်။ အဲဒီတော့ ဒါနလေးလည်း ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဥပမာနဲ့ပြောကြမယ်ဆို အဝိဇ္ဇာကြီးကို အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါးကိုခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို သီလနဲ့ဆေးကြောတယ်။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောတယ်။ ဘာဝနာ ဘာဝနာဆိုတာဘာလဲ။ အဲ သံဝေဂတရားတွေ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရားတွေ၊ ဪ ငါ့အဖေဟာ မရှိတော့ပါလား။ ငါ ရန်ကုန်ကလာတယ်၊ မြောင်းမြရောက်တယ်။ မြောင်းမြလည်းမမြပါလား၊ ရန်ကုန် မမြပါလား။ လာတာလည်း မမြပါလား၊ ပြန်တာလည်း မမြပါလား။ ဪ ကြံတော့သုဿာန်တွေကြည့်လိုက်ဟဲ့။ မီးတခိုးခိုးနဲ့ခေါင်းတိုင်ကြီးတွေထွက်လို့ တစ်လောင်းပြီးတစ်လောင်း ဟာ ထပ်နေပါလား။ ဟဲ့ ငါလည်း ဒီလမ်းသွားရမှာပါလား။ အဲ ငါလည်း မမြပါလား။ အနတ္တပါလား။ ငါ ရုပ်နာမ်တွေကလည်း မမြပါလား။ အဲဒီလိုဘာဝနာတွေကလည်း အလွန်ကောင်း၊ သီလလည်း အလွန်ကောင်း၊ သမာဓိကလည်း အလွန်ကောင်းတော့ ပြောမရှိဘူး။ ခင်ဗျား ဓါတ်သွားပေးမှာပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီအနုစယမှ မပယ်နိုင်ရင် ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်ဗျို။ အဲဒီတော့ အနုစယကိုမပယ်နိုင်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ အနုစယတော့ တို့မပယ်နိုင်ဘူးကွာ။ တို့ပေါင်းကူးမယ်။ မိစ္ဆာအယူကိုပယ်လိုက်။ သမ္မာအယူကိုယူ။ သမ္မာအယူကိုယူတဲ့အခါကျ ပုပ္ဖ၊ မုတ္တ၊ ပရဆိုတဲ့ စေတနာသုံးတန်ပြတ် ဟာ ငါဘယ်ကျောင်းကြီးလှူခဲ့တာပဲ။ ဘာကြီးလှူပစ်ခဲ့တာပဲ။

ကမ္မည်းထိုးခဲ့တာပဲ။ ဘာကြီးလုပ်တာလဲ။ ဟော အဲဒါလေးက အနုစယစွဲနေပြန်ရော။ စွဲနေတဲ့အခါ ကျတော့ ခုနကလို သေခါနီးကျတော့ အဲဒါလေးကိုသွားညွှတ်လိုက်တာနဲ့ သွားဖြစ်တတ်တယ်ဗျို့နော်။ ဒါကြောင့်မို့ တရားနှလုံးသွင်းတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီတော့ ဪ ခွဲတာကံပါလား။ အဲဒီတော့ လှူတာ လည်းမမြဲပါလား။ ငါ ယုံကြည်တယ်။ ဘုရားကို တရားကိုလည်း ယုံကြည်တယ်။ သံဃာကိုလည်း ငါ ယုံကြည်တယ်။ ဒီလိုယုံကြည်လိုက်တဲ့ဟာလေးကို ဥပမာ ကံထူးပေါ့ဗျာ။ အစွဲနဲ့တော့ မပြောဘူးပေါ့။ နည်းနည်းပါးပါး သမ္မာလေးနဲ့ခံပြီးတော့ အစွဲလေးထားပေါ့ဗျာ။ ဒီအစွဲတရားဟာ ပယ်နိုင်တယ်ဆိုတာ မင်ဉာဏ်ရမှ ပယ်လို့ရတယ်။ အဲဒီတော့ မင်ဉာဏ်မရရင် ဘာလဲဆိုတော့ သမ္မာအယူနဲ့ မိစ္ဆာအယူမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်လို့ ဒီလိုရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ သောတာပန်ဆိုတာ ဥပမာ လေးပြောပြမယ်နော်။ ပြောမှား ဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ စာတော့ မတတ်ဘူး။ သောတာပန်ဆိုတာ သူ့ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။ အဲဒီဒကာမကြီးဟာ ခင်ဗျားတို့ အနာတပိန်သူဌေးကြီး ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ။ ခုနက ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီး ဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ။ သောတာပန် သူကကျင့်တာ မဟုတ်၊ ဒါပေမယ့် သူက ဘုရားအစစ်ကိုလှူထားရတဲ့အတွက်နော်။ အဲဒီဘုရားရဲ့ မနော၊ မနောဓါတ် တွေဟာ သူ့မှာသွားပြီးတော့ရတယ်ဗျို့။ ဒီသဘောပဲ။ အဲဒီဓါတ်တွေရတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ တွေးသာကြည့်ပေတော့။ အဲဒါတွေးကြည့်။ အဲဒီတော့ ဒီဓါတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ ဓါတ်ပေါက်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကြီးကို ခင်ဗျားတို့လှူကြည့်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူကျောင်းလာတယ်။ ဟ သူလည်းတစ်မျိုးဖြစ်ရော သူ့ဟာသူ ခေါင်းစိုက်နေတယ်။ လုံချည်သာကျွတ်ကျမယ်။ အဲဒီအသိမကျွတ်ဘူး။ အဲဒါ အပါယ်ပိတ် တာခေါ်တယ်နော်။ ဘုန်းကြီးတိုင်းမတူဘူး။ ဒါသိအောင် သူ့ဘာမှ လှူစရာမလိုဘူး။ သူ့တရားကို ယုံကြည်ဖို့ပဲ။ အလှူကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့အသိကိုယုံကြည်ဖို့ အဲဒီတော့ သူသိတဲ့အသိတွေကို ကိုယ်ကနှလုံးသွင်းနေ ကြာရင် ကိုယ်လည်းဖြစ်ရော သူက ဓါတ်သမား၊ သူက ပထဝီဓါတ်၊ တေဇော ဓါတ်၊ အာပေါဓါတ်၊ ဝါယောဓါတ် ဓါတ်လေးပါးကိုကျင့်တာ။ အဲဒါ အနတ္တတရားကိုကျင့်ထားတာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သိုက်တွေ၊ ဓါတ်တွေ၊ နတ်တွေကလာပြီးတော့ ဒီမင်အောင်သွားတဲ့လူကိုလာတာ။ မင်အောင်တာ အစွဲပြတ်နေတာ။ သူ့မှာ အဲဒီလိုမျိုးစေ့မျိုးကို ခင်ဗျားတို့ယူတတ်ရင် အပါယ်ပိတ် တယ်ဗျ။ ဒါကြောင့်မို့ သာမညဆရာတော်ကြီးက သူ့တပည့်ကို ဓါတ်ပုံရိုက်တဲ့လူကို သွားတဲ့ ပဏ္ဍိတ ကျောင်း သွားတဲ့။ မင်း အဲဒီမှာ ပဏ္ဍိတရဲ့ အလုပ်ကျွေးသမူပြုတဲ့။ ဘာမှလှူတာမဟုတ်ဘူး။ ဘုန်းကြီး ကတောင် သူ့ကို လမ်းစရိတ်(၁၀၀၀)ပေးလိုက်ရတယ်နော်။ သူ့ဘာမှလှူတာမဟုတ်ဘူး။ အသိယူ သွားတာ။ အဲဒီအသိကိုယူတတ်ရင် ခင်ဗျားတို့ အပါယ်ပိတ်တာပဲနော်။ ဟဲ့ ဒီလိုမလုပ်နဲ့ဗျာ။ ဒကာမ

ကြီးရယ် နာမည်တော့မပြောတော့ဘူးဗျာ။ သွားမမြင်နဲ့။ သူက မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း ဒေါသဖြစ်
 တယ်။ မစ္ဆရိယစိတ်ဖြစ်တယ်။ ဟဟ ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ၊ မလုပ်နဲ့ဗျ။ မရဘူး။ ဘာ သမာဓိအား မပါ
 မကောင်းတာကို။ အဲဒါတွေကို သူ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့တရားကို မယုံကြည် သူဒီလိုဖြစ်တာပေါ့ဗျ။ အဲဒီလိုပဲ
 ဖြစ်သွားတာ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ တရားအသိကိုယုံကြည်ရင် သူစိတ်ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်နော်။ အဲဒါ
 အဲဒီနေရာမှာ သိပ်အရေးကြီးတယ်နော်။ ပြန်ကြမှာ ဦးပဏ္ဍိတ က အရင်ပြန်မလား၊ ခင်ဗျားတို့အရင်
 ပြန်မလား။ အဲဒီအသိလေးကိုယူထားပါ။ ဪ ငါ့ကိုသင်ပါလား၊ ငါသည် အကျိုးရှိတာကို နှလုံး
 သွင်းမယ်။ ငါတော့မကျင့်နိုင်ဘူး။ ဟော ဦးပဏ္ဍိတ အသိမယူပဲနဲ့ သူ့အသိတွေလျှောက်လုပ်ကုန်ရော။
 မှားတာပေါ့ဗျနော်။ အဲဒီတော့ တော်တော်လေးခက်တယ်။ ဒီက အသိလေးကိုယူရင် တစ်နေ့ တစ်နေ့
 တစ်လုံးယူလိုက်၊ နှစ်လုံးယူလိုက်၊ သုံးလုံးယူလိုက်။ ဟော သူ့ဟာသူ ကုတ်လာတယ်ဗျို့။ ကျောင်းမှာ
 အခုတစ်ချို့ရှိပါတယ်။ တစ်ချို့ ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဦးဇင်းကတော့မပြောဘူးနော်။
 အဲဒီလူတွေဘယ်လိုဖြစ်လာလဲ ကြက်နာ၊ ဘဲနာကြီးလို ကုတ်နေတယ်။ ဟာ ခက်တာပဲ ကုတ်နေတယ်။
 အသိဖြစ်နေတာ ရှေ့လည်းမတိုးတော့ဘူး။ သူတို့မှာ အလုပ်လည်းမလုပ်တော့ဘူး။ ဟော ဖြစ်နေတာ။
 လူငယ်တည်းက ဖြစ်နေတာ။ အဲဒီတော့ ဒီအသိကို သိရင်ပယ်မယ်၊ ပယ်ရင် ဆိုက်မယ်၊ ဆိုက်ရင်
 ပွားမယ်၊ သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွား။ လှူစရာသိပ်မလိုဘူးဗျ။ အသိယူထားဖို့ လိုတယ်။ ဟေ့ ဒကာကြီးရေ
 ဒီလိုက ဒီလို ဘုန်းကြီးကပြောရင်ယူထား။ အဲဒီတော့ မယူပဲနဲ့ ကိုယ့်အသိတွေနဲ့လုပ်တော့ မှားတာ
 ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်ဆိုတာက
 မှန်တာပေါ့။ သောတာပန်ဆိုတာ ရဟန္တာများလှူမှ ဘုရားမှလှူမှ စိတ်ပြောင်းလိမ့်မယ်နော်။ အဲဒါကို
 ပြောတာ။ သောတာပန်ဆိုတာ အမျိုးမျိုးရှိတယ်ဗျ။ စူဠသောတာပန်၊ မဟာသောတာပန်လို့ရေးထား
 တယ်။ စူဠသောတာပန်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အဲဒါတော့ တွေးကြည့်။ မဟာသောတာပန်ရမှ မဟာ
 သောတာပန်ကိုလှူလို့ သူ့မှာသွားပြီးတော့ နှလုံးသားကိန်းဝပ်တာ။ စူဠသောတာပန်ကတော့ ဘုရား၊
 တရား၊ သံဃာကိုတော့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဟော ယုံကြည်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘုရားတွေတဲ့အခါ
 လှူတယ်။ အိမ်ရောက်သွားတော့ သူ့အသိတွေနဲ့ သူလုပ်နေတယ်။ အဲဒါ မိစ္ဆာအယူတွေဖြစ် ဟော
 သမ္မာအယူက အဲလှူလိုက်။ မိစ္ဆာအယူနဲ့ သမ္မာအယူကမကွဲဘူးနော်။ ဒါကြောင့် မဟာသောတာပန်
 ကို မဟာပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရား၊ ရဟန်းကိုလှူထားတဲ့အတွက် မဟာသောတာပန်လို့ခေါ်တာ။ အဲဒါကြောင့်
 ဒီနေရာမှာ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာမူတည်တယ်နော်။ ဘုန်းကြီးကို လာလာ မကျွေး
 နဲ့။ ဘုန်းကြီးက ကျင့်တဲ့ဘုန်းကြီးခေါ်တယ်။ ဘာလဲဆို ကိလေသာကို ပယ်သတ်နေတာ။ အနုစယ

ကိလေသာကို ပယ်သတ်နေတာနော်။ အာရုံရဲ့ အနုစယတွေကို ပယ်သတ်နေတယ်။ ပယ်သတ်မှ သူ့မှာ တရားတွေအောင်မြင်မယ်။ အနုစယတွေနဲ့ပေါင်းရင် ဘုန်းကြီးလည်း ကျွမ်းပြန်သွားမယ်နော်။ ကျွမ်းပြန်သွားမယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်အဖေလို အောက်မေ့တယ်၊ ကိုယ့်အမေလို အောက်မေ့တယ်၊ ဒကာ၊ ဒကာမများကလည်း ကပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီရဟန်းကလည်း သစ္စာမှန်ရမယ်။ အဲဒါမှ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထူးတယ်ဗျို့။ အဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ငါ့ဘုန်းကြီးကို ကျွေးလိုက်၊ မွေးလိုက် သူက တဏှာနဲ့ အရသာကိုခံစားတော့ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်မရဘူး။ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်မရရင် တဏှာက သွားဖြစ်နေတာ။ အနုစယ ဒီကအသိတော့ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်ဖအေလို အောက်မေ့တယ်၊ ကိုယ့်မအေလို အောက်မေ့တယ်။ ကံတရားခန္ဓာမှာ ကံစိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဥပမာ ကံတရားဆိုတာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ။ ဒါ ကံပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီကံဟာ မိစ္ဆာကိုပယ်နေတယ်။ မိစ္ဆာအယူကို ပယ်နေပြီ။ သမ္မာအယူကို ယူထားတယ်။ သမ္မာကံနော်။ ကောင်းတဲ့ကံ။ အဲဒီကောင်းတဲ့ကံက တက်သွားတယ်။ တက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဘယ်မှမသွားဘူး။ အပေါင်းအသင်းလည်း သူမလုပ်ဘူး။ ဦးစင်းတစ်ယောက်တည်းကျင့်တာ။ မလုပ်တဲ့အခါကျတော့ ဟိုလူ လူသူလေးပါးကလာတယ်။ ရုပ်က ဖောက်ပြန်တယ်။ ဟာ အချိန်ကျတော့ ဆာတာပေါ့ဗျာ။ ဖောက်ပြန်တယ်၊ နာမ်လေးက ခံစားတယ်။ နာမ်လေးက ဘာခံစားလဲ။ အမယ်လေး ရုပ်ကဖောက်ပြန်တယ်။ အစာအိမ်မှာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ မရှိတော့ ဓါတ်လေးပါးကဖောက်တာဗျို့။ အမှန်က အဲဒီဓါတ်ကြီးလေးပါးကဖောက်တာ။ သူတို့ပြောတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ ဟုတ်တယ်။ အဲ ဓါတ်လေးပါးကဖောက်ကော အာ အစာမှမရှိတာကို။ မရှိတော့ တစ်ခါတည်း နာမ်ကခံစားတယ်။ တစ်ခါတည်း နာမ်က မျှော်တော့တာပဲဗျို့။ အမယ်လေး ဘယ်အိမ်က ထမင်းလာပို့မလဲ။ ဘယ်အိမ်က ဟင်းလာမလဲ။ ဘယ်အိမ်က ဘာလာမလဲ။ ရုပ်ကဖောက်ပြန်တယ်။ ဓါတ်လေးပါးက ဖောက်ပြန်တယ်။ ရုပ်က ဖောက်ပြန်တာကို ဓါတ်တွေဖောက်တာ။ အထဲတည်းက ဖောက်ပြန်တော့ အေး အေး အေး ကြုံရာကျဘမ်းနဲ့ ရှိတာလေးနဲ့ တပေါစတဲ့။ ဟော သူလာပေးတဲ့ ဟာလေးနဲ့ တပေါ ခြိုးခြံပြီးစားတာဗျို့။ အဲဒီတော့မှ ခန္ဓာကဖောက်ပြန်မှ နာမ်ကအကြောင်း(၃)ပါးကို သိတယ်။ ဟာ ဒီကောင် ရုပ်က ဓါတ်လေးပါးတွေဖောက်ပြန်ပါလား။ နာမ်လေးက မခံသာမှန်ပါတီ ဒီတရား၊ ခံသာရင် သံသရာကြော့မျောလိမ့်မယ်ဗျ။ နာမ်လည်း မမြဲဘူး၊ ရုပ်လည်း မမြဲဘူး။ ဟော သူလုပ်တယ်။ နာမ်ကလည်း မမြဲပါလား၊ ရုပ်ကလည်း မမြဲပါလားဆိုတဲ့ အသိတရားလေးရလာတယ်။ ဒါပေမယ့် ဉာဏ်မပေါက်သေးပါဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒီလို သမ္မာတွေနဲ့သွားတဲ့အချိန်မှာ ရုပ်၏ လက္ခဏာ၊ နာမ်၏ လက္ခဏာ။ ရုပ်ရဲ့ အကျိုး၊ နာမ်၏ အကြောင်း။ အဲဒါကိုဘာလဲဆိုတော့ ရုပ်တရားက ဟို

အတိတ်က အတိတ်ဘဝက သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းနဲ့တွေ့လာရပြန်တော့ မင်းသွားကွာတဲ့၊
 ပစ္စုပ္ပန်မှာတဲ့ သာသနာတွေပွင့်နေတယ်တဲ့။ အဲဒီကြားထဲမှာ မင်းသာသနာတွေပြုဆိုပြီးတော့ သူတော်
 ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းနဲ့တွေ့လာရပြန်တော့ ဒီပစ္စုပ္ပန်တုံမှာလာပြီးတော့ အဲဒီဝိညာဉ်လေးက
 ဒေါ်အုန်းမေ နဲ့ ဦးချိုတိုး ကိလေသာနဲ့ တဏှာ အဲမှာ ပဋိသန္ဓေ တည်တာပဲဗျို့။ ဟာ တွေးကြည့်
 အဲဒီလိုတည်တော့မှ မြမောင် ဖြစ်လာတယ်။ မြမောင် ကလည်း မသိဘူးဗျို့။ အယူမှား၊ အစွဲမှား။
 မြမောင် လည်း ခရုကွင်းလျှောက်ဖြစ်တယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ။ ဒါ အစွဲကံ
 တွေပေါ့။ တစ်ခါမှမလှူဘူး။ သူများအလှူကို တက်စားတယ်။ မိုက်ကြေးခွဲတယ်။ ဒါဘာလဲ မကောင်း
 တဲ့မိစ္ဆာတွေပေါ့။ သေသွားရင်ဘာဖြစ်မလဲ။ ခွေးတောင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။ တွေးပါ။ အဲဒီတော့
 ဟိုတုန်းက မြမောင် က လူတစ်ယောက်က ဆေးလိပ်တစ်လိပ် လာမပေး။ မြမောင် လည်း ကြံရည်
 တစ်ခွက် မသောက်ရ။ မြမောင် မှ မကောင်းတာကြီး။ ဘာလို့မကောင်းလဲ။ သူများ ဖဲလိမ်ရိုက်တယ်။
 သူများဟာတွေ လစ်ရင်ခိုးမယ်။ မိစ္ဆာအယူကံတွေ သမ္မာကံမဟုတ်ဘူးနော်။ ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်အပြစ်
 လည်း ကိုယ်ပြန်ကြည့်။ ကိုယ်မကောင်းခဲ့ဘူး။ အဲဒီတော့ ကိုယ်မကောင်းတဲ့ကာလ ကာလအချိန်လေး
 မှာ ထမင်းတောင်နပ်စေ့အောင်မစားရပါဘူး။ ဟာ တွေးကြည့်။ အဲဒါတွေကြည့်။ ဘာအယူလဲ။
 မိစ္ဆာအယူ။ သူလည်းမသိဘူး။ ဟာ ကံကိုလည်း သူနားမလည်ဘူး။ အဲဒီလိုစွတ်လုပ်နေတယ်။
 တစ်နေ့သောအခါကျတော့ သူဟာ အသက်(၅၄)နှစ်အရွယ်ရောက်တော့ ထိပေါက်တယ်နော်။
 ဘားမားစတိတ်ပညောဋ္ဌိဆိုတာ ၁၉၆၉-၅၉ က ပေါက်လာတဲ့ ထိပေါက်လာတာ မိုးမမြင် လေမမြင်
 ပဲ။ မြမောင် စက်ဘီးတစ်စီးနဲ့ မိန်းမတွေကလည်း တကားကားဖြစ်တာ။ ဒါဘာလဲ။ မာန်ပေါ့ဗျို့။
 ဘယ်မာန်လဲ။ မနောမာန်။ ဘာဖြစ်လို့ မျက်စိမြင်တာကို ငါ့သေတ္တာထဲမှာ ငွေဘယ်လောက်ရှိတယ်၊
 ရွှေဘယ်လောက်ရှိတယ်။ သူဟာသူတွက်ထားတာ။ ငါ့ရွှေအလေးချိန် ဘယ်လောက်ရှိတယ်၊ ငွေ
 ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ မနောက အကုန်သိ။ အိမ်မှာရှိတာတွေ အကုန်ဖြုန်းတော့တာကို ကုန်တော့
 ဘာဖြစ်လဲ။ ကုန်သွားတော့ ဟော သူရလာတုန်းကလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးရတယ်။ ကုန်တော့လည်း
 မသိမသာကုန်တယ်။ ကုန်တော့ဘာဖြစ်လာလဲ။ ခါးပြတိုက်ချင်လာတယ်။ သူသတ်ချင်လာတယ်။
 သူများလည်ပင်းက ဆွဲကြိုးဖြုတ်ချင်လာတယ်နော်။ ဒါကောင်းသလား တွေးကြည့်။ လူဟာ ကံအကျိုး
 ပေးတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီကံလေး အကျိုးပေးတဲ့အချိန်မှာ နောင်တ ရှုချင်ရ သိရင်၊ သိ မသိရင် မျှောမှာကို
 မျှောရုံတင်မဟုတ်ဘူး မြုပ်ရော။ ကြည့်စမ်း ကံက ကာလသုံးပါးရှိတယ်ဗျို့။ ကံက အကျိုးပေးတယ်ဗျို့။
 မသိလို့။ အဲဒီကံအကျိုးပေးတာ။ မလုပ်တတ်ဘူး။ အဲဒါ မြမောင် က ကံအကျိုးပေးတာ။ မလုပ်

တတ်ဘူး။ အဲဒါ မြမောင် က ကံအကျိုးပေးတာ မလုပ်တတ်ဘူး။ ဖဲရိုက်လိုက်၊ မိန်းမတွေယူလိုက်။ ဟာ လျှောက်လုပ်တာ။ မယားကြီးဆိုတာ သိပ်သနားဖို့ကောင်းတယ်နော်။ အဲဒါဘာလဲ မကောင်းတဲ့ အဝိဇ္ဇာပေါ့ဗျ။ မကောင်းတော့ ဝိဇ္ဇာဟာ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ကုန်တာပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့ ကုန်ပြီလေ။ တစ်ခုလည်း မရှိတော့ဘူး။ မြမောင် ကို ဘယ်သူမှ အပေါင်းအသင်းလာမလုပ်တော့ဘူး။ မြမောင် ကို ထွီထွီနဲ့တောင် လုပ်ချင်လာပြီ။ အဲဒီတော့ မြမောင် က ထွက်ရမယ်။ အဲဒီလို ထွီထွမ်လည်းလုပ်ရော ထွက်ရော။ အဲဒီတော့မှ ဥပမာ ခပ်တိုတိုပဲပြောကြမယ်။ စာတစ်လုံးမှမတတ်ဘူး။ တွေးကြည့် သူတောင်းတာပေး တယ်။ ပိုက်ဆံတွေတာတွေပေး။ အဲဒီတော့မှ မြမောင် သာယာရင်သွားပြန်ရော။ ချောက်ထဲကျပြန်ရော။ အဲဒါ ရေပုလင်း ဆေးဖြစ်။ ငါတောင်းတိုင်းဖြစ်တယ်။ မနောကနေပြီးတော့ ဒီအာရုံပေါ်တွေမှာ သာယာရင် မြမောင် သွားပြန်ရော။ ပဏ္ဍိတ သွားပြန်ရော ဗွက်ထဲကျပြီတော့နေရတာ။ မလွယ်ပါဘူး ဗျာနော်။ ဉာဏ်လေးသိသွားလို့ သဘောလေး ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမများကိုကယ်တာ။ သီလရှင် များကယ်တယ်။ ဘုန်းကြီးများကယ်တယ်။ သူသိသွားပြီကို။ သစ္စာနဲ့ဟောလိုက်တာ။ သိပြီကွတဲ့နော်။ ဒါကြောင့်မို့ အေးကွာတဲ့။ မင်းတို့မကောင်းတာ မလုပ်ကြနဲ့နော်။ အခု ငါ ပဏ္ဍိတကွ။ ဟိုတစ်ချိန်က မြမောင် ကွ။ မြမောင် က ဘယ်သူမှမလာဘူး။ ပဏ္ဍိတတော့ အာ ဝိုင်းနေတာပဲကွ။ သိုက်တွေကလည်း ဝိုင်း၊ နတ်တွေကလည်း ဝိုင်း၊ အေးကွာ မင်းဘယ်လောက်အံ့ကြဖို့ကောင်းလဲ။ မြမောင် ဖြစ်တာ။ စာလည်း (၂)တန်းပဲတတ်တယ်နော်။ ဒါ သူ့အတတ်ခိုးရမယ်။ ဒီလူဟာ အခြေခံဘာလဲ။ အခု ဘယ်လို ဖြစ်သလဲ။ ဒါဘာလဲ။ ဝိပဿနာတရားနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီလမ်းကတော့ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်မှာပဲ။ အကုန်လုံးပြန်မှာပဲ။ ကံကုန်ရင်သွားရမှာ။ မတော်တဆ ခွေးများဖြစ်မယ်၊ ကြောင်များဖြစ်မယ်၊ ချီးပိုးတိုး ဖြစ်မယ်။ ကွဲဖြစ်မယ်။ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတာ။ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတာ။ ဒီကသိနေပြီ။ ဪ အေး အေး အေး။ မအေကိုတော့ ပြုစုတာပေါ့။ အဖေဆိုတော့ ပြုစုတာပေါ့။ မစွဲနဲ့တဲ့။ သူကပြောတယ်။ မင်းမြင်ရင် မစွဲနဲ့တဲ့။ အဲဒါ မင်းစိတ် မင်းစစ်လိုက်တဲ့။ ရော့ အဖေ စား စား စား။ ရော့ အဖေ ရေ ဟောဒီကနေပြီး လှမ်းမေးနေတယ်။ ကျောင်းကနေပြီး ဒါ ဥပါဒါန်ပေါ့။ အဲဒီဥပါဒါန်ဖြစ်ရင် အဲဒီဝိညာဉ် က (၃၁)ဘုံလည်တယ်ဗျ။ အဲဒီ ဥပါဒါန်ကိုဟောနေတာ။ ဥပါဒါန် မဖြစ်ပါစေနဲ့။ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အစွဲကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတာ။ အဲဒီ ကောဓဓမ္မာလို့ ဘုရားကဟောတယ်။ ကောဓဓမ္မာဆိုတာ အေးရမယ်။ နင် မအေးပါလား။ ဒါတွေ သတိလေးထားပါတဲ့။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်လည်း မကျင့်နိုင်ဘူး။ အဲဒီကျင့်တဲ့သူက လိမ်ပြောတာလား၊ ညာပြောတာလား။ ဘယ်လို ပြောတာ မယုံနဲ့ဦး။ ဥပါဒါန်ကို ဟောနေတာ။ ဥပါဒါန်ဘာကြောင့်ဖြစ်ရလဲ။ အစွဲကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်တာ။

ဒီအစွဲက ဘယ်ကလာသလဲ။ ဟ ဒီအစွဲက ဘယ်ကလာသလဲ။ အေး နင့်ဒီအစွဲကလေတဲ့ ကိလေသာနဲ့ တဏှာကို ရုပ်နဲ့ နာမ်ကို မမြင်လို့စွဲတာပေါ့ကွတဲ့။ ဟ မင်း အဲဒါပဲ။ ငါပြောလိုက်တော့မယ်ကွာတဲ့။ ရုပ်နဲ့ နာမ်ကိုမြင်သွားရင် ပဋိဝေဒဉာဏ်၊ ယထာဘူတဉာဏ်၊ ဝိညာဏ်ရရင် ဒီအစွဲပြတ်တယ်ကွ။ အစွဲကတော့ မင်းအပေါ်မှာမူတည်တယ်ကွတဲ့။ ဒါစွဲတာနဲ့ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအစွဲက ဘာလို့ဖြစ်လဲ။ ဟော သညာက မှတ်ပေးတယ်ကွ။ အကြောင်းက ဖြစ်လာပြီကွ။ ဒါက အမေ့အကြောင်း၊ အမေ့ အကြောင်း ဒီပြင်လူနဲ့ဘာမှမဆိုင်တဲ့အခါကျတော့ သညာက မမှတ်ဘူးပေါ့ဗျ။ အဲဒါ မင်းအကြောင်းနဲ့ မပတ်သတ်ဘူးပေါ့ကွ။ မင်းအကြောင်းနဲ့ မပတ်သတ်ရင်မစွဲဘူးပေါ့ကွတဲ့။ မင်းအကြောင်းနဲ့ပတ်သက် မှ စွဲတာကွ ဟဲ့ကောင်ရ။ အဲဒီလိုပြောတာ အဲဒီတော့မှ မင်း ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒါလေးက ဘာလေး လဲ။ ဇွန်းလေး ဘာလေးလည်း ဥပမာပေါ့ဗျာ။ ရဟန္တာက သူတို့ပြောတာပဲဗျ။ ပဇ္ဇောတာရုံ ပုဂ္ဂိုလ် နာမည်တော့ မပြောပါဘူးဗျာ။ ဒါ ဦးဇင်း ကျင့်လာတာကိုဗျ။ ရဟန္တာကတဲ့။ ဆားထုပ်တို့၊ ငါးပိထုပ်တို့ ရေနံဆီပုံးတို့၊ ငံပြာရည်တို့၊ သင်္ကန်းတို့ ရဟန္တာက ရဟန္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒါတွေဘာမှမရှိဘူးတဲ့။ အဲတော့ မင်းတို့ကျောင်းမှာကွာတဲ့ ဆားထုပ်တွေရော၊ ရေနံ ဆီတွေရော၊ ခေါက်ဆွဲတွေရော၊ ဘာတွေရော၊ ညာတွေရော ခင်ဗျား ထိပ်စည်းကပြောတာနော်။ အဲဒါ ပဇ္ဇောတာရုံက ပြောတာနော်။ အဲဒါကြည့် စာနဲ့ စိတ်သမားနဲ့ပြောပြမယ်။ ဒါ သစ္စာပြောတာ။ ပြောတော့တစ်မျိုး၊ လုပ်တော့တစ်မျိုး။ ကြည့်စမ်း။ ရေနံဆီပုံးတွေ ဟိုတုန်းက မီးစက်မှမရှိတာကို သူရေနံဆီလေး ဟို ထရံဘေးနားထား၊ ဆားထုပ် ကလေးတွေ ဘေးနားထား ခုံပေါ်မှာလည်း ဆားထုပ်ကလေးတွေ ထားတော့ အဲဒီဆရာတော်ကြီးက သွားတွေတယ်။ ရဟန္တာသာဆို ဘာမှမတွေ့ဘူး။ ဘာလဲ အခု ဆားထုပ်တို့၊ ငပိထုပ်တို့ ပညတ်ကို ကြည့်ပြီးတော့ ပြောနေတာနော်။ ပညတ်ကြည့်ပြီးတော့ပြောနေတာ။ ပညတ်ဆိုတာ အရာဝတ္ထုကို တွေ့တာတွေ၊ မြင်တာတွေ၊ ပညတ်ပေါ့ဗျ။ ဘုရားက မကောင်းတာကိုမလုပ်နဲ့၊ ကောင်းတာကိုလုပ်၊ ဒါ ပညတ်ကို အဲဒီတော့ ဒါတွေပြောတာပါဗျ။ အဲဒီတော့ ရဟန္တာစိတ် သိပါ့မလား။ သူ့စိတ်က အကုန်လုံး သိမ်းပိုက်ပြီ ကံပြတ်သွားပြီ။ ကဲ အဲဒီတော့ သူ့စိတ် ကံပြတ်သွားတော့ သူ့စိတ်သိမှ အမြင်တွေ လျှောက် ပြောတုန်းကပြောလို့ ဘယ်လုပ်မလဲ။ စိတ်ဟောတာ။ ဒီကနော် သူမစွဲဘူးတဲ့။ မစွဲရင် ဉာဏ်ပေါ့။ အဲဒါ အရိယာ။ အဲဒါ အရိယာရဟန်းပဲ။ အဲဒါ ရဟန္တာအစစ်တဲ့။ အတု မဟုတ်တော့ဘူး။ မစွဲဘူးတဲ့။ ကံပြတ်သွားပြီတဲ့။ ဘယ်ကံလဲ။ အနုစယကံပြတ်ပြီ။ အာရုံကိုမြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့ အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ မင်းအမြင်နဲ့ ငါ့အမြင်မတူဘူးကွ။ မင်းက ကံနဲ့နေတာ။ ငါက ဉာဏ်နဲ့နေတာကွတဲ့။ ဟော ဘယ်သူပြောလဲ ဖွင့်ပြောမှသိတာ။ အဲဒီအစုတ်ပလုတ်တွေကို ကျောင်းမှာ

တစ်ပုံကြီးထားတော့ မကျင့်တော့ဘူးကွ။ လုပ်တော့တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စိတ်ကို သူတို့မသိလိုက်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့မှ နင်းကန်ပြောတော့မှ ခင်ဗျား လပွတ္တာဆရာတော်ကြီး ဦးဝေပုလ္လ က ဟောကောင်တဲ့ သူ့လူ သူ့လက်တို့ပြီးခေါ်သွားရတယ်။ သွားမလုပ်တဲ့သူ ပြောထားပြီတဲ့။ သွေးသားပြောင်းတယ်။ စိတ် ပြောင်းတယ်ဆိုကတည်းက သူတို့အချင်းချင်းလက်တို့ကြတယ်။ စိတ်ပြောင်းတာ၊ စိတ်ဟောတာနော်။ ခင်ဗျားတို့စာတတ်တွေပါ။ အဲဒါ ပဇ္ဇောတာရုံတိုက်ကျောင်းက ပဇ္ဇောတာရုံတိုက်ဟောင်းက အဲဒီတော့ လူနာမည်တော့ ရဟန်းနာမည်တော့မပြောဘူး။ အဲဒီတော့ ဝေပုလ္လ ဆိုတာ လပွတ္တာကဆရာတော်ကြီး ခင်ဗျားတို့ရှိသေးတယ်။ ဘာလဲ အမေရိကန်တို့၊ ဂျပန်တို့၊ ဘာတို့ ဟိုသွားနေတဲ့အခါ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်သိတာပေါ့။ သူ့ဟာသူ အထုတ်တွေထုတ်ဆွဲလို့မက ဘာထဲဖြစ်ဖြစ် အမဲသားကြီးတင် ထားလိုက်တော့ အဲဒါကြည့်ပြီးတော့ ပြောတော့ ဘယ်လိုဖြစ်ဦးမလဲ။ ပညတ်ကြည့်ပြီးတော့ အဲဒါ ပညတ်အသိ၊ ပညတ်အယူ၊ ပရမတ်ကိုမမြင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ လူမသိနိုင်ဘူးတဲ့။ အဲဒီလောက် ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်။ စာမတတ်လွန်လွန်းလို့ ခင်ဗျားတို့သိရမယ်။ အဲဒီတော့နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တွေးကြည့် ကျောင်းမှာဆိုရင် အမျိုးမျိုးတဲ့ ဓါတ်တွေစီးလိုက် ဟိုကစီးလိုက်၊ ဒီကစီးလိုက် ဒီညနေ ဝါးခယ်မစီးတာပေါ့။ ဟို ဝါးသိုင်းချောင်း ဘိုးတော်က ဒါဘုန်းကြီးကထိုင်နေတာ။ ဘုန်းကြီးထိုင်နေတာ။ ဓါတ်နဲ့ပူဇော်နေတာ။ လူတန်းစီသွားတာမဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းမှာ ရူးတာ မူးတာ သူ့ဟာသူဘာလုပ်လုပ် အကြောင်းမရှိဘူး။ ကိုယ်နဲ့ဘာဆိုလဲ။ အေးနေတာ။ သိတာပေါ့။ အဲနေတတ်တယ်၊ စားတတ်တယ်၊ သွားတတ်တယ်၊ လာတတ်တယ်၊ သူ့ကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလည်း သူမှန်တော့လှူပြီပေါ့။ စာ တတ်တတ် မတတ်တတ် တို့လည်းထူးတယ်ကွာ။ သူနဲ့ပေါင်းမှ ဟော သူလည်းယုံကြည်သွားပြီ။ သဒ္ဓါ ဖြစ်ပြီလေ။ အဲသူလည်း သိပြီလေ။ သိတော့မှ ချတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဟောတာနော်။ ဒီသဘောတွေပဲ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေလှူလိုက်။ ဘုန်းကြီးက ထိုင်နေတယ်။ သူ့ဟာသူ လက်ကလေးပိုက်ပြီးတော့ ဟော သူ့ဟာသူလာတာပဲဗျို့။ ရန်ကုန်က သူ့ဟာသူ ထိုင်နေတာ ကျောင်းပေါ်မှာ။ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်းပေါ်မှာ ရော့ ဘုရားတဲ့။ ငွေ (၅၀၀၀၀)တဲ့၊ ရော့ (၁)ယောင်း။ အရှင်ဆုဇာဒ နဝကမ္မ ဟော သူကခွဲတောင် ပေးလိုက်သေးတယ်။ အေး အေး အေး၊ သူက ခြောက် ငါဟာ သာသနာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ တော်တော်လေး အကျပ်အတည်း စွဲတော့မရွံ့ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဖြစ်နေတာ သူပေးတော့ ငါ အားရပါးရ လုပ်ရတာပေါ့။ လှူရတာပေါ့။ ကျောင်းတွေ၊ ကန်တွေ၊ ဘုရားတွေ၊ စေတီပုထိုး၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ။ အဲ ဓမ္မစေတီ ဝေတီ(၄)မျိုး ပရိဘောဂဆိုတာ ကျောင်းမှာလိုအပ်တဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ အသုံးအဆောင်တွေဝယ်ပေးတယ်။ ဒါ ပရိဘောဂ ဓါတုစေတီဆိုတာက ဓါတ်တွေ

ရှိတယ်။ ဓါတ်တွေပြိုပျက်နေတဲ့ဟာတွေကို ဓါတ်တွေကို ရှိတာကို စေတီပုထိုးတည်ပေးတယ်။ ဒါ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ဘုရားပြို၊ ဘုရားပျက်တွေ၊ ရာဇဝင်၊ သမိုင်းတွေနဲ့ ဟိုတုန်းက ရှေးရှေးတုန်းက ဘုရားကြီးတွေ ပြိုပျက်နေတာတွေကို အဲဒါတွေပေါ့ဗျာ။ ပရိဘောဂ၊ ဓါတု၊ ဥဒ္ဓိဿဆိုတော့ အုတ်တွေပြိုကုန်ပြီ။ အဲဒါတွေကို ပြန်ပြီးမွမ်းမံပေးတာ။ ဓမ္မကလုပ်ပေးလိုက်တာ။ ဓမ္မဆိုတာ တရားကပေါက်သွားတာ။ အဲဒါလည်း သဘောမပေါက်ဘူး။ မြမောင် က အရက်သမား ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီတော့ မြမောင် ကောင်းစားတော့ ပဏ္ဍိတဖြစ်ကော။ ဟိုတုန်းက မြမောင် အမယ်လေး ဦးမြမောင် ဒီလိုက ဒီလို လာပေါင်းတယ်။ သိတာပေါ့။ အေး အေး ရော့ ရော့ အေး အေး ဒကာ၊ ဒကာမတွေလှူတာ။ ကိုယ်ကစွဲတာမဟုတ်ဘူး။ သူက ကိုယ့်ကို အရှင်ဘုရား၊ အရှင် ဘုရားကို ရော့ တပည့်တော်လှူတယ်။ အရှင်ဘုရား စိတ်ချမ်းသာသလို ဘာလုပ်လုပ်ဆိုတဲ့ အဲဒါ ပါရမီဖြည့်တာ။ ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့ ပါရမီကို စိတ်ချမ်းသာအောင်ဖြည့်ပေးလိုက်တာ။ အဲဒါ ပါရမီခေါ်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ က ကံသမားတွေကို စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ စိတ်အေးအေးနဲ့ စိတ်ချမ်းသာအောင် ဦးပဏ္ဍိတ စိတ်အေးတဲ့လူက စိတ်ချမ်းသာတဲ့ အပူသမားက ကျွေးတာ။ ဟိုကလာပေးတာ။ ဒီသဘောပဲနော်။ အဲဒီတော့မှ ဟိုကဘယ်လိုဖြစ်လာလဲဆိုတော့ ဪ ဦးပဏ္ဍိတ ကို ငါ ပါရမီဖြည့်လိုက်ပြီ။ ဦးပဏ္ဍိတ က ဒီဝတ္ထုတွေဟာ မရှိဆင်းရဲသား ပရိဘောဂ၊ ဓါတု၊ ဥဒ္ဓိဿ။ သူလုပ်ပါစေ၊ သူလိုတာရှိ ငါအကုန်ပေး မယ်။ ဒီလို ဟိုကလှူတာ သူကပြတ်သွားတယ်။ တွေးကြည့် ပြတ်သွားပြီ။ ခင်ဗျားဟာခင်ဗျား ကမ္မည်း ထိုးထိုး မထိုးထိုး ပဏ္ဍိတရေ မင်းဟာမင်းသာလုပ်ဖြစ်လိုက်တဲ့ ရော့ဆိုပြီး ပိုက်ဆံပေးတယ်။ အဲဒါ ပါရမီဖြည့်တာ။ ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့ ယခုဘဝမှာ ပရိဘောဂ၊ ဓါတု၊ ဥဒ္ဓိဿတွေ တည်နိုင်အောင် ရော့ဆိုပြီး ပေးပစ်ခဲ့တာ။ နင့်ဟာနင် တည်။ လုပ် နင်ပေးချင်တဲ့လူပေး ပေးပစ်ခဲ့တယ်။ ဒီသဘောပဲ။ အဲဒါကို မသိဘူး။ အဲဒီတော့ ပေးပြီးတော့လေ ဦးပဏ္ဍိတတော့ ပေးတော့ပေးပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ကသာ ပေးလိုက်။ သမီး ပေးလိုက်၊ သားကို အိမ်ဆောက်ပေးလိုက်။ သားကို ပန္နက်ဝိုင်းထဲထား။ ဟာ လှူတဲ့ သူက ဘယ်လိုဖြစ်လာလဲဆို ဟာ ပဏ္ဍိတ ကြည့်စမ်း သားအိမ်ဆောက်ပေးထားတယ်။ သား နေရာ ကွက်ကြီး လုပ်ပေးထားတယ်။ ဟောတွေ့လား။ ဒီကောင်ကလည်း ပဏ္ဍိတ ကလည်း စာမတတ်ဘူး။ ကြည့်စမ်း ဟိုကလည်း မှန်တာကို ဝေဖန်လိုက်တာ။ မှန်တာပေါ့။ အဲဒါဘာလဲ ကံတရားပဲ။ ဆူးပေါ် ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်တယ်၊ ဖက်ပေါ်ဆူးကျ ဖက်ပေါက်တယ်။ ပဏ္ဍိတ က တကယ်တော့ မသိတော့ မစွဲတာ။ လုပ်ချင်တာ လျှောက်လုပ်ပစ်တာနော်။ အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့လှူလိုက်လို့ရှိရင် တစ်ခါ တည်း ရေထဲချတော့မှ ပလုတ်ဆိုတာ ပလုတ်တောင် အသံမကြားတော့ဘူး။ ဒီလူမှန်ရင်ဖြစ်လိုက်။

သူကလည်း လုပ်ချင်တာလုပ်နေတာ။ အဲဒါ ဒါကြောင့်မို့ ဒီသာသနာဟာ ကြမ်းတယ်၊ သိပ်ကြမ်းတယ်။ နှင်တို့ဖိတ်နုတယ်၊ မနုတယ်ဆိုတာ ဟောဒီထဲမှာကြည့် ဝဝကြီး။ အမယ်လေး ဒေါင်းသေချောင်းရဲ့ ဆရာတော်ရယ်၊ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတရယ် နှစ်ယောက်တော့ စုံစုံလင်လင်နဲ့ ဆွမ်းလေး အားရ ပါးရကပ်ချင်တယ်။ ဟော ဒေါင်းသေချောင်း ဘယ်မှာအိပ်သလဲ။ ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာအိပ်တယ်။ ဦးဇင်း က ဝါးကျောင်းမှာအိပ်တယ်။ သူက ဒေါင်းသေချောင်း က ဦးဇင်း ကျောင်းကိုလာတယ်။ သူ လာတုန်းကလည်း ပညာဝါနိတဆိုတဲ့ ဆရာအနေနဲ့ သတ်မှတ်ထားတယ်။ စာသာ မတတ်တယ် ဒေါင်းသေချောင်း မနက်လည်းလာတယ်။ ကျောင်းလာတော့ အဲဒီ ဒေါ်စောမြင့်ကြီးလား ဘာလားမသိ။ အမယ်လေး ဆရာတော်နှစ်ပါး ဆွမ်းကပ်ချင်လို့ ဒီကနေပြန်ပြီးတော့ လုပ်လိုက်ရော။ ခင်ဗျား ဆွမ်းကပ်ချင် အရင်တုန်းက ခင်ဗျား ဆွမ်းစားဖူးတယ်ဗျ။ အခုတစ်ခါကျလိုရှိရင်လေ ဝက်သားကပ်၊ အမဲသားကပ်၊ ကြက်သားကပ်၊ ဘဲသားကပ်။ ဒါမှ စားမှာဗျ။ ဟ ဒေါင်းသေချောင်းက အရှင်ဘုရား ရဟန်း ဒီလိုမပြောနဲ့လေ။ ဟော သူလုပ်ပြီ။ အရှင်ဘုရားက ရဟန်း။ ဒီကပြောလိုက်တဲ့ပညတ်ကို စွဲတာ။ ဒီက ဉာဏ်သမားက သူ့ကိုဘာလဲဆိုတာ သိတာပေါ့။ ဒီကပြောတယ်။ အမဲသားစား၊ ဝက်သားစား၊ ကြက်သားစား၊ ဘဲသားစား၊ မေးကြည့်ပါ ခင်ဗျား ဒေါ်စောမြင့်ကြီး ကိုပြောတော့ သူက ဒေါင်းသေချောင်း က အရှင်ဘုရားရဟန်း ဒါမျိုးမပြောနဲ့ဗျ။ ဟေ့ကောင် မင်းဘာကောင်လဲ သွား။ ငါ့ ဘာကောင် အောက်မေ့လဲ။ ဒီလိုလုပ်တဲ့ ရဟန်း နင်ဘာကောင်လဲ ထွက်။ ကျောင်းပြင်ကသွား။ သွား သွားဟေ့။ ဒကာနှစ်ကောင်သွား။ ဒီလိုလုပ်တာ နောက်ကလိုက်တောင်းပန်ရတယ်။ ဘီအိုစီကို သွားတာ။ အဲ ဘီအိုစီကိုရောက်တဲ့အခါကျတော့ သူတို့မြို့ထဲရောက်တဲ့အခါ အဲဒီဆရာတော်က အဲဒီတိုင်လိုက်တဲ့ဆရာတော် မင်းကယ်ပါတယ်လို့ သူတို့ ဒကာတွေပြောတာ။ မြောင်းမြမှာ ဦးဇင်းတော့ မမြင်ဘူး။ အဲဒီဆရာတော်ကို ဘယ်ပို့လိုက်လဲဆိုတော့ ဆရာတော် ဦးဉာဏော ဆီပို့တယ်။ ပို့လိုက် တဲ့အခါကျတော့ ဦးအုန်းမြင့် တို့သိတယ်။ ဆရာတော်က မင်းကွာတဲ့ အေး အေး အေး နဲ့ ဘာမှ မပြောဘူး။ နောက်ကျတော့ ဘယ်လိုပြောလဲ။ မင်း ဘုရား(၃)ဆူရှိတယ်ကွ။ အဲဒီဘုရား(၃)ဆူတော့ မင်း(၂)ဆူတော့ကျော်လို့ရမယ်။ ဒီ(၁)ဆူ တယ်မလွယ်ဘူးကွ။ ဟ သူ အဲဒီလိုပြောလိုက်တယ်။ လာ တောင်းပန်ရတယ်နော်။ လာပြီးတောင်းပန်ရတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ။ ပညတ်သွားစွဲနေတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကကျင့်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။ စာကလည်းမတတ်ဘူး ဟ သူကလည်းပြောတာပဲ။ တစ်ခါတည်း သူပဲလုပ် နေတာ။ အဲဒီတော့ ဒီအသိတွေကို ယူစမ်း။ ကျင့်ရင်ကျင့် ဒါတွေကိုလုပ် လူ့ပြည်ကတော့ ထူးမြတ်တဲ့ ဘုံနော်။ ပြောထားတာရှိတယ်။ ကေလာလောမာန် အဲဒီတော့ ခင်ဗျားနောက်ဆုံး ဒီဘုံက ကြွေးဆပ်

ရတော့မယ်။ (၃၁)ဘုံကြွေးဆပ်မယ်။ ခင်ဗျားရှိတာက (၃၂)ခု၊ ဆပ်လိုက် (၃၂)ခုက ဘယ်ကျန်လဲ။ တစ်ခုကျန်မယ်။ ဒေသက်ဘုံက တက်တာ။ အဲဒီဝိညာဉ်လွတ်သွားပြီ။ (၃၁)ဘုံလွတ်တယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်။ မလွတ်ဘူးဆိုတာ သိရင် အခု ခင်ဗျားတို့သိတာ အတန်းခေါ်တယ်။ စာမိုးပျံအောင်တတ်တာ စာမိုးပျံအောင်တတ်ပြီးတော့ တတ်တာတတ်၊ အဲဒါမေ့တရားခေါ်တယ်။ ဗြဟ္မာ့ဘုံရောက်မယ်။ နတ်ဘုံ ရောက်မယ်။ ဗြဟ္မာ့ရဲ့သက်တမ်း၊ နတ်ရဲ့သက်တမ်းကုန်ရင် ဘယ်သွားမလဲ။ (၃၁)ဘုံလည်တာပေါ့ဗျ။ ခုနတော့ တတ်တာပေါ့။ အရှိန်ကောင်းကောင်းနဲ့ အဲဒီတော့ (၃၁)ဘုံလွတ်နိုင်အောင် ခြေကိတ် အသိတရားနဲ့ ကိုယ့်အလုပ်တရားနဲ့ အမှန်ကတော့ ခင်ဗျားလည်း ကိလေသာနဲ့ တဏှာ၊ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း ကိလေသာနဲ့ တဏှာ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်း မလုပ်နဲ့။ နေတတ်ဖို့ လိုတယ်။ သေမှာကတော့ ကျိန်းသေနေတယ်။ အစွဲတရားကပြောတယ်။ အဲဒီ အစွဲတရားတွေရှိတယ်။ အစွဲရှိလို့ဆိုထားတာ။ အဲဒီအစွဲကို သတ်လို့မရလို့ သိလန့်ထိန်းထား။ အဲဒီအစွဲကို သမာဓိနဲ့ အဲဒီအစွဲကို ထိန်းထား။ အဲ ပညာနဲ့ ဒီအစွဲကိုထိန်းထား။ အဲဒါများ သူကဗိုလ်၊ ငါကဗိုလ်နဲ့ လျှောက်လုပ်နေတာနော်။ အခု နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးပဏ္ဍိတ မှာ ဦးပဏ္ဍိတ မပျက် ပျက် အောင် သူလုပ်ဦးမယ်။ ဟ သူမှာ ပျက်နိုင်တယ်။ မလုပ်နဲ့ ဒီ ဦးပဏ္ဍိတကြီး ကို သူမှာ ကိလေသာနဲ့ ပေါင်းသင်းရတယ်။ မချစ်လည်း ပေါင်း၊ ချစ်လည်း ပေါင်း အဲဒီလိုဖြစ်နေတယ်။ ငါသေချင်လာပြီ။ အဆိပ်သောက်သေရရင် ကောင်းမှာပဲ။ ငါတော့သိပြီ။ ရှေ့ကိုဘယ်လောက်များ ဒုက္ခတွေရောက်ဦး မလဲ။ ကြောက်ပြီနော်။ မစားဘူးကွာတဲ့။ မင်းတို့ဟာတွေ အဲဒီတော့ ဒီကိလေသာ၊ တဏှာ၊ ကိလေသာကို တဏှာက ကပ်နေတာ။ အတ္တဖြစ် နေတာ။ အရသာကိုခံစားတာ။ အဲဒါ ကိလေသာက ရုပ်တရား။ အဲဒါမှတ်ထားဦး။ အဲဒါ ကိလေသာ ရုပ်တရား။ အဲ တဏှာကတော့ နာမ်တရား အရသာ လေးမှ မျိုးမျိုးမြတ်မြတ် ဟာ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ ခါးကြီးမီးဖုတ်ပြီးတော့ ရေထဲထိုးချတော့ အဲဒါ အေး သွားတယ်။ နီနေတဲ့ခါး တစ်ခါတည်းမဲသွားတာပဲ။ ရေထဲရောက်သွားတော့ ဒီသဘောပဲ။ ဓါတ်တွေဗျ။ ဓါတ်တွေ။ အဲဒီတော့ ဒကာမ နဲ့ အဲဒီရဟန်းနဲ့ နေ။ အဲဒါ အရှင်ဓါတ်တွေ။ ဟိုကလည်း အရှင်၊ ဒီကလည်း အရှင်ဓါတ်တွေ။ ဒါကြောင့်မို့ မနေချင်ဘူးလို့ပြောတာ။ ဓါတ်တွေဟာ ကောင်းတာပေါ့ဗျ။ ဓါတ်တွေက ကောင်းတယ်။ အရှင်ဖြစ်နေတယ်။ သေမယ်ဆိုတာ အဲဒီဓါတ်တွေ သေသွားရင်တော့ သွားပြီပေါ့ဗျာ။ သေတာပေါ့။ အဲဒါ ဓါတ်သေချင်တယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားတို့ ဒီအစွဲတွေဟာ မိစ္ဆာအစွဲနဲ့ မစွဲနဲ့၊ မိစ္ဆာအယူ မိစ္ဆာဝါဒ အတ္တတွေ မစွဲနဲ့တဲ့။ ဥပမာပေါ့ဗျာ။ ဘုရားဖူးသွားမယ် လိုက် သွားတာ။ ဒါကောင်းတာပဲ။ အဲဒီဘုရားဖူးသွားတဲ့အခါမှာ အကျိုးရှိတာကိုနလုံးသွင်း။ အကျိုးမရှိ

တာကို နှလုံးမသွင်းနဲ့။ လိုက်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဘုရားလည်း ဖူးတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါတွေ ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ကံတရား၊ ဉာဏ်တရား၊ ခန္ဓာမှာ ကံချည်းပဲ။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ဘယ်ကံလဲ။ မနောကံ။ ဗွက်ပေါက်နေတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ သံသရာလည်တာသူပဲ။ အဲဒီကံပဲ။ အဲဒီကံကိုပိတ်မှ ကံကို ဉာဏ်နဲ့ ပိတ်မှ အဲဒီတော့မှ ကံမြတ်တော့မှ အဲဒီတော့မှ အာသဝေါဉာဏ်ရတယ်ဗျို့။ အာရုံပေါ်မှာ ဉာဏ်အာရုံပေါ်မှာ ကံမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့မှ အာရုံ(၅)ပါးပေါ်မှာ အကုန်ဉာဏ်ရေးဖြစ်ကုန်တာ။ မြင်လိုက်တဲ့ အာရုံ၊ ဟောဟိုမှာ ခင်ဗျားတို့ ဝက်သားတို့၊ ကြက်သားတို့၊ အမဲသားတို့လာပေးတာ။ အဲဒါ အာဟာရ အာရုံပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့ ဒီအာဟာရတွေကို ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ စာတော့မတတ်ဘူးဗျ။ အေး အေး ပြောတာပေါ့။ လာကျွေးပြီ မုန့်ဟင်းခါးတို့ဘာတို့ ငါးသေတ္တာတို့ ဘာတို့ အဲ ကိုယ်ကလည်း ဆာနေပြီ။ ဆာလောင် ငတ်မွတ်နေတယ်။ ငါ ဥပမာ ဆာသည်ဖြစ်စေ၊ မဆာသည်ဖြစ်စေ ကိုယ်နဲ့ကြိုက်တဲ့ လတ်ဆတ်တဲ့ ဟာတွေပါလာခဲ့သေးတော့ လာပြီး ဗန်းကြီးဗန်းငယ်နဲ့ချကျွေးတယ်။ အဲဒီတော့ ဉာဏ်သမားကလေး အာရုံပေါ်မှာ တောင့်တခြင်းမရှိဘူး၊ ပူပန်ခြင်း၊ တောင့်တခြင်း၊ သာယာခြင်း သူ့မှာ မရှိဘူး။ အဲဒါ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးခေါ်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်သာကိုယ်စစ်။ အဲဒီအာရုံလေးပေါ်မှာ အဲဒီဝတ္ထုအာရုံတွေပေါ်မှာ ဝတ္ထုတွေကလည်း အမျိုးအမည်က သိပ်ကောင်း၊ အဲဒီအာရုံမှာ သာယာတယ်၊ ခုနက အာရုံပေါ်မှာ ကြောင့်ကြခြင်းလည်းမရှိတော့ဘူး၊ တောင့်တခြင်းလည်း မရှိတော့ဘူး၊ ပူပန်ခြင်းလည်း မရှိတော့ဘူး၊ ဗျာပါဒလည်း မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီအာရုံတွေပေါ်မှာ သူ့မှာမရှိရင် အဲဒါသိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး အဲဒီအာရုံပေါ်မှာ အာရုံနောက်မှာကို မနောကပါသွားရင် အဲဒါ သိဒ္ဓိမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်နော်။ သူလာပေးတာပဲဗျ။ လာပေးရုံတင်မကဘူး။ သောမနဿကို အဲဒီဒကာမကြီး၊ ဒကာကြီးကို သူက ပြန်ပြီးတော့ အား သာယာသေးတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းလေးလည်း အားရပါးရစားလိုက်သေးတယ်။ ပြီးတော့ သူမကုန်ရင် သူများလည်းကျွေးလိုက်သေးတယ်။ အဲ မကျွေးရင်လည်း သူထပ်စားဦးမယ်။ မနက်မြန်အတွက်။ အဲဒါ ရဟန္တာမဟုတ်ဘူးဗျနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ဉာဏ်ဦးစီးသွားတဲ့အတွက် ကြောင့် ကံပေါ်မှာ မနောကံကို ဟို ကမ္ဘာလဆန်းပါလာတဲ့ ဒီကံကို ဉာဏ်ကဦးသွားတဲ့အတွက်ကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီအသိတွေကို သူမြင်တာလည်း မမြဲပါလား၊ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား၊ မိစ္ဆာ အယူမှား၊ အစွဲမှား၊ မိစ္ဆာအယူနဲ့မယူနဲ့၊ သမ္မာအယူနဲ့ယူ။ အဲဒီတော့ ခုနက မဟာသောတာပန်ဆိုတာ အထွဋ် အထိပ်ရဲ့ ရဟန်းလုပ်ထားလို့ မဟာခေါ်တာနော်။ အလကားရဟန်းမဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒါရတဲ့ သူ ရမှာပဲ။ မှန်တာပြော သစ္စာပဲ။ သစ္စာဉာဏ်၊ ကတဉာဏ်၊ သစ္စာတွေနဲ့ပြောတာနော်။ ရဟန်းတိုင်း

မတူဘူး။ ပုထုဇဉ်ရဟန်းရှိတယ်။ အရိယာရဟန်းရှိတယ်။ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ လာ
လာပြီးတော့ သူလည်းမကပ်နဲ့။ သူကလည်း ကြောက်တယ်။ သူက ခြိုးခြံတယ်။ အဲဒီလို ရဟန်း။
သူကလည်း စည်းကမ်းရှိတယ်။ စည်းကမ်းဆိုတာ ဘာစည်းကမ်းလဲ။ ကံတွေ၊ စည်းကမ်းတွေကို သူက
ကံကိုစည်းကမ်းထားတယ်။ သူက ကံကိုယုံကြည်တာ။ ကံကိုယုံကြည်တာ။ စည်းကမ်းခေါ်တယ်။
အဲဒီတော့ ကံယုံကြည်မှ သစ္စာမှန်မှာနော်။ မြင်လိုက်တာ အာရုံကိုသွားသာယာရင် ကံဖြစ်ပြီဗျနော်။
ဒါကြောင့်မို့ ကံကိုယုံကြည်တာ။ ဒါကြောင့်မို့ သစ္စာဉာဏ်၊ ကတဉာဏ် ယုံကြည်ပြီလေ။ ခင်ဗျားတို့
ကံမကြည့်လို့ သစ္စာမမှန်တာပေါ့ဗျ။ အဲ ကံကိုမယုံကြည်ဘူး။ ခင်ဗျားသွားစွဲတာကိုဗျ။ တွေးကြည့်
ပေါ့။ ခင်ဗျားဟာခင်ဗျား ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် ငါ့သား၊ ငါ့မယားကွာဆို ဟော သွားလုပ်တာ။ အဲဒါကံ
မယုံလို့ပေါ့။ သမုတိသစ္စာပျက်ပြီ။ ဒါဘာလဲ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်မရဘူး။ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာ
သဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ အာရုံ(၆)ပါးနဲ့ပေါင်းသင်းနေတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒိဋ္ဌာသဝလည်း
မကျင့်ဘူး။ ဒိဋ္ဌာသဝကိုမကျင့်လည်း ဘဝါသဝကိုမလွတ်ဘူး။ ဘဝါသဝကိုနစ်မြောနေရင် အဲဒါပဲ။
အဲဒါဘာလဲ။ မစွဲဘဲ အဲဒါဘာတွေလည်းဆို မိစ္ဆာတွေနဲ့စွဲထားတာ။ အဲ သမ္မာတစ်ချက်မှမရှိဘူး။ အဲဒါ
မိစ္ဆာတွေ။ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့သား၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဥစ္စာ။ ဟော မိစ္ဆာတွေ၊ မိစ္ဆာဆိုတာ ဥပမာ သူ့သမီးလေး
ဦးပဏ္ဍိတ သမီးလေး သူများရိုက်တယ်၊ ရိုက်တော့ ဒီအချိန်မှာ ဖအေ က သွားမြင်တယ်။ ဟာ ငါ့သမီး
ရိုက်တယ်ဆိုပြီး သွားမြင်တယ်။ သူလည်း တိုင်းတာပေါ့။ အဲဒါ မိစ္ဆာအယူတွေ။ သမ္မာအယူက
ဘယ်လိုလဲ။ ဪ ငါ့သမီးလေး ရိုက်တယ်၊ သမီးရယ် သည်းခံပါ။ ကျွန်တော်သမီးလေးပါအစ်ကိုကြီး
ရယ်။ နောက် ကျွန်တော်ဆုံးမပါ့မယ်ဗျာ ချိုချိုသာသာနဲ့ပြော။ အဲဒါ သမ္မာပဲ။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရော
ပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါ ဘုရား။)